Mini Bybel

Oorsig

Hierdie is 'n sorgvuldig gekeurde seleksie van antieke Griekse tekste wat bedoel is om die lering van Jesus en die geskrifte wat Hy geleer, waarna verwys en vervul het, die beste vas te vang. Ons doel is om vir jou so na as moontlik 'n presiese weergawe van die oorspronklike Grieks te verskaf in 'n moderne, leesbare formaat.

Vrywaring

Hierdie vertaling is geskep vanaf die oorspronklike Griekse Septuagint en Bisantynse tekste met groot taalmodelle. Om hierdie rede bevat dit baie artefakte van die kultuur en grammatika van die oorspronklike taal, maar kan ook foute bevat. As enigiets vreemd lyk, kontroleer asseblief die oorspronklike Grieks. As jy 'n fout vind, stuur dit asseblief per e-pos na jesusislord@joshuabible.com.

Lisensiëring

Jy het toestemming om hierdie vertaling gedeeltelik of in geheel te reproduseer en te versprei. Jy mag dit nie wysig of verkoop nie. Indien jy 'n fout vind, stuur asseblief 'n e-pos na jesusislord@joshuabible.com sodat ons dit kan regstel en jou 'n bygewerkte uitgawe kan verskaf.

Evangelie volgens Matteus

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28

Evangelie volgens Markus

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16

Evangelie volgens Johannes

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21

1 Johannes

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5

Genesis

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50

Eksodus

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40

Numeri

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36

Deuteronomium

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34

Josua

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24

Evangelie volgens Matteus

1

Boek van die geslag van Jesus Christus, seun van Dawid, seun van Abraham. Abraham het Isak verwek, en Isak het Jakob verwek, en Jakob het Juda en sy broers verwek, en Juda het Peres en Sera van Tamar verwek, en Peres het Hesron verwek, en Hesron het Aram verwek, en Aram het Amminadab verwek, en Amminadab het Nagson verwek, en Nagson het Salmon verwek, en Salmon het Boas van Ragab verwek, en Boas het Obed van Rut verwek, en Obed het Isai verwek, en Isai het Dawid die koning verwek. Dawid die koning het Salomo verwek van die vrou van Uria, Salomo het Rehabeam verwek, Rehabeam het Abía verwek, Abía het Asa verwek, Asa het Josafat verwek, Josafat het Joram verwek, Joram het Ussia verwek, Ussia het Jotam verwek, Jotam het Agas verwek, Agas het Hiskia verwek, Hiskia het Manasse verwek, Manasse het

Amon verwek, Amon het Josia verwek, Josia het Jegonia en sy broers verwek by die ballingskap van Babilon. Na die ballingskap van Babilon het Jegonia verwek Sealtiel, Sealtiel het verwek Serubbabel, Serubbabel het verwek Abihu, Abihu het verwek Eliakim, Eliakim het verwek Asor, Asor het verwek Sadok, Sadok het verwek Agim, Agim het verwek Eliud, Eliud het verwek Eleasar, Eleasar het verwek Mattan, Mattan het verwek Jakob, Jakob het verwek Josef die man van Maria, uit wie gebore is Jesus die genoemde Christus. Alle geslagte daarom van Abraham tot Dawid is veertien geslagte, en van Dawid tot die ballingskap van Babilon is veertien geslagte, en van die ballingskap van Babilon tot die Christus is veertien geslagte. Die geboorte van Jesus Christus was so. Want sy moeder Maria was verloof aan Josef, en voor hulle saamgekom het, is gevind dat sy swanger was van die Heilige Gees. Joseph maar, haar man, wat regverdig was en nie wou hê dat sy openlik beskaam word nie, het gewens om haar heimlik te skei. Maar terwyl hy hierdie dinge oorweeg het, kyk, n engel van die Heer het aan hom in n droom verskyn en gesê, Josef, seun van Dawid, moenie vrees om Maria, jou vrou, te neem nie, want dit wat in haar verwek is, is uit die Heilige Gees. Sy sal n seun baar en jy sal sy naam Jesus noem, want hy sal sy volk van hulle sondes red. Dit alles het gebeur sodat vervul mag word wat gespreek is deur die Here deur die profeet wat sê: kyk, die maagd sal swanger wees en sal n seun baar, en hulle sal sy naam Emmanuel noem, wat vertaal word God met ons. Josef het wakker geword van die slaap en het gedoen soos die boodskapper van die Here hom beveel het en het sy vrou ontvang, en het haar nie geken totdat sy haar

eersgebore seun gebaar het nie, en het sy naam Jesus genoem.

2

Toe Jesus in Betlehem van Judea gebore is in die dae van Herodes die koning, kyk, wyse manne van die ooste het in Jerusalem aangekom en gesê: waar is die gebore koning van die Jode? Want ons het sy ster in die ooste gesien en ons het gekom om hom te aanbid. Nadat Herodes die koning gehoor het, was hy ontroef en hele Jerusalem saam met hom, en nadat hy al die hoëpriesters en skrifgeleerdes van die volk bymekaar gemaak het, het hy by hulle navraag gedoen waar die Christus gebore word. Hulle het vir hom gesê: In Betlehem van Judea, want so is dit geskrywe deur die profeet: En jy Betlehem, land van Juda, is op geen manier die kleinste onder die leiers van Juda nie, want uit jou sal n leier uitgaan, wat my volk Israel sal oppas. Toe het Herodes in die geheim die magiërs geroep en het presies van hulle die tyd van die verskyning ster uitgevind, en het hulle na Betlehem gestuur en gesê: nadat julle gegaan het, soek noukeurig uit aangaande die kindjie, maar wanneer julle hom vind, rapporteer aan my, sodat ek ook kan kom en hom aanbid. En nadat hulle die koning gehoor het, het hulle gegaan; en kyk, die ster wat hulle in die ooste gesien het, het hulle vorentoe gelei totdat dit gekom het en bo waar die kind was, gestaan het; en nadat hulle die ster gesien het, het hulle baie groot verheug, en nadat hulle in die huis gekom het, het hulle die kind saam met Maria sy moeder gesien, en hulle het neergeval en hom aanbid,

en hulle het hul skatte oopgemaak en aan hom geskenke gebring: goud en wierook en mirre; en nadat hulle in n droom gewaarsku is om nie na Herodes terug te keer nie, het hulle deur n ander pad na hul land weggetrek. Nadat hulle weggetrek het, kyk, n boodskapper van die Here verskyn in n droom aan Josef en sê: Staan op, neem die kind en sy moeder en vlug na Egipte, en bly daar totdat ek vir jou sê; want Herodes is op die punt om die kind te soek om dit te vernietig. En hy het opgestaan, die kind en sy moeder in die nag geneem en na Egipte weggetrek, en was daar tot die dood van Herodes, sodat vervul mag word wat gespreek is deur die Here deur die profeet wat sê: uit Egipte het ek my seun geroep. Toe Herodes gesien het dat hy deur die magiërs bespot was, was hy baie woedend, en hy het gestuur en al die kinders in Betlehem en in al haar grense gedood, vanaf twee jaar oud en jonger, volgens die tyd wat hy presies by die magiërs vasgestel het. Toe was vervul die wat gespreek is deur Jeremia die profeet wat sê: n Stem in Rama was gehoor, klaaggesang en geween en groot getreur; Ragel wat ween vir haar kinders, en sy wou nie getroos word nie, omdat hulle nie meer is nie. Nadat Herodes gesterf het, kyk, n boodskapper van die Here verskyn aan Josef in n droom in Egipte en sê: Staan op, neem die kind en sy moeder en gaan na die land van Israel, want hulle wat die siel van die kind gesoek het, het gesterf. En hy het opgestaan en die kind en sy moeder geneem en in die land van Israel gekom. Maar toe hy gehoor het dat Archelaüs oor Judea regeer in plaas van Herodes sy vader, was hy bang om daarheen te gaan; maar nadat hy in n droom gewaarsku is, het hy weggetrek na die dele van Galilea, en toe hy gekom het, het

hy in n stad genaamd Nasaret gaan woon, sodat vervul sou word wat deur die profete gespreek is, dat hy n Nasarener genoem sal word.

3

In daardie dae kom Johannes die Doper en verkondig in die wildernis van Judea en sê: Bekeer julle; die koninkryk van die hemele het immers naby gekom. Hierdie is immers hy wat deur die profeet Jesaja gespreek is wat sê: n Stem van een wat roep in die wildernis: Berei die pad van die Here, maak sy paaie reguit. Hyself, maar John het sy kledingstuk van kameelhare gehad en n leergordel om sy lendene, en sy voedsel was sprinkane en wilde heuning. Toe het Jerusalem en die hele Judea en die hele omliggende streek van die Jordaan na hom uitgegaan, en hulle is in die Jordaan deur hom gedoop terwyl hulle hul sondes bely het. Maar toe hy baie van die Fariseërs en Sadduseërs sien kom na sy doop, het hy vir hulle gesê: Addergebroedsel, wie het julle gewys om te vlug van die komende toorn? Maak daarom vrug waardig van die berou, en moenie dink om vir julleself te sê, ons het die vader Abraham. Want ek sê vir julle dat God in staat is om uit hierdie stene kinders vir Abraham op te wek. Reeds lê die byl teen die wortel van die bome, daarom word elke boom wat nie goeie vrug voortbring nie afgekap en in die vuur gegooi. Ek doop julle inderdaad in water tot berou, maar Hy wat na my kom is sterker as ek, wie se sandale ek nie bekwaam is om te dra nie, Hy sal julle doop in die Heilige Gees en vuur. Sy wangraaf is

in sy hand en Hy sal sy dorsvloer deeglik skoon maak, en Hy sal sy graan in die skuur versamel, maar die kaf sal Hy met onuitblusbare vuur verbrand. Toe kom Jesus van Galilea na die Jordan, na Johannes toe, om deur hom gedoop te word. Maar John het hom verhinder en gesê, Ek het nodig om deur jou gedoop te word, en jy kom na my? Maar Jesus het geantwoord en vir hom gesê: Laat dit nou toe; want so is dit gepas vir ons om alle geregtigheid te vervul. Toe laat hy hom gaan; en nadat Jesus gedoop is, het Hy onmiddellik uit die water opgegaan; en kyk, die hemele is vir Hom geopen, en Hy het die Gees van God gesien afdalend soos n duif en komend op Hom; en kyk, n stem uit die hemele wat sê: hierdie is my Seun, die geliefde, in wie Ek welgevalle gehad het.

4

Toe is Jesus na die woestyn gelei deur die Gees om deur die duiwel versoek te word, en nadat hy veertig dae en veertig nagte gevas het, het hy later honger geword. En die toetser het na hom gekom en gesê: As jy die Seun van God is, sê dat hierdie klippe brode word. Maar Hy het geantwoord en gesê: Dit is geskrywe: Die mens sal nie van brood alleen lewe nie, maar van elke woord wat uitgaan deur die mond van God. Toe neem die duiwel hom saam na die heilige stad, en sit hom op die spits van die tempel en sê vir hom: as jy seun van die God is, gooi jouself af; want daar is geskryf dat Hy aan sy boodskappers sal beveel aangaande jou, en op hande sal hulle jou oplig, sodat jy nie jou

voet teen n klip stamp nie. Jesus het weer vir hom gesê: Daar is geskrywe: Jy mag nie die Here jou God op die proef stel nie. Weer neem die duiwel hom saam na n baie hoë berg, en wys hom al die koninkryke van die wêreld en die heerlikheid daarvan en sê vir hom: Hierdie alles sal ek vir jou gee, as jy neerval en my aanbid. Toe sê Jesus vir hom: Gaan weg agter my, Satan, want daar is geskrywe: Die Heer jou God sal jy aanbid en Hom alleen sal jy dien. Toe laat die duiwel hom, en kyk, boodskappers het gekom en aan hom gedien. Nadat Jesus gehoor het dat Johannes oorgelewer was, het Hy teruggetrek na Galilea, en nadat Hy Nasaret agtergelaat het, het Hy gekom en in Kapernaum gaan woon, die een by die see in die grense van Sebulun en Naftali, sodat vervul sou word wat gespreek is deur Jesaja die profeet wat sê: land van Sebulun en land van Naftali, seëweg, oorkant die Jordaan, Galilea van die nasies, die volk wat in duisternis sit het groot lig gesien, en vir die wat sit in die land en skaduwee van die dood het lig opgegaan vir hulle. Van toe het Jesus begin verkondig en sê: Bekeer julle, want die koninkryk van die hemele het naby gekom. Terwyl Hy langs die see van Galilea loop, het Hy twee broers gesien, Simon wat Petrus genoem word en Andreas sy broer, wat n net in die see gooi; hulle was immers vissers; en Hy sê vir hulle: kom agter My en Ek sal julle vissers van mense maak. Maar hulle het onmiddellik die nette nagelaat en hom gevolg. En het van daar verder gegaan en ander twee broers gesien, Jakobus die seun van Sebedeus en Johannes sy broer, in die skip met Sebedeus hulle vader, besig om hulle nette te herstel, en Hy het hulle geroep. Hulle het maar onmiddellik die skip en hul vader verlaat en Hom gevolg. En

Jesus het deur die hele Galilea rondgegaan en onderrig gegee in hulle vergaderings en die goeie nuus van die koninkryk verkondig en alle siekte en alle kwaal onder die volk gedien. En die gerug van hom het versprei in die hele Sirië, en hulle het aan hom gebring almal wat sleg daaraan toe was met verskeie siektes en pyne wat vasgehou was, en besetenes en maansiekes en verlamdes, en hy het hulle gesond gemaak; en baie skares het hom gevolg van Galilea en Dekapolis en Jerusalem en Judea en oorkant die Jordaan.

5

Nadat hy die skares gesien het, het hy die berg opgegaan, en nadat hy gaan sit het, het sy dissipels na hom gekom, en hy het sy mond oopgemaak en hulle geleer en gesê: geseënd is die wat arm in die gees is, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemele. Geseënd is die wat treur, want hulle sal vertroos word. Geseënd is die sagmoediges, want hulle sal die aarde beërf. Geseënd is die wat honger en dors na geregtigheid, want hulle sal versadig word. Geseënd is die barmhartiges, want hulle sal barmhartigheid ontvang. Geseënd is die wat rein van hart is, want hulle sal God sien. Geseënd is die vredemakers, want hulle sal seuns van God genoem word. Geseënd is die wat vervolg word ter wille van geregtigheid, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemele. Geseënd is julle wanneer hulle julle verwyt en vervolg, en elke bose woord teen julle sê terwyl hulle lieg, ter wille van My. Verblyd en juig, omdat julle beloning groot

is in die hemele, want so het hulle die profete voor julle vervolg. Julle is die sout van die aarde; maar as die sout smakeloos word, waarmee sal dit gesout word? Dit is vir niks meer sterk nie behalwe om buite gegooi te word en deur die mense vertrap te word. Julle is die lig van die wêreld. n Stad kan nie versteek word wat bo-op n berg lê nie; ook steek hulle nie n lamp aan en plaas dit onder die maatemmer nie, maar op die lampstaander, en dit skyn vir almal wat in die huis is. Laat julle lig dus so skyn voor die mense, sodat hulle julle goeie werke kan sien en julle Vader wat in die hemele is, verheerlik. Moenie dink dat Ek gekom het om die wet of die profete te vernietig nie; Ek het nie gekom om te vernietig nie, maar om te vervul. Waarlik, want Ek sê vir julle, totdat die hemel en die aarde verbygaan, sal nie een iota of een serif van die wet verbygaan nie, totdat alles gebeur het. Wie daarom een van hierdie minste gebooie verbreek en so die mense leer, sal die minste genoem word in die koninkryk van die hemele, maar wie dit doen en leer, hierdie een sal groot genoem word in die koninkryk van die hemele. Ek sê vir julle dat as julle geregtigheid nie meer oorvloedig is as dié van die skrifgeleerdes en Fariseërs nie, julle sal beslis nie ingaan in die koninkryk van die hemele nie. Julle het gehoor dat dit aan die oues gesê is: Jy mag nie moord pleeg nie, en wie moord pleeg, sal skuldig staan voor die gerig. Maar Ek sê vir julle dat almal wat sonder rede kwaad word vir sy broer, skuldig sal wees aan die oordeel; wie ook al vir sy broer raka sê, sal skuldig wees voor die raad; en wie ook al dwaas sê, sal skuldig wees aan die gehenna van die vuur. As jy dus jou geskenk op die altaar bring en daar onthou dat jou broer iets teen jou het, los daar jou

geskenk voor die altaar, en gaan eers word versoen met jou broer, en dan kom bring jou geskenk. Wees welgesind teenoor jou teenstander vinnig terwyl jy op die pad saam met hom is, sodat die teenstander jou nie aan die regter oorhandig nie en die regter jou aan die dienaar oorhandig nie, en jy in die tronk gegooi word nie; waarlik sê ek vir jou, jy sal nie van daar uitgaan totdat jy die laaste kwadrans terugbetaal het nie. Julle het gehoor dat dit aan die ou mense gesê is: Jy sal nie egbreuk pleeg nie. Ek sê maar vir julle dat elkeen wat na n vrou kyk om haar te begeer, reeds owerspel met haar gepleeg het in sy hart. As jou regteroog jou laat struikel, ruk dit uit en gooi dit van jou af, want dit is beter vir jou dat een van jou ledemate vergaan en nie jou hele liggaam in die gehenna gegooi word nie. En as jou regterhand jou laat struikel, sny dit af en gooi dit van jou weg, want dit is beter vir jou dat een van jou ledemate vergaan en nie jou hele liggaam in gehenna gegooi word nie. Dit was gesê: maar wie sy vrou skei, laat hom aan haar n egskeidingsbewys gee. Maar Ek sê vir julle dat wie sy vrou skei, behalwe op grond van hoerery, maak haar n egbreekster, en wie met n geskeide vrou trou, pleeg egbreuk. Weer het julle gehoor dat dit aan die oudste gesê is: Jy sal nie vals sweer nie, maar jy sal aan die Here jou edes nakom. Ek maar sê vir julle om nie te sweer glad nie; nie by die hemel nie, omdat dit die troon is van God; nie by die aarde nie, omdat dit die voetstoel is van sy voete; nie by Jerusalem nie, omdat dit die stad is van die groot koning; nie by jou kop sweer nie, omdat jy nie een haar wit of swart kan maak nie. Laat julle woord maar ja ja wees, nee nee; wat meer is as hierdie, is uit die bose. Julle het gehoor dat dit gesê is, oog in plaas van oog en

tand in plaas van tand. Maar ek sê vir julle moenie die bose weerstaan nie, maar wie jou sal slaan op die regter wang, draai vir hom ook die ander een, en aan die een wat met jou wil regsaak maak en jou tuniek wil neem, laat hom ook die mantel hê, en wie jou sal dwing een myl, gaan saam met hom twee. Gee aan die een wat jou vra en moenie wegdraai van die een wat van jou wil leen nie. Julle het gehoor dat dit gesê is: Jy sal jou naaste liefhê en jou vyand haat. Maar Ek sê vir julle, liefhet julle vyande, seën die wat julle vervloek, doen goed aan die wat julle haat en bid vir die wat julle mishandel en julle vervolg, sodat julle seuns kan word van julle Vader wat in die hemele is, omdat Hy sy son laat opkom oor slegtes en goedes en laat reën oor regverdiges en onregverdiges. Want as julle liefhet die wat julle liefhet, watter loon het julle? Doen die belastinggaarders nie ook dieselfde? En as julle jul vriende alleen groet, wat buitengewoons doen julle? Doen nie ook die belastinggaarders so nie? Julle sal daarom volmaak wees, net soos julle Vader in die hemele volmaak is.

6

Gee aandag dat julle nie jul aalmoese doen voor die mense om deur hulle gesien te word nie, anders het julle geen beloning van julle Vader wat in die hemele is nie. Wanneer jy daarom aalmoese gee, moenie n trompet voor jou blaas nie, net soos die skynheiliges doen in die vergaderings en in die strate, sodat hulle deur die mense verheerlik mag word. Waarlik sê Ek vir

julle, hulle het reeds hulle loon ontvang. Maar wanneer jy barmhartigheid doen, moenie jou linkerhand laat weet wat jou regterhand doen nie, sodat jou barmhartigheid in die geheim is, en jou vader wat in die geheim sien, sal jou in die openbaar beloon. En wanneer jy bid, sal jy nie wees soos die skynheiliges nie, omdat hulle daarvan hou om in die vergaderings en op die hoeke van die strate te staan en te bid, sodat hulle aan die mense mag verskyn. Waarlik, Ek sê vir julle dat hulle hul loon ontvang het. Maar jy, wanneer jy bid, gaan in jou binnekamer in, en nadat jy jou deur gesluit het, bid tot jou Vader wat in die verborgene is, en jou Vader wat in die verborgene sien, sal jou in die openbaar vergeld. Bid maar moenie babbel nie, net soos die heidene, want hulle dink dat hulle in hulle veelwoordigheid gehoor sal word. Moenie daarom soos hulle wees nie, want julle Vader weet wat julle nodig het voordat julle Hom vra. So bid julle dus: Ons Vader wat in die hemele is, laat u naam geheilig word, laat u koninkryk kom, laat u wil geskied, soos in die hemel en op die aarde, gee ons vandag ons daaglikse brood, en vergeef ons ons skulde, soos ons ook ons skuldenaars vergeef, en lei ons nie in versoeking nie, maar verlos ons van die bose. Want joune is die koninkryk en die krag en die heerlikheid tot in die eeue; amen. As julle die mense hulle oortredinge vergewe, sal julle hemelse Vader julle ook vergewe; maar as julle nie die mense hulle oortredinge vergewe nie, sal julle Vader ook nie julle oortredinge vergewe nie. Wanneer julle egter vas, moenie word soos die skynheiliges somber nie, want hulle ontsierd hul gesigte sodat hulle aan die mense mag verskyn as vastende, waarlik sê Ek vir julle dat hulle hul loon ontvang het. Maar jy, wanneer jy

vas, salf jou kop en was jou gesig, sodat jy nie aan die mense verskyn as een wat vas nie, maar aan jou vader wat in die verborgene is, en jou vader wat in die verborgene sien, sal jou in die openbaar vergeld. Moenie julle vir julle skatte op die aarde opberg nie, waar mot en rus vernietig, en waar diewe deurgrawe en steel; maar berg vir julle skatte op in die hemel, waar nie mot nie en nie rus vernietig nie, en waar diewe nie deurgrawe nie en nie steel nie; want waar julle skat is, daar sal julle hart ook wees. Die lamp van die liggaam is die oog; as dus jou oog eenvoudig is, sal jou hele liggaam vol van lig wees; maar as jou oog boos is, sal jou hele liggaam donker wees. As die lig wat in jou is duisternis is, hoe groot is die duisternis? Niemand is in staat om twee meesters te dien; want of hy sal die een haat en die ander liefhê, of hy sal aan een vashou en die ander verag. Julle kan nie God dien en mammon nie. Daarom sê Ek vir julle, moenie bekommerd wees oor julle lewe wat julle sal eet en wat julle sal drink nie, nog oor julle liggaam wat julle sal aantrek nie. Is die lewe nie meer as die voedsel nie, en die liggaam meer as die kleding nie? Kyk na die voëls van die hemel, omdat hulle nie saai nie, en nie oes nie, en nie in skure versamel nie, en julle hemelse Vader hulle voed. Is julle nie meer werd as hulle nie? Wie van julle kan deur bekommerd te wees een el by sy ouderdom voeg? En waarom is julle besorg oor kleding? Leer deeglik die lelies van die veld hoe hulle groei; hulle arbei nie en hulle spin nie; maar ek sê vir julle dat selfs Salomo in al sy heerlikheid hom nie geklee het soos een van hierdie nie. As God die gras van die veld, wat vandag bestaan en môre in n oond gegooi word, so beklee, sal Hy nie veel meer julle beklee nie,

kleingelowiges? Moenie daarom besorg wees en sê: Wat sal ons eet? of Wat sal ons drink? of Wat sal ons aantrek? nie. Want al hierdie dinge soek die nasies, want julle hemelse Vader weet dat julle al hierdie dinge nodig het. Soek maar eerste die koninkryk van God en sy geregtigheid, en al hierdie dinge sal aan julle bygevoeg word. Moenie daarom bekommerd wees oor môre nie, want môre sal oor sy eie sake bekommerd wees. Voldoende vir die dag is sy eie kwaad.

7

Moenie oordeel nie, sodat julle nie geoordeel sal word nie; want met watter oordeel julle oordeel, sal julle geoordeel word, en met watter maat julle meet, sal dit vir julle gemeet word. Maar wat sien jy die splinter in die oog van jou broer, maar die balk in jou eie oog merk jy nie? Of hoe sal jy vir jou broer sê: Laat ek die splinter uit jou oog uitdryf, en kyk, die balk is in jou oog? Huigelaar, gooi eers die balk uit jou eie oog uit, en dan sal jy duidelik sien om die splinter uit jou broer se oog uit te gooi. Moenie die heilige aan die honde gee nie, en moenie julle pêrels voor die varke gooi nie, sodat hulle dit nie met hul voete vertrap en omdraai en julle verskeur nie. Vra, en dit sal aan julle gegee word, soek, en julle sal vind, klop, en dit sal vir julle oopgemaak word; want elkeen wat vra ontvang en die wat soek vind en vir die wat klop sal dit oopgemaak word. Of wie is daar uit julle n man wat, as sy seun hom brood vra, nie n klip aan hom sal gee nie? En as hy vis vra, sal hy nie n slang aan hom gee nie? As julle

dan, hoewel julle sleg is, weet om goeie geskenke aan julle kinders te gee, hoeveel te meer sal julle Vader wat in die hemele is, goeie dinge gee aan dié wat Hom vra? Alles daarom, soveel as wat julle sou wil dat die mense aan julle doen, so moet julle ook aan hulle doen, want dit is die wet en die profete. Gaan in deur die nou hek, want breed is die hek en wyd is die pad wat lei na die vernietiging, en baie is daar wat deur dit ingaan. Hoe nou is die hek en saamgepers is die pad wat na die lewe lei, en min is die wat dit vind. Pas op maar vir die vals profete, wat na julle kom in klere van skape, maar van binne is hulle rowwe wolwe. Van hulle vrugte sal julle hulle ken. Hulle pluk tog nie van dorings druiwe of van distels vye nie? So maak elke goeie boom goeie vrugte, maar die rotte boom maak slegte vrugte. n Goeie boom kan nie slegte vrugte voortbring nie, en n rotte boom kan nie goeie vrugte voortbring nie. Elke boom wat nie goeie vrug maak nie, word afgekap en in die vuur gegooi. Daarom sal julle hulle aan hulle vrugte ken. Nie almal wat vir my sê Here, Here sal ingaan in die koninkryk van die hemele nie, maar die een wat die wil doen van my Vader wat in die hemele is. Baie sal in daardie dag vir my sê: Here, Here, het ons nie in u naam geprofeteer nie, en in u naam demone uitgedryf nie, en in u naam baie kragte gedoen nie? En dan sal ek aan hulle bely dat ek julle nooit geken het nie; vertrek van my af, julle wat wetteloosheid werk. Elke een daarom wat my hierdie woorde hoor en hulle doen, sal ek hom vergelyk met n verstandige man, wat sy huis op die rots gebou het; en die reën het afgekom en die riviere het gekom en die winde het gewaai en teen daardie huis geval, en dit het nie geval nie; want dit was op die rots

gefundeer. En almal wat hierdie woorde van my hoor en hulle nie doen nie, sal vergelyk word met n dwaas man, wat sy huis op die sand gebou het; en die reën het neergekom en die riviere het gekom en die winde het gewaai en teen daardie huis geklop, en dit het geval, en die val daarvan was groot. En dit het gebeur toe Jesus hierdie woorde voltooi het, was die skares verbaas oor sy lering; want hy het hulle geleer as een wat gesag het, en nie soos die skrifgeleerdes nie.

8

Maar toe Hy van die berg afgedaal het, het baie skares Hom gevolg. En kyk, n melaatse het gekom en hom aanbid en gesê: Here, as U wil, kan U my reinig. En Jesus het die hand uitgestrek en hom geraak en gesê: Ek wil, wees gereinig. En onmiddellik is hy van sy melaatsheid gereinig. En Jesus sê vir hom: Sien dat jy dit aan niemand sê nie, maar gaan wys jouself aan die priester en offer die geskenk wat Moses beveel het as n getuienis vir hulle. Toe hy Kapernaum ingegaan het, het n senturio hom genader en hom gesmeek en gesê: Here, my seun lê in die huis verlamd, verskriklik gepynig word. En Jesus sê vir hom: Ek sal kom en hom genees. En die senturio het geantwoord en gesê: Here, ek is nie waardig dat U onder my dak moet inkom nie; maar sê net met n woord, en my seun sal gesond word. Want ek is n man onder gesag, wat soldate onder myself het, en ek sê vir hierdie een, Gaan, en hy gaan, en vir n ander een, Kom, en hy kom, en vir die slaaf van my, Doen dit, en hy doen. Maar toe

Jesus dit hoor, het Hy verwonder en vir die wat Hom gevolg het gesê: Waarlik, Ek sê vir julle, selfs in Israel het Ek nie so n groot geloof gevind nie. Ek sê vir julle dat baie van die ooste en weste sal kom en sal aanlê met Abraham en Isak en Jakob in die koninkryk van die hemele, maar die seuns van die koninkryk sal uitgegooi word in die buitenste duisternis; daar sal die geween en die gekners van die tande wees. En Jesus het vir die senturio gesê: Gaan, en soos jy geglo het, laat dit vir jou word. En sy seun is gesond gemaak in daardie uur. En Jesus het in die huis van Petrus gekom en sy skoonmoeder gesien wat gelê het en koors gehad het, en Hy het haar hand geraak, en die koors het haar verlaat, en sy het opgestaan en hom gedien. Toe dit aand geword het, het hulle vir hom baie wat deur demone besete was gebring, en hy het die geeste met n woord uitgedryf en almal wat sleg gehad het genees, sodat vervul mag word wat gespreek is deur Jesaja die profeet wat sê: hy self het ons swakhede geneem en die siektes gedra. Maar toe Jesus baie skares rondom Hom sien, het Hy beveel om na die oorkant te gaan. En een skrifgeleerde het na Hom toe gekom en aan Hom gesê: Onderwyser, ek sal U volg waarheen U ook al gaan. En Jesus sê vir hom: Die jakkalse het holtes en die voëls van die hemel het neste, maar die Seun van die mens het nie n plek waar Hy sy kop kan neerlê nie. Maar n ander van sy dissipels het tot Hom gesê: Heer, laat my toe om eers te gaan en my vader te begrawe. Maar Jesus het vir hom gesê, volg My, en laat die dooies hulle eie dooies begrawe. En nadat Hy in die skip geklim het, het sy dissipels Hom gevolg. En kyk, n groot aardbewing het in die see gebeur, sodat die skip deur die golwe bedek is, maar hy het geslaap. En sy dissipels het

nader gekom en hom wakker gemaak en gesê: Heer, red ons, ons vergaan. En Hy sê vir hulle: Hoekom is julle bang, kleingelowiges? Toe Hy opgestaan het, het Hy die winde en die see berispe, en daar het n groot stilte gekom. Die mense het egter verbaas gesê: Wat soort persoon is hierdie, dat selfs die winde en die see aan hom gehoorsaam? En toe Hy na die oorkant gekom het, na die land van die Gergeseners, het twee besetenes Hom ontmoet wat uit die grafte uitgekom het, baie gevaarlik, sodat niemand sterk genoeg was om deur daardie pad verby te kom nie. En kyk, hulle het uitgeroep en gesê: wat het ons met jou te doen, Jesus, Seun van God? Het jy hier voor die tyd gekom om ons te pynig? Daar was ver van hulle n groot trop varke wat wei. Die demone het hom egter dringend versoek en gesê: As U ons uitdryf, laat ons toe om in die trop varke te gaan. En Hy het vir hulle gesê: Gaan. En hulle wat uitgegaan het, het weggegaan in die trop varke; en kyk, die hele trop varke het af van die krans in die see gestorm en hulle het in die waters gesterf. Die weidendes het egter gevlug, en nadat hulle na die stad gegaan het, het hulle alles gerapporteer, ook wat met die demonbesete manne gebeur het. En kyk, die hele stad het uitgegaan om Jesus te ontmoet, en toe hulle Hom gesien het, het hulle Hom gesmeek om van hulle grense te vertrek.

9

En nadat Hy in die skip geklim het, het Hy oorgesteek en in sy eie stad gekom. En kyk, hulle het aan Hom n verlamde gebring

wat op n bed lê, en toe Jesus hulle geloof sien, het Hy aan die verlamde gesê: Neem moed, kind, jou sondes is vergewe. En kyk, sommige van die skrifgeleerdes het by hulleself gesê: Hierdie een laster. En Jesus het hulle gedagtes gesien en gesê: Waarom dink julle bose dinge in julle harte? Want wat is makliker, om te sê: Jou sondes is vergewe, of om te sê: Staan op en loop? So dat julle mag weet dat die Seun van die mens gesag het op die aarde om sondes te vergewe, sê Hy toe vir die verlamde: Staan op, tel jou bed op en gaan na jou huis toe. En nadat hy opgestaan het, het hy na sy huis toe gegaan. Maar toe die skares dit gesien het, het hulle verwonder en God verheerlik wat sulke gesag aan die mense gegee het. En terwyl Jesus van daar verbyloop het, het Hy n man gesien wat by die tolhuis sit, Mattheus genoem, en Hy sê vir hom: volg My. En hy het opgestaan en hom gevolg. En dit het gebeur terwyl Hy in die huis aangelê het, en kyk, baie belastinggaarders en sondaars het gekom en saam met Jesus en sy dissipels aangelê. En die Fariseërs, toe hulle dit gesien het, het aan sy dissipels gesê: Waarom eet julle onderwyser saam met die tollenaars en sondaars? Maar Jesus het gehoor en vir hulle gesê: Die sterkes het nie n dokter nodig nie, maar die wat sleg daaraan toe is. Maar gaan en leer wat dit beteken: Ek wil barmhartigheid hê en nie offer nie. Ek het nie gekom om die regverdiges te roep nie, maar die sondaars tot bekering. Toe nader die dissipels van Johannes Hom en sê: Waarom vas ons en die Fariseërs baie, maar u dissipels vas nie? En Jesus het vir hulle gesê: Kan die seuns van die bruidskamer rou so lank as die bruidegom met hulle is nie? Maar dae sal kom wanneer die bruidegom van hulle weggeneem word, en dan sal hulle vas.

Niemand sit egter n lap ongekrompte doek op n ou kledingstuk nie, want die volheid daarvan neem weg van die kledingstuk, en n erger skeur ontstaan. Hulle gooi ook nie nuwe wyn in ou wynsakke nie, want andersins bars die wynsakke, en die wyn word uitgestort en die wynsakke sal vergaan, maar hulle gooi nuwe wyn in nuwe wynsakke, en albei word bewaar. Terwyl hy hierdie dinge aan hulle gesê het, het n heerser genader en hom aanbid en gesê dat sy dogter nou net gesterf het, maar kom, plaas jou hand op haar en sy sal lewe. En Jesus het opgestaan en hom gevolg, en sy dissipels ook. En kyk, n vrou wat twaalf jaar lank aan bloeding gely het, het van agter nader gekom en aan die franje van sy kleed geraak. Sy het immers by haarself gesê: As ek slegs sy kleed aanraak, sal ek gesond word. En Jesus het gedraai en haar gesien en gesê: Hou moed, dogter; jou geloof het jou gered. En die vrou was gered van daardie uur af. En Jesus, nadat Hy in die huis van die heerser gekom het en die fluitspelers en die skare wat ontsteld was gesien het, sê vir hulle: Trek terug, want die dogtertjie het nie gesterf nie, maar sy slaap. En hulle het hom uitgelag. Maar wanneer die skare uitgedryf was, het hy ingegaan en haar hand gegryp, en die meisie het opgestaan. En hierdie gerug het deur daardie hele land versprei. En terwyl Jesus daarvandaan verbygegaan het, het twee blindes Hom gevolg wat uitgeroep en gesê het: Wees barmhartig met ons, Seun van Dawid. Toe Hy in die huis gekom het, het die blindes na Hom toe gekom, en Jesus sê vir hulle: Glo julle dat Ek hierdie ding kan doen? Hulle sê vir hom: Ja, Here. Toe raak Hy aan hulle oë en sê: Volgens julle geloof, laat dit aan julle geskied. En hulle oë is geopen, en Jesus het hulle streng gewaarsku en

gesê: Sien toe dat niemand dit te wete kom nie. Maar hulle wat uitgegaan het, het die nuus oor hom in daardie hele land versprei. Terwyl hulle uitgegaan het, kyk, hulle het vir hom n stom man gebring wat deur n demoon besete was; en nadat die demoon uitgewerp is, het die stomme gepraat, en die skares het hulle verwonder en gesê dat dit nooit so in Israel verskyn het nie. Maar die Fariseërs het gesê: Deur die heerser van die demone dryf hy die demone uit. En Jesus het al die stede en die dorpe deurgetrek en in hulle gemeentes geleer en die goeie nuus van die koninkryk verkondig en alle siekte en alle kwaal onder die volk gedien. Toe Hy die skares gesien het, het Hy medelye met hulle gehad, omdat hulle uitgeput en neergegooi was soos skape wat nie n herder het nie. Toe sê Hy vir sy dissipels: Die oes is inderdaad groot, maar die werkers is min. Bid daarom die Here van die oes dat Hy werkers in sy oes mag uitstuur.

10

En nadat Hy Sy twaalf dissipels geroep het, het Hy aan hulle gesag gegee oor onrein geeste, sodat hulle dit kon uitdryf en elke siekte en elke kwaal kon genees. Van die twaalf apostels is die name hierdie: eerste Simon, genoem Petrus, en Andreas sy broer, Jakob die seun van Sebedeus en Johannes sy broer, Filippus en Bartholomeus, Thomas en Mattheus die tollenaar, Jakob die seun van Alfeus en Lebbeus met die bynaam Thaddeus, Simon die Kananiet en Judah Iskariot wat hom oorgelewer het. Hierdie twaalf het Jesus gestuur en hulle beveel

en gesê: Moenie na die pad van die nasies toe gaan nie en moenie n stad van die Samaritane binnegaan nie; gaan maar eerder na die verlore skape van die huis van Israel toe. Maar terwyl julle gaan, verkondig en sê dat die koninkryk van die hemele naby gekom het. Genees siekes, reinig melaatses, wek dooies op, dryf demone uit; vrylik het julle ontvang, gee vrylik. Moenie goud nog silwer nog brons in julle gordels verkry nie, nie n sak vir die pad nie nog twee tunieke nog sandale nog n staf nie; want die werker is sy kos waardig. In watter stad of dorp julle ook al ingaan, vra uit wie daarin waardig is, en bly daar totdat julle weggaan. Maar wanneer julle die huis binnegaan, groet dit en sê: Vrede vir hierdie huis. En indien die huis waarlik waardig is, laat julle vrede daarop kom; maar indien dit nie waardig is nie, laat julle vrede na julle terugkeer. En wie as nie julle ontvang nie, ook nie die woorde van julle hoor nie, gaan uit buite daardie huis of daardie stad en skud die stof van julle voete af. Waarlik, Ek sê vir julle, dit sal meer verdraaglik wees vir die land van Sodom en Gomorra in die dag van die oordeel as vir daardie stad. Kyk, Ek stuur julle soos skape te midde van wolwe; wees daarom wys soos die slange en onskuldige soos die duiwe. Pas maar op vir die mense, want hulle sal julle oorhandig in rade en in hulle vergaderings sal hulle julle gesel; en voor leiers en ook konings sal julle gebring word ter wille van my tot getuienis vir hulle en die nasies. Wanneer hulle julle egter oorlewer, moenie besorg wees oor hoe of wat julle sal spreek nie, want dit sal aan julle gegee word in daardie uur wat julle sal spreek. Want dit is nie julle wat spreek nie, maar die Gees van julle Vader wat in julle spreek. Broer sal broer oorlewer tot die

dood en vader sy kind, en kinders sal opstaan teen ouers en hulle doodmaak; en julle sal gehaat word deur almal vanweë my naam; maar die een wat volhard tot die einde, hierdie een sal gered word. Wanneer hulle julle egter in hierdie stad vervolg, vlug na die ander een, want waarlik sê ek vir julle, julle sal nie die stede van Israel voltooi nie, totdat die Seun van die mens kom. n Dissipel is nie bo sy onderwyser nie, en n slaaf is nie bo sy heer nie. Dit is genoeg vir die dissipel dat hy word soos sy leermeester, en vir die slaaf soos sy heer. As hulle die heer van die huis Beëlsebul genoem het, hoeveel te meer die lede van sy huishouding? Moenie hulle daarom vrees nie, want niks is bedek wat nie ontbloot sal word nie, en niks verborge wat nie geken sal word nie. Wat ek vir julle in die duisternis sê, sê dit in die lig, en wat julle in die oor hoor, verkondig dit op die dakke. En moenie vrees vir dié wat die liggaam doodmaak nie, maar die siel nie kan doodmaak nie; vrees eerder Hom wat beide siel en liggaam kan vernietig in die hel. Word nie twee mossies vir n assarion verkoop nie? En een van hulle sal nie op die grond val sonder julle Vader nie. Maar selfs al die hare van julle kop is getel. Moenie daarom bang wees nie, julle is meer werd as baie mossies. Elke een daarom wie my sal bely voor die mense, sal ek ook hom bely voor my Vader wat in die hemele is; maar wie my sou verloën voor die mense, sal ek hom ook verloën voor my Vader wat in die hemele is. Moenie dink dat Ek gekom het om vrede op die aarde te bring nie. Ek het nie gekom om vrede te bring nie, maar n swaard. Want Ek het gekom om te verdeel n man teen sy vader en n dogter teen haar moeder en n bruid teen haar skoonmoeder; en vyande van die man is sy huisgenote. Die

een wat vader of moeder meer as my liefhet, is nie van my waardig nie; en die een wat seun of dogter meer as my liefhet, is nie van my waardig nie; en wie nie sy kruis neem en my volg nie, is nie van my waardig nie. Die een wat sy siel gevind het, sal dit verloor, en die een wat sy siel ter wille van my verloor het, sal dit vind. Die wat julle ontvang, ontvang my, en die wat my ontvang, ontvang Hom wat my gestuur het. Hy wat n profeet ontvang in die naam van n profeet, sal die loon van n profeet ontvang, en hy wat n regverdige ontvang in die naam van n regverdige, sal die loon van n regverdige ontvang. En wie ook al een van hierdie kleintjies net n beker koue water gee in die naam van n dissipel, voorwaar Ek sê vir julle, hy sal sy loon sekerlik nie verloor nie.

11

En dit het gebeur toe Jesus klaar was met die instruering van sy twaalf dissipels, het Hy van daar vertrek om te onderrig en te verkondig in hulle stede. Johannes het egter in die tronk gehoor van die werke van die Christus, en twee van sy dissipels gestuur en vir hom gesê: Is jy die Een wat kom, of moet ons n ander verwag? En Jesus het geantwoord en vir hulle gesê: gaan terug, rapporteer aan Johannes wat julle hoor en sien; blindes sien weer en lammes loop, melaatses word gereinig en dowes hoor, dooies word opgewek en aan armes word die goeie nuus verkondig; en geseënd is hy wat nie aanstoot aan my neem nie. Terwyl hierdie gegaan het, het Jesus begin om aan die skares te

sê oor Johannes: wat het julle in die wildernis uitgegaan om te sien? n Riet wat deur die wind geskud word? Maar wat het julle uitgegaan om te sien? n Man in sagte klere geklee? Kyk, die wat die sagte dinge dra, is in die huise van die konings. Maar wat het julle uitgegaan om te sien? Profeet? Ja, Ek sê vir julle, en meer as n profeet. Want hierdie is hy aangaande wie dit geskryf is: Kyk, Ek stuur my boodskapper voor jou aangesig, wat jou weg voor jou sal voorberei. Waarlik, Ek sê vir julle, daar het nie opgestaan onder die wat uit vroue gebore is een groter as Johannes die Doper nie, maar die minste in die koninkryk van die hemele is groter as hy. Van die dae van Johannes die Doper tot nou word die koninkryk van die hemele met geweld geneem, en gewelddadiges gryp dit. Want al die profete en die wet het tot Johannes geprofeteer. En as julle dit wil aanvaar, hy is Elias wat sou kom. Hy wat ore het om te hoor, laat hom hoor. Aan wie sal ek hierdie geslag vergelyk? Dit is soortgelyk aan kinders wat in markpleine sit, wat na hulle metgeselle uitroep en sê: ons het fluit gespeel vir julle, en julle het nie gedans nie, ons het getreur vir julle, en julle het nie gerou nie. Want Johannes het gekom, nie etende nie, nie drinkende nie, en hulle sê hy het n demon. Die Seun van die mens het gekom, etende en drinkende, en hulle sê: Kyk, n mens, n vraat en n wyndrinkker, n vriend van tollenaars en sondaars. En die wysheid was geregverdig deur haar kinders. Toe het Hy begin om die stede te verwyt waarin die meeste van sy kragte plaasgevind het, omdat hulle nie berou het nie. Wee jou, Gorasin, wee jou, Betsaida, want as die kragte wat in julle plaasgevind het in Tirus en Sidon plaasgevind het, sou hulle lankal in sak en as sittende berou het. Behalwe Ek sê

vir julle, dit sal meer verdraaglik wees vir Tirus en Sidon in die dag van die oordeel as vir julle. En jy, Kapernaum, wat tot die hemel verhoog is, sal tot in die doderyk neergewerp word, want as die kragte wat in jou gebeur het in Sodom gebeur het, sou hulle tot vandag toe gebly het. Behalwe Ek sê vir julle dat dit vir die land van Sodom meer verdraaglik sal wees in die dag van die oordeel as vir jou. In daardie tyd het Jesus geantwoord en gesê: Ek bely aan Jou, Vader, Heer van die hemel en die aarde, dat Jy hierdie dinge verberg het van wyses en verstandiges, en dit aan kindertjies geopenbaar het; ja, Vader, omdat dit so voor U welbehae geword het. Alles is aan my oorgelewer deur my Vader, en niemand ken die Seun nie, behalwe die Vader, en niemand ken die Vader nie, behalwe die Seun en aan wie die Seun wil openbaar. Kom na my toe, almal wat arbei en belas is, en Ek sal julle rus gee. Neem my juk op julle en leer van my, omdat ek sagmoedig is en nederig van hart, en julle sal rus vind vir julle siele; want my juk is goed en my las is lig.

12

In daardie tyd het Jesus op die sabbat deur die graanvelde gegaan, en sy dissipels was honger, en hulle het begin om are van graan te pluk en te eet. Die Fariseërs het dit egter gesien en aan hom gesê: Kyk, jou dissipels doen wat nie geoorloof is om op die sabbat te doen nie. Maar Hy het vir hulle gesê, Het julle nie gelees wat Dawid gedoen het toe hy honger was nie, hy en dié wat met hom was? hoe hy in die huis van God ingegaan het en

die brode van die voorstelling geëet het, wat dit nie vir hom moontlik was om te eet nie, nog vir dié wat met hom was nie, behalwe slegs vir die priesters? Of het julle nie in die wet gelees dat die priesters op die sabbatte in die tempel die sabbat ontheilig en sonder skuld is nie? Ek sê egter vir julle dat hier iets groter as die tempel is. As julle geweet het wat dit beteken: Ek wil barmhartigheid hê en nie offer nie, sou julle nie die onskuldiges veroordeel het nie. Want die Seun van die mens is Heer ook van die sabbat. En Hy het van daar vertrek en in hulle vergadering gekom. En kyk, daar was n man wat n verdorde hand gehad het; en hulle het hom gevra en gesê: is dit geoorloof om op die sabbat te genees? Sodat hulle Hom mag beskuldig. Maar Hy het vir hulle gesê: Wie sal daar onder julle wees, n man wat een skaap het, en as dit op die sabbat in n put val, sal hy dit nie gryp en oprig nie? Hoeveel dan verskil n mens van n skaap? Sodat dit geoorloof is om op die sabbatte goed te doen. Toe sê Hy vir die man: Strek jou hand uit, en hy het dit uitgestrek, en dit is herstel, gesond soos die ander een. Maar die Fariseërs het uitgegaan en raad teen hom geneem, sodat hulle hom mag vernietig. Jesus het dit geweet en het van daar weggetrek, en baie skares het Hom gevolg, en Hy het hulle almal gesond gemaak, en Hy het hulle berispe sodat hulle Hom nie bekend maak nie, sodat vervul sou word wat gespreek is deur Jesaja die profeet wat sê: kyk, my seun wat Ek gekies het, my geliefde in wie my siel behae gehad het; Ek sal my Gees op Hom plaas, en Hy sal oordeel aan die nasies verkondig; Hy sal nie stry nie en nie uitroep nie, en niemand sal sy stem in die strate hoor nie. n Geknakte riet sal hy nie breek nie en smeulende vlas sal hy nie

uitdoof nie, totdat hy die oordeel tot oorwinning uitwerp; en in sy naam sal nasies hoop. Toe is daar na hom gebring n persoon wat deur n duiwel beset was, blind en stom, en hy het hom gesond gemaak, sodat die blinde en stom een kon praat en kon sien; en al die skares was verbaas en het gesê: Is hierdie een nie miskien die Christus, die seun van Dawid nie? Die Fariseërs het dit egter gehoor en gesê: Hierdie man dryf die demone nie uit behalwe deur Beëlsebul, die heerser van die demone nie. Maar Jesus, wat hulle gedagtes geken het, het vir hulle gesê: Elke koninkryk wat teen homself verdeel is, word verwoes, en elke stad of huis wat teen homself verdeel is, sal nie standhou nie. En as die satan die satan uitdryf, is hy teen homself verdeel, hoe sal dus sy koninkryk staan? En as ek deur Beëlsebul die demone uitdryf, deur wie sal julle seuns hulle uitdryf? Daarom sal hulle self julle rigters wees. As ek maar die demone deur die Gees van God uitdryf, dan het die koninkryk van God op julle gekom. Of hoe kan iemand ingaan in die huis van die sterk man en sy goed steel, as hy nie eers die sterk man bind nie? En dan sal hy sy huis plunder. Die wat nie met my is nie, is teen my, en die wat nie met my versamel nie, verstrooi. Daarom sê ek vir julle, elke sonde en lastering sal aan die mense vergewe word, maar die lastering teen die Gees sal nie aan die mense vergewe word nie; en wie ook al n woord teen die Seun van die mens sê, dit sal aan hom vergewe word; maar wie ook al teen die Heilige Gees sê, dit sal nie aan hom vergewe word nie, nie in hierdie tyd nie en nie in die toekomende nie. Of maak die boom goed en sy vrug goed, of maak die boom vrot en sy vrug vrot, want uit die vrug word die boom geken. Nageslag van adders, hoe kan julle goeie dinge

praat terwyl julle sleg is? Want die mond praat uit die oorvloed van die hart. Die goeie man werp goeie dinge uit die goeie skat uit, en die slegte man werp slegte dinge uit die slegte skat uit. Ek sê vir julle dat elke luie woord wat die mense mag praat, hulle sal rekenskap daaroor gee op die dag van oordeel; want uit jou woorde sal jy geregverdig word en uit jou woorde sal jy veroordeel word. Toe het sommige van die skrifgeleerdes en Fariseërs geantwoord en gesê: Onderwyser, ons wil n teken van U sien. Maar Hy het geantwoord en vir hulle gesê: n Bose en owerspelige geslag soek n teken, en geen teken sal aan dit gegee word nie, behalwe die teken van Jona die profeet. Want net soos Jona die profeet drie dae en drie nagte in die maag van die groot vis was, so sal die Seun van die mens ook drie dae en drie nagte in die hart van die aarde wees. Manne van Nineve sal opstaan in die oordeel saam met hierdie generasie en sal dit veroordeel, omdat hulle berou het oor die prediking van Jona, en kyk, meer as Jona is hier. Die koningin van die suide sal opstaan in die oordeel saam met hierdie generasie en sal dit veroordeel, omdat sy gekom het van die eindes van die aarde af om die wysheid van Salomo te hoor, en kyk, meer as Salomo is hier. Wanneer die onrein gees uit die man uitgaan, gaan dit deur waterlose plekke en soek rus, maar vind dit nie. Toe sê hy: Ek sal terugkeer na my huis van waar ek uitgegaan het, en wanneer hy kom, vind hy dit leeg en geveeg en versier. Dan gaan hy en neem saam met homself sewe ander geeste meer boos as homself, en hulle gaan in en woon daar, en die laaste dinge van daardie man word erger as die eerste dinge. So sal dit ook wees met hierdie bose geslag. Terwyl hy nog met die skares besig was om te praat, kyk,

sy moeder en sy broers het buite gestaan en probeer om met hom te praat. Maar iemand het vir hom gesê: Kyk, jou moeder en jou broers staan buite en soek om jou te sien. Maar Hy het geantwoord en aan hom wat met Hom gepraat het gesê: Wie is my moeder en wie is my broers? En nadat Hy sy hand oor sy dissipels uitgestrek het, het Hy gesê: Kyk, my moeder en my broers; want wie ook al die wil van my Vader wat in die hemele is doen, hy is my broer en suster en moeder.

13

Op daardie dag het Jesus uit die huis uitgegaan en by die see gaan sit, en baie skares het na hom toe versamel, sodat hy in n boot ingeklim het om te sit, en al die skare het op die strand gestaan. En Hy het baie dinge in gelykenisse tot hulle gespreek en gesê: Kyk, die saaier het uitgegaan om te saai. En terwyl hy gesaai het, het sommige geval langs die pad, en die voëls het gekom en dit verslind; ander het geval op die rotsagtige plekke, waar dit nie veel grond gehad het nie, en dit het onmiddellik opgespruit omdat dit nie diepte van grond gehad het nie, maar toe die son opgerys het, is dit geskroei, en omdat dit nie wortel gehad het nie, het dit opgedroog; ander het geval op die dorings, en die dorings het opgegaan en dit verwurg; ander het geval op die goeie grond en dit het vrug gegee, sommige honderd, sommige sestig, sommige dertig. Hy wat ore het om te hoor, laat hom hoor. En die dissipels het nader gekom en aan hom gesê: Waarom spreek U in gelykenisse tot hulle? Maar Hy het

geantwoord en aan hulle gesê, dat aan julle gegee is om die geheimenisse van die koninkryk van die hemele te ken, maar aan daardie nie gegee is nie. Want wie het, aan hom sal gegee word en hy sal oorvloed hê, maar wie nie het nie, selfs wat hy het sal van hom weggeneem word. Daarom praat ek met hulle in gelykenisse, sodat hulle kyk maar nie sien nie en hoor maar nie hoor nie en ook nie verstaan nie, dat hulle nie miskien terugdraai nie; en dan sal die profesie van Jesaja wat sê vervul word vir hulle: met gehoor sal julle hoor en glad nie verstaan nie, en kyk sal julle kyk en glad nie sien nie; want die hart van hierdie volk het dik geword, en met die ore het hulle swaar gehoor, en hulle oë het hulle toegemaak, dat hulle nie miskien met die oë sien en met die ore hoor en met die hart verstaan en terugdraai nie, en ek sal hulle genees. Maar julle oë is geseënd, omdat hulle sien, en julle ore, omdat hulle hoor. Waarlik, want Ek sê vir julle dat baie profete en regverdiges begeer het om te sien wat julle sien, en het nie gesien nie, en om te hoor wat julle hoor, en het nie gehoor nie. Julle moet daarom die gelykenis van die saaier hoor. Wanneer iemand die woord van die koninkryk hoor en dit nie verstaan nie, kom die bose en neem weg wat in sy hart gesaai is. Hierdie is die saad wat langs die pad gesaai is. Die een wat op die rotsagtige gesaai is, hierdie is die een wat die woord hoor en dit onmiddellik met vreugde ontvang en neem, maar hy het nie wortel in homself nie, maar is tydelik, en wanneer verdrukking of vervolging weens die woord gebeur, struikel hy onmiddellik. Die een wat in die dorings gesaai is, hierdie is hy wat die woord hoor, en die bekommernis van hierdie eeu en die bedrog van die rykdom verstik die woord, en

hy word vrugteloos. Die wat op die goeie grond gesaai is, dit is hy wat die woord hoor en verstaan, wat inderdaad vrug dra en oplewer: die een honderd, die ander sestig, die ander dertig. n Ander gelykenis het hy voor hulle gestel en gesê: Die koninkryk van die hemele is vergelyk met n man wat goeie saad in sy land gesaai het; maar terwyl die mense geslaap het, het sy vyand gekom en onkruid tussen die koring gesaai en weggegaan. Maar toe die gras gespruit het en vrug gemaak het, toe het die onkruid ook verskyn. En die slawe van die huismeester het nader gekom en vir hom gesê: heer, het u nie goeie saad in u land gesaai nie? Van waar het dit dan onkruid? Maar hy het vir hulle gesê: n Vyandige man het dit gedoen. Die slawe het maar vir hom gesê: Wil jy dan hê dat ons weggaan en hulle versamel? Maar hy het gesê: nee, sodat julle nie terwyl julle die onkruid versamel saam met hulle die graan mag ontwortel nie; laat beide saam groei tot die oes, en in die tyd van die oes sal ek vir die maaiers sê: versamel eers die onkruid en bind hulle in bondels om hulle te verbrand, maar versamel die graan in my skuur. n Ander gelykenis het hy voor hulle gestel en gesê: die koninkryk van die hemele is soortgelyk aan n mosterdsaadjie, wat n man geneem het en in sy land gesaai het; wat inderdaad kleiner is as al die sade, maar wanneer dit gegroei het, is dit groter as al die groentes en word n boom, sodat die voëls van die hemel kom en nes maak in sy takke. Ander gelykenis het Hy aan hulle gespreek: Die koninkryk van die hemele is soortgelyk aan suurdeeg wat n vrou geneem en in drie mate meel verberg het, totdat dit heeltemal gesuur was. Hierdie alle dinge het Jesus in gelykenisse aan die skares gespreek, en sonder n gelykenis het

hy niks aan hulle gespreek nie, sodat vervul mag word wat gespreek is deur die profeet wat sê: Ek sal my mond in gelykenisse oopmaak, ek sal verborge dinge van die grondlegging van die wêreld uitstort. Toe het Hy die skares verlaat en na sy huis toe gekom. En sy dissipels het na hom gekom en gesê: verduidelik vir ons die gelykenis van die onkruid van die land. En Hy wat geantwoord het, het vir hulle gesê: die een wat die goeie saad saai, is die Seun van die mens; en die land is die wêreld; en die goeie saad, hierdie is die seuns van die koninkryk; en die onkruid is die seuns van die bose; en die vyand wat dit gesaai het, is die duiwel; en die oes is die voltooiing van die eeu; en die maaiers is boodskappers. Net soos die onkruid daarom versamel word en met vuur verbrand word, so sal dit wees by die voltooiing van hierdie eeu. Die Seun van die mens sal sy engele uitstuur, en hulle sal uit sy koninkryk versamel al die struikelblokke en die wat wetteloosheid doen, en hulle sal hulle in die vuuroond gooi; daar sal die geween en die gekners van die tande wees. Dan sal die regverdiges uitskyn soos die son in die koninkryk van hulle Vader. Die een wat ore het om te hoor, laat hom hoor. Weer is die koninkryk van die hemele gelyk aan n skat wat in die veld verborge is, wat n man gevind het en verberg het, en van sy vreugde gaan hy en verkoop alles wat hy het en koop daardie veld. Weer is die koninkryk van die hemele soortgelyk aan n man, n handelaar wat mooi pêrels soek; wat, nadat hy een baie kosbare pêrel gevind het, weggegaan het en alles wat hy gehad het verkoop het en dit gekoop het. Weer is die koninkryk van die hemele soortgelyk aan n sleepnet wat in die see gegooi is en wat van

elke soort bymekaargemaak het; wat, toe dit vol was, hulle dit op die strand opgetrek het en gaan sit het en die goeie in houers versamel het, maar die verotte het hulle buite gegooi. So sal dit wees in die voltooiing van die eeu. Die boodskappers sal uitgaan en hulle sal die goddeloses afsonder uit die midde van die regverdiges, en hulle sal hulle in die oond van die vuur gooi; daar sal die geween en die gekners van die tande wees. Jesus sê vir hulle: Het julle al hierdie dinge verstaan? Hulle sê vir hom, Ja, Here. Maar Hy het vir hulle gesê: Daarom is elke skrifgeleerde wat in die koninkryk van die hemele onderrig is, soos n huisheer wat uit sy skatkamer nuwe en ou dinge uithaal. En dit het gebeur toe Jesus hierdie gelykenisse voltooi het, het Hy daarvandaan vertrek, en nadat Hy na sy vaderland gekom het, het Hy hulle in hulle vergadering geleer, sodat hulle verbaas was en gesê het: vanwaar het hierdie man hierdie wysheid en die kragte? Is hierdie nie die seun van die vakman nie? Word sy moeder nie Maria genoem nie en sy broers Jakob en Josef en Simon en Juda? En is sy susters nie almal by ons nie? Van waar het hierdie een dan al hierdie dinge? En hulle het aan hom aanstoot geneem. En Jesus het vir hulle gesê: n Profeet is nie sonder eer nie, behalwe in sy vaderland en in sy huis. En Hy het daar nie baie kragte gedoen nie, weens hulle ongeloof.

14

In daardie tyd het Herodes die tetrarg die gerug van Jesus gehoor en aan sy dienaars gesê: hierdie een is Johannes die

Doper; hy het opgestaan uit die dode, en daarom werk die kragte in hom. Want Herod het John gegryp, hom gebind en in die tronk geplaas weens Herodias, die vrou van sy broer Philip. Want Johannes het vir hom gesê: Dit is nie vir jou geoorloof om haar te hê nie. En alhoewel hy hom wou doodmaak, het hy die skare gevrees, omdat hulle hom as n profeet beskou het. Toe die verjaarsdag van Herodes gehou is, het die dogter van Herodias in die middel gedans en dit het Herodes behaag; daarom het hy met n eed aan haar belowe om te gee wat sy ook al sou vra. Sy het egter, aangespoor deur haar moeder, gesê: Gee vir my hier op n skottel die hoof van Johannes die Doper. En die koning was bedroef, maar weens die edes en die saam aanliggende mense het hy beveel dat dit gegee word, en hy het gestuur en Johannes in die tronk onthoof. En sy hoof was op n skottel gebring en aan die dogtertjie gegee, en sy het dit na haar moeder gebring. En sy dissipels het genader, die liggaam opgeneem en dit begrawe, en hulle het gekom en dit aan Jesus gerapporteer. Nadat Jesus dit gehoor het, het Hy van daar af in n boot na n verlate plek onttrek om alleen te wees, en toe die skares dit hoor, het hulle Hom te voet van die stede af gevolg. En Jesus het uitgegaan en n groot skare gesien, en Hy was met deernis bewee oor hulle en het hulle siekes genees. Maar toe dit aand geword het, het sy dissipels na hom gekom en gesê: Die plek is verlate en die uur het reeds verby gegaan. Stuur die skares weg, sodat hulle na die dorpe kan gaan en vir hulself kos kan koop. Maar Jesus het vir hulle gesê, hulle het nie nodig om weg te gaan nie, gee julle vir hulle om te eet. Maar hulle sê vir hom: Ons het hier niks behalwe vyf brode en twee visse nie. Maar Hy het gesê: Bring

hulle hier na My toe. En nadat Hy die skares beveel het om op die gras te gaan lê, het Hy die vyf brode en die twee visse geneem, opgekyk na die hemel en dit geseën, en dit gebreek en aan die dissipels gegee, en die dissipels het dit aan die skares gegee. En hulle het almal geëet en versadig geword, en hulle het die oorblywende fragmente opgeneem: twaalf vol mandjies. Die wat geëet het, was mans, omtrent vyf duisend, sonder vroue en kinders. En Jesus het onmiddellik sy dissipels gedwing om in die skip te klim en voor hom uit na die oorkant te gaan, totdat hy die skares wegstuur. En nadat Hy die skares weggestuur het, het Hy opgegaan na die berg alleen om te bid. Maar toe dit aand geword het, was hy alleen daar. Die skip was reeds in die middel van die see en is gekwel deur die golwe, want die wind was teen. In die vierde wag van die nag het Jesus na hulle toe gegaan, lopende op die see. En die dissipels, wat hom op die see sien loop het, was bekommerd en het gesê dat dit n verskynsel is, en van vrees het hulle uitgeroep. Maar onmiddellik het Jesus met hulle gepraat en gesê: Neem moed, dit is Ek, moenie vrees nie. Petrus het Hom geantwoord en gesê: Heer, as U dit is, beveel my om na U toe te kom op die water. En hy het gesê, kom. En nadat hy van die skip afgegaan het, het Petrus op die waters geloop om na Jesus te kom. Maar toe hy die sterk wind sien, het hy bang geword, en toe hy begin sink het, het hy uitgeroep en gesê: Here, red my. Maar Jesus het onmiddellik sy hand uitgesteek en hom gegryp en aan hom gesê: O jy kleingelowige, waaroor het jy getwyfel? En nadat hulle in die skip ingeklim het, het die wind opgehou; maar die wat in die skip was, het gekom en voor hom neergebuig en gesê: waarlik, jy is die Seun van God. En nadat

hulle oorgevaar het, het hulle in die land Gennesaret aangekom. En nadat die manne van daardie plek hom herken het, het hulle na die hele daardie omliggende streek gestuur, en hulle het almal wat siek was na hom toe gebring, en hulle het hom gesmeek dat hulle selfs net die soom van sy kleed mag aanraak; en almal wat dit aangeraak het, is gered.

15

Toe kom die skrifgeleerdes en Fariseërs van Jerusalem na Jesus en sê: Waarom oortree jou dissipels die oorlewering van die ouderlinge? Want hulle was nie hul hande nie wanneer hulle brood eet. Maar Hy het hulle geantwoord en gesê: Waarom oortree julle ook die gebod van God deur julle tradisie? Want God het beveel en gesê: Eer die vader en die moeder, en: Wie sy vader of moeder kwaadspreek, moet sekerlik sterwe. Maar julle sê: wie ook al aan die vader of die moeder sou sê, dit is n geskenk waardeur jy van my sou kon baat vind, en hy sal nie sy vader of sy moeder eer nie; en julle het die gebod van God ongeldig gemaak deur julle tradisie. Skynheiliges, goed het Jesaja aangaande julle geprofeteer en gesê: Hierdie volk nader My met hulle mond en eer My met hulle lippe, maar hulle hart is ver van My af; en tevergeefs aanbid hulle My, terwyl hulle leringe leer wat bevele van mense is. En nadat Hy die skare geroep het, het Hy vir hulle gesê: Luister en verstaan; nie die wat in die mond ingaan maak die mens onrein nie, maar die wat uit die mond uitgaan, dit maak die mens onrein. Toe sy dissipels

nader gekom het, het hulle vir hom gesê: Weet jy dat die Fariseërs beledig was toe hulle die woord gehoor het? Maar Hy het geantwoord en gesê, alle planting wat nie my hemelse Vader geplant het nie, sal ontworteld word. Laat hulle, hulle is blinde gidse van blindes; as n blinde n blinde lei, sal albei in n put val. Maar Peter het geantwoord en aan Hom gesê: Verduidelik hierdie gelykenis aan ons. Maar Jesus het gesê: Is julle ook nog steeds sonder verstand? Verstaan julle nog nie dat alles wat in die mond ingaan, in die maag gaan en in die latrine uitgewerp word nie? Maar die wat uit die mond uitgaan, kom uit die hart, en daardie dinge besoedel die mens. Want uit die hart gaan uit bose gedagtes, moorde, egbrekings, hoererye, diefstalle, vals getuienisse, godslasteringe. Hierdie dinge is wat die mens besoedel, maar om met ongewaste hande te eet, besoedel die mens nie. En Jesus het van daar uitgegaan en na die dele van Tirus en Sidon teruggetrek. En kyk, n Kanaänitiese vrou van daardie grense, wat uitgegaan het, het na hom geroep en gesê: Wees barmhartig met my, Here, Seun van Dawid, my dogter is erg besete deur n demoon. Maar hy het haar nie n woord geantwoord nie. En sy dissipels het nader gekom en hulle het hom gevra en gesê: Stuur haar weg, want sy roep agter ons. Maar Hy het geantwoord en gesê: Ek is nie gestuur nie, behalwe na die verlore skape van die huis van Israel. Maar sy het gekom en voor hom neergebuig en gesê: Heer, help my. Maar Hy het geantwoord en gesê: Dit is nie goed om die brood van die kinders te neem en vir die hondjies te gooi nie. Sy het egter gesê: Ja, Here, want selfs die hondjies eet van die krummels wat van die tafel van hulle here afval. Toe het Jesus haar geantwoord en

gesê: O vrou, groot is jou geloof; laat dit vir jou word soos jy wil. En haar dogter is gesond gemaak van daardie uur af. En Jesus het van daar weggegaan en by die see van Galilea gekom, en Hy het die berg opgegaan en daar gaan sit. En groot skares het na hom gekom wat by hulleself gehad het kreupeles, blindes, dowes, verminkes en baie ander, en hulle het hulle neergegooi by die voete van Jesus, en hy het hulle gesond gemaak, sodat die skares verwonderd was om te sien dowes hoor, stommes praat, verminkes gesond, kreupeles loop en blindes sien; en hulle het die God van Israel verheerlik. Die Jesus het sy dissipels geroep en gesê: Ek het medelye met die skare, omdat hulle reeds drie dae by my gebly het en nie iets het om te eet nie, en ek wil hulle nie honger wegstuur nie, sodat hulle nie flou word op die pad nie. En sy dissipels sê vir hom, Vanwaar sal ons in die wildernis so baie brode kry om so n groot skare te versadig? En Jesus sê vir hulle: Hoeveel brode het julle? Hulle het gesê: Sewe, en n paar klein vissies. En hy het die skares beveel om op die grond te gaan lê. En nadat Hy die sewe brode en die visse geneem het, het Hy dank gesê en dit gebreek en aan sy dissipels gegee, en die dissipels aan die skares. En almal het geëet en hulle was versadig, en hulle het die oorblywende van die stukkies sewe mandjies vol opgetel; en die wat geëet het was vier duisend mans sonder vroue en kinders. En nadat Hy die skares weggestuur het, het Hy in die skip geklim en na die grense van Magdala gekom.

16

En die Fariseërs en Sadduseërs het genader en Hom op die proef gestel en gevra dat Hy aan hulle n teken uit die hemel sou wys. En hy het geantwoord en vir hulle gesê: As dit aand geword het, sê julle: Dit sal mooi weer wees, want die hemel is rooi; en in die môre: Vandag sal dit storm, want die hemel is rooi en donker. Skynheiliges, die gesig van die hemel weet julle inderdaad onderskei, maar die tekens van die tye kan julle nie ken nie? n Bose en owerspelige geslag soek n teken, en n teken sal nie aan haar gegee word nie behalwe die teken van Jona die profeet. En nadat Hy hulle agtergelaat het, het Hy weggegaan. En toe sy dissipels na die oorkant gekom het, het hulle vergeet om brode saam te neem. Maar Jesus het vir hulle gesê: Sien en gee aandag vir die suurdeeg van die Fariseërs en Sadduseërs. Hulle het egter onder mekaar geredeneer en gesê dat hulle nie brood saamgeneem het nie. Maar Jesus, wat dit geweet het, het aan hulle gesê: Waarom redeneer julle onder mekaar, kleingelowiges, dat julle nie brood geneem het nie? Verstaan julle nog nie, en onthou julle ook nie die vyf brode van die vyf duisend en hoeveel mandjies julle ontvang het nie? Nog die sewe brode van die vier duisend en hoeveel mandjies julle geneem het nie? Hoe verstaan julle nie dat ek nie vir julle oor brood gesê het om aandag te gee aan die suurdeeg van die Fariseërs en Sadduseërs nie? Toe het hulle verstaan dat Hy nie gesê het om op te let vir die suurdeeg van die brood nie, maar vir die lering van die Fariseërs en Sadduseërs. Maar toe Jesus in die dele van Caesarea van Philip gekom het, het Hy sy dissipels gevra en gesê: Wie sê die mense is die Seun van die mens? Hulle het gesê: Sommige sê Johannes die Doper, ander Elias, en ander

Jeremias of een van die profete. Hy sê vir hulle, Maar julle, wie sê julle Ek is? Maar Simon Petrus het geantwoord en gesê: Jy is die Christus, die Seun van die lewende God. En Jesus het geantwoord en vir hom gesê: geseënd is jy, Simon Bar Jona, omdat vlees en bloed dit nie aan jou geopenbaar het nie, maar my Vader wat in die hemele is. En ek sê ook vir jou dat jy Petrus is, en op hierdie rots sal ek my vergadering bou, en die poorte van die doderyk sal dit nie oorweldig nie. En Ek sal aan jou die sleutels van die koninkryk van die hemele gee, en wat jy ook al op die aarde bind, sal in die hemele gebind wees, en wat jy ook al op die aarde losmaak, sal in die hemele losgemaakt wees. Toe beveel hy sy dissipels dat hulle aan niemand moet sê dat hy Jesus die Christus is nie. Van toe af het Jesus begin om aan sy dissipels te wys dat dit nodig is dat Hy na Jerusalem moet gaan en baie moet ly van die ouderlinge en hoofpriesters en skrifgeleerdes en gedood moet word, en op die derde dag opgewek moet word. En Petrus het Hom ter syde geneem en begin om Hom te berispe en gesê: Genadig aan U, Here, dit sal beslis nie met U gebeur nie. Maar Hy het gedraai en vir Petrus gesê: Gaan agter My, satan! Jy is vir My n struikelblok, omdat jy nie dink aan die dinge van God nie, maar aan die dinge van mense. Toe het Jesus vir sy dissipels gesê: As iemand agter My wil kom, laat hom homself verloën en sy kruis opneem en My volg. Wie sy siel wil red, sal dit verloor, maar wie sy siel ter wille van my verloor, sal dit vind. Wat word n mens gebaat as hy die hele wêreld win, maar sy siel verloor? Of wat sal n mens gee in ruil vir sy siel? Die Seun van die mens is op die punt om te kom in die heerlikheid van sy Vader met sy engele, en dan sal Hy aan

elkeen vergeld volgens sy dade. Waarlik sê Ek vir julle, daar is sommige van die wat hier staan, wat die dood nie sal proe nie totdat hulle die Seun van die mens sien kom in sy koninkryk.

17

En na ses dae neem Jesus Petrus en Jakobus en Johannes sy broer saam en bring hulle op n hoë berg privaat, en Hy is verander voor hulle, en sy gesig het geskyn soos die son, en sy klere het wit geword soos die lig. En kyk, Moses en Elia het aan hulle verskyn en met Hom gesels. Petrus het geantwoord en vir Jesus gesê: Here, dit is goed dat ons hier is. As U wil, laat ons hier drie tente maak – een vir U en een vir Moses en een vir Elia. Terwyl hy nog gepraat het, kyk, n helder wolk het hulle oorskadu, en kyk, n stem uit die wolk wat gesê het: Hierdie is my Seun, die geliefde, in wie Ek my welbehae gehad het; luister na Hom. En toe die dissipels dit gehoor het, het hulle op hulle gesigte geval en was baie bang. En Jesus het nader gekom, hulle aangeraak en gesê: Staan op en moenie vrees nie. Hulle het hul oë opgelig, maar hulle het niemand gesien nie, behalwe Jesus alleen. En terwyl hulle van die berg afdaal, het Jesus hulle beveel en gesê: Sê aan niemand die visioen totdat die Seun van die mens uit die dood opstaan nie. En sy dissipels het hom gevra en gesê: Waarom sê die skrifgeleerdes dan dat Elia eerste moet kom? Jesus het geantwoord en vir hulle gesê: Elia kom inderdaad eerste en sal alle dinge herstel; maar ek sê vir julle dat Elia reeds gekom het, en hulle het hom nie herken nie, maar

hulle het aan hom gedoen soveel as wat hulle wou; so sal die Seun van die mens ook deur hulle ly. Toe het die dissipels verstaan dat Hy vir hulle aangaande Johannes die Doper gesê het. En toe hulle by die skare gekom het, het n man na Hom toe gekom wat voor Hom gekniel het en gesê: Here, wees barmhartig oor my seun, want hy is maansiek en ly erg; want dikwels val hy in die vuur en dikwels in die water. En ek het hom na u dissipels gebring, en hulle was nie in staat om hom te genees nie. En Jesus het geantwoord en gesê: O ongelowige en verdraaide geslag, tot wanneer sal ek by julle wees? Tot wanneer sal ek julle verdra? Bring hom hier na my toe. En Jesus het hom bestraf, en die demon het van hom uitgegaan, en die seun was genees van daardie uur af. Toe die dissipels op hulle eie na Jesus gekom het, het hulle gesê: Waarom was ons nie in staat om dit uit te dryf nie? Jesus het vir hulle gesê: As gevolg van julle ongeloof. Waarlik, want ek sê vir julle, as julle geloof het soos n mosterdsaad, sal julle vir hierdie berg sê, beweeg van hier na daar, en dit sal beweeg, en niks sal onmoontlik wees vir julle nie. Hierdie geslag gaan egter nie uit nie, behalwe deur gebed en vas. Terwyl hulle in Galilea besig was, het Jesus vir hulle gesê: Die Seun van die mens gaan oorgelewer word in die hande van mense en hulle sal Hom doodmaak, en op die derde dag sal Hy opgewek word. En hulle was baie bedroef. Maar toe hulle in Kapernaum gekom het, het die wat die didragmas inneem na Petrus gekom en gesê: Betaal julle onderwyser nie die didragmas nie? Hy/Sy sê, ja. En toe hy die huis ingegaan het, het Jesus hom vooruitgeloop en gesê: wat dink jy, Simon? Die konings van die aarde, van wie ontvang hulle belastings of

belasting? Van die seuns van hulle of van die vreemdes? Petrus sê vir hom: Van die vreemdes. Jesus sê vir hom: Dan is die seuns vry. Maar sodat ons hulle nie beledig nie, gaan na die see, gooi n haak uit, en neem die eerste vis wat opkom. As jy sy mond oopmaak, sal jy n stater vind. Neem dit en gee dit aan hulle namens my en jou.

18

In daardie uur het die dissipels na Jesus gekom en gesê: Wie is dan die grootste in die koninkryk van die hemele? En nadat Jesus n kind geroep het, het Hy dit in die middel van hulle gesit en gesê: waarlik sê Ek vir julle, as julle nie omdraai en word soos die kinders nie, sal julle nie ingaan in die koninkryk van die hemele nie. Wie dan ook homself sal verneder soos hierdie kind, dié een is die grootste in die koninkryk van die hemele. En wie een so n kind ontvang in my naam, ontvang my; maar wie een van hierdie kleintjies wat in my glo laat struikel, dit sou beter vir hom wees dat n eselmeulsteen aan sy nek gehang word en hy in die diepsee verdrink word. Wee die wêreld vanweë die struikelblokke, want dit is noodsaaklik dat die struikelblokke kom, maar wee daardie mens deur wie die struikelblok kom. As jou hand of jou voet jou laat struikel, sny dit af en gooi dit van jou weg, want dit is beter vir jou om kreupel of vermink die lewe binne te gaan, as om twee hande of twee voete te hê en in die ewige vuur gegooi te word. En as die oog jou laat struikel, ruk dit uit en gooi dit van jou weg, dit is beter vir jou om eenogig

die lewe in te gaan, as om met twee oë in die gehenna van die vuur gegooi te word. Sien toe dat julle nie een van hierdie kleintjies verag nie, want Ek sê vir julle dat hulle engele in die hemele altyd die gesig van my Vader wat in die hemele is, sien. Want die Seun van die mens het gekom om die verlorene te red. Wat dink julle? As n sekere man honderd skape het en een van hulle dwaal, sal hy nie die nege-en-negentig op die berge los en gaan soek na die een wat dwaal nie? En as dit gebeur dat hy dit vind, waarlik sê ek vir julle dat hy hom daaroor meer verheug as oor die negentig-en-nege wat nie verdwaal het nie. So is dit nie die wil voor julle Vader wat in die hemele is dat een van hierdie kleintjies verlore gaan nie. As jou broer teen jou sondig, gaan en berispe hom tussen jou en hom alleen; as hy na jou luister, het jy jou broer gewen; as hy nie luister nie, neem met jou nog een of twee, sodat op die mond van twee getuies of drie elke woord vasstaan. Maar as hy hulle verontagsaam, sê dit vir die vergadering; maar as hy ook die vergadering verontagsaam, laat hy vir jou wees soos die heiden en die tollenaar. Voorwaar, Ek sê vir julle, alles wat julle op die aarde bind, sal in die hemel gebind wees, en alles wat julle op die aarde losmaak, sal in die hemel losgemaakt wees. Weer, waarlik sê Ek vir julle dat as twee van julle saamstem op die aarde aangaande enige saak wat hulle mag vra, sal dit vir hulle gegee word deur my Vader wat in die hemele is. Want waar twee of drie in my naam versamel is, daar is Ek in hulle midde. Toe, nadat hy Hom genader het, het Petrus gesê: Here, hoeveel keer sal my broer teen my sondig en sal ek hom vergewe? Tot sewe kere? Jesus sê vir hom: Ek sê nie vir jou tot sewe keer nie, maar tot sewentig keer sewe. Daarom word

die koninkryk van die hemele vergelyk met n koning wat wou reken hou met sy dienaars. Nadat hy begin het om rekeninge te vereffen, is een skuldenaar van ontelbare talente aan hom gebring. Maar omdat hy nie kon terugbetaal nie, het sy heer beveel dat hy verkoop word en sy vrou en die kinders en alles wat hy gehad het, en dat dit terugbetaal word. Dus het die slaaf geval en hom aanbid en gesê: Heer, wees geduldig met my en ek sal alles aan u terugbetaal. Maar die heer van daardie slaaf het, met medelye bewee, hom vrygelaat en die lening aan hom kwytgeskeld. Maar daardie slaaf het uitgegaan en een van sy medeslawe gevind wat honderd denarii aan hom geskuld het, en hy het hom gegryp en verwurg en gesê: Gee terug aan my wat jy skuld. Daarom het sy mede-slaaf voor hom neergeval en hom gesmeek en gesê: Wees geduldig met my en ek sal jou betaal. Maar hy was nie gewillig nie, maar nadat hy weggegaan het, het hy hom in die gevangenis gegooi totdat hy die geskuldigde sou terugbetaal. Maar toe sy mede-slawe sien wat gebeur het, was hulle baie bedroef, en hulle het gekom en aan hulle eie heer alles wat gebeur het duidelik verduidelik. Toe sy heer hom geroep het, sê hy vir hom: Jou bose slaaf, ek het daardie hele skuld aan jou kwytgeskeld, omdat jy my gesmeek het. Was dit nie ook nodig dat jy jou medeslaaf moes bejammer nie, soos ek ook jou bejammer het? En kwaad geword, het sy heer hom aan die folteraars oorgelewer totdat hy alles wat aan hom geskuld was, teruggee. So sal my hemelse Vader ook aan julle doen, as julle nie elkeen sy broer van julle harte vergeef vir hulle oortredinge nie.

19

En dit het gebeur toe Jesus hierdie woorde voltooi het, het Hy van Galilea vertrek en in die grense van Judea anderkant die Jordaan gekom. En baie skares het hom gevolg, en Hy het hulle daar genees. En die Fariseërs het na Hom gekom om Hom te toets en het aan Hom gesê: Is dit vir n man toegelaat om sy vrou te skei volgens enige oorsaak? Maar hy het geantwoord en vir hulle gesê: Het julle nie gelees dat Hy wat van die begin af gemaak het, hulle manlik en vroulik gemaak het nie en gesê het, ter wille hiervan sal n mens sy vader en sy moeder verlaat en sal vasklou aan sy vrou, en die twee sal een vlees wees? Sodat hulle nie meer twee is nie, maar een vlees. Dit wat God daarom saamgevoeg het, moet die mens nie skei nie. Hulle sê vir hom: Waarom het Moses dan beveel om n skeibrief te gee en haar te laat gaan? Hy sê vir hulle dat Moses weens julle hardheid van hart aan julle toegelaat het om julle vroue te laat gaan, maar van die begin af was dit nie so nie. Maar Ek sê vir julle dat wie sy vrou skei, nie op grond van hoererye nie, en met n ander trou, pleeg egbreuk, en die een wat met n geskeide vrou trou, pleeg egbreuk. Sy dissipels sê vir hom, as die oorsaak van die man met die vrou so is, is dit nie voordelig om te trou nie. Maar hy het vir hulle gesê: nie almal aanvaar hierdie woord nie, maar net hulle aan wie dit gegee is; want daar is ontmans wat so van hul moeder se skoot gebore is. En daar is ontmandes wat deur die mense ontman is, en daar is ontmandes wat hulleself ontman het ter wille van die koninkryk van die hemele. Die een wat in

staat is om te ontvang, laat hom ontvang. Toe is kinders na hom gebring, sodat hy die hande op hulle kon lê en bid; maar die dissipels het hulle berispe. En Jesus het gesê: Laat die kinders en moenie hulle verhinder om na My toe te kom nie; want van sulkes is die koninkryk van die hemele. En nadat Hy die hande op hulle gelê het, het Hy van daar weggegaan. En kyk, een het nader gekom en aan hom gesê: Goeie onderwyser, watter goeie ding moet ek doen sodat ek ewige lewe kan hê? En Hy het vir hom gesê: Waarom noem jy My goed? Niemand is goed nie, behalwe Een, God. As jy wil ingaan in die lewe, hou die gebooie. Hy sê vir hom: Watter soort? En Jesus het gesê: Jy sal nie vermoor nie, jy sal nie egbreek nie, jy sal nie steel nie, jy sal nie vals getuienis aflê nie, eer die vader en die moeder, en jy sal jou naaste liefhê soos jouself. Die jong man sê vir hom, Al hierdie dinge het ek behou van my jeug af, wat ontbreek my nog? Jesus het vir hom gesê: As jy volmaak wil wees, gaan verkoop jou besittings en gee aan die armes, en jy sal n skat in die hemel hê, en kom volg My. Maar die jongman het die woord gehoor en bedroef weggegaan, want hy het baie besittings gehad. Die Jesus het aan sy dissipels gesê, waarlik Ek sê vir julle dat n ryk man met moeite die koninkryk van die hemele sal binnegaan. Maar weer sê Ek vir julle, dit is makliker vir n kameel om deur die oog van n naald te gaan as vir n ryk man om die koninkryk van God binne te gaan. Maar sy dissipels wat dit gehoor het, was baie verbaas en het gesê: Wie kan dan gered word? Maar Jesus het na hulle gekyk en gesê: By mense is hierdie onmoontlik, maar by God is alles moontlik. Toe antwoord Petrus en sê vir hom: Kyk, ons het alles verlaat en U gevolg; wat sal daar dan vir ons wees?

Maar Jesus het vir hulle gesê: Voorwaar, Ek sê vir julle dat julle wat My gevolg het, in die wedergeboorte, wanneer die Seun van die mens op sy troon van heerlikheid sit, sal julle ook op twaalf trone sit en die twaalf stamme van Israel oordeel. En almal wie huise of broers of susters of vader of moeder of vrou of kinders of lande verlaat het ter wille van my naam, sal honderdvoudig ontvang en die ewige lewe beërf. Baie wat eerste is, sal laaste wees, en die laaste sal eerste wees.

20

Want die koninkryk van die hemele is soortgelyk aan n man, n huismeester, wat vroeg in die môre uitgegaan het om werkers vir sy wingerd te huur. En nadat hy met die werkers vir n denarius per dag ooreengekom het, het hy hulle na sy wingerd gestuur. En omtrent die derde uur uitgegaan, het hy ander gesien wat ledig in die markplein staan, en vir hulle het hy gesê: gaan ook julle in die wingerd, en wat regverdig mag wees sal ek vir julle gee. Maar hulle het weggegaan. Weer het hy omtrent die sesde en negende uur uitgegaan en net so gemaak. Aangaande die elfde uur het hy uitgegaan en ander ledig staande gevind, en sê vir hulle: Waarom staan julle hier die hele dag ledig? Hulle sê vir hom: Omdat niemand ons gehuur het nie. Hy sê vir hulle: Gaan julle ook in die wingerd in, en wat regverdig is, sal julle ontvang. Maar toe dit aand geword het, sê die heer van die wingerd vir sy opsigter: Roep die werkers en gee vir hulle die loon, begin van die laaste tot die eerste. En die wat omtrent die

elfde uur gekom het, het elk n denarius ontvang. Maar toe die eerstes kom, het hulle gedink dat hulle meer sou ontvang, en hulle het ook elk n denarius ontvang. En nadat hulle geneem het, het hulle gegrom teen die huis se meester en gesê dat hierdie laaste mense een uur gewerk het, en jy het hulle gelyk aan ons gemaak, ons wat die gewig van die dag en die brandende hitte gedra het. Maar hy het geantwoord en vir een van hulle gesê, kameraad, ek doen jou nie onreg nie, het jy nie vir n denarius met my ooreengekom nie? Tel op wat joune is en gaan; maar ek wil aan hierdie laaste een gee net soos aan jou; of is dit nie vir my toegelaat om te doen wat ek wil met wat myne is nie? Is jou oog boos omdat ek goed is? So sal die laaste eerste wees en die eerste laaste, want baie is geroep, maar min is uitverkies. En terwyl Jesus na Jerusalem opgegaan het, het Hy die twaalf dissipels privaat op die pad geneem en vir hulle gesê: kyk, ons gaan op na Jerusalem, en die Seun van die mens sal oorgelewer word aan die hoëpriesters en skrifgeleerdes en hulle sal hom tot die dood veroordeel, en hulle sal hom aan die nasies oorlewer om te spot en te gesel en te kruisig, en op die derde dag sal hy opstaan. Toe het die moeder van die seuns van Zebedeus saam met haar seuns na Hom toe gekom, Hom aanbid en iets van Hom gevra. Maar hy het vir haar gesê: Wat wil jy? Sy sê vir hom: sê dat hierdie twee seuns van my een aan jou regterhand en een aan jou linkerhand mag sit in jou koninkryk. Antwoordende het Jesus gesê: Julle weet nie wat julle vra nie. Kan julle die beker drink wat ek gaan drink, of met die doop waarmee ek gedoop word, gedoop word? Hulle sê vir hom: ons is in staat. En Hy sê vir hulle: Die beker van My sal julle

inderdaad drink, en met die doop waarmee Ek gedoop word, sal julle gedoop word, maar om te sit aan my regterhand en aan my linkerhand is nie myne om te gee nie, maar dit is vir dié vir wie dit deur my Vader voorberei is. En toe die tien dit gehoor het, was hulle verontwaardig oor die twee broers. Maar Jesus het hulle geroep en gesê, julle weet dat die heersers van die nasies oor hulle heers en die grotes gesag oor hulle uitoefen. Nie so sal dit wees onder julle nie, maar wie ook al wil onder julle groot word, sal julle dienaar wees, en wie ook al wil onder julle eerste wees, sal julle slaaf wees; net soos die Seun van die mens nie gekom het om gedien te word nie, maar om te dien en om sy siel te gee as n losprys in die plek van baie. En toe hulle van Jerigo uitgaan, het n groot skare hom gevolg. En kyk, twee blindes wat langs die pad sit, het gehoor dat Jesus verbygaan, en hulle het uitgeroep en gesê: Wees barmhartig met ons, Here, Seun van Dawid. Die menigte het hulle egter berispe sodat hulle stil moes wees, maar hulle het nog harder geroep en gesê: Het genade met ons, Here, Seun van Dawid. En Jesus het stilgestaan en hulle geroep en gesê: Wat wil julle hê moet ek vir julle doen? Hulle sê tot Hom: Heer, sodat ons oë geopenword mag word. Maar Jesus, wat deernis gehad het, het hulle oë geraak, en onmiddellik het hulle oë opgekyk, en hulle het Hom gevolg.

21

En toe hulle naby Jerusalem gekom het en by Betfage aangekom het by die Olyfberg, toe het Jesus twee dissipels gestuur en vir

hulle gesê: Gaan na die dorp wat teenoor julle is, en dadelik sal julle n donkie vasgebind vind en n vul saam met haar; maak hulle los en bring hulle vir my. En as iemand vir julle iets sê, sal julle sê dat die Here hulle nodig het, en Hy sal hulle onmiddellik terugstuur. Dit alles het gebeur sodat vervul mag word wat gespreek is deur die profeet wat sê: sê vir die dogter van Sion, kyk, jou koning kom na jou, sagmoedig en het gery op n donkie en op n vul, seun van n lasdier. Die dissipels het gegaan en gemaak soos Jesus hulle beveel het, hulle het die donkie en die vul gebring, en hulle het die klere bo-op hulle geplaas, en Hy het bo-op hulle gesit. Die grootste skare het egter hul klere in die pad gesprei, en ander het takke van die bome afgesny en dit in die pad gesprei. Die skares wat vooruit gegaan het en die wat gevolg het, het uitgeroep en gesê: Hosanna vir die seun van Dawid! Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here! Hosanna in die hoogste! En toe hy Jerusalem binnegaan, was die hele stad geskud en gevra: Wie is hierdie? Die skares het egter gesê: Hierdie is Jesus, die profeet van Nasaret in Galilea. En Jesus het die tempel van God ingegaan, en hy het almal wat verkoop en koop in die tempel uitgedryf, en die tafels van die geldwisselaars het hy omgegooi en die sitplekke van die wat die duiwe verkoop, en hy sê vir hulle: daar is geskrywe, my huis sal n huis van gebed genoem word; maar julle het dit n rowerspelonk gemaak. En kreupeles en blindes het na Hom in die tempel gekom, en Hy het hulle gesond gemaak. Maar die hoëpriesters en die skrifgeleerdes, nadat hulle die wonders gesien het wat hy gedoen het en die kinders wat in die tempel uitgeroep het en gesê het, Hosanna vir die seun van Dawid, was

verontwaardig en het vir hom gesê: Hoor jy wat hierdie sê? En Jesus sê vir hulle: Ja; het julle nooit gelees dat uit die mond van babas en suiglinge het Jy lof berei nie? En nadat Hy hulle agtergelos het, het Hy buite die stad na Betanië uitgegaan en daar oornag. In die môre, maar terwyl hy na die stad terugkeer, was hy honger; en hy het n vyeboom op die pad gesien, hy het na dit toe gekom, en hy het niks daarin gevind nie behalwe net blare, en hy sê vir dit: laat daar nie meer vrug uit jou word tot in ewigheid nie. En die vyeboom was onmiddellik opgedroog. En toe die dissipels dit sien, het hulle verwonderd gesê: Hoe het die vyeboom onmiddellik opgedroog? En Jesus het geantwoord en vir hulle gesê: Voorwaar ek sê vir julle, as julle geloof het en nie twyfel nie, sal julle nie net die ding van die vyeboom doen nie, maar selfs as julle vir hierdie berg sê, word opgetel en word in die see gegooi, sal dit gebeur; en alles wat julle ook al in die gebed vra as julle glo, sal julle ontvang. En toe hy in die tempel gekom het, het die hoofpriesters en die ouderlinge van die volk na hom gekom terwyl hy besig was om te onderrig en gesê: Met watter gesag doen jy hierdie dinge, en wie het aan jou hierdie gesag gegee? Maar Jesus het hulle geantwoord en gesê: Ek sal julle ook een woord vra, wat as julle dit vir my sê, sal ek ook vir julle sê in watter gesag ek hierdie dinge doen. Die doop van Johannes, van waar was dit, van die hemel of van mense? Maar hulle het by hulleself geredeneer en gesê: As ons sê, van die hemel, sal hy vir ons sê, waarom het julle hom dan nie geglo nie; maar as ons sê, van mense, vrees ons die skare; want almal hou Johannes vir n profeet. En hulle het Jesus geantwoord en gesê: Ons weet nie. Hy het ook self vir hulle gesê: Ek sê ook nie vir

julle in watter gesag ek hierdie dinge doen nie. Maar wat dink julle? n Man het twee kinders gehad, en het die eerste genader en gesê: kind, gaan vandag werk in my wingerd. Maar hy het geantwoord en gesê: Ek wil nie. Later het hy egter spyt gekry en weggegaan. En nadat hy die tweede een genader het, het hy dieselfde gesê. Maar hy wat geantwoord het, het gesê: Ek, heer; en hy het nie weggegaan nie. Wie van die twee het die wil van die vader gedoen? Hulle sê vir hom: Die eerste. Jesus sê vir hulle: Waarlik sê Ek vir julle dat die tollenare en die prostitute voor julle ingaan in die koninkryk van God. Want Johannes het na julle gekom in die weg van geregtigheid, en julle het hom nie geglo nie, maar die belastinggaarders en die prostitute het hom geglo, julle het dit gesien maar het later nie berou gehad om hom te glo nie. Hoor n ander gelykenis. Daar was n man, n huismeester, wat n wingerd geplant het en n heining rondom dit gesit het en n parskuip daarin gegrawe het en n toring gebou het, en dit aan boere verhuur het en weggegaan het. Maar toe die tyd van die vrugte nader gekom het, het hy sy slawe na die boere gestuur om sy vrugte te gaan haal. En die boere het sy slawe geneem en die een geslaan, die ander gedood, en die ander gestenig. Weer het hy meer slawe gestuur as die eerste, en hulle het met hulle net so gemaak. Later het hy egter sy seun na hulle gestuur en gesê: Hulle sal my seun respekteer. Die boere het egter die seun gesien en onder mekaar gesê: Hierdie is die erfgenaam. Kom, laat ons hom doodmaak en sy erfenis in beslag neem. En hulle het hom geneem, buite die wingerd uitgewerp en gedood. Wanneer die heer van die wingerd daarom kom, wat sal hy aan daardie boere doen? Hulle sê vir hom: Die slegte mense

sal hy op n slegte manier vernietig, en die wingerd sal hy aan ander boere verhuur wat aan hom die vrugte sal gee in hul tye. Sê Jesus vir hulle: Het julle nooit in die Skrifte gelees nie: Die steen wat die bouers verwerp het, dit het die hoeksteen geword; van die Here af het dit gekom, en dit is wonderlik in ons oë? Daarom sê ek vir julle dat die koninkryk van God van julle weggeneem sal word en gegee sal word aan n nasie wat die vrugte daarvan maak; en die een wat val op hierdie klip sal verbriesel word; maar op wie dit val, sal dit hom fynmeul. En nadat die hoofpriesters en die Fariseërs sy gelykenisse gehoor het, het hulle geweet dat Hy van hulle praat; en terwyl hulle Hom wou gryp, het hulle die skares gevrees, omdat hulle Hom as n profeet beskou het.

22

En Jesus het geantwoord en weer vir hulle in gelykenisse gesê: die koninkryk van die hemele is vergelyk met n man, n koning, wat troues gemaak het vir sy seun. En hy het sy slawe gestuur om die genooide gaste na die troue te roep, en hulle was nie gewillig om te kom nie. Weer het hy ander slawe gestuur en gesê: Sê aan die genooides: Kyk, my beste maal het ek voorberei, my bulle en die vetgemaakte diere is geslagt, en alles is gereed. Kom na die troue. Die wat dit verwaarloos het, het weggegaan, die een inderdaad na sy eie land, en die ander na sy handel; en die wat oorgebly het, het sy slawe gegryp en hulle mishandel en doodgemaak. Maar daardie koning het kwaad geword toe hy dit

gehoor het, en hy het sy leërs gestuur en daardie moordenaars vernietig en hulle stad verbrand. Toe sê hy vir sy slawe: die troue is inderdaad gereed, maar die genooide mense was nie waardig nie; gaan daarom na die uitgange van die paaie, en roep soveel as julle vind na die troue toe. En daardie slawe het uitgegaan in die weë en almal versamel wat hulle gevind het, slegte sowel as goeie, en die bruilof was gevul met gaste wat gelê het. Toe die koning ingegaan het om die wat lê te sien, het hy daar n man gesien wat nie geklee was met n troue-kleed nie, en hy sê vir hom: vriend, hoe het jy hier ingekom sonder om n troue-kleed te hê? Maar hy was stilgemaak. Toe het die koning vir die dienaars gesê: Bind sy voete en hande vas, lig hom op en werp hom uit in die buitenste duisternis; daar sal die geween en die gekners van die tande wees. Baie is immers geroep, maar min is uitverkies. Toe het die Fariseërs gegaan en raad geneem sodat hulle hom met woorde mag vang. En hulle stuur hulle dissipels saam met die Herodiane na hom en sê: onderwyser, ons weet dat jy waar is en die pad van God in waarheid leer, en dit maak nie saak vir jou oor niemand nie; want jy kyk nie na die gesig van mense nie; sê dan vir ons, wat dink jy? Is dit geoorloof om belasting aan Caesar te gee of nie? Maar Jesus, wat hulle boosheid geweet het, het gesê: Waarom toets julle My, skynheiliges? Wys my die muntstuk van die belasting. Maar hulle het vir hom n denarius gebring. En Hy sê vir hulle: Van wie is hierdie beeld en die inskripsie? Hulle sê vir hom: Van Caesar. Toe sê Hy vir hulle: Gee dan terug wat Keiser s'n is aan Keiser en wat God s'n is aan God. En nadat hulle dit gehoor het, het hulle verwonder, en hulle het hom verlaat en weggegaan. In

daardie dag het Sadduseërs na hom gekom, die wat sê daar is nie n opstanding nie, en hulle het hom gevra en gesê: onderwyser, Moses het gesê, as iemand sterf sonder om kinders te hê, sal sy broer sy vrou trou en sal saad verwek vir sy broer. Daar was by ons sewe broers; en die eerste het getrou en gesterf, en omdat hy nie saad gehad het nie, het hy sy vrou aan sy broer gelaat; net so ook die tweede en die derde, tot by die sewe. Later het die vrou ook gesterf, na almal. In die opstanding dan, van wie van die sewe sal die vrou wees? Almal het haar immers gehad. Maar Jesus het hulle geantwoord en gesê: Julle is mislei omdat julle nie die Skrifte ken nie, nog die krag van God nie. Want in die opstanding trou hulle nie en word hulle nie in die huwelik gegee nie, maar hulle is soos boodskappers van God in die hemel. Maar aangaande die opstanding van die dooies, het julle nie gelees wat aan julle gespreek is deur God wat sê: Ek is die God van Abraham en die God van Isak en die God van Jakob nie? God is nie die God van die dode nie, maar van die lewendes. En toe die skares dit gehoor het, was hulle verbaas oor sy onderrig. Maar die Fariseërs, nadat hulle gehoor het dat hy die Sadduseërs stilgemaak het, is saamgekom, en een uit hulle, n wetgeleerde, het hom gevra, terwyl hy hom toets en sê: Onderwyser, watter gebod is groot in die wet? Maar Jesus het aan hom gesê: Jy sal die Heer jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand. Hierdie is die eerste en groot gebod. Die tweede is soortgelyk hieraan: jy sal jou naaste liefhê soos jouself. In hierdie twee gebooie hang die hele wet en die profete. Terwyl die Fariseërs bymekaar was, het Jesus hulle gevra en gesê: Wat dink julle van die Christus? Wie se seun

is hy? Hulle sê vir hom: Van Dawid. Hy sê vir hulle: hoe noem Dawid hom dan in die Gees Heer, en sê, die Heer het aan my Heer gesê, sit aan my regterhand totdat Ek jou vyande n voetstoel van jou voete maak? As Dawid hom daarom Heer noem, hoe is hy sy seun? En niemand was in staat om hom n woord te antwoord nie, en ook het niemand van daardie dag af gewaag om hom verder te ondervra nie.

23

Toe het Jesus met die skares en sy dissipels gepraat en gesê: op Moses se setel het die skrifgeleerdes en die Fariseërs gesit. Alles daarom, soveel as wat hulle aan julle sê om te bewaar, bewaar en doen dit, maar volgens hulle werke moet julle nie doen nie, want hulle sê dit, en hulle doen dit nie. Hulle bind want swaar laste en moeilik om te dra, en hulle plaas dit op die skouers van die mense, maar met hulle vinger wil hulle dit nie beweeg nie. Maar al hulle werke doen hulle om deur die mense gesien te word. Want hulle verbreed hulle filakteriëe en hulle vergroot die kwaste van hulle klere, en hulle het lief die ereplek by die feeste en die voorste sitplekke in die vergaderings en die groete in die markpleine en om deur die mense rabbi rabbi genoem te word. Julle moet maar nie rabbi genoem word nie, want julle onderwyser is een, die Christus, en julle is almal broers. en moenie julle vader op die aarde roep nie, want een is julle Vader, Hy wat in die hemele is. Moenie ook leiers genoem word nie, want een is julle Leier, die Christus. Die grootste onder julle sal

julle dienaar wees. Wie homself maar sal verhoog, sal verneder word, en wie homself sal verneder, sal verhoog word. Wee aan julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, huigelaars, omdat julle die huise van die weduwees verslind en onder voorwendsel lank bid; daarom sal julle n swaarder oordeel ontvang. Wee aan julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, huigelaars, omdat julle die koninkryk van die hemele voor die mense toesluit, want julle gaan self nie in nie, en julle laat ook nie toe dat die wat wil ingaan, ingaan nie. Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, skynheiliges, omdat julle die see en die droë land deurkruis om een bekeerlinge te maak, en wanneer hy dit word, maak julle hom n seun van die hel twee keer erger as julleself. Wee julle, blinde gidse, wat sê: Wie in die tempel sweer, dit is niks; maar wie by die goud van die tempel sweer, is verplig. Dwase en blindes, wie is dan groter, die goud of die tempel wat die goud heilig maak? En wie op die altaar sweer, dit is niks, maar wie op die geskenk wat daarop is sweer, is verplig. Dwaas en blindes, wat is dan groter: die geskenk, of die altaar wat die geskenk heilig maak? Die een daarom wat by die altaar sweer, sweer by dit en by alles wat bo dit is; en die een wat by die tempel sweer, sweer by dit en by die Een wat daarin woon; en die een wat by die hemel sweer, sweer by die troon van God en by die Een wat daarop sit. Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, skynheiliges, omdat julle tiendes gee van die munt en die dille en die komyn, en julle het die swaarder dinge van die wet verwaarloos – die oordeel en die barmhartigheid en die geloof. Hierdie dinge was dit nodig om te doen, en daardie nie te verwaarloos nie. Blinde gidse, die wat die muskiet uitfilter, maar die kameel insluk. Wee

julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, skynheiliges, omdat julle die buitekant van die beker en die skottel skoonmaak, maar binne is hulle vol van roof en ongeregtigheid. Blinde Pharisee, maak eers die binnekant van die beker en die skottel skoon, sodat die buitekant daarvan ook rein kan word. Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, skynheiliges, omdat julle soos gewitkalkte grafte is, wat van buite inderdaad mooi lyk, maar van binne vol dooie bene en alle onreinheid is. So verskyn julle ook van buite aan die mense regverdig, maar van binne is julle vol geveinsheid en wetteloosheid. Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, skynheiliges, omdat julle die grafte van die profete bou en die gedenktekens van die regverdiges versier, en julle sê: as ons in die dae van ons vaders was, sou ons nie vennote van hulle in die bloed van die profete gewees het nie. So dat julle vir julleself getuig dat julle seuns is van die wat die profete vermoor het. En julle, vul die maat van julle vaders. Slange, nageslag van adders, hoe sal julle van die oordeel van die hel vlug? Daarom, kyk, ek stuur na julle profete en wyse mense en skrifgeleerdes, en van hulle sal julle doodmaak en kruisig, en van hulle sal julle gesel in julle vergaderings en vervolg van stad tot stad, sodat alle regverdige bloed wat uitgegiet word op die aarde op julle kom, van die bloed van Abel die regverdige tot die bloed van Sagaria, seun van Baragia, wie julle vermoor het tussen die tempel en die altaar. Waarlik sê Ek vir julle dat al hierdie dinge op hierdie geslag sal kom. Jerusalem, Jerusalem, wat die profete doodmaak en die wat na haar gestuur is stenig, hoeveel keer het ek begeer om jou kinders te versamel soos n hen haar kuikens onder haar vlerke versamel, en julle wou nie. Kyk, julle huis word verlate

aan julle gelaat. Ek sê immers vir julle, julle sal My van nou af nie sien nie totdat julle sê: Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here.

24

En nadat Jesus van die tempel uitgegaan het, het sy dissipels na Hom gekom om die geboue van die tempel aan Hom te wys. En Jesus het vir hulle gesê: Sien julle nie al hierdie dinge nie? Voorwaar sê Ek vir julle, daar sal hier nie steen op steen gelaat word wat nie afgebreek sal word nie. Terwyl Hy op die Olyfberg sit, het die dissipels op hul eie na Hom toe gekom en gesê: Sê vir ons, wanneer sal hierdie dinge wees, en wat is die teken van u koms en van die voltooiing van die eeu? En Jesus het hulle geantwoord en gesê: Pas op dat niemand julle mislei nie. Want baie sal kom in my naam en sê: Ek is die Christus, en hulle sal baie mislei. Julle sal op die punt wees om van oorloë en gerugte van oorloë te hoor, sien toe dat julle nie verontrus word nie, want dit is nodig dat alles gebeur, maar die einde is nog nie daar nie. Want nasie sal opstaan teen nasie en koninkryk teen koninkryk, en daar sal hongersnode en pessilensiës en aardbewings wees op verskillende plekke; maar al hierdie dinge is die begin van barensnood. Toe sal hulle julle oorlewer in verdrukking en julle doodmaak, en julle sal gehaat word deur al die nasies ter wille van my naam. En dan sal baie aanstoot neem, en hulle sal mekaar oorlewer en mekaar haat. En baie vals profete sal opstaan en baie mislei, en omdat die

wetteloosheid vermenigvuldig sal word, sal die liefde van die baie koud word. Maar die een wat tot die einde volhard het, sal gered word. En hierdie goeie nuus van die koninkryk sal verkondig word in die hele bewoonde wêreld tot getuienis aan alle nasies, en dan sal die einde kom. Wanneer julle dan die gruwel van die verwoesting sien, wat deur Daniël die profeet gespreek is, staande in n heilige plek (laat die een wat lees verstaan), dan moet die wat in Judea is na die berge vlug, die een op die dak moet nie afgaan om die goed uit sy huis op te tel nie, en die een in die veld moet nie terug draai om sy klere op te tel nie. Wee maar die wat in die baarmoeder dra en die wat borsvoeding gee in daardie dae. Bid maar sodat julle vlug nie in die winter of op n sabbat plaasvind nie. Daar sal dan groot verdrukking wees, soos wat daar nie gewees het van die begin van die wêreld tot nou toe nie, en ook nooit weer sal wees nie. En as daardie dae nie verkort was nie, sou alle vlees nie gered gewees het nie, maar ter wille van die uitverkorenes sal daardie dae verkort word. Dan as iemand vir julle sê, kyk hier is die Christus of hier, moenie glo nie; want vals christusse en vals profete sal opstaan en hulle sal groot tekens en wonders gee, sodat hulle, indien moontlik, selfs die uitverkorenes kan mislei. Kyk, Ek het dit vooraf aan julle gesê. As hulle dan vir julle sê, kyk, hy is in die wildernis, moenie uitgaan nie, kyk, in die binnekamers, moenie glo nie; want net soos die weerlig uitgaan van die ooste en verskyn tot die weste, so sal ook die teenwoordigheid van die Seun van die mens wees; want waar die karkas is, daar sal die arende versamel word. Onmiddellik maar na die verdrukking van daardie dae sal die son verduister

word en die maan sal nie haar lig gee nie, en die sterre sal van die hemel val, en die magte van die hemele sal geskud word. En dan sal die teken van die Seun van die mens in die hemel verskyn, en dan sal al die stamme van die aarde rou, en hulle sal die Seun van die mens sien wat op die wolke van die hemel kom met groot krag en heerlikheid. En Hy sal sy boodskappers stuur met n groot trompetstem, en hulle sal sy uitverkorenes bymekaar versamel uit die vier winde, van die uiterstes van die hemele tot hulle uiterstes. Leer nou van die vyeboom die gelykenis. Wanneer die tak van haar reeds sag word en die blare uitspruit, weet dat die somer naby is; so ook julle, wanneer julle al hierdie dinge sien, weet dat dit naby is by die deure. Waarlik sê Ek vir julle, hierdie geslag sal nie verbygaan voordat al hierdie dinge gebeur nie. Die hemel en die aarde sal verbygaan, maar my woorde sal nooit verbygaan nie. Maar aangaande daardie dag en uur weet niemand nie, ook nie die boodskappers van die hemele nie, behalwe my Vader alleen. Net soos die dae van Noag was, so sal ook die koms van die Seun van die mens wees. Net soos hulle was in die dae voor die vloed aan die eet en aan die drink, aan die trou en in die huwelik gee, tot die dag wat Noag in die ark ingegaan het, en hulle het nie geweet nie tot die vloed gekom het en almal weggeneem het, so sal ook die koms van die Seun van die mens wees. Dan sal twee in die land wees, die een word geneem en die een word gelaat; twee wat maal in die meul, een word geneem en een word gelaat. Wees daarom waaksaam, omdat julle nie weet op watter uur julle Here kom nie. Maar dit moet julle weet, dat as die huis-meester geweet het in watter wagperiode die dief kom, sou hy gewaak het en nie sou

toegelaat het dat sy huis oopgebreek word nie. Daarom moet julle ook gereed wees, omdat die Seun van die mens kom in die uur wat julle nie dink nie. Wie is dan die getroue en verstandige slaaf wat sy heer oor sy diens aangestel het om hulle die voedsel op die regte tyd te gee? Geseënd is daardie slaaf wat sy heer, wanneer hy kom, sal vind dat hy so doen. Waarlik sê Ek vir julle dat hy hom oor al sy besittings sal aanstel. As daardie slegte slaaf in sy hart sê, my heer vertraag om te kom, en hy begin sy medeslawe slaan, en eet en drink met die wat dronk is, sal die heer van daardie slaaf kom op n dag wat hy nie verwag nie en in n uur wat hy nie ken nie, en hy sal hom in twee sny, en sy deel sal hy saam met die skynheiliges plaas; daar sal die geween en die tandeknars wees.

25

Toe sal die koninkryk van die hemele gelyk word aan tien maagde, wat hulle lampe geneem het en uitgegaan het na die ontmoeting van die bruidegom. Vyf van hulle was wys en vyf was dwaas. Wie dwase, nadat hulle hul fakkels geneem het, het nie olie saam met hulself geneem nie; maar die wyse het olie in hul houers saam met hul fakkels geneem. Maar terwyl die bruidegom vertraag het, het hulle almal doeserig geword en geslaap. Maar middel van die nag het n geroep gekom: Kyk, die bruidegom kom! Gaan uit om hom te ontmoet. Toe het al daardie maagde opgestaan en hulle lampe versier. Die dwase het egter vir die wyse gesê: Gee vir ons van julle olie, want ons

fakkels gaan uit. Die wyse het geantwoord en gesê: Sodat dit nie voldoende sal wees vir ons en vir julle nie, gaan eerder na die verkopers en koop vir julleself. Terwyl hulle vertrek het om te koop, het die bruidegom gekom, en die wat gereed was, het saam met hom by die troue ingegaan, en die deur is toegesluit. Later kom die oorblywende maagde ook en sê: Heer, heer, maak vir ons oop. Maar Hy het geantwoord en gesê: Voorwaar, Ek sê vir julle, Ek ken julle nie. Wees daarom waaksaam, omdat julle nie die dag nog die uur weet waarin die Seun van die mens kom nie. Net soos n man wat weggaan van die huis het sy eie slawe geroep en aan hulle sy besittings oorhandig, en aan die een het hy vyf talente gegee, en aan n ander twee, en aan n ander een, aan elkeen volgens sy eie vermoë, en hy het dadelik weggegaan. Die een wat die vyf talente ontvang het, het gegaan en daarmee gewerk en nog vyf talente gemaak. Net so het ook die een met die twee nog twee gewen. Maar die een wat die een geneem het, het weggegaan, in die grond gegrawe en die silwer van sy heer verberg. Maar na n lang tyd kom die heer van daardie slawe en reken met hulle af. En die een wat die vyf talente geneem het, het genader en nog vyf talente aangebied en gesê: Heer, vyf talente het u aan my toevertrou; kyk, nog vyf talente het ek daarby gewín. Sy heer het vir hom gesê: Goed so, jy goeie en getroue dienaar, oor min was jy getrou, oor baie sal ek jou aanstel. Gaan in in die vreugde van jou heer. En die een wat die twee talente ontvang het, het ook genader en gesê: Heer, twee talente het u aan my toevertrou; kyk, nog twee talente het ek daarby gewen. Sy heer het vir hom gesê: Goed so, jy goeie en getroue slaaf. Oor min dinge was jy getrou, oor baie sal ek jou

aanstel. Gaan in in die vreugde van jou heer. En die een wat die een talent ontvang het, het ook nader gekom en gesê: heer, ek het jou geken dat jy n harde man is, wat oes waar jy nie gesaai het nie en versamel van waar jy nie uitgestrooi het nie, en omdat ek bang was, het ek weggegaan en jou talent in die grond weggesteek; kyk, jy het wat joune is. Sy heer het geantwoord en vir hom gesê: slegte en lui slaaf, jy het geweet dat ek oes waar ek nie gesaai het nie en versamel van waar ek nie gestrooi het nie, dit was dus nodig vir jou om my silwer by die bankiers te sit, en toe ek gekom het sou ek myne met rente ontvang het. Neem daarom die talent van hom af en gee dit aan die een wat die tien talente het. Vir die een wat alles het, sal gegee word en sal hy oorvloed hê, maar van die een wat nie het nie, sal selfs dit wat hy het van hom weggeneem word. En werp die nuttelose slaaf uit in die buitenste duisternis; daar sal die geween en die gekners van die tande wees. Wanneer dan die seun van die man kom in sy heerlikheid en al die heilige boodskappers met hom, dan sal hy sit op sy troon van heerlikheid, en al die nasies sal voor hom versamel word, en hy sal hulle van mekaar afsonder soos die herder die skape van die bokke afsonder, en hy sal die skape aan sy regterkant stel, die bokke aan sy linkerkant. Toe sal die koning aan dié aan sy regterhand sê: Kom, julle geseëndes van my Vader, erf die koninkryk wat vir julle voorberei is van die grondlegging van die wêreld af. Want ek het gehonger, en julle het vir my kos gegee om te eet, ek het gedors, en julle het my water gegee om te drink, ek was n vreemdeling, en julle het my ingevat, ek was naak, en julle het my geklee, ek was siek, en julle het my besoek, ek was in die tronk, en julle het na my toe

gekom. Toe sal die regverdiges hom antwoord en sê: Heer, wanneer het ons jou honger gesien en gevoed, of dors en te drink gegee? Wanneer het ons jou as vreemdeling gesien en jou opgeneem, of naak gesien en jou geklee? Wanneer het ons jou swak of in die gevangenis gesien en na jou toe gekom? En die koning sal antwoord en aan hulle sê: Voorwaar, Ek sê vir julle, in soverre julle dit gedoen het aan een van hierdie minste broers van My, het julle dit aan My gedoen. Dan sal Hy ook vir dié aan sy linkerhand sê: Gaan weg van My, julle vervloektes, in die ewige vuur wat voorberei is vir die duiwel en sy boodskappers. Want ek was honger, en julle het my nie kos gegee om te eet nie, ek was dors, en julle het my nie laat drink nie, ek was n vreemdeling, en julle het my nie ingevat nie, naak, en julle het my nie geklee nie, swak en in die tronk, en julle het my nie besoek nie. Dan sal hulle hom antwoord en self sê: Here, wanneer het ons U gesien honger of dors of as vreemdeling of naak of swak of in die gevangenis, en het ons U nie gedien nie? Dan sal Hy hulle antwoord en sê: Waarlik, Ek sê vir julle, in soverre julle dit nie aan een van hierdie geringstes gedoen het nie, het julle dit ook nie aan My gedoen nie. En hierdie sal weggaan in ewige straf, maar die regverdiges in ewige lewe.

26

En dit het gebeur toe Jesus al hierdie woorde voltooi het, het Hy vir Sy dissipels gesê: Julle weet dat na twee dae die Paasfees kom, en die Seun van die mens word oorgelewer om gekruisig te

word. Toe is die hoëpriesters en die skrifgeleerdes en die ouderlinge van die volk versamel in die voorhof van die hoëpriester wat Kajafas genoem word, en hulle het beraadslaag sodat hulle Jesus deur listigheid kon gryp en doodmaak. Hulle het egter gesê: Nie tydens die fees nie, sodat daar nie n oproer onder die volk ontstaan nie. En Jesus was in Betanië in die huis van Simon die melaatse, en n vrou het na hom gekom wat n albaster fles van baie kosbare salf gehad het, en sy het dit op sy kop uitgegiet terwyl hy gelê het. Maar toe sy dissipels dit sien, was hulle verontwaardig en sê: Waartoe hierdie vermorsing? Want hierdie salf kon vir baie verkoop word en aan die armes gegee word. Maar Jesus, wat dit geweet het, het vir hulle gesê: Waarom gee julle die vrou moeite? Want sy het n goeie werk aan my gedoen. Die armes het julle immers altyd by julleself, maar My het julle nie altyd nie. Want hierdie vrou het hierdie salf op my liggaam gegiet om my vir begrafnis voor te berei. Waarlik sê Ek vir julle, waar ook al hierdie evangelie verkondig word in die hele wêreld, sal ook wat sy gedoen het vertel word tot n gedenkteken van haar. Toe het een van die twaalf gegaan, die een wat Judah Iskariot genoem word, na die hoëpriesters en gesê: wat wil julle my gee, en ek sal hom aan julle oorlewer? Hulle het hom dertig silwerstukke gegee. En van toe af het hy n geleentheid gesoek om hom te verraai. Op die eerste dag van die ongesuurde brood het die dissipels na Jesus gekom en aan Hom gesê: Waar wil U hê moet ons vir U voorberei om die pasga te eet? Maar Hy het gesê: Gaan na die stad toe, na daardie sekere man, en sê vir hom: Die Onderwyser sê: My tyd is naby. Ek hou die Paasfees by jou saam met my dissipels. En die dissipels het

gedoen soos Jesus aan hulle beveel het, en hulle het die pasga voorberei. Toe die aand aangebreek het, het hy saam met die twaalf aan tafel gelê. En terwyl hulle besig was om te eet, het Hy gesê: Waarlik sê Ek vir julle dat een uit julle My sal verraai. En baie bedroef het elkeen van hulle aan Hom begin sê: Sekerlik is dit nie ek nie, Here? Maar Hy het geantwoord en gesê: Die een wat sy hand saam met My in die skottel gedoop het, hierdie een sal My verraai. Die Seun van die mens gaan inderdaad soos dit geskryf is aangaande Hom, maar wee daardie man deur wie die Seun van die mens verraai word; dit sou goed vir hom gewees het as daardie man nie gebore was nie. Maar Judah, die een wat hom oorhandig het, het geantwoord en gesê: Dit is tog seker nie ek nie, Rabbi? Hy sê vir hom, jy het gesê. Terwyl hulle aan die eet was, het Jesus die brood geneem en dankie gesê en dit gebreek en dit aan die dissipels gegee en gesê: neem, eet, dit is my liggaam; en het die beker geneem en dankie gesê en dit aan hulle gegee en gesê: drink almal daarvan, want dit is my bloed van die nuwe verbond wat vir baie uitgestort word tot vergifnis van sondes. Maar ek sê vir julle dat ek van nou af nie sal drink uit hierdie vrug van die wingerd nie, tot daardie dag wanneer ek dit nuut met julle drink in die koninkryk van my Vader. En nadat hulle n loflied gesing het, het hulle uitgegaan na die Olyfberg. Toe sê Jesus vir hulle: julle almal sal aan my laat struikel word in hierdie nag; want daar is geskryf, ek sal die herder slaan, en die skape van die kudde sal versprei word; maar nadat ek opgewek is sal ek julle voorgaan na Galilea. Maar Petrus het vir Hom geantwoord en gesê: As almal oor U sal struikel, sal ek nooit struikel nie. Jesus het vir hom gesê: Waarlik, Ek sê vir jou dat jy

My in hierdie nag, voordat die haan kraai, drie keer sal ontken. Petrus sê vir hom: selfs as dit nodig is vir my om saam met jou te sterwe, sal ek jou nie verloën nie. Net so het ook al die dissipels gesê. Toe kom Jesus met hulle na n plek genaamd Gethsemane, en sê vir die dissipels: Sit hier totdat ek weggegaan het om daar te bid. En nadat Hy Petrus en die twee seuns van Sebedeus saamgeneem het, het Hy begin bedroef en bekommerd word. Toe sê Jesus vir hulle: Baie bedroef is my siel tot die dood toe; bly hier en waak saam met my. En het n bietjie vorentoe gegaan, geval op sy gesig, biddend en seggend: My Vader, as dit moontlik is, laat hierdie beker van My verbygaan, behalwe nie soos Ek wil nie, maar soos U. En Hy kom na die dissipels en vind hulle slapende, en sê vir Petrus: so kon julle nie sterk wees om een uur wakker te bly met My nie? Wees waaksaam en bid, sodat julle nie in versoeking ingaan nie; die gees is inderdaad gewillig, maar die vlees is swak. Weer het Hy n tweede keer weggegaan en gebid en gesê: My Vader, as hierdie beker nie van My kan verbygaan as Ek dit nie drink nie, laat U wil geskied. En toe hy kom, vind hy hulle weer slapend, want hulle oë was swaar. En nadat Hy hulle verlaat het en weggegaan het, het Hy weer vir die derde keer gebid en dieselfde woorde gesê. Toe kom Hy na sy dissipels en sê vir hulle: Slaap julle nou verder en rus julle? Kyk, die uur het naby gekom en die Seun van die mens word oorgelewer in die hande van sondaars. Staan op, laat ons gaan; kyk, hy wat my verraai het naby gekom. En terwyl hy nog aan die praat was, kyk, Judah, een van die twaalf, het gekom, en saam met hom n groot skare met swaarde en stokke van die hoofpriesters en ouderlinge van die volk. Die een wat hom

oorhandig het, het aan hulle n teken gegee en gesê: Wie ek ook al soen, dit is hy, gryp hom. En onmiddellik het hy Jesus genader en gesê: Groete, Rabbi, en hom gesoen. Maar Jesus het vir hom gesê: Vriend, doen waarvoor jy hier is. Toe hulle nader gekom het, het hulle die hande op Jesus gelê en hom gegryp. En kyk, een van die wat met Jesus was, het sy hand uitgestrek en sy swaard getrek, en die slaaf van die hoëpriester getref en sy oor afgesny. Toe sê Jesus vir hom, draai jou swaard weg na die plek daarvan, want almal wat die swaard geneem het sal deur die swaard sterwe. Of dink jy dat ek nie nou in staat is om my Vader te roep nie, en Hy sal aan my meer as twaalf legioene boodskappers verskaf? Hoe sal die Skrifture dan vervul word dat dit so moet gebeur? In daardie uur het Jesus vir die skares gesê: Asof teen n rower het julle uitgegaan met swaarde en stokke om My te gryp. Elke dag het Ek by julle in die tempel gesit en geleer, en julle het My nie gegryp nie. Maar hierdie hele ding het gebeur sodat die geskrifte van die profete vervul mag word. Toe het al die dissipels Hom verlaat en weggevlug. Die wat Jesus gegryp het, het Hom na Kajafas die hoëpriester weggevoer, waar die skrifgeleerdes en die ouderlinge versamel was. Maar Petrus het hom van ver af gevolg tot by die hof van die hoëpriester, en hy het binne gegaan en saam met die assistente gesit om die einde te sien. Die hoëpriesters en die ouderlinge en die hele raad het vals getuienis teen Jesus gesoek sodat hulle hom ter dood kon bring, en hulle het nie gevind nie; en hoewel baie vals getuies gekom het, het hulle nie gevind nie. Later het twee vals getuies nader gekom en gesê: hierdie een het gesê, ek kan die tempel van God afbreek en binne drie dae dit weer bou. En die

hoëpriester het opgestaan en vir hom gesê: Antwoord jy niks? Wat getuig hierdie mense teen jou? Maar Jesus was stil. En die hoëpriester het geantwoord en vir hom gesê: Ek besweer jou by die lewende God dat jy vir ons moet sê of jy die Christus is, die Seun van God. Jesus sê vir hom: Jy het dit gesê, maar Ek sê vir julle, van nou af sal julle die Seun van die mens sien sittende aan die regterhand van die krag en komende op die wolke van die hemel. Toe het die hoëpriester sy klere geskeur en gesê dat hy gelaster het. Waarom het ons nog getuies nodig? Kyk, nou het julle sy godslastering gehoor; wat dink julle? Maar hulle het geantwoord en gesê: Hy is skuldig aan die dood. Toe het hulle in sy gesig gespuug en hom met vuiste geslaan, en ander het hom geklap en gesê: profeteer vir ons, Christus, wie is die een wat jou geslaan het? Petrus het maar buite in die hof gesit, en een diensmeisie het hom genader en gesê: En jy was met Jesus die Galileër. Maar hy het voor hulle almal ontken en gesê: Ek weet nie wat jy sê nie. Maar nadat hy uitgegaan het na die poort, het n ander vrou hom gesien en sê vir hulle daar: Hierdie man was ook met Jesus die Nasareër. en weer het hy met n eed ontken dat hy die man nie ken nie Na n klein rukkie het die wat daar gestaan het, nader gekom en vir Petrus gesê: Waarlik, jy is ook een van hulle, want jou spraak maak jou duidelik. Toe het hy begin om te vloek en te sweer dat ek nie die man ken nie. En onmiddellik het die haan gekraai. En Petrus het die woord van Jesus onthou wat aan hom gesê het dat jy my drie keer sal ontken voordat die haan kraai, en hy het buite gegaan en bitterlik gehuil.

27

Toe die môre aangebreek het, het al die hoofpriesters en die ouderlinge van die volk raad geneem teen Jesus om hom dood te maak; en hulle het hom gebind en weggevoer en hom aan Pontius Pilatus die goewerneur oorhandig. Toe Judah, die een wat hom oorhandig het, gesien het dat hy veroordeel was, het hy berou gehad en die dertig silwerstukke na die hoofpriesters en die ouderlinge teruggebring en gesê: Ek het gesondig deur onskuldige bloed oor te handig. Maar hulle het gesê: Wat het dit met ons te make? Jy sal sien. En nadat hy die silwerstukke in die tempel gegooi het, het hy teruggetrek, en nadat hy weggegaan het, het hy homself verhang. Die hoofpriesters het die silwerstukke geneem en gesê: Dit is nie geoorloof om dit in die tempelkas te gooi nie, omdat dit die prys van bloed is. En nadat hulle raad geneem het, het hulle daarmee die land van die pottebakker gekoop as begraafplek vir die vreemdelinge; daarom is daardie land genoem Bloedland tot vandag toe. Toe is vervul wat gespreek is deur Jeremia die profeet wat sê: en hulle het die dertig silwerstukke geneem, die waarde van die gewaardeerde een wat hulle gewaardeer het van die seuns van Israel, en hulle het dit gegee vir die land van die pottebakker, soos die Here my beveel het. En Jesus het voor die leier gestaan; en die leier het hom gevra en gesê: Is jy die koning van die Jode? Maar Jesus het vir hom gesê: jy sê. En toe hy deur die hoofpriesters en die ouderlinge beskuldig word, het hy niks geantwoord nie. Toe sê Pilatus vir hom: Hoor jy nie hoeveel

dinge hulle teen jou getuig nie? En hy het hom nie op een enkele woord geantwoord nie, sodat die leier baie verwonderd was. Volgens fees was die leier egter gewoond om een gevangene aan die skare vry te laat wat hulle wou. Hulle het maar toe n onderskeie gevangene gehad, genaamd Barabbas. Toe hulle dus bymekaar was, het Pilatus vir hulle gesê: Watter een wil julle hê moet ek vir julle vrylaat? Barabbas of Jesus wat Christus genoem word? Hy het geweet dat hulle hom uit afguns oorgelewer het. Terwyl hy op die platform sit, het sy vrou na hom gestuur en gesê: Moenie iets met daardie regverdige man te doen hê nie, want ek het vandag baie gely in n droom oor hom. Die hoofpriesters en die ouderlinge het egter die skares oortuig om Barabbas te vra, maar Jesus te vernietig. Die leier het geantwoord en vir hulle gesê: watter een wil julle hê van die twee moet ek vir julle vrylaat? Maar hulle het gesê: Barabbas. Pilatus sê vir hulle: wat sal ek dan doen met Jesus wat Christus genoem word? Hulle sê almal vir hom: Laat hy gekruisig word. Maar die leier het gesê: Watter kwaad het hy dan gedoen? Maar hulle het buitengewoon uitgeroep en gesê: laat hom gekruisig word. Maar toe Pilatus sien dat dit niks baat nie, maar dat daar eerder n oproer ontstaan, het hy water geneem en sy hande voor die skare gewas en gesê: Ek is onskuldig aan die bloed van hierdie regverdige; julle sal sien. En al die volk het geantwoord en gesê: Sy bloed kom oor ons en oor ons kinders. Toe het hy Barabbas vir hulle vrygelaat, maar Jesus, nadat hy Hom gesel het, het hy oorgelewer sodat Hy gekruisig kon word. Toe het die soldate van die leier Jesus saamgeneem na die praetorium en hulle het die hele kohort by hom versamel, en nadat hulle hom

uitgetrek het, het hulle n skarlakenrooi mantel om hom aangesit, en nadat hulle n kroon uit dorings geweef het, het hulle dit op sy kop gesit en n riet in sy regterhand, en nadat hulle voor hom gekniel het, het hulle hom bespot en gesê: wees gegroet die koning van die Jode; en nadat hulle op hom gespoeg het, het hulle die riet geneem en op sy kop geslaan. En toe hulle hom bespot het, het hulle hom die mantel afgestroopt en hom sy klere aangetrek, en hulle het hom weggelei om te kruisig. Maar toe hulle uitgaan, het hulle n man van Sirene met die naam Simon gevind, en hulle het hom gedwing om sy kruis op te neem. En hulle het gekom na n plek genoem Golgotha, wat skedelplaas genoem word, het hulle hom asyn met gal gemeng gegee om te drink; en nadat hy geproe het, wou hy nie drink nie. Nadat hulle Hom gekruisig het, het hulle Sy klere verdeel deur die lot te gooi, en terwyl hulle sit, het hulle Hom daar dopgehou. En hulle het bo sy kop sy aanklag geskrywe geplaas: Hierdie is Jesus, die Koning van die Jode. Toe word twee rowers saam met hom gekruisig, een aan die regterkant en een aan die linkerkant. Die wat verbygegaan het het Hom gelaster, hulle koppe skuddend en gesê: Die een wat die tempel afbreek en in drie dae opbou, red Jouself; as Jy die Seun van God is, kom af van die kruis. Insgelyks het ook die hoëpriesters wat spot saam met die skrifgeleerdes en ouderlinge en Fariseërs gesê: ander het hy gered, homself kan hy nie red nie; as hy koning van Israel is, laat hom nou afkom van die kruis en ons sal in hom glo; hy het vertrou op God, laat Hy hom nou red, as Hy hom wil; want hy het gesê dat hy seun van God is. Die rowers wat saam met Hom gekruisig is, het Hom ook gehoon. Van die sesde uur af het daar

duisternis oor die hele land gekom tot die negende uur. Rondom die negende uur het Jesus met n groot stem uitgeroep en gesê: eli eli, lema sabachthani? Dit is, my God my God, waarom het U my verlaat? Sommige van die wat daar gestaan het, het gehoor en gesê dat hierdie een Elia roep. En onmiddellik het een uit hulle gehardloop en n spons geneem, dit met asyn gevul en om n riet geplaas, en hom laat drink. Die oorblywende het egter gesê: Laat staan, laat ons sien of Elias kom om hom te red. Maar Jesus het weer met n groot stem geroep en die gees laat gaan. En kyk, die voorhangsel van die tempel is in twee geskeur van bo tot onder, en die aarde is geskud en die rotse is gekloof, en die grafte is oopgemaak en baie liggame van die ontslape heiliges is opgewek, en nadat hulle uit die grafte uitgegaan het, na sy opwekking, het hulle die heilige stad ingegaan en aan baie verskyn. Die hoofman oor honderd en dié wat saam met hom Jesus bewaak het, het die aardbewing en die dinge wat gebeur het gesien en hulle was baie bang en het gesê: Waarlik, hierdie was die Seun van God. Daar was ook baie vroue van ver af wat kyk, wat Jesus van Galilea af gevolg het en hom gedien het; onder wie was Maria die Magdalena, en Maria die moeder van Jakobus en Jose, en die moeder van die seuns van Sebedeus. Toe aand gebeur het, het n ryk man van Arimatea gekom, die naam Josef, wie self ook n dissipel van Jesus was; hierdie een het Pilatus genader en gevra vir die liggaam van Jesus. Toe het Pilatus beveel dat die liggaam teruggegee word. En nadat Josef die liggaam geneem het, het hy dit in skoon linne toegedraai, en hy het dit in sy nuwe graf geplaas wat hy in die rots uitgekap het, en nadat hy n groot klip teen die deur van die graf gerol het,

het hy weggegaan. Daar was Maria Magdalena en die ander Maria, wat teenoor die graf gesit het. Die volgende dag, wat is na die voorbereiding, het die hoëpriesters en die Fariseërs by Pilatus vergader en gesê: heer, ons het onthou dat daardie bedrieër gesê het terwyl hy nog geleef het, na drie dae word ek opgewek. Beveel daarom dat die graf veilig gemaak word tot die derde dag, sodat die dissipels nie kom en hom in die nag steel en vir die volk sê: Hy is opgewek uit die dode nie, en die laaste dwaling sal erger wees as die eerste. Pilatus het vir hulle gesê: Julle het n wag, gaan maak dit veilig soos julle weet. Maar hulle wat gegaan het, het die graf beveilig deur die steen te seël saam met die wag.

28

Laat op die sabbat, met die dagbreek van die eerste dag van die week, het Maria Magdalena en die ander Maria gekom om die graf te sien. En kyk, daar was n groot aardbewing, want n engel van die Here het uit die hemel neergedaal, genader en die steen van die deur weggerol, en hy het daarop gesit. Sy voorkoms was soos weerlig en sy kledingstuk wit soos sneeu. Van vrees vir hom het die wagte gebewe en soos dood geword. Die boodskapper het geantwoord en vir die vroue gesê: moenie julle vrees nie; want ek weet dat julle Jesus, die gekruisigde een, soek; Hy is nie hier nie; want Hy is opgewek soos Hy gesê het. Kom kyk na die plek waar die Here gelê het. En gaan vinnig en sê vir sy dissipels dat Hy opgewek is uit die dode, en kyk, Hy gaan voor julle uit na

Galilea; daar sal julle Hom sien. Kyk, ek het dit vir julle gesê. En nadat hulle vinnig van die graf uitgegaan het met vrees en groot vreugde, het hulle gehardloop om dit aan sy dissipels te rapporteer. Terwyl hulle gegaan het om aan sy dissipels te rapporteer, en kyk, Jesus het hulle ontmoet en gesê: Verbly julle. Die wat nader gekom het, het sy voete gegryp en hom aanbid. Toe sê Jesus vir hulle: Moenie vrees nie, gaan rapporteer aan my broers sodat hulle na Galilea mag gaan, en daar sal hulle My sien. Terwyl hulle maar gegaan het, kyk, sommige van die wag het in die stad gekom en aan die owerpriesters alles wat gebeur het, gerapporteer. En nadat hulle saam met die ouderlinge vergader het en raad geneem het, het hulle genoeg silwerstukke aan die soldate gegee en gesê: Sê dat sy dissipels in die nag gekom het en hom gesteel het terwyl ons geslaap het. En as dit voor die goewerneur gehoor word, sal ons hom oortuig en julle sonder bekommernis maak. Maar nadat hulle die silwerstukke geneem het, het hulle gedoen soos hulle geleer is. En hierdie woord is versprei onder die Jode tot vandag. Die elf dissipels het na Galilea gegaan, na die berg waar Jesus vir hulle aangestel het. En nadat hulle Hom gesien het, het hulle Hom aanbid, maar sommige het getwyfel. En Jesus het nader gekom en met hulle gespreek en gesê: Alle gesag in die hemel en op die aarde is aan My gegee. Nadat julle gegaan het, maak dissipels van al die nasies, doop hulle in die naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees, leer hulle om alles te onderhou wat ek julle beveel het; en kyk, ek is met julle al die dae tot die voltooiing van die eeu. Amen.

Evangelie volgens Markus

1

Begin van die goeie nuus van Jesus Christus, Seun van God. Soos geskryf is in die profete, kyk ek stuur my boodskapper voor jou gesig, wat jou pad voor jou sal voorberei; stem van een wat roep in die wildernis, berei voor die pad van die Here, maak sy paaie reguit, Johannes het gekom en gedoop in die wildernis en n doop van berou verkondig tot vrylating van sondes. En almal uit die Judese land en die Jerusalemiete het na hom uitgegaan, en hulle almal is in die Jordaanrivier deur hom gedoop terwyl hulle hul sondes bely het. Johannes was gekleed in kamelhare en n leergordel om sy lende, en hy het sprinkane en wilde heuning geëet. En hy het verkondig en gesê: Daar kom Een ná my wat sterker is as ek, wie se skoenriem ek nie werd is om gebukkend te maak los nie. Ek het julle inderdaad in water gedoop, maar hy sal julle in die Heilige Gees doop. En dit het gebeur in daardie

dae dat Jesus van Nasaret in Galilea gekom het en deur Johannes in die Jordaan gedoop is. En onmiddellik toe hy uit die water opgaan, het hy die hemele oopgeskeur sien word en die Gees soos n duif op hom sien neerdaal; en n stem het uit die hemele gekom: Jy is my Seun, die Geliefde, in jou het ek my welbehae. En onmiddellik werp die Gees hom uit in die wildernis, en hy was daar in die wildernis veertig dae lank versoek deur die satan, en hy was saam met die wilde diere, en die boodskappers het hom bedien. Na die oorhandig word van Johannes het Jesus na Galilea gekom en die goeie nuus van die koninkryk van God verkondig en gesê dat die tyd vervul is en die koninkryk van God naby gekom het; bekeer julle en glo in die goeie nuus. Terwyl Hy langs die see van Galilea loop, het Hy Simon en Andreas, die broer van Simon, gesien wat n net in die see gooi; hulle was immers vissers; en Jesus het vir hulle gesê: kom agter My, en Ek sal julle vissers van mense maak. En onmiddellik het hulle hul nette gelaat en hom gevolg. En n bietjie verder van daar gegaan, sien Hy Jakobus die seun van Sebedeus en Johannes die broer van hom, en hulle in die boot wat die nette reggemaak het, en dadelik het Hy hulle geroep. En nadat hulle hul vader Sebedeus in die boot saam met die gehuurde dienaars gelos het, het hulle agter hom aan gegaan. En hulle gaan Kapernaum in, en onmiddellik het hy op die sabbat in die vergadering ingegaan en geleer. En hulle was verbaas oor sy lering, want Hy het hulle geleer soos een wat gesag het, en nie soos die skrifgeleerdes nie. En daar was in hulle vergadering n man met n onrein gees, en hy het uitgeroep en gesê: ea, wat het ons met jou te doen, Jesus die Nasarener? Het jy gekom om ons

te vernietig? Ek weet wie jy is, die Heilige van God. En Jesus het hom berispe en gesê: Wees stil en gaan uit hom uit! En die onrein gees het hom gestuip en met n groot stem geskree en uit hom uitgegaan. En hulle was almal verbaas, sodat hulle onder mekaar bespreek het en gesê het: wat is dit? Wat is hierdie nuwe lering, dat hy met gesag selfs die onrein geeste beveel, en hulle gehoorsaam hom? En die gerug van hom het onmiddellik in die hele omliggende streek van Galilea uitgegaan. En onmiddellik nadat hulle uit die vergadering gegaan het, het hulle na die huis van Simon en Andreas gekom saam met Jakobus en Johannes. Die skoonmoeder van Simon het gelê en aan koors gely. En onmiddellik sê hulle vir hom oor haar. En toe Hy nader gekom het, het Hy haar opgerig deur haar hand vas te gryp, en die koors het haar onmiddellik verlaat, en sy het hulle gedien. Maar toe dit aand geword het, toe die son gesak het, het hulle almal wat siek was en die demonbesetenes na hom gebring. En die hele stad was bymekaar versamel by die deur, en Hy het baie mense wat siek was met verskillende siektes gesond gemaak, en baie demone uitgedryf, en Hy het die demone nie toegelaat om te praat nie, omdat hulle geweet het dat Hy die Christus is. En vroeg in die nag, terwyl dit nog baie donker was, het Hy opgestaan, uitgegaan en na n verlate plek gegaan, en daar het Hy gebid. En Simon en die wat met hom was het hom agternagesit, en toe hulle hom gevind het, sê hulle vir hom dat almal jou soek. En Hy sê vir hulle: Laat ons gaan na die aangrensende dorpe, sodat Ek ook daar kan preek, want hiervoor het Ek uitgekom. En Hy was besig om te verkondig in hulle vergaderings in die hele Galilea en om die demone uit te

dryf. En n melaatse kom na Hom en smeek Hom en kniel voor Hom en sê vir Hom dat as U wil, kan U my reinig. Maar Jesus, wat medegevoelend was, het sy hand uitgestrek en hom geraak en aan hom gesê: Ek wil, word gereinig. En nadat hy dit gesê het, het die melaatsheid onmiddellik van hom weggegaan, en hy is gereinig. En nadat Hy hom streng gewaarsku het, het Hy hom dadelik uitgestuur en sê vir hom: Sien toe dat jy vir niemand iets sê nie, maar gaan wys jouself aan die priester en offer aangaande jou reiniging wat Moses beveel het tot n getuienis vir hulle. Maar hy het uitgegaan en begin om baie te verkondig en die woord te versprei, sodat hy nie langer openlik in die stad kon ingaan nie, maar buite in verlate plekke was, en hulle het van alle kante na hom gekom.

2

En Hy het weer Kapernaum binne gegaan na n paar dae, en dit is gehoor dat Hy in die huis is. En onmiddellik was baie mense versamel, sodat daar nie langer plek was nie, selfs nie by die deur nie, en Hy het die woord aan hulle gespreek. En hulle kom na Hom toe en bring n verlamde man wat deur vier gedra word, en omdat hulle nie by Hom kan uitkom nie weens die skare, het hulle die dak afgebreek waar Hy was, en nadat hulle deurgegrawe het, laat hulle die matras af waarop die verlamde man gelê het. Maar toe Jesus hulle geloof sien, sê Hy vir die verlamde: Kind, jou sondes is vergewe. En daar was sommige van die skrifgeleerdes wat daar sit en redeneer in hulle harte:

Waarom praat hierdie een so godslasteringe? Wie kan sondes vergewe behalwe een, God alleen? En onmiddellik het Jesus in sy gees besef dat hulle so in hulleself redeneer, en Hy het aan hulle gesê: Waarom redeneer julle hierdie dinge in julle harte? Wat is makliker, om vir die verlamde te sê, jou sondes is vergewe, of om te sê, staan op en tel jou mat op en loop? Sodat julle mag weet dat die Seun van die mens gesag het om sondes op die aarde te vergewe, sê Hy vir die verlamde: Vir jou sê Ek, staan op en tel jou mat op en gaan na jou huis toe. En hy het onmiddellik opgestaan, en die mat opgetel en voor almal uitgegaan, sodat almal verbaas was en God verheerlik het en gesê het dat ons nooit so iets gesien het nie. En Hy het weer by die see uitgegaan, en al die skare het na Hom gekom, en Hy het hulle geleer. En terwyl Hy verbygaan, sien Hy Levi, die seun van Alfeus, sittende by die tolhuis, en Hy sê vir hom: Volg My. En hy het opgestaan en hom gevolg. En dit het gebeur toe hy in sy huis gelê het, en baie belastinggaarders en sondaars het saam met Jesus en sy dissipels gelê, want daar was baie, en hulle het hom gevolg. En die skrifgeleerdes en die Fariseërs, nadat hulle hom saam met die tollenaars en sondaars sien eet het, het aan sy dissipels gesê: Waarom eet en drink hy saam met die tollenaars en sondaars? En nadat Jesus dit gehoor het, sê Hy vir hulle: Die wat sterk is, het nie n dokter nodig nie, maar die wat siek is. Ek het nie gekom om regverdiges te roep nie, maar sondaars tot bekering. En die dissipels van Johannes en dié van die Fariseërs was aan die vas. En hulle kom en sê vir hom: Waarom vas die dissipels van Johannes en die van die Fariseërs, maar jou dissipels vas nie? En Jesus het vir hulle gesê: Kan die seuns van

die bruidskamer vas terwyl die bruidegom by hulle is nie? So lank as hulle die bruidegom by hulle het, kan hulle nie vas nie. Maar daar sal dae kom wanneer die bruidegom van hulle weggeneem word, en dan sal hulle in daardie dae vas. Niemand naai n lap ongekrompte doek op n ou kledingstuk nie, want andersins neem die volheid daarvan, die nuwe van die ou, weg, en n erger skeur ontstaan. En niemand gooi nuwe wyn in ou wynsakke nie, want as dit wel gebeur, bars die nuwe wyn die wynsakke, en die wyn word uitgegiet en die wynsakke sal vergaan, maar nuwe wyn moet in nuwe wynsakke gegooi word. En dit het gebeur dat Hy deur die graanvelde gegaan het op die sabbat, en Sy dissipels het begin om n pad te maak deur die are van graan te pluk. En die Fariseërs het vir hom gesê: Kyk wat hulle doen op die sabbat wat nie geoorloof is nie. En hy het vir hulle gesê: Het julle nooit gelees wat David gedoen het toe hy nood gehad het en honger was, hy en dié wat met hom was nie? hoe hy in die huis van God ingegaan het tydens Abiathar die hoëpriester en die brode van die voorstelling geëet het, wat nie geoorloof is om te eet nie behalwe vir die priesters, en hy het ook gegee aan dié wat saam met hom was? En hy het vir hulle gesê: die sabbat het ter wille van die mens gekom, nie die mens ter wille van die sabbat nie; sodat die Seun van die mens ook Heer is van die sabbat.

3

En Hy het weer in die vergadering ingegaan, en daar was n man

wat n verdorde hand gehad het. En hulle het hom dopgehou of hy hom op die sabbat sou genees, sodat hulle hom kon beskuldig. En Hy sê vir die man wat die verdorde hand het: Staan op in die middel. En Hy sê vir hulle: Is dit geoorloof op die sabbat om goed te doen of kwaad te doen? Om n siel te red of dood te maak? Maar hulle was stil. En nadat Hy hulle met woede rondgekyk het, diep bedroef oor die verharding van hulle harte, sê Hy vir die man: Strek jou hand uit. En hy het dit uitgestrek, en sy hand is herstel, gesond soos die ander een. En die Pharisees het onmiddellik uitgegaan en met die Herodiane raad gedoen teen hom, sodat hulle hom mag vernietig. En Jesus het teruggetrek met sy dissipels na die see; en n groot menigte van Galilea het hom gevolg, en van Judea en van Jerusalem en van Idumea en oorkant die Jordaan en die rondom Tirus en Sidon, n groot menigte, wat gehoor het hoeveel hy gedoen het, het na hom gekom. En Hy het vir sy dissipels gesê dat n klein bootjie gereed moet wees vir Hom weens die skare, sodat hulle Hom nie mag druk nie; want Hy het baie genees, sodat hulle op Hom geval het om Hom aan te raak, almal wat plae gehad het; en die onrein geeste, wanneer hulle Hom gesien het, het hulle voor Hom neergeval en uitgeroep en gesê dat U die Seun van God is. En Hy het hulle baie berispe sodat hulle Hom nie bekend maak nie. En Hy gaan op die berg op, en Hy roep dié wat Hy self wou hê, en hulle het na Hom toe gegaan. En hy het twaalf gemaak, sodat hulle met hom mag wees en sodat hy hulle mag uitstuur om te verkondig en om gesag te hê om die siektes te genees en om die demone uit te dryf; en hy het die naam Petrus aan Simon gegee, en Jakobus die seun van Sebedeus en Johannes die broer

van Jakobus; en hy het aan hulle die name Boanerges gegee, wat seuns van donder is; en Andreas en Filippus en Bartolomeus en Matteus en Thomas en Jakobus die seun van Alfeus en Taddeus en Simon die Kananiet en Judas Iskariot, wat hom ook oorgelewer het. En hulle kom in n huis, en die skare kom weer saam, sodat hulle nie eens in staat was om brood te eet nie. En toe die van sy mense dit gehoor het, het hulle uitgegaan om hom te gryp, want hulle het gesê dat hy van sy sinne af was. En die skrifgeleerdes wat van Jerusalem afgedaal het, het gesê dat Hy Beëlsebul het, en dat Hy die demone uitdryf deur die heerser van die demone. En nadat Hy hulle geroep het, het Hy in gelykenisse vir hulle gesê: Hoe kan Satan Satan uitdryf? En as n koninkryk teen homself verdeel word, kan daardie koninkryk nie staan nie; en as n huis teen homself verdeel word, kan daardie huis nie staan nie. En as die satan teen homself opgestaan het en verdeel is, kan hy nie staande bly nie, maar het hy n einde. Niemand is in staat om die vate van die sterke man te plunder deur in sy huis in te gaan nie, tensy hy eers die sterke man bind, en dan sal hy sy huis plunder. Waarlik sê Ek vir julle dat alle dinge sal vergewe word aan die seuns van die mense, die sondes en die godslasteringe, hoeveel hulle ook al godslaster; maar wie teen die Heilige Gees godslaster, het nie vergifnis tot in ewigheid nie, maar is skuldig aan ewige oordeel; omdat hulle gesê het, Hy het n onrein gees. Sy moeder en sy broers kom daarom, en terwyl hulle buite staan, het hulle na hom gestuur om hom te roep. En n skare het omtrent hom gesit, en hulle het tot hom gesê: Kyk, jou moeder en jou broers soek jou buite. En Hy het hulle geantwoord en gesê: Wie is my moeder of my

broers? En nadat Hy rondom gekyk het in n sirkel na die wat rondom Hom sit, sê Hy: Kyk, my moeder en my broers; want wie die wil van God sou doen, hierdie een is my broer en my suster en moeder.

4

En weer het hy begin leer by die see, en n groot skare is na hom versamel, sodat hy in die boot moes klim om in die see te sit, en al die skare was by die see op die land. En Hy het hulle baie dinge in gelykenisse geleer, en Hy het vir hulle in sy leer gesê: Luister. Kyk, die saaier het uitgegaan om te saai. En dit het gebeur met die saai dat sommige op die pad geval het, en die voëls het gekom en dit verslind; en ander het op die rotsagtige plek geval waar dit nie baie grond gehad het nie, en onmiddellik het dit opgespruit omdat dit nie diepte van grond gehad het nie, maar toe die son opgerys het, is dit verskroei, en omdat dit nie wortel gehad het nie, het dit verdroog; en ander het in die dorings geval, en die dorings het opgekom en dit verwurg, en dit het nie vrug gegee nie; en ander het in die goeie grond geval en dit het vrug gegee wat opgekom en gegroei het, en dit het dertig en sestig en honderd gedra. En Hy het vir hulle gesê: Wie ore het om te hoor, laat hom hoor. Maar toe Hy alleen was, het dié rondom Hom saam met die twaalf Hom oor die gelykenis gevra. En Hy het vir hulle gesê: Vir julle is dit gegee om die geheimenisse van die koninkryk van God te ken; maar vir dié wat buite is, word alle dinge in gelykenisse, sodat hulle siende

mag sien en nie sien nie, en horende mag hoor en nie verstaan nie, sodat hulle nie terugdraai nie en die sondes aan hulle vergewe word. En Hy sê vir hulle: Julle ken nie hierdie gelykenis nie, en hoe sal julle dan al die gelykenisse ken? Die saaiende saai die woord. Hierdie is dié wat langs die pad is waar die woord gesaai word, en wanneer hulle hoor, kom die satan onmiddellik en neem die woord wat in hulle harte gesaai is, weg. En hierdie is net so die wat op die rotsagtige geplant word, wat wanneer hulle die woord hoor, onmiddellik met vreugde dit ontvang, en hulle het nie wortel in hulleself nie, maar hulle is tydelik; dan wanneer verdrukking of vervolging gebeur as gevolg van die woord, struikel hulle onmiddellik. En hierdie is die wat in die dorings gesaai word, die wat die woord hoor, en die sorge van hierdie tyd en die bedrog van rykdom en die begeertes oor die ander dinge wat inkom versmoor die woord, en dit word onvrugbaar. En hierdie is die wat op die goeie grond gesaai is, wat die woord hoor en ontvang, en vrug dra in dertig en in sestig en in honderd. En Hy het vir hulle gesê: Kom die lamp sekerlik nie om onder die maat geplaas te word of onder die bed nie? Nie sodat dit op die lampstaander geplaas mag word nie? Want daar is niks verborge nie wat nie geopenbaar sal word nie, en niks het verborge gebly nie, maar sodat dit aan die lig sal kom. As iemand ore het om te hoor, laat hom hoor. En Hy het vir hulle gesê: kyk wat julle hoor. Met watter maat julle meet, sal vir julle gemeet word, en dit sal vir julle wat hoor bygevoeg word. Wie het, aan hom sal gegee word, en wie nie het nie, selfs wat hy het sal van hom weggeneem word. En Hy was sê: so is die koninkryk van God, soos n man die saad op die grond gooi, en

slaap en opstaan nag en dag, en die saad ontkiem en groei soos hy nie weet nie. Vanself dra die aarde vrug: eers gras, dan n aar, dan vol graan in die aar. Wanneer die vrug maar ryp is, stuur hy onmiddellik die sekel, omdat die oes gekom het. En Hy het gesê: Hoe sal ons die koninkryk van God vergelyk? Of in watter gelykenis sal ons dit vergelyk? Soos n mosterdsaad, wat wanneer dit op die grond gesaai word, kleiner is as al die sade wat op die grond is; en wanneer dit gesaai word, gaan dit op en word groter as al die groentes, en maak groot takke, sodat die voëls van die hemel onder sy skaduwee kan nes maak. En met sulke baie gelykenisse het hy vir hulle die woord gespreek, soos hulle in staat was om te hoor, maar sonder gelykenis het hy nie vir hulle die woord gespreek nie; maar privaat vir sy dissipels het hy alles verduidelik. En Hy sê vir hulle in daardie dag toe dit aand geword het: Laat ons oorgaan na die oorkant. En nadat hulle die skare verlaat het, neem hulle hom saam soos hy in die skip was, en ander skepe was ook saam met hom. En n groot stormwind het ontstaan, en die golwe het in die skip geklap, sodat dit reeds besig was om vol te loop. En hy was self op die agterstewwe op die kussing aan die slaap, en hulle maak hom wakker en sê vir hom: Onderwyser, maak dit nie vir u saak dat ons vergaan nie? En wakker gemaak, het hy die wind berispe en vir die see gesê: wees stil, word gemondbind. En die wind het opgehou, en daar het n groot stilte gekom. En Hy het vir hulle gesê: Hoekom is julle so bang? Hoe het julle nie geloof nie? En hulle het groot vrees gevrees en hulle het vir mekaar gesê: Wie is hierdie dan, dat selfs die wind en die see hom gehoorsaam?

5

En hulle het na die oorkant van die see gekom, na die land van die Gergeseners. En toe hy uit die skip uitgegaan het, het onmiddellik n man met n onrein gees hom uit die grafte ontmoet, wat die woning in die grafte gehad het, en niemand was in staat om hom met kettings te bind nie, omdat hy dikwels met voetboeie en kettings gebind gewees het, en die kettings deur hom uitmekaar geruk is en die voetboeie stukkend gebreek is, en niemand was sterk om hom te tem nie; en deur die hele nag en dag was hy in die grafte en in die berge en skree en sny homself met klippe. Toe hy Jesus van ver af gesien het, het hy gehardloop en voor hom neergebuig, en met n groot stem uitgeroep en sê: wat het ek met jou te doen, Jesus, Seun van God die Allerhoogste? Ek besweer jou by God, moenie my pynig nie. Hy het vir hom gesê: Gaan uit, jou onrein gees, uit die man. En Hy het hom gevra: Wat is jou naam? En hy het geantwoord en gesê: Legio is my naam, want ons is baie. En hy het hom baie dringend versoek dat hy hulle nie buite die land sou stuur nie. En daar was n groot trop varke wat naby die berg wei; en al die demone het hom gesmeek en gesê: stuur ons na die varke sodat ons in hulle kan ingaan. En Jesus het hulle onmiddellik toegelaat. En die onrein geeste het uitgegaan en in die varke ingegaan, en die kudde het van die krans af in die see afgestorm; en hulle was omtrent twee duisend, en hulle het in die see verdrink. En die wat die varke opgepas het, het gevlug en dit in die stad en in die velde gaan vertel, en hulle het uitgegaan om te

sien wat gebeur het. En hulle kom na Jesus, en hulle sien die duiwelbesete man sittende en geklee en van gesonde verstand, die een wat die legioen gehad het, en hulle was bevrees. En die wat dit gesien het, het aan hulle vertel hoe dit met die besetene man gebeur het en oor die varke. En hulle het begin om hom te versoek om van hulle grense weg te gaan. En toe hy in die skip instap, het die man wat deur n demon beset was, hom gesmeek dat hy by hom kon wees. En Hy het hom nie toegelaat nie, maar sê vir hom: Gaan na jou huis, na jou mense, en vertel hulle hoeveel die Here vir jou gedoen het en hoe Hy jou ontferm het. En hy het weggegaan en begin om in die Dekapolis te verkondig hoeveel Jesus aan hom gedoen het, en almal was verwonderd. En toe Jesus weer in die skip na die oorkant oorgesteek het, het n groot skare by hom versamel, en hy was by die see. En een van die sinagogebestuurders kom, met die naam Jairus, en toe hy hom sien val hy by sy voete neer en het hom baie gesmeek, en sê dat my dogtertjie uiters siek is, sodat jy sal kom en jou hande op haar lê, sodat sy gered sal word en sal lewe. En hy het met hom weggegaan, en n groot skare het hom gevolg, en hulle het hom verdruk. En n vrou wat twaalf jaar lank in n bloedvloei was, en baie gely het onder baie dokters en alles van haar eie spandeer het, en glad nie gebaat is nie, maar eerder erger geword het, nadat sy van Jesus gehoor het, in die skare van agter gekom het en sy kleed geraak het; want sy het by haarself gesê dat as ek selfs sy klere raak, sal ek gered word. En onmiddellik het die bron van haar bloed opgedroog, en sy het in haar liggaam geweet dat sy van die plaag genees is. En onmiddellik het Jesus in Homself besef dat die krag uit Hom uitgegaan het, en Hy het

in die skare omgedraai en gesê: Wie het my klere geraak? En sy dissipels het vir hom gesê: U sien die skare druk U, en U sê: Wie het My geraak? en hy het rondgekyk om haar te sien wat dit gedoen het Die vrou, vresend en bewend, wetend wat met haar gebeur het, het gekom en voor hom neergeval en hom die hele waarheid vertel. Maar Hy het vir haar gesê: Dogter, jou geloof het jou gered. Gaan in vrede en wees gesond van jou kwelling. Terwyl hy nog besig was om te praat, kom hulle van die gemeenteraadsheerser en sê dat jou dogter gesterf het, waarom pla jy die onderwyser nog? Maar Jesus het onmiddellik die woord wat gespreek is gehoor en sê aan die owerste van die sinagoge: Moenie vrees nie, net glo. En hy het niemand toegelaat om saam met hom te gaan nie, behalwe Petrus en Jakobus en Johannes, die broer van Jakobus. En hy kom in die huis van die owerste van die sinagoge, en hy sien n rumoer, en huilende mense en klaende mense baie, en nadat hy ingegaan het sê hy vir hulle: waarom maak julle n rumoer en huil julle? Die kind het nie gesterf nie, maar slaap. En hulle het Hom uitgelag. En nadat hy almal uitgedryf het, neem hy die vader van die kind en die moeder en die wat met hom was saam, en hy gaan in waar die kind gelê het, en nadat hy die hand van die kind gegryp het, sê hy vir haar: talitha, koumi; wat vertaal word, die dogtertjie, vir jou sê ek, staan op. En onmiddellik het die dogtertjie opgestaan en rondgeloop; want sy was twaalf jaar oud. En hulle was verbaas met groot verbasing. En Hy het hulle sterk beveel dat niemand hierdie ding moet weet nie, en Hy het gesê dat daar vir haar kos gegee moet word om te eet.

6

En Hy het van daar uitgegaan en in sy eie vaderland gekom, en sy dissipels volg Hom. En toe die sabbat gekom het, het hy begin om in die vergadering te leer, en baie wat dit gehoor het was verbaas en het gesê, vanwaar het hierdie man hierdie dinge? En wat is die wysheid wat aan hom gegee is, en sulke kragte word deur sy hande gedoen? Is hierdie een nie die ambagsman nie, die seun van Maria en broer van Jakobus en Joses en Juda en Simon? En is sy susters nie hier by ons nie? En hulle het aan hom aanstoot geneem. Maar Jesus het vir hulle gesê dat n profeet nie onvereerd is nie, behalwe in sy vaderland en onder sy familielede en in sy huis. En hy was nie in staat om daar enige krag te doen nie, behalwe dat hy sy hande op n paar siekes gelê en hulle genees het. En Hy het verwonder oor hulle ongeloof. En Hy het die dorpe rondom in n kring deurgetrek en geleer. En Hy roep die twaalf na Hom, en Hy het begin om hulle uit te stuur twee twee, en Hy het aan hulle gesag gegee oor die onrein geeste, en Hy het hulle beveel dat hulle niks moet opneem vir die pad nie behalwe net n staf, nie n sak nie, nie brood nie, nie brons in die gordel nie, maar sandale aangebind, en om nie twee tunieke aan te trek nie. En hy het vir hulle gesê: waar julle ook al ingaan in n huis, bly daar tot julle van daar sou uitgaan; en almal wat julle nie ontvang nie en julle nie hoor nie, wanneer julle van daar uitgaan, skud die stof wat onder julle voete is af tot n getuienis teen hulle; waarlik ek sê vir julle, dit sal meer verdraaglik wees vir Sodom of vir Gomorra in die dag van

oordeel as vir daardie stad. En nadat hulle uitgegaan het, het hulle verkondig sodat hulle moet bekeer, en hulle het baie demone uitgedryf, en hulle het baie siekes met olie gesalf en hulle het genees. En koning Herodes het gehoor, want sy naam het duidelik geword, en hy het gesê dat Johannes die Doper uit die dooies opgestaan het, en daarom is die kragte in hom aan die werk. Ander het gesê dat dit Elia is, maar ander het gesê dat dit n profeet is soos een van die profete. Maar toe Herodes dit hoor, het hy gesê dat Johannes, wie ek onthoof het, hierdie is, hy het uit die dode opgestaan. Want Herod self het gestuur en Johannes gegryp en hom in die gevangenis gebind weens Herodias, die vrou van Filippus sy broer, omdat hy met haar getrou het. Want John het vir Herodes gesê dat dit nie geoorloof is vir jou om die vrou van jou broer te hê nie. Herodias het n gruwel teen hom gehou en wou hom doodmaak, en sy was nie in staat nie; want Herodes het Johannes gevrees, wetende dat hy n regverdige en heilige man was, en het hom beskerm, en nadat hy na hom geluister het, het hy baie dinge gedoen en met blydskap na hom geluister. En n gunstige dag het gekom, toe Herodes op sy verjaarsdag n aandete gemaak het vir sy groot mense en die bevelvoerders en die eerste van Galilea, en die dogter van Herodias het ingekom en gedans en Herodes en die wat saam aangelê het behaag, het die koning vir die meisie gesê: vra my wat jy ook al wil, en ek sal vir jou gee. En hy het aan haar gesweer dat wat jy ook al van my mag vra, sal ek aan jou gee, tot die helfte van my koninkryk. En sy wat uitgegaan het, het vir haar moeder gesê: wat sal ek vra? Sy het gesê: Die kop van Johannes die Doper. En sy het onmiddellik met haas na die

koning ingegaan en gevra en gesê: Ek wil hê dat u aan my onmiddellik op n skottel die hoof van Johannes die Doper gee. En die koning het baie bedroef geword, maar weens die ede en die gaste wou hy dit nie verwerp nie. En onmiddellik het die koning n beul gestuur en beveel dat sy kop gebring word. Die een wat weggegaan het, het hom in die tronk onthoof, en sy kop op n skottel gebring en dit aan die meisie gegee, en die meisie het dit aan haar moeder gegee. En toe sy dissipels dit gehoor het, het hulle gekom en sy lyk opgeneem, en dit in n graf geplaas. En die apostels versamel na Jesus toe, en hulle het aan hom alles gerapporteer, sowel wat hulle gedoen het as wat hulle geleer het. En Hy het vir hulle gesê: Kom julle self afsonderlik na n verlate plek, en rus n bietjie, want die wat gekom het en die wat weggegaan het was baie, en hulle het nie eens tyd gehad om te eet nie. En hulle het weggegaan na n verlate plek in n boot op hul eie. En hulle het hulle sien weggaan, en baie het hulle herken, en te voet vanaf al die stede het hulle daar saamgehardloop en het voor hulle uitgegaan en na hom toe saamgekom. En Jesus het uitgegaan en n groot skare gesien, en Hy het innig jammer gevoel vir hulle, omdat hulle soos skape was wat nie n herder het nie, en Hy het begin om hulle baie dinge te leer. En toe reeds baie uur verby was, het sy dissipels na hom gekom en gesê dat die plek verlate is en dit reeds laat is; stuur hulle weg, sodat hulle kan weggaan na die lande en dorpe rondom en vir hulleself brood kan koop, want hulle het nie iets om te eet nie. Maar hy het geantwoord en vir hulle gesê: Gee julle vir hulle om te eet. En hulle sê vir hom: Moet ons weggaan en brood van tweehonderd denarii koop en dit aan hulle gee om

te eet? En hy sê vir hulle: Hoeveel brode het julle? Gaan en sien. En nadat hulle dit geweet het, sê hulle: vyf, en twee visse. En hy het hulle beveel om almal in groepe te laat lê op die groen gras. En hulle het in groepe gaan lê, honderd en vyftig elk. En nadat Hy die vyf brode en die twee visse geneem het, het Hy opgekyk na die hemel en dit geseën, en Hy het die brode gebreek en aan die dissipels gegee sodat hulle dit aan hulle kon voorsit, en die twee visse het Hy aan almal verdeel. En almal het geëet en versadig geword, en hulle het twaalf mandjies vol fragmente opgetel, en ook van die visse. En die wat die brode geëet het, was vyf duisend mans. En onmiddellik het Hy sy dissipels gedwing om in die skip te klim en vooruit te gaan na die oorkant na Betsaida toe, totdat Hy self die skare sou wegstuur; en nadat Hy van hulle afskeid geneem het, het Hy na die berg gegaan om te bid. En toe dit aand geword het, was die skip in die middel van die see, en hy alleen op die land. En Hy het hulle gesien wat gemartel is met die roei, want die wind was teen hulle, en omstreeks die vierde wagbeurt van die nag kom Hy na hulle toe, wandelend op die see, en Hy wou hulle verbyga. Maar hulle wat hom op die see sien loop het, het gedink hy is n spook, en het uitgeroep; want almal het hom gesien en was ontsteld. En onmiddellik het Hy met hulle gepraat en sê vir hulle: Neem moed, dit is Ek, moenie vrees nie. En hy het in die skip na hulle opgegaan, en die wind het opgehou, en hulle was buitengewoon verbaas in hulleself en het hulle verwonder. Want hulle het nie verstaan aangaande die brode nie, maar hulle hart was verhard. En nadat hulle oorgesteek het, het hulle na die land Gennesaret gegaan en daar geanker. En nadat hulle uit die skip uitgegaan

het, het hulle hom onmiddellik herken en die hele omliggende streek deurgehardloop en begin om die siekes op matte rond te dra waar hulle gehoor het dat hy daar is; en waar hy ook al ingegaan het in dorpe of stede of lande, het hulle die siekes in die markpleine neergesit en hom gesmeek sodat hulle selfs net die soom van sy kleed kon aanraak; en almal wat hom aangeraak het, is gered.

7

En die Fariseërs en sommige van die skrifgeleerdes wat van Jerusalem gekom het, versamel by hom, en hulle het sommige van sy dissipels gesien wat brood eet met gemeenskaplike hande, dit is ongewaste, en hulle het klag gemaak, want die Fariseërs en al die Jode, as hulle nie met die vuis die hande was nie, eet hulle nie, hulle hou vas die tradisie van die ouderlinge, en van die mark af, as hulle nie hulleself doop nie, eet hulle nie, en daar is baie ander dinge wat hulle ontvang het om vas te hou, wassings van bekers en kruike en koperware en beddens, toe vra die Fariseërs en die skrifgeleerdes hom, waarom loop jou dissipels nie volgens die tradisie van die ouderlinge nie, maar met ongewaste hande eet hulle die brood? En Hy het geantwoord en vir hulle gesê dat Jesaja goed geprofeteer het aangaande julle die skynheiliges, soos geskrywe is: Hierdie volk eer My met die lippe, maar hulle hart is ver van My af; tevergeefs aanbid hulle My, terwyl hulle as leringe die gebooie van mense leer. Want julle het die gebod van God verlaat en hou

vas aan die tradisie van die mense: wassings van kruike en bekers, en baie ander soortgelyke dinge doen julle. En Hy het aan hulle gesê: Julle stel die gebod van God goed opsy sodat julle jul eie tradisie kan onderhou. Moses het immers gesê: eer jou vader en jou moeder; en die wat kwaad praat van vader of moeder, laat hom met die dood sterwe; maar julle sê: as n mens vir die vader of vir die moeder sê, korban, wat n geskenk is, waardeur jy van my gehelp sou word, en julle laat hom nie meer toe om iets te doen vir sy vader of vir sy moeder nie, en maak julle die woord van God ongeldig deur julle tradisie wat julle oorgelewer het; en baie sulke soortgelyke dinge doen julle. En nadat Hy die hele skare geroep het, het Hy aan hulle gesê: Luister almal na My en verstaan. Niks wat van buite die mens inkom in hom is in staat om hom te ontrein nie, maar dit wat uitgaan is wat die mens ontrein. En wanneer hy van die skare af in die huis ingegaan het, het sy dissipels hom aangaande die gelykenis gevra. En Hy sê vir hulle: Is julle ook so sonder begrip? Verstaan julle nog nie dat alles wat van buite af in die mens ingaan, hom nie kan onrein maak nie? dat dit nie in sy hart ingaan nie, maar in die maag, en in die latrine uitgaan, en so al die kos reinig. Hy het gesê dat dit wat uit die mens uitgaan, dít bevlek die mens. Want van binne uit, uit die hart van die mense, gaan die slegte gedagtes uit: egbreuke, hoerery, moorde, diewery, gierigheid, booshede, bedrog, losbandigheid, bose oog, lastering, hoogmoed, dwaasheid; al hierdie bose dinge gaan van binne uit uit en maak die mens onrein. En van daar het hy opgestaan en weggegaan na die grense van Tirus en Sidon. En nadat Hy in n huis ingegaan het, wou Hy hê niemand moes weet

nie, en Hy kon nie onopgemerk bly nie. Want n vrou het van hom gehoor, wie se dogtertjie n onrein gees gehad het, het gekom en voor sy voete neergeval; maar die vrou was Grieks, Sirofenicies van geboorte; en sy het hom gevra dat hy die demoon uit haar dogter uitdryf. Maar Jesus het vir haar gesê, laat die kinders eers tevrede gestel word, want dit is nie goed om die brood van die kinders te neem en vir die hondjies te gooi nie. Sy het geantwoord en sê vir hom: ja, Here; en die hondjies onder die tafel eet van die krummels van die kinders. En Hy het vir haar gesê: Vanweë hierdie woord, gaan; die demoon het uit jou dogter uitgegaan. En nadat sy na haar huis gegaan het, het sy die kind op die bed neergelê gevind en die demoon uitgegaan. En weer het Hy uitgegaan uit die grense van Tirus en Sidon en gekom na die see van Galilea deur die middel van die grense van Dekapolis. En hulle bring n dowe spraakgestremde na Hom en smeek Hom om sy hand op hom te lê. En nadat Hy hom van die skare af weggeneem het in die privaat, het Hy sy vingers in sy ore gesteek, en nadat Hy gespuug het, het Hy sy tong aangeraak, en nadat Hy na die hemel opgekyk het, het Hy gesug en sê vir hom: effata, wat is word oop. En onmiddellik is sy ore oopgemaak en die band van sy tong is losgelaat, en hy het reg gepraat. En Hy het hulle beveel dat hulle dit aan niemand mag sê nie, maar hoe meer Hy aan hulle beveel het, hoe meer het hulle dit verkondig. En hulle was buite mate verbaas en het gesê: Hy het alles goed gemaak, en Hy maak die dowes hoor en die stommes praat.

8

In daardie dae, toe daar weer n groot skare was en hulle nie gehad het wat om te eet nie, het Jesus sy dissipels geroep en vir hulle gesê: Ek het jammerte oor die skare, omdat hulle reeds drie dae by my bly en hulle nie het wat om te eet nie; en as ek hulle vastend na hulle huis toe wegstuur, sal hulle op die pad verswak; want sommige van hulle het van ver af gekom. En sy dissipels het Hom geantwoord: Van waar sal iemand hier in die wildernis hierdie mense met brood kan versadig? En Hy het hulle gevra: Hoeveel brode het julle? Hulle het gesê: Sewe. En hy het die skare beveel om op die grond te gaan lê, en nadat hy die sewe brode geneem het en gedank het, het hy dit gebreek en aan sy dissipels gegee sodat hulle dit kon voorsit, en hulle het dit aan die skare voorgesit. En hulle het n paar klein vissies gehad, en nadat Hy dit geseën het, het Hy gesê om dit ook voor te sit. Hulle het geëet en versadig geword, en hulle het sewe mandjies vol oorblyfsels van fragmente opgetel. Hulle was maar omtrent vier duisend, en Hy het hulle weggestuur. En nadat Hy onmiddellik saam met sy dissipels in die skip geklim het, het Hy in die streke van Dalmanuta gekom. En die Fariseërs het uitgegaan en hulle het begin om met hom te redeneer, terwyl hulle van hom n teken van die hemel gesoek het en hom getoets het. En diep gesug het in sy gees, sê Hy: Waarom soek hierdie geslag n teken? Voorwaar sê Ek vir julle, as aan hierdie geslag n teken gegee sal word. En nadat Hy hulle verlaat het, het Hy weer in die skip weggegaan. En hulle het vergeet om brood saam te neem, en

behalwe een brood het hulle niks by hulleself in die boot gehad nie. En Hy het hulle beveel en gesê: Kyk, pas op vir die suurdeeg van die Fariseërs en die suurdeeg van Herodes. En hulle was besig om onder mekaar te redeneer en te sê dat hulle nie brood het nie. En Jesus, nadat Hy dit geweet het, sê vir hulle: Waarom redeneer julle dat julle nie brood het nie? Verstaan julle nog nie en begryp julle ook nie? Het julle nog steeds julle harte verhard? Het julle oë en sien nie, en het julle ore en hoor nie? En onthou julle nie? Toe ek die vyf brode gebreek het vir die vyfduisend, hoeveel mandjies vol stukkies het julle opgetel? Hulle sê vir hom: Twaalf. Maar wanneer die sewe vir die vier duisend, van hoeveel mandjies vol stukkies het julle opgeneem? Hulle het gesê: Sewe. En hy het vir hulle gesê: Verstaan julle nog nie? En Hy kom in Betsaida. En hulle bring vir hom n blinde en hulle smeek hom dat hy hom aanraak. En Hy het die hand van die blinde man geneem en hom buite die dorp uitgelei, en nadat Hy in sy oë gespuug het en sy hande op hom gelê het, het Hy hom gevra of hy iets sien. En nadat hy opgekyk het, het hy gesê: Ek sien die mense soos bome wat loop. Toe het hy weer die hande op sy oë geplaas en hom laat opkyk, en hy was herstel, en hy het almal duidelik gesien. En Hy het hom na sy huis gestuur en gesê: Moenie die dorp ingaan nie, en moenie vir iemand in die dorp sê nie. En Jesus en sy dissipels het uitgegaan na die dorpe van Caesarea van Philip, en op die pad het Hy sy dissipels gevra en aan hulle gesê: Wie sê die mense is Ek? Maar hulle het geantwoord: Johannes die Doper, en ander: Elia, maar ander: Een van die profete. En Hy sê vir hulle: Maar julle, wie sê julle is Ek? Petrus antwoord en sê vir hom: Jy is die Christus. En Hy het

hulle berispe sodat hulle aan niemand oor Hom sou sê nie. En hy het begin om hulle te leer dat die Seun van die mens baie dinge moet ly, en verwerp word deur die ouderlinge en die hoëpriesters en die skrifgeleerdes, en gedood word, en na drie dae opstaan; en met vrymoedigheid het hy die woord gespreek. En Petrus het hom geneem en het begin om hom te teregwys. Maar Hy het gedraai en sy dissipels gesien en Petrus berispe en gesê: Gaan agter My, satan, omdat jy nie dink aan die dinge van God nie, maar aan die dinge van die mense. En nadat Hy die skare saam met sy dissipels geroep het, het Hy aan hulle gesê: Wie agter My wil volg, laat hom homself verloën en sy kruis opneem, en My volg. Wie sy siel wil red, sal dit verloor, maar wie sy eie siel verloor ter wille van my en die goeie nuus, sal dit red. Wat sal dit vir n man baat as hy die hele wêreld wen, en sy siel verloor? Of wat sal n mens gee in ruil vir sy siel? Want wie vir My en my woorde skaam is in hierdie owerspelige en sondige geslag, vir hom sal die Seun van die mens ook skaam wees wanneer Hy kom in die heerlikheid van sy Vader met die heilige boodskappers.

9

En Hy het vir hulle gesê: Waarlik, Ek sê vir julle dat daar sommige van die wat hier staan is, wat die dood nie sal smaak nie totdat hulle die koninkryk van God in krag sien kom het. En na ses dae neem Jesus vir Petrus en Jakobus en Johannes saam en bring hulle op na n hoë berg privaat alleen, en Hy is verander

voor hulle, en sy klere het blinkend geword, baie wit soos sneeu, soos wat n voller op die aarde nie so kan witmaak nie. En Elia het aan hulle verskyn saam met Moses, en hulle was besig om met Jesus te praat. En Petrus antwoord en sê vir Jesus: Rabbi, dit is goed vir ons om hier te wees, en laat ons drie tente maak, een vir jou en een vir Moses en een vir Elia. Nie, want hy het nie geweet wat om te sê nie, want hulle was verskrik. En dit het gebeur dat n wolk hulle oorskadu het, en n stem het uit die wolk gekom en gesê: Hierdie is my geliefde Seun, luister na Hom. En skielik het hulle rondgekyk en niemand meer gesien nie, maar net Jesus alleen by hulle. Terwyl hulle van die berg af afdaal, het hy hulle beveel dat hulle aan niemand moet vertel wat hulle gesien het nie, behalwe wanneer die Seun van die mens uit die dode opgestaan het. En hulle het die woord gegryp, terwyl hulle onder mekaar bespreek het wat dit beteken om uit die dode op te staan. En hulle het hom gevra en gesê: Waarom sê die skrifgeleerdes dat Elija eers moet kom? Maar Hy het hulle geantwoord en gesê: Elia kom inderdaad eerste en herstel alles, en hoe is dit geskrywe oor die Seun van die mens dat Hy baie moet ly en verwerp word? Maar Ek sê vir julle dat Elia inderdaad gekom het, en hulle het aan hom gedoen alles wat hulle wou, soos dit oor hom geskrywe is. En toe Hy na die dissipels gekom het, het Hy n groot skare rondom hulle gesien, en skrifgeleerdes wat met hulle argumenteer. En onmiddellik toe al die skare hom gesien het, was hulle verbaas, en hulle het na hom gehardloop en hom gegroet. En Hy het die skrifgeleerdes gevra: Wat debatteer julle onder mekaar? En een uit die menigte het geantwoord en gesê: Onderwyser, ek het my seun na U

gebring wat n stom gees het. en waar dit hom ook al gryp, gooi dit hom neer, en hy skuim en kners sy tande, en hy verdroog, en ek het vir jou dissipels gesê dat hulle dit moet uitdryf, en hulle was nie in staat nie. En Hy antwoord hom en sê: O ongelowige geslag, hoe lank sal ek by julle wees? Tot wanneer sal ek julle verdra? Bring hom na my. En hulle het hom na Hom gebring. En toe die gees hom onmiddellik sien, het dit hom stuipgetrek, en hy het op die grond geval en gerol terwyl hy skuim. En Hy het sy vader gevra: Hoe lank is dit al sedert dit met hom gebeur het? Hy het gesê: Van kindsbeen af. En dikwels het dit hom in vuur gegooi en in waters, sodat dit hom vernietig, maar as jy enigiets kan doen, help ons deur medely met ons te hê. Maar Jesus het vir hom gesê: As jy kan glo, is alles moontlik vir die een wat glo. En onmiddellik het die vader van die kind met trane uitgeroep en gesê: ek glo, Heer; help my ongeloof. Maar toe Jesus sien dat n skare saamloop, het Hy die onrein gees berispe en vir hom gesê: Jy stom en dowe gees, Ek beveel jou, gaan uit hom uit en moenie weer in hom ingaan nie. En nadat dit uitgeroep het en hom baie gestuip het, het dit uitgegaan, en hy het soos dood geword, sodat baie gesê het dat hy gesterf het. Maar Jesus het hom aan die hand gegryp en hom opgerig, en hy het opgestaan. En nadat Hy in die huis ingegaan het, het sy dissipels Hom alleen gevra: Waarom kon ons dit nie uitdryf nie? En Hy het vir hulle gesê: Hierdie soort kan op geen manier uitgaan nie, behalwe deur gebed en vas. En van daar uitgegaan het hulle deurgetrek deur Galilea, en hy wou nie hê dat iemand moet weet nie; want hy was besig om sy dissipels te leer en het vir hulle gesê dat die Seun van die mens oorgelewer word in die hande van mense, en

hulle sal hom doodmaak, en nadat hy gedood is, sal hy op die derde dag opstaan. Maar hulle het die woord nie verstaan nie, en hulle was bang om Hom te vra. En Hy het in Kapernaum gekom, en toe Hy in die huis was, het Hy hulle gevra: Wat het julle op die pad onder mekaar bespreek? Maar hulle was stil, want hulle het op die pad met mekaar bespreek wie groter is. En nadat Hy gesit het, het Hy die twaalf geroep en sê vir hulle: As iemand eerste wil wees, sal hy van almal die laaste wees en van almal die dienaar. En nadat Hy n kind geneem het, het Hy dit in die middel van hulle gesit, en nadat Hy dit omhels het, het Hy vir hulle gesê: Wie ook al een van sulke kinders ontvang in my Naam, ontvang My; en wie ook al My ontvang, ontvang nie My nie, maar die Een wat My gestuur het. Johannes het hom geantwoord en gesê: Onderwyser, ons het iemand in u naam demone sien uitdryf, wat nie saam met ons volg nie, en ons het hom verbied omdat hy nie saam met ons volg nie. Maar Jesus het gesê: Moenie hom stop nie, want niemand is daar wat n kragdaad in my naam sal doen en gou daarna kwaad van my sal kan spreek nie. Wie nie teen julle is nie, is vir julle. Wie ook al vir julle n beker water sal gee om te drink in my naam, omdat julle van Christus is, waarlik sê Ek vir julle, hy sal sy loon sekerlik nie verloor nie. En wie een van hierdie klein gelowiges in My sou laat struikel, dit sou beter vir hom wees as n meulsteen om sy nek gehang word en hy in die see gegooi word. En as jou hand jou laat struikel, sny dit af; dit is goed vir jou om verminkt die lewe in te gaan, as om die twee hande te hê om weg te gaan in die gehenna, in die onuitblusbare vuur, waar hulle wurm nie sterf nie en die vuur nie geblus word nie. En as

jou voet jou laat struikel, sny dit af; dit is goed vir jou om kreupel die lewe in te gaan, of om met die twee voete in die gehenna gegooi te word, in die onuitblusbare vuur, waar hulle wurm nie sterf nie en die vuur nie geblus word nie. En as jou oog jou laat struikel, gooi dit uit; dit is goed vir jou om eenogig die koninkryk van God binne te gaan, of om twee oë te hê en in die gehenna van die vuur weg te gaan, waar hulle wurm nie sterf nie en die vuur nie geblus word nie. Elke een sal immers met vuur gesout word, en elke offer sal met sout gesout word. Goed is die sout; maar as die sout soutloos word, waarmee sal julle dit smaaklik maak? Julle het in julleself sout en wees in vrede met mekaar.

10

En van daar opgestaan, kom Hy in die grense van Judea deur die oorkant van die Jordaan, en skares kom weer saam na Hom, en soos Hy gewoond was, het Hy hulle weer geleer. En die Fariseërs het genader en hom gevra of dit vir n man geoorloof is om sy vrou te skei, om hom te toets. Maar Hy het hulle geantwoord en gesê: Wat het Moses julle beveel? Maar hulle het gesê, Moses het toegelaat om n skeibrief te skryf en te skei. En Jesus het geantwoord en vir hulle gesê: weens die hardheid van julle harte het hy hierdie gebod vir julle geskryf; maar van die begin van die skepping af het God hulle manlik en vroulik gemaak; ter wille hiervan sal n man sy vader en sy moeder verlaat, en sal vasgeheg word aan sy vrou, en die twee sal een vlees wees.

Sodat hulle nie langer twee is nie, maar een vlees; wat God dus saamgevoeg het, moet die mens nie skei nie. En in die huis het die dissipels hom weer oor hierdie ding gevra, en Hy sê vir hulle: wie sy vrou wegstuur en met n ander trou, pleeg owerspel teen haar; en as n vrou haar man wegstuur en met n ander trou, pleeg sy owerspel. En hulle het vir hom kinders gebring, sodat hy hulle kan aanraak; maar die dissipels het dié wat hulle gebring het berispe. Maar toe Jesus dit sien, was Hy verontwaardig en het vir hulle gesê: Laat die kinders na My toe kom en moenie hulle verhinder nie, want aan sulkes behoort die koninkryk van God. Waarlik sê ek vir julle, wie as nie die koninkryk van God ontvang soos n kind nie, sal nie daarin ingaan nie. En nadat hy hulle omhels het, het hy hulle geseën deur die hande op hulle te plaas. En terwyl hy uitgegaan het op die pad, het een aangehardloop en voor hom gekniel en hom gevra, Goeie onderwyser, wat moet ek doen sodat ek die ewige lewe sal erf? En Jesus het vir hom gesê: Waarom noem jy My goed? Niemand is goed behalwe een, God. Jy ken die gebooie: jy mag nie egbreuk pleeg nie, jy mag nie moord pleeg nie, jy mag nie steel nie, jy mag nie vals getuienis aflê nie, jy mag nie bedrieg nie, eer jou vader en jou moeder. Maar hy het geantwoord en vir hom gesê: Onderwyser, al hierdie dinge het ek van my jeug af bewaar. Maar Jesus het na hom gekyk, hom liefgehad en vir hom gesê: Een ding ontbreek jou. As jy volmaak wil wees, gaan, verkoop alles wat jy het en gee aan die armes, en jy sal n skat in die hemel hê, en kom volg My, nadat jy jou kruis opgeneem het. Maar hy het somber geword oor die woord en het bedroef weggegaan, want hy het baie besittings gehad. En

Jesus het rondom gekyk en sê vir sy dissipels: Hoe moeilik sal die wat geld het in die koninkryk van God ingaan! Maar die dissipels was verbaas oor sy woorde. En Jesus antwoord weer en sê vir hulle: Kinders, hoe moeilik is dit vir die wat op geld vertrou om in die koninkryk van God in te gaan; dit is makliker vir n kameel om deur die oog van n naald in te gaan as vir n ryk man om in die koninkryk van God in te gaan. Maar hulle was buitengewoon verbaas en het onder mekaar gesê: Wie kan dan gered word? Jesus het na hulle gekyk en sê: By mense is dit onmoontlik, maar nie by God nie, want alles is moontlik by God. Petrus het begin om vir hom te sê: Kyk, ons het alles gelaat en jou gevolg. Jesus het geantwoord en gesê: waarlik sê ek vir julle, daar is niemand wat huis of broers of susters of vader of moeder of vrou of kinders of lande verlaat het ter wille van my en ter wille van die evangelie, wat nie honderdvoudig sal ontvang nou in hierdie tyd huise en broers en susters en vader en moeder en kinders en lande met vervolgings nie, en in die komende eeu die ewige lewe. Maar baie wat eerste is, sal laaste wees, en wat laaste is, sal eerste wees. Hulle was op die pad en het opgegaan na Jerusalem, en Jesus het hulle vooruit gelei, en hulle was verbaas, en die wat gevolg het was bang. En nadat Hy weer die twaalf saamgeneem het, het Hy begin om vir hulle te sê die dinge wat op die punt was om met Hom te gebeur, dat kyk, ons gaan op na Jerusalem en die Seun van die mens sal oorgelewer word aan die hoëpriesters en skrifgeleerdes, en hulle sal Hom veroordeel tot die dood en hulle sal Hom oorlewer aan die heidene, en hulle sal Hom bespot en hulle sal Hom gesel en hulle sal op Hom spuug en hulle sal Hom doodmaak, en op

die derde dag sal Hy opstaan. En Jakobus en Johannes, die seuns van Sebedeus, nader tot Hom en sê: Onderwyser, ons wil hê dat U aan ons sal doen wat ons ook al vra. Maar Hy het vir hulle gesê, Wat wil julle hê moet Ek vir julle doen? Hulle het egter vir hom gesê: Gee aan ons dat een aan jou regterhand en een aan jou linkerhand mag sit in jou heerlikheid. Jesus het vir hulle gesê: Julle weet nie wat julle vra nie. Kan julle die beker drink wat ek drink, en met die doop waarmee ek gedoop word, gedoop word? Hulle het maar vir hom gesê: ons is in staat. En Jesus het vir hulle gesê: die beker wat ek drink sal julle inderdaad drink, en die doop waarmee ek gedoop word sal julle gedoop word; maar om aan my regterhand en aan my linkerhand te sit is nie myne om te gee nie, maar dit is vir hulle vir wie dit voorberei is. En toe die tien dit gehoor het, het hulle begin om verontwaardig te wees oor Jakobus en Johannes. En Jesus, nadat Hy hulle geroep het, sê vir hulle: Julle weet dat die wat skyn om te heers oor die nasies heers oor hulle en die grotes van hulle oefen gesag uit oor hulle; maar nie so sal dit wees onder julle nie, maar wie ook al groot wil word onder julle, sal julle dienaar wees, en wie ook al van julle eerste wil word, sal van almal slaaf wees; en want die Seun van die mens het nie gekom om gedien te word nie, maar om te dien, en om sy siel te gee as losprys in die plek van baie. En hulle kom in Jerigo. En toe hy uitgaan van Jerigo en sy dissipels en n groot skare, was die seun van Timeus, Bartimeus, blind, sittende by die pad en bedel. En toe hy gehoor het dat dit Jesus die Nasarener is, het hy begin uitroep en sê: Seun van Dawid, Jesus, wees my genadig. En baie het hom berispe sodat hy stil sou wees, maar hy het des te meer geroep:

Seun van Dawid, wees my genadig! En Jesus het staan bly en gesê: Roep hom. En hulle roep die blinde man en sê vir hom: Neem moed, staan op, Hy roep jou. Maar hy het sy kleed weggegooi, opgestaan en na Jesus toe gekom. En Jesus antwoord en sê vir hom: wat wil jy hê moet ek vir jou doen? Die blinde het maar vir hom gesê: Rabboni, laat ek weer kan sien. En Jesus het vir hom gesê: Gaan, jou geloof het jou gered. En onmiddellik het hy opgekyk en het Jesus op die pad gevolg.

11

En wanneer hulle nader kom na Jerusalem na Betfage en Betanië by die berg van die olyfbome, stuur hy twee van sy dissipels en sê vir hulle: Gaan na die dorp wat teenoor julle is, en onmiddellik wanneer julle daarin ingaan sal julle n vul vasgemaak vind, op wie geen een van die mense gesit het nie; maak hom los en bring hom. En as iemand vir julle sê: wat doen julle dit? Sê dat die Here hom nodig het, en hy sal hom onmiddellik weer hier stuur. Hulle het weggegaan en die vul vasgemaak by die deur buite op die straat gevind, en hulle maak hom los. En sommige van die wat daar gestaan het, het vir hulle gesê: Wat doen julle om die vul los te maak? Hulle het maar aan hulle gesê soos Jesus beveel het, en hulle het hulle laat gaan. En hulle het die vul na Jesus gebring, en hulle het hul klere op hom gelê, en Hy het op hom gesit. Baie het egter hulle klere in die pad gesprei, en ander het takke met blare uit die bome afgesny en dit in die pad gesprei. En die wat vooruitgegaan het en die wat

gevolg het, het uitgeroep en gesê: Hosanna, geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here. Geseënd is die komende koninkryk in die naam van die Here, ons vader Dawid; hosanna in die hoogste. En Jesus het Jerusalem ingegaan en in die tempel, en nadat Hy alles rondgekyk het, aangesien die uur reeds aand was, het Hy na Betanië uitgegaan met die twaalf. En die volgende dag, toe hulle van Betanië uitgegaan het, het hy honger geword; en toe hy n vyeboom van ver af sien wat blare gehad het, het hy gekom om te kyk of hy dalk iets daarin sal vind; en toe hy by dit kom, het hy niks gevind nie behalwe blare; want dit was nie die tyd vir vye nie. En Hy het geantwoord en daarvoor gesê: mag niemand meer vir ewig vrug van jou eet nie. En sy dissipels het gehoor. En hulle kom weer in Jerusalem, en Jesus het in die tempel ingegaan en begin uitgooi die wat verkoop en die wat koop in die tempel, en die tafels van die geldwisselaars en die sitplekke van die wat die duiwe verkoop het hy omgegooi, en hy het nie toegelaat dat iemand n voorwerp deur die tempel dra nie, en hy het hulle geleer en vir hulle gesê: is dit nie geskryf dat my huis n huis van gebed genoem sal word vir al die nasies nie? Maar julle het hom n rowersspelonk gemaak. En die skrifgeleerdes en die Fariseërs en die hoofpriesters het dit gehoor, en hulle het gesoek hoe hulle hom kon vernietig, want hulle was bang vir hom, omdat al die skare verbaas was oor sy lering. En wanneer dit laat geword het, het hy buite die stad uitgegaan. En toe hulle in die môre verbygaan, het hulle die vyeboom gesien verdroog van die wortels af. En Petrus, wat onthou het, sê vir hom: Rabbi, kyk, die vyeboom wat U vervloek het, het uitgedroog. En Jesus antwoord en sê vir hulle: Hê geloof

in God. Waarlik, Ek sê vir julle dat wie ook al vir hierdie berg sou sê: Word opgeneem en word in die see gegooi, en nie in sy hart twyfel nie, maar glo dat wat hy sê gebeur, dit sal vir hom wees wat hy ook al sê. Daarom sê Ek vir julle: alles wat julle al biddend vra, glo dat julle dit ontvang, en dit sal vir julle wees. En wanneer julle staan en bid, vergeef as julle iets teen iemand het, sodat julle Vader wat in die hemele is, ook aan julle jul oortredinge kan vergeef. Maar as julle nie vergewe nie, sal julle Vader ook nie julle oortredinge vergewe nie. En hulle kom weer in Jerusalem, en terwyl hy in die tempel loop, kom die hoëpriesters en die skrifgeleerdes en die ouderlinge na hom toe en sê vir hom: In watter gesag doen jy hierdie dinge? Of wie het vir jou die gesag gegee sodat jy hierdie dinge doen? Maar Jesus het antwoordend vir hulle gesê: Ek sal julle ook een woord vra, en antwoord my, en ek sal vir julle sê met watter gesag ek hierdie dinge doen. Die doop van Johannes, was dit van die hemel of van mense? Antwoord my. En hulle het by hulleself geredeneer en gesê: As ons sê uit die hemel, sal hy sê: Waarom het julle hom dan nie geglo nie? Maar laat ons sê, van mense? Hulle was bang vir die mense, want almal het Johannes gehou omdat hy n profeet was. En hulle antwoord en sê vir Jesus: Ons weet nie. En Jesus antwoordend sê vir hulle: ook nie sê ek vir julle in watter gesag ek hierdie dinge doen nie.

12

En Hy het aan hulle in gelykenisse begin spreek: n Man het n

wingerd geplant en n heining daaromheen gesit en n wynpers gegrawe en n toring gebou, en dit aan boere verhuur en weggegaan. En hy het op die regte tyd n slaaf na die boere gestuur, sodat hy van die boere n deel van die vrug van die wingerd kon ontvang. En hulle het hom geneem, hom geslaan en hom leeg weggestuur. En weer het hy na hulle n ander slaaf gestuur, en daardie een het hulle gestenig, in die kop gewond, en verwerp weggestuur. En weer het hy n ander een gestuur, en daardie een het hulle gedood, en baie ander, party het hulle geslaan, en party het hulle doodgemaak. Nog daarom, terwyl hy een seun gehad het, sy geliefde, het hy hom ook laaste na hulle gestuur en gesê dat hulle my seun sal respekteer. Daardie boere het hom egter sien aankom en onder mekaar gesê dat hierdie die erfgenaam is, kom laat ons hom doodmaak, en die erfenis sal ons s'n wees. En hulle het hom geneem en gedood, en hom buite die wingerd uitgewerp. Wat sal dan die eienaar van die wingerd doen? Hy sal kom en hierdie boere vernietig, en die wingerd aan ander gee. Het julle nie eens hierdie skrif gelees nie: die klip wat die bouers verwerp het, het die hoof van die hoek geword; van die Here af het dit gekom, en dit is wonderlik in ons oë? En hulle het hom probeer gryp, en hulle het die skare gevrees; want hulle het geweet dat hy die gelykenis vir hulle gesê het. En nadat hulle hom verlaat het, het hulle weggegaan. En hulle stuur sommige van die Fariseërs en van die Herodiane na hom, sodat hulle hom met n woord mag vang. Die wat gekom het sê vir hom: Onderwyser, ons weet dat jy waarheidsgetrou is en dit maak nie vir jou saak oor niemand nie; want jy kyk nie na die gesig van mense nie, maar in waarheid leer jy die weg van God. Hulle het

daarom vir ons gesê: is dit geoorloof om belasting aan Caesar te gee of nie? Moet ons gee of moet ons nie gee nie? Maar Hy wat hul huigelary geken het, het vir hulle gesê: Waarom toets julle My? Bring vir my n denarius sodat ek kan sien. En hulle het dit gebring. En Hy sê vir hulle: van wie is hierdie beeld en die opskrif? Hulle het gesê: Van Caesar. En Jesus het hulle geantwoord en gesê: Gee aan Caesar wat aan Caesar behoort, en aan God wat aan God behoort. En hulle het oor Hom verwonder gestaan. En Sadduseërs kom na Hom, wat sê daar is nie n opstanding nie, en hulle het Hom gevra en gesê: Onderwyser, Moses het vir ons geskryf dat as iemand se broer sterf en n vrou agterlaat, en nie kinders agterlaat nie, sy broer sy vrou moet neem en saad vir sy broer moet verwek. Daar was dus sewe broers. En die eerste het n vrou geneem, en sterwend het hy nie saad agtergelaat nie. En die tweede het haar geneem, en hy het gesterf, en nie eens hy het saad nagelaat nie. En die derde net so. En die sewe het haar geneem, en hulle het nie saad nagelaat nie. Laaste van almal het die vrou ook gesterf. In die opstanding dan, wanneer hulle opstaan, van wie van hulle sal sy die vrou wees? Die sewe het immers haar as vrou gehad. En Jesus het hulle geantwoord en gesê: Word julle nie juis hierdeur mislei nie, omdat julle nie die geskrifte ken nie en ook nie die krag van God nie? Wanneer hulle uit die dood opstaan, trou hulle nie en word hulle nie in die huwelik gegee nie, maar hulle is soos boodskappers in die hemele. Maar aangaande die dooies, dat hulle opgewek word, het julle nie gelees in die boek van Moses nie, by die bos, hoe God aan hom gesê het: Ek is die God van Abraham en die God van Isak en die God van Jakob? Hy is nie

die God van die dode nie, maar van die lewendes; julle is dus baie mislei. En een van die skrifgeleerdes het genader, hulle disputeer gehoor, gesien dat hy hulle goed geantwoord het, en hom gevra: Watter gebod is die eerste van almal? En Jesus het hom geantwoord dat die eerste van alle gebooie: hoor, Israel, die Here ons God, die Here is een; en jy sal die Here jou God liefhê uit jou hele hart en uit jou hele siel en uit jou hele verstand en uit jou hele krag. Hierdie is die eerste gebod. En die tweede soortgelyk hierdie: jy sal jou naaste liefhê soos jouself. Daar is nie n ander gebod groter as hierdie nie. En die skrifgeleerde het vir hom gesê: goed, onderwyser, in waarheid het jy gesê dat Hy een is en daar is nie n ander behalwe Hom nie; en om Hom lief te hê uit die hele hart en uit die hele verstand en uit die hele siel en uit die hele krag, en om die naaste lief te hê soos jouself, is meer as al die brandoffers en offers. En Jesus, omdat Hy gesien het dat hy intelligent geantwoord het, het aan hom gesê: Jy is nie ver van die koninkryk van God nie. En niemand het dit nie langer gewaag om Hom te ondervra nie. En Jesus het geantwoord en gesê terwyl Hy in die tempel leer: Hoe sê die skrifgeleerdes dat die Christus die seun van Dawid is? Want self het David in die Heilige Gees gesê: Die Here sê vir my Here, sit aan my regterhand totdat Ek jou vyande as voetstoel onder jou voete plaas. Dawid self noem hom dan Heer; en hoe is hy dan sy seun? En die groot skare het hom met blydskap gehoor. En hy het vir hulle in sy lering gesê: Pas op vir die skrifgeleerdes wat wil in gewade rondloop en groete in die markpleine en eerste sitplekke in die byeenkomste en eerste plekke in die feeste. die wat die huise van die weduwees verslind en onder voorwendsel

lank bid, hulle sal n groter oordeel ontvang. En Jesus het gesit teenoor die skatkis en gekyk hoe die skare brons in die skatkis gooi. En baie rykes het baie ingegooi, en n arm weduwee het gekom en twee klein muntstukke ingegooi, wat n kwadrans is. En nadat Hy sy dissipels geroep het, het Hy vir hulle gesê: Waarlik sê Ek vir julle dat hierdie arm weduwee meer as almal gegooi het van die wat in die skatkis gooi; want almal het uit hulle oorvloed gegooi; maar hierdie een het uit haar gebrek alles wat sy gehad het gegooi, haar hele lewe.

13

En toe hy uit die tempel uitgaan, sê een van sy dissipels vir hom: Onderwyser, kyk watter soort stene en watter soort geboue! En Jesus het hom geantwoord en vir hom gesê: Sien jy hierdie groot geboue? Daar sal nie hier een steen op n steen gelaat word wat nie afgebreek sal word nie. En terwyl hy op die Olyfberg sit teenoor die tempel, het Petrus en Jakobus en Johannes en Andreas hom privaat gevra: sê vir ons wanneer hierdie dinge sal wees, en wat die teken is wanneer al hierdie dinge op die punt is om voltooi te word? Jesus het geantwoord en begin om vir hulle te sê: Kyk dat niemand julle mislei nie. Baie sal immers in my naam kom en sê dat ek dit is, en hulle sal baie mislei. Wanneer julle egter oorloë en gerugte van oorloë hoor, moenie verontrus wees nie, want dit moet gebeur, maar dit is nog nie die einde nie. Want nasie sal teen nasie opstaan en koninkryk teen koninkryk, en daar sal aardbewings op verskillende plekke wees, en daar

sal hongersnode en onrustigheid wees. Hierdie dinge is die begin van barensnood. Maar kyk julle vir julleself. Want hulle sal julle oorhandig in rade en in hulle vergaderings sal julle geslaan word, en voor leiers en konings sal julle staan ter wille van my tot getuienis vir hulle. En dit is nodig dat die goeie nuus eerste aan alle nasies verkondig word. Wanneer hulle julle egter lei en oorlewer, moenie vooraf bekommerd wees oor wat julle sal spreek nie, en moenie oefen nie, maar wat ook al aan julle gegee word in daardie uur, spreek dit, want dit is nie julle wat spreek nie, maar die Heilige Gees. Broer sal broer aan die dood oorlewer en n vader sy kind, en kinders sal teen hulle ouers opstaan en hulle doodmaak. En julle sal deur almal gehaat word vanweë my naam, maar die een wat volhard tot die einde, sal gered word. Wanneer julle die gruwel van die verwoesting sien, wat deur Daniël die profeet gespreek is, staande waar dit nie behoort nie (laat die een wat lees verstaan), dan moet die wat in Judea is na die berge vlug, en die een op die dak moet nie afkom in die huis nie en nie ingaan om iets uit sy huis te haal nie, en die een wat in die veld is moet nie teruggaan na agter toe om sy kleed te haal nie. Wee die wat swanger is en die wat borsvoeding gee in daardie dae. Bid maar sodat julle vlug nie in die winter plaasvind nie. Want daardie dae sal verdrukking wees, soos daar nie sodanig gewees het nie van die begin van die skepping wat God geskep het tot nou toe, en ook nie sal wees nie. En as die Here nie die dae verkort het nie, sou alle vlees nie gered gewees het nie, maar ter wille van die uitverkorenes wat Hy gekies het, het Hy die dae verkort. En dan, as iemand vir julle sê: Kyk, hier is die Christus, of Kyk, daar is Hy, moenie glo nie.

Want vals christusse en vals profete sal opstaan en sal tekens en wonders gee om, indien moontlik, ook die uitverkorenes te mislei. Julle moet maar oppas, kyk, ek het alles vooraf vir julle gesê. Maar in daardie dae, na daardie verdrukking, sal die son verduister word, en die maan sal nie haar lig gee nie, en die sterre sal uit die hemel val, en die magte in die hemele sal geskud word. En dan sal hulle die Seun van die mens sien kom in wolke met groot krag en heerlikheid. En dan sal hy sy boodskappers stuur en sal hy sy uitverkorenes versamel uit die vier winde, van die end van die aarde tot die end van die hemel. Leer maar die gelykenis van die vyeboom. Wanneer die tak daarvan reeds sag word en die blare uitspruit, weet julle dat die somer naby is; so ook julle, wanneer julle hierdie dinge sien gebeur, weet dat dit naby is by die deure. Waarlik, Ek sê vir julle dat hierdie geslag nie sal verbygaan totdat al hierdie dinge gebeur nie. Die hemel en die aarde sal verbygaan, maar my woorde sal nooit verbygaan nie. Maar aangaande daardie dag of uur weet niemand nie, nog die boodskappers in die hemel nie, nog die seun nie, behalwe die vader alleen. Kyk uit, wees waaksaam en bid, want julle weet nie wanneer die tyd is nie. Soos n man wat op reis gegaan het, wat sy huis verlaat het en aan sy slawe die gesag gegee het, en aan elkeen sy werk, en aan die deurwagter beveel het dat hy moet waak. Wees waaksaam daarom; julle weet immers nie wanneer die heer van die huis kom nie, laat of middernag of hanekraai of vroeg in die môre; sodat hy nie skielik kom en julle slapende vind nie. Wat ek maar aan julle sê, sê ek aan almal: wees waaksaam.

14

Die paasfees en die fees van ongesuurde brood was ná twee dae. En die hoëpriesters en die skrifgeleerdes het gesoek hoe hulle hom deur bedrog gegryp het, kon doodmaak. Hulle was aan die sê: Maar nie tydens die fees nie, sodat daar nie n oproer onder die volk sal wees nie. En terwyl hy in Betanië in die huis van Simon die melaatse was, terwyl hy aan tafel gelê het, het n vrou gekom wat n alabasterfles met salf van suiwer, kosbare nardus gehad het, en sy het die alabasterfles gebreek en dit oor sy hoof uitgegiet. Daar was egter sommige wat verontwaardig was en onder mekaar gesê het: Waartoe het hierdie vermorsing van die salf plaasgevind? Want hierdie salf kon vir meer as driehonderd denarii verkoop word en aan die armes gegee word, en hulle het haar berispe. Maar Jesus het gesê: Los haar uit; waarom veroorsaak julle moeite vir haar? n Goeie werk het sy in my gemaak. Want julle het die armes altyd by julleself, en wanneer julle wil, kan julle hulle goed doen, maar my het julle nie altyd nie. Wat sy gehad het, het sy gedoen; sy het my liggaam vooruit gesalf vir die begrafnis. Waarlik sê Ek vir julle, waar ook al hierdie goeie nuus in die hele wêreld verkondig word, sal ook wat sy gedoen het, tot n gedenkteken van haar vertel word. En Judah Iskariot, een van die twaalf, het na die hoofpriesters gegaan om Hom aan hulle te verraai. Maar nadat hulle gehoor het, het hulle verheug, en hulle het hom beloof om silwerstukke te gee, en hy het gesoek hoe om hom geleë te verraai. En op die eerste dag van die ongesuurde brode, toe hulle die pasga geoffer

het, sê sy dissipels vir hom: Waar wil jy hê moet ons heengaan om voor te berei sodat jy die pasga kan eet? En hy stuur twee van sy dissipels en sê vir hulle: Gaan in die stad in, en n man wat n waterkruik dra sal julle ontmoet; volg hom, en waar hy ook al ingaan, sê vir die huisheer dat die onderwyser sê: Waar is my gastekamer waar ek die paasfees met my dissipels sal eet? En hy sal aan julle n groot, gemeubileerde bo-kamer wys wat gereed is; berei dit daar vir ons voor. En sy dissipels het uitgegaan en in die stad gekom, en hulle het gevind soos Hy aan hulle gesê het, en hulle het die pasga voorberei. En toe die aand aangebreek het, kom Hy met die twaalf, en terwyl hulle aangelê en geëet het, het Jesus gesê: Waarlik sê Ek vir julle dat een uit julle My sal verraai, die een wat saam met My eet. Maar hulle het begin bedroef word en een vir een aan hom sê: Sekerlik nie ek nie? En n ander: seker nie ek nie? Maar Hy het geantwoord en vir hulle gesê: een uit die twaalf, die een wat saam met My in die bak doop. Die Seun van die mens gaan inderdaad soos dit geskrywe is aangaande Hom, maar wee daardie man deur wie die Seun van die mens verraai word; dit sou vir hom goed gewees het as daardie man nie gebore was nie. En terwyl hulle aan die eet was, het Jesus brood geneem, dit geseën, gebreek en aan hulle gegee, en gesê: Neem, eet, hierdie is my liggaam. En nadat Hy die beker geneem en dank gesê het, het Hy dit aan hulle gegee, en hulle het almal daaruit gedrink. En Hy het vir hulle gesê: Hierdie is my bloed van die nuwe verbond wat vir baie uitgestort word. Waarlik sê Ek vir julle dat Ek nie meer sal drink uit die vrug van die wingerd nie, tot daardie dag wanneer Ek dit nuut drink in die koninkryk van God. En nadat hulle n

lofsang gesing het, het hulle uitgegaan na die Olyfberg. En Jesus sê vir hulle dat almal aan my sal struikel in hierdie nag, omdat dit geskryf is, ek sal die herder slaan en die skape sal versprei word, maar nadat ek opgewek is sal ek julle voorgaan na Galilea. Maar Petrus het aan hom gesê: Al sou almal aanstoot neem, sal ek dit nie doen nie. En Jesus sê vir hom: Voorwaar, Ek sê vir jou dat jy vandag in hierdie nag, voordat die haan twee keer kraai, My drie keer sal verloën. Maar Petrus het des te meer gesê: as dit vir my nodig is om saam met jou te sterf, sal ek jou nie ontken nie. Op dieselfde manier het almal ook dit gesê. En hulle kom by n plek waarvan die naam Gethsemane is, en Hy sê vir sy dissipels: Sit hier totdat Ek bid. En Hy neem Petrus en Jakobus en Johannes saam met Homself, en Hy het begin om diep benoud te wees en om benoud te wees en om vir hulle te sê: diep bedroef is My siel tot die dood toe; bly hier en waak. En n bietjie vorentoe gegaan het, het hy op sy gesig op die grond geval, en hy het gebid sodat, as dit moontlik is, die uur van hom verbygaan, en hy het gesê: Abba, die Vader, alles is moontlik vir U; neem hierdie beker van my weg; maar nie wat ek wil nie, maar wat U wil. En Hy kom en Hy vind hulle slapende, en Hy sê vir Petrus: Simon, slaap jy? Kon julle nie een uur wakker bly nie? Wees waaksaam en bid, sodat julle nie in versoeking ingaan nie; die gees is inderdaad gewillig, maar die vlees is swak. En weer het Hy weggegaan en gebid, dieselfde woorde gesê. En met sy terugkeer het hy hulle weer slapend gevind, want hulle oë was swaar, en hulle het nie geweet wat hulle aan hom moes antwoord nie. En hy kom die derde keer en sê vir hulle: Slaap julle nou nog en rus? Dit is genoeg. Die uur het gekom. Kyk, die

Seun van die mens word oorgelewer in die hande van die sondaars. Staan op, laat ons gaan. Kyk, die een wat my verraai, het naby gekom. En onmiddellik, terwyl hy nog aan die praat was, kom Juda die Iskariot, een van die twaalf, en saam met hom n groot skare met swaarde en stokke, gestuur deur die hoofpriesters en skrifgeleerdes en die ouderlinge. Maar hy wat hom oorhandig het, het aan hulle n sein gegee en gesê: Wie ek ook al soen, dit is hy. Gryp hom en lei hom veilig weg. En nadat hy gekom het, het hy onmiddellik na hom toe gegaan en gesê: Groete, Rabbi, en hom gesoen. Maar hulle het hul hande op hom gelê en hom gegryp. Een van die wat daar gestaan het, het sy swaard getrek, die slaaf van die hoëpriester geslaan en sy oor afgesny. En Jesus het geantwoord en vir hulle gesê: soos teen n rower het julle uitgegaan met swaarde en stokke om my te vang; elke dag was ek by julle in die tempel en leer, en julle het my nie gevang nie. Maar sodat die Skrifte vervul word. En nadat hulle hom verlaat het, het almal gevlug. En n sekere jongman het hom gevolg, bekleed met n linne doek oor sy naakte liggaam, en die jongmans gryp hom vas. Maar hy het die linne doek agtergelaat en naak van hulle gevlug. En hulle het Jesus na die hoëpriester weggevoer, en al die hoëpriesters en die ouderlinge en die skrifgeleerdes het by hom saamgekom. En Petrus het hom van ver gevolg tot binne in die hof van die hoëpriester, en hy was saam met die assistente en het homself by die lig verwarm. Die hoëpriesters en die hele raad was besig om getuienis teen Jesus te soek om hom dood te maak, en hulle het nie gevind nie; want baie het vals getuienis teen hom gelewer, en die getuienisse was nie gelyk nie. En sommige het opgestaan en vals getuienis teen

hom gedra en gesê dat ons hom hoor sê het dat ek hierdie tempel wat met hande gemaak is sal vernietig en binne drie dae n ander een wat nie met hande gemaak is nie sal bou. En nie eens so was hulle getuienis gelyk nie. En die hoëpriester het opgestaan in die middel en het Jesus gevra en gesê: antwoord jy niks nie? Wat getuig hierdie mense teen jou? Maar hy was stil en het niks geantwoord nie. Weer het die hoëpriester hom gevra en vir hom gesê: Is jy die Christus, die Seun van die Geseënde Een? Maar Jesus het gesê: Ek is, en julle sal die Seun van die mens sien wat aan die regterhand van die krag sit en wat kom op die wolke van die hemel. Die hoëpriester het sy tunieke geskeur en sê: Wat het ons nog behoefte aan getuies? Julle het sekerlik die godslastering gehoor; wat lyk dit vir julle? Maar hulle almal het hom veroordeel as skuldig aan die dood. En sommige het begin om op Hom te spoeg en om sy gesig te bedek en om Hom met vuiste te slaan en om vir Hom te sê: profeteer vir ons wie is die een wat Jou geslaan het. En die dienaars het hom met slae geslaan. En terwyl Petrus onder in die binneplaas was, kom een van die diensmeisies van die hoëpriester, en nadat sy Petrus gesien het wat homself warm maak, het sy hom stip aangekyk en sê: en jy was ook saam met Jesus die Nasarener. Maar hy het ontken en gesê: Ek weet nie en ek verstaan ook nie wat jy sê nie. En hy het buite uitgegaan na die voorhof, en die haan het gekraai. En die jong vrou wat hom gesien het, het weer begin om vir die bystanders te sê dat hierdie een een van hulle is. Maar hy het weer ontken. En na n klein rukkie weer het die wat daar gestaan het vir Petrus gesê: waarlik, jy is van hulle; want jy is n Galileër en jou spraak lyk dieselfde. Maar hy het begin vloek en

sweer dat hy nie hierdie man ken waarvan julle praat nie. En vir die tweede keer het die haan gekraai. En Petrus het die woord onthou wat Jesus vir hom gesê het, dat jy my drie keer sal verloën voordat die haan twee keer kraai, en hy het begin huil.

15

En onmiddellik in die oggend het die owerpriesters saam met die ouderlinge en skrifgeleerdes en die hele raad n beraad gehou, en hulle het Jesus gebind, weggevoer en aan Pilatus oorhandig. En Pilatus het hom gevra: Is jy die koning van die Jode? En hy het geantwoord en vir hom gesê: Jy sê dit. En die hoofpriesters het hom van baie dinge beskuldig, maar hy het niks geantwoord nie. Maar Pilatus het hom weer gevra en gesê: Antwoord jy niks nie? Kyk hoeveel hulle teen jou getuig. Maar Jesus het nie langer iets geantwoord nie, sodat Pilatus verwonderd was. Volgens fees het hy aan hulle een gevangene vrygelaat, wat hulle gevra het. Daar was maar die een genaamd Barabbas saam met die mederebelle gebind, wat in die opstand moord gepleeg het. En die skare het uitgeroep en begin vra soos hy altyd vir hulle gedoen het. Maar Pilate het hulle geantwoord en gesê: Wil julle hê ek moet die koning van die Jode vir julle vrylaat? Hy het geweet dat die owerpriesters hom uit afguns oorgelewer het. Die hoofpriesters het egter die skare opgestig sodat hy eerder Barabbas aan hulle sou vrylaat. Maar Pilate het weer antwoordend aan hulle gesê: Wat wil julle daarom hê moet ek doen met hom wat julle die koning van die Jode noem? Maar

hulle het weer uitgeroep: Kruisig hom! Maar Pilatus het vir hulle gesê: Wat het hy dan kwaad gedoen? Maar hulle het nog meer uitgeroep: Kruisig hom. Maar Pilatus, wat die mense tevrede wou stel, het Barabbas vir hulle vrygelaat, en het Jesus oorgelewer nadat hy Hom laat gesel het, sodat Hy gekruisig kon word. Die soldate het hom binne die hof weggelei, wat die praetorium is, en hulle roep die hele kohort bymekaar, en hulle trek vir hom purper aan en hulle sit n doringkroon om hom nadat hulle dit geweef het, en hulle het begin om hom te groet. Heil die koning van die Jode; en hulle het hom op die kop geslaan met n riet en op hom gespoeg, en hulle het gekniel en voor hom neergebuig. En toe hulle Hom bespot het, het hulle die pers van Hom afgetrek en Hom sy eie klere aangetrek, en hulle lei Hom uit sodat hulle Hom kan kruisig. En hulle dwing n sekere Simon van Kurene, wat van die land af kom, die vader van Alexander en Rufus, om sy kruis op te neem. En hulle bring hom na die plek Golgotha, wat vertaal word as plek van die skedel. En hulle het aan hom wyn gemeng met mirre gegee om te drink, maar hy het dit nie geneem nie. En nadat hulle Hom gekruisig het, verdeel hulle sy klere deur die lot daaroor te werp om te bepaal wie wat sal neem. Dit was maar die derde uur en hulle het hom gekruisig. En die inskripsie van sy aanklag was geskrywe: die Koning van die Jode. En saam met Hom kruisig hulle twee rowers, een aan sy regterhand en een aan sy linkerhand. En die Skrif is vervul wat sê: en Hy is met wetteloses gereken. En die verbygaandes het hom gelaster deur hulle koppe te skud en te sê: Wee, jy wat die tempel afbreek en in drie dae bou, red jouself en kom af van die kruis. Gelykerwys het ook die

owerpriesters, terwyl hulle teenoor mekaar spot saam met die skrifgeleerdes, gesê: Ander het hy gered, homself kan hy nie red nie. Christus die koning van Israel moet nou van die kruis afkom, sodat ons kan sien en in hom kan glo. En die wat saam met hom gekruisig is het hom verwyt. Toe die sesde uur gebeur het, het duisternis gekom oor die hele aarde tot die negende uur; en in die negende uur het Jesus uitgeroep met n groot stem en gesê: Eloi Eloi, lema sabachthani? Dit wat vertaal word is: my God, my God, waarom het U my verlaat? En sommige van die wat daar gestaan het, nadat hulle gehoor het, was aan die sê: Kyk, hy roep Elia. En een het gehardloop en n spons met asyn gevul en dit om n riet geplaas en hom laat drink en gesê: Laat staan, kom ons kyk of Elia kom om hom af te haal. Maar Jesus het n groot stem laat hoor en sy laaste asem uitgeblaas. En die voorhangsel van die tempel is in twee geskeur van bo tot onder. Maar toe die centurion wat teenoor hom gestaan het, gesien het dat hy so geroep het en sy laaste asem uitgeblaas het, het hy gesê: Waarlik, hierdie man was die Seun van God. Daar was ook vroue wat van ver af gekyk het, onder wie was ook Maria die Magdalena en Maria die moeder van Jakobus die kleintjie en Jose, en Salome, wat ook toe hy in Galilea was, hom gevolg het en hom gedien het, en baie ander wat saam met hom na Jerusalem opgegaan het. En toe dit reeds aand geword het, omdat dit voorbereiding was, wat voor sabbat is, het Josef van Arimatea, n aansienlike raadslid, wat ook self die koninkryk van God verwag het, gewaag en na Pilatus gegaan en die liggaam van Jesus gevra. En Pilatus het verwonder of hy reeds gesterf het, en nadat hy die senturio geroep het, het hy hom gevra of hy

lank gelede gesterf het; en nadat hy van die senturio geweet het, het hy die liggaam aan Josef geskenk. En nadat hy linne doek gekoop het en hom afgehaal het, het hy hom in die linne doek toegedraai en hom in n graf neergelê wat uit rots uitgehou was, en hy het n klip teen die deur van die graf gerol. Maar Maria die Magdalene en Maria van Joses het gesien waar Hy geplaas word.

16

En nadat die sabbat verby gegaan het, het Maria Magdalena en Maria die moeder van Jakobus en Salome speserye gekoop sodat hulle kon kom om Hom te salf. En baie vroeg in die môre van die eerste dag van die week kom hulle by die graf, nadat die son opgekom het. En hulle het onder mekaar gesê: Wie sal vir ons die steen van die deur van die graf wegrol? En toe hulle opkyk, sien hulle dat die steen weggerol is, want dit was baie groot. En nadat hulle in die graf ingegaan het, het hulle n jongman gesien wat aan die regterkant sit, geklee in n wit kleed, en hulle was baie verbaas. Maar hy sê vir hulle: Moenie verskrik wees nie. Julle soek Jesus die Nasarener, die gekruisigde. Hy is opgewek, Hy is nie hier nie. Kyk, die plek waar hulle Hom neergelê het. Maar gaan sê vir sy dissipels en vir Petrus dat hy voor julle uit gaan na Galilea; daar sal julle hom sien, soos hy vir julle gesê het. En nadat hulle uitgegaan het, het hulle van die graf af gevlug, want bewe en paniek het hulle gegryp, en hulle het aan niemand iets gesê nie, want hulle was bang. Nadat Hy opgestaan het in die môre van die eerste dag van die sabbat, het Hy eerste

verskyn aan Maria die Magdalene, uit wie Hy sewe demone uitgewerp het. Sy het gegaan en dit gerapporteer aan dié wat met hom was, wat getreur en geween het. En daardie mense het, nadat hulle gehoor het dat Hy leef en deur haar gesien is, nie geglo nie. Maar na hierdie dinge het hy aan twee uit hulle wat loop in n ander vorm verskyn, wat na die veld gegaan het. En dié het weggegaan en aan die oorblywendes gerapporteer, maar hulle het ook nie vir hulle geglo nie. Later het hy aan die elf wat aan tafel was, verskyn, en hy het hulle ongeloof en hardheid van hart berispe, omdat hulle nie geglo het aan dié wat hom opgewek gesien het nie. En Hy het vir hulle gesê: Gaan uit in die hele wêreld en verkondig die evangelie aan die hele skepping. Die wat geglo het en gedoop is, sal gered word, maar die wat nie geglo het nie, sal veroordeel word. En tekens sal hierdie dinge vir die wat geglo het volg: in my naam sal hulle demone uitdryf; hulle sal in nuwe tale praat; hulle sal slange optel; en selfs as hulle iets dodelik drink, sal dit hulle nie beseer nie; hulle sal hande op siekes lê, en hulle sal wel wees. Die Heer is inderdaad daarom, nadat Hy met hulle gespreek het, opgeneem in die hemel en het aan die regterhand van God gaan sit. Daardie mense het maar uitgegaan en oral verkondig, met die Here wat saamgewerk het en die woord bevestig het deur die tekens wat gevolg het. Amen.

Evangelie volgens Johannes

1

In die begin was die Woord, en die Woord was by God, en die Woord was God. Hierdie was in die begin by God. Alles het deur Hom tot stand gekom, en sonder Hom het nie een ding wat geword het, tot stand gekom nie. In Hom was lewe, en die lewe was die lig van die mense. En die lig skyn in die duisternis, en die duisternis het dit nie oorwin nie. Daar het n man gekom, gestuur van God, sy naam was Johannes; hierdie een het gekom vir getuienis, sodat hy kon getuig aangaande die lig, sodat almal deur hom kon glo. Hy was nie die lig nie, maar hy moes van die lig getuig. Dit was die ware lig wat elke mens verlig wat in die wêreld kom. In die wêreld was Hy, en die wêreld het deur Hom tot stand gekom, en die wêreld het Hom nie geken nie. Hy het na sy eie gekom, en sy eie mense het Hom nie ontvang nie. Maar soveel as wat hom ontvang het, aan hulle het hy gesag gegee om

kinders van God te word, aan die wat glo in sy naam, wat nie uit bloede gebore is nie, nog uit die wil van vlees, nog uit die wil van n man nie, maar uit God gebore is. En die Woord het vlees geword en het onder ons gewoon, en ons het sy heerlikheid aanskou, heerlikheid as van die eniggebore van die Vader, vol genade en waarheid. Johannes getuig aangaande hom en het uitgeroep en gesê: Hierdie was van wie ek gesê het: Die een wat na my kom, het voor my geword, omdat hy eerste voor my was. En uit sy volheid het ons almal ontvang, en genade op genade; omdat die wet deur Moses gegee is, het die genade en die waarheid deur Jesus Christus gekom. God het niemand ooit gesien nie; die eniggebore Seun wat in die boesem van die Vader is, dié Een het Hom verklaar. En hierdie is die getuienis van Johannes, toe die Jode uit Jerusalem priesters en Leviete gestuur het om hom te vra: Wie is jy? En hy het bely, en nie ontken nie, en hy het bely dat ek nie die Christus is nie. En hulle het hom gevra: Wat dan? Is jy Elia? En hy sê: Ek is nie. Is jy die profeet? En hy het geantwoord: Nee. Hulle het daarom vir hom gesê: Wie is jy? Sodat ons n antwoord kan gee aan dié wat ons gestuur het; wat sê jy aangaande jouself? Hy het gesê: Ek is die stem van een wat roep in die wildernis: Maak reguit die pad van die Here, soos Jesaja die profeet gesê het. En die gestuurdes was van die Fariseërs; en hulle het hom gevra en vir hom gesê: Waarom doop jy dan, as jy nie die Christus is of Elia of die profeet nie? Johannes het hulle geantwoord en gesê: Ek doop in water, maar in julle midde staan Een wat julle nie ken nie. Hy is die een wat na my kom, wat voor my gekom het, wie se skoenriem ek nie waardig is om los te maak nie. Hierdie dinge het in Betanië

gebeur anderkant die Jordaan, waar Johannes besig was om te doop. Die volgende dag sien Johannes vir Jesus na hom toe kom en sê: Kyk, die Lam van God wat die sonde van die wêreld wegneem. Hierdie is Hy aangaande wie ek gesê het: Na my kom n man wat voor my geword het, omdat Hy voor my was. En ek het hom nie geken nie, maar sodat hy aan Israel geopenbaar kon word, daarom het ek gekom om in die water te doop. En Johannes het getuig en gesê dat ek die Gees aanskou het wat soos n duif uit die hemel neergedaal het, en dit het op hom gebly. En ek het hom nie geken nie, maar die Een wat my gestuur het om in water te doop, daardie Een het aan my gesê: Op wie jy die Gees sien neerdaal en op hom bly, dit is die Een wat in die Heilige Gees doop. En ek het gesien en het getuig dat hierdie die Seun van God is. Die volgende dag het Johannes weer gestaan en twee van sy dissipels, en toe hy na Jesus kyk wat loop, sê hy: kyk, die Lam van God. En die twee dissipels het hom hoor praat, en hulle het Jesus gevolg. Maar Jesus het gedraai en gesien hulle wat volg, sê Hy vir hulle: wat soek julle? Hulle het maar vir hom gesê: Rabbi (wat vertaal word as Onderwyser), waar bly jy? Hy sê vir hulle: Kom en sien. Hulle het dus gekom en gesien waar hy bly, en hulle het by hom gebly daardie dag; dit was omtrent die tiende uur. Andreas was die broer van Simon Petrus, een van die twee wat van Johannes gehoor het en hom gevolg het. Hierdie een vind eerste sy eie broer Simon en sê vir hom: Ons het die Messias gevind, wat vertaal word Christus, en hy het hom na Jesus gelei. Nadat Hy hom aangesien het, het Jesus gesê: jy is Simon die seun van Jona, jy sal genoem word Cefas, wat vertaal word Petrus. Die volgende dag wou Jesus na

Galilea uitgaan, en Hy vind Filippus en sê vir hom: Volg My. Philip was maar van Bethsaida, uit die stad van Andreas en Petrus. Filippus vind Nathanael en sê vir hom: Ons het Hom gevind van wie Moses in die wet geskryf het, en die profete – Jesus, die seun van Josef, die een van Nasaret. En Natanael het vir hom gesê: Kan daar iets goeds uit Nasaret wees? Filippus sê vir hom: Kom en kyk. Jesus sien Nathanael na Hom toe kom en sê van hom: Kyk, waarlik n Israeliet in wie daar geen bedrog is nie. Nethanel sê vir hom: Van waar ken jy my? Jesus het geantwoord en vir hom gesê: voordat Filippus jou geroep het, terwyl jy onder die vyeboom was, het Ek jou gesien. Nathanael het geantwoord en vir hom gesê: Rabbi, U is die Seun van God, U is die Koning van Israel. Jesus het geantwoord en vir hom gesê: Omdat Ek vir jou gesê het, Ek het jou onder die vyeboom gesien, glo jy? Groter as hierdie sal jy sien. En Hy sê vir hom: Waarlik, waarlik sê Ek vir julle, van nou af sal julle die hemel geopen sien, en die boodskappers van God opgaande en neergaande op die Seun van die mens.

2

En op die derde dag het n troue plaasgevind in Kana van Galilea, en die moeder van Jesus was daar; en Jesus en sy dissipels is ook na die troue genooi. En nadat die wyn kortgekom het, sê die moeder van Jesus vir hom: Hulle het nie wyn nie. Jesus sê vir haar: Wat het ek met jou te doen, vrou? My tyd het nog nie gekom nie. Sy moeder sê vir die dienaars: Wat hy ook al vir julle

sê, doen dit. Daar was ses klip waterkruike wat gestaan het volgens die reinigingsgebruike van die Jode, wat elk twee of drie maatstawwe gehou het. Jesus sê vir hulle: Maak die waterkruike vol water. En hulle het hulle tot bo toe gevul. En Hy sê vir hulle: Skep nou uit en bring vir die hoof van die fees. En hulle het gebring. Maar toe die hoof van die fees die water wat wyn geword het, proe, en hy het nie geweet van waar dit is nie; maar die dienaars het geweet, hulle wat die water geskep het. Die hoof van die fees roep die bruidegom en sê vir hom: elke mens sit eers die goeie wyn neer, en wanneer hulle dronk geword het, dan die mindere; jy het die goeie wyn tot nou toe bewaar. Hierdie het Jesus as die begin van die tekens in Kana van Galilea gedoen, en Hy het sy heerlikheid geopenbaar, en sy dissipels het in Hom geglo. Na hierdie het hy na Kapernaum afgegaan, hy en sy moeder en sy broers en sy dissipels, en daar het hulle nie baie dae gebly nie. En naby was die Pasga van die Jode, en Jesus het opgegaan na Jerusalem. En Hy het in die tempel die verkopers van osse en skape en duiwe gevind, en die geldwisselaars wat sit. En nadat Hy n sweep van toue gemaak het, het Hy almal uit die tempel uitgedryf, die skape en die osse, en Hy het die muntstukke van die geldwisselaars uitgestort en die tafels omgekeer, en aan die wat die duiwe verkoop het Hy gesê: neem hierdie goed van hier weg; moenie die huis van my Vader n handelshuis maak nie. Sy dissipels het egter onthou dat daar geskrywe is: Die ywer vir u huis sal my verslind. Die Jode het daarom geantwoord en aan hom gesê: Watter teken toon jy aan ons dat jy hierdie dinge doen? Jesus het geantwoord en vir hulle gesê: Vernietig hierdie tempel, en in drie dae sal Ek dit oprig. Die

Jode het daarom gesê, veertig en ses jare is hierdie tempel gebou, en jy sal hom in drie dae oprig? Maar daardie een het aangaande die tempel van sy liggaam gepraat. Toe Hy daarom uit die dood opgewek is, het sy dissipels onthou dat Hy dit gesê het, en hulle het die Skrif geglo en die woord wat Jesus gesê het. Maar terwyl Hy in Jerusalem was tydens die pasga, by die fees, het baie in sy naam geglo omdat hulle die tekens gesien het wat Hy gedoen het. Maar Jesus self het nie homself aan hulle toevertrou nie omdat hy almal geken het, en omdat hy nie nodig gehad het dat iemand oor die mens getuig nie; want hy self het geweet wat in die mens was.

3

Daar was n man uit die Fariseërs, Nikodemus was sy naam, n heerser van die Jode. Hierdie een het in die nag na hom gekom en vir hom gesê: Rabbi, ons weet dat jy as leraar van God af gekom het, want niemand kan hierdie tekens doen wat jy doen nie, tensy God met hom is. Jesus antwoord en sê vir hom: Waarlik, waarlik, Ek sê vir jou, as iemand nie van bo gebore word nie, kan hy die koninkryk van God nie sien nie. Nikodemus sê vir hom: hoe kan n man gebore word as hy n ou man is? Hy kan tog nie n tweede keer in die maag van sy moeder ingaan en gebore word nie? Jesus het geantwoord: Waarlik, waarlik, Ek sê vir jou, as iemand nie gebore word uit water en die Gees nie, kan hy nie ingaan in die koninkryk van God nie. Dit wat uit die vlees gebore is, is vlees, en dit wat uit die Gees gebore is, is gees.

Moenie verwonder wees dat Ek vir jou gesê het: julle moet van bo gebore word nie. Die gees waai waar dit wil, en jy hoor sy stem, maar jy weet nie van waar dit kom en waar dit heen gaan nie, so is elkeen wat uit die Gees gebore is. Nikodemus het geantwoord en vir hom gesê, Hoe kan hierdie dinge gebeur? Jesus het geantwoord en vir hom gesê: Jy is die onderwyser van Israel en hierdie dinge weet jy nie? Waarlik, waarlik, Ek sê vir jou dat ons praat wat ons weet en ons getuig van wat ons gesien het, en julle ontvang ons getuienis nie. As ek die aardse dinge aan julle gesê het en julle glo nie, hoe sal julle glo as ek die hemelse dinge aan julle sê? En niemand het opgeklim in die hemel nie, behalwe Hy wat uit die hemel neergedaal het, die Seun van die mens wat in die hemel is. En net soos Moses die slang in die wildernis opgehef het, so moet die Seun van die mens opgehef word, sodat almal wat in Hom glo nie verlore mag gaan nie, maar ewige lewe mag hê. Want so het God die wêreld liefgehad, dat Hy sy eniggebore Seun gegee het, sodat elkeen wat in Hom glo nie verlore sal gaan nie, maar die ewige lewe sal hê. Want God het nie sy Seun in die wêreld gestuur sodat Hy die wêreld oordeel nie, maar sodat die wêreld deur Hom gered word. Die wat in Hom glo word nie geoordeel nie, maar die wat nie glo nie is reeds geoordeel, omdat hy nie geglo het in die Naam van die eniggebore Seun van God nie. Hierdie is maar die oordeel, dat die lig in die wêreld gekom het, en die mense het die duisternis meer liefgehad as die lig, want hulle werke was boos. Elke een want die waardelose dinge doen haat die lig en kom nie na die lig nie, sodat sy werke nie blootgestel word nie; maar die een wat die waarheid doen kom na die lig, sodat sy werke

geopenbaar word, omdat dit in God gedoen is. Na hierdie dinge het Jesus en sy dissipels in die land van Judea gekom, en daar het Hy tyd saam met hulle deurgebring en gedoop. En Johannes was ook besig om te doop in Ainon naby Salim, omdat daar baie water was, en hulle het gekom en is gedoop; want Johannes was nog nie in die tronk gegooi nie. Daar het daarom n ondersoek ontstaan tussen die dissipels van Johannes en n Jood oor reiniging. En hulle het na Johannes gekom en vir hom gesê: Rabbi, hy wat met jou oorkant die Jordaan was, vir wie jy getuig het, kyk, hierdie een doop en almal kom na hom. Johannes het geantwoord en gesê: n Mens kan niks ontvang nie, tensy dit aan hom uit die hemel gegee is. Julleself getuig teenoor my dat ek gesê het: Ek is nie die Christus nie, maar ek is gestuur voor Hom. Die een wat die bruid het is die bruidegom; maar die vriend van die bruidegom, die een wat staan en hom hoor, verblyd hom met vreugde oor die stem van die bruidegom. Hierdie vreugde van my is dus vervul gewees. Hy moet vermeerder, maar ek moet verminder. Die Een wat van bo kom, is bo alles. Die een wat van die aarde is, is van die aarde en praat van die aarde; die een wat van die hemel kom, is bo alles, en wat hy gesien het en gehoor het, daarvan getuig hy, en sy getuienis neem niemand aan nie. Hy wat sy getuienis ontvang het, het bevestig dat God waaragtig is. Want Hy wat God gestuur het, spreek die woorde van God, want God gee nie die Gees uit maat nie. Die Vader het die Seun lief en het alles in sy hand gegee. Die wat in die Seun glo, het die ewige lewe, maar die wat aan die Seun ongehoorsaam is, sal die lewe nie sien nie, maar die toorn van God bly op hom.

4

Soos die Here daarom geweet het dat die Fariseërs gehoor het dat Jesus meer dissipels maak en doop as Johannes, alhoewel Jesus self nie gedoop het nie, maar sy dissipels, het hy Judea verlaat en na Galilea weggegaan. Dit was nodig dat Hy deur Samaria moes deurgaan. Hy kom dus in n stad van Samaria genoem Sigar, naby die plek wat Jakob aan Josef sy seun gegee het; en daar was n fontein van Jakob. Jesus het daarom, moeg van die reis, so by die fontein gesit; die uur was omtrent die sesde. n Vrou kom uit Samaria om water te skep. Jesus sê vir haar: Gee my drink. Die dissipels het immers na die stad gegaan om kos te koop. Die Samaritaanse vrou sê dus vir hom: Hoe vra jy, wat n Jood is, van my drink, wat n Samaritaanse vrou is? Want Jode verkeer nie met Samaritane nie. Jesus het geantwoord en aan haar gesê: As jy die gawe van God geken het, en wie dit is wat vir jou sê, gee vir my om te drink, sou jy hom gevra het, en hy sou vir jou lewende water gegee het. Die vrou sê vir hom: Heer, u het nie eens n emmer nie, en die put is diep. Van waar het u dan die lewende water? Is jy nie groter as ons vader Jakob nie, wat die put aan ons gegee het, en self daaruit gedrink het en sy seuns en sy vee? Jesus het geantwoord en vir haar gesê: almal wat van hierdie water drink sal weer dors kry; maar wie ook al van die water drink wat Ek vir hom sal gee, sal nie tot in ewigheid dors kry nie, maar die water wat Ek vir hom sal gee, sal in hom word n fontein van water wat opspring tot ewige lewe. Die vrou sê vir hom: Here, gee my hierdie water,

sodat ek nie dors kry nie en ook nie hierheen hoef te kom om water te skep nie. Jesus sê vir haar: Gaan roep jou man en kom hier. Die vrou het geantwoord en gesê: Ek het nie n man nie. Jesus sê vir haar: Goed het jy gesê dat ek nie n man het nie; want vyf mans het jy gehad, en nou hy wat jy het is nie jou man nie; dit waar het jy gesê. Die vrou sê tot hom: Here, ek sien dat U n profeet is. Ons vaders het op hierdie berg aanbid, en julle sê dat Jerusalem die plek is waar dit nodig is om aan te bid. Jesus sê vir haar: Vrou, glo My dat die uur kom wanneer julle nie op hierdie berg nie en nie in Jerusalem nie die Vader sal aanbid. Julle aanbid wat julle nie ken nie, ons aanbid wat ons ken, omdat die verlossing uit die Jode is. Maar die uur kom, en is nou, wanneer die ware aanbidders die Vader sal aanbid in gees en waarheid, want die Vader soek sulkes wat Hom aanbid. Gees is God, en die wat Hom aanbid, moet in gees en waarheid aanbid. Die vrou sê vir hom, Ek weet dat die Messias kom, wat Christus genoem word; wanneer daardie Een kom, sal Hy alles aan ons verkondig. Jesus sê vir haar: Ek is dit, Ek wat met jou praat. En op hierdie oomblik het sy dissipels gekom, en hulle het verwonder dat Hy met n vrou gepraat het, maar niemand het gesê: Wat soek U? of Waarom praat U met haar? Die vrou het daarom haar waterkruik gelos en na die stad weggegaan, en sy sê vir die mense: kom kyk na n man wat vir my alles gesê het wat ek gedoen het; is hierdie een nie dalk die Christus nie? Hulle het daarom uit die stad uitgegaan en na hom toe gekom. Maar in die tussentyd het die dissipels Hom gevra en gesê: Rabbi, eet. Maar Hy het vir hulle gesê: Ek het kos om te eet wat julle nie ken nie. Die dissipels het dus vir mekaar gesê: Het iemand nie dalk

vir Hom iets gebring om te eet nie? Jesus sê vir hulle: My kos is om die wil te doen van Hom wat My gestuur het en om sy werk te voltooi. Sê julle nie dat dit nog vier maande is en die oes kom nie? Kyk, ek sê vir julle, lig julle oë op en aanskou die lande, want hulle is alreeds wit vir die oes. En die een wat oes, ontvang loon en versamel vrug vir die ewige lewe, sodat die een wat saai en die een wat oes saam kan bly wees. Want hierin is die woord waar, dat een saai en n ander oes. Ek het julle gestuur om te oes wat julle nie gearbei het nie; ander het gearbei, en julle het in hulle arbeid ingegaan. Maar uit daardie stad het baie van die Samaritane in hom geglo deur die woord van die vrou wat getuig het dat hy aan my alles gesê het wat ek gedoen het. Toe die Samaritane dus na hom gekom het, het hulle hom gevra om by hulle te bly, en hy het daar twee dae gebly. En baie meer het geglo deur sy woord, en vir die vrou het hulle gesê dat ons nie meer deur jou spraak glo nie, want ons self het gehoor, en ons weet dat hierdie een waarlik die Verlosser van die wêreld is, die Christus. Na die twee dae het hy van daar uitgegaan en na Galilea vertrek. Want Jesus self het getuig dat n profeet in sy eie vaderland geen eer het nie. Toe hy daarom in Galilea gekom het, het die Galileërs hom ontvang, aangesien hulle alles gesien het wat hy in Jerusalem tydens die fees gedoen het, want hulle self het ook na die fees gegaan. Jesus het dus weer na Kana van Galilea gekom, waar Hy die water wyn gemaak het. En daar was n koninklike amptenaar, wie se seun siek was in Kapernaum; hierdie een het gehoor dat Jesus uit Judea na Galilea gekom het, het na hom toe gegaan en hom gevra dat hy moet afkom en sy seun genees; want hy was op die punt om te sterwe. Jesus het

daarom vir hom gesê, as julle nie tekens en wonders sien nie, sal julle nie glo nie. Die koninklike sê vir hom: Here, kom af voordat my kind sterf. Jesus sê vir hom: Gaan; jou seun leef. En die man het die woord geglo wat Jesus vir hom gesê het, en hy het gegaan. Reeds terwyl hy besig was om af te daal, het sy slawe hom ontmoet en berig deur te sê dat sy seun lewe. Hy het daarom van hulle die uur geleer waarin dit beter met hom gegaan het. En hulle het vir hom gesê dat die koors hom gister op die sewende uur verlaat het. Die vader het daarom geweet dat dit in daardie uur was waarin Jesus vir hom gesê het dat sy seun leef, en hy het geglo en sy hele huis. Hierdie tweede teken het Jesus weer gemaak nadat Hy uit Judea in Galilea gekom het.

5

Na hierdie dinge was daar n fees van die Jode, en Jesus het opgegaan na Jerusalem. Daar is maar in Jerusalem by die skaappoel, wat in Hebreeus Bethesda genoem word, vyf suilgange. In hierdie het n groot menigte van die siekes gelê: blindes, lammes, verdroogdes, wat gewag het vir die beweging van die water. Want n boodskapper het van tyd tot tyd in die poel afgegaan, en die water is beroer, en die eerste een wat na die beroering van die water ingegaan het, het gesond geword, watter siekte hom ook al gehou het. Daar was n man wat agt-en-dertig jaar lank in sy swakheid verkeer het. Toe Jesus hom daar sien lê, en geweet het dat hy reeds n lang tyd so was, sê Hy vir hom: Wil jy gesond word? Die siek man het hom geantwoord,

Here, ek het nie n man nie, sodat wanneer die water geroer word, hy my in die poel kan gooi, maar terwyl ek kom, gaan n ander voor my af. Jesus sê vir hom, Staan op, tel jou mat op en loop. En onmiddellik het die man gesond geword, en hy het sy mat opgetel en rondgeloop. En dit was sabbat op daardie dag. Daarom het die Jode vir die een wat genees was gesê: Dit is sabbat, dit is nie vir jou geoorloof om die mat op te tel nie. Hy het hulle geantwoord: Die een wat my gesond gemaak het, daardie een het vir my gesê: Tel jou mat op en loop. Hulle het hom daarom gevra: Wie is die man wat vir jou gesê het: Tel jou mat op en loop? Die een wat gesond gemaak is, het egter nie geweet wie dit is nie, want Jesus het weggeslip terwyl daar n menigte op die plek was. Na hierdie dinge vind Jesus hom in die tempel en sê vir hom: Kyk, jy het gesond geword; moenie meer sondig nie, sodat iets ergers jou nie oorkom nie. Die man het weggegaan en aan die Jode gerapporteer dat Jesus die een is wat hom gesond gemaak het. En daarom het die Jode Jesus vervolg en het hulle hom probeer doodmaak, omdat hy hierdie dinge op die sabbat gedoen het. Maar Jesus het hulle geantwoord: My Vader werk tot nou toe, en Ek werk. Daarom het die Jode hom des te meer probeer doodmaak, omdat hy nie alleen die sabbat gebreek het nie, maar ook God sy eie Vader genoem het en homself gelyk aan God gemaak het. Jesus het daarom geantwoord en aan hulle gesê: Waarlik, waarlik, Ek sê vir julle, die Seun kan niks uit Homself doen nie, behalwe wat Hy die Vader sien doen, want wat daardie Een ook al doen, dit doen die Seun op dieselfde wyse. Die Vader het die Seun lief en wys Hom alles wat Hy self doen, en Hy sal Hom groter werke as hierdie

wys, sodat julle verwonderd mag wees. Net soos die Vader die dooies opwek en lewe gee, so gee die Seun ook aan wie Hy wil lewe. Want die vader oordeel niemand nie, maar hy het al die oordeel aan die seun gegee, sodat almal die seun eer net soos hulle die vader eer. Die een wat nie die seun eer nie, eer nie die vader wat hom gestuur het nie. Waarlik, waarlik, Ek sê vir julle dat hy wat my woord hoor en glo in Hom wat My gestuur het, ewige lewe het, en in die oordeel nie kom nie, maar oorgegaan het uit die dood in die lewe. Waarlik waarlik sê ek vir julle dat n uur kom, en nou is, wanneer die dooies die stem van die Seun van God sal hoor, en die wat gehoor het sal lewe; net soos die Vader lewe in homself het, so het hy ook aan die Seun gegee om lewe in homself te hê; en hy het aan hom gesag gegee om oordeel te doen, omdat hy Seun van die mens is. Moenie oor hierdie verwonderd wees nie, omdat n uur kom waarin almal wat in die grafte is sy stem sal hoor, en sal uitkom – die wat die goeie dinge gedoen het tot opstanding van lewe, maar die wat die waardelose dinge gedoen het tot opstanding van oordeel. Ek kan niks van myself doen nie. Soos ek hoor, oordeel ek, en my oordeel is regverdig; omdat ek nie my wil soek nie, maar die wil van die Vader wat my gestuur het. As ek aangaande myself getuig, is my getuienis nie waar nie. Daar is n ander wat van my getuig, en ek weet dat die getuienis wat hy aangaande my getuig, waar is. Julle het na Johannes gestuur, en hy het vir die waarheid getuig; maar ek ontvang nie die getuienis van n mens nie, maar hierdie dinge sê ek sodat julle gered mag word. Hy was die lamp wat gebrand en geskyn het, en julle wou vir n uur in sy lig verbly wees. Ek het egter die getuienis groter as dié van

Johannes, want die werke wat die Vader aan my gegee het sodat ek hulle voltooi, daardie werke wat ek doen, getuig aangaande my dat die Vader my gestuur het. En die Vader wat my gestuur het, Hy self het aangaande my getuig. Julle het nog nooit sy stem gehoor nie en julle het sy vorm nie gesien nie, en julle het nie sy woord wat in julle bly nie, omdat julle nie glo in hom wat daardie een gestuur het nie. Julle ondersoek die geskrifte, omdat julle dink julle het in hulle ewige lewe; en daardie is die wat getuig aangaande my; en julle wil nie na my toe kom sodat julle lewe kan hê nie. Ek ontvang nie eer van mense nie; maar ek het julle geken dat julle die liefde van God nie in julleself het nie. Ek het gekom in die naam van my Vader, en julle ontvang My nie. As n ander in sy eie naam kom, hom sal julle ontvang. Hoe kan julle glo, terwyl julle eer van mekaar ontvang, en die eer wat van die enigste God kom nie soek nie? Moenie dink dat ek julle by die Vader sal aankla nie; daar is een wat julle aankla, naamlik Moses, op wie julle gehoop het. As jy vir Moses geglo het, sou jy my geglo het, want hy het oor my geskryf. Maar as julle nie daardie een se geskrifte glo nie, hoe sal julle my woorde glo?

6

Na hierdie dinge het Jesus weggegaan oorkant die see van Galilea van Tiberias, en n groot skare het Hom gevolg omdat hulle sy tekens gesien het wat Hy op die siekes gedoen het. Jesus het die berg opgegaan, en daar het Hy saam met sy dissipels gesit. Maar die paasfeest, die fees van die Jode, was naby. Nadat

Jesus dus Sy oë opgelig het en gesien het dat n groot skare na Hom toe kom, sê Hy vir Filippus: Waar sal ons brode koop sodat hulle kan eet? Maar hierdie het hy gesê om hom te toets, want hy self het geweet wat hy op die punt was om te doen. Filippus het hom geantwoord: Brode van twee honderd denarii is nie genoeg vir hulle sodat elkeen van hulle n bietjie kan kry nie. Een uit sy dissipels sê vir hom, Andreas die broer van Simon Petrus: Daar is een seuntjie hier wat vyf garsbrode en twee vissies het, maar wat is hierdie dinge vir so baie? Jesus het gesê: Maak die mense lê; daar was baie gras in die plek. Die manne het dus teruggeval, die getal soos vyf duisend. Jesus het die brode geneem en nadat Hy gedank gegee het, het Hy dit aan die dissipels uitgedeel, en die dissipels aan die wat aangelê het, net so ook van die visse soveel as wat hulle wou hê. Maar toe hulle versadig was, sê Hy aan sy dissipels: Versamel die oorblywende stukke, sodat niks verlore gaan nie. Hulle het daarom twaalf mandjies vol fragmente versamel uit die vyf garsbrode wat oorgebly het vir die wat geëet het. Die mense, nadat hulle die teken gesien het wat Jesus gedoen het, het gesê dat hierdie waarlik die profeet is wat in die wêreld kom. Jesus het daarom geweet dat hulle van plan was om te kom en Hom te gryp sodat hulle Hom koning kon maak, en Hy het weer na die berg teruggetrek, Hy alleen. Soos aand gekom het, het sy dissipels na die see afgegaan, en nadat hulle in die boot geklim het, het hulle oor die see na Kapernaum gegaan. En dit het reeds donker geword en Jesus het nie na hulle gekom nie, en die see was opgewek omdat n groot wind gewaai het. Nadat hulle daarom sowat vyf-en-twintig of dertig stades geroei het, sien hulle Jesus

wat op die see loop en naby die boot kom, en hulle het gevrees. Maar Hy sê vir hulle: Ek is dit, moenie vrees nie. Hulle was daarom gewillig om hom in die skip te neem, en onmiddellik het die skip op die grond gekom waarheen hulle op pad was. Die volgende dag het die skare wat oorkant die see gestaan het, gesien dat daar nie n ander klein boot daar was nie, behalwe daardie een waarin sy dissipels ingeklim het, en dat Jesus nie saam met sy dissipels in die klein boot ingegaan het nie, maar sy dissipels alleen weggegaan het; maar ander klein bote het van Tiberias gekom, naby die plek waar hulle die brood geëet het nadat die Here dankie gesê het; toe die skare dus gesien het dat Jesus nie daar is nie en sy dissipels ook nie, het hulle self in die skepe ingeklim en na Kapernaum gekom om Jesus te soek. En nadat hulle hom aan die oorkant van die see gevind het, het hulle vir hom gesê: Rabbi, wanneer het u hier gekom? Jesus het hulle geantwoord en gesê: Waarlik, waarlik, Ek sê vir julle, julle soek My nie omdat julle tekens gesien het nie, maar omdat julle van die brode geëet het en versadig is. Werk nie vir die kos wat vergaan nie, maar vir die kos wat bly tot in die ewige lewe, wat die Seun van die mens aan julle sal gee, want Hom het die Vader verseël, God. Hulle het daarom na hom gesê: Wat moet ons doen sodat ons die werke van God mag verrig? Jesus het geantwoord en aan hulle gesê: Dit is die werk van God, dat julle glo in Hom wat Hy gestuur het. Hulle het daarom vir hom gesê: Wat doen jy daarom vir n teken sodat ons kan sien en in jou sal glo? Wat werk jy? Ons vaders het die manna in die wildernis geëet, soos geskrywe is: Brood uit die hemel het Hy aan hulle gegee om te eet. Jesus sê daarom vir hulle: Waarlik, waarlik sê Ek vir julle,

Moses het nie aan julle die brood uit die hemel gegee nie, maar my Vader gee aan julle die ware brood uit die hemel. Die brood van God is immers die een wat uit die hemel neerdaal en lewe aan die wêreld gee. Hulle het daarom vir Hom gesê: Here, gee ons altyd hierdie brood. Jesus het aan hulle gesê: Ek is die brood van die lewe. Wie na My toe kom, sal nooit honger kry nie, en wie in My glo, sal nooit weer dors kry nie. Maar ek het vir julle gesê dat julle My gesien het en tog nie glo nie. Alles wat die Vader aan my gee, sal na my toe kom, en die een wat na my toe kom sal ek nie buite uitwerp nie; omdat ek uit die hemel afgekom het, nie om my wil te doen nie, maar die wil van die Een wat my gestuur het. Hierdie is die wil van die Vader wat my gestuur het, dat ek alles wat Hy aan my gegee het, nie sal verloor nie, maar dit sal oprig op die laaste dag. Hierdie is maar die wil van Hom wat My gestuur het, sodat elkeen wat die Seun sien en in Hom glo, ewige lewe het, en Ek sal hom opwek op die laaste dag. Die Jode het daarom oor hom gemor omdat hy gesê het, ek is die brood wat uit die hemel neergekom het, en hulle het gesê: is hierdie nie Jesus die seun van Josef nie, wie se vader en moeder ons ken? Hoe sê hierdie een dan dat ek uit die hemel afgekom het? Jesus het daarom geantwoord en vir hulle gesê: Moenie met mekaar grummel nie. Niemand is in staat om na my te kom nie, as die Vader wat my gestuur het hom nie trek nie, en ek sal hom oprig op die laaste dag. Dit is geskryf in die profete: en hulle sal almal deur God geleer word. Elkeen wat van die Vader hoor en geleer het, kom na my; nie dat iemand die Vader gesien het nie, behalwe die een wat by God is, hierdie een het die Vader gesien. Voorwaar, voorwaar, Ek sê vir julle, die een

wat in My glo, het die ewige lewe. Ek is die brood van die lewe. Julle vaders het die manna in die wildernis geëet en gesterf; hierdie is die brood wat uit die hemel neerdaal, sodat iemand daarvan kan eet en nie sterf nie. Ek is die lewende brood wat van die hemel afgedaal het; as iemand van hierdie brood eet, sal hy tot in ewigheid lewe. En die brood wat ek sal gee, is my vlees, wat ek sal gee vir die lewe van die wêreld. Die Jode was daarom met mekaar aan die stry en het gesê: Hoe kan hierdie man aan ons sy vlees gee om te eet? Jesus het daarom aan hulle gesê: Waarlik, waarlik sê Ek vir julle, as julle nie die vlees van die Seun van die mens eet en sy bloed drink nie, het julle geen lewe in julleself nie. Die wat my vlees eet en my bloed drink, het die ewige lewe, en Ek sal hom opwek op die laaste dag. Want my vlees is waarlik kos, en my bloed is waarlik drank. Hy wat my vlees eet en my bloed drink, bly in My, en Ek in hom. Soos die lewende Vader my gestuur het en ek leef deur die Vader, so sal hy wat my eet ook leef deur my. Hierdie is die brood wat uit die hemel afgedaal het, nie soos julle vaders die manna geëet het en gesterf het nie; die een wat hierdie brood eet, sal tot in ewigheid lewe. Hierdie dinge het Hy gesê terwyl Hy in die vergadering in Kapernaum onderrig gegee het. Baie van sy dissipels het daarom, nadat hulle dit gehoor het, gesê: Hierdie woord is hard, wie kan dit hoor? Maar Jesus het in Homself geweet dat sy dissipels hieroor grummel, en Hy het vir hulle gesê: Veroorsaak hierdie julle om te struikel? As julle dan die Seun van die mens sien opgaan waar Hy vroeër was? Die Gees is die lewend makende; die vlees baat niks nie. Die woorde wat Ek tot julle spreek, is Gees en is lewe. Maar daar is van julle sommige wat

nie glo nie. Want Jesus het van die begin af geweet wie die wat nie glo nie is en wie die een is wat hom sou oorhandig. En hy het gesê: Daarom het ek vir julle gesê dat niemand in staat is om na My te kom nie, tensy dit aan hom gegee is deur my Vader. Uit hierdie het baie van sy dissipels weggegaan en het nie langer met hom geloop nie. Jesus het daarom vir die twaalf gesê: Wil julle ook nie weggaan nie? Simon Petrus het hom dus geantwoord: Here, na wie sal ons weggaan? Woorde van ewige lewe het jy; en ons het geglo en geweet dat jy die Christus is, die Seun van die lewende God. Jesus het hulle geantwoord: Het ek nie julle, die twaalf, gekies nie? En een uit julle is n duiwel. Hy het verwys na Judah, seun van Simon Iskariot, want hierdie man sou hom oorgee, terwyl hy een van die twaalf was.

7

En Jesus het na hierdie dinge in Galilea rondgeloop, want Hy wou nie in Judea rondloop nie, omdat die Jode Hom wou doodmaak. Die fees van die Jode, die huttefees, was naby. Sy broers het daarom vir hom gesê: trek weg van hier en gaan na Judea, sodat jou dissipels ook die werke wat jy doen mag sien; want niemand doen iets in die geheim en soek terselfdertyd om in die openbaar te wees nie. As jy hierdie dinge doen, maak jouself bekend aan die wêreld. Want selfs sy broers het nie in hom geglo nie. Jesus sê daarom vir hulle: Die tyd vir My is nog nie daar nie, maar die tyd vir julle is altyd gereed. Die wêreld kan julle nie haat nie, maar my haat dit, omdat ek getuig

aangaande hom dat sy werke boos is. Julle gaan op na die fees, ek gaan nog nie op na die fees nie, omdat my tyd nog nie vervul is nie. Maar nadat Hy hierdie dinge aan hulle gesê het, het Hy in Galilea gebly. Maar nadat sy broers opgegaan het, toe het Hy ook opgegaan na die fees, nie openlik nie, maar asof in die geheim. Die Jode was hom daarom by die fees aan die soek en het gesê: Waar is daardie een? En daar was groot gemompel oor hom in die skares. Die een het gesê dat hy goed is; ander het gesê, nee, maar hy lei die skare op n dwaalspoor. Niemand het egter met openhartigheid oor hom gepraat nie weens die vrees vir die Jode. Reeds maar toe die fees halfpad was, het Jesus na die tempel opgegaan en geleer. En die Jode het verwonderd gestaan en gesê: Hoe ken hierdie man die Skrifte sonder om geleer te het? Jesus het hulle daarom geantwoord en gesê: my lering is nie myne nie, maar van hom wat my gestuur het; as iemand sy wil wil doen, sal hy weet aangaande die lering, of dit van God is of ek uit myself praat. Die een wat van homself spreek, soek sy eie eer, maar die een wat die eer soek van Hom wat hom gestuur het, hierdie een is waar, en daar is geen ongeregtigheid in hom nie. Het Moses nie aan julle die wet gegee nie? En niemand van julle onderhou die wet nie. Waarom soek julle my dood te maak? Die skare het geantwoord en gesê: Jy het n demon. Wie soek jou om dood te maak? Jesus het geantwoord en aan hulle gesê: Een werk het Ek gedoen, en julle almal verwonder julle daaroor. Moses het aan julle die besnydenis gegee, nie omdat dit uit Moses is nie, maar uit die vaders, en op die sabbat besny julle n man. As n mens besnydenis ontvang op die sabbat sodat die wet van Moses nie verbreek word nie, is julle kwaad vir my omdat

ek n hele mens gesond gemaak het op die sabbat. Moenie oordeel volgens voorkoms nie, maar oordeel die regverdige oordeel. Het sommige van die Jerusalemiete daarom gesê: Is hierdie nie hy wat hulle probeer doodmaak nie? En kyk, hy praat met vrymoedigheid, en hulle sê niks vir hom nie. Het die heersers werklik geweet dat hierdie een werklik die Christus is? Maar ons weet van waar hierdie een is, maar wanneer die Christus kom, weet niemand van waar Hy is nie. Jesus het daarom in die tempel uitgeroep terwyl Hy onderrig het en gesê: Julle ken My, en julle ken van waar Ek is; en Ek het nie van Myself gekom nie, maar Hy wat My gestuur het is waar, wie julle nie ken nie; Ek ken Hom, omdat Ek van Hom is en daardie Een het My gestuur. Hulle het hom daarom probeer gryp, en niemand het die hand op hom gelê nie, omdat sy uur nog nie gekom het nie. Baie uit die skare het egter in hom geglo en gesê: Wanneer die Christus kom, sal Hy sekerlik nie meer tekens doen as wat hierdie Man gedoen het nie? Die Fariseërs het gehoor van die skare wat aangaande hom hierdie dinge gemurmer het, en die Fariseërs en die hoofpriesters het assistente gestuur sodat hulle hom mag gryp. Jesus het daarom gesê: Nog n klein tydjie is Ek by julle, en dan gaan Ek weg na Hom wat My gestuur het. Julle sal my soek en nie vind nie, en waar ek is, kan julle nie kom nie. Die Jode het daarom vir hulleself gesê: Waarheen is hierdie een van plan om te gaan, dat ons hom nie sal vind nie? Gaan hy nie na die verstrooiing van die Grieke om die Grieke te leer nie? Wie is hierdie woord wat Hy gesê het: Julle sal My soek en nie vind nie, en waar Ek is, kan julle nie kom nie? Maar op die laaste groot dag van die fees het Jesus gestaan en uitgeroep en gesê: As

iemand dors het, laat hom na My toe kom en drink. Die een wat in my glo, soos die Skrif gesê het, sal riviere van lewende water uit sy binneste vloei. Hierdie het Hy maar gesê oor die Gees wat die gelowiges in Hom sou ontvang, want die Heilige Gees was nog nie daar nie, omdat Jesus nog nie verheerlik was nie. Baie van die skare het daarom, nadat hulle die woord gehoor het, gesê: Hierdie een is waarlik die profeet. Ander het gesê: Hierdie een is die Christus. Ander het gesê: Kom die Christus dan nie van Galilea af nie? Het die Skrif nie gesê dat uit die saad van Dawid en van Betlehem die dorp, waar Dawid was, die Christus kom nie? n Skeuring het daarom in die skare ontstaan oor hom. Sommige van hulle wou hom gryp, maar niemand het die hande op hom gelê nie. Die assistente het daarom na die hoofpriesters en Fariseërs gekom, en daardie het aan hulle gesê: Waarom het julle hom nie gebring nie? Die assistente het geantwoord: Nooit het n man so gespreek soos hierdie man nie. Die Fariseërs het daarom aan hulle geantwoord, Is julle ook mislei? Het enige een van die heersers in hom geglo, of enige een van die Fariseërs? Maar hierdie skare wat die wet nie ken nie, is vervloektes, sê Nikodemus vir hulle, hy wat snags na hom gekom het, een wat uit hulle was; oordeel ons wet nie n man nie, as dit nie eers van hom hoor en weet wat hy doen nie? Hulle het geantwoord en vir hom gesê: Is jy nie ook van Galilea nie? Ondersoek en sien dat n profeet uit Galilea nie opgestaan het nie. En elkeen het na sy huis toe weggegaan.

8

Jesus het na die Olyfberg gegaan; by daeraad het hy weer na die tempel gekom, en al die mense het na hom toe gekom; en nadat hy gaan sit het, het hy hulle geleer. En die skrifgeleerdes en die Fariseërs lei n vrou wat op owerspel betrap is, en hulle het haar in die middel laat staan en sê vir hom: Onderwyser, hierdie vrou is op heterdaad betrap terwyl sy owerspel pleeg; en in ons wet het Moses beveel om sulkes te stenig. Wat sê jy dus? Maar hulle het dit gesê om Hom te toets, sodat hulle n aanklag teen Hom kon hê. Maar Jesus het afgebuig en met die vinger op die grond geskryf. Maar toe hulle volhard om hom te vra, het hy regop gemaak en aan hulle gesê: Die sondlose van julle moet eerste n klip op haar gooi. En weer het Hy afgebuig en op die grond geskryf. Maar nadat hulle gehoor het, het hulle een vir een uitgegaan, begin by die oudstes, en Jesus is oorgelaat en die vrou wat in die midde was. Jesus het opgekyk en vir haar gesê: Vrou, waar is hulle? Het niemand jou veroordeel nie? Sy het gesê: Niemand nie, Here. Jesus het gesê: Nie eens ek veroordeel jou nie; gaan en van nou af moenie meer sondig nie. Weer het Jesus daarom tot hulle gespreek en gesê: Ek is die lig van die wêreld. Hy wat My volg, sal nooit in die duisternis wandel nie, maar sal die lig van die lewe hê. Die Fariseërs het daarom aan hom gesê, jy getuig oor jouself, jou getuienis is nie waar nie. Jesus het geantwoord en aan hulle gesê: Selfs as Ek aangaande Myself getuig, is my getuienis waar, omdat Ek weet van waar Ek gekom het en waarheen Ek gaan, maar julle weet nie van waar Ek kom of waarheen Ek gaan nie. Julle oordeel volgens die vlees, ek oordeel niemand nie. En as ek oordeel, is my oordeel waar, omdat ek nie alleen is nie, maar ek en die Vader wat my gestuur

het. En in julle eie wet is daar geskrywe dat die getuienis van twee mense waar is. Ek is die een wat aangaande myself getuig, en die Vader wat my gestuur het, getuig aangaande my. Hulle het daarom vir hom gesê: Waar is jou vader? Jesus het geantwoord: Julle ken nie my nie en nie my Vader nie; as julle my geken het, sou julle my Vader ook geken het. Hierdie woorde het Jesus in die skatkamer gespreek, terwyl Hy in die tempel onderrig gegee het, en niemand het Hom gegryp nie, omdat sy uur nog nie gekom het nie. Jesus het daarom weer vir hulle gesê: Ek gaan weg en julle sal My soek, en julle sal in julle sonde sterwe; waar Ek heengaan, kan julle nie kom nie. Die Jode het daarom gesê: Gaan hy homself nie doodmaak nie, omdat hy sê: Waar ek heengaan, kan julle nie kom nie? En Hy het vir hulle gesê: Julle is van die benede, Ek is van die bo; julle is van hierdie wêreld, Ek is nie van hierdie wêreld nie. Ek het daarom vir julle gesê dat julle sal sterwe in julle sondes, want as julle nie glo dat Ek is nie, sal julle sterwe in julle sondes. Hulle het daarom vir hom gesê: wie is jy? En Jesus het vir hulle gesê: Van die begin af dit wat ek ook vir julle praat. Baie het ek aangaande julle te spreek en te oordeel, maar Hy wat my gestuur het, is waar, en ek sê hierdie dinge wat ek van Hom gehoor het, in die wêreld. Hulle het nie geweet dat Hy vir hulle van die Vader gepraat het nie. Jesus het daarom vir hulle gesê: Wanneer julle die Seun van die mens ophef, dan sal julle weet dat Ek dit is, en dat Ek niks uit Myself doen nie, maar soos my Vader My geleer het, so spreek Ek hierdie dinge. En die Een wat my gestuur het, is met my, die Vader het my nie alleen gelaat nie, omdat ek altyd die dinge doen wat vir Hom behaaglik is. Terwyl hy hierdie dinge gesê het,

het baie in hom geglo. Jesus het dus vir die Jode wat in Hom geglo het gesê: As julle in My woord bly, is julle waarlik My dissipels, en julle sal die waarheid ken, en die waarheid sal julle vrymaak. Hulle het hom geantwoord: Ons is die saad van Abraham en ons het nog nooit aan iemand verslaafd gewees nie. Hoe sê jy dat julle vry sal word? Jesus het hulle geantwoord: Waarlik, waarlik sê Ek vir julle dat elkeen wat die sonde doen, slaaf is van die sonde. Die slaaf bly egter nie vir ewig in die huis nie, die seun bly vir ewig. As die Seun julle daarom vry stel, sal julle waarlik vry wees. Ek weet dat julle Abraham se saad is, maar julle soek my dood te maak, omdat my woord nie in julle ingaan nie. Ek spreek wat ek by my Vader gesien het, en julle doen daarom wat julle by julle vader gesien het. Hulle het geantwoord en vir hom gesê: Ons vader is Abraham. Jesus sê vir hulle: As julle kinders van Abraham was, sou julle die werke van Abraham gedoen het. Maar nou soek julle my dood te maak, n man wat die waarheid aan julle gespreek het wat ek van God gehoor het; dit het Abraham nie gedoen nie. Julle doen die werke van julle vader. Hulle het daarom vir hom gesê: ons is nie uit seksuele immoraliteit gebore nie; ons het een vader, God. Jesus het dus vir hulle gesê, as God julle Vader was, sou julle My liefgehad het, want Ek het van God uitgegaan en gekom, want Ek het nie uit Myself gekom nie, maar Hy het My gestuur. Hoekom ken julle nie my praat nie? Dat julle nie in staat is om my woord te hoor nie. Julle is van die vader, die duiwel, en julle wil die begeertes van julle vader doen. Daardie een was n mensemoorder van die begin af en hy staan nie in die waarheid nie, omdat daar nie waarheid in hom is nie; wanneer hy die

valsheid praat, praat hy uit sy eie, omdat hy n leuenaar is en sy vader ook. Maar omdat ek die waarheid sê, glo julle my nie. Wie uit julle weerlê my aangaande sonde? Maar as ek die waarheid sê, waarom glo julle my nie? Hy wat uit God is, hoor die woorde van God; daarom hoor julle nie, omdat julle nie uit God is nie. Die Jode het daarom geantwoord en aan hom gesê: Sê ons nie reg dat jy n Samaritaan is en n demon het nie? Jesus het geantwoord: Ek het nie n demoon nie, maar Ek eer my Vader, en julle oneer My. Ek soek maar nie my glorie nie; daar is Een wat soek en oordeel. Voorwaar, voorwaar, Ek sê vir julle, as iemand my woord bewaar, sal hy die dood nooit sien tot in ewigheid nie. Die Jode het daarom vir hom gesê: Nou weet ons dat jy n demoon het. Abraham het gesterf en die profete, en jy sê, as iemand my woord hou, sal hy nie die dood smaak tot in die eeu nie? Is jy nie groter as ons vader Abraham, wat gesterf het, nie? En die profete het gesterf; wat maak jy jouself? Jesus het geantwoord: as ek myself verheerlik, is my heerlikheid niks; dit is my Vader wat my verheerlik, van wie julle sê dat Hy julle God is, en julle het Hom nie geken nie; maar ek ken Hom. En as ek sê dat ek hom nie ken nie, sal ek soos julle n leuenaar wees; maar ek ken hom en sy woord hou ek. Abraham, julle vader, het gejuig om my dag te sien, en hy het dit gesien en verbly gebly. Die Jode het daarom vir hom gesê: Jy het nog nie vyftig jaar nie, en het jy Abraham gesien? Jesus het vir hulle gesê: Waarlik, waarlik, Ek sê vir julle, voordat Abraham gebore is, is Ek. Hulle het daarom klippe opgetel om op hom te gooi. Jesus het Hom maar verberg, en het uit die tempel uitgegaan, deurgeloop deur die middel van hulle, en het so verbygegaan.

9

En terwyl Hy verbygegaan het, het Hy n man gesien wat blind was van geboorte af. En sy dissipels het hom gevra en gesê: Rabbi, wie het gesondig, hierdie man of sy ouers, sodat hy blind gebore is? Jesus het geantwoord: Nie hierdie een het gesondig nie, en nie sy ouers nie, maar sodat die werke van God in hom geopenbaar kan word. Ek moet die werke van Hom wat My gestuur het, doen terwyl dit dag is; die nag kom wanneer niemand kan werk nie. Wanneer ek in die wêreld is, is ek die lig van die wêreld. Nadat hy hierdie dinge gesê het, het hy op die grond gespoeg en modder gemaak van die spoeg, en hy het die modder op die oë van die blinde man gesmeer en vir hom gesê: Gaan was in die swembad van Siloam, wat geïnterpreteer word as gestuurde. Hy het dus weggegaan en homself gewas, en het terugkom terwyl hy kon sien. Die bure en dié wat hom vroeër gesien het dat hy blind was, het daarom gesê: Is hierdie nie die een wat gesit en gebedel het nie? Ander het gesê dat dit hierdie een is; ander maar dat hy aan hom lyk. Daardie een het gesê dat ek dit is. Hulle het daarom aan hom gesê: Hoe is jou oë geopen? Daardie een het geantwoord en gesê: Die man genoem Jesus het modder gemaak en my oë gesmeer en vir my gesê: Gaan na die poel van Siloam en was. Toe ek weggegaan het en gewas het, het ek gesig ontvang. Hulle het daarom vir hom gesê: Waar is daardie een? Hy sê: Ek weet nie. Hulle lei hom na die Fariseërs, die een wat eens blind was. Dit was sabbat toe Jesus die klei gemaak het en sy oë geopen het. Weer daarom het die Fariseërs

hom gevra hoe hy sy gesig ontvang het. En hy het vir hulle gesê: Hy het modder op my oë gesit, en ek het gewas, en ek sien. Sommige van die Fariseërs het daarom gesê: Hierdie man is nie van God nie, omdat hy die sabbat nie hou nie. Ander het gesê: hoe kan n sondige mens sulke tekens doen? En daar was verdeeldheid onder hulle. Hulle sê weer vir die blinde man: wat sê jy oor hom, omdat hy jou oë oopgemaak het? Maar hy het gesê dat hy n profeet is. Die Jode het dus nie geglo aangaande hom dat hy blind was en gesig ontvang het nie, totdat hulle die ouers van hom wat gesig ontvang het, geroep het en hulle gevra het en gesê: Is hierdie julle seun, van wie julle sê dat hy blind gebore is? Hoe sien hy dan nou? Sy ouers het hulle geantwoord en gesê: Ons weet dat hierdie een ons seun is en dat hy blind gebore is; maar hoe hy nou sien weet ons nie, of wie sy oë oopgemaak het weet ons nie; hy is oud genoeg, vra hom, hy sal oor homself praat. Hierdie dinge het sy ouers gesê, omdat hulle die Jode gevrees het, want die Jode het alreeds ooreengekom dat as iemand hom as Christus bely, hy uit die sinagoge uitgesluit sou word. Daarom het sy ouers gesê: Hy het ouderdom, vra hom. Hulle het daarom die man wat blind was vir die tweede keer geroep, en aan hom gesê: Gee glorie aan God; ons weet dat hierdie man n sondaar is. Daardie een het daarom geantwoord en gesê: Of hy n sondaar is, weet ek nie; een ding weet ek, dat ek blind was en nou sien. Hulle het weer vir hom gesê: Wat het hy vir jou gedoen? Hoe het hy jou oë oopgemaak? Hy het hulle geantwoord: Ek het vir julle reeds gesê, en julle het nie gehoor nie; waarom wil julle weer hoor? Wil julle nie ook sy dissipels word nie? Hulle het hom beledig en gesê: Jy is n dissipel van

daardie een, maar ons is dissipels van Moses. Ons weet dat God met Moses gepraat het, maar hierdie een weet ons nie van waar hy is nie. Die man het geantwoord en aan hulle gesê: Hierin is dit tog wonderlik, dat julle nie weet van waar hy is nie, en hy het my oë oopgemaak. Ons weet dat God nie na sondaars luister nie, maar as iemand godvresend is en sy wil doen, na hom luister Hy. Sedert die begin van die tyd is dit nie gehoor dat iemand die oë van n blindgebore man oopgemaak het nie. As hierdie een nie van God was nie, sou hy niks kon doen nie. Hulle het geantwoord en vir hom gesê: Jy is heeltemal in sondes gebore, en jy leer ons? En hulle het hom buite uitgedryf. Jesus het gehoor dat hulle hom buite uitgewerp het, en nadat Hy hom gevind het, het Hy aan hom gesê: Glo jy in die Seun van God? Daardie een het geantwoord en gesê: En wie is Hy, Here, sodat ek in Hom kan glo? Jesus het aan hom gesê: Jy het Hom gesien, en Hy wat met jou praat, is daardie Een. Maar hy het gesê: Ek glo, Here, en hy het hom aanbid. En Jesus het gesê: Ek het vir oordeel in hierdie wêreld gekom, sodat die wat nie sien nie, kan sien, en die wat sien, blind kan word. En sommige van die Fariseërs wat by hom was, het hierdie dinge gehoor, en hulle het aan hom gesê: Is ons dan ook blind? Jesus het vir hulle gesê, as julle blind was, sou julle nie sonde gehad het nie, maar nou sê julle dat ons sien, daarom bly julle sonde.

10

Voorwaar voorwaar sê Ek vir julle, die een wat nie deur die deur

in die skaapdraai van die skape ingaan nie, maar van elders af opklim, daardie een is n dief en n rower; maar die een wat deur die deur ingaan, is die herder van die skape. Vir hierdie een open die deurwagter, en die skape hoor sy stem, en hy roep sy eie skape by die naam en lei hulle uit. En wanneer hy die eie skape uitgedryf het, gaan hy voor hulle uit, en die skape volg hom, omdat hulle sy stem ken; maar vir n vreemde sal hulle glad nie volg nie, maar hulle sal van hom wegvlug, omdat hulle nie die stem van vreemdes ken nie. Hierdie spreekwoord het Jesus vir hulle gesê, maar hulle het nie geweet wat dit was wat Hy vir hulle gespreek het nie. Het Jesus daarom weer aan hulle gesê: Waarlik, waarlik sê Ek aan julle dat Ek die deur van die skape is. Almal wat voor my gekom het, is diewe en rowers, maar die skape het nie na hulle geluister nie. Ek is die deur; as iemand deur My ingaan, sal hy gered word en sal ingaan en uitgaan, en weiding vind. Die dief kom nie behalwe om te steel en te dood en te vernietig nie. Ek het gekom sodat hulle lewe mag hê en dit in oorvloed mag hê. Ek is die goeie herder. Die goeie herder gee sy siel vir die skape; maar die gehuurde werker en nie n herder is nie, van wie die skape nie sy eie is nie, sien die wolf kom en verlaat die skape en vlug; en die wolf gryp hulle en verstrooi die skape. Die gehuurde werker vlug, omdat hy n gehuurde werker is en dit maak nie vir hom saak aangaande die skape nie. Ek is die goeie herder, en ek ken die myne en ek word geken deur die myne, net soos die vader my ken en ek ken die vader, en my siel lê ek neer vir die skape. En ek het ook ander skape wat nie uit hierdie hof is nie, en daardie moet ek ook bring, en hulle sal my stem hoor, en daar sal een kudde word,

een herder. Daarom het die Vader my lief, omdat ek my siel neerlê, sodat ek dit weer kan neem. Niemand neem dit van my weg nie, maar ek lê dit neer uit myself. Ek het gesag om dit neer te lê, en ek het gesag om dit weer te neem. Hierdie gebod het ek ontvang van my Vader. n Skeuring het daarom weer onder die Jode ontstaan as gevolg van hierdie woorde. Maar baie van hulle het gesê: Hy het n demon en is mal, waarom luister julle na hom? Ander het gesê, hierdie woorde is nie van n demonbesete man nie, kan n demon die oë van blindes oopmaak? Die inwyding het plaasgevind in Jerusalem, en dit was winter; en Jesus het rondgeloop in die tempel in die suilgang van Salomo. Die Jode het hom dus omring en hulle het vir hom gesê: Tot wanneer neem jy ons siel weg? As jy die Christus is, sê vir ons met vrymoedigheid. Jesus het hulle geantwoord: Ek het vir julle gesê, en julle glo nie; die werke wat ek doen in die naam van my Vader, hierdie dinge getuig aangaande my; maar julle glo nie; want julle is nie van my skape nie, soos ek vir julle gesê het. My skape hoor my stem, en ek ken hulle, en hulle volg my, en ek gee hulle ewige lewe, en hulle sal nie tot in ewigheid omkom nie, en niemand sal hulle uit my hand ruk nie. My Vader, wat aan my gegee het, is groter as almal, en niemand is in staat om uit my Vader se hand te gryp nie. Ek en die Vader is een. Die Jode het daarom weer klippe opgetel om Hom te stenig. Jesus het hulle geantwoord: Baie goeie werke het Ek julle gewys van my Vader; vir watter van daardie werke stenig julle My? Die Jode het hom geantwoord en gesê: Ons stenig jou nie oor n goeie werk nie, maar oor godslastering, en omdat jy, wat n mens is, jouself God maak. Jesus het hulle geantwoord, Is dit nie in julle wet geskryf

nie, Ek het gesê, julle is gode? As hy dié gode genoem het, na wie die woord van God gekom het, en die Skrif nie verbreek kan word nie, sê julle van hom wat die Vader geheilig en in die wêreld gestuur het, dat jy laster, omdat ek gesê het: Ek is die Seun van God? As ek nie die werke van my Vader doen nie, moenie my glo nie; maar as ek doen, selfs as julle my nie glo nie, glo die werke, sodat julle mag weet en glo dat die Vader in my is en ek in hom. Hulle het hom daarom weer probeer gryp, en hy het uit hulle hand ontsnap. En Hy het weer weggegaan anderkant die Jordaan, na die plek waar Johannes die eerste keer gedoop het, en Hy het daar gebly. En baie het na hom gekom en hulle het gesê dat Johannes inderdaad geen teken gedoen het nie, maar alles wat Johannes aangaande hierdie een gesê het, was waar. en baie het daar in hom geglo

11

Daar was iemand siek, Lazarus van Bethany, uit die dorp van Maria en Martha, haar suster. Maria was die een wat die Here met salf gesalf het en sy voete met haar hare afgevee het, wie se broer Lazarus siek was. Daarom het die susters na hom gestuur en gesê: Heer, kyk, hy wat U liefhet, is siek. Maar toe Jesus dit gehoor het, het Hy gesê: Hierdie swakheid is nie tot die dood nie, maar vir die heerlikheid van God, sodat die Seun van God daardeur verheerlik mag word. Jesus het Martha en haar suster en Lazarus liefgehad. Toe hy dus gehoor het dat hy swak is, het hy inderdaad gebly in die plek waar hy was vir twee dae; daarna

sê hy vir die dissipels: laat ons weer na Judea gaan. Die dissipels sê vir hom: Rabbi, nou het die Jode jou probeer stenig, en gaan jy weer daarheen? Jesus het geantwoord: Is daar nie twaalf ure van die dag nie? As iemand in die dag loop, struikel hy nie, omdat hy die lig van hierdie wêreld sien; maar as iemand in die nag loop, struikel hy, omdat die lig nie in hom is nie. Hierdie dinge het hy gesê, en na hierdie sê hy vir hulle, Lasarus, ons vriend, het aan die slaap geraak, maar ek gaan om hom wakker te maak. Die dissipels het daarom gesê, Heer, as hy ingeslape het, sal hy gered word. Jesus het oor sy dood gespreek, maar hulle het gedink dat Hy oor die rus van die slaap praat. Toe het Jesus daarom met vrymoedigheid vir hulle gesê: Lasarus het gesterf, en ek is bly ter wille van julle, sodat julle mag glo, omdat ek nie daar was nie; maar laat ons na hom toe gaan. Daarom het Thomas, wat Didymus genoem word, vir die mede-dissipels gesê: Laat ons ook gaan sodat ons met hom kan sterwe. Toe Jesus daarom gekom het, het Hy hom gevind wat reeds vier dae in die graf was. Betanië was naby Jerusalem, omtrent vyftien stadiuns af, en baie van die Jode het gekom na die vroue rondom Martha en Maria om hulle te troos oor hulle broer. Toe Martha daarom gehoor het dat Jesus kom, het sy Hom gaan ontmoet, maar Maria het in die huis gebly sit. Martha het daarom vir Jesus gesê: Here, as U hier was, sou my broer nie gesterf het nie. Maar ook nou weet ek dat alles wat jy van God sou vra, God aan jou sal gee. Jesus sê vir haar: Jou broer sal opstaan. Martha sê vir hom: Ek weet dat hy sal opstaan in die opstanding op die laaste dag. Jesus sê vir haar: Ek is die opstanding en die lewe. Die een wat in my glo, selfs as hy sterf, sal hy lewe; en almal wat lewe en in my glo,

sal nooit sterf vir ewig nie. Glo jy dit? Sy sê vir hom: Ja, Here, ek het geglo dat Jy die Christus is, die Seun van God, wat in die wêreld kom. En nadat sy hierdie dinge gesê het, het sy weggegaan en Maria, haar suster, heimlik geroep en gesê: Die onderwyser is hier en roep vir jou. Toe sy dit gehoor het, staan sy vinnig op en kom na hom toe. Jesus het nog nie in die dorp gekom nie, maar Hy was in die plek waar Martha Hom ontmoet het. Die Jode wat daarom met haar in die huis was en haar vertroos het, het Maria gesien dat sy vinnig opgestaan het en uitgegaan het, en hulle het haar gevolg en gesê dat sy na die graf gaan sodat sy daar kan ween. Maria het daarom, toe sy gekom het waar Jesus was en Hom gesien het, aan sy voete neergeval en vir Hom gesê: Heer, as U hier was, sou my broer nie gesterf het nie. Jesus daarom, toe Hy haar sien huil en die Jode wat saam met haar gekom het huil, was Hy diep geroer in die gees en het Homself ontstel, en het gesê: Waar het julle hom neergelê? Hulle sê vir hom: Here, kom en sien. Jesus het gehuil. Die Jode het dus gesê: Kyk hoe het hy hom liefgehad; maar sommige van hulle het gesê: Kon hierdie een nie, die een wat die oë van die blinde man oopgemaak het, maak dat hierdie een ook nie sterf nie? Jesus daarom, weer diep bewoë in Homself, kom na die graf. Dit was n grot, en n steen het daarop gelê. Jesus sê: Tel die klip op. Martha, die suster van die oorledene, sê vir Hom: Here, hy stink reeds, want hy is vier dae dood. Jesus sê vir haar: Het Ek nie vir jou gesê dat as jy glo, jy die heerlikheid van God sal sien nie? Hulle het daarom die klip opgetel waar die dooie een gelê het. En Jesus het die oë opwaarts gelig en gesê: Vader, ek dank U dat U my gehoor het. Ek het maar geweet dat Jy my altyd

hoor, maar ter wille van die skare wat rondomstaan het ek dit gesê, sodat hulle mag glo dat Jy my gestuur het. En nadat Hy hierdie dinge gesê het, het Hy met n groot stem geroep: Lasarus, kom uit! En die dooie het uitgegaan met sy voete en hande gebind met linnestrook, en sy gesig was met n doek omgewikkel. Jesus sê vir hulle: Maak hom los en laat hom gaan. Baie van die Jode wat na Maria gekom het en gesien het wat Jesus gedoen het, het daarom in Hom geglo. Maar sommige van hulle het na die Fariseërs gegaan en aan hulle vertel wat Jesus gedoen het. Die owerpriesters en die Fariseërs het daarom n raad versamel en gesê: Wat doen ons, omdat hierdie man baie tekens doen? As ons hom so laat gaan, sal almal in hom glo, en die Romeine sal kom en ons plek sowel as ons nasie wegneem. Maar een iemand van hulle, Kajafas, wat hoëpriester was van daardie jaar, het vir hulle gesê: julle weet niks nie, nog redeneer julle dat dit voordelig is vir ons dat een mens namens die volk sterwe en die hele nasie nie vergaan nie. Dit het hy maar van homself nie gesê nie, maar omdat hy hoëpriester was van daardie jaar het hy geprofeteer dat Jesus op die punt was om te sterwe vir die nasie, en nie vir die nasie alleen nie, maar sodat hy ook die kinders van God, die verspreides, in een bymekaar bring. Van daardie dag af het hulle dus beraadslaag om hom dood te maak. Jesus het daarom nie langer openlik onder die Jode rondgeloop nie, maar Hy het van daar weggegaan na die land naby die wildernis, na n stad genaamd Efraim, en daar het Hy tyd deurgebring met sy dissipels. Dit was naby die pasga van die Jode, en baie het opgegaan na Jerusalem uit die land voor die pasga sodat hulle hulself kon reinig. Hulle was daarom besig om

Jesus te soek en het met mekaar in die tempel gesê terwyl hulle staan: Wat dink julle, sal hy nie na die fees kom nie? Die hoofpriesters en die Fariseërs het n bevel gegee dat as iemand sou weet waar hy is, hy dit moes rapporteer, sodat hulle hom kon gryp.

12

Daarom het Jesus ses dae voor die pasga in Betanië gekom, waar Lasarus was, die oorledene wat Hy uit die dode opgewek het. Hulle het daarom daar vir hom aandete gemaak, en Martha het gedien, maar Lazarus was een van die wat saam met hom aangelê het. Daarom het Maria n pond suiwer, kosbare nardusolie geneem, die voete van Jesus gesalf en sy voete met haar hare afgevee, en die huis is gevul met die reuk van die salf. Sê daarom een van sy dissipels, Judah, seun van Simon Iskariot, die een wat op die punt was om hom oor te gee: Waarom is hierdie salf nie vir driehonderd denarii verkoop en aan die armes gegee nie? Hy het dit egter gesê, nie omdat dit vir hom oor die armes gegaan het nie, maar omdat hy n dief was, en die geldkis gehad het en die dinge wat ingegooi is weggedra het. Jesus het daarom gesê: Laat haar, sy het dit bewaar vir die dag van my begrafnis. Die armes het julle immers altyd by julleself, maar My het julle nie altyd nie. n Groot skare uit die Jode het daarom geweet dat Hy daar is, en hulle het gekom nie net oor Jesus nie, maar sodat hulle ook Lasarus kon sien wat Hy uit die dode opgewek het. Die hoëpriesters het beraadslaag om ook

Lasarus dood te maak, omdat baie van die Jode deur hom weggegaan het en in Jesus geglo het. Die volgende dag het die groot skare wat na die fees gekom het, nadat hulle gehoor het dat Jesus na Jerusalem kom, die palmtakke geneem en uitgegaan om Hom te ontmoet, en het geroep: Hosanna, geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here, die Koning van Israel. En nadat Jesus n donkie gevind het, het hy daarop gaan sit, soos geskrywe is: Moenie vrees nie, dogter van Sion; kyk, jou koning kom sittend op n donkie se vul. Hierdie dinge het sy dissipels egter nie aanvanklik geweet nie, maar toe Jesus verheerlik was, het hulle onthou dat hierdie dinge oor hom geskrywe was, en dat hulle hierdie dinge aan hom gedoen het. Daarom het die skare wat met hom was getuig toe hy Lasarus uit die graf geroep het en hom uit die dood opgewek het. Daarom het die skare Hom ook tegemoet gegaan, omdat hulle gehoor het dat Hy hierdie teken gedoen het. Die Fariseërs het daarom vir hulleself gesê: Julle sien dat julle niks baat nie? Kyk, die wêreld het agter hom aan gegaan. Daar was ook sommige Grieke onder dié wat opgegaan het om by die fees te aanbid. Hierdie het daarom na Filippus gekom, die een van Betsaida van Galilea, en hulle het hom gevra en gesê: Heer, ons wil Jesus sien. Filippus kom en sê vir Andreas, en weer Andreas en Filippus sê vir Jesus; maar Jesus antwoord hulle en sê: die uur het gekom sodat die Seun van die mens verheerlik mag word. Waarlik, waarlik, Ek sê vir julle, as die enkele graan nie in die aarde val en sterf nie, bly dit alleen, maar as dit sterf, bring dit veel vrug voort. Die een wat sy siel liefhet, sal dit verloor, en die een wat sy siel haat in hierdie wêreld, sal dit bewaar tot die ewige lewe. As iemand aan my

dien, laat hom my volg, en waar ek is, daar sal ook my dienaar wees, en as iemand aan my dien, sal die Vader hom eer. Nou is my siel bekommerd, en wat sal ek sê? Vader, red my uit hierdie uur. Maar daarom het ek tot hierdie uur gekom. Vader, verheerlik jou naam. Daar het dus n stem uit die hemel gekom: en Ek het verheerlik en weer sal Ek verheerlik. Die skare wat daar gestaan en gehoor het, het gesê dat dit donder was, ander het gesê n boodskapper het met hom gespreek. Jesus het geantwoord en gesê: Hierdie stem het nie ter wille van My gekom nie, maar ter wille van julle. Nou is dit die oordeel van hierdie wêreld, nou sal die heerser van hierdie wêreld buite uitgewerp word; en ek, as ek van die aarde opgehef word, sal almal na myself toe trek. Hierdie het hy egter gesê om aan te dui deur watter dood hy sou sterf. Die skare het hom geantwoord: ons het uit die wet gehoor dat die Christus vir ewig bly, en hoe sê jy dat die Seun van die mens opgehef moet word? Wie is hierdie Seun van die Mens? Jesus het daarom vir hulle gesê: Die lig is nog n klein tydjie by julle. Loop terwyl julle die lig het, sodat die duisternis julle nie oorval nie, en hy wat in die duisternis loop, weet nie waarheen hy gaan nie. Terwyl julle die lig het, glo in die lig, sodat julle seuns van lig mag word. Hierdie dinge het Jesus gespreek, en weggegaan het Hy Hom van hulle verberg. Maar alhoewel hy soveel tekens voor hulle gedoen het, het hulle nie in hom geglo nie, sodat die woord van die profeet Jesaja vervul kon word wat hy gesê het: Here, wie het geglo aan wat ons gehoor het? En aan wie is die arm van die Here geopenbaar? Daarom was hulle nie in staat om te glo nie, omdat Jesaja weer gesê het: Hy het hulle oë verblind en hulle hart verhard, sodat

hulle nie met die oë sien en met die hart verstaan en terugdraai nie, en Ek sal hulle genees. Hierdie dinge het Jesaja gesê toe hy sy heerlikheid gesien het en oor hom gespreek het. Nietemin egter het baie van die leiers in hom geglo, maar weens die Fariseërs het hulle dit nie bely nie, sodat hulle nie uit die vergadering verban sou word nie; want hulle het die eer van die mense meer liefgehad as die eer van God. Jesus het uitgeroep en gesê: die een wat in my glo, glo nie in my nie, maar in die Een wat my gestuur het, en die een wat my sien, sien die Een wat my gestuur het. Ek het as lig in die wêreld gekom, sodat almal wat in My glo nie in die duisternis bly nie. En as iemand my woorde hoor en nie glo nie, oordeel ek hom nie, want ek het nie gekom om die wêreld te oordeel nie, maar om die wêreld te red. Die een wat my verwerp en nie my woorde ontvang nie, het die een wat hom oordeel; die woord wat ek gespreek het, daardie een sal hom oordeel op die laaste dag; omdat ek nie uit myself gespreek het nie, maar die Vader wat my gestuur het, Hy self het vir my n bevel gegee wat ek moet sê en wat ek moet spreek; en ek weet dat sy bevel ewige lewe is. Wat ek daarom praat, net soos die Vader vir my gesê het, so praat ek.

13

Voor die fees van die pasga, wetende dat sy uur gekom het om uit hierdie wêreld na die Vader te vertrek, het Jesus sy eie wat in die wêreld was liefgehad, en tot die einde toe het Hy hulle liefgehad. En toe die aandete gebeur het, nadat die duiwel reeds

in die hart van Juda, seun van Simon Iskariot, gegooi het sodat hy hom sou verraai, het Jesus, wetende dat die Vader alle dinge in sy hande gegee het, en dat hy van God uitgegaan het en na God gaan, van die aandete opgestaan en die klere neergecit, en nadat hy n handdoek geneem het, het hy homself omgord. Daarna gooi Hy water in die bak, en het begin om die voete van die dissipels te was en dit af te droog met die handdoek waarmee Hy gegord was. Hy kom daarom na Simon Petrus, en dié een sê vir Hom: Here, was U my voete? Jesus het geantwoord en vir hom gesê: Wat Ek doen, weet jy nou nie, maar jy sal dit ná hierdie dinge weet. Petrus sê vir Hom: U sal my voete nooit was nie. Jesus het hom geantwoord: as ek jou nie was nie, het jy nie deel met my nie. Simon Petrus sê tot Hom: Heer, nie net my voete nie, maar ook my hande en my hoof. Jesus sê vir hom: Die een wat gebad het, het nie nodig om die voete te was nie, maar is heeltemal rein, en julle is rein, maar nie almal nie. Hy het geweet van die een wat hom sou verraai; daarom het hy gesê: Julle is nie almal rein nie. Toe hy daarom hulle voete gewas het en sy klere geneem het, het hy weer gaan lê en vir hulle gesê: Weet julle wat Ek aan julle gedoen het? Julle noem my die Onderwyser en die Heer, en julle sê dit tereg, want dit is Ek. As ek daarom julle voete gewas het, ek die Heer en die Onderwyser, behoort julle ook mekaar se voete te was. Want ek het n voorbeeld vir julle gegee, sodat net soos ek vir julle gedoen het, julle ook moet doen; waarlik waarlik sê ek vir julle, n slaaf is nie groter as sy heer nie, nog n apostel groter as die een wat hom gestuur het nie. As julle hierdie dinge weet, is julle geseënd as julle dit doen. Nie oor almal van julle praat ek nie; ek weet wie

ek gekies het; maar sodat die Skrif vervul mag word, die een wat brood saam met my eet het sy hakskeen teen my opgehef. Van nou af sê Ek vir julle voor dit gebeur, sodat wanneer dit gebeur, julle mag glo dat Ek is. Voorwaar, voorwaar, Ek sê vir julle, hy wat ontvang as Ek iemand stuur, ontvang My, en hy wat My ontvang, ontvang Hom wat My gestuur het. Nadat Jesus hierdie dinge gesê het, was Hy bekommerd in die gees, en Hy het getuig en gesê: Waarlik, waarlik sê Ek vir julle dat een uit julle My sal verraai. Die dissipels het daarom na mekaar gekyk, twyfelend oor wie hy dit sê. En daar was een van sy dissipels wat gelê het in die boesem van Jesus, wat Jesus liefgehad het; Simon Petrus maak dus n teken na hom om te vra wie dit sou wees waaroor Hy praat. Daardie een het op die bors van Jesus geval en aan Hom gesê: Heer, wie is dit? Jesus antwoord: Dit is daardie een aan wie ek die stukkie brood sal gee nadat ek dit gedoop het. En nadat Hy die stukkie brood gedoop het, gee Hy dit vir Judah, seun van Simon Iskariot. En na die stukkie brood toe het Satan in hom ingegaan. Jesus sê dus vir hom: Wat jy doen, doen vinniger. Maar hierdie het niemand van die wat neerlê geweet nie, na wat hy vir hom gesê het; want sommige het gedink, omdat Judah die geldkis gehad het, dat Jesus vir hom sê, koop waarvan ons behoefte het vir die fees, of gee iets vir die armes. Daardie een het daarom die brokkie geneem en onmiddellik uitgegaan, en dit was nag. Wanneer hy daarom uitgegaan het, sê Jesus: Nou is die Seun van die mens verheerlik, en God is in Hom verheerlik. As God in hom verheerlik is, sal God hom ook in Homself verheerlik, en Hy sal hom onmiddellik verheerlik. Kindjies, ek is nog n bietjie met julle. Julle sal my soek, en net

soos ek aan die Jode gesê het dat waar ek heengaan, julle nie kan kom nie, so sê ek nou ook vir julle. n Nuwe gebod gee Ek aan julle, dat julle mekaar liefhet, soos Ek julle liefgehad het, sodat julle ook mekaar liefhet. Hieraan sal almal weet dat julle my dissipels is, as julle liefde vir mekaar het. Simon Petrus sê vir Hom: Here, waar gaan U? Jesus het hom geantwoord: waar ek heengaan, kan jy my nou nie volg nie, maar later sal jy my volg. Petrus sê vir Hom: Here, hoekom kan ek U nie nou net volg nie? Ek sal my siel vir jou neerlê. Jesus het hom geantwoord, Jou siel sal jy vir My plaas? Waarlik, waarlik sê Ek vir jou, die haan sal nie kraai voordat jy My drie keer ontken het nie.

14

Moenie laat julle hart bekommerd wees nie; glo in God, en glo in My. In die huis van my Vader is baie wonings; as dit nie so was nie, sou ek dit vir julle gesê het; ek gaan om n plek vir julle voor te berei; en as ek gaan en n plek vir julle voorberei, kom ek weer en sal julle na Myself toe neem, sodat waar ek is, julle ook kan wees. En waar Ek gaan, weet julle, en die weg weet julle. Thomas sê vir Hom: Here, ons weet nie waarheen U gaan nie, en hoe kan ons die pad ken? Jesus sê vir hom: Ek is die weg en die waarheid en die lewe. Niemand kom na die Vader nie, behalwe deur My. As julle my geken het, sou julle ook my Vader geken het. En van nou af ken julle hom en het julle hom gesien. Filippus sê aan Hom: Here, wys ons die Vader, en dit is genoeg vir ons. Jesus sê vir hom: so lank is ek by julle, en het jy my nie geken nie,

Filippus? Die een wat my gesien het, het die Vader gesien; en hoe sê jy, wys vir ons die Vader? Glo jy nie dat ek in die Vader is en die Vader in my is nie? Die woorde wat ek aan julle spreek, spreek ek nie van myself nie; maar die Vader wat in my bly, Hy self doen die werke. Glo julle my dat ek in die Vader is en die Vader in my is; as julle dit egter nie glo nie, glo my dan ter wille van die werke self. Voorwaar, voorwaar sê ek vir julle, die een wat in my glo, die werke wat ek doen, sal daardie een ook doen, en groter as hierdie dinge sal hy doen, omdat ek na my Vader toe gaan, en wat ook al julle sou vra in my naam, dit sal ek doen, sodat die Vader verheerlik mag word in die Seun. As julle iets in my naam vra, sal Ek dit doen. As julle my liefhet, hou my gebooie, en ek sal die Vader vra en Hy sal n ander Voorspraak aan julle gee, sodat Hy met julle bly tot in ewigheid, die Gees van die waarheid, wat die wêreld nie kan ontvang nie, omdat dit Hom nie sien nie en Hom nie ken nie; maar julle ken Hom, omdat Hy by julle bly en in julle sal wees. Ek sal julle nie as weeskinders agterlaat nie, Ek kom na julle toe. Nog n klein rukkie en die wêreld sien My nie meer nie, maar julle sien My, omdat Ek leef en julle sal leef. In daardie dag sal julle weet dat ek in my Vader is en julle in my, en ek in julle. Die een wat my gebooie het en hulle bewaar, daardie een is die een wat my liefhet, en die een wat my liefhet sal geliefd word deur my Vader, en ek sal hom liefhê en ek sal myself aan hom toon. Judah, nie die Iskariot nie, sê vir Hom: Here, en wat het gebeur dat U op die punt staan om Uself aan ons te openbaar en nie aan die wêreld nie? Jesus het geantwoord en aan hom gesê: As iemand My liefhet, sal hy my woord bewaar, en my Vader sal hom liefhê, en

Ons sal na hom kom en by hom woning maak. Die een wat my nie liefhet nie, hou my woorde nie, en die woord wat julle hoor is nie myne nie, maar van die Vader wat my gestuur het. Hierdie dinge het ek aan julle gespreek terwyl ek by julle bly; maar die Voorspraak, die Heilige Gees wat die Vader in my naam sal stuur, daardie Een sal julle alles leer en sal julle aan alles herinner wat ek aan julle gesê het. Vrede laat ek vir julle, my vrede gee ek vir julle; nie soos die wêreld gee nie, ek gee vir julle. Moenie laat julle hart verontrus word nie, en moenie laat dit bang word nie. Julle het gehoor dat ek vir julle gesê het, ek gaan weg en ek kom na julle; as julle my liefgehad het, sou julle bly gewees het dat ek gesê het, ek gaan na die Vader; omdat die Vader my groter as ek is; en nou het ek vir julle gesê voor dit gebeur, sodat wanneer dit gebeur julle mag glo. Ek sal nie meer baie dinge met julle praat nie; want die heerser van die wêreld kom, en in my het hy niks nie; maar sodat die wêreld mag weet dat ek die vader liefhet, en net soos die vader my beveel het, so doen ek. Staan op, laat ons hiervandaan gaan.

15

Ek is die ware wingerdstok, en my Vader is die boer. Elke tak in My wat nie vrug dra nie, neem Hy weg, en elke tak wat vrug dra, reinig Hy, sodat dit meer vrug kan dra. Julle is reeds rein deur die woord wat Ek aan julle gespreek het. Bly in my, en ek in julle. Net soos die tak nie vrug kan dra van homself nie, as hy nie in die wingerdstok bly nie, so ook nie julle nie, as julle nie in my

bly nie. Ek is die wingerdstok, julle die lote. Die een wat in my bly en ek in hom, hierdie een dra baie vrug, omdat julle sonder my niks kan doen nie. As iemand nie in my bly nie, word hy buite gegooi soos die tak en het opgedroog, en hulle versamel hulle en gooi hulle in die vuur, en dit brand. As julle in My bly en my woorde in julle bly, vra wat julle ook al wil, en dit sal vir julle gegee word. In hierdie is my Vader verheerlik, sodat julle veel vrug dra, en julle sal my dissipels word. Soos die Vader my liefgehad het, so het Ek julle liefgehad; bly in my liefde. As julle my gebooie hou, sal julle in my liefde bly, soos ek die gebooie van my Vader gehou het en in sy liefde bly. Hierdie dinge het Ek aan julle gespreek sodat my vreugde in julle kan bly en julle vreugde vervul kan word. Hierdie is my gebod, dat julle mekaar liefhet soos Ek julle liefgehad het. Groter liefde as hierdie het niemand nie, dat iemand sy siel mag neerlê vir sy vriende. Julle is my vriende as julle doen soveel as wat ek aan julle beveel. Ek noem julle nie meer slawe nie, omdat die slaaf nie weet wat sy heer doen nie, maar ek het julle vriende genoem, omdat alles wat ek van my Vader gehoor het, aan julle bekend gemaak het. Julle het nie My gekies nie, maar Ek het julle gekies, en Ek het julle geplaas sodat julle moet gaan en vrug dra, en julle vrug bly, sodat wat ook al julle die Vader vra in My Naam, Hy aan julle gee. Hierdie dinge beveel ek julle, sodat julle mekaar liefhet. As die wêreld julle haat, weet dat dit My eerste voor julle gehaat het. As julle uit die wêreld was, sou die wêreld sy eie liefgehad het, maar omdat julle nie uit die wêreld is nie, maar Ek julle uit die wêreld gekies het, daarom haat die wêreld julle. Onthou die woord wat ek vir julle gesê het: n slaaf is nie groter as sy heer

nie. As hulle my vervolg het, sal hulle julle ook vervolg; as hulle my woord gehou het, sal hulle julle s'n ook hou. Maar al hierdie dinge sal hulle aan julle doen ter wille van my naam, omdat hulle Hom wat My gestuur het nie ken nie. As ek nie gekom het en met hulle gespreek het nie, sou hulle geen sonde gehad het nie, maar nou het hulle geen verskoning vir hulle sonde nie. Die een wat my haat, haat ook my Vader. As ek nie die werke in hulle gedoen het wat geen ander een gemaak het nie, sou hulle geen sonde gehad het nie, maar nou het hulle gesien en hulle het gehaat, beide my en my Vader. Maar sodat die woord wat in hulle wet geskrywe is, vervul mag word, dat hulle my sonder rede gehaat het. Wanneer die Voorspraak kom wat ek vir julle sal stuur van die Vader, die Gees van die waarheid wat van die Vader uitgaan, sal daardie Een getuig aangaande my; en julle getuig ook, omdat julle van die begin af met my is.

16

Hierdie dinge het Ek aan julle gesê sodat julle nie aanstoot sal neem nie. Hulle sal julle verstotenes maak, maar daar kom n uur sodat elkeen wat julle doodmaak, sal meen dat hy diens aan God offer. En hulle sal hierdie dinge doen, omdat hulle nie die Vader geken het nie, nog My nie. Maar hierdie dinge het ek vir julle gespreek sodat wanneer die uur kom, julle dit kan onthou dat ek dit vir julle gesê het. Maar hierdie dinge het ek vir julle nie van die begin af gesê nie, omdat ek by julle was. Maar nou gaan ek na die een wat my gestuur het, en niemand van julle vra

my waar gaan jy nie, maar omdat ek hierdie dinge vir julle gesê het, het die hartseer julle hart gevul. Maar ek sê vir julle die waarheid: dit is voordelig vir julle dat ek weggaan. Want as ek nie weggaan nie, sal die Voorspraak nie na julle kom nie; maar as ek gaan, sal ek Hom na julle stuur; en wanneer daardie Een gekom het, sal Hy die wêreld oortuig aangaande sonde en aangaande geregtigheid en aangaande oordeel. Aangaande sonde inderdaad, omdat hulle nie in my glo nie; aangaande geregtigheid maar, omdat ek na my Vader gaan en julle my nie meer sien nie; aangaande oordeel maar, omdat die heerser van hierdie wêreld geoordeel is. Ek het nog baie om vir julle te sê, maar julle is nie in staat om dit nou te dra nie. Maar wanneer daardie Een kom, die Gees van die waarheid, sal Hy julle lei in alle waarheid, want Hy sal nie uit Homself spreek nie, maar alles wat Hy hoor, sal Hy spreek, en die komende dinge sal Hy aan julle verkondig. Daardie Een sal My verheerlik, omdat Hy uit wat Myne is sal neem en dit aan julle sal verkondig. Alles wat die Vader het, is myne. Daarom het ek gesê dat Hy uit wat myn is sal neem en dit aan julle sal verkondig. n Rukkie en julle sien My nie, en weer n rukkie en julle sal My sien, omdat Ek na die Vader toe gaan. Sommige van sy dissipels het daarom tot mekaar gesê: Wat is dit wat Hy vir ons sê: n Klein rukkie en julle sien My nie, en weer n klein rukkie en julle sal My sien, en dat Ek na die Vader toe gaan? Hulle het dus gesê: Wat is dit wat hy sê, die klein? Ons weet nie wat hy praat nie. Jesus het daarom geweet dat hulle Hom wou vra, en Hy het aan hulle gesê: Soek julle onder mekaar aangaande hierdie dat Ek gesê het, n bietjie en julle sien My nie, en weer n bietjie en julle sal My sien? Waarlik

waarlik sê ek vir julle dat julle sal huil en sal treur, maar die wêreld sal bly wees; julle sal bedroef word, maar julle droefheid sal in blydskap verander; die vrou wanneer sy baar, het droefheid, omdat haar uur gekom het; maar wanneer sy die kind baar, onthou sy nie meer die verdriet nie weens die blydskap omdat n mens in die wêreld gebore is. En julle het daarom nou inderdaad pyn, maar ek sal julle weer sien en julle hart sal verheug, en julle vreugde neem niemand van julle weg. En in daardie dag sal julle my niks vra nie. Waarlik, waarlik sê ek vir julle dat die Vader aan julle sal gee soveel as wat julle in my naam sou vra. Tot nou toe het julle niks in my naam gevra nie, vra en julle sal ontvang, sodat julle vreugde vervul kan wees. Hierdie dinge het Ek in gelykenisse aan julle gespreek, maar daar kom n uur wanneer Ek nie langer in gelykenisse aan julle sal spreek nie, maar openlik aangaande die Vader aan julle sal verkondig. In daardie dag sal julle in my naam vra; en ek sê nie vir julle dat ek die Vader sal vra aangaande julle nie; want die Vader self het julle lief, omdat julle my liefgehad het, en geglo het dat ek van God uitgegaan het. Ek het van die Vader uitgegaan en in die wêreld gekom; weer verlaat Ek die wêreld en gaan na die Vader toe. Sy dissipels sê vir hom: Kyk, nou praat U openlik, en U sê geen gelykenis nie. Nou weet ons dat jy alles weet en jy het dit nie nodig dat iemand jou vra nie. Hierin glo ons dat jy van God uit gekom het. Jesus het hulle geantwoord: Glo julle nou net? Kyk, n uur kom, en nou het dit gekom, sodat julle versprei word, elkeen na sy eie, en my alleen laat; en ek is nie alleen nie, omdat die Vader met my is. Hierdie dinge het ek aan julle gespreek sodat julle vrede in my mag hê. In die wêreld

sal julle verdrukking hê; maar neem moed, ek het die wêreld oorwin.

17

Hierdie dinge het Jesus gespreek, en hy het sy oë na die hemel opgehef en gesê: Vader, die uur het gekom; verheerlik u seun, sodat die seun u ook kan verheerlik, soos u aan hom gesag oor alle vlees gegee het, sodat alles wat u aan hom gegee het, hy aan hulle ewige lewe sal gee. Hierdie is maar die ewige lewe, sodat hulle jou, die enigste ware God, en Jesus Christus wat jy gestuur het, mag ken. Ek het U verheerlik op die aarde, die werk het Ek voltooi wat U aan My gegee het om te doen; en nou verheerlik My, U, Vader, by Uself met die heerlikheid wat Ek gehad het voordat die wêreld was by U. Ek het jou naam geopenbaar aan die mense wat jy uit die wêreld aan my gegee het. Hulle was aan jou en jy het hulle aan my gegee, en hulle het jou woord gehou. Nou het hulle geweet dat alles wat jy aan my gegee het van jou af is; dat die woorde wat jy aan my gegee het, ek aan hulle gegee het, en hulle self het dit ontvang, en hulle het waarlik geweet dat ek van jou af uitgegaan het, en hulle het geglo dat jy my gestuur het. Ek vra aangaande hulle; nie aangaande die wêreld vra ek nie, maar aangaande dié wat jy aan my gegee het, omdat hulle joune is, en alles wat myne is joune is en wat joune is myne is, en ek is verheerlik in hulle. En ek is nie meer in die wêreld nie, en hulle is in die wêreld, en ek kom na jou. Heilige Vader, hou hulle in jou naam wat jy aan my gegee het, sodat hulle een mag

wees net soos ons. Toe ek met hulle in die wêreld was, het ek hulle in jou naam bewaak; die wat jy my gegee het, het ek bewaak, en niemand van hulle het vergaan nie, behalwe die seun van die verderf, sodat die Skrif vervul kon word. Maar nou kom ek na jou, en hierdie dinge spreek ek in die wêreld sodat hulle my vreugde vervul in hulle kan hê. Ek het aan hulle jou woord gegee, en die wêreld het hulle gehaat, omdat hulle nie uit die wêreld is nie, soos ek nie uit die wêreld is nie. Ek vra nie dat U hulle uit die wêreld wegneem nie, maar dat U hulle van die bose bewaar. Hulle is nie uit die wêreld nie, soos Ek nie uit die wêreld is nie. Heilig hulle in jou waarheid; jou woord is waarheid. Soos Jy My in die wêreld gestuur het, so het Ek hulle in die wêreld gestuur. En vir hulle heilig ek myself, sodat hulle ook geheilig mag wees in waarheid. Nie net oor hierdie dinge vra ek nie, maar ook oor die wat glo deur hulle woord in my, sodat almal een mag wees, net soos jy, Vader, in my is en ek in jou is, sodat hulle self ook in ons een mag wees, sodat die wêreld mag glo dat jy my gestuur het. En ek die heerlikheid wat Jy aan my gegee het, het ek aan hulle gegee, sodat hulle een mag wees net soos ons een is, ek in hulle en Jy in my, sodat hulle vervolmaak mag wees tot een, en sodat die wêreld mag weet dat Jy my gestuur het en hulle liefgehad het net soos Jy my liefgehad het. Vader, die wat Jy aan my gegee het, ek wil hê dat waar ek is, hulle ook saam met my sal wees, sodat hulle my heerlikheid kan sien wat Jy aan my gegee het, omdat Jy my liefgehad het voor die grondlegging van die wêreld. Regverdige Vader, en die wêreld het jou nie geken nie, maar ek het jou geken, en hierdie het geweet dat jy my gestuur het; en ek het aan hulle jou naam

bekend gemaak en sal bekend maak, sodat die liefde waarmee jy my liefgehad het in hulle mag wees, en ek in hulle.

18

Nadat Jesus hierdie dinge gesê het, het Hy saam met sy dissipels uitgegaan oorkant die Kedronstroom, waar n tuin was, waarin Hy en sy dissipels ingegaan het. Maar Juda, wat Hom oorgelewer het, het ook die plek geken, omdat Jesus dikwels daar met Sy dissipels byeen was. Judah het daarom die kohort en assistente van die hoofpriesters en Fariseërs geneem, en kom daar met fakkels en lampe en wapens. Jesus, wat daarom alles geweet het wat op Hom sou kom, het uitgegaan en aan hulle gesê: Wie soek julle? Hulle het hom geantwoord: Jesus die Nasarener. Jesus sê vir hulle: Ek is. En Judah, die een wat hom oorhandig het, het ook saam met hulle gestaan. Toe hy daarom aan hulle gesê het dat ek is, het hulle agteruitgegaan en op die grond geval. Weer daarom het hy hulle gevra: wie soek julle? Hulle het gesê: Jesus die Nasarener. Jesus het geantwoord: Ek het vir julle gesê dat Ek dit is. As julle dan my soek, laat hierdie weggaan; sodat die woord vervul mag word wat hy gesê het, dat van die wat jy aan my gegee het, ek nie een van hulle verloor het nie. Simon Petrus, wat n swaard gehad het, het dit daarom getrek en het die slaaf van die hoëpriester geslaan en sy regter oor afgesny; en die naam van die slaaf was Malchus. Jesus het daarom vir Petrus gesê: Steek die swaard in die skede. Sal ek nie die beker drink wat die Vader aan my gegee het nie? Die kohort daarom en die

militêre tribunus en die dienaars van die Jode het Jesus gegryp en hom gebind, en het hom weggelei na Annas eerste; hy was immers skoonvader van Kajafas, wat hoëpriester was van daardie jaar. Maar Kajafas was die een wat die Jode geadviseer het dat dit voordelig is dat een man vir die volk vergaan. Simon Petrus en die ander dissipel het Jesus gevolg. Daardie dissipel was bekend aan die hoëpriester, en hy het saam met Jesus ingegaan in die hof van die hoëpriester; maar Petrus het by die deur buite gestaan. Die ander dissipel, wat bekend was aan die hoëpriester, het dus uitgegaan en met die deurwagter gepraat en Petrus ingebring. Die diensmeisie, die deurwagter, sê daarom vir Petrus: Is jy nie ook een van die dissipels van hierdie man nie? Daardie een sê: Ek is nie. Die slawe en die assistente het gestaan, nadat hulle n koolsvuur gemaak het, omdat dit koud was, en hulle het hulleself gewarm; Petrus was ook by hulle en het gestaan en homself gewarm. Die hoëpriester het daarom vir Jesus gevra aangaande sy dissipels en aangaande sy lering. Jesus het hom geantwoord: Ek het met openheid tot die wêreld gespreek. Ek het altyd in die vergadering en in die tempel geleer, waar die Jode altyd bymekaar kom, en Ek het niks in die geheim gespreek nie. Wat vra jy my? Vra die wat gehoor het wat ek aan hulle gespreek het; kyk, hulle weet wat ek gesê het. Nadat hy hierdie dinge gesê het, het een van die assistente wat daar gestaan het, n hou aan Jesus gegee en gesê: Antwoord jy die hoëpriester so? Jesus het vir hom geantwoord: As ek sleg gespreek het, getuig aangaande die kwaad; maar as ek goed gespreek het, waarom slaan jy my? Annas het hom gebonde na Kajafas die hoëpriester gestuur. Simon Petrus was daar staan en

homself warm maak. Hulle het daarom vir hom gesê: Is jy nie ook van sy dissipels nie? Daardie een het dit daarom ontken en gesê: Ek is dit nie. Een van die slawe van die hoëpriester, n familielid synde van hom wie se oor Petrus afgesny het, sê: Het ek jou nie in die tuin saam met hom gesien nie? Weer het Petrus daarom ontken, en onmiddellik het n haan gekraai. Hulle lei daarom Jesus van Caiaphas af na die praetorium. Dit was egter môre, en hulle self het nie die praetorium ingegaan nie, sodat hulle nie besoedel sou word nie, maar sodat hulle die pasga kon eet. Pilatus het daarom na hulle uitgegaan en gesê, Watter aanklag bring julle teen hierdie man? Hulle het geantwoord en vir hom gesê: As hierdie man nie n kwaaddoener was nie, sou ons hom nie aan jou oorgelewer het nie. Pilatus het daarom vir hulle gesê: Neem julle hom en oordeel hom volgens julle wet. Die Jode het daarom vir hom gesê: dit is vir ons nie geoorloof om iemand dood te maak nie; sodat die woord van Jesus vervul mag word wat hy gesê het wat aandui deur watter dood hy sou sterwe. Pilatus het daarom weer in die praetorium ingegaan en Jesus geroep en aan hom gesê: Is jy die koning van die Jode? Jesus het hom geantwoord: Sê jy dit uit jouself, of het ander dit aan jou oor my gesê? Pilatus het geantwoord: Ek is tog seker nie n Jood nie? Jou nasie en die hoëpriesters het jou aan my oorhandig; wat het jy gedoen? Jesus het geantwoord, My koninkryk is nie uit hierdie wêreld nie. As my koninkryk uit hierdie wêreld was, sou my dienaars geveg het sodat ek nie aan die Jode oorgelewer word nie. Maar nou is my koninkryk nie van hier nie. Pilatus het daarom vir hom gesê: Is jy dan n koning? Jesus het geantwoord: jy sê dat ek n koning is. Ek is

hiervoor gebore en hiervoor het ek in die wêreld gekom, sodat ek vir die waarheid sal getuig. Elkeen wat van die waarheid is, hoor my stem. Pilatus sê vir hom: Wat is waarheid? En nadat hy dit gesê het, het hy weer na die Jode uitgegaan en sê vir hulle: ek vind geen skuld in hom nie; maar dit is n gewoonte by julle dat ek een vir julle vrylaat by die Pasga; wil julle daarom hê dat ek vir julle die koning van die Jode vrylaat? Hulle het daarom almal weer uitgeroep en gesê: Nie hierdie een nie, maar Barabbas. Barabbas was egter n rower.

19

Toe het Pilatus daarom Jesus geneem en Hom gegesel. En die soldate het n kroon van dorings geweef en dit op sy kop gesit, en hulle het n pers kleed om hom gegooi en hulle het gesê: wees gegroet, die koning van die Jode; en hulle het hom slae gegee. Pilatus het daarom weer buitentoe gegaan en aan hulle gesê: Kyk, ek bring hom buite na julle toe, sodat julle kan weet dat ek geen skuld in hom vind nie. Jesus het daarom buitentoe uitgegaan en die doringkroon en die pers kleed gedra, en Hy sê vir hulle: Kyk die man. Toe die hoofpriesters en die dienaars hom daarom gesien het, het hulle uitgeroep en gesê: Kruisig hom, kruisig hom. Pilatus sê vir hulle: neem julle hom en kruisig; want ek vind geen skuld in hom nie. Die Jode het hom geantwoord: Ons het n wet, en volgens ons wet behoort hy te sterwe, omdat hy homself die seun van God gemaak het. Toe Pilatus dus hierdie woord gehoor het, was hy meer bang, en hy

het die praetorium weer ingegaan en sê vir Jesus: Van waar is jy? Maar Jesus het nie vir hom n antwoord gegee nie. Sê dus Pilatus vir hom: praat jy nie met my nie? Weet jy nie dat ek gesag het om jou te kruisig en gesag het om jou vry te laat nie? Jesus antwoord: Jy sou geen gesag oor My gehad het nie, as dit nie aan jou van bo gegee was nie; daarom het hy wat My aan jou oorhandig n groter sonde. Vanaf hierdie het Pilatus probeer om hom vry te laat, maar die Jode het uitgeroep en gesê: as jy hom vrylaat, is jy nie n vriend van Caesar nie. Elkeen wat homself n koning maak, spreek teen die Keiser. Pilatus het dan hierdie woord gehoor en Jesus buite gelei, en het op die platform gaan sit in n plek genoem Litóstroton, in Hebreeus Gabbatha; dit was die voorbereiding van die Pasga, en die uur was omtrent die sesde; en hy sê vir die Jode: kyk, julle koning. Maar hulle het uitgeroep: Weg! Weg! Kruisig hom! Pilatus sê vir hulle: Sal ek julle koning kruisig? Die hoofpriesters het geantwoord: Ons het nie n koning nie, behalwe Caesar. Toe het hy hom daarom aan hulle oorgelewer sodat hy gekruisig sou word. Hulle het Jesus ontvang en hom gelei; en hy het sy kruis gedra en uitgegaan na die plek genoem skedelplaas, wat in Hebreeus Golgota genoem word, waar hulle hom gekruisig het, en met hom twee ander van weerskante, en Jesus in die middel. Pilatus het ook n titel geskryf en dit op die kruis geplaas, en daar was geskrywe: Jesus die Nasarener, die Koning van die Jode. Hierdie titel het daarom baie van die Jode gelees, omdat die plek waar Jesus gekruisig was, naby die stad was, en dit was geskrywe in Hebreeus, in Grieks, in Latyn. Die hoofpriesters van die Jode het daarom vir Pilatus gesê: Moenie skryf Die Koning van die Jode nie, maar dat

daardie een gesê het: Ek is die Koning van die Jode. Pilatus het geantwoord: Wat ek geskryf het, het ek geskryf. Die soldate het daarom, toe hulle Jesus gekruisig het, sy klere geneem en vier dele gemaak, vir elke soldaat n deel, en die tuniek. Maar die tuniek was soomloos, van bo af geweef deur die geheel. Hulle het dus vir mekaar gesê: laat ons dit nie skeur nie, maar laat ons lote werp oor dit van wie dit sal wees; sodat die Skrif vervul mag word wat sê: hulle het my klere onder hulleself verdeel, en op my kleding het hulle n lot gewerp. Die soldate het inderdaad daarom hierdie dinge gedoen. Hulle het gestaan en by die kruis van Jesus sy moeder en die suster van sy moeder, Maria die vrou van Klopas en Maria die Magdalena. Jesus het daarom sy moeder gesien en die dissipel wat Hy liefgehad het wat daar gestaan het, en Hy sê vir sy moeder: Vrou, kyk, jou seun. Toe sê Hy vir die dissipel: Kyk, jou moeder. En van daardie uur af het die dissipel haar in sy eie huis opgeneem. Na hierdie, wetende Jesus dat alle dinge reeds voltooi is, sodat die Skrif voltooi mag word, sê Hy: Ek is dors. n Vat vol asyn het daar gelê, en hulle het n spons met asyn gevul en dit om hisop geplaas en aan sy mond gebring. Toe Jesus daarom die asyn geneem het, het Hy gesê: Dit is voltooi, en Hy het sy hoof gebuig en die gees oorgegee. Die Jode het daarom Pilatus gevra dat hulle bene gebreek word en hulle weggeneem word, sodat die liggame nie op die kruis sou bly op die sabbat nie, aangesien dit voorbereidingsdag was, want daardie sabbatdag was n groot dag. Die soldate het dus gekom, en van die eerste een het hulle die bene gebreek en van die ander een wat saam met hom gekruisig is; maar toe hulle na Jesus toe gekom het, toe hulle hom reeds dood gesien het, het

hulle nie sy bene gebreek nie, maar een van die soldate het met n spies sy sy gesteek, en dadelik het bloed en water uitgekom. En die een wat gesien het, het getuig, en sy getuienis is waar, en daardie een weet dat hy die waarheid sê, sodat julle ook mag glo. Want hierdie dinge het gebeur, sodat die Skrif vervul mag word: n Been van hom sal nie gebreek word nie. En weer sê n ander skrif: hulle sal sien na hom wat hulle deurboor het. Na hierdie dinge het Josef van Arimatea, wat n dissipel van Jesus was, maar verborge weens die vrees vir die Jode, Pilatus gevra sodat hy die liggaam van Jesus mag wegneem; en Pilatus het dit toegelaat. Hy het dus gekom en die liggaam van Jesus weggeneem. Maar Nikodemus het ook gekom, hy wat die eerste keer in die nag na Jesus gekom het, en hy het n mengsel van mirre en alwyn gebring, omtrent honderd pond. Hulle het daarom die liggaam van Jesus geneem en dit in linne doeke met die speserye gebind, soos dit die gewoonte van die Jode is om te begrawe. Daar was in die plek waar Hy gekruisig was n tuin, en in die tuin n nuwe graf, waarin nog nooit niemand geplaas was nie; daar dus weens die voorbereiding van die Jode, omdat die graf naby was, het hulle Jesus geplaas.

20

Op die een van die sabbatte kom Maria die Magdalene vroeg in die oggend, terwyl dit nog donker was, by die graf, en sy sien die klip weggeneem van die graf. Sy hardloop daarom en kom na Simon Petrus en na die ander dissipel wat Jesus liefgehad het, en

sê vir hulle: Hulle het die Here uit die graf weggeneem, en ons weet nie waar hulle Hom neergelê het nie. Daarom het Peter en die ander dissipel uitgegaan en hulle was op pad na die graf. Die twee het saam gehardloop, en die ander dissipel het vinniger as Petrus vooruit gehardloop en het eerste by die graf gekom, en het afgebuig en sien die linne doeke lê, maar het egter nie ingegaan nie. Simon Petrus kom dus en volg hom, en het ingegaan in die graf en sien die linne doeke lê, en die gesigskleed wat op sy hoof was, lê nie by die linne doeke nie, maar apart opgerol op een plek. Toe het daarom ook die ander dissipel, die een wat eerste by die graf gekom het, ingegaan, en hy het gesien en geglo; want hulle het nog nie die Skrif geweet dat dit nodig is dat hy uit die dode moes opstaan nie. Die dissipels het daarom weer huistoe gegaan. Mary het maar buite by die graf gestaan en geween. Terwyl sy daarom geween het, het sy in die graf afgebuk en sien twee boodskappers in wit sit, een by die hoof en een by die voete, waar die liggaam van Jesus gelê het. En hulle sê vir haar: vrou, waarom huil jy? Sy sê vir hulle: Hulle het my Here weggeneem, en ek weet nie waar hulle Hom neergesit het nie. En nadat sy hierdie dinge gesê het, het sy omgedraai, en sy sien Jesus staan, en sy het nie geweet dat dit Jesus is nie. Jesus sê vir haar: vrou, waarom huil jy? Wie soek jy? Sy, wat gedink het dat hy die tuinier is, sê vir hom: heer, as jy hom weggedra het, sê vir my waar jy hom neergesit het, en ek sal hom optel. Jesus sê vir haar: Maria. Sy het gedraai en vir hom gesê: Rabboni, wat beteken onderwyser. Jesus sê vir haar: Moenie aan My raak nie, want Ek het nog nie opgeklim na My Vader nie. Gaan maar na My broers en sê vir hulle: Ek klim op na My Vader en julle Vader,

en My God en julle God. Maria Magdalena kom en rapporteer aan die dissipels dat sy die Heer gesien het, en dat Hy hierdie dinge aan haar gesê het. Omdat dit daardie aand op die eerste dag van die sabbatte was, en die deure gesluit was waar die dissipels bymekaar was weens die vrees vir die Jode, het Jesus gekom en in die middel gaan staan, en Hy sê vir hulle, vrede vir julle. En nadat Hy dit gesê het, het Hy aan hulle sy hande en sy sy gewys. Die dissipels het daarom verheug toe hulle die Here gesien het. Jesus het dus weer vir hulle gesê: Vrede vir julle. Net soos die Vader my gestuur het, stuur ek ook julle. En nadat Hy dit gesê het, het Hy asem geblaas en sê vir hulle: Ontvang Heilige Gees; as julle die sondes van sekeres vergewe, word hulle vergewe vir hulle; as julle die sondes van sekeres behou, is hulle behou. Thomas, maar een uit die twaalf, die een genoem Didymus, was nie met hulle toe Jesus gekom het nie. Die ander dissipels het dus vir hom gesê: Ons het die Here gesien. En hy het vir hulle gesê: as ek nie in sy hande die merk van die spykers sien nie, en my vinger in die merk van die spykers steek, en my hand in sy sy steek nie, sal ek glad nie glo nie. En na agt dae was sy dissipels weer binne en Thomas saam met hulle. Jesus kom terwyl die deure gesluit was, en Hy staan in die middel en sê: vrede vir julle. Daarna sê Hy vir Thomas: Bring jou vinger hier en kyk na my hande, en bring jou hand en steek dit in my sy, en moenie ongelowig wees nie, maar gelowig. En Thomas het geantwoord en aan hom gesê: My Heer en my God. Jesus sê vir hom: Omdat jy My gesien het, het jy geglo. Geseënd is die wat nie gesien het nie en tog geglo het. Baie dinge inderdaad dan en ander tekens het Jesus voor die oë van sy dissipels gedoen, wat

nie in hierdie boek geskryf is nie; maar hierdie dinge is geskryf sodat julle mag glo dat Jesus die Christus is, die Seun van God, en sodat julle wat glo, lewe mag hê in sy naam.

21

Na hierdie dinge het Jesus Homself weer aan die dissipels geopenbaar by die see van Tiberias, en Hy het dit so geopenbaar. Simon Petrus, en Thomas wat Didymus genoem word, en Nathanael van Kana in Galilea, en die seuns van Sebedeus, en twee ander van sy dissipels was saam. Simon Petrus sê vir hulle: Ek gaan vis vang. Hulle sê vir hom: ons kom ook saam met jou. Hulle het uitgegaan en dadelik in die skip ingeklim, en in daardie nag het hulle niks gevang nie. Toe die oggend reeds aangebreek het, het Jesus op die strand gestaan, maar die dissipels het egter nie geweet dat dit Jesus is nie. Jesus sê dus vir hulle: Kinders, het julle nie dalk iets kos nie? Hulle het hom geantwoord: Nee. Maar Hy het vir hulle gesê: Gooi die net aan die regterkant van die boot, en julle sal vind. Hulle het dit dus gegooi, en hulle kon dit nie meer intrek nie vanweë die menigte visse. Daarom sê daardie dissipel, wat Jesus liefgehad het, vir Petrus: Dit is die Here. Simon Petrus het daarom, toe hy gehoor het dat dit die Here is, die buitenste kleed gegord, want hy was kaal, en homself in die see gegooi. Maar die ander dissipels het met die bootjie gekom, want hulle was nie ver van die land nie, maar omtrent tweehonderd el, en het die net vol visse gesleep. Toe hulle daarom aan land gegaan het, sien hulle n

houtskoolsvuur lê en vis daarop geplaas en brood. Jesus sê vir hulle: Bring van die vis wat julle nou gevang het. Simon Petrus het opgegaan en die net op die aarde getrek, vol groot visse honderd drie en vyftig, en alhoewel daar so baie was, is die net nie geskeur nie. Jesus sê vir hulle: Kom eet ontbyt. Niemand van die dissipels het dit gewaag om Hom te vra Wie is U?, omdat hulle geweet het dat dit die Here is. Jesus kom daarom en neem die brood en gee dit aan hulle, en die vis net so. Hierdie was reeds die derde keer dat Jesus aan sy dissipels verskyn het nadat Hy uit die dood opgestaan het. Toe hulle daarom ontbyt gehad het, sê Jesus vir Simon Petrus: Simon seun van Jona, het jy my meer lief as hierdie? Hy sê vir Hom: Ja, Here, U weet dat ek U liefhet. Hy sê vir hom: Wei my lammers. Hy sê weer vir hom n tweede keer: Simon, seun van Jona, het jy My lief? Hy sê vir Hom: Ja, Here, U weet dat ek U liefhet. Hy sê vir hom: wei my skape. Hy sê vir hom die derde keer: Simon, seun van Jonah, het jy my lief? Petrus was bedroef omdat hy die derde keer vir hom gesê het, het jy my lief, en hy het vir hom gesê: Here, jy weet alles, jy weet dat ek jou liefhet. Jesus sê vir hom: Voed my skape. Waarlik, waarlik, Ek sê vir jou, toe jy jonger was, het jy jouself gegord en geloop waar jy wou, maar wanneer jy oud word, sal jy jou hande uitstrek, en n ander sal jou gord en bring waar jy nie wil nie. Maar hierdie het hy gesê om aan te dui deur watter dood hy God sou verheerlik. En nadat hy dit gesê het, sê hy vir hom: volg my. Petrus het omgedraai en sien die dissipel wat Jesus liefgehad het, wat volg, wat ook by die aandete op sy bors gelê het en gesê het: Here, wie is dit wat U verraai? Toe Petrus hom sien, sê hy vir Jesus: Heer, maar wat van hom? Jesus sê vir

hom: As Ek wil hê hy moet bly totdat Ek kom, wat maak dit vir jou saak? Jy volg my. Daarom het hierdie woord na die broers uitgegaan dat daardie dissipel nie sterwe nie, en Jesus het nie aan hom gesê dat hy nie sterwe nie, maar as ek wil hê hy moet bly totdat ek kom, wat maak dit vir jou saak? Hierdie is die dissipel wat getuig aangaande hierdie dinge en wat hierdie dinge geskryf het, en ons weet dat sy getuienis waar is. Daar is ook nog baie ander dinge wat Jesus gedoen het, wat as hulle een vir een geskryf sou word, dink ek nie eens die wêreld self die boeke wat geskryf word sou kan bevat nie. Amen.

1 Johannes

1

Dit wat van die begin af was, wat ons gehoor het, wat ons met ons oë gesien het, wat ons aanskou het en ons hande aangeraak het, aangaande die woord van die lewe; en die lewe is geopenbaar, en ons het gesien en ons getuig en ons verkondig aan julle die ewige lewe, wat by die Vader was en aan ons geopenbaar is; wat ons gesien het en gehoor het, verkondig ons aan julle, sodat julle ook gemeenskap met ons mag hê; en ons gemeenskap is ook met die Vader en met sy Seun Jesus Christus. En hierdie dinge skryf ons aan julle, sodat ons vreugde vervul kan wees. En hierdie is die boodskap wat ons van hom gehoor het en aan julle verkondig, dat God lig is en daar geen duisternis in hom is nie. As ons sê dat ons gemeenskap met hom het en in die duisternis loop, lieg ons en doen ons nie die waarheid nie; as ons maar in die lig loop, soos hy in die lig is, het ons gemeenskap met mekaar, en die bloed van Jesus Christus, die Seun van hom, reinig ons van alle sonde. As ons sê dat ons nie sonde het nie, bedrieg ons onsself en die waarheid is nie in ons nie. As ons ons

sondes bely, is Hy getrou en regverdig, sodat Hy ons die sondes vergewe en ons reinig van alle ongeregtigheid. As ons sê dat ons nie gesondig het nie, maak ons hom n leuenaar, en sy woord is nie in ons nie.

2

Kindjies my, hierdie dinge skryf ek vir julle sodat julle nie mag sondig nie; en as iemand sondig, het ons n voorspraak by die Vader, Jesus Christus die regverdige; en hy is die versoning vir ons sondes, nie vir ons s'n alleen nie, maar ook vir die hele wêreld. En hierin weet ons dat ons Hom geken het, as ons sy gebooie hou. Die een wat sê, ek het hom geken, en sy bevele nie hou nie, is n leuenaar, en in hierdie een is die waarheid nie; maar wie sy woord hou, waarlik in hierdie een is die liefde van God volmaak gemaak. Hierin weet ons dat ons in Hom is. Die een wat sê dat hy in Hom bly, behoort self ook so te wandel soos daardie Een gewandel het. Broers, ek skryf nie n nuwe gebod aan julle nie, maar n ou gebod wat julle van die begin af gehad het; die ou gebod is die woord wat julle van die begin af gehoor het. Weer skryf ek n nuwe gebod aan julle, wat waar is in hom en in julle, omdat die duisternis verbygaan en die ware lig reeds skyn. Die een wat sê dat hy in die lig is, en sy broer haat, is in die duisternis tot nou toe. Die een wat sy broer liefhet bly in die lig, en daar is nie n struikelblok in hom nie; en die een wat sy broer haat is in die duisternis en loop in die duisternis, en hy weet nie waar hy gaan nie, omdat die duisternis sy oë verblind het. Ek

skryf aan julle, klein kindertjies, dat julle sondes aan julle vergewe is deur sy naam. Ek skryf vir julle, vaders, omdat julle Hom wat van die begin af is, geken het. Ek skryf vir julle, jong mans, omdat julle die bose oorwin het. Ek het vir julle geskryf, kinders, omdat julle die Vader geken het. Ek het vir julle geskryf, vaders, omdat julle Hom ken wat van die begin af is. Ek het vir julle geskryf, jong manne, omdat julle sterk is en die woord van God in julle bly en julle die bose oorwin het. Moenie die wêreld liefhê nie, nog die dinge in die wêreld nie. As iemand die wêreld liefhet, is die liefde van die Vader nie in hom nie; omdat alles wat in die wêreld is, die begeerte van die vlees en die begeerte van die oë en die grootspraak van die lewe, nie van die Vader is nie, maar van die wêreld is. En die wêreld gaan verby en die begeerte daarvan, maar hy wat die wil van God doen, bly tot in ewigheid. Kinders, dit is die laaste uur, en net soos julle gehoor het dat die antichris kom, en nou het baie antichriste geword; daarom weet ons dat dit die laaste uur is. Hulle het uit ons uitgegaan, maar hulle was nie uit ons nie, want as hulle uit ons was, sou hulle met ons gebly het, maar sodat geopenbaar kan word dat nie almal uit ons is nie. En julle het n salwing van die Heilige, en julle weet alles. Ek het nie aan julle geskryf omdat julle die waarheid nie ken nie, maar omdat julle dit ken, en omdat elke leuen nie uit die waarheid is nie. Wie is die leuenaar as nie die een wat ontken dat Jesus die Christus is? Hierdie een is die antichris, die een wat die Vader en die Seun ontken. Elke een wat die Seun ontken, het ook nie die Vader nie. Daarom, wat julle van die begin af gehoor het, laat dit in julle bly. As dit in julle bly wat julle van die begin af gehoor het, sal julle ook in die

Seun en in die Vader bly. En hierdie is die belofte wat Hy aan ons beloof het, die ewige lewe. Hierdie dinge het ek aan julle geskryf aangaande dié wat julle mislei. En julle, die salwing wat julle van hom ontvang het, bly in julle, en julle het nie nodig dat iemand julle leer nie, maar soos die salwing self julle leer oor alles, en dit is waar en is nie valsheid nie, en soos dit julle geleer het, sal julle in hom bly. En nou, klein kindertjies, bly in Hom, sodat wanneer Hy geopenbaar word, ons vrymoedigheid mag hê en nie van Hom beskaamd mag wees by sy koms nie. As julle mag weet dat Hy regverdig is, weet dat elkeen wat geregtigheid doen uit Hom gebore is.

3

Sien watter soort liefde die Vader aan ons gegee het sodat ons kinders van God genoem kan word. Weens hierdie ken die wêreld julle nie, omdat dit Hom nie geken het nie. Geliefdes, nou is ons kinders van God, en dit is nog nie geopenbaar wat ons sal wees nie, maar ons weet dat as dit geopenbaar word, ons aan hom soortgelyk sal wees, omdat ons hom sal sien soos hy is. En almal wat hierdie hoop op Hom het, reinig homself, soos Hy rein is. Almal wat die sonde doen, maak ook wetteloosheid, en die sonde is wetteloosheid. En julle weet dat daardie Een geopenbaar is sodat Hy ons sondes mag wegneem, en sonde is nie in Hom nie. Almal wat in Hom bly, sondig nie; almal wat sondig, het Hom nie gesien nie en het Hom nie geken nie. Kindertjies, laat niemand julle mislei nie; die een wat

geregtigheid doen is regverdig, net soos daardie een regverdig is; die een wat sonde doen is van die duiwel, omdat die duiwel van die begin af sondig. Vir hierdie is die Seun van God geopenbaar, sodat Hy die werke van die duiwel mag vernietig. Almal wat uit God gebore is, doen nie sonde nie, omdat sy saad in hom bly, en hy kan nie sondig nie, omdat hy uit God gebore is. In hierdie is die kinders van God en die kinders van die duiwel sigbaar. Elkeen wat nie geregtigheid doen nie, is nie van God nie, en die een wat nie sy broer liefhet nie. Dat hierdie die boodskap is wat julle van die begin af gehoor het, sodat ons mekaar liefhet, nie soos Kain wat van die bose was en sy broer geslag het nie; en ter wille van wat het hy hom geslag? Omdat sy werke boos was, maar dié van sy broer regverdig. Moenie verwonder wees nie, my broers, as die wêreld julle haat. Ons weet dat ons uit die dood in die lewe oorgegaan het, omdat ons die broers liefhet. Wie nie die broer liefhet nie, bly in die dood. Elke een wat sy broer haat, is n moordenaar, en julle weet dat geen moordenaar ewige lewe in homself het wat bly nie. In hierdie het ons die liefde geken, dat daardie Een vir ons sy siel geplaas het, en ons behoort vir die broers ons siele te plaas. Wie maar die lewe van die wêreld het en sy broer sien wat nood het en sy hart van hom afsluit, hoe bly die liefde van God in hom? My kinders, laat ons nie liefhê met woorde of met die tong nie, maar in daad en waarheid. En hierin weet ons dat ons van die waarheid is, en voor Hom sal ons ons harte oortuig, dat as ons hart ons veroordeel, dat God groter is as ons hart en alles ken. Geliefdes, as ons hart ons nie veroordeel nie, het ons vrymoedigheid teenoor God, en wat ons ook al vra, ontvang ons

van Hom, omdat ons sy gebooie hou en die dinge doen wat aangenaam is voor Hom. En hierdie is sy gebod, dat ons in die Naam van sy Seun Jesus Christus moet glo en mekaar moet liefhê soos Hy die gebod gegee het. En die een wat sy gebooie hou, bly in Hom en Hy in hom. En hierby weet ons dat Hy in ons bly, uit die Gees wat Hy aan ons gegee het.

4

Geliefdes, moenie elke gees glo nie, maar toets die geeste of hulle uit God is, omdat baie vals profete in die wêreld uitgegaan het. Hierby ken julle die Gees van God: elke gees wat bely Jesus Christus in die vlees gekom het, is uit God; en elke gees wat nie Jesus Christus in die vlees gekom het bely nie, is nie uit God nie; en hierdie is die van die antichris waarvan julle gehoor het dat hy kom, en nou is hy reeds in die wêreld. Julle is uit God, kinders, en het hulle oorwin, omdat Hy wat in julle is groter is as hy wat in die wêreld is. Hulle is uit die wêreld, daarom praat hulle uit die wêreld en die wêreld hoor hulle. Ons is van God; die een wat God ken, luister na ons. Wie nie van God is nie, hoor nie na ons nie. Uit hierdie ken ons die gees van die waarheid en die gees van die dwaling. Geliefdes, laat ons mekaar liefhê, omdat die liefde uit God is, en elkeen wat liefhet uit God gebore is en God ken. Hy wat nie liefhet nie, het God nie geken nie, want God is liefde. In hierdie is die liefde van God in ons geopenbaar, omdat God sy eniggebore Seun in die wêreld gestuur het sodat ons deur Hom mag lewe. Hierin is die liefde, nie dat ons God

liefgehad het nie, maar dat Hy ons liefgehad het en sy Seun gestuur het as versoening vir ons sondes. Geliefdes, as God ons so liefgehad het, behoort ons ook mekaar lief te hê. God het niemand ooit gesien nie, as ons mekaar liefhet, bly God in ons en sy liefde is volmaak in ons. Hierby weet ons dat ons in Hom bly en Hy in ons, omdat Hy aan ons uit sy Gees gegee het. En ons het gesien en getuig dat die Vader die Seun as Verlosser van die wêreld gestuur het. Wie sou bely dat Jesus die Seun van God is, God bly in hom en hy in God. En ons het geken en geglo die liefde wat God in ons het. God is liefde, en die een wat in die liefde bly, bly in God en God in hom. In hierdie is die liefde met ons volmaak gemaak, sodat ons vrymoedigheid mag hê in die dag van die oordeel, omdat soos daardie Een is, so is ons ook in hierdie wêreld. Vrees is nie in die liefde nie, maar die volmaakte liefde gooi die vrees buite, omdat die vrees straf het, en hy wat vrees is nie volmaak gemaak in die liefde nie. Ons het hom lief, omdat Hy ons eerste liefgehad het. As iemand sê dat hy God liefhet, en sy broer haat, is hy n leuenaar, want hy wat nie sy broer liefhet wat hy gesien het nie, hoe kan hy God liefhê wat hy nie gesien het nie? En ons het hierdie gebod van Hom, dat hy wat God liefhet, ook sy broer moet liefhê.

5

Elkeen wat glo dat Jesus die Christus is, is uit God gebore, en elkeen wat die Verwekker liefhet, het ook die een lief wat uit Hom gebore is. Hierby weet ons dat ons die kinders van God

liefhet, wanneer ons God liefhet en sy gebooie onderhou. Dit is die liefde van God, dat ons sy gebooie hou; en sy gebooie is nie swaar nie, omdat alles wat uit God gebore is die wêreld oorwin; en dit is die oorwinning wat die wêreld oorwin het, ons geloof. Wie is die een wat die wêreld oorwin, indien nie die een wat glo dat Jesus die Seun van God is nie? Hierdie is Hy wat gekom het deur water en bloed, Jesus Christus, nie in die water alleen nie, maar in die water en die bloed, en die Gees is die Een wat getuig, omdat die Gees die waarheid is. Dat daar drie is wat getuig in die hemel, die Vader, die Woord en die Heilige Gees, en hierdie drie een is; en drie is wat getuig op die aarde, die Gees en die water en die bloed, en die drie is tot die een. As ons die getuienis van die mense ontvang, is die getuienis van God groter, omdat hierdie die getuienis van God is wat Hy aangaande sy Seun getuig het. Die wat in die Seun van God glo, het die getuienis in hom; die wat nie in God glo nie, het Hom n leuenaar gemaak, omdat hy nie geglo het in die getuienis wat God aangaande sy Seun getuig het nie. En hierdie is die getuienis, dat God ewige lewe aan ons gegee het, en hierdie lewe is in sy Seun. Die een wat die Seun het, het die lewe; die een wat nie die Seun van God het nie, het nie die lewe nie. Hierdie dinge het ek aan julle geskryf wat in die naam van die Seun van God glo, sodat julle mag weet dat julle ewige lewe het, en sodat julle in die naam van die Seun van God mag glo. En dit is die vrymoedigheid wat ons teenoor Hom het: dat as ons iets volgens sy wil vra, Hy ons verhoor. En as ons weet dat Hy ons hoor, wat ons ook al vra, weet ons dat ons die versoeke het wat ons van Hom gevra het. As iemand sy broer sien sondig n sonde nie na die dood toe nie,

sal hy vra, en hy sal aan hom lewe gee, aan die wat sondig nie na die dood toe nie. Daar is sonde wat na die dood lei; nie aangaande daardie een sê ek dat jy moet vra nie. Alle ongeregtigheid is sonde, en daar is sonde wat nie tot die dood lei nie. Ons weet dat almal wat uit God gebore is nie sondig nie, maar die Een wat uit God gebore is bewaar homself, en die bose raak hom nie. Ons weet dat ons uit God is, en die hele wêreld lê in die bose. Ons weet en dat die Seun van God gekom het en aan ons verstand gegee het sodat ons die Ware ken; en ons is in die Ware, in sy Seun Jesus Christus. Hierdie een is die ware God en ewige lewe. Kinders, bewaak julleself van die afgode, amen.

Genesis

1

In die begin het God die hemel en die aarde gemaak. Die aarde was egter onsigbaar en ongevorm, en duisternis was bo die afgrond, en die Gees van God het bo die water gesweef. En God het gesê: Laat daar lig wees, en daar was lig. En God het die lig gesien, dat dit goed was, en God het geskei tussen die lig en die duisternis. En God het die lig dag genoem, en die duisternis het Hy nag genoem. En dit het aand geword, en dit het môre geword, dag een. En God het gesê: Laat daar n uitspansel wees in die midde van die water, en laat dit skei tussen die water en die water, en so het dit gebeur. En God het die uitspansel gemaak, en God het geskei tussen die water wat onder die uitspansel was, en die water wat bo die uitspansel was. En God het die uitspansel hemel genoem, en God het gesien dat dit goed was, en dit het aand geword, en dit het môre geword, die tweede dag. En God het gesê: Laat die water onder die hemel in een versameling bymekaar gebring word, en laat die droë verskyn. En dit het so gebeur, en die water onder die hemel is in hulle

versamelinge bymekaar gebring, en die droë het verskyn. En God het die droë land genoem, en die versamelings van die waters het Hy seë genoem, en God het gesien dat dit goed was. En God het gesê: Laat die aarde kruid laat uitspruit, gras wat saad saai volgens sy soort en volgens gelykenis, en vrugdraende boom wat vrug maak, waarvan die saad daarvan in hom is volgens sy soort op die aarde. En dit het so gebeur. En die aarde het kruid van gras voortgebring, wat saad saai volgens soort en volgens gelykenis, en vrugdraende boom wat vrug maak, waarvan die saad daarvan in hom is volgens soort op die aarde, en God het gesien dat dit goed was. En dit het aand geword, en dit het môre geword, die derde dag. En God het gesê: Laat daar ligte wees in die uitspansel van die hemel om lig te gee op die aarde, om te skei tussen die dag en die nag, en laat hulle wees vir tekens en vir tye en vir dae en vir jare. En laat hulle ligte wees in die uitspansel van die hemel, sodat hulle lig gee op die aarde, en dit het so gebeur. En God het die twee groot ligte gemaak, die groot lig vir die heerskappy van die dag, en die kleiner lig vir die heerskappy van die nag, en die sterre. En God het hulle geplaas in die uitspansel van die hemel, sodat hulle skyn op die aarde, en heers oor die dag en die nag, en skei tussen die lig en tussen die duisternis; en God het gesien dat dit goed was. En dit het aand geword en dit het môre geword, die vierde dag. En God het gesê: Laat die waters lewende wesens voortbring, en voëls wat vlieg bo die aarde teen die uitspansel van die hemel. En so het dit gebeur. En God het die groot seeskepsels gemaak, en alle siel van diere wat kruip, wat die waters uitgebring het volgens hulle soorte, en elke gevlerkte

voël volgens sy soort, en God het gesien dat dit goed was. En God het hulle geseën en gesê: Vermeerder en vermenigvuldig, en vul die waters in die seë, en laat die voëls vermenigvuldig op die aarde. En dit het aand geword, en dit het môre geword, die vyfde dag. En God het gesê: Laat die aarde lewende siele voortbring volgens hul ras – viervoetige diere, en kruipende dinge, en wilde diere van die aarde volgens hul ras. En so het dit gebeur. En God het die wilde diere van die aarde volgens hulle soorte gemaak, en die vee volgens hulle soorte, en al die kruipende dinge van die aarde volgens hulle soorte, en God het gesien dat dit goed was. En God het gesê: Laat Ons die mens maak volgens ons beeld en volgens ons gelykenis, en laat hulle heers oor die visse van die see en oor die voëls van die hemel en oor die vee en oor die hele aarde en oor al die kruipende diere wat op die aarde kruip. En God het die mens gemaak, volgens die beeld van God het Hy hom gemaak, manlik en vroulik het Hy hulle gemaak. En God het hulle geseën en gesê: Vermeerder en vermenigvuldig, en vul die aarde, en onderwerp dit, en heers oor die visse van die see, en oor die voëls van die hemel, en oor al die vee, en oor die hele aarde, en oor al die kruipende diere wat op die aarde kruip. En God het gesê: Kyk, ek het aan julle gegee alle saaddraende gras wat saad saai, wat bo-oor die hele aarde is; en elke boom wat in homself vrug van saaddraende saad het, sal vir julle tot kos wees, en vir al die wilde diere van die aarde, en vir al die voëls van die hemel, en vir elke kruipding wat op die aarde kruip, wat in homself n siel van lewe het, en alle groen gras tot kos; en dit het so gebeur. En God het alles gesien wat Hy gemaak het, en kyk, dit was baie goed, en

daar was aand, en daar was môre, die sesde dag.

2

En die hemel en die aarde is voltooi, en hulle hele wêreld. En God het op die sesde dag sy werke voltooi wat Hy gemaak het, en Hy het op die sewende dag gerus van al sy werke wat Hy gemaak het. En God het die sewende dag geseën en dit geheilig, omdat Hy op hierdie dag gerus het van al sy werke wat God begin het om te doen. Dit is die boek van oorsprong van hemel en aarde, toe dit gebeur het, op watter dag die Here die God die hemel en die aarde gemaak het, en elke groen van die veld voor dit op die aarde geword het, en alle gras van die veld voor dit opgekom het; want God het nie op die aarde laat reën nie, en mens was nie daar om dit te bewerk nie. n Fontein het uit die aarde opgekom en die hele oppervlak van die aarde natgemaak. En God het die mens gevorm, stof van die aarde, en Hy het in sy gesig die asem van lewe ingeblaas, en die mens het n lewende siel geword. En God het n paradys in Eden volgens die ooste geplant, en Hy het daar die mens geplaas wat Hy gevorm het. En God het nog uit die aarde elke boom laat opkom wat mooi is om te sien en goed om te eet, en die boom van die lewe in die midde van die paradys, en die boom van die kennis van goed en kwaad. n Rivier gaan uit van Eden om die paradys nat te maak, en van daar word dit in vier takke verdeel. Naam van die een, Pishon, hierdie is die een wat die hele land Havilah omring, daar waar die goud is. Die goud van daardie aarde is mooi, en daar is

die karbonkel en die groen steen. En die naam van die tweede rivier is Gihon; dit is die een wat die hele land Ethiopië omring. En die derde rivier, Tigris, hierdie een wat voortvloei teenoor Assirië, en die vierde rivier, Eufraat. En die Here God het die mens geneem wat Hy gevorm het, en hom in die paradys van weelde geplaas om dit te bewerk en te bewaak. En die Here God het Adam beveel en gesê: Van elke boom in die paradys mag jy gerus eet. Maar van die boom van die kennis van goed en kwaad mag julle nie eet nie, want op die dag dat julle daarvan eet, sal julle sekerlik sterwe. En die Here God het gesê: Dit is nie goed dat die mens alleen is nie; laat Ons vir hom n helper maak wat by hom pas. En God het nog uit die aarde al die wilde diere van die veld gevorm, en al die voëls van die hemel, en Hy het hulle na Adam gebring om te sien wat hy hulle sal noem, en alles wat Adam n lewende siel genoem het, dit was die naam daarvan. En Adam het name gegee aan al die vee, en aan al die voëls van die hemel, en aan al die wilde diere van die veld, maar vir Adam is geen helper gevind wat aan hom gelyk was nie. En God het n trans op Adam laat kom, en hy het geslaap, en Hy het een van sy sye geneem, en Hy het vlees in die plek daarvan ingevul. En God het die sy wat Hy van Adam geneem het, in n vrou gebou, en Hy het haar na Adam gebring. En Adam het gesê: Hierdie is nou been uit my bene en vlees uit my vlees; sy sal vrou genoem word, omdat sy uit haar man geneem is. Ter wille hiervan sal n man sy vader en sy moeder verlaat, en sal aangeheg word aan sy vrou, en die twee sal een vlees wees. En die twee was naak, Adam en sy vrou, en hulle was nie skaam nie.

3

Die slang was egter die wysste van al die wilde diere op die aarde wat die Here God gemaak het, en die slang het vir die vrou gesê: Wat, het God gesê julle mag nie van enige boom in die paradys eet nie? En die vrou het vir die slang gesê, van die vrug van die boom van die paradys sal ons eet. Maar van die vrug van die boom wat in die middel van die paradys is, het God gesê, julle sal nie daarvan eet nie, en julle sal dit ook nie aanraak nie, sodat julle nie sal sterwe nie. En die slang het vir die vrou gesê: Julle sal nie dood sterwe nie. Want God het geweet dat op watter dag julle daarvan eet, sal julle oë oopgemaak word, en julle sal wees soos gode, wat goed en kwaad ken. En die vrou het gesien dat die boom goed was vir kos, en dat dit aangenaam was vir die oë om te sien, en mooi is om te verstaan, en sy het geneem van sy vrug, geëet, en ook aan haar man saam met haar gegee, en hulle het geëet. En die oë van die twee is oopgemaak, en hulle het geweet dat hulle naak was, en hulle het vyeblare aanmekaargewerk en vir hulleself lendedoeke gemaak. En hulle het die stem van die Here God gehoor wat in die paradys loop in die aand, en Adam en sy vrou het weggesteek van die aangesig van die Here God in die midde van die boom van die paradys. En die Here God het Adam geroep en aan hom gesê: Adam, waar is jy? En Hy het vir hom gesê: Ek het u stem gehoor terwyl U in die paradys loop, en ek was bang omdat ek naak is, en ek het weggesteek. En God sê vir hom: Wie het aan jou vertel dat jy naak is? Het jy geëet van die boom waarvan Ek jou beveel het

om alleen daarvan nie te eet nie? En Adam het gesê: Die vrou wat U saam met my gegee het, sy het aan my van die boom gegee, en ek het geëet. En die Here God het vir die vrou gesê: Wat is dit wat jy gedoen het? En die vrou het gesê, die slang het my bedrieg, en ek het geëet. En die Here God het vir die slang gesê: Omdat jy dit gedoen het, is jy vervloek bo al die vee en bo al die wilde diere van die aarde. Op jou bors en jou maag sal jy gaan, en grond sal jy eet al die dae van jou lewe. En Ek sal vyandskap plaas tussen jou en die vrou, en tussen jou saad en haar saad; hy sal jou kop tref, en jy sal sy hiel tref. En vir die vrou het Hy gesê: Ek sal jou pyne vermenigvuldig, en jou sug; in smarte sal jy kinders baar, en na jou man sal jou wegkering wees, en hy sal oor jou heers. Maar vir Adam het Hy gesê: Omdat jy geluister het na die stem van jou vrou, en jy het geëet van die boom waarvan Ek jou beveel het om slegs hiervan nie te eet nie, daarvan het jy geëet, vervloek is die aarde in jou werke, in smarte sal jy dit eet al die dae van jou lewe. Dorings en distels sal vir jou opkom, en jy sal die gras van die veld eet. In die sweet van jou gesig sal jy jou brood eet, totdat jy terugkeer na die aarde waaruit jy geneem is, want aarde is jy, en na die aarde sal jy terugkeer. En Adam het die naam van sy vrou Lewe genoem, omdat sy die moeder van alle lewendes is. En die Here God het vir Adam en sy vrou tunieke van vel gemaak en hulle daarmee geklee. En God het gesê: Kyk, Adam het geword soos een van ons, om goed en kwaad te ken, en nou mag hy nie ooit sy hand uitstrek en van die boom van die lewe neem en eet nie, anders sal hy vir ewig leef. En die Here God het hom uitgestuur uit die paradys van weelde, om die grond te bewerk waaruit hy geneem

was. En Hy het Adam uitgedryf en hom teenoor die paradys van weelde gevestig, en Hy het die gerubs geplaas, en die vurige swaard wat draai, om die weg van die boom van die lewe te bewaak.

4

Adam het Eve, sy vrou, geken, en sy het swanger geword en Kain gebore, en sy het gesê: Ek het n man deur God verkry. En sy het voortgegaan om sy broer Abel te baar, en Abel het n skaapherder geword, maar Kain was n bewerker van die grond. En dit het gebeur na dae dat Kain van die vrugte van die aarde n offer aan die Here gebring het. En Abel het ook self van die eersgeborenes van sy skape gebring, en van hulle vette. En God het op Abel gekyk, en op sy geskenke. Op Kain maar, en op sy offers, het Hy nie aandag gegee nie, en Kain was baie bedroef, en sy gesig het geval. En die Here God het vir Kain gesê: Waarom het jy so diep bedroef geword, en waarom het jou gesig geval? Nie as jy korrek offer, maar nie korrek verdeel nie, het jy gesondig? Wees stil; na jou is sy draai, en jy sal oor hom heers. En Kain het vir Abel, sy broer, gesê: Laat ons na die vlakte gaan. En dit het gebeur toe hulle in die vlakte was, het Kain teen Abel, sy broer, opgestaan en hom doodgemaak. En die Here God het vir Kain gesê: Waar is Abel, jou broer? En hy het gesê, ek weet nie; is ek nie die bewaarder van my broer nie? En die Here het gesê, wat het jy gedoen? Die stem van die bloed van jou broer roep uit na my uit die grond. En nou is jy vervloek van die aarde

af, wat haar mond oopgemaak het om die bloed van jou broer uit jou hand te ontvang. Wanneer jy die land bewerk, sal dit nie sy krag aan jou gee nie; kermend en bewend sal jy op die aarde wees. En Kain het tot die Here God gesê: My skuld is te groot om vergewe te word. As jy my vandag van die gesig van die aarde uitwerp, en van jou gesig sal ek verberg word, en sal ek kermend en bewend op die aarde wees, en elkeen wat my vind, sal my doodmaak. En die Here God het vir hom gesê: Nie so nie; elkeen wat Kain doodmaak, sal sewevoudig gewreek word. En die Here God het n teken vir Kain gesit, sodat almal wat hom vind, hom nie doodmaak nie. Kain het van die aangesig van God weggegaan, en hy het in die land Naid teenoor Eden gewoon. En Kain het sy vrou geken, en sy het swanger geword en Henog gebaar. En hy was besig om n stad te bou en hy het die stad genoem na die naam van sy seun, Henog. Dit het gebeur vir Enoch, Gaidad, en Gaidad het Mahalalel verwek, en Mahalalel het Methuselah verwek, en Methuselah het Lamech verwek. En Lamech het vir homself twee vrouens geneem, die naam van die een was Ada, en die naam van die tweede was Sella. En Ada het vir Jobel gebaar, hy was die vader van die wat in tente gewoon het, veetelers. En die naam van sy broer was Jubal; hy was die een wat die psaltery en die lier uitgevind het. Zillah het ook self geboorte gegee aan Tubal; en hy was n hameraar, n smid van brons en yster. En die suster van Tubal was Noema. En Lamech het aan sy eie vroue gesê, Ada en Sella, hoor my stem, vroue van Lamech, luister na my woorde, dat ek n man gedood het vir n wond aan my, en n jongman vir n kneusing aan my. Dat sewe kere gewreek is uit Kain, maar uit Lameg sewentig keer sewe.

Adam het Eva, sy vrou, geken, en sy het swanger geword en n seun gebore, en hy het hom Seth genoem en gesê: God het immers vir my ander saad opgewek in die plek van Abel, wat Kain gedood het. En vir Seth is n seun gebore, en hy het hom Enos genoem; hierdie een het gehoop om die naam van die Here God aan te roep.

5

Hierdie is die boek van die oorsprong van mense; op watter dag God Adam gemaak het, volgens die beeld van God het Hy hom gemaak; Manlik en vroulik het Hy hulle gemaak; en Hy het hulle geseën; en Hy het hulle naam Adam genoem, op watter dag Hy hulle gemaak het. Adam het twee honderd en dertig jare geleef, en het verwek volgens sy vorm en volgens sy beeld, en het sy naam Seth genoem. Die dae van Adam, wat hy geleef het nadat hy Seth verwek het, was sewehonderd jaar, en hy het seuns en dogters verwek. En al die dae van Adam wat hy geleef het, was negehonderd en dertig jare, en hy het gesterf. Seth het vyf-en-tweehonderd jaar geleef en Enos verwek. En Seth het geleef na die verwekking van Enos sewehonderd en sewe jare, en hy het seuns en dogters verwek. En al die dae van Seth het twaalf en negehonderd jare geword, en hy het gesterf. En Enos het honderd negentig jaar geleef, en hy het Kainan verwek. En Enos het geleef na die verwekking van Kainan sewehonderd en vyftien jare, en hy het seuns en dogters verwek. En al die dae van Enos was nege honderd en vyf jaar, en hy het gesterf. En

Kainan het honderd en sewentig jaar geleef, en hy het Maleleel verwek. En Kainan het geleef na die verwekking van Mahalalel veertig en sewehonderd jaar, en hy het seuns en dogters verwek. En al die dae van Kainan het tien jaar en negehonderd geword, en hy het gesterf. En Mahalalel het honderd vyf en sestig jaar geleef en Jared getel. En Mahalalel het geleef na die verwekking van Jared sewehonderd en dertig jare, en hy het seuns en dogters verwek. En al die dae van Maleleel het vyf-en-negentig en aghonderd jaar geword, en hy het gesterf. En Jared het honderd twee en sestig jaar geleef en Enoch verwek. En Jared het geleef na die teel van Enoch, agtonderd jaar, en hy het seuns en dogters geteel. En al die dae van Jared het twee en sestig en negehonderd jare geword, en hy het gesterf. En Enoch het honderd vyf en sestig jaar geleef, en hy het Metusalag verwek. Enoch het met God geloop ná die verwekking van Metusalag, tweehonderd jaar, en het seuns en dogters verwek. En al die dae van Enoch het driehonderd vyf en sestig jare geword. En Enoch het God behaag, en hy was nie gevind nie, omdat God hom oorgeplaas het. En Methuselah het honderd sewe en sestig jaar geleef en Lamech verwek. En Methuselah het geleef na die verwekking van Lamech twee en aghonderd jaar, en hy het seuns en dogters verwek. En alle dae van Methuselah wat hy geleef het, was negehonderd nege en sestig jare, en hy het gesterf. En Lamech het honderd agt-en-tagtig jaar geleef en n seun verwek. En hy het sy naam Noag genoem en gesê: Hierdie een sal ons rus gee van ons werke en van die pyne van ons hande, en van die aarde wat die Here God vervloek het. En Lamech het geleef na die verwekking van Noag vyfhonderd vyf

en sestig jare, en hy het seuns en dogters verwek. En al die dae van Lameg het sewe honderd drie en vyftig jaar geword, en hy het gesterf. En Noag was vyfhonderd jaar oud en het drie seuns verwek: Sem, Gam en Jafet.

6

En dit het gebeur toe die mense baie begin word het op die aarde, en dogters vir hulle gebore is. Die seuns van God het die dogters van die mense gesien, dat hulle mooi is, en het vir hulleself vroue geneem van almal wat hulle gekies het. En die Here God het gesê: My Gees sal nie vir ewig in hierdie mense bly nie, omdat hulle vlees is, maar hulle dae sal honderd en twintig jaar wees. Die reuse was op die aarde in daardie dae, en daarna, toe die seuns van God na die dogters van die mense ingegaan het en aan hulle kinders gebaar het, was dit die reuse van ouds, die beroemde mense. Die Here God het gesien dat die booshede van die mense op die aarde vermenigvuldig was, en elke een dink in sy hart sorgvuldig op die bose dinge al die dae; En God het oorweeg dat Hy die mens op die aarde gemaak het, en Hy het besin. En God het gesê: Ek sal die mens wat Ek gemaak het, van die aarde af uitwis, van mens tot dier, en van kruipende dinge tot die voëls van die hemel, omdat Ek spyt is dat Ek hulle gemaak het. Noag het egter genade gevind voor die Here, die God. Hierdie is die geslagte van Noag. Noag was n regverdige man, volmaak in sy geslag, Noag het God behaag. Noah het drie seuns verwek: Sem, Gam en Jafet. Die aarde was egter voor God

vernietig, en die aarde was met ongeregtigheid gevul. En die Here God het die aarde gesien, en dit was vernietig, omdat alle vlees sy weg op die aarde vernietig het. En die Here God het vir Noah gesê, die tyd van alle mense het voor My gekom, omdat die aarde met ongeregtigheid van hulle gevul was, en kyk, Ek sal hulle en die aarde vernietig. Maak daarom vir jouself n ark uit vierkantige hout, jy sal neste maak in die ark, en jy sal dit binne en buite met pik bedek. En so sal jy die ark maak: driehonderd el die lengte van die ark, en vyftig el die breedte, en dertig el die hoogte daarvan. Jy sal die ark bymekaarmaak, en jy sal dit tot n el van bo voltooi, en die deur van die ark sal jy aan die sy maak, jy sal dit met n onderste, tweede en derde verdieping maak. Maar Ek, kyk, Ek bring die vloed, water op die aarde, om alle vlees te vernietig waarin die gees van lewe is onder die hemel, en alles wat op die aarde is, sal sterf. En Ek sal my verbond met jou vestig, en jy sal in die ark ingaan, jy en jou seuns en jou vrou en die vroue van jou seuns saam met jou. En van al die vee, en van al die kruipende dinge, en van al die wilde diere, en van alle vlees – twee van elkeen sal jy in die ark inbring, sodat jy hulle saam met jouself lewend kan hou; manlik en vroulik sal hulle wees. Van al die vlieënde voëls volgens hul soorte, en van al die vee volgens hul soorte, en van al die kruipende dinge wat op die aarde kruip volgens hul soorte, sal twee van elkeen na jou kom om saam met jou in stand gehou te word, manlik en vroulik. Jy moet maar vir jouself neem van al die kosse wat julle sal eet, en jy moet dit na jouself versamel, en dit sal vir jou en vir hulle wees om te eet. En Noah het alles gedoen wat die Here God hom beveel het, so het hy gedoen.

7

En die Here God het vir Noag gesê, gaan in jy en al jou huis in die ark, omdat Ek jou regverdig voor My gesien het in hierdie generasie. Van die rein vee moet jy sewe sewe, manlik en vroulik, na jou toe bring, maar van die vee wat nie rein is nie, twee twee, manlik en vroulik. En van die voëls van die hemel, die rein ones, sewe sewe, manlik en vroulik, en van al die voëls wat nie rein is nie, twee twee, manlik en vroulik, om saad op die hele aarde in stand te hou. Nog sewe dae, want ek bring reën op die aarde, veertig dae en veertig nagte, en ek sal uitwis elke lewende wese wat ek gemaak het van die aangesig van die hele aarde. En Noah het alles gedoen wat die Here God hom beveel het. Noah was maar seshonderd jaar oud, en die vloed van die water het op die aarde gekom. Noah het ingegaan, en sy seuns, en sy vrou, en die vroue van sy seuns saam met hom in die ark, vanweë die water van die vloed. En van die rein voëls, en van die voëls wat nie rein is nie, en van die rein diere, en van die diere wat nie rein is nie, en van al die kruipende dinge op die aarde, twee twee het ingegaan na Noag in die ark, manlik en vroulik, soos God aan Noag beveel het. En dit het gebeur na die sewe dae, en die water van die vloed het op die aarde gekom. In die seshonderdste jaar in die lewe van Noag, in die tweede maand, op die sewentiende dag van die maand, op hierdie dag het al die bronne van die afgrond oopgebreek, en die sluise van die hemel is geopen. En dit het gebeur dat die reën op die aarde veertig dae en veertig nagte geval het. In hierdie dag het Noah,

Shem, Ham, Japheth, die seuns van Noah, en die vrou van Noah, en die drie vroue van sy seuns met hom, in die ark ingegaan. En al die wilde diere volgens soort, en al die vee volgens soort, en elke kruipende ding wat beweeg op die aarde volgens soort, en elke voël, vlieënde voël volgens sy soort, het ingegaan na Noag in die ark, twee twee manlik en vroulik van alle vlees, in wie daar gees van lewe is. En die wat ingegaan het, manlik en vroulik van alle vlees, het ingegaan soos God vir Noag beveel het, en die Here God het die ark van buite agter hom toegesluit. En dit het gebeur dat die vloed veertig dae en veertig nagte op die aarde was, en die water het vermeerder, en dit het die ark opgehef, en dit is van die aarde af opgehef. En die water het geheers en baie vermeerder op die aarde, en die ark het bo-op die water gedryf. Die water het buitengewoon sterk op die aarde geheers, en het al die hoë berge wat onder die hemel was, bedek. Vyftien el-lengtes bo het die water gestyg, en dit het al die hoë berge bedek. En alle vlees wat op die aarde beweeg het, het gesterf: van die voëls, en van die vee, en van die wilde diere, en alle kruipende dinge wat op die aarde beweeg, en alle mense. En alles wat asem van lewe gehad het, en alles wat op die droë land was, het gesterf. En Hy het elke lewende wese wat op die aarde was, uitgewis, van mens tot dier, en kruipende dinge, en die voëls van die hemel, en hulle is van die aarde uitgewis, en alleen Noag het oorgebly, en dié wat saam met hom in die ark was. En die water was verhoog op die aarde honderd-en-vyftig dae.

8

En God het aan Noag onthou, en aan al die wilde diere, en aan al die vee, en aan al die voëls, en aan al die kruipende dinge wat kruip, soveel as wat met hom in die ark was, en God het n wind oor die aarde gebring, en die water het opgehou. En die bronne van die afgrond en die sluise van die hemel is toegemaak, en die reën van die hemel is teruggehou. En die water het weggetrek van die aarde af, en die water het verminder na honderd en vyftig dae. En die ark het gesit in die sewende maand, op die sewe-en-twintigste van die maand, op die berge van Ararat. Die water was aan die afneem tot die tiende maand. En in die tiende maand, op die eerste van die maand, is die koppe van die berge gesien. En dit het gebeur na veertig dae dat Noag die venster van die ark oopgemaak het, wat hy gemaak het. En hy het die kraai gestuur, en nadat dit uitgegaan het, het dit nie teruggekeer totdat die water van die aarde opgedroog het nie. En hy het die duif ná hom gestuur om te sien of die water van die aarde afgeneem het. En die duif het nie rus vir haar voete gevind nie, en het na hom teruggekeer in die ark, omdat water op die hele gesig van die aarde was, en hy het die hand uitgestrek en dit geneem, en dit na homself in die ark ingebring. En nadat hy nog sewe ander dae gewag het, het hy weer die duif uit die ark uitgestuur. En die duif het teen die aand na hom teruggedraai, en sy het n brokkie olyfblaar in haar bek gehad, en Noag het geweet dat die water van die aarde afgeneem het. En nadat hy nog sewe ander dae gewag het, het hy die duif weer uitgestuur, en dit het nie weer na hom teruggekeer nie. En dit het gebeur in die een en seshonderdste jaar in die lewe van Noag, in die eerste maand, op die eerste van die maand, het die water van die aarde af

opgehou. En Noag het die dak van die ark wat hy gemaak het, oopgemaak, en hy het gesien dat die water van die gesig van die aarde weggegaan het. In die tweede maand het die land opgedroog, op die sewe-en-twintigste van die maand. En die Here God het na Noag gesê, en gesê: Gaan uit uit die ark, jy, en jou vrou, en jou seuns, en die vroue van jou seuns met jou. En al die wilde diere wat met jou is, en alle vlees van voëls tot vee, en elke kruipding wat op die aarde beweeg, bring uit met jouself. En vermeerder en vermenigvuldig op die aarde. En Noag het uitgegaan, en sy vrou, en sy seuns, en die vroue van sy seuns saam met hom. En al die wilde diere, en al die vee, en elke voël, en elke kruipding wat op die aarde beweeg volgens hulle soorte, het uit die ark uitgegaan. En Noah het n altaar vir die Here gebou, en hy het van al die rein vee geneem, en van al die rein voëls, en hy het dit as brandoffer op die altaar geoffer. En die Here die God het n reuk van geurigheid geruik. En die Here God het gesê nadat Hy gedink het, ek sal nie weer die aarde vloek weens die werke van die mense nie; omdat die gedagtes van die mens sorgvuldig op die bose dinge lê van sy jeug af; ek sal dus nie weer alle lewende vlees slaan nie, soos ek gedoen het. Alle die dae van die aarde sal saad en oes, koue en hitte, somer en lente, dag en nag, nie ophou nie.

9

En God het Noag en sy seuns geseën, en vir hulle gesê: Vermeerder en vermenigvuldig, en vul die aarde en onderwerp

dit. En die bewe en die vrees vir julle sal wees op al die wilde diere van die aarde, op al die voëls van die hemel, en op alles wat beweeg op die aarde, en op al die visse van die see; onder julle hande het Ek hulle gegee. En elke lewende kruipende ding sal vir julle tot voedsel wees; soos die groente van die gras het Ek aan julle alles gegee. Behalwe vleis met die bloed van die siel daarin, sal julle nie eet nie. En want julle se bloed van julle siele sal ek uit die hand van al die wilde diere uitsoek, en uit die hand van die mens, die broer, sal ek die siel van die mens uitsoek. Die wat mensbloed vergiet, sy bloed sal vergiet word, want in die beeld van God het Ek die mens gemaak. Julle maar, vermeerder en vermenigvuldig en vul die aarde en onderwerp dit. En God het gesê vir Noah en vir sy seuns, met hom, en sê, en kyk ek vestig my verbond met julle, en met die saad van julle met julle, en met elke lewende siel met julle, van voëls, en van vee, en met al die wilde diere van die aarde, soveel as met julle is van al die wat uitgegaan het uit die ark. En Ek sal my verbond met julle vestig, en alle vlees sal nie meer sterf van die water van die vloed nie, en daar sal nie meer n vloed van water wees om die hele aarde te vernietig nie. En die Here God het vir Noag gesê: Dit is die teken van die verbond wat Ek gee tussen My en julle, en tussen alle lewende siele wat by julle is, vir ewige geslagte. My boog plaas Ek in die wolk, en dit sal wees as n teken van die verbond tussen My en die aarde. En dit sal wees wanneer ek wolke oor die aarde versamel, sal die boog in die wolk gesien word. En Ek sal my verbond onthou, wat tussen My en julle is, en tussen alle lewende siel in alle vlees, en die water sal nie meer n vloed word nie, sodat alle vlees uitgewis word. En my

boog sal in die wolk wees, en ek sal dit sien om die ewige verbond te onthou tussen my en die aarde, en tussen elke lewende siel in alle vlees wat op die aarde is. En God sê vir Noah: Dit is die teken van die verbond wat Ek gemaak het tussen My en alle vlees wat op die aarde is. Die seuns van Noag wat uit die ark uitgegaan het, was Sem, Gam en Jafet. Gam was die vader van Kanaän. Hierdie drie is die seuns van Noag; van hulle af is die hele aarde bevolk. En Noag, n boer van die aarde, het begin en n wingerd geplant. En hy het uit die wyn gedrink, en hy het dronk geword, en hy was ontbloot in sy huis. En Cham, die vader van Kanaän, het die naaktheid van sy vader gesien, en hy het uitgegaan en dit aan sy twee broers buite vertel. En Sem en Jafet het die kleed geneem, hulle het dit op hulle twee rugte gesit, en hulle het agteruit geloop, en hulle het die naaktheid van hulle vader bedek; en hulle gesigte was agteruit, en die naaktheid van hulle vader het hulle nie gesien nie. Noag het van die wyn wakker geword, en hy het geweet wat sy jonger seun aan hom gedoen het. En hy het gesê, vervloek is Kanaän die seun; n dienaar sal hy wees vir sy broers. En hy het gesê, geseënd is die Here die God van Sem, en Kanaän sal sy dienaar seun wees. Mag God vir Jafet vergroot, en mag hy woon in die huise van Sem; en mag Kanaän sy seun word. Noah het na die vloed driehonderd vyftig jaar geleef. En al die dae van Noag was nege honderd en vyftig jaar, en hy het gesterf.

10

Hierdie is die geslagte van die seuns van Noag, Sem, Gam, Jafet, en aan hulle is seuns gebore na die vloed. Die seuns van Jafet: Gomer, Magog, Madai, Javan, Elisa, Tubal, Meseg en Tiras. En die seuns van Gomer: Ashkenaz en Riphath en Togarmah. En die seuns van Jovan: Elisa en Tarseis, Kittim en Rhodiërs. Uit hierdie is die eilande van die nasies in hulle land geskei, elkeen volgens taal in hulle stamme, en in hulle nasies. Die seuns van Ham: Kus, en Mesraim, Put, en Kanaän. Die seuns van Kus: Seba, Havila, Sabta, Regma en Sabtaka. Die seuns van Regma: Seba en Dedan. Stof het Nimrod verwek, en hy het begin om n reus op die aarde te wees. Hierdie was n reus van n jagter voor die Here God; daarom sal hulle sê: Soos Nimrod, n reus van n jagter voor die Here. En dit het gebeur dat die begin van sy koninkryk Babilon was, en Orech, en Archad, en Chalanne, in die land Senaar. Uit daardie land het Assur uitgegaan en hy het Nineve gebou, en die stad Rehoboth, en Kalah, en Dasan tussen Nineve en tussen Kalah; dit is die groot stad. En Misraim het die Ludim verwek, en die Naftali, en die Anamim, en die Lehabim, en die Patrusim, en die Kasluhim, van waar die Filistyne uitgegaan het, en die Kaftorim. Kanaän het Sidon verwek, sy eersgeborene, en die Hetiet, en die Jebusiet, en die Amoriet, en die Girgasiet, en die Hewiet, en die Arkiet, en die Siniet, en die Arvadiet, en die Semariet, en die Hamatiet. En na hierdie is die stamme van die Kanaäniete versprei. En die grense van die Kanaäniete was van Sidon tot by Gerar en Gaza, tot by Sodom en Gomorra, Adama en Seboïm tot by Lasa. Hierdie is die seuns van Gam, in hulle stamme, volgens hulle tale, in hulle lande, en in hulle nasies. En aan Shem is gebore, en hy was die vader van al die seuns van

Eber, die broer van Japheth, die oudste. Seuns van Sem: Elam, en Assirië, en Arfaksad, en Lud, en Aram, en Kainan. En die seuns van Aram: Uz, en Ul, en Gater, en Meseg. En Arphaxad het Cainan verwek, en Cainan het Sala verwek, en Sala het Eber verwek. En vir Eber is twee seuns gebore; die naam van die een was Phaleg, omdat die aarde in sy dae verdeel is, en die naam van sy broer was Jektan. Joktan het verwek Elmodad, en Selef, en Hazarmavet, en Jerag, en Hadoram, en Usal, en Dikla, en Obal, en Abimael, en Seba, en Ofir, en Hawila, en Jobab; almal hierdie seuns van Joktan. En dit het gebeur dat hulle woning van Masse was totdat hulle kom in Saphera, berg van die ooste. Hierdie is die seuns van Sem, in hulle stamme, volgens hulle tale, in hulle lande, en in hulle nasies. Hierdie is die stamme van die seuns van Noag volgens hulle geslagte, volgens hulle nasies; van hulle af is die nasies op die aarde versprei na die vloed.

11

En die hele aarde het een taal gehad, en een spraak vir almal. En dit het gebeur toe hulle van die ooste weggetrek het, hulle het n vlakte in die land Sinar gevind, en hulle het daar gaan woon. En die man het aan sy naaste gesê: Kom, laat ons bakstene maak, en laat ons hulle in die vuur bak. En die baksteen het vir hulle tot steen geword, en asfalt was vir hulle die klei. En hulle het gesê: Kom, laat ons vir onsself n stad en n toring bou, waarvan die kop tot aan die hemel sal wees, en laat ons vir onsself n naam maak, voordat ons oor die gesig van die hele aarde versprei

word. En die Here het afgegaan om die stad en die toring te sien wat die seuns van die mense gebou het. En die Here het gesê, kyk, een geslag, en een taal van almal, en hierdie het hulle begin doen, en nou sal niks van hulle faal nie, alles wat hulle sou onderneem om te doen. Kom, en nadat ons afgekom het, laat ons hulle taal daar verwar, sodat elkeen nie die stem van sy naaste hoor nie. En die Here het hulle van daar oor die gesig van die hele aarde verstrooi, en hulle het opgehou om die stad en die toring te bou. Daarom is die naam daarvan Verwarring genoem, omdat die Here daar die tale van die hele aarde verwar het, en van daar het die Here hulle oor die gesig van die hele aarde verstrooi. En hierdie is die geslagte van Sem, en Sem was n seun van honderd jaar toe hy Arfaksad verwek het, in die tweede jaar na die vloed. En Sem het geleef, nadat hy Arfaksad verwek het, vyfhonderd jaar, en hy het seuns en dogters verwek, en hy het gesterf. En Arphaxad het honderd vyf-en-dertig jaar geleef, en hy het Kainan verwek. En Arfaksad het geleef, nadat hy Kainan verwek het, vier honderd jaar, en het seuns en dogters verwek, en het gesterf. En Kainan het honderd en dertig jaar geleef, en het Sala verwek; en Kainan het, nadat hy Sala verwek het, drie honderd en dertig jaar geleef, en het seuns en dogters verwek, en het gesterf. En Sala het honderd en dertig jaar geleef en Eber verwek. En Sala het geleef na die verwekking van Eber drie honderd en dertig jaar, en hy het seuns en dogters verwek, en hy het gesterf. En Eber het honderd vier-en-dertig jaar geleef en Peleg verwek. En Eber het geleef, nadat hy Peleg verwek het, twee honderd en sewentig jaar, en hy het seuns en dogters verwek, en hy het gesterf. En Phaleg het honderd en dertig jaar

geleef en Ragau getel. En Faleg het geleef, nadat hy Ragau verwek het, tweehonderd en nege jare, en hy het seuns en dogters verwek, en hy het gesterf. En Ragau het honderd twee-en-dertig jaar geleef en Serug getel. En Ragau het geleef, nadat hy Serug verwek het, tweehonderd en sewe jaar, en hy het seuns en dogters verwek, en hy het gesterf. En Serug het honderd en dertig jaar geleef en Nahor verwek. En Seruch het geleef, na die verwekking van Nahor, twee honderd jaar, en hy het seuns en dogters verwek, en gesterf. En Nahor het honderd nege-en-sewentig jaar geleef en Terah verwek. En Nahor het geleef, nadat hy Terah verwek het, honderd vyf-en-twintig jaar, en hy het seuns en dogters verwek, en hy het gesterf. En Terah het sewentig jaar geleef en Abram, Nahor en Haran verwek. Hierdie is die geslagte van Terah. Terah het Abram verwek, en Nahor, en Haran, en Haran het Lot verwek. En Arran het gesterf voor sy vader Terah in die land waar hy gebore is, in die land van die Chaldeërs. En Abram en Nahor het vir hulself vroue geneem: die naam van Abram se vrou was Sara, en die naam van Nahor se vrou was Melga, die dogter van Haran, wat ook die vader van Melga en die vader van Ieska was. En Sarai was onvrugbaar en het nie kinders gebaar nie. En Terah het sy seun Abram geneem, en Lot, die seun van Haran, die seun van sy seun, en Sarai, sy skoondogter, die vrou van Abram sy seun, en hy het hulle uitgelei uit die land van die Chaldeërs om na die land Kanaän te gaan, en hulle het tot by Haran gekom, en hy het daar gewoon. En al die dae van Terah in die land Haran was twee honderd en vyf jaar, en Terah het in Haran gesterf.

12

En die Here het vir Abram gesê: Gaan uit jou land, en uit jou verwantskap, en uit die huis van jou vader, en kom hier na die land wat Ek aan jou sal wys. En Ek sal jou tot n groot nasie maak, en Ek sal jou seën, en Ek sal jou naam groot maak, en jy sal geseënd wees. En Ek sal seën die wat jou seën, en die wat jou vervloek sal Ek vervloek, en in jou sal al die stamme van die aarde geseën word. En Abram het gegaan, net soos die Here tot hom gespreek het, en Lot het met hom saamgegaan. Abram was vyf-en-sewentig jaar oud toe hy uit Haran weggegaan het. En Abram het Sarai, sy vrou, geneem, en Lot, die seun van sy broer, en al hulle besittings wat hulle verwerf het, en elke siel wat hulle verwerf het uit Haran, en hulle het uitgetrek om na die land Kanaän te gaan. En Abram het deur die land gereis in die lengte daarvan tot by die plek Sigem, by die hoë eik, maar die Kanaäniete het toe die land bewoon. En die Here het aan Abram verskyn, en aan hom gesê, aan jou saad sal Ek hierdie land gee, en Abram het daar n altaar gebou vir die Here wat aan hom verskyn het. En hy het daarvandaan afgewyk na die berg oos van Bethel, en het daar sy tent opgerig met Bethel aan die weste en Ai aan die ooste, en het daar n altaar vir die Here gebou en die naam van die Here aangeroep. En Abram het vertrek en weggegaan en in die wildernis gekamp. En dit het gebeur dat daar n hongersnood op die aarde was, en Abram het na Egipte afgegaan om daar te vertoef, omdat die hongersnood op die aarde sterk geword het. Dit het gebeur dat toe Abram nader

gekom het om Egipte binne te gaan, Abram vir Sarai sy vrou gesê het: Ek weet dat jy n skoongesig vrou is. Dit sal daarom wees wanneer die Egiptenare jou sien, sal hulle sê dat hierdie sy vrou is, en hulle sal my doodmaak, maar jou sal hulle spaar. Ek het daarom gesê dat ek sy suster is, sodat dit goed met my sou gaan ter wille van jou, en my lewe gespaar sou word ter wille van jou. Dit het gebeur dat toe Abram Egipte binnegegaan het, die Egiptenare sy vrou gesien het en dat sy baie mooi was. En die heersers van Farao het haar gesien, en hulle het haar aan Farao geprys, en hulle het haar in die huis van Farao ingebring. En hulle het Abram goed behandel ter wille van haar, en hy het skape en beeste en donkies en slawe en slavinne en muile en kamele gekry. En God het Farao met groot en bose plae geteister, en sy huis, oor Sarai die vrou van Abram. Maar Farao het Abram geroep en gesê: Wat is dit wat jy aan my gedoen het, omdat jy nie aan my vertel het dat sy jou vrou is nie? Hoekom het jy gesê dat sy my suster is? En ek het haar vir myself as vrou geneem; en nou, kyk, jou vrou is voor jou – neem haar en loop weg. En Farao het manne beveel aangaande Abram om hom weg te stuur, en sy vrou, en alles wat aan hom behoort het.

13

Abram het maar uit Egipte opgegaan, hyself, en sy vrou, en alles wat syne was, en Lot saam met hom, die wildernis in. Abram was maar baie ryk met vee, en silwer, en goud. En hy het gegaan van waar hy gekom het na die woestyn tot by Bethel, tot by die

plek waar sy tent voorheen was, tussen Bethel en tussen Ai, na die plek van die altaar, waar hy daar in die begin gemaak het, en Abram het daar die naam van die Here aangeroep. En Lot, wat saam met Abram gereis het, het skape en beeste en tente gehad. En die land het hulle nie gehuisves om gelyktydig te woon nie, omdat hulle besittings baie was, en die land het hulle nie gehuisves om gelyktydig te woon nie. En dit het gebeur dat daar n geveg was tussen die herders van die vee van Abram en tussen die herders van die vee van Lot, en die Kanaäniete en die Feresiete het toe die land bewoon. Abram het aan Lot gesê: Laat daar nie geveg wees tussen my en jou nie, en tussen my herders en jou herders nie, want ons is broers. Is die hele land nie voor jou nie? Skei jouself van my; as jy na links gaan, sal ek na regs gaan; maar as jy na regs gaan, sal ek na links gaan. En Lot het sy oë opgehef en al die omliggende streek van die Jordaan gesien, dat dit alles goed bewater was, voor die vernietiging deur God van Sodom en Gomorra, soos die paradys van God, en soos die land van Egipte, totdat jy by Zoar kom. En Lot het vir homself die hele omliggende streek van die Jordaan gekies, en Lot het van die ooste af vertrek, en hulle is geskei, elkeen van sy broer af. Abram het in die land Kanaän gewoon, maar Lot het in n stad van die omliggende streek gewoon, en hy het sy tent in Sodom opgeslaan. Die mense in Sodom was egter baie boos en sondaars voor God. Maar God het vir Abram gesê na die skei van Lot van hom: Kyk op met jou oë, en sien van die plek waar jy nou is na noorde en suidwes en ooste en see; omdat al die land wat jy sien, aan jou sal Ek dit gee en aan jou saad tot in ewigheid. En Ek sal jou saad maak soos die sand van die aarde; as iemand in

staat is om die sand van die aarde te tel, sal jou saad ook getel word. Staan op, deurreis die land in sy lengte en in sy breedte, want aan jou sal Ek dit gee en aan jou nageslag vir ewig. En Abram het sy tent geskuif, gekom en gewoon by die eikboom van Mamre, wat in Chebron was, en daar het hy n altaar vir die Here gebou.

14

Dit het gebeur in die koninkryk van Amrafel koning van Sinar, en Ariog koning van Ellasar, Kedorlaomer koning van Elam, en Tidal koning van nasies, hulle het oorlog gemaak met Bera koning van Sodom, en met Birsa koning van Gomorra, en met Sinab koning van Adma, en met Semeber koning van Seboim, en koning van Bela; dit is Soar. Al hierdie het saam ooreengekom by die soutvallei, dit is die Soutsee. Twaalf jaar het hulle Chedorlaomer gedien, maar in die dertiende jaar het hulle weggedraai. In die veertiende jaar het Chedorlaomer en die konings met hom gekom, en hulle het die reuse in Ashtaroth en Karnaim afgekap, en sterk nasies saam met hulle, en die Ommeërs in die stad Saue. En die Horiete in die berge van Seir, tot by die terpentynboom van Paran, wat in die wildernis is. En hulle het teruggedraai en gekom op die fontein van die oordeel; dit is Kades; en hulle het afgekap al die leiers van Amalek, en die Amoriete wat woon in Hasason-Tamar. Maar uitgegaan het koning van Sodom, en koning van Gomorra, en koning van Adma, en koning van Seboim, en koning van Balak; dit is Soar;

en hulle het opgestel teen hulle vir oorlog in die vallei, die souterige, teen Kedorlaomer koning van Elam, en Tidal koning van nasies, en Amrafel koning van Sinear, en Ariog koning van Ellasar, die vier konings teen die vyf. Die soutvallei met asfalputte – die koning van Sodom en die koning van Gomorra het gevlug en daar ingeval, maar die wat agtergebly het, het na die berge gevlug. Hulle het al die perde van Sodom en Gomorra geneem, en al hulle kos, en hulle het weggegaan. Hulle het ook Lot, die seun van Abram se broer, en sy bagasie geneem, en hulle het vertrek, want hy het in Sodom gewoon. Maar een van die gereddes het aangekom en aan Abram die Hebreër berig gebring, en hy het gewoon by die eik van Mamre die Amoriet, die broer van Eskol en die broer van Onan, wat bondgenote van Abram was. Toe Abram gehoor het dat Lot sy broer gevange geneem is, het hy sy eie huishouding lede getel, drie honderd en agtien, en hulle agtervolg tot by Dan. En hy het op hulle geval die nag, hyself en sy kinders, en hy het hulle geslaan, en hy het hulle agtervolg tot by Hoba, wat aan die linkerkant van Damaskus is. En hy het al die perde van Sodom teruggebring, en Lot sy neef het hy teruggebring, en al sy besittings, en die vroue, en die volk. Die koning van Sodom het uitgegaan om hom te ontmoet, nadat hy teruggekeer het van die verslaan van Chedorlaomer en die konings wat met hom was, na die vallei van Shaveh; dit was die vlakte van die konings. En Melchizedek, koning van Salem, het brode en wyn uitgebring, en hy was priester van die allerhoogste God. En hy het Abram geseën, en gesê: Geseënd is Abram aan die allerhoogste God, wat die hemel en die aarde geskep het. En geseënd is die allerhoogste God wat jou vyande

aan jou onderworpe oorgelewer het, en Abram het aan hom n tiende van alles gegee. Die koning van Sodom het aan Abram gesê: Gee die manne aan my, maar neem die perde vir jouself. Abram het vir die koning van Sodom gesê: Ek sal my hand uitstrek na die Here die God die Allerhoogste, wat die hemel en die aarde geskep het, of ek van n draad tot n sandaalriem van n sandaal sal neem van alles wat joune is, sodat jy nie sal sê dat ek Abram ryk gemaak het nie. Behalwe wat die jong mans geëet het, en die deel van die mans wat saam met my gegaan het, Eschol, Onan en Mamre – hulle sal hul deel neem.

15

Na hierdie woorde het die woord van die Heer na Abram gekom in n visie, en gesê: Moenie vrees nie, Abram, ek is jou skild, jou beloning sal baie groot wees. En Abram sê, Meester Here, wat sal Jy my gee? Ek vertrek maar kinderloos; en die seun van Masek van my huisgesin, hierdie Eliëser van Damaskus. En Abram het gesê: Aangesien U aan my geen saad gegee het nie, sal my tuisgeborene my beërf. En onmiddellik het die stem van die Here na hom gekom en gesê: Hierdie een sal jou nie beërf nie, maar hy wat uit jou sal uitgaan, hierdie een sal jou beërf. Hy het hom buite gelei, en aan hom gesê: Kyk inderdaad op na die hemel, en tel die sterre, as jy hulle sal kan tel, en het gesê: So sal jou nageslag wees. En Abram het God geglo, en dit is hom tot geregtigheid gereken. Maar Hy het vir hom gesê: Ek is die God wat jou uit die land van die Chaldeeërs uitgelei het, sodat Ek aan

jou hierdie land kan gee om te erf. Maar hy het gesê: Meester, Here, waaraan sal ek weet dat ek dit sal beërwe? Hy sê toe vir hom: Neem vir My n vers van drie jaar oud, en n bok van drie jaar oud, en n ram van drie jaar oud, en n tortelduif, en n duif. Hy het vir hom al hierdie dinge geneem, en hy het hulle middeldeur verdeel, en hy het hulle teenoor mekaar geplaas, maar die voëls het hy nie verdeel nie. Maar voëls het op die liggame afgekom, op hulle helftes, en Abram het by hulle gesit. Maar met sononder het n vervoering oor Abram gekom, en kyk, n groot donker vrees val op hom. En dit is aan Abram gesê: Jy sal sekerlik weet dat jou nageslag vreemdelinge sal wees in n land wat nie hulle s'n is nie, en hulle sal hulle tot slawe maak, en hulle sal hulle sleg behandel, en hulle sal hulle verneder, vierhonderd jaar. Die nasie wat hulle sal dien, sal ek oordeel, maar daarna sal hulle hier uitgaan met baie bagasie. Jy sal egter na jou vaders toe gaan in vrede, grootgemaak in n goeie ouderdom. In die vierde geslag sal hulle hierheen terugkeer, want die sondes van die Amoriete is nog nie tot nou toe vervul nie. Maar toe die son na die weste gegaan het, het n vlam verskyn, en kyk, n rokende oond en vuurvlamme wat tussen die verdeelde stukke deurgegaan het. In daardie dag het die Here met Abram n verbond gemaak en gesê: Aan jou nageslag sal Ek hierdie land gee, van die rivier van Egipte tot by die groot rivier Eufraat; die Keniete, en die Kenisiete, en die Kadmoniete, en die Hetiete, en die Feresiete, en die Refaïete, en die Amoriete, en die Kanaäniete, en die Hewiete, en die Girgasiete, en die Jebusiete.

16

Sarai, die vrou van Abram, het nie aan hom geboorte gegee nie, maar sy het n Egiptiese slavin gehad wie se naam Hagar was. Sarai het toe vir Abram gesê: Kyk, die Here het my toegesluit sodat ek nie kan baar nie. Gaan dus in na my diensmeisie, sodat ek kinders uit haar kan verkry. En Abram het na Sarai se stem geluister. En Sara, die vrou van Abram, het Hagar die Egiptiese, haar eie diensmeisie, geneem na tien jaar van Abram se woon in die land Kanaän, en haar aan Abram, haar man, as vrou gegee. En hy het na Hagar ingegaan, en sy het swanger geword, en toe sy sien dat sy swanger is, is die meesteres in haar oë verag. Sarai het aan Abram gesê, ek word onreg aangedoen deur jou; ek het my slavin in jou skoot gegee, maar toe sy sien dat sy swanger is, is ek verag voor haar. Mag God oordeel tussen my en jou. Abram het aan Sarai gesê, kyk jou diensmeisie is in jou hande, gebruik haar soos dit vir jou aangenaam mag wees. En Sara het haar mishandel, en sy het van haar gesig af weggevlug. Die boodskapper van die Here het haar gevind by die waterfontein in die wildernis, by die fontein langs die pad na Shur. En die boodskapper van die Here het vir haar gesê, Hagar, diensmeid van Sara, van waar kom jy? En waarheen gaan jy? En sy het gesê: Ek vlug weg van die gesig van Sara, my meesteres. Die engel van die Here het vir haar gesê: Keer terug na jou meesteres en onderwerp jou onder haar gesag. En die engel van die Here het vir haar gesê: Ek sal jou nageslag grootliks vermeerder, en dit sal nie getel kan word vanweë die menigte

nie. En die boodskapper van die Here het vir haar gesê: Kyk, jy het in jou baarmoeder, en jy sal n seun baar, en jy sal sy naam Ismael noem, omdat die Here jou vernedering gehoor het. Hierdie sal n onbeskaafde man wees, sy hande teen almal, en die hande van almal teen hom, en voor die aangesig van al sy broers sal hy woon. En sy het die naam van die Here wat na haar gepraat het, geroep: Jy is die God wat my gesien het, want sy het gesê, want ook voor my het ek die een gesien wat aan my verskyn het. Daarom het hy die put genoem, die put waar ek voor gesien het; kyk, tussen Kades en tussen Barad. En Hagar het vir Abram n seun gebaar, en Abram het die naam van sy seun, wat Hagar vir hom gebaar het, Ismael genoem. Abram was maar ses-en-tagtig jaar oud toe Hagar vir Abram Ismael gebaar het.

17

Abram was nege-en-negentig jaar oud. En die Here het aan Abram verskyn, en Hy het vir hom gesê: Ek is jou God; wees welbehaaglik voor My, en word onberispelik. En Ek sal my verbond stel tussen My en jou, en Ek sal jou baie vermenigvuldig. En Abram het op sy gesig geval. En God het met hom gepraat en gesê: En Ek, kyk, my verbond is met jou, en jy sal vader van n menigte nasies wees. En jou naam sal nie meer Abram genoem word nie, maar jou naam sal Abraham wees, omdat Ek jou n vader van baie nasies gemaak het. En Ek sal jou baie, baie vermeerder, en Ek sal jou tot nasies maak, en konings

sal uit jou voortkom. En Ek sal my verbond vestig tussen My en jou, en tussen My en jou nageslag ná jou deur hulle geslagte, as n ewige verbond, om jou God te wees en die God van jou nageslag ná jou. En Ek sal aan jou en aan jou nageslag na jou gee die land waarin jy vertoef, die hele land Kanaän, as n ewige besitting, en Ek sal vir hulle n God wees. En God het vir Abraham gesê: Jy maar die. Jy sal my verbond hou, jy en jou saad na jou in hulle geslagte. En hierdie is die verbond wat julle sal bewaar tussen My en julle, en tussen jou nageslag na jou in hulle geslagte: elke manlike van julle sal besny word. En julle sal besny word aan die vlees van julle voorhuid, en dit sal wees as n teken van die verbond tussen My en julle. En n kind van agt dae sal vir julle besny word, elke manlike in julle geslagte; en die huisgeborene en die met silwer gekopte van elke seun van n vreemdeling, wat nie van jou saad is nie. Met besnydenis sal die huisgeborene van jou huis besny word, en die met silwer gekopte; en my verbond sal op julle vlees wees tot n ewige verbond. En n onbesnedene manlike, wat nie besny sal word aan die vlees van sy voorvel op die agtste dag nie, sal daardie siel uitgeroei word uit haar geslag, omdat hy my verbond gebreek het. En God sê vir Abraham: Sarai jou vrou, haar naam sal nie meer Sarai genoem word nie; Sara sal haar naam wees. Ek sal haar seën, en Ek sal aan jou uit haar n kind gee, en Ek sal dit seën, en dit sal tot nasies word, en konings van nasies sal uit hom voortkom. En Abraham het op sy gesig geval, en het gelag, en het in sy gedagte gesê: Sal aan die honderdjarige n seun word? En sal Sara op negentig jaar baar? Abraham het egter vir God gesê: Laat hierdie Ishmael voor U leef. God het aan Abraham gesê: Ja, kyk, Sarah jou vrou sal vir

jou n seun baar, en jy sal hom Isak noem, en Ek sal my verbond met hom vestig as n ewige verbond, om vir hom God te wees en vir sy nageslag ná hom. Aangaande Ismael, kyk, Ek het jou gehoor, en kyk, Ek het hom geseën, en Ek sal hom vermeerder, en Ek sal hom baie vermenigvuldig; twaalf nasies sal hy voortbring, en Ek sal hom tot n groot nasie maak. Maar my verbond sal Ek vestig met Isak, wat Sara vir jou sal baar in hierdie tyd, in die volgende jaar. Hy het voltooi om met hom te praat, en God het van Abraham af weggegaan. En Abraham het Ismael, sy eie seun, geneem, en al die lede van sy huishouding, en almal wat met silwer gekoop is, en elke manlike persoon van die manne in die huis van Abraham, en hy het hulle voorhuide besny op daardie dag, soos God tot hom gespreek het. Abraham was maar nege-en-negentig jaar oud toe hy die vlees van sy voorhuid besny het. Ishmael, maar sy seun, was dertien jaar oud toe hy aan die vleis van sy voorhuid besny is. In die tyd van daardie dag is Abraham besny, en Ismael sy seun, en al die manne van sy huis, en sy huisgeborenes, en die met silwer gekooptes uit vreemde nasies.

18

God het aan hom verskyn by die eikboom van Mamre, terwyl hy by die deur van sy tent gesit het op die middaguur. Toe hy opgekyk het met sy oë, het hy gesien, en kyk, drie mans het bo hom gestaan, en toe hy hulle sien, het hy van die deur van sy tent af gehardloop om hulle te ontmoet, en hy het op die grond

neergebuig. En hy het gesê, Here, as ek dan guns voor u oë gevind het, moet u u dienaar nie verbygang nie. Laat daar inderdaad water geneem word, en laat hulle julle voete was, en verkoel julleself by die boom. En ek sal brood neem, en julle sal eet. En na hierdie sal julle aangaan op julle pad, waarvoor julle afgedraai het na julle dienaar. En hy het gesê: Doen dus, net soos jy gesê het. En Abraham het na die tent na Sarah gehaas, en het vir haar gesê: Haas jou, en kneed drie mate fynmeel, en maak koeke. En na die beeste het Abraham gehardloop, en hy het n sagte kalfie en n goeie een geneem, en hy het dit aan die seun gegee, en hy het gehaas om dit te maak. Hy het botter geneem, en melk, en die kalf wat hy gemaak het, en dit voor hulle gesit, en hulle het geëet, terwyl hy by hulle onder die boom gestaan het. Hy het maar vir hom gesê, Waar is Sarah, jou vrou? Maar hy het geantwoord en gesê, Kyk, in die tent. Hy het gesê, Wanneer ek terugkom na jou toe volgens hierdie tyd oor n jaar, sal Sara jou vrou n seun hê. Sarah het gehoor by die deur van die tent, terwyl sy agter hom was. Abraham en Sarah was bejaardes, gevorderd in jare, en dit het vir Sarah opgehou om die vroulike dinge te hê. Sarah het in haarself gelag en gesê: Dit het nog nie vir my gebeur tot nou toe nie, en my heer is ouer. En die Here het vir Abraham gesê, Waarom het Sarah binne-in haarself gelag en gesê, Sal ek dan inderdaad waarlik geboorte gee? Maar ek het oud geword. Sal enige woord by God onmoontlik wees nie? Teen hierdie tyd sal ek na jou terugkeer oor n jaar, en daar sal vir Sara n seun wees. Sara het ontken en gesê: Ek het nie gelag nie, want sy was bang. En Hy het vir haar gesê, Nee, maar jy het gelag. Die manne het van daar opgestaan en op Sodom en

Gomorra afgekyk. Abraham het saam met hulle gereis en het hulle vergesel. Die Here het gesê, ek sal nie van Abraham my kind verberg wat ek doen nie. Abraham sal maar n groot en magtige nasie word, en alle nasies van die aarde sal in hom geseën word. Ek het geweet, want hy sal sy seuns en sy huis ná hom beveel, en hulle sal die weë van die Here bewaar om geregtigheid en oordeel te doen, sodat die Here op Abraham alles mag bring wat Hy tot hom gespreek het. Die Here het gesê: Die geroep van Sodom en Gomorra het na My toe vermenigvuldig, en hulle sondes is buitengewoon groot. Nadat Ek afgedaal het, sal Ek daarom sien of hulle volgens die geroep wat na My toe kom, voltooi word, en indien nie, sodat Ek mag weet. En nadat die manne van daar weggedraai het, het hulle na Sodom gegaan, maar Abraham was nog voor die Here staan. En Abraham het nadergetree en gesê: Sal U nie die regverdige saam met die goddelose vernietig nie, en sal die regverdige wees soos die goddelose? As daar vyftig regverdiges in die stad is, sal jy hulle vernietig? Sal jy nie die hele plek laat gaan ter wille van die vyftig regverdiges nie, as hulle daarin is? Geensins sal U so iets doen om die regverdige saam met die goddelose dood te maak, sodat die regverdige soos die goddelose sal wees, geensins! Sal die Regter van die hele aarde nie reg laat geskied nie? Die Here het gesê: As daar in Sodom vyftig regverdiges in die stad is, sal Ek die hele stad spaar, en die hele plek ter wille van hulle. En Abraham het geantwoord en gesê: Nou het ek begin om tot my Heer te spreek, maar ek is aarde en as. Maar as die vyftig regverdiges verminder word tot vyf-en-veertig, sal jy die hele stad vernietig ter wille van die vyf? En hy het gesê, ek

sal nie vernietig nie, as ek daar vyf-en-veertig vind. En hy het nog verder met hom gepraat en gesê: Maar as daar veertig gevind word? En Hy het gesê: Ek sal dit nie vernietig nie, ter wille van die veertig. En hy het gesê, Niks nie, Here, as ek sal praat? Maar as daar dertig is? En Hy het gesê: Ek sal nie vernietig nie ter wille van die dertig. En hy het gesê, aangesien ek het om te praat tot die Here, as daar maar twintig gevind word? En Hy het gesê: Ek sal nie vernietig nie, as Ek daar twintig vind. En hy het gesê, Niks nie, Here, as ek nog een keer sal praat? Maar as daar tien gevind word? En Hy het gesê: Ek sal nie vernietig nie ter wille van die tien. Die Here het weggegaan toe Hy opgehou het om met Abraham te praat, en Abraham het teruggekeer na sy plek.

19

Die twee boodskappers het in Sodom in die aand gekom. Lot was by die hek van Sodom sit; en toe Lot hulle sien, het hy opgestaan om hulle te ontmoet, en hy het met sy gesig na die grond neergebuig. En hy het gesê: Kyk, Here, draai af in die huis van julle dienaar, en oornag, en was julle voete, en vroeg opgestaan sal julle weggaan op julle pad. En hulle het gesê, Nee, maar ons sal in die straat oornag. En hy het hulle aangedring, en hulle het na hom toe afgedraai en in sy huis ingegaan, en hy het vir hulle drank gemaak, en ongesuurde brood vir hulle gebak, en hulle het geëet. Voor hulle gaan slaap het, het die mans van die stad, die Sodomiete, die huis omring, van jongman tot ouer man, die

hele volk gelyktydig. En hulle het Lot uitgeroep, en hulle het vir hom gesê, waar is die mans wat die nag na jou ingegaan het? Bring hulle uit na ons toe, sodat ons met hulle verwant mag word. Maar Lot het by die drumpel na hulle uitgegaan, en hy het die deur agter hom gesluit. Hy het vir hulle gesê: Geensins, broers, moenie kwaad doen nie. Daar is maar vir my twee dogters, wat nie n man geken het nie. Ek sal hulle na julle uitbring, en gebruik hulle soos dit aan julle sou behaag. Alleen moet julle aan hierdie mans niks onregverdigs doen nie, aangesien hulle onder die skuiling van my dakbalke ingegaan het. Hulle het vir hom gesê, staan weg daar; jy het ingekom om te vertoef, nie ook om oordeel te vel nie? Nou daarom sal ons jou slegter behandel as daardie mense. En hulle het die man Lot baie gedwing, en hulle het nader gekom om die deur te verbreek. Die manne het egter hulle hande uitgestrek en Lot na hulleself in die huis ingetrek, en die deur van die huis toegesluit. Die manne wat by die deur van die huis was, het hulle met blindheid geslaan, van klein tot groot, en hulle het uitgeput geraak terwyl hulle die deur gesoek het. Die manne het vir Lot gesê, Het jy hier skoonseuns, of seuns, of dogters? As iemand anders vir jou in die stad is, bring hulle uit van hierdie plek, omdat ons hierdie plek vernietig; omdat die geroep van hulle voor die Here verhoog was, en die Here het ons gestuur om dit te vernietig. Lot het uitgegaan en met sy skoonseuns gepraat, dié wat sy dogters geneem het, en het gesê: Staan op en gaan uit hierdie plek uit, omdat die Here die stad vernietig. Maar dit het gelyk asof hy grap voor sy skoonseuns. Maar toe dagbreek aangebreek het, het die boodskappers Lot aangedring en gesê:

Staan op, neem jou vrou en jou twee dogters wat jy het, en gaan uit, sodat jy nie ook saam met die wetteloosheide van die stad vergaan nie. En hulle was onrustig, en die boodskappers het sy hand gegryp, en die hand van sy vrou, en die hande van sy twee dogters, omdat die Here hom gespaar het. En dit het gebeur toe hulle hulle buite uitgebring het, en hulle het gesê: Red jou eie siel, moenie agtertoe kyk nie, moenie staan in die hele omliggende streek nie, red jouself na die berg toe, sodat jy nie weggevoer word nie. Lot het aan hulle gesê, ek smeek Here, aangesien u seun genade voor u gevind het, en u het u geregtigheid vergroot wat u aan my doen, om my siel te laat lewe; maar ek sal nie na die berg kan ontsnap nie, anders sal die kwade dinge my inhaal, en ek sterf. Kyk, hierdie stad is naby vir my om daarheen te vlug, wat klein is; en daar sal ek gered word; is dit nie klein nie? En my siel sal leef ter wille van jou. En Hy het vir hom gesê: Kyk, Ek het jou gesig aanvaar en ook hierdie woord, om nie die stad te vernietig waarvan jy gespreek het nie. Haas jou daarom om daar gered te word, want ek sal nie in staat wees om iets te doen nie, totdat jy daar kom. Daarom het hy die naam van daardie stad Segor genoem. Die son het opgekom oor die aarde, en Lot het Zoar binnegegaan. En die Heer het swawel en vuur van die Heer uit die hemel op Sodom en Gomorra laat reën. En Hy het hierdie stede omvergewerp, en die hele omliggende streek, en al die inwoners in die stede, en die plante wat uit die aarde opkom. En sy vrou het agtertoe gekyk, en sy het n soutpilaar geword. Abraham het vroeg in die môre opgestaan en na die plek gegaan waar hy voor die Here gestaan het. En hy het gekyk op die gesig van Sodom en Gomorra, en op

die gesig van die omliggende streek, en hy het gesien, en kyk, n vlam het opgegaan uit die aarde, soos damp van n oond. En dit het gebeur toe God al die stede van die omliggende gebied vernietig het, het God aan Abraham gedink en Lot uit die middel van die vernietiging uitgestuur, toe die Here die stede waarin Lot gewoon het, omvergewerp het. Lot het opgegaan uit Zoar, en hy het op die berg gesit, hy self en sy twee dogters saam met hom, want hy het gevrees om in Zoar te woon, en hy het in die grot gewoon, hy self en sy twee dogters saam met hom. Die ouer een het aan die jonger een gesê: Ons vader is oud, en daar is niemand op die aarde wat na ons sal ingaan nie, soos dit gepas is vir die hele aarde. Kom en laat ons ons vader wyn gee om te drink, en laat ons met hom lê, en laat ons saad uit ons vader verwek. Hulle het daardie nag vir hulle vader wyn gegee om te drink, en die oudste een het ingegaan en met haar vader geslaap daardie nag, en hy het nie geweet toe hy gaan slaap het nie, en toe hy opstaan nie. Dit het gebeur op die volgende dag, en die ouer een het vir die jonger een gesê: Kyk, ek het gister met ons vader geslaap. Laat ons hom vanaand weer wyn gee, en gaan jy in en slaap met hom, sodat ons uit ons vader nageslag kan verwek. Hulle het ook daardie nag vir hulle vader wyn gegee om te drink, en die jonger een het ingegaan en met haar vader geslaap, en hy het nie geweet toe hy gaan slaap het en toe hy opstaan nie. En die twee dogters van Lot het swanger geword deur hulle vader. En die ouer een het n seun gebaar, en sy het sy naam Moab genoem, en gesê: Uit my vader, hierdie is die vader van die Moabiete tot vandag toe. Die jonger een het ook n seun gebaar, en sy naam Ammon genoem, en gesê: seun van my

geslag, hierdie is die vader van die Ammoniete tot vandag toe.

20

En Abraham het van daar na die land in die Suide beweeg, en hy het tussen Kades en Sur gewoon, en hy het in Gerara vertoef. Abraham het aangaande Sarah, sy vrou, gesê dat sy sy suster is, want hy het gevrees om te sê dat sy sy vrou is, sodat die mans van die stad hom nie ooit ter wille van haar sou doodmaak nie. Maar Abimelech, koning van Gerar, het gestuur en Sarah geneem. En God het in die nag in n droom na Abimelech gekom en gesê: Kyk, jy sal sterwe oor die vrou wat jy geneem het, want sy is getroud met n man. Abimelech het haar egter nie geraak nie, en gesê: Here, sal U n onwetende en regverdige nasie vernietig? Het hy nie self vir my gesê nie, sy is my suster? En sy het vir my gesê: Is hy my broer? In n rein hart en in geregtigheid van hande het ek dit gedoen. God het maar aan hom in n droom gesê, en Ek het geweet dat jy dit met n rein hart gedoen het, en Ek het jou gespaar om nie teen My te sondig nie; daarom het Ek jou nie toegelaat om haar te raak nie. Nou maar gee die vrou terug aan die man, omdat hy n profeet is, en hy sal vir jou bid, en jy sal lewe. Maar as jy haar nie teruggee nie, sal jy weet dat jy sal sterwe en alles wat joune is. En Abimelech het vroeg die oggend opgestaan, en hy het al sy dienaars geroep, en hy het al hierdie woorde in hulle ore gespreek; en al die mense was baie bang. En Abimelech het Abraham geroep en vir hom gesê, wat het jy dit aan ons gedoen? Het ons nie teen jou gesondig nie, dat

jy n groot sonde op my en op my koninkryk gebring het? n Werk wat niemand sal doen nie, het jy vir my gedoen. Abimelech het vir Abraham gesê: Wat het jy gesien dat jy dit gedoen het? Abraham het gesê, want ek het gesê, daar is dus nie godsvrees in hierdie plek nie, en hulle sal my doodmaak ter wille van my vrou. En want sy is waarlik my suster uit my vader, maar nie uit my moeder nie, en sy het my vrou geword. Dit het gebeur toe God my uitgelei het uit die huis van my vader, en ek het vir haar gesê: Hierdie geregtigheid sal jy aan my bewys: in elke plek waar ons mag ingaan, sê van my dat hy my broer is. Abimelech het duisend drachmas geneem, en skape, en kalwers, en kinders, en vroulike dienaars, en het dit aan Abraham gegee; en hy het Sarah, sy vrou, aan hom teruggegee. En Abimelech het vir Abraham gesê: Kyk, my land is voor jou; waar dit jou behaag, woon daar. Maar vir Sarah het hy gesê: Kyk, ek het duisend didragmas aan jou broer gegee; dit sal vir jou wees tot eer van jou gesig, en vir almal wat met jou is, en spreek alles waarheidsgetrou. Abraham het egter tot God gebid, en God het Abimelech genees, en sy vrou, en sy diensmaagde, en hulle het gebaar. Dat die Here van buite alle baarmoeder in die huis van Abimeleg toegesluit het, ter wille van Sara, die vrou van Abraham.

21

En die Heer het Sarah besoek, soos Hy gesê het, en die Heer het aan Sarah gedoen soos Hy gespreek het. En sy het verwag en vir

Abraham n seun gebore in die ouderdom, in die tyd soos die Here aan hom gespreek het. En Abraham het die naam van sy seun wat vir hom gebore is, wat Sara vir hom gebaar het, Isak genoem. En Abraham het Isak op die agtste dag besny, soos God hom beveel het. En Abraham was honderd jaar oud toe Isak, sy seun, vir hom gebore is. Sarah het gesê: Die Here het vir my lag gegee, want elkeen wat dit hoor, sal saam met my bly wees. En sy het gesê: Wie sou vir Abraham aankondig dat Sara n kind soog? Dat ek n seun gebaar het in my ouderdom. En die kind het gegroei en is gespeen; en Abraham het n groot fees gemaak op die dag wat Isak sy seun gespeen is. Maar Sara het die seun van Hagar die Egiptiese gesien, wat vir Abraham gebore is, wat saam met Isak haar seun gespeel het, en sy het vir Abraham gesê, dryf hierdie slavin uit, en haar seun, want die seun van hierdie slavin sal nie saam met my seun Isak erf nie. Hard het die woord egter baie swaar voor Abraham gekom aangaande sy seun. God het vir Abraham gesê: Laat dit nie swaar wees voor jou nie aangaande die seun en aangaande die slavin; alles wat Sara vir jou sê, luister na haar stem, want in Isak sal nageslag vir jou genoem word. En Ek sal ook die seun van hierdie slavin n groot nasie maak, omdat hy jou nakomeling is. Abraham het vroeg in die oggend opgestaan, en hy het brode geneem en n sak water, en hy het dit aan Hagar gegee; en hy het die kind op haar skouer geplaas, en hy het haar weggestuur. Sy het weggegaan en het rondgedwaal in die woestyn, by die put van die eed. Die water het opgeraak uit die wattersak, en sy het die kind onder een denneboom gegooi. Sy het weggegaan en van ver af teenoor hom gaan sit, soos n boogskoot ver, want sy het gesê: Ek sal nie

die dood van my kind sien nie. En sy het teenoor hom gaan sit; en die kind het uitgeroep en gehuil. En God het die stem van die kind gehoor van die plek waar hy was; en n boodskapper van God het Hagar van die hemel af geroep, en het vir haar gesê: Wat is dit, Hagar? Moenie vrees nie; want God het die stem van die kind gehoor van die plek waar hy is. Staan op en neem die kind, en hou dit vas met jou hand; want ek sal dit tot n groot nasie maak. En God het haar oë geopen en sy het n put van lewende water gesien en sy het gegaan en sy het die sak met water gevul en sy het die kind laat drink. En God was met die kind; en hy het gegroei, en hy het in die wildernis gewoon; en hy het n boogskutter geword. En hy het in die wildernis gewoon, en die moeder het vir hom n vrou uit Paran in Egipte geneem. Dit het in daardie tyd gebeur dat Abimeleg, en Ogosath sy raadgewer, en Figol die opperbevelhebber van sy leër, met Abraham gespreek het en gesê het: God is met jou in alles wat jy doen. Nou sweer daarom vir my by God dat jy my nie sal verkeerd doen nie, nog my saad nie, nog my naam nie, maar volgens die geregtigheid wat ek met jou gedoen het, sal jy met my doen, en met die land waarin jy gewoon het. En Abraham het gesê: Ek sal sweer. En Abraham het Abimeleg bestraf oor die waterputte wat Abimeleg se dienaars weggevat het. En Abimeleg het vir hom gesê: Ek het nie geweet wie hierdie ding aan jou gedoen het nie, en jy het dit nie aan my vertel nie, en ek het dit ook nie gehoor nie, behalwe vandag. En Abraham het skape en kalwers geneem, en aan Abimelech gegee, en beide het n verbond gemaak. En Abraham het sewe ooilammers alleen opgestel. En Abimelech het vir Abraham gesê: Wat is die sewe

lammers van hierdie skape wat jy alleen opsy gesit het? En Abraham het gesê, dat jy die sewe lammers van my sal neem, sodat hulle vir my tot getuienis sal wees, dat ek hierdie put gegrawe het. Daarom het hy die naam van daardie plek Put van die Eed genoem, omdat albei daar gesweer het. En hulle het n verbond gesluit by die put van die eed. Toe het Abimeleg opgestaan, Ogosath sy raadgewer, en Figol die opperbevelhebber van sy mag, en hulle het teruggekeer na die land van die Filistyne. En Abraham het n veld by die put van die eed geplant, en daar die naam van die Here aangeroep, die ewige God. Abraham het in die land van die Filistyne baie dae gewoon.

22

En dit het gebeur na hierdie woorde dat God Abraham getoets het, en Hy het aan hom gesê: Abraham, Abraham, en hy het gesê: Kyk, hier is ek. En Hy het gesê, neem jou seun, die geliefde, wat jy liefgehad het, Isak, en gaan na die hoë land, en offer hom daar as n brandoffer op een van die berge wat Ek aan jou sal sê. Abraham het die oggend opgestaan en sy donkie gesaal; hy het twee kinders saam met hom geneem, en Isak sy seun; en hy het hout vir die brandoffer gesplit, opgestaan en gegaan, en op die derde dag by die plek gekom wat God vir hom gesê het. En Abraham het opgekyk met sy oë en die plek van ver af gesien. En Abraham het aan sy kinders gesê, sit julle hier met die donkie; ek en die seuntjie sal deurgaan tot daar; en nadat ons neergebuig het sal ons na julle terugkeer. Abraham het die hout

van die brandoffer geneem en dit op sy seun Isak geplaas, en hy het die vuur en die swaard in sy hande geneem, en die twee het saam gegaan. Isak het na Abraham, sy vader, gesê: Vader. En hy het gesê: Wat is dit, kind? Hy het gesê, en kyk, die vuur en die hout, waar is die skaap vir die brandoffer? Abraham het gesê, God sal vir Homself n skaap vir die brandoffer sien, my kind. Nadat albei saam gegaan het, het hulle gekom by die plek wat God vir hom gesê het; en Abraham het daar die altaar gebou, en het die hout daarop geplaas; en nadat hy Isak sy seun vasgebind het, het hy hom op die altaar bo-op die hout geplaas. En Abraham het sy hand uitgestrek om die swaard te neem, om sy seun te slag. En die Engel van die Here het hom uit die hemel geroep en gesê: Abraham, Abraham! En hy het gesê: Hier is ek. En Hy het gesê, moenie jou hand lê op die seuntjie nie, en moenie vir hom iets doen nie; want nou het Ek geweet dat jy God vrees; en jy het nie jou geliefde seun ter wille van My gespaar nie. En Abraham het met sy oë opgekyk en gesien, en kyk, een ram vasgehou in n Sabek-plant by die horings. En Abraham het gegaan, en hy het die ram geneem, en hy het hom geoffer as n brandoffer in die plek van Isak sy seun. En Abraham het die naam van daardie plek genoem: Die Here het gesien, sodat hulle vandag kan sê: Op die berg het die Here verskyn. En die Boodskapper van die Here het Abraham n tweede keer uit die hemel geroep en gesê: By myself het ek gesweer, sê die Here, omdat jy hierdie ding gedoen het en jou geliefde seun nie ter wille van my gespaar het nie, Waarlik, seën sal ek jou seën, en vermenigvuldig sal ek jou saad vermenigvuldig, soos die sterre van die hemel en soos die sand wat by die rand van die see is; en

jou saad sal die stede van die teenstanders beërwe. En al die nasies van die aarde sal in jou saad geseën word, omdat jy my stem gehoorsaam was. Abraham het na sy kinders gedraai, en hulle het opgestaan en saam na die put van die eed gegaan. En Abraham het by die put van die eed gewoon. Dit het gebeur na hierdie woorde, en dit was aan Abraham gerapporteer, hulle sê, kyk Melcha het ook self seuns vir Nahor jou broer gebaar, naamlik Uz die eersgeborene, en Buz sy broer, en Kemuel vader van die Siriërs, en Chesed, en Hazo, en Pildas, en Jidlaf, en Betuel. Betuel het Rebekka verwek. Hierdie agt seuns, wat Melcha vir Nahor, die broer van Abraham, gebaar het. En sy byvrou met die naam Reuma het ook gebaar: Tabek en Taam en Tochos en Mocha.

23

Sara se lewe was honderd sewe-en-twintig jaar. En Sarah het gesterf in die stad Arbok, wat in die vallei is; hierdie is Hebron in die land Kanaän. En Abraham het gekom om vir Sarah te rou en te treur. En Abraham het opgestaan van sy dooie; en Abraham het aan die seuns van Heth gesê en sê, n Bywoner en n tydelike inwoner is ek met julle; gee my dus n besitting van n graf met julle, en ek sal my dooie van my begrawe. Die seuns van Heth het egter vir Abraham geantwoord en gesê: Nee, heer. Luister maar na ons, koning van God is jy onder ons; begraaf jou dode in die uitverkore grafte van ons, want niemand van ons sal sy graf van jou weerhou om jou dode daar te begraaf nie.

Abraham het opgestaan en het neergebuig voor die volk van die land, die seuns van Het. En Abraham het met hulle gepraat en gesê: As julle dit in julle siel het om my dooie van my gesig af te begrawe, hoor my en praat vir my met Efron, die seun van Sohar. En laat hom aan my gee die dubbele spilonk wat aan hom behoort, wat in n deel van sy veld is; vir silwer van die waardige prys, gee dit aan my onder julle as n besitting van n graf. Efron het gesit in die midde van die seuns van Het; en Efron die Hetiet het geantwoord en vir Abraham gesê, terwyl die seuns van Het geluister het, en almal wat in die stad ingegaan het, en gesê: Wees by my, heer, en luister na my; die land, en die grot wat daarin is, gee ek aan jou; voor al my burgers het ek dit aan jou gegee; begrawe jou dooie. En Abraham het voor die volk van die land neergebuig. En hy het vir Efron in die ore gesê voor die volk van die land: Aangesien jy by my is, luister na my, neem die silwer van die veld van my, en ek sal my dooie daar begrawe. Efron het vir Abraham geantwoord en gesê, Nee, heer; ek het gehoor, land van vierhonderd sikkels silwer; maar wat sou dit wees tussen my en jou? Maar jy, begraaf jou dooie. En Abraham het van Efron gehoord, en Abraham het aan Efron die silwer terugbesorg wat hy in die ore van die seuns van Het gespreek het, vierhonderd didrachmas silwer wat deur handelaars goedgekeur is. En die land van Efron het gestaan, wat was by die dubbele grot, wat teenoor Mamre is, die land en die grot wat daarin was, en elke boom wat in die land was, en alles wat in sy grense rondom is, aan Abraham, tot besitting voor die seuns van Het, en almal wat in die stad ingaan. Na hierdie dinge het Abraham sy vrou Sarah begrawe in die spelonk van die dubbele

veld, wat teenoor Mamre is, dit is Hebron in die land Kanaän. En die veld en die grot wat daarin was, is aan Abraham bekragtig as n grafbesit van die seuns van Heth.

24

En Abraham was oud, gevorderd in dae, en die Here het Abraham in alles geseën. En Abraham het gesê aan sy ouer seun van sy huis, die heerser oor alles van syne: Plaas jou hand onder my dy. En ek beseer jou by die Here, die God van die hemel en die God van die aarde, dat jy nie n vrou vir my seun Isak sal neem van die dogters van die Kanaäniete nie, met wie ek woon onder hulle. Maar jy sal gaan na my land waar ek gebore is, en na my stam, en jy sal van daar n vrou vir my seun Isak neem. Die seun het maar vir hom gesê: As die vrou ooit nie wil gaan met my terug na hierdie land nie, sal ek jou seun terugdraai na die land van waar jy daarvandaan uitgekom het? Abraham het egter vir hom gesê: Pas op dat jy my seun nie daarheen terugvat nie. Die Here, die God van die hemel en die God van die aarde, wat my uit die huis van my vader geneem het, en uit die land waar ek gebore is, wat tot my gespreek het, en wat aan my gesweer het en gesê het: Aan jou sal Ek hierdie land gee en aan jou nageslag – Hy sal sy Engel voor jou uit stuur, en jy sal van daar n vrou vir my seun neem. As die vrou egter nie saam met jou na hierdie land wil gaan nie, sal jy rein wees van my eed, net moet jy my seun nie daarheen terugstuur nie. En die seun het sy hand onder die dy van Abraham, sy heer, geplaas en het vir hom

gesweer aangaande hierdie woord. En die seun het tien kamele geneem van die kamele van sy heer, en van al die goeie dinge van sy heer met hom; en hy het opgestaan en gegaan na Mesopotamië na die stad Nahor. En hy het die kamele buite die stad by die waterput laat neerlê teen die laat namiddag, wanneer die vroue wat water trek uitkom. En hy het gesê: Here, die God van my heer Abraham, laat dit vandag voor my voorspoedig gaan, en bewys genade aan my heer Abraham. Kyk, ek staan by die fontein van die water, en die dogters van die inwoners van die stad kom uit om water te trek. En dit sal die maagd wees aan wie ek sal sê, kantel jou waterkruik sodat ek kan drink, en sy sal vir my sê, drink jy, en jou kamele sal ek laat drink, totdat hulle ophou drink, haar het jy voorberei vir jou seun Isak; en in hierdie sal ek weet dat jy barmhartigheid gedoen het met my heer Abraham. En dit het gebeur voor hy klaar gepraat het in sy gedagte, en kyk, Rebekka het uitgegaan, die een wat gebore is uit Betuel, seun van Melcha die vrou van Nahor, die broer van Abraham, met die waterkruik op haar skouers. Die maagd was baie mooi van voorkoms, sy was n maagd, geen man het haar geken nie, sy het afgegaan na die fontein, haar waterkruik gevul, en opgegaan. Die seun het op haar afgehardloop vir n ontmoeting, en gesê, Gee my n bietjie water uit jou waterkruik. Sy het egter gesê: Drink, my heer, en sy het gehaas en die waterkruik op haar arm neergelaat, en sy het hom laat drink totdat hy opgehou het om te drink. En sy het gesê: Ek sal ook vir jou kamele water gee totdat hulle almal gedrink het. En sy het gehaas en die waterkruik in die drinkbak leeggegooi, en het na die put gehardloop om weer te skep, en het

water getrek vir al die kamele. Die man het haar egter noukeurig waargeneem en stilgebly om te weet of die Here sy reis voorspoedig gemaak het, of nie. Dit het gebeur dat toe al die kamele opgehou het om te drink, die man goue oorringe geneem het van n dragma se gewig, en twee armbande vir haar hande, tien goud in gewig. En hy het haar gevra en gesê, Wie se dogter is jy? Rapporteer aan my of daar by jou vader n plek vir ons is om te oornag. Sy het vir hom gesê: Ek is die dogter van Betuel, wat Melka vir Nahor gebaar het. En sy het aan hom gesê: Ons het baie strooi en voer, en plek om te oornag. En die man was tevrede en het neergebuig voor die Here en gesê, geseënd is die Here die God van my heer Abraham, wat nie sy geregtigheid en sy waarheid van my heer agtergelaat het nie; my het die Here voorspoedig gemaak na die huis van die broer van my heer. En die dogter het gehardloop en in die huis van haar moeder vertel, volgens hierdie woorde. Rebecca het maar n broer gehad wie se naam Laban was, en Laban het na die man buite by die fontein gehardloop. En dit het gebeur toe hy die oorringetjies en die armbande aan die hande van sy suster gesien het, en toe hy die woorde van Rebekka, sy suster, gehoor het wat gesê het: So het die man tot my gespreek, en hy het na die man gekom wat by die kamele by die fontein gestaan het. En hy het vir hom gesê, kom hier in, geseënde van die Here; waarom staan jy buite? Ek het maar die huis voorberei, en n plek vir die kamele. Die man het die huis ingegaan, en die kamele afgelaai, en strooi en voer aan die kamele gegee, en water om sy voete te was, en die voete van die manne wat met hom was. En hy het brood voor hulle gesit om te eet, en hy het gesê: Ek sal nie eet nie, totdat ek my woorde

gespreek het. En hy het gesê: Spreek. En hy het gesê, ek is n seun van Abraham. Die Here het my heer baie geseën, en hy is verhoog, en Hy het aan hom skape gegee, en kalwers, en silwer, en goud, seuns, en slavinne, kamele, en donkies. En Sarah, die vrou van my heer, het n seun vir my heer gebaar nadat hy oud geword het, en hy het aan hom alles gegee wat aan hom behoort het. En my heer het my laat sweer en gesê: Jy sal nie n vrou vir my seun neem van die dogters van die Kanaäniete nie, by wie ek as bywoner in hulle land woon. Maar jy sal na die huis van my vader gaan, en na my stam, en jy sal van daar n vrou vir my seun neem. Ek het aan my heer gesê dat die vrou moontlik nie met my sal gaan nie. En hy het aan my gesê: Die Here, die God voor wie ek behaag het, Hy self sal sy Boodskapper met jou uitstuur en jou weg voorspoedig maak, en jy sal n vrou vir my seun neem uit my stam en uit my vader se huis. Dan sal jy onskuldig wees van my vloek, wanneer jy by my stam kom en hulle dit nie aan jou gee nie, dan sal jy onskuldig wees van my eed. En vandag toe ek by die fontein gekom het, het ek gesê, Here die God van my heer Abraham, as U die pad voorspoedig maak waarop ek nou gaan, kyk, ek staan by die waterfontein, en die dogters van die manne van die stad kom uit om water te skep; en dit sal wees die maagd vir wie ek sal sê, gee my n bietjie water om te drink uit jou waterkruik, en sy sal vir my sê, en jy drink, en vir jou kamele sal ek water gee, hierdie die vrou wat die Here voorberei het vir sy eie dienaar Isak; en hierin sal ek weet dat U barmhartigheid bewys het aan my heer Abraham. En dit het gebeur voor ek voltooi het met praat in my gedagtes, het Rebekka onmiddellik uitgegaan met die waterkruik op haar

skouers, en sy het afgegaan na die fontein en water getrek, en ek het vir haar gesê: Gee my te drink. En sy het haastig die waterkruik op haar arm neergelaat, en gesê: Drink jy, en ek sal jou kamele laat drink, en hy het gedrink, en sy het die kamele laat drink. En ek het haar gevra en gesê: Dogter van wie is jy? Vertel my. Sy het geantwoord: Ek is die dogter van Betuel, seun van Nahor, wat Melga vir hom gebore het. En ek het die oorringe aan haar gesit en die armbande om haar hande. En tevrede, het ek die Here aanbid, en ek het die Here, die God van my heer Abraham, geseën, wat my voorspoedig gemaak het op die weg van waarheid om die dogter van my heer se broer vir sy seun te neem. As julle daarom barmhartigheid en geregtigheid teenoor my heer bewys, goed; maar indien nie, rapporteer dit aan my, sodat ek regs of links kan draai. Laban en Betuel het geantwoord en gesê: Hierdie saak het van die Here uitgegaan; ons sal nie teen jou kan praat nie, kwaad of goed. Kyk, Rebecca is voor jou, neem haar en vertrek, en laat sy die vrou van jou heer se seun wees, soos die Here gespreek het. Dit het gebeur toe die kind van Abraham hulle woorde gehoor het, het hy op die grond neergebuig voor die Here. En nadat die seun silwer vate en goue vate en klere uitgebring het, het hy aan Rebekka gegee; en geskenke het hy aan haar broer gegee en aan haar moeder. En hulle het geëet en gedrink, hy self en die manne wat by hom was, en hulle het geslaap. En toe hy die môre opgestaan het, het hy gesê: Stuur my weg, sodat ek na my heer kan teruggaan. Maar haar broers en die moeder het gesê: Laat die maagd sowat tien dae by ons bly, en daarna sal sy vertrek. Maar hy het vir hulle gesê: Moenie my terughou nie, want die Here het my pad

voorspoedig gemaak. Stuur my weg sodat ek na my heer kan teruggaan. Maar hulle het gesê, Laat ons die kind roep, en laat ons haar mond vra. En hulle het Rebekka geroep, en hulle het vir haar gesê, sal jy met hierdie man gaan? Sy het gesê, Ek sal gaan. En hulle het Rebekka, hulle suster, uitgestuur, en haar besittings, en die dienaar van Abraham, en die wat met hom was. En hulle het Rebecca geseën en aan haar gesê: Ons suster is jy, word in duisende tienduisendes, en laat jou saad die stede van die teenstanders erf. Rebekka en haar diensmeisies het opgestaan, hulle het op die kamele geklim, en hulle het saam met die man gegaan; en die seun het Rebekka opgeneem en weggegaan. Isaac het maar deur die wildernis gereis volgens die put van die visie, en hy het in die land na die Suide gewoon. En Isaac het uitgegaan om in die vlakte teen die aand te gesels, en hy het sy oë opgeslaan en kamele sien aankom. En Rebekka het opgekyk met die oë en Isak gesien, en sy het van die kameel afgespring. En sy het vir die seun gesê, wie is daardie man wat in die vlakte loop om ons te ontmoet? Die seun het gesê, hierdie is my heer; en sy het die sluier geneem en dit omgegooi. En die seun het aan Isak alles vertel wat hy gedoen het. Isak het in die huis van sy moeder ingegaan, en hy het Rebekka geneem, en sy het sy vrou geword, en hy het haar liefgehad, en Isak was vertroos oor Sara, sy moeder.

25

Abraham het weer n vrou geneem, wie se naam Keturah was. Sy

het vir hom Zombran, Iezan, Madal, Midian, Iesbok en Soie gebore. Iezan het egter Saba en Dedan verwek, en die seuns van Dedan was Assourieim en Latousieim en Laomeim. Die seuns van Midian was Gepher, Apher, Enoch, Abida en Eldaag; almal hierdie was seuns van Keturah. Abraham het al sy besittings aan sy seun Isak gegee. En aan die seuns van sy bymense het Abraham geskenke gegee, en hy het hulle van sy seun Isak weggestuur, terwyl hy nog geleef het, na die ooste toe, na die land van die ooste. Hierdie is die jare van die dae van Abraham se lewe wat hy geleef het, honderd vyf-en-sewentig jaar. En Abraham het gesterf in n goeie ouderdom as n ou man, vol van dae, en hy is by sy volk versamel. En Isak en Ismael, sy seuns, het hom begrawe in die dubbele spelonk, in die land van Efron, seun van Sohar die Hetiet, wat oorkant Mamre is, die land en die spelonk wat Abraham van die seuns van Het verkry het; daar het hulle Abraham begrawe, en Sara sy vrou. Dit het gebeur na die sterwe van Abraham, dat God sy seun Isak geseën het, en Isak het gewoon by die put van die gesig. Hierdie is die geslagte van Ismael, die seun van Abraham, wat Hagar die Egiptiese, die diensmaagd van Sara, vir Abraham gebaar het. En hierdie is die name van die seuns van Ismael, volgens die name van sy geslagte: eersgeborene Ismael, en Nebajot, en Kedar, en Nabdeel, en Massam, en Misma, en Duma, en Massa, en Hadad, en Teman, en Jetur, en Nafis, en Kedma. Hierdie is die seuns van Ismael, en hierdie is hulle name in hulle tente en in hulle kampe, twaalf heersers volgens hulle nasies. En hierdie was die jare van die lewe van Ismael, honderd sewe-en-dertig jaar, en hy het verswak en gesterf, en hy is by sy volk versamel. Hy het gewoon van

Havila tot by Sur, wat voor die aangesig van Egipte lê tot waar jy na die Assiriërs kom; voor die aangesig van al sy broers het hy gewoon. En hierdie is die geslagte van Isak, die seun van Abraham: Abraham het Isak verwek. Isaac was maar veertig jaar oud toe hy Rebekka geneem het, die dogter van Betuel die Siriër uit Mesopotamië van Sirië, die suster van Laban die Siriër, vir homself as vrou. Isak het die Here gesmeek aangaande Rebekka sy vrou, omdat sy onvrugbaar was, en God het hom verhoor, en Rebekka sy vrou het swanger geword. Die kinders het in haar geleap, en sy het gesê: As dit so met my gaan gebeur, waarom is hierdie vir my? Sy het gegaan om te verneem van die Here. En die Here het vir haar gesê, twee nasies is in jou baarmoeder, en twee volke sal uit jou skoot verdeel word, en die een volk sal die ander volk oortref, en die groter sal die minderder dien. En die dae was vervul dat sy moes baar, en daar was tweelinge in haar buik. Die eersgeborene het uitgekom, rooiagtig, heeltemal soos n harige vel, en hy het hom Esau genoem. En daarna het sy broer uitgegaan, en sy hand het Esau se hakskeen vasgehou; en hy het hom Jakob genoem. Isak was sestig jaar oud toe Rebekka hulle gebore het. Die jong mans het gegroei, en Esau was n man wat geweet het hoe om te jag, n veldman, maar Jakob was n eenvoudige man wat in die huis gewoon het. Isak het Esau liefgehad, omdat sy wild vir hom kos was, maar Rebekka het Jakob liefgehad. Jakob het bredie gekook, en Esau het uit die veld gekom, uitgeput. En Esau het vir Jakob gesê: Voer my van hierdie rooi kos, want ek word flou. Daarom is sy naam Edom genoem. Maar Jakob het vir Esau gesê: Verkoop vandag jou eersgeboortereg aan my. En Esau het gesê: Kyk, ek

gaan sterf, en wat baat hierdie eersgeboortereg my dan? En Jakob het vir hom gesê, sweer vandag vir my, en hy het vir hom gesweer, en Esau het die eersgeboortereg aan Jakob verkoop. Jacob het maar vir Esau brood en lensiesop gegee, en hy het geëet en gedrink, en toe hy opgestaan het, het hy weggegaan, en Esau het die eersgeboortereg verag.

26

Daar het n hongersnood op die aarde gekom, buiten die vroeëre hongersnood wat in die tyd van Abraham plaasgevind het, en Isak het na Abimeleg, koning van die Filistyne, na Gerar gegaan. Die Heer het aan hom verskyn en gesê: Moenie afgaan na Egipte nie, maar woon in die land wat Ek aan jou sal sê. En woon as n vreemdeling in hierdie land, en Ek sal met jou wees, en Ek sal jou seën, want aan jou en aan jou saad sal Ek hierdie hele land gee, en Ek sal my eed vestig wat Ek aan Abraham, jou vader, gesweer het. En Ek sal jou nageslag vermenigvuldig soos die sterre van die hemel, en Ek sal aan jou nageslag al hierdie land gee, en in jou nageslag sal al die nasies van die aarde geseën word. Omdat Abraham jou vader my stem gehoorsaam het en my bevele gehou het, en my gebooie, en my verordeninge, en my wette. Isak het maar in Gerara gewoon. Die mans van die plek het aangaande Rebekka, sy vrou, gevra, en hy het gesê: Sy is my suster, want hy het gevrees om te sê dat sy sy vrou is, sodat die mans van die plek hom nie ooit oor Rebekka sou doodmaak nie, omdat sy mooi van aansig was. Dit het gebeur dat hy n lang tyd

daar was, en Abimeleg, die koning van Gerar, het deur die venster afgeloer en Isak sien speel met Rebekka, sy vrou. Abimelech het Isak geroep, en hy het vir hom gesê: Is sy dan inderdaad jou vrou? Hoekom het jy gesê, sy is my suster? En Isak het vir hom gesê, want ek het gesê, sodat ek nie ooit ter wille van haar sterf nie. Abimelech het maar vir hom gesê: Wat het jy hierdie aan ons gedoen? Byna het iemand van my familie met jou vrou geslaap, en jy sou onkunde oor ons gebring het. Abimelech het aan al sy volk beveel en gesê: Elkeen wat hierdie man en sy vrou aanraak, sal aan die dood skuldig wees. Isak het in daardie land gesaai, en in daardie jaar honderdvoudig gars gevind, en die Here het hom geseën. En die man was verhef, en hy het voortgegaan en groter geword, totdat hy baie groot geword het. En hy het vee van skape gekry, en vee van beeste, en baie boerdery. En die Filistyne het hom beny. En al die putte wat die kinders van sy vader gegrawe het in die tyd van sy vader, het die Filistyne hulle toegestop, en hulle het hulle met grond gevul. Maar Abimeleg het vir Isak gesê: Gaan weg van ons, omdat jy baie sterker as ons geword het. En Isak het van daar weggegaan, en hy het in die vallei van Gerar oornag en daar gewoon. En weer het Isak die waterputte gegrawe wat die kinders van Abraham sy vader gegrawe het, en die Filistyne het hulle toegestop na die dood van Abraham sy vader; en hy het hulle name gegee volgens die name wat sy vader gegee het. En die kinders van Isak het gegrawe in die vallei van Gerar en hulle het daar n put van lewende water gevind. En die herders van Gerar het geveg met die herders van Isak en beweer dat die water hulle s'n is, en hulle het die naam van die put Onreg genoem,

want hulle het hom onreg aangedoen. Nadat hy van daar vertrek het, het hy n ander put gegrawe, maar hulle het ook oor daardie een gekibbel, en hy het dit genoem Vyandskap. Nadat hy van daar vertrek het, het hy n ander put gegrawe, en hulle het nie daaroor geveg nie, en hy het dit Breë Plek genoem en gesê, omdat die Here nou vir ons ruimte gemaak het en ons op die aarde vermeerder het. Hy het van daar opgegaan na die put van die eed. En die Here het in daardie nag aan hom verskyn, en gesê: Ek is die God van Abraham jou vader, moenie vrees nie, want Ek is met jou, en Ek sal jou seën, en Ek sal jou saad vermenigvuldig ter wille van Abraham jou vader. En hy het daar n altaar gebou, en hy het die naam van die Here aangeroep, en hy het daar sy tent opgeslaan; en die kinders van Isak het daar n put gegrawe in die vallei van Gerar. En Abimelech het na hom gegaan van Gerar af, en Ochozath sy raadgewer, en Phicol die opperbevelhebber van sy mag. En Isak sê vir hulle: Waarom het julle na my gekom? Julle het my maar gehaat, en my van julle weggestuur. Maar hulle het gesê, ons het duidelik gesien dat die Here met jou was; en ons het gesê, laat daar n eed wees tussen ons en tussen jou, en ons sal met jou n verbond maak, dat jy nie kwaad met ons sal doen nie, omdat ons jou nie vyandig behandel het nie, en soos ons jou goed behandel het, en ons het jou in vrede weggestuur; en nou is jy geseënd deur die Here. En hy het vir hulle n fees gemaak, en hulle het geëet en gedrink. En nadat hulle die oggend opgestaan het, het elkeen aan sy naaste gesweer, en Isak het hulle uitgestuur, en hulle het van hom af weggegaan met vrede. Dit het op daardie dag gebeur, en die kinders van Isak het gekom en aan hom berig gegee oor die put

wat hulle gegrawe het, en hulle het gesê: Ons het nie water gevind nie. En hy het dit Eed genoem, daarom het hy die naam van daardie stad Put van Eed genoem, tot vandag toe. Esau was veertig jaar oud en hy het Judith, die dogter van Beeri die Hittiet, as vrou geneem, en ook Basemath, die dogter van Elon die Hittiet. En hulle het vir Isak en Rebeka verdriet veroorsaak.

27

Dit het gebeur dat nadat Isak oud geword het, sy oë verduister is om te sien, en hy het Esau, sy ouer seun, geroep en aan hom gesê: My seun, en hy het gesê: Kyk, hier is ek. En hy het gesê: Kyk, ek het oud geword, en ek ken nie die dag van my dood nie. Neem nou daarom jou toerusting, die pyl-koker en die boog, en gaan uit na die vlakte en jag wild vir my. En maak vir my lekkernye, soos ek liefhet, en bring dit vir my, sodat ek kan eet, sodat my siel jou kan seën voordat ek sterwe. Rebecca het gehoor hoe Isaac met Esau, sy seun, praat, en Esau het na die vlakte gegaan om wild vir sy vader te jag. Rebekka het vir Jakob, haar jonger seun, gesê: Kyk, ek het jou vader gehoor wat met Esau, jou broer, gepraat het en gesê het: Bring vir my wild, en maak vir my kos, sodat ek jou kan seën voor die Here nadat ek geëet het, voordat ek sterf. Nou daarom, my seun, luister na my, soos ek jou beveel. En nadat jy na die skape gegaan het, neem vir my van daar twee sagte en goeie jong bokke, en ek sal hulle lekkernye maak vir jou vader, soos hy liefhet. En jy sal dit vir jou vader inbring, en hy sal eet, sodat jou vader jou mag seën voor

hy sterwe. Maar Jakob het vir Rebekka sy moeder gesê, Esau my broer is n harige man, maar ek is n gladde man. Moenie die vader my ooit aanraak nie, en ek sal voor hom wees as een wat verag, en ek sal n vervloeking op myself bring, en nie n seën nie. Die moeder het aan hom gesê: Op my kom jou vloek, my kind; luister net na my stem, en gaan bring vir my. Hy het gegaan en geneem, en dit vir die moeder gebring, en sy moeder het lekkernye gemaak, soos sy vader daarvan gehou het. En Rebekka het die mooi mantel van Esau, haar ouer seun, wat by haar in die huis was, geneem en dit aan Jakob, haar jonger seun, aangetrek. En sy het die bokvelle om sy arms gesit, en om die kaal plekke van sy nek. En sy het die lekkerny en die brode wat sy gemaak het, in die hande van Jakob, haar seun, gegee. En hy het dit vir sy vader gebring, en hy het gesê: Vader. En hy het gesê: Hier is ek. Wie is jy, my kind? En Jakob het vir sy vader gesê: Ek is Esau, jou eersgeborene. Ek het gedoen soos jy my gesê het. Staan op, sit en eet van my wildsvleis, sodat jou siel my kan seën. Isak het aan sy seun gesê, Wat is dit wat jy so gou gevind het, o my kind? En hy het gesê, wat die Here jou God voor my oorgelewer het. Maar Isak het vir Jakob gesê: Kom nader na my, en ek sal jou aanraak, my kind, om te voel of jy my seun Esau is, of nie. Jakob het egter na sy vader Isak genader, en hy het hom betas en gesê: Die stem is inderdaad Jakob se stem, maar die hande is Esau se hande. En hy het hom nie herken nie, want sy hande was soos die hande van Esau sy broer, harig; en hy het hom geseën, en hy het gesê: Is jy my seun Esau? En hy het gesê, Ek. En hy het gesê: Bring dit na my, en ek sal eet van jou wildsvleis, my kind, sodat my siel jou kan seën. En hy het dit na

hom gebring, en hy het geëet, en hy het wyn na hom gebring, en hy het gedrink. En Isaac, sy vader, het vir hom gesê: Kom nader na my toe en soen my, my kind. En toe hy naderkom, het hy hom gesoen, en hy het die reuk van sy klere geruik, en hy het hom geseën, en hy het gesê: Kyk, die reuk van my seun is soos die reuk van n vol veld wat die Here geseën het. En mag God aan jou gee van die dou van die hemel, en van die rykdom van die aarde, en menigte graan en wyn. En laat nasies jou dien, en laat heersers voor jou neerbuig, en word heer van jou broer, en die seuns van jou vader sal voor jou neerbuig, die een wat jou vervloek, vervloek, maar die een wat jou seën, geseënd. En dit het gebeur nadat Isak opgehou het om Jakob, sy seun, te seën, en dit het gebeur toe Jakob van die gesig van Isak, sy vader, uitgegaan het, dat Esau, sy broer, van die jag gekom het. En hy het self ook kos gemaak, en dit aan sy vader gebring, en aan sy vader gesê: Laat my vader opstaan en eet van die wildsvleis van sy seun, sodat u siel my mag seën. En Isak, sy vader, het vir hom gesê, Wie is jy? En hy het gesê, ek is jou seun, die eersgeborene Esau. Isak was baie verbaas met n groot verbaasheid, en hy het gesê, wie dan is die een wat vir my gejag het en vir my wild gebring het, en ek het van alles geëet voordat jy gekom het? En ek het hom geseën, en geseënd sal hy wees. Dit het gebeur dat toe Esau die woorde van sy vader Isak gehoor het, hy n groot en baie bitter stem uitgeroep het, en gesê het: Seën my inderdaad ook, vader. Hy het aan hom gesê: Jou broer het met bedrog gekom en jou seën geneem. En hy het gesê: Regverdig is sy naam Jakob genoem, want hy het my nou vir die tweede keer bedrieg. My eersgeboortereg het hy geneem, en nou het hy my seën

geneem. En Esau het vir sy vader gesê: Het jy nie vir my n seën oorgelaat nie, vader? Isak het geantwoord en vir Esau gesê: As ek hom heer oor jou gemaak het, en al sy broers as sy diensknegte gemaak het, en hom met graan en wyn onderhou het, wat sal ek dan vir jou doen, my kind? Esau het vir sy vader gesê, Het jy nie een seën nie, vader? Seën my ook inderdaad, vader; maar toe Isak diep bewoog was, het Esau uitgeroep en gehuil. Isak, sy vader, het hom geantwoord en gesê: Kyk, jou woning sal wees van die rykdom van die aarde en van die dou van die hemel van bo. En op jou swaard sal jy lewe, en jou broer sal jy dien, maar dit sal wees wanneer jy die juk van hom van jou nek afbreek en verwyder. En Esau het n wrok teen Jakob gekoester oor die seën waarmee sy vader hom geseën het, en Esau het in sy gedagtes gesê: Laat die dae van rou oor my vader nader kom, sodat ek Jakob my broer kan doodmaak. Dit is aan Rebeka vertel die woorde van Esau, haar oudste seun, en sy het gestuur en Jakob, haar jonger seun, geroep, en vir hom gesê: Kyk, Esau jou broer dreig om jou dood te maak. Nou daarom, kind, luister na my stem, en staan op en vlug na Mesopotamië, na my broer Laban in Haran. En bly met hom n paar dae, totdat die toorn wegdraai, en die woede van jou broer van jou, en hy vergeet wat jy aan hom gedoen het; en nadat ek gestuur het sal ek jou van daar laat haal, sodat ek nie ooit van julle twee beroof word op een dag nie. Rebekka het aan Isak gesê: Ek is moeg vir my lewe oor die dogters van die seuns van Het. As Jakob n vrou sal neem van die dogters van hierdie land, waartoe dan vir my die lewe?

28

Isak het Jakob geroep, hom geseën en aan hom beveel en gesê: Jy mag nie n vrou uit die dogters van die Kanaäniete neem nie. Staan op en vlug na Mesopotamië, na die huis van Betuel, die vader van jou moeder, en neem vir jouself van daar n vrou uit die dogters van Laban, die broer van jou moeder. En my God sal jou seën, en jou vermeerder, en jou vermenigvuldig, en jy sal word tot vergaderings van nasies. En mag Hy aan jou gee die seën van Abraham my vader, aan jou en aan jou saad met jou, om te erf die land van jou vreemdelingskap, wat God aan Abraham gegee het. En Isak het Jakob gestuur, en hy het gegaan na Mesopotamië, na Laban die seun van Betuel die Siriër, die broer van Rebekka, die moeder van Jakob en Esau. Sien maar Esau dat Isaac vir Jacob geseën het, en hom na Mesopotamië van Sirië gestuur het om vir homself n vrou van daar te neem, toe hy hom geseën het, en aan hom beveel het en gesê het: Jy sal nie n vrou uit die dogters van die Kanaäniete neem nie. En Jakob het sy vader en sy moeder gehoorsaam, en hy het na Mesopotamië van Sirië gegaan. Toe Esau gesien het dat die dogters van Kanaän sleg was voor Isak sy vader, het Esau na Ismael gegaan; en hy het Maeleth geneem, dogter van Ismael die seun van Abraham, suster van Nebajot, as vrou by sy vroue. En Jakob het van die put van die eed uitgegaan, en hy het na Haran gegaan. En hy het n plek teëgekom, en hy het daar geslaap, want die son het gesak, en hy het van die klippe van die plek geneem, en hy het dit by sy kop geplaas, en hy het in daardie plek geslaap. En

hy het gedroom, en kyk, n leer was vasgemaak in die aarde, waarvan die kop tot in die hemel gereik het, en die boodskappers van God was besig om op te gaan en af te gaan daarop. Die Here het egter op haar gesteun, en gesê: Ek is die God van Abraham jou vader, en die God van Isak. Moenie vrees nie. Die land waarop jy slaap, aan jou sal Ek dit gee, en aan jou nageslag. En jou saad sal wees soos die sand van die aarde, en dit sal versprei word na die see, en Suid, en Noord, en na die ooste, en in jou sal geseën word al die stamme van die aarde, en in jou saad. En kyk, ek is met jou, ek bewaar jou op al die paaie, waar jy ook al mag gaan, en ek sal jou terugbring na hierdie land, want ek sal jou nooit verlaat nie, totdat ek alles gedoen het wat ek aan jou gespreek het. En Jakob het uit sy slaap wakker geword en gesê: Die Here is in hierdie plek, maar ek het dit nie geweet nie. En hy het gevrees en gesê: Hoe vreeswekkend is hierdie plek! Dit is niks anders nie as die huis van God, en hierdie is die poort van die hemel. En Jakob het die oggend opgestaan, en hy het die steen geneem wat hy daar onder sy kop geplaas het, en hy het dit as n pilaar opgerig, en hy het olie op die punt daarvan uitgegooi. En hy het die naam van daardie plek Huis van God genoem, en Luz was vroeër die naam van die stad. En Jakob het n gelofte gemaak en gesê: As die Here God met my is, en my bewaar in hierdie pad wat ek gaan, en my brood gee om te eet, en n kleed om aan te trek, en my terugbring met veiligheid na die huis van my vader, dan sal die Here vir my n God wees. En hierdie steen wat ek as pilaar opgerig het, sal vir my n huis van God wees, en van alles wat jy aan my gee, sal ek die tiende daarvan aan jou gee.

29

En Jakob het sy voete opgetel en na die land van die ooste gegaan, na Laban die seun van Betuel die Siriër, die broer van Rebekka, die moeder van Jakob en Esau. En hy sien, en kyk, n put in die vlakte, en daar was drie troppe skape wat daarby gerus het, want uit daardie put het hulle die troppe gewater, maar daar was n groot klip op die mond van die put. En al die kuddes is daar versamel, en hulle het die steen van die mond van die put weggerol, en hulle het die skape laat drink, en hulle het die steen op die mond van die put na sy plek teruggeplaas. Jakob het vir hulle gesê: Broers, van waar is julle? Maar hulle het gesê, Ons is uit Haran. Hy het vir hulle gesê: Ken julle Laban, die seun van Nahor? En hulle het gesê, ons weet. En hy het vir hulle gesê, is hy gesond? En hulle het gesê, hy is gesond; en kyk, Ragel sy dogter het gekom met die skape. En Jakob het gesê: Dit is nog n groot dag, dit is nog nie tyd dat die vee versamel word nie; nadat julle die skape laat drink het, gaan wei hulle. Maar hulle het gesê: Ons sal nie kan nie, totdat al die herders versamel is en hulle die steen van die mond van die put wegrol, en ons die skape laat drink. Terwyl hy nog met hulle aan die praat was, en kyk, Rachel die dogter van Laban het gekom met die skape van haar vader, want sy het die skape van haar vader opgepas. Dit het gebeur dat toe Jakob vir Ragel, die dogter van Laban, die broer van sy moeder, gesien het, en die skape van Laban, die broer van sy moeder, Jakob nader gekom het en die klip van die mond van die put weggerol het, en die skape van

Laban, die broer van sy moeder, gewater het. En Jakob het Rachel gesoen, en met luide stem het hy gehuil. En hy het vir Rachel gerapporteer dat hy die broer van haar vader is en dat hy die seun van Rebekka is, en sy het gehardloop en dit aan haar vader gerapporteer volgens hierdie woorde. Dit het gebeur dat toe Laban die naam van Jakob, die seun van sy suster, gehoor het, hy na hom gehardloop het om hom te ontmoet, en hom omhels en gesoen het, en hom in sy huis ingebring het, en aan Laban al hierdie woorde vertel het. En Laban het vir hom gesê: Uit my bene en uit my vlees is jy, en hy was by hom n maand lank. Maar Laban het vir Jakob gesê, Omdat jy my broer is, sal jy my nie verniet dien nie; vertel my wat jou beloning is? Laban het twee dogters gehad: die naam van die ouer een was Lea, en die naam van die jonger een was Ragel. Die oë van Leah was maar swak, maar Rachel was mooi van vorm en baie lieflik van voorkoms. Jakob het egter vir Rachel liefgehad, en hy het gesê: Ek sal sewe jaar vir jou dien vir Rachel, jou jonger dogter. Laban het aan hom gesê: Dit is beter dat ek haar aan jou gee, as dat ek haar aan n ander man gee. Woon by my. En Jakob het vir Rachel sewe jaar gedien, en dit was voor hom soos n paar dae, vanweë sy liefde vir haar. Jakob het vir Laban gesê: Gee my my vrou, want die dae is vervul sodat ek na haar toe kan gaan. Laban het egter al die mans van die plek versamel en n troue gemaak. En dit het aand geword, en hy het Lea, sy dogter, geneem en haar na Jakob gebring, en Jakob het by haar ingegaan. Laban het aan sy dogter Lea sy diensmeisie Zilpa gegee, aan haar as diensmeisie. Dit het môre geword, en kyk, dit was Lea; en Jakob het vir Laban gesê: Wat is dit wat jy vir my gedoen het? Het ek nie vir jou vir

Ragel gedien nie? En waarom het jy my bedrieg? Maar Laban het geantwoord: Dit is nie so in ons plek nie, om die jonger te gee voor die ouer. Voltooi daarom die week van hierdie een, en ek sal aan jou ook hierdie een gee in ruil vir die werk wat jy nog sewe ander jare by my werk. Jakob het dit dus gedoen, en hy het die sewe van hierdie vervul, en Laban het aan hom Ragel, sy dogter, as vrou gegee. En Laban het aan sy dogter Balla sy slavin gegee as haar slavin. En hy het na Rachel ingegaan, maar hy het Rachel meer as Lea liefgehad, en hy het hom nog sewe jaar gedien. Maar die Here God het gesien dat Lea gehaat was, en Hy het haar baarmoeder geopen, maar Ragel was onvrugbaar. En Lea het ontvang, en het n seun vir Jakob gebaar. Sy het sy naam Ruben genoem en gesê: Omdat die Here my vernedering gesien het en my n seun gegee het, sal my man my nou daarom liefhê. En sy het weer swanger geword, en sy het n tweede seun vir Jakob gebore, en sy het gesê: Omdat die Here gehoor het dat ek gehaat word, het Hy my ook hierdie een gegee, en sy het hom Simeon genoem. En sy het nog verwek, en n seun gebaar, en gesê: In hierdie tyd sal my man nou by my wees, want ek het vir hom drie seuns gebaar. Daarom het sy hom Levi genoem. En nadat sy weer swanger geword het, het sy n seun gebaar, en sy het gesê: Nou sal ek die Here hiervoor nog dank. Daarom het sy hom Juda genoem, en sy het opgehou om kinders te baar.

30

Toe Rachel gesien het dat sy nie vir Jakob kinders gebaar het nie,

was Rachel jaloers op haar suster, en sy het vir Jakob gesê: Gee my kinders, anders sal ek sterf. Kwaad geword het Jakob vir Rachel gesê: Is ek dan in die plek van God, wat jou die vrug van die baarmoeder ontneem het? Ragel het aan Jakob gesê: Kyk, hier is my slavin Bilha. Gaan in na haar, en sy sal op my knieë baar, sodat ek ook uit haar kinders sal kry. En sy het aan hom Billa, haar diensmaagd, as vrou gegee, en Jakob het by haar ingegaan. En Bilhah, die diensmeid van Ragel, het swanger geword en vir Jakob n seun gebaar. En Rachel het gesê: God het my reg laat geskied, en Hy het na my stem geluister, en Hy het vir my n seun gegee; daarom het sy hom Dan genoem. En Billa, die diensmeisie van Ragel, het weer swanger geword en vir Jakob n tweede seun gebaar. En Rachel het gesê, God het my bygestaan, en ek het met my suster geworstel, en ek het oorwin, en sy het sy naam Naftali genoem. Lea het gesien dat sy opgehou het om kinders te baar, en sy het Zelfa, haar diensmeisie, geneem en haar aan Jakob as vrou gegee, en hy het met haar gemeenskap gehad. En Zelpha, die diensmaagd van Leah, het ontvang en vir Jakob n seun gebaar. En Lea het gesê: In geluk! en sy het hom Gad genoem. En Zelpha, die diensmaagd van Lea, het nog ontvang en vir Jakob n tweede seun gebaar. En Lea het gesê, geseënd is ek, omdat die vroue my geseënd sal noem, en sy het sy naam Aser genoem. Ruben het in die dae van die koringoes gegaan en mandrake-appels in die land gevind, en dit na sy moeder Lea gebring. Ragel het toe vir haar suster Lea gesê: Gee vir my van die mandrake van jou seun. Lea het gesê, Is dit nie genoeg vir jou dat jy my man gevat het nie? Sal jy nie ook die mandrakes van my seun neem nie? Ragel het gesê, nie so nie;

laat hom hierdie nag saam met jou slaap in plaas van die mandrake van jou seun. Jakob het aand uit die veld ingekom, en Lea het uitgegaan om hom te ontmoet, en sy het gesê: Na my toe sal jy vandag kom, want ek het jou gehuur in ruil vir die mandrake van my seun, en hy het daardie nag met haar geslaap. En God het na Lea geluister, en sy het verwag en vir Jakob n vyfde seun gebore. En Lea het gesê: God het my loon aan my gegee, omdat ek my diensmeisie aan my man gegee het, en sy het hom Issaskar genoem, wat beteken loon. En Lea het weer swanger geword en n sesde seun vir Jakob gebaar. En Leah het gesê: God het aan my n goeie geskenk gegee in hierdie tyd, nou sal my man my kies, want ek het vir hom ses seuns gebaar, en sy het sy naam Zebulun genoem. En daarna het sy n dogter gebaar, en hy het haar naam Deina genoem. God het Rachel onthou, en God het na haar geluister, en Hy het haar skoot oopgemaak. En nadat sy verwag het, het sy vir Jakob n seun gebaar, en Rachel het gesê: God het my smaad weggeneem. En sy het sy naam Josef genoem en gesê: Mag God vir my nog n seun gee. Dit het gebeur dat toe Rachel vir Joseph gebore het, Jacob vir Laban gesê het: Stuur my weg, sodat ek na my plek en na my land kan gaan. Gee terug my vroue en my kinders, vir wie ek jou gedien het, sodat ek kan weggaan; want jy weet die slawerny waarmee ek jou gedien het. Laban het aan hom gesê: As ek guns voor jou oë gevind het – ek het waargeneem dat God my geseën het met jou koms. Spesifiseer jou loon aan my, en ek sal dit gee. Jakob het gesê: Jy weet wat ek vir jou gedien het, en hoeveel van jou vee by my was. Klein was immers wat jy gehad het voor my koms, en dit het gegroei tot n menigte, en die Here God het jou geseën

deur my teenwoordigheid. Nou dan, wanneer sal ek ook vir myself n huis maak? En Laban het vir hom gesê, Wat sal ek vir jou gee? Jakob het vir hom gesê: Jy hoef my niks te gee nie, as jy hierdie ding vir my doen, sal ek weer jou skape oppas en bewaar. Laat al jou skape vandag verbygaan, en skei daarvandaan elke donker skaap onder die lammers, en elke gestreepte en gespikkelde onder die bokke – dit sal my loon wees. En my geregtigheid sal vir my getuig op die volgende dag, omdat my beloning voor jou is: alles wat nie gespikkel en gestreep is onder die bokke nie, en donker onder die lammers nie, sal as gesteel beskou word by my. Laban het vir hom gesê: Laat dit wees volgens jou woord. En hy het op daardie dag die gespikkelde en gevlekte bokramme afgesonder, en al die gespikkelde en gevlekte bokooie, en alles wat donker was onder die lammers, en alles wat wit was onder hulle, en dit in die sorg van sy seuns gegee. En hy het n afstand van drie dae se reis geskep tussen hulle en Jakob, en Jakob het die oorblywende skape van Laban opgepas. Jakob het vir homself vars stokke van storaks, neut en plataan geneem, en Jakob het hulle wit afgeskil, en deur die groen af te skraap, het die wit wat hy afgeskil het, bont op die stokke verskyn. En hy het die stokkies wat hy afgeskil het, in die trogge van die drinkbakke by die water geplaas, sodat wanneer die skape sou kom om te drink, hulle voor die stokkies sou wees, en wanneer hulle kom om te drink, die skape by die stokkies swanger sou word. En die skape het by die stokke gekonsipieer, en die skape het suiwer wit en bont en grys gespikkelde lammers gebaar. Die lammers het Jakob egter geskei, en hy het voor die skape n gestreepte ram gestel, en alles

wat bont was onder die lammers, en hy het vir homself kuddes afsonderlik geskei, en hy het hulle nie met Laban se skape gemeng nie. Dit het gebeur in die tyd toe die skape besig was om te ontvang in die baarmoeder, het Jakob die stokke voor die skape in die drinkbakke geplaas, sodat hulle volgens die stokke sou ontvang. Wanneer die skape gebore is, het hy nie geplaas nie, maar dit het gebeur dat die ongemerkte van Laban was, en die gemerkte van Jakob. En die man het baie baie ryk geword, en hy het baie vee gekry, en beeste, en kinders, en vroulike dienaars, en kamele, en donkies.

31

Jakob het maar die woorde van die seuns van Laban gehoor wat gesê het: Jakob het alles van ons vader geneem, en uit dit van ons vader het hy al hierdie glorie gemaak. En Jakob het die gesig van Laban gesien, en kyk, dit was nie teenoor hom soos gister en eergister nie. Die Here het aan Jakob gesê: Keer terug na die land van jou vader en na jou familie, en Ek sal met jou wees. Jakob het gestuur en Lea en Ragel na die vlakte geroep waar die kuddes was. En Hy het vir hulle gesê: Ek sien die gesig van julle vader, dat dit nie teenoor my is soos gister en eergister nie, maar die God van my vader was met my. En julle weet self dat ek met al my krag julle vader gedien het. Die vader van julle het my egter bedrieg, en hy het my loon tien keer verander, maar God het hom nie toegelaat om my kwaad aan te doen nie. As hy dus sê, sal die bont jou beloning wees, en al die skape sal bont baar;

maar as hy sê, sal die wit jou beloning wees, en al die skape sal wit baar. En God het al die vee van julle vader weggeneem en dit aan my gegee. En dit het gebeur toe die skape besig was om te konsipeer, ontvangend in die baarmoeder, en ek het met my oë in die slaap gesien; en kyk, die bokramme en die ramme wat op die skape en die bokke opgaan, wit gestreep en bont en asvaal gespikkel. En die Engel van God het in n droom aan my gesê: Jakob, en ek het gesê: Wat is dit? En Hy het gesê: Kyk op met jou oë en sien die bokramme en die ramme wat opklim op die skape en die bokke, gevlek en bont en asverwige gespikkel, want Ek het gesien alles wat Laban aan jou doen. Ek is die God wat aan jou verskyn het in die plek van God, waar jy daar vir My n pilaar gesalf het, en waar jy daar vir My n gelofte gedoen het. Staan nou daarom op, en gaan uit hierdie land uit, en gaan weg na die land van jou geboorte, en Ek sal met jou wees. En Rachel en Leah het geantwoord en aan hom gesê: Is daar nie meer vir ons n deel of erfenis in ons vader se huis nie? Is ons nie deur hom as vreemdes gereken nie? Hy/sy het ons immers verkoop, en het ons silwer heeltemal verslind. Al die rykdom en die heerlikheid wat die God van ons vader weggeneem het, sal aan ons en aan ons kinders behoort. Nou daarom, doen alles wat God aan jou gesê het. Jakob het opgestaan en hy het sy vrouens en sy kinders op die kamele geneem; En hy het al die besittings wat aan hom behoort weggelei, en al sy bagasie wat hy in Mesopotamië verwerf het, en alles van hom, om weg te gaan na Isak sy vader na die land Kanaän. Laban het maar gegaan om sy skape te skeer, en Rachel het die beelde van haar vader gesteel. Jakob het dit egter vir Laban die Siriër verberg deur nie aan hom bekend

te maak dat hy vlug nie. En hy het gevlug, hyself en alles wat syne was, en hy het die rivier oorgesteek en na die berg Gilead gestorm. Dit is aan Laban die Siriër op die derde dag gerapporteer dat Jakob gevlug het. En hy het sy broers saam met hom geneem, sewe dae lank agter hom aangejaag, en hom by die berg Galaad ingehaal. Maar God het in die nag in n droom na Laban die Siriër gekom en aan hom gesê: Waak dat jy nooit met Jakob kwaad spreek nie. En Laban het Jakob ingehaal, Jakob maar het sy tent op die berg opgeslaan, Laban maar het sy broers op die berg Gilead opgestel. Laban het vir Jakob gesê, wat het jy gedoen? Hoekom het jy geheimstig gevlug, en my weggsteel, en my dogters weggelei, as gevangenes met die swaard? En as jy dit aan my aangekondig het, sou ek jou met vreugde weggestuur het, en met musiek, en tromme, en lier. En ek was nie waardig geag om my kinders en my dogters te soen nie; maar nou het jy dwaas gehandel. En nou is my hand sterk om jou kwaad te doen, maar die God van jou vader het gister na my gesê: Waak jouself dat jy nie ooit met Jakob kwaad spreek nie. Nou daarom het jy gegaan, want jy het vurig begeer om weg te gaan na jou vader se huis, waarom het jy my gode gesteel? Jakob het vir Laban geantwoord en gesê: Ek was bang, want ek het gedink dat jy dalk jou dogters van my sou wegneem, en alles wat myne is. En Jakob het gesê, by wie jy jou gode sou vind, sal nie lewe voor ons broers nie, herken wat van joune by my is, en neem dit, en hy het niks by hom herken nie, maar Jakob het nie geweet dat Ragel sy vrou hulle gesteel het nie. Laban het ingetree en in die huis van Lea gesoek, maar niks gevind nie, en hy het uit die huis van Lea uitgegaan en die huis van Jakob

deursoek, en ook in die huis van die twee diensmaagde, maar niks gevind nie, en toe het hy ook in die huis van Ragel ingegaan. Rachel het maar die beelde geneem en dit in die saaltasse van die kameel gegooi en daarop gesit. En sy het vir haar vader gesê: Moenie dit swaar opneem nie, my heer, ek kan nie voor u opstaan nie, want die gewoonte van die vroue is by my. Laban het die hele huis deursoek, en hy het die beelde nie gevind nie. Jakob was kwaad, en hy het met Laban baklei; en Jakob het geantwoord en vir Laban gesê: Wat is my onreg? En wat is my sonde, dat jy agter my aangejaag het, en dat jy al die vate van my huis deursoek het? Wat het jy gevind van al die vate van jou huis? Plaas dit hier voor jou broers en my broers, en laat hulle oordeel tussen ons twee. Hierdie twintig jaar is ek by jou; jou skape en jou bokke het nie lammetjies verloor nie; ramme van jou skape het ek nie geëet nie. Wat deur wilde diere gedood is, het ek nie aan jou gebring nie; ek het dit self terugbetaal, diefstalle van die dag en diefstalle van die nag. Ek het gedurende die dag deur die hitte verbrand en deur die vors van die nag, en die slaap het van my oë gewyk. Hierdie twintig jaar was ek in jou huis, ek het jou veertien jaar gedien in ruil vir jou twee dogters, en ses jaar by jou skape, en jy het my loon tien keer verander. As die God van my vader Abraham, en die vrees van Isak, nie by my was nie, sou jy my nou met leë hande weggestuur het. My vernedering en die arbeid van my hande het God gesien, en Hy het jou gister berispe. Laban het geantwoord en vir Jakob gesê: Die dogters is my dogters, en die seuns is my seuns, en die vee is my vee, en alles wat jy sien, is myne, en wat my dogters betref, wat sal ek vandag aan hulle

doen, of aan hulle kinders wat hulle geboorte gegee het? Nou daarom, kom laat ek n verbond maak, ek en jy, en dit sal wees tot n getuienis tussen my en jou. Maar hy het aan hom gesê: Kyk, niemand is by ons nie, sien, God is getuie tussen my en jou. Maar Jakob het n steen geneem en dit as n pilaar opgerig. Maar Jakob het vir sy broers gesê: Versamel klippe, en hulle het klippe versamel en n hoop gemaak, en hulle het daar op die hoop geëet. En Laban het vir hom gesê: Hierdie hoop getuig vandag tussen my en jou. En Laban het hom genoem hoop van die getuienis, maar Jakob het hom genoem hoop getuie. Laban het vir Jakob gesê: Kyk, hierdie hoop en die pilaar wat ek tussen my en jou opgerig het, hierdie hoop getuig, en hierdie pilaar getuig; daarom is die naam genoem: Die hoop getuig. En die visie, soos gesê is, mag God daarop let tussen my en jou, omdat ons van mekaar sal skei. As jy my dogters sal verneder, as jy vroue neem by my dogters, let op, niemand is met ons wat sien nie – God is getuie tussen my en jou. As ek nie na jou toe mag oorgaan nie, en jy ook nie na my toe oor hierdie heuwel en hierdie pilaar met boosheid mag kom nie. Die God van Abraham en die God van Nahor sal tussen ons oordeel, en Jakob het gesweer by die vrees van sy vader Isak. En hy het n offer op die berg geoffer, en hy het sy broers geroep, en hulle het geëet en gedrink, en hulle het op die berg geslaap.

32

Laban het die oggend opgestaan en sy seuns en dogters gesoen

en hulle geseën, en Laban het omgedraai en na sy plek weggegaan. En Jakob het op sy eie pad vertrek, en toe hy opkyk, sien hy God se kamp wat daar gekampeer het, en die Boodskappers van God het hom ontmoet. Jakob het gesê, toe hy hulle gesien het: Hierdie is God se kamp, en hy het die naam van daardie plek Kampe genoem. Jakob het boodskappers voor hom uitgestuur na sy broer Esau, in die land Seir, in die land Edom. En hy het hulle beveel en gesê: So sal julle aan my heer Esau sê: So sê jou dienaar Jakob: Ek het by Laban vertoef en het tot nou lank gebly. En daar het vir my geword beeste, en donkies, en skape, en kinders, en vroulike dienaars; en ek het gestuur om te verkondig aan my heer Esau, sodat jou dienaar guns vind voor jou. En die boodskappers het na Jakob teruggekeer en gesê: Ons het na jou broer Esau gegaan, en kyk, hy kom jou tegemoet met vierhonderd man saam met hom. Jakob het baie gevrees en was benoud, en hy het die mense wat met hom was, en die osse, en die kamele, en die skape in twee kampe verdeel. En Jakob het gesê: As Esau by die een kamp kom en dit aanval, sal die tweede kamp gered word. Jakob het gesê, die God van my vader Abraham, en die God van my vader Isak, Here u die een wat vir my gesê het, vertrek na die land van jou geboorte, en ek sal jou goed doen; laat dit genoeg wees vir my van al die geregtigheid, en van al die waarheid, wat u aan u kind gedoen het; want met hierdie staf van my het ek hierdie Jordaan oorgesteek; maar nou het ek twee kampe geword. Verlos my uit die hand van my broer, uit die hand van Esau, omdat ek hom vrees, sodat hy nie kom en my tref nie, en die moeder saam met die kinders. Maar Jy het gesê, Ek sal jou sekerlik goed doen, en Ek sal jou nageslag

maak soos die sand van die see, wat nie getel kan word vanweë die menigte nie. En hy het daar daardie nag geslaap; en hy het geneem van wat hy gebring het as geskenke; en hy het aan Esau sy broer uitgestuur, tweehonderd bokke, twintig bokramme, tweehonderd skape, twintig ramme, kamele wat soog en hulle dertig kleintjies, veertig beeste, tien bulle, twintig donkies, en tien vulletjies. En hy het hulle aan sy kinders gegee, elke trop afsonderlik; en hy het vir sy kinders gesê, gaan voor my uit, en maak afstand tussen trop en trop. En hy het die eerste beveel en gesê: As Esau my broer jou ontmoet en jou vra en sê: Van wie is jy? En waarheen gaan jy? En van wie is hierdie wat voor jou aangaan? Jy sal sê, van jou kind Jakob; hy het geskenke gestuur aan my heer Esau; en kyk, hy is agter ons. En hy het die eerste beveel, en die tweede, en die derde, en almal wat voor hierdie kuddes gaan, en gesê, volgens hierdie woord spreek tot Esau wanneer julle hom vind. En julle sal sê, kyk jou seun Jakob kom agter ons; want hy het gesê, ek sal sy gesig versoen met die geskenke wat voor hom gaan, en na hierdie sal ek sy gesig sien; want miskien sal hy my gesig aanvaar. En die geskenke het voor hom uit gegaan, maar hy het daardie nag in die kamp geslaap. Hy het daardie nag opgestaan, die twee vrouens geneem, en die twee vroulike dienaars, en sy elf kinders, en die oorgang van die Jabbok oorgesteek. En hy het hulle geneem, die stroom oorgesteek en al sy besittings oorgebring. Maar Jacob het alleen oorgebly, en n man het met hom geworstel tot die môre. Hy het gesien dat hy nie teen hom kon nie, en het die holte van sy dy geraak, en die holte van Jakob se dy het verdoof geword toe hy met hom geworstel het. En hy het vir hom gesê, stuur my weg,

want die dagbreek het opgekom. Maar hy het gesê, ek sal jou nie laat gaan nie, as jy my nie seën nie. Hy het aan hom gesê, wat is jou naam? En hy het gesê, Jakob. En Hy het vir hom gesê: Jou naam sal nie meer Jakob genoem word nie, maar Israel sal jou naam wees, omdat jy met God versterk het, en met mense magtig sal wees. Jakob het gevra en gesê, Verklaar aan my jou naam. En hy het gesê, Waarom vra jy my naam? En hy het hom daar geseën. En Jakob het die naam van daardie plek genoem, vorm van God; want ek het God gesien gesig tot gesig, en my siel is gered. Die son het vir hom opgekom toe hy by die vorm van God verby gegaan het, maar hy het aan sy dy gemank. Ter wille hiervan sal die seuns van Israel nie die senuwee eet wat verdoof geword het nie, wat op die holte van die dy is, tot vandag toe, omdat die holte van Jakob se dy se senuwee geraak is, wat verdoof geword het.

33

Jakob het met sy oë opgekyk en gesien; en kyk, Esau sy broer kom, en vierhonderd mans met hom; en Jakob het die kinders verdeel op Lea, en op Ragel, en die twee slavinne. En hy het die twee vroulike dienaresse en hulle seuns eerste geplaas, en Lea en haar kinders agter, en Ragel en Josef laaste. Hyself het egter voor hulle uit gegaan, en sewe keer op die grond neergebuig totdat hy nader aan sy broer gekom het. En Esau het gehardloop om hom te ontmoet, en hom omhels en op sy nek geval, en hom gesoen, en albei het gehuil. En Esau het opgekyk en die vrouens

en die kinders gesien, en gesê: Wat is hierdie vir jou? En hy het gesê, die kinders aan wie God genade aan jou dienaar bewys het. En die jong vroue en hulle kinders het nader gekom, en hulle het aanbid. En Lea en haar kinders het genader, en hulle het aanbid, en na hierdie het Ragel en Josef genader, en hulle het aanbid. En hy het gesê: Wat is hierdie dinge vir jou, al hierdie kampe wat ek teëgekom het? En hy het gesê, sodat jou seun guns voor jou mag vind, heer. Maar Esau het gesê: Ek het baie, my broer, laat dit joune wees. Jakob het gesê, as ek guns voor jou gevind het, ontvang die geskenke uit my hande; ter wille hiervan het ek jou gesig gesien, soos iemand die gesig van God sou sien, en jy sal behae in my hê. Neem my seëninge wat ek vir jou gebring het, omdat God my genadig was, en ek het alles, en hy het hom gedwing, en hy het geneem. En hy het gesê: Laat ons vertrek en op n reguit pad aangaan. Hy het vir hom gesê, my heer weet dat die kinders teerder is, en die skape en die beeste wat soog is by my; as ek hulle dus een dag lank jaag, sal al die vee sterf. Laat my heer voor sy kind aangaan; maar ek sal my versterk op die pad volgens die rustigheid van die reis wat voor my is, en volgens die voet van die kinders, totdat ek na my heer na Seir kom. Esau het gesê, ek sal saam met jou sommige van die mense wat saam met my is agterlaat; maar hy het gesê, waarom hierdie? Dit is genoeg dat ek guns voor jou gevind het, heer. Maar Esau het daardie dag teruggekeer na sy pad na Seir. En Jakob het na Tente vertrek, en hy het daar vir homself huise gemaak, en vir sy vee het hy tente gemaak; daarom het hy die naam van daardie plek Tente genoem. En Jakob het in Salem gekom, die stad van Sigem, wat in die land Kanaän is, toe hy uit

Mesopotamië van Sirië teruggekeer het, en hy het voor die stad gekampeer. En hy het die gedeelte van die veld waar hy daar sy tent opgerig het, verkry van Hemor, die vader van Sigem, vir honderd geldstukke. En hy het daar n altaar opgerig, en hy het die God van Israel aangeroep.

34

Dinah, die dogter van Lea wat sy vir Jakob gebore het, het uitgegaan om die dogters van die plaaslike bevolking te ontmoet. En Sigem, die seun van Emmor die Hiwiet, die heerser van die land, het haar gesien, en haar geneem, met haar geslaap, en haar verneder. En hy het aandag gegee aan die siel van Dina, die dogter van Jakob, en hy het die maagd liefgehad, en hy het tot haar gespreek volgens die hart van die maagd. Sigem het vir Hemor, sy vader, gesê: Neem vir my hierdie kind tot vrou. Jacob het egter gehoor dat die seun van Emmor sy dogter Dinah onteer het, maar sy seuns was by sy vee in die vlakte, en Jacob het stilgebly totdat hulle gekom het. Maar Emmor, die vader van Sigem, het na Jakob uitgegaan om met hom te spreek. Die seuns van Jakob het uit die veld gekom, en toe hulle dit gehoor het, was die mans bedroef, en dit was vir hulle baie pynlik, omdat hy n skandelike ding in Israel gedoen het deur met die dogter van Jakob te slaap, en so sal dit nie wees nie. En Hamor het met hulle gepraat en gesê: Sigem my seun het met sy siel die dogter van julle gekies; gee daarom haar aan hom as vrou, en trou met ons; gee die dogters van julle aan ons, en neem die dogters van ons

vir die seuns van julle. En woon by ons, en kyk, die land is breed voor julle, woon daarin, en handel daarop, en verkry besittings daarin. Sigem het gesê na haar vader en na haar broers: Mag ek guns vind voor julle, en wat julle ook al sê, sal ons gee. Vermeerder die bruidskat baie groot, en ek sal gee soos wat julle aan my sê, en gee aan my hierdie dogter as n vrou. Die seuns van Jakob het vir Sigem en Emmor sy vader met bedrog geantwoord, en hulle het met hulle gespreek, omdat hulle Dina, hulle suster, besoedel het. En Simeon en Levi, die broers van Dina, het vir hulle gesê: Ons sal nie hierdie ding kan doen nie, om ons suster te gee aan n man wat voorhuid het, want dit is n skande vir ons. Slegs hierin sal ons soos julle gemaak word, en sal ons by julle woon, as julle word soos ons en julle, deur die besnydenis van al julle manlike persone. En ons sal ons dogters aan julle gee, en van julle dogters sal ons vir ons vroue neem, en ons sal by julle woon, en ons sal wees as een volk. As julle egter nie na ons luister om besny te word nie, sal ons ons dogter neem en weggaan. En die woorde het behaag voor Emmor en voor Sigem, die seun van Emmor. En die jongman het nie vertraag om hierdie woord te doen nie, want hy was dringend vir die dogter van Jakob, en hy was die mees beroemde van almal in die huis van sy vader. Hamor en Sigem sy seun het gekom na die hek van hulle stad, en hulle het gepraat met die manne van hulle stad en gesê: Hierdie mense is vreedsaam, laat hulle woon met ons op die land, en laat hulle handel dryf daarin; en die land, kyk, is breed voor hulle; ons sal hulle dogters vir ons as vroue neem, en ons dogters sal ons aan hulle gee. In hierdie alleen sal die mense aan ons gelyk wees om met ons te woon, sodat ons een volk kan

wees, deurdat elke manlike onder ons besny word, soos hulle self ook besny is. En hulle vee, en die viervoetige diere, en hulle besittings, sal hulle nie ons s'n wees nie? Net in hierdie sal ons soos hulle gemaak word, en hulle sal by ons woon. En Emmor en Sigem, sy seun, het geluister – almal wat by die poort van hulle stad handel gedryf het – en elke manlike persoon is aan die vlees van sy voorhuid besny. Dit het gebeur op die derde dag, toe hulle in pyn was, dat die twee seuns van Jakob, Simeon en Levi, die broers van Dina, elkeen sy swaard geneem het, en veilig die stad ingegaan het, en elke manlike persoon gedood het. Hulle het Emmor en sy seun Sigem met die swaard gedood, en hulle het Dina uit Sigem se huis geneem en weggegaan. Die seuns van Jakob het egter by die gewondes ingegaan en die stad geplunder waarin hulle Dinah, hulle suster, onteer het. En hulle het die skape, die osse en die donkies geneem, alles wat in die stad was en alles wat in die vlakte was. En hulle het al hul liggame, en al hul bagasie, en hul vroue gevange geneem, en geplunder alles wat in die stad was, en alles wat in die huise was. Jakob het vir Simeon en Levi gesê: Julle het my haatlik gemaak, sodat ek sleg is in die oë van almal wat in die land woon, beide die Kanaäniete en die Feresiete. Ek is min in getal, en as hulle teen my saamkom, sal hulle my verslaan, en ek sal vernietig word, ek en my huis. Maar hulle het gesê: Sal hulle dan ons suster soos n prostituut gebruik?

35

God het aan Jakob gesê: Staan op, gaan op na die plek Betel, en woon daar, en maak daar n altaar vir die God wat aan jou verskyn het toe jy gevlug het van die aangesig van Esau, jou broer. Maar Jakob het aan sy huis en aan almal wat met hom was gesê: Neem die vreemde gode wat by julle is uit julle midde weg, en reinig julleself, en verander julle klere. En nadat ons opgestaan het, laat ons opgaan na Bethel en daar n altaar maak vir die God wat na my geluister het in die dag van verdrukking, wat met my was en my gered het op die weg wat ek gegaan het. En hulle het aan Jakob die vreemde gode gegee wat in hulle hande was, en die oorringe wat in hulle ore was, en Jakob het hulle onder die terpentynboom in Sigem verberg, en het hulle vernietig tot vandag toe. En Israel het uit Sikem weggetrek, en die vrees van God het op die stede rondom hulle gekom, en hulle het nie die seuns van Israel agtervolg nie. Maar Jakob het na Luz gekom, wat in die land Kanaän is, dit is Bethel, hy self en al die volk wat met hom was. En hy het daar n altaar gebou, en hy het die naam van die plek Betel genoem, want daar het God aan hom verskyn toe hy gevlug het van die aangesig van Esau, sy broer. Deborah, die verpleegster van Rebekka, het gesterf en is onder Bethel by die eikeboom begrawe, en Jakob het die naam daarvan Eikeboom van Rou genoem. God het aan Jakob verskyn toe hy nog in Luz was, toe hy uit Mesopotamië van Sirië gekom het, en God het hom geseën. En God het vir hom gesê: Jou naam sal nie meer Jakob genoem word nie, maar Israel sal jou naam wees, en Hy het sy naam Israel genoem. God het aan hom gesê: Ek is jou God, vermeerder en vermenigvuldig, nasies en vergaderings van nasies sal uit jou wees, en konings sal uit jou

lendene uitgaan. En die land wat Ek aan Abraham en Isak gegee het, aan jou het Ek dit gegee, aan jou sal dit wees, en aan jou saad na jou sal Ek hierdie land gee. God het opgegaan van hom uit die plek waar Hy met hom gespreek het. En Jakob het n pilaar opgerig in die plek waar God met hom gespreek het, n klippilaar, en hy het n drankoffer daarop uitgestort, en hy het olie daarop uitgestort. En Jakob het die naam van die plek waar God daar met hom gespreek het, Betel genoem. Jakob het uit Bethel vertrek en sy tent anderkant die toring van Gader opgeslaan, maar toe hy nader gekom het aan Chabratha om na Ephrathah te kom, het Rachel gebaar, en sy het swaar gekry in die kraam. Dit het gebeur dat toe sy swaar gebaar het, die vroedvrou vir haar gesê het, neem moed, want hierdie is ook vir jou n seun. Dit het gebeur toe sy haar siel laat gaan het, want sy was sterwende, het sy hom genoem seun van my pyn, maar die vader het hom Benjamin genoem. Rachel het gesterf en is begrawe op die weg na die perdebaan Efrata; dit is Betlehem. En Jakob het n pilaar op haar graf opgerig, hierdie is die pilaar op Ragel se graf tot vandag toe. Dit het gebeur toe Israel in daardie land gewoon het, dat Ruben gegaan het en met Ballas, die byvrou van sy vader Jakob, geslaap het, en Israel het dit gehoor, en dit was boos in sy oë. Maar die seuns van Jakob was twaalf. Seuns van Leah: die eersgeborene van Jacob, Reuben, Simeon, Levi, Judah, Issachar, Zebulun. Seuns van Rachel: Joseph en Benjamin. Die seuns van Bilha, die diensmeid van Ragel, was Dan en Naftali. Die seuns van Zilpah, die diensmaagd van Lea, was Gad en Aser. Hierdie was die seuns van Jakob wat vir hom gebore is in Mesopotamië van Sirië. Jakob het na sy vader Isak

by Mamre gekom, na die stad van die vlakte – dit is Hebron in die land Kanaän, waar Abraham en Isak vertoef het. Die dae van Isak wat hy geleef het, was honderd en tagtig jaar. En Isak het gesterf toe hy verswak het, en hy is by sy geslag gevoeg, oud en vol van dae, en Esau en Jakob, sy seuns, het hom begrawe.

36

Hierdie is die geslagte van Esau, hy is Edom. Esau het maar die vroue vir homself geneem van die dogters van die Kanaäniete: Ada, dogter van Ailom die Hittiet, en Olibema, dogter van Ana, die seun van Sebegon die Evaeus. En die Basemath, dogter van Ishmael, suster van Nebaioth. Ada het vir hom Elifas gebaar, en Basemat het Raguel gebaar. En Olibema het Ieous en Ieglom en Kore gebore, hierdie seuns van Esau, wat vir hom gebore is in die land Kanaän. Esau het sy vroue geneem, en sy seuns, en sy dogters, en al die mense van sy huis, en al sy besittings, en al die vee, en alles wat hy verkry het, en alles wat hy versamel het in die land Kanaän, en Esau het weggegaan uit die land Kanaän van voor die aangesig van Jakob, sy broer. Was immers hulle besittings baie om saam te woon, en die land van hulle vreemdelingskap was nie in staat om hulle te dra nie, vanweë die menigte van hulle besittings. Esau het maar in die berg Seir gewoon, Esau self is Edom. Hierdie is die geslagte van Esau, vader van Edom, in die berg Seir. En hierdie is die name van die seuns van Esau: Elifas, die seun van Ada, die vrou van Esau, en Raguel, die seun van Basemat, die vrou van Esau. Elifas se seuns

was Teman, Omar, Sofar, Gotom en Kenes. Thamna was maar die byvrou van Eliphas, die seun van Esau, en sy het vir Eliphas Amalek gebaar. Hierdie was die seuns van Ada, die vrou van Esau. Hierdie was maar die seuns van Raguel: Nahoth, Zare, Some en Moze; hierdie was die seuns van Basemath, die vrou van Esau. Hierdie is die seuns van Olibemas, dogter van Ana, die seun van Sebegon, vrou van Esau; sy het vir Esau gebore: Ieous, Ieglom en Kore. Hierdie is die leiers, seuns van Esau; seuns van Elifas, die eersgeborene van Esau; leier Teman, leier Omar, leier Sefo, leier Kenas, leier Kora, leier Gatam, leier Amalek; hierdie is die leiers van Elifas in die land van Edom; hierdie is die seuns van Ada. En hierdie is die seuns van Raguel, die seun van Esau: leier Nahoth, leier Zare, leier Some, leier Moze. Hierdie is die leiers van Raguel in die land van Edom; hierdie is die seuns van Basemath, die vrou van Esau. Hierdie is die seuns van Olibemas, die vrou van Esau: leier Ieous, leier Ieglom, leier Kore. Hierdie is die leiers van Olibemas, dogter van Ana, die vrou van Esau. Hierdie is die seuns van Esau, en hierdie is hulle leiers, hierdie is die seuns van Edom. Hierdie is die seuns van Seir die Horiet, wat die land bewoon het: Lotan, Sobal, Sibeon, Ana, en Dison, en Eser, en Disan; hierdie is die leiers van die Horiet, die seuns van Seir in die land Edom. Die seuns van Lotan was Chorri en Heman, en die suster van Lotan was Thamna. Hierdie is die seuns van Shobal: Golam, Manahath, Gaibel, Zophar en Omar. En hierdie is die seuns van Sibeon: Aje en Ana. Hierdie is Ana wat Jamin in die wildernis gevind het toe hy die pakdiere van Sibeon sy vader laat wei het. En hierdie is die seuns van Ana: Dison en Oholibama, dogter van Ana. Hierdie is maar die seuns

van Deson: Amadah, en Asban, en Ithran, en Haran. Hierdie is maar die seuns van Asar: Balaam, en Zoukam, en Ioukam. Hierdie is maar die seuns van Rison: As en Vloek. Hierdie is die leiers van Horri: leier Lotan, leier Sobal, leier Sibeon, leier Ana, leier Dison, leier Eser, leier Disan; hierdie is die leiers van Horri in hulle gebiede in die land van Edom. En hierdie is die konings wat in Edom geheers het, voordat n koning in Israel geheers het. En Balak, die seun van Beor, het in Edom geregeer, en die naam van sy stad was Dennaba. Balak het gesterf, en Jobab, seun van Zara uit Bosorra, het in sy plek geregeer. Jobab het gesterf, en Asom uit die land Thaiman het in sy plek geregeer. Asom het gesterf, en Adad, seun van Barad, wat Midian in die vlakte van Moab verslaan het, het in sy plek geregeer, en die naam van sy stad was Gethaim. Adad het gesterf, en Samlah uit Masrekah het in sy plek geregeer. Samada het gesterf, en Saul uit Rooboth by die rivier het in sy plek geregeer. Saul het gesterf, en Ballenon, seun van Achobor, het in sy plek geregeer. Ballenon, seun van Achobor, het gesterf, en Arad, seun van Barad, het in sy plek geregeer, en die naam van sy stad was Peor, en die naam van sy vrou was Metebeel, dogter van Matraith, seun van Maizoob. Hierdie is die name van die leiers van Esau, in hulle stamme, volgens hulle plek, in hulle lande, en in hulle nasies: leier Timna, leier Alva, leier Jeter, leier Oholibama, leier Ela, leier Pinon, leier Kenas, leier Teman, leier Mibsar, leier Magdiël, leier Iram; hierdie is die leiers van Edom, in die nedersettings in die land van hulle besitting; hierdie is Esau, vader van Edom.

37

Jakob het gewoon in die land waar sy vader vertoef het in die land Kanaän, en hierdie is die geslagte van Jakob. Joseph was maar sewentien jaar oud toe hy die skape van sy vader saam met sy broers opgepas het, terwyl hy jonk was, saam met die seuns van Bilha en met die seuns van Zilpa, die vrouens van sy vader, en Joseph het n slegte klag na Israel, hulle vader, gebring. Jacob het egter Joseph meer as al sy seuns liefgehad, omdat hy vir hom n seun van sy ouderdom was, en hy het vir hom n bont tuniek gemaak. Toe sy broers gesien het dat die vader hom uit al sy seuns liefhet, het hulle hom gehaat, en hulle was nie in staat om iets vreedsaams met hom te praat nie. Joseph het n droom gedroom en dit aan sy broers vertel. En Hy het vir hulle gesê: Hoor van hierdie droom wat ek gedroom het. Ek het gedink julle bind gawe in die midde van die vlakte, en my garf het opgestaan en regop gestaan, maar nadat julle gawe omgedraai het, het hulle my garf aanbid. Sy broers het toe vir hom gesê: Sal jy werklik as koning oor ons regeer, of sal jy inderdaad oor ons heers? En hulle het hom nog meer gehaat ter wille van sy drome en ter wille van sy woorde. Hy het nog n ander droom gesien, en hy het dit aan sy vader en aan sy broers vertel, en hy het gesê: Kyk, ek het nog n ander droom gedroom, net soos die son, en die maan, en elf sterre voor my neergebuig het. En sy vader het hom berispe en vir hom gesê, wat is hierdie droom wat jy gedroom het? Sal ons dan inderdaad kom, ek en jou moeder en jou broers, om voor jou op die grond te buig? Sy broers was jaloers op hom,

maar sy vader het die woord bewaar. Sy broers het gegaan om die skape van hulle vader in Sigem te wei. En Israel het vir Josef gesê, Wei jou broers nie in Sigem nie? Hier sal ek jou na hulle stuur; en hy het vir hom gesê: Kyk, hier is ek. Israel het vir hom gesê: Gaan kyk of dit wel gaan met jou broers en die skape, en kom vertel my. En hy het hom gestuur uit die vallei van Hebron, en hy het in Sigem aangekom. En n man het hom wandelend in die vlakte gevind, en die man het hom gevra en gesê: Wat soek jy? Maar hy het gesê: Ek soek my broers; vertel my waar hulle wei. Die man het aan hom gesê: Hulle het van hier vertrek, want ek het hulle hoor sê: Laat ons na Dothaim gaan. En Josef het agter sy broers aangegaan, en hy het hulle in Dothaim gevind. Hulle het hom van ver af vooraf gesien, voordat hy na hulle toe nader gekom het, en hulle het kwaad beplan om hom dood te maak. Maar elkeen het vir sy broer gesê: Kyk, daardie dromer kom. Kom nou daarom, laat ons hom doodmaak en hom in een van die putte gooi, en ons sal sê n bose wilde dier het hom verslind, en ons sal sien wat van sy drome sal word. Maar Ruben het gehoor en hom uit hulle hande gered, en gesê, Laat ons hom nie in die siel slaan nie. Ruben het egter aan hulle gesê: Moenie bloed vergiet nie, gooi hom in een van hierdie putte in die wildernis, maar moenie hand aan hom lê nie, sodat hy hom uit hulle hande mag red en hom aan sy vader teruggee. Dit het gebeur dat toe Josef by sy broers gekom het, hulle Josef sy bont tuniek wat oor hom was uitgetrek het. En nadat hulle hom geneem het, het hulle hom in die put gegooi, maar die put was leeg – dit het nie water gehad nie. Hulle het gaan sit om brood te eet; en hulle het opgekyk en gesien, en kyk, Ismaëliet-reizigers

was aan die kom van Gilead; en hulle kamele was vol wierook en hars en mirre. Hulle was op pad om hom af te bring na Egipte. Juda het toe vir sy broers gesê: Wat baat dit as ons ons broer doodmaak en sy bloed verberg? Kom, laat ons hom aan hierdie Ismaëliete verkoop, en laat ons hande nie op hom wees nie, omdat hy ons broer en ons vlees is. En sy broers het gehoor. En die mense, die Midianiet-koopliede, was verbygegaan, en hulle het Josef uit die put uitgetrek en opgebring, en hulle het Josef aan die Ismaëliete vir twintig goudstukke verkoop. En hulle het Josef na Egipte afgebring. Ruben het maar na die put teruggekeer, en hy sien Josef nie in die put nie, en hy het sy klere geskeur. En hy het teruggekeer na sy broers en gesê, die kind is nie daar nie; maar ek, waarheen gaan ek nog? Hulle het Josef se baadjie geneem, n bokkie geslag en die baadjie met die bloed bevlek. En hulle het die bont tuniek gestuur, en dit aan hulle vader gebring, en gesê, Hierdie het ons gevind, herken of dit die tuniek van jou seun is, of nie. En hy het hom herken en gesê: Dit is die tunic van my seun. n Bose wilde dier het hom verslind, n wilde dier het Joseph gegryp. Jakob het sy klere geskeur, en sakdoek op sy lendene aangesit, en sy seun baie dae lank betreur. Al sy seuns en dogters het bymekaargekom en hulle het gekom om hom te troos, maar hy wou nie getroos word nie en het gesê: Ek sal treurend na my seun in die doderyk afgaan. En sy vader het vir hom geween. Die Midianiete het Josef in Egipte aan Petifar, die ontmande dienaar van Farao, die hoof van die kokke, verkoop.

38

Dit het in daardie tyd gebeur dat Juda van sy broers af weggegaan het, en hy het by n sekere Adullamiet-man aangekom wie se naam Hira was. En Juda het daar die dogter van n Kanaänitiese man gesien wie se naam Sua was, en hy het haar geneem, en hy het by haar ingegaan. En sy het swanger geword en n seun gebore, en sy het sy naam Er genoem. En sy het swanger geword en nog n seun gebore, en hy het hom Onan genoem. En nadat sy bygevoeg het, het sy n seun gebaar, en sy het sy naam Silom genoem; sy was egter in Chasbi toe sy hulle gebaar het. En Juda het vir Er, sy eersgebore, n vrou geneem wie se naam Tamar was. Dit het gebeur dat Er, die eersgeborene van Juda, boos was voor die Here, en God het hom gedood. Juda het vir Onan gesê: Gaan in na die vrou van jou broer, en trou met haar, en verwek nageslag vir jou broer. Maar Onan het geweet dat die saad nie aan hom sou behoort nie, en dit het gebeur wanneer hy by sy broer se vrou ingegaan het, het hy dit op die grond uitgestort om nie saad aan sy broer te gee nie. Dit was boos voor God, omdat hy dit gedoen het, en Hy het hom ook gedood. Juda het vir Tamar sy skoondogter gesê, bly as weduwee in jou vader se huis totdat Sela my seun groot word; want hy het gedink, moenie dat hierdie een ook sterf nie, net soos sy broers. Maar Tamar het weggegaan en was sittende in die huis van haar vader. Die dae het vermenigvuldig, en Sua, die vrou van Juda, het gesterf. Nadat Juda getroos was, het hy opgegaan na die skeerders van sy skape, hy en Hira, sy herder, die Adullamiet, na

Tamna. En dit is aan Tamar, sy skoondogter, aangemeld met die woorde: Kyk, jou skoonvader gaan op na Thamna om sy skape te skeer. En nadat sy die klere van haar weduweeskap afgetrek het, het sy die somerkleed omgegooi, en haarself versier, en by die poorte van Ainan gaan sit, wat in die deurgang van Tamna is, want sy het gesien dat Silo groot geword het, maar hy het haar nie aan hom as vrou gegee nie. En toe Judah haar sien, het dit vir hom gelyk asof sy n prostituut is, want sy het haar gesig bedek en hy het haar nie herken nie. Hy het maar na haar die pad gedraai, en hy het vir haar gesê: Laat my na jou toe ingaan, want hy het nie geweet dat sy sy bruid is nie. Sy het maar gesê: Wat sal jy my gee as jy na my toe ingaan? Maar hy het gesê: Ek sal vir jou n bokkie uit my skape stuur. Maar sy het gesê: As jy my n pand gee, totdat jy dit stuur. En hy het gesê, Watter pand sal ek aan jou gee? Sy het gesê, jou ring, en die halssnoer, en die staf wat in jou hand is. En hy het haar gegee, en hy het by haar ingegaan; en sy het swanger geword deur hom. En sy het opgestaan en weggegaan, en sy het haar somerkleed van haarself afgeneem, en sy het die klere van haar weduweeskap aangetrek. Juda het die bokkie in die hand van sy herder, die Adullammiet, gestuur om die pand van die vrou terug te ontvang, maar hy het haar nie gevind nie. Hy het die mans van die plek gevra, Waar is die prostituut wat in Enan by die pad was? En hulle het gesê, Daar was nie hier n prostituut nie. En hy het na Juda teruggekeer en gesê: Ek het haar nie gevind nie, en die mense van die plek sê dat daar nie hier n prostituut is nie. Maar Juda het gesê: Laat haar dit hou, anders word ons uitgelag. Ek het inderdaad hierdie bokkie gestuur, maar jy het haar nie

gevind nie. Dit het gebeur dat dit na drie maande aan Juda gerapporteer is met die woorde: Tamar, jou skoondogter, het gehoereer, en kyk, sy is swanger uit hoererye. En Juda het gesê: Bring haar uit en laat haar verbrand word. Sy wat gelei is, het na haar skoonvader gestuur en gesê: Van die man aan wie hierdie dinge behoort, is ek swanger. En sy het gesê: Erken aan wie die seëlring en die ketting en hierdie staf behoort. Judah het dit erken en gesê: Tamar is meer regverdig as ek, omdat ek haar nie aan my seun Shiloh gegee het nie. En hy het haar nie weer geken nie. Dit het gebeur toe sy geboorte gegee het, en daar was tweelinge in haar baarmoeder. Dit het gebeur dat toe sy baar, die een sy hand vooruit uitgesteek het, maar die vroedvrou het dit geneem en skarlakenrooi op sy hand gebind en gesê: Hierdie een sal eerste uitgaan. Maar toe hy die hand terugtrek, het sy broer onmiddellik uitgekom; en sy het gesê, wat is deurgebreek as gevolg van jou, n versperring? En hy het hom Peres genoem. En daarna het sy broer uitgegaan, op wie se hand die skarlakenrooi was, en hy het sy naam Zara genoem.

39

Joseph is egter na Egipte gebring, en Petephres, die eunug van Farao, die hoof kok, n Egiptiese man, het hom verkry uit die hande van die Ismaëliete wat hom daarheen gebring het. En die Here was met Josef, en hy was n suksesvolle man, en hy was in die huis by sy heer, die Egiptenaar. Sy heer het geweet dat die Here met hom was, en alles wat hy doen, maak die Here

voorspoedig in sy hande. En Josef het guns gevind voor die oë van sy heer, en hy het hom behaag. En hy het hom oor sy huis aangestel, en alles wat aan hom behoort het, het hy in Josef se hand gegee. Dit het gebeur dat nadat hy aangestel is oor sy huis en oor alles wat aan hom behoort het, die Here die huis van die Egiptenaar geseën het ter wille van Josef, en die seën van die Here was in al sy besittings in die huis en in sy veld. En hy het alles wat aan hom behoort het, in Josef se hande toevertrou, en hy het niks geweet van sy eie sake nie, behalwe die brood wat hy self geëet het. En Josef was mooi van voorkoms, en baie pragtig van aansien. En dit het gebeur na hierdie woorde, en die vrou van sy heer het haar oë op Josef gewerp, en gesê: Lê by my. Maar hy was nie gewillig nie; en hy het vir die vrou van sy heer gesê, as my heer niks in sy huis deur my weet nie, en alles wat aan hom behoort het hy in my hande gegee, en niks oortref my in hierdie huis nie, en niks is van my weggehou nie, behalwe jou, omdat jy sy vrou is, en hoe sal ek hierdie bose ding doen, en sondig voor God? Wanneer sy maar dag na dag met Josef gepraat het, en hy nie aan haar gehoorsaam was om by haar te slaap nie, om met haar te lê nie. Dit het gebeur op so n dag, en Josef het die huis ingegaan om sy werk te doen, en niemand van die wat in die huis was, was binne. En sy het hom aan sy klere gegryp en gesê: Lê by my. Maar hy het sy klere in haar hande agtergelaat, gevlug en buite uitgegaan. En dit het gebeur toe sy gesien het dat hy sy klere in haar hande agtergelaat het en gevlug het en buite uitgegaan het, en sy het die wat in die huis was geroep, en sy het vir hulle gesê en gesê, kyk, hy het vir ons n Hebreeuse seun ingebring om ons te bespot; hy het na my

ingekom en gesê, slaap met my; en ek het met n groot stem uitgeroep. Maar toe hy hoor dat ek my stem verhef het en uitgeroep het, het hy sy klere by my agtergelaat en gevlug, en buite uitgegaan. En sy het die klere by haar gelaat totdat die heer in sy huis gekom het. En sy het met hom gepraat volgens hierdie woorde en gesê: Die Hebreeuse seun wat jy na ons gebring het, het na my gekom om my te bespot, en hy het vir my gesê: Ek sal by jou lê. Maar toe hy gehoor het dat ek my stem verhoog het en uitgeroep het, het hy sy klere by my agtergelaat en gevlug en buite uitgegaan. Dit het gebeur, toe die heer die woorde van sy vrou gehoor het wat sy tot hom gespreek het en gesê het, so het jou seun aan my gedoen, dat hy kwaad geword het met woede. En die heer het Josef geneem en hom in die vesting gegooi, in die plek waar die gevangenes van die koning daar in die vesting gehou word. En die Here was met Josef, en het sy barmhartigheid oor hom uitgegiet, en het hom guns gegee voor die hoof-tronkbewaarder. En die hoof tronkbewaarder het die tronk in die hand van Josef gegee, en al die gevangenes wat in die tronk was, en alles wat hulle daar doen – hy was besig om dit te doen. Die hoof-tronkbewaarder van die tronk het niks deur hom geken nie, want alles was deur die hand van Josef, omdat die Heer met hom was, en alles wat hy gedoen het, het die Heer voorspoedig gemaak in sy hande.

40

Dit het gebeur na hierdie woorde, dat die hoof-skinker van die

koning van Egipte en die hoof-bakker gesondig het teen hulle heer, die koning van Egipte. En Farao was kwaad vir sy twee eunugs, vir die hoof skinker en vir die hoof bakker. En hy het hulle in bewaring geplaas in die tronk, in die plek waar Josef daar aangehou was. En die hoof tronkbewaarder het hulle aan Josef toevertrou, en hy het hulle bedien, en hulle was dae in die tronk. En albei het n droom gesien in een nag; en die visie van die droom van die hoof skinker en hoof bakker, wat aan die koning van Egipte behoort het, wat in die tronk was, was hierdie. Josef het die oggend na hulle ingegaan, en hy het hulle gesien, en hulle was ontroerd. En hy het die hofdienare van Farao, wat saam met hom in die tronk by sy heer was, gevra en gesê: Waarom is julle gesigte vandag so somber? Hulle het vir hom gesê, Ons het n droom gehad, en daar is niemand om dit te verklaar nie; en Josef het vir hulle gesê, Behoort die verklaring daarvan nie deur God nie? Vertel daarom vir my. En die hoof-skinker het sy droom aan Josef vertel, en gesê: In my slaap was daar n wingerdstok voor my. In die wingerdstok was daar drie takke, en dit het geblom en lote voortgebring, die trosse druiwe was ryp. En Farao se beker was in my hand, en ek het die druiwe geneem en dit in die beker uitgedruk, en ek het die beker in Farao se hand gegee. En Josef het vir hom gesê: Dit is die verklaring daarvan: die drie takke is drie dae. Nog drie dae, en Farao sal jou amp onthou, en hy sal jou herstel tot jou hoof-skinkersamp, en jy sal die beker in Farao se hand gee volgens jou vorige amp, soos jy skinker was. Maar onthou my ter wille van jouself, wanneer dit goed met jou gaan, en bewys barmhartigheid aan my, en onthou my by Farao, en bring my uit

hierdie gevangenis uit. Dat ek deur diefstal gesteel is uit die land van die Hebreërs, en hier het ek niks gedoen nie, maar hulle het my in hierdie put gegooi. En die hoof bakker het gesien dat hy reg geïnterpreteer het, en hy het vir Josef gesê, en ek het ook n droom gesien, en ek het gedink ek dra drie mandjies van brood op my kop. In die mandjie wat bo was van al die soorte wat Farao eet, werk van n bakker, en die voëls van die hemel het hulle geëet van die mandjie wat bo my kop was. Josef het geantwoord en vir hom gesê: Dit is die interpretasie daarvan: die drie mandjies is drie dae. Nog drie dae, en Farao sal jou kop van jou af wegneem en hy sal jou aan n boom ophang, en die voëls van die hemel sal jou vleis van jou af eet. Dit het gebeur op die derde dag, dit was Farao se verjaarsdag, en hy het n drinkparty gemaak vir al sy dienaars; en hy het onthou aan die amp van die skinker en die amp van die bakker onder sy dienaars. En hy het die hoof skinker in sy amp herstel, en hy het die beker in Farao se hand gegee. Die hoofbakker het hy egter gehang, soos Josef aan hulle geïnterpreteer het. En die hoof wynkeldermeester het Josef nie onthou nie, maar hy het hom vergeet.

41

Dit het gebeur na twee jaar dat Farao n droom gesien het; hy het gedink hy staan by die rivier. En kyk, net soos uit die rivier het sewe beeste opgekom, mooi van vorm en uitgesoek van vlees, en hulle het in die Achei gewei. Ander sewe beeste het na hierdie

uit die rivier opgekom, lelik van vorm, en dun van vlees, en hulle het by die beeste op die oewer van die rivier gewei. En die sewe beeste wat lelik en dun in die vlees was, het die sewe beeste wat mooi van vorm en uitgesoek in die vlees was, verslind, en Farao het wakker geword. En hy het die tweede keer gedroom, en kyk, sewe are van graan het opgekom op een stingel, uitgesoek en mooi. En kyk, sewe dun en deur die wind geteisterde are het saam met hulle opgespruit. En die sewe dun en deur die wind vernietigde are het die sewe uitgesoekte en vol are verslind, en Farao het wakker geword, en dit was n droom. Dit het in die môre gebeur, en sy siel was verwar, en hy het gestuur en al die uitlêers van Egipte geroep, en al die wyses daarvan, en Farao het aan hulle sy droom vertel, en daar was niemand wat dit aan Farao kon verklaar nie. En die hoof-wynkeldermeester het met Farao gepraat en gesê: My sonde onthou ek vandag. Farao was kwaad vir sy dienaars, en het ons in die tronk geplaas, in die huis van die hoof kok, my en die hoof bakker. En ons het albei n droom gesien in een nag, ek en hy, elkeen het volgens sy eie droom gesien. Daar was met ons n jongman, n seun van die Hebreeuse hoof kok, en ons het dit aan hom vertel, en hy het dit vir ons geïnterpreteer. Dit het gebeur, soos hy aan ons geïnterpreteer het, so het dit ook gebeur: ek is herstel tot my posisie, maar daardie een is gehang. Farao het gestuur en Josef geroep, en hulle het hom uit die tronk uitgebring, en hulle het hom geskeer, en hulle het sy mantel verander, en hy het na Farao toe gekom. Farao het aan Josef gesê: Ek het n droom gesien, en daar is niemand wat dit kan interpreteer nie, maar ek het van jou gehoor dat jy, wanneer jy

drome hoor, hulle kan interpreteer. Maar Josef het Farao geantwoord en gesê: Sonder God sal daar geen antwoord wees tot redding van Farao nie. Farao het aan Josef gesê: In my droom het ek gedink dat ek by die oewer van die rivier staan. En net soos uit die rivier sewe beeste opgekom het, mooi van vorm en uitgesoek van vlees, en hulle het in die Achei gewei. En kyk, sewe ander beeste het agter hulle uit die rivier opgekom, sleg en lelik van voorkoms, en maer van vlees, sulkes het ek nie gesien in die hele land van Egipte nie, leliker. En die sewe lelike en maer beeste het die sewe eerste goeie en uitgesoekte beeste verslind. En hulle het in hul buike ingegaan, en dit was nie duidelik dat hulle in hul buike ingegaan het nie, en hul voorkoms was lelik, soos ook in die begin. Maar toe ek wakker geword het, het ek weer geslaap. En ek het weer in my slaap gesien, en net soos sewe are het opgekom op een stingel, vol en mooi; maar ander sewe are, dun en deur die wind vernietig, het gegroei langs hulle. En die sewe dun en deur die wind vernietigde are het die sewe goeie en vol are verslind, en ek het dit daarom aan die uitleggers gesê, maar daar was niemand wat dit aan my kon verklaar nie. En Josef het aan die Farao gesê: Die droom van Farao is een; alles wat God doen, het Hy aan Farao gewys. Die sewe mooi beeste is sewe jare, en die sewe mooi are is sewe jare; Farao se droom is een. En die sewe maer beeste wat agter hulle opklim, is sewe jare, en die sewe maer en windbeskadige are is sewe jare; daar sal sewe jare van hongersnood wees. Die woord wat ek aan Farao gesê het, is dat God aan Farao gewys het wat Hy gaan doen. Aanskou, sewe jare van groot oorvloed kom in die hele land van Egipte. Maar sewe

jare van hongersnood sal na hierdie dinge kom, en hulle sal die volheid wat in die hele Egipte sal wees vergeet, en die hongersnood sal die land verteer. En die oorvloed sal nie op die aarde bekend word nie vanweë die hongersnood wat daarna sal kom, want dit sal baie sterk wees. Aangaande die feit dat die droom aan Farao twee keer herhaal is, dit beteken dat die woord van God waar sal wees, en God sal haas om dit te doen. Nou daarom, oorweeg n verstandige en intelligente man, en stel hom aan oor die land van Egipte. En laat Farao doen en laat hom goewerneurs aanstel oor die land, en laat hulle n vyfde deel neem van al die opbrengs van die land Egipte van die sewe jare van oorvloed, en laat hulle al die kos versamel van die sewe jare wat kom, hierdie goeie jare, en laat die graan versamel word onder die hand van Farao, kos in die stede laat dit bewaar word. En die voedsel wat vir die land bewaar is, sal wees vir die sewe jare van die hongersnood wat in die land van Egipte sal wees, en die land sal nie deur die hongersnood vernietig word nie. Die woord het Farao behaag, en al sy dienaars. En Farao het vir al sy kinders gesê: Sal ons nie n man soos hierdie een vind wat die Gees van God in hom het nie? Maar Farao het vir Josef gesê: Aangesien God jou al hierdie dinge getoon het, is daar nie n man wyser en meer intelligent as jy nie. Jy sal oor my huis wees, en op jou bevel sal al my volk gehoorsaam wees; net die troon sal ek groter wees as jy. Maar Farao sê vir Josef: Kyk, ek stel jou vandag aan oor die hele land van Egipte. En Farao het die ring van sy hand afgeneem en dit op Josef se hand geplaas, en hy het hom met n fyn linnegewaad geklee, en hy het n goue halssnoer om sy nek geplaas. En hy het hom laat optrek op sy tweede wa,

en n herout het voor hom uitgeroep, en hy het hom aangestel oor die hele land van Egipte. Maar Farao het vir Josef gesê: Ek is Farao, sonder jou sal niemand sy hand op die hele land Egipte ophef nie. En Farao het Josef se naam Psontomphanech genoem, en hy het aan hom Aseneth, die dogter van Potifera, priester van Heliopolis, as vrou gegee. Joseph was maar dertig jaar oud toe hy voor Farao, koning van Egipte, gestaan het, en Joseph het van Farao se teenwoordigheid weggegaan en deur die hele land van Egipte getrek. En die land het in die sewe jare van voorspoed garwe gemaak. En hy het al die kos van die sewe jare versamel, waarin daar oorvloed in die land Egipte was, en hy het die kos in die stede geplaas; die kos van die vlaktes rondom elke stad het hy daarin geplaas. En Josef het graan versamel soos die sand van die see, uiters baie, totdat dit nie meer getel kon word nie, want daar was geen getal nie. Vir Josef het daar twee seuns geword voor die koms van die sewe jare van die hongersnood, wat Aseneth, die dogter van Potiphera, priester van Heliopolis, vir hom gebaar het. Josef het die naam van die eersgeborene Manasse genoem, want God het my al my arbeid en alles van my vader se huis laat vergeet. En die naam van die tweede het hy Efraim genoem, want God het my laat toeneem in die land van my vernedering. Die sewe jare van voorspoed wat in die land van Egipte was, het verbygegaan. En die sewe jare van die hongersnood het begin kom, soos Josef gesê het, en daar was hongersnood in die hele land, maar in die hele land van Egipte was daar brood. En die hele land van Egipte was honger, en die volk het uitgeroep na Farao oor brood, en Farao het aan al die Egiptenare gesê, gaan na Josef, en wat hy ook al vir julle sê, doen

dit. En die hongersnood was oor die gesig van die hele aarde, maar Josef het al die graanstore oopgemaak, en hy het aan al die Egiptenare verkoop. En al die lande het na Egipte gekom om by Josef te koop, want die hongersnood het in die hele land geheers.

42

Maar toe Jakob sien dat daar koring te koop is in Egipte, het hy vir sy seuns gesê: Waarom sit julle ledig? Kyk, ek het gehoor dat daar graan in Egipte is. Gaan daarheen af en koop vir ons n bietjie kos, sodat ons kan leef en nie sterwe nie. Die tien broers van Josef het afgegaan om graan uit Egipte te koop, maar Benjamin, die broer van Josef, het hy nie saam met sy broers gestuur nie, want hy het gesê dat daar nie miskien iets met hom moet gebeur nie. Die seuns van Israel het gekom om kos te koop saam met die ander wat kom, want daar was hongersnood in die land Kanaän. Joseph was die heerser van die aarde, en hy het aan al die volk van die aarde verkoop. Toe sy broers gekom het, het hulle hom aanbid met hulle gesigte op die grond. Toe Josef sy broers gesien het, het hy hulle herken; en hy het hom soos n vreemdeling teenoor hulle gedra, en hy het hard met hulle gepraat; en hy het vir hulle gesê, van waar kom julle? Hulle het gesê, Uit die land Kanaän, om kos te koop. Joseph het sy broers herken, maar hulle het hom nie herken nie. En Joseph het sy drome onthou wat hy gesien het, en hy het vir hulle gesê: Julle is spioene; julle het gekom om die swakpunte van die land te verken. Maar hulle het gesê, Nee, heer; u dienaars het gekom om

kos te koop. Ons is almal seuns van een man; ons is vreedsaam, jou kinders is nie spioene nie. Hy sê egter vir hulle: Nee, maar julle het gekom om die swakplekke van die land te sien. En hulle het gesê, ons is twaalf, u kinders, broers, in die land Kanaän; en kyk, die jongste is vandag by ons vader; maar die ander een bestaan nie. Josef het vir hulle gesê: Dit is wat ek vir julle gesê het, naamlik dat julle spioene is. Hierby sal julle bewys word: by die gesondheid van Farao, julle sal nie van hier uitgaan nie, tensy julle jonger broer hierheen kom. Stuur een uit julle, en laat hom julle broer gaan haal, maar julle sal weggevoer word totdat julle woorde sigbaar word, of julle die waarheid spreek of nie. Maar indien nie, by die gesondheid van Farao, dan is julle inderdaad spioene. En hy het hulle in die tronk geplaas vir drie dae. Hy het maar op die derde dag vir hulle gesê: Doen hierdie, en julle sal lewe, want ek vrees God. As julle vreedsaam is, laat een van julle broers vasgehou word in die tronk, maar gaan julle, en bring die aankoop van julle graanvoorraad weg. En bring julle jonger broer na my, en julle woorde sal geglo word; maar as nie, sal julle sterwe. Hulle het dan so gemaak. En elkeen het na sy broer gesê: Ja, want ons is in sondes aangaande ons broer, dat ons die verdrukking van sy siel oorgesien het toe hy ons gepleit het, en ons het nie na hom geluister nie, en ter wille van hierdie het hierdie verdrukking op ons gekom. Ruben het geantwoord en vir hulle gesê, het ek nie met julle gepraat nie, en gesê, moenie die kind kwaad doen nie, en julle het nie na my geluister nie? En kyk, sy bloed word geëis. Hulle self het nie geweet dat Josef hoor nie, want die tolk was tussen hulle. Josef het van hulle weggedraai en gehuil, en weer na hulle gekom en

met hulle gepraat, en Simeon van hulle geneem en hom voor hulle vasgebind. Josef het beveel om hulle vate met graan te vul, en om elkeen se silwer in sy sak terug te gee, en om aan hulle voorrade vir die pad te gee, en so het dit met hulle gebeur. En hulle het die graan op hul esels gelaai en van daar weggegaan. Nadat een van hulle sy sak losgemaak het om voer aan sy esels te gee waar hulle oorgebly het, het hy die bondel silwer gesien, en dit was bo-op die opening van die sak. En hy het vir sy broers gesê: My silwer is aan my teruggegee, en kyk, dit is in my sak. En hulle harte was verbaas, en hulle was ontsteld teenoor mekaar en het gesê: Wat het God aan ons gedoen? Hulle het gekom na Jakob, hulle vader, in die land Kanaän, en hulle het aan hom alles wat met hulle gebeur het gerapporteer, en gesê: Die man, die heer van die land, het hard met ons gepraat, en het ons in die gevangenis geplaas, asof ons die land uitspioneer. Ons het aan hom gesê: Ons is vreedsaam, ons is nie spioene nie. Ons is twaalf broers, seuns van ons vader, die een bestaan nie, en die jongste is vandag by ons vader in die land Kanaän. Die man, die heer van die land, het aan ons gesê: Hieraan sal ek weet dat julle vreedsaam is: laat een broer hier by my, maar neem die aankoop van die graanvoorraad vir julle huis en gaan weg. En bring julle jonger broer na my, en ek sal weet dat julle nie spioene is nie, maar dat julle vreedsaam is, en ek sal julle broer aan julle teruggee, en julle sal in die land handel dryf. Dit het gebeur toe hulle besig was om hulle sakke leeg te maak, en die bondel silwer van elkeen was in sy sak, en hulle het die bondels silwer gesien, hulle self en hulle vader, en hulle was bang. Jakob, hulle vader, het vir hulle gesê: Julle het my van kinders beroof;

Josef is nie meer nie, Simeon is nie meer nie, en Benjamin sal julle wegneem? Al hierdie dinge het op my gebeur. Maar Ruben het aan hulle vader gesê: Doodmaak my twee seuns as ek hom nie na jou toe terugbring nie. Gee hom in my hand, en ek sal hom na jou toe terugbring. Maar hy het gesê: My seun sal nie met julle afgaan nie, omdat sy broer gesterf het, en hy alleen oorgebly het, en dit sal gebeur dat hy verswak word op die pad waarop julle gaan, en julle sal my ouderdom met smart na die doderyk afbring.

43

Die hongersnood het egter op die aarde toegeneem. Dit het gebeur toe hulle die graan wat hulle uit Egipte gebring het, klaar geëet het, en hulle vader het vir hulle gesê: Gaan weer en koop vir ons n bietjie kos. Maar Juda het vir hom gesê: Die man, die heer van die land, het ons plegtig gewaarsku en gesê: Julle sal my gesig nie sien nie, tensy julle jonger broer saam met julle is. As jy inderdaad daarom ons broer saam met ons stuur, sal ons afgaan en vir jou kos koop. As jy maar nie ons broer saam met ons stuur nie, sal ons nie gaan nie, want die man het aan ons gesê: Julle sal my gesig nie sien as julle jonger broer nie saam met julle is nie. Israel het gesê: Waarom het julle my so benadeel deur aan die man te vertel dat julle nog n broer het? Maar hulle het gesê: Die man het ons uitgevra oor ons geslag en gesê: Leef julle vader nog, en het julle n broer? En ons het hom geantwoord volgens hierdie ondervra. Hoe kon ons geweet het

dat hy aan ons sou sê: Bring julle broer? Juda het vir Israel sy vader gesê, stuur die seuntjie saam met my en ons sal opstaan en gaan sodat ons lewe en nie sterwe nie, beide ons en jy en ons bagasie. Ek sal egter vir hom wag; soek hom uit my hand. As ek hom nie na jou toe bring en hom voor jou stel nie, sal ek teen jou gesondig het al die dae. As ons nie vertraag het nie, sou ons reeds twee keer teruggekeer het. Israel, hulle vader, het aan hulle gesê: As dit so is, doen hierdie: neem van die vrugte van die aarde in julle vate, en bring geskenke af aan die man – van die hars, en van die heuning, wierook en mirrhe, en terpentyn, en neute. En neem die dubbele silwer in julle hande, die silwer wat in julle sakke teruggebring is, bring dit saam met julle terug, dit mag dalk n vergissing wees. En neem julle broer, en staan op en gaan af na die man toe. Mag my God aan julle guns gee voor die man en julle een broer stuur, en Benjamin. Wat my betref, net soos ek van kinders beroof is, is ek van kinders beroof. Die mans het hierdie geskenke en die dubbele silwer geneem in hulle hande, en ook Benjamin, en hulle het opgestaan en afgegaan na Egipte, en hulle het voor Josef gestaan. Josef het hulle gesien, en Benjamin sy broer van dieselfde moeder, en hy het aan die een oor sy huis gesê: Bring die manne in die huis in, en slag offers, en berei voor, want die manne sal die middag saam met my brood eet. Die man het gedoen soos Josef gesê het, en hy het die manne in Josef se huis ingebring. Toe die manne gesien het dat hulle in die huis van Josef ingebring is, het hulle gesê, weens die silwer wat in die begin in ons sakke teruggebring is, word ons ingebring, om ons valslik te beskuldig en ons aan te val, om ons as slawe te neem, en ons donkies.

Hulle het genader na die man wat oor die huis van Josef was, en met hom gepraat by die poort van die huis, en gesê: Ons smeek u, heer, ons het in die begin afgekom om kos te koop. Dit het gebeur dat toe ons by die oornagplek aangekom het en ons ons sakke oopgemaak het, die silwer van elkeen in sy sak was. Ons silwer volgens gewig het ons nou in ons hande teruggebring. En ander silwer het ons saam met ons gebring om kos te koop, ons weet nie wie die silwer in ons sakke gegooi het nie. Hy het aan hulle gesê: Wees gerus, moenie vrees nie. Julle God, en die God van julle vaders, het aan julle skatte in julle sakke gegee, en julle silwer het ek welbekend ontvang. En hy het Simeon na hulle toe uitgelei. En hy het water gebring om hulle voete te was, en hy het voer aan hulle donkies gegee. Hulle het die geskenke voorberei totdat Josef middaguur sou kom, want hulle het gehoor dat hy daar sou eet. Josef het die huis ingegaan, en hulle het aan hom die geskenke gebring wat hulle in hul hande gehad het, in die huis, en hulle het hom aanbid met hul gesig op die grond. Hy het hulle gevra: Hoe gaan dit met julle? En hy het vir hulle gesê, is julle vader die ou man gesond, van wie julle gesê het? Leef hy nog? Maar hulle het gesê, jou seun, ons vader, is gesond, hy leef nog. En hy het gesê, geseënd is daardie man deur God, en hulle het afgebuig en hom aanbid. Josef het met sy oë opgekyk en Benjamin, sy broer van dieselfde moer, gesien en gesê: Is hierdie julle jonger broer waarvan julle gesê het om na my te bring? En hy het gesê, Mag God jou genadig wees, kind. Joseph was ontsteld, want sy binneste het geroer oor sy broer, en hy het probeer huil; toe hy in die kamer ingegaan het, het hy daar gehuil. En nadat hy sy gesig gewas het en uitgegaan het, het

hy homself beheer en gesê: Sit die brood voor. En hulle het voor hom alleen gesit, en vir hulle afsonderlik, en vir die Egiptenare wat saam met hom geëet het afsonderlik, want die Egiptenare kon nie saam met die Hebreërs brood eet nie, want dit is n gruwel vir die Egiptenare. Hulle het voor hom gesit, die eersgeborene volgens sy voorregte, en die jongste volgens sy jeug, en die mense was verbaas, elkeen teenoor sy broer. Hulle het porsies van sy tafel na hulleself geneem, maar die porsie van Benjamin was vyfvoudig vergroot bo die porsies van almal na dié van hulle, en hulle het gedrink en vrolik geword saam met hom.

44

En Josef het die een wat oor sy huis was beveel en gesê: Vul die mense se sakke met voedsel, soveel as wat hulle kan dra, en gooi elkeen se silwer bo-op sy sak se opening. En gooi my silwerbeker in die sak van die jongste, en die prys van sy graan. Dit het gebeur volgens die woord van Josef, soos hy gesê het. Die oggend het aangebreek, en die mense is weggestuur, hulle en hulle donkies. Nadat hulle uit die stad gegaan het, het hulle nie ver weggebly nie, en Josef het vir die een oor sy huis gesê: Staan op, agtervolg die mense, en wanneer jy hulle inhaal, sal jy vir hulle sê: Waarom het julle kwaad met goed vergeld? Hoekom het julle my silwer beker gesteel? Is dit nie hierdie waarin my heer drink nie? Hy self waarsê maar deur waarsêery in hom. Julle het die bose dinge wat julle gedoen het volkome voltooi. Nadat hy hulle

gevind het, het hy hierdie woorde aan hulle gesê. Maar hulle het vir hom gesê, hoekom praat die heer volgens hierdie woorde? Mag dit nie vir jou kinders gebeur om volgens hierdie woord te doen nie. As die silwer wat ons in ons sakke gevind het, ons na jou teruggebring het uit die land Kanaän, hoe sou ons dan silwer of goud uit die huis van jou heer steel? By wie jy die beker van jou kinders sou vind, laat hom sterf; en ons ook sal slawe van ons heer wees. En hy het gesê, en nou, soos julle sê, so sal dit wees: by wie die beker gevind word, hy sal my slaaf wees en julle sal skoon wees. En hulle het gehaas, en elkeen het sy sak op die grond afgehaal, en elkeen het sy sak oopgemaak. Hy het gesoek en by die oudste begin, totdat hy by die jongste gekom het. En hy het die beker in die sak van Benjamin gevind. En hulle het hul klere geskeur, en elkeen het sy sak op sy donkie geplaas, en hulle het na die stad teruggekeer. Judah en sy broers het by Josef ingegaan terwyl hy nog daar was, en hulle het voor hom op die grond geval. Josef het vir hulle gesê, wat is hierdie ding wat julle gedoen het? Weet julle nie dat die man waarsê deur waarsêery, soos ek nie? Juda het gesê, wat sal ons die heer antwoord, of wat sal ons praat, of hoe sal ons geregverdig word? God het die onreg van jou kinders gevind; kyk, ons is diensknegte aan ons heer, beide ons en hy by wie die beker gevind was. Josef het gesê, mag dit nie vir my word om hierdie ding te doen nie; die man by wie die beker gevind was, hy sal my slaaf wees; maar julle gaan op met veiligheid na julle vader. Nadat hy hom genader het, het Juda gesê, ek smeek, heer; laat u seun n woord voor u spreek, en moenie kwaad word vir u seun nie, want u is soos Farao. Here, u het u kinders gevra en gesê, of

julle n vader of n broer het. En ons het vir die heer gesê, daar is vir ons n ouer vader, en n kind van ouderdom jonger by hom, en sy broer het gesterf, maar hy alleen was oorgelaat vir sy moeder, en die vader het hom liefgehad. U het maar vir u kinders gesê, bring hom af na my, en ek sal vir hom sorg. En ons het vir die heer gesê, die kind sal nie sy vader kan verlaat nie; maar as hy die vader verlaat, sal hy sterf. Maar jy het aan jou kinders gesê, as julle jonger broer nie saam met julle afkom nie, sal julle my gesig nie weer sien nie. Dit het gebeur toe ons na jou seun, ons vader, opgegaan het, ons het aan hom die woorde van ons heer vertel. Ons vader het gesê: Gaan weer en koop vir ons n bietjie kos. Ons het gesê: Ons sal nie kan afgaan nie, maar as ons jonger broer inderdaad saam met ons afgaan, sal ons afgaan, want ons sal nie die gesig van die man kan sien as ons jonger broer nie by ons is nie. Jou seun, ons vader, het vir ons gesê: Julle weet dat die vrou twee vir my geboorte gegee het, en die een het van my weggegaan; en julle het gesê dat hy deur wilde diere verslind is, en ek het hom nie tot nou toe gesien nie. As julle daarom ook hierdie een uit my gesig wegneem, en hom swakheid op die pad oorkom, sal julle my ouderdom met smart na die doderyk afbring. Nou daarom as ek ingaan na jou kind, ons vader, en die kind nie met ons is nie, en sy siel hang van hierdie een se siel af, en dit sal wees wanneer hy sien die kind is nie met ons nie, sal hy sterwe, en jou kinders sal die ouderdom van jou kind, ons vader, met droefheid na die doderyk afbring. Want jou seun het die kind van die vader ontvang, en gesê, as ek hom nie na jou bring en hom voor jou stel nie, sal ek teen die vader gesondig het al die dae. Nou daarom sal ek by jou bly as seun in plaas van

die kind, n huishoudelike dienaar van die heer; maar laat die kind opgaan saam met sy broers. Hoe kan ek dan na die vader opgaan as die kind nie by ons is nie? Sodat ek nie die euwels mag sien wat my vader sal vind nie.

45

En nie was in staat Josef te verduur almal van die staande by te hom, maar gesê, stuur weg almal van my, en nie gest En hy het sy stem met geween laat hoor, en al die Egiptenare het dit gehoor, en dit het hoorbaar geword in die huis van Farao. Josef het aan sy broers gesê: Ek is Josef; leef my vader nog? En die broers kon hom nie antwoord nie, want hulle was ontsteld. Josef het aan sy broers gesê: Kom nader na my, en hulle het nader gekom, en hy het gesê: Ek is Josef, julle broer, wat julle in Egipte verkoop het. Moenie nou daarom bedroef wees nie, en laat dit ook nie hard vir julle voorkom dat julle my hierheen verkoop het nie, want God het my voor julle uit gestuur vir lewe. Dit is want die tweede jaar van hongersnood op die land, en daar is nog vyf jaar oor, waarin daar nie ploeg sal wees nie, nog oes nie; want God het my voor julle uitgestuur, om vir julle n oorblyfsel op die aarde agter te laat, en om vir julle n groot oorblyfsel te voed. Nou daarom het nie julle my hierheen gestuur nie, maar God, en Hy het my gemaak as n vader vir Farao, en heer van sy hele huis, en heerser van die hele land van Egipte. Nadat julle gehaas het, daarom gaan op na my vader, en sê vir hom, hierdie dinge sê jou seun Josef: God het my gemaak heer van alle land

van Egipte; kom daarom af na my, en moenie bly nie; En jy sal woon in die land Gosen van Arabië; en jy sal naby my wees jy, en jou seuns, en die seuns van jou seuns, jou skape, en jou beeste, en alles wat aan jou behoort. En ek sal jou daar voed, want daar is nog vyf jare van hongersnood, sodat jy nie vernietig word nie, jy en jou seuns en al jou besittings. Aanskou, julle oë sien, en die oë van Benjamin my broer, dat dit my mond is wat na julle spreek. Rapporteer daarom aan my vader al my heerlikheid in Egipte en alles wat julle gesien het, en haas julle en bring my vader hier af. En hy het op die nek van Benjamin sy broer geval en op hom gehuil, en Benjamin het op sy nek gehuil. En nadat hy al sy broers gesoen het, het hy oor hulle gehuil, en daarna het sy broers met hom gespreek. En die stem is wyd gespreek in die huis van Farao, met die woorde: Die broers van Josef het gekom. En Farao het verheug, asook sy hofhouding. Farao het aan Josef gesê: Sê vir jou broers: Doen hierdie, vul julle sakke en gaan na die land Kanaän. En nadat julle jul vader en jul besittings opgeneem het, kom na my, en ek sal aan julle van al die goeie dinge van Egipte gee, en julle sal die murg van die aarde eet. Jy moet maar hierdie dinge beveel: neem vir hulle waens uit die land van Egipte vir julle kinders en vir julle vroue; en nadat julle julle vader opgeneem het, kom. En moenie omgee vir julle besittings nie, want al die goeie dinge van Egipte sal aan julle behoort. Die seuns van Israel het dus so gemaak; en Josef het aan hulle waens gegee volgens die dinge wat deur Farao die koning gesê is; en hy het aan hulle voorraad gegee vir die pad; En aan almal het hy twee klere gegee; maar aan Benjamin het hy driehonderd goudstukke gegee, en vyf stel klere. En aan sy

vader het hy gestuur volgens dieselfde, en tien donkies wat al die goedere van Egipte dra, en tien muile wat brode vir sy vader vir die pad dra. Hy het sy broers weggestuur, en hulle het gegaan, en hy het vir hulle gesê: Moenie kwaad word op die pad nie. En hulle het uit Egipte opgegaan en in die land Kanaän by Jakob, hulle vader, gekom. En hulle het aan hom gerapporteer en gesê dat jou seun Josef lewe, en hy regeer oor die hele land Egipte, en Jakob was verbaas in sy verstand, want hy het hulle nie geglo nie. Hulle het aan hom vertel alles wat deur Josef gesê is, soveel as wat hy aan hulle gesê het. Toe hy die waens gesien het wat Josef gestuur het om hom op te neem, het die gees van Jakob, hulle vader, herlewe. Israel het gesê: Dit is groot vir my as Josef, my seun, nog leef. Ek sal gaan om hom te sien voordat ek sterf.

46

Israel het vertrek, hyself en alles wat syne was, en hy het by die put van die eed gekom, en hy het n offer geoffer aan die God van sy vader Isak. Maar God het aan Israel in n visie van die nag gesê: Jakob, Jakob, en hy het gesê: Wat is dit? Maar Hy sê vir hom: Ek is die God van jou vaders. Moenie vrees om af te daal na Egipte nie, want Ek sal jou daar n groot nasie maak. En Ek sal met jou na Egipte afgaan, en Ek sal jou aan die einde opbring, en Josef sal sy hande op jou oë plaas. Jakob het maar van die put van die eed opgestaan, en die seuns van Israel het hulle vader, en die bagasie, en hulle vroue op die waens gelaai wat Josef

gestuur het om hom op te tel. En hulle het hul besittings opgeneem en al die besitting wat hulle uit die land Kanaän verwerf het, en Jakob het in Egipte ingegaan, en al sy nageslag saam met hom. Seuns, en seuns van sy seuns met hom; dogters, en dogters van sy dogters; en al sy nageslag het hy na Egipte gelei. Hierdie is die name van die seuns van Israel wat in Egipte ingegaan het saam met Jakob, hulle vader. Jakob en sy seuns; die eersgeborene van Jakob, Ruben. Die seuns van Reuben: Enoch, en Pallu, Hezron, en Charmi. Die seuns van Simeon was Jemuel, en Jamin, en Ehud, en Jachin, en Zohar, en Saul, die seun van die Kanaänitiese vrou. Die seuns van Levi: Gershon, Kahath en Merari. Die seuns van Juda was Er, en Onan, en Siloh, en Peres, en Zara, maar Er en Onan het gesterf in die land Kanaän, en die seuns van Peres was Hesron en Jemuel. Die seuns van Issachar: Tola, Phua, Hashum en Shimron. Die seuns van Zebulun: Sered, en Allon, en Achoel. Hierdie is die seuns van Leah wat sy vir Jakob in Mesopotamië van Sirië gebaar het, en Dinah sy dogter – almal die siele, seuns en dogters, drie-en-dertig. Die seuns van Gad: Saphon, en Angis, en Sannis, en Thasoban, en Aedeis, en Aroedeis, en Areeleis. Die seuns van Aser: Jimna, Jiswah, en Jisui, en Beria, en Sara hul suster. Seuns van Baria: Chobor en Melchiil. Hierdie is die seuns van Zilpa, wat Laban aan Lea, sy dogter, gegee het, en sy het hierdie kinders vir Jakob gebaar, sestien siele. Seuns van Rachel, die vrou van Jakob: Josef en Benjamin. Maar die seuns van Josef is in die land Egipte gebore, wat Aseneth, dogter van Potiphera, priester van Heliopolis, vir hom gebaar het, naamlik Manasse en Efraim. En die seuns van Manasse, wat die Siriese byvrou vir hom gebaar het, was Magir.

Magir het Gilead verwek. En die seuns van Efraim, broer van Manasse, was Sutelah en Tahan. En die seuns van Sutelah was Edom. En die seuns van Benjamin: Bala en Bochor en Ashbel. Die seuns van Bala was Gera, en Noeman, en Anchis, en Ros, en Mamfim; en Gera het Arad verwek. Hierdie is die seuns van Rachel, wat sy vir Jakob gebore het, altesaam agtien siele. Die seuns van Dan: Asom. En die seuns van Naftali: Asiel, en Guni, en Ishar, en Sollem. Hierdie is die seuns van Ballas, wat Laban aan Rachel, sy dogter, gegee het, wat hierdie aan Jakob gebore het, altesaam sewe siele. Al die siele wat saam met Jakob Egipte ingegaan het, die wat uit sy lendene uitgegaan het, sonder die vrouens van Jakob se seuns, al die siele, ses-en-sestig; en die seuns van Josef wat vir hom in die land Egipte gebore is, nege siele. Alle siele van die huis van Jakob, die wat saam met Jakob Egipte binnegegaan het, vyf-en-sewentig siele. Maar hy het Judah voor hom uit na Josef gestuur om hom by die stad Helde te ontmoet, na die land Rameses toe. Nadat Josef sy strydwaens ingespan het, het hy opgegaan na die stad van Helde om sy vader Israel te ontmoet, en toe hy aan hom verskyn het, het hy op sy nek geval en bitterlik gehuil. En Israel het vir Josef gesê: Ek sal nou sterf, aangesien ek jou gesig gesien het, want jy leef nog. Josef het aan sy broers gesê: Ek sal opgaan en dit aan Farao verklaar, en ek sal vir hom sê: My broers en my vader se huis, wat in die land Kanaän was, het na my toe gekom. Die mans is egter herders, want hulle was veeboere, en hulle het die vee, en die osse, en al hulle besittings saamgebring. As Farao julle daarom roep en aan julle sê, wat is julle werk? Julle sal sê, ons jou kinders is manne veeboere van kindsdae af tot nou, beide

ons en ons vaders; sodat julle mag woon in die land Gosen van Arabië; want elke skaapherder is n gruwel vir die Egiptenare.

47

Josef het gekom en aan Farao gerapporteer en gesê: My vader en my broers, en hulle vee en hulle beeste, en alles wat hulle het, het uit die land Kanaän gekom, en kyk, hulle is in die land Gosen. Van sy broers af het hy vyf mans geneem, en hy het hulle voor Farao gestel. En Farao het vir die broers van Josef gesê, Wat is julle werk? En hulle het vir Farao gesê, u kinders is skaapwagters, en ons en ons vaders. Hulle het vir die Farao gesê, om te vertoef in die land het ons gekom, want daar is nie weiding vir die vee van jou kinders nie, want die hongersnood het sterk geword in die land Kanaän; nou daarom sal ons woon in die land Gosen. En Farao het vir Josef gesê, Laat hulle in die land Gosen woon; en as jy weet dat daar magtige mans onder hulle is, stel hulle aan as heersers oor my vee. Jakob en sy seuns het na Josef in Egipte gekom, en Farao, koning van Egipte, het gehoor. En Farao het vir Josef gesê: Jou vader en jou broers het na jou toe gekom. Kyk, die land van Egipte lê voor jou; vestig jou vader en jou broers in die beste land. Josef het Jakob, sy vader, ingebring en hom voor Farao laat staan, en Jakob het Farao geseën. En Farao sê vir Jakob, hoeveel jare van die dae van jou lewe? En Jakob het vir Farao gesê: Die dae van die jare van my lewe waarin ek as vreemdeling vertoef het, is honderd en dertig jaar. Min en sleg was die dae van die jare van my lewe. Hulle het

nie die dae van die jare van die lewe van my vaders bereik nie, die dae waarin hulle as vreemdelinge vertoef het. En nadat Jakob die Farao geseën het, het hy van hom weggegaan. En Josef het sy vader en sy broers gevestig, en aan hulle besitting gegee in die land van Egipte, in die beste land, in die land van Rameses, soos Farao beveel het. En Joseph het graan uitgemeet aan sy vader en aan die broers en aan die hele huis van sy vader, volgens liggaam. Graan was egter nie in die hele land nie, want die hongersnood het baie sterk geword, en die land Egipte en die land Kanaän het beswyk van die hongersnood. Josef het al die silwer wat in die land Egipte en in die land Kanaän gevind is, versamel van die graan wat hulle gekoop het, en hy het graan aan hulle uitgedeel, en Josef het al die silwer in die huis van Farao ingebring. En al die silwer het opgeraak uit die land van Egipte en uit die land van Kanaän; en al die Egiptenaars het na Josef gekom en gesê: Gee vir ons brood, en waarom sterf ons voor jou? Ons silwer het immers opgeraak. Josef het aan hulle gesê: Bring julle vee, en ek sal aan julle brood gee in plaas van julle vee, as julle silwer op is. Hulle het egter hulle vee na Josef gebring, en Josef het aan hulle brood gegee in ruil vir die perde, en in ruil vir die skape, en in ruil vir die beeste, en in ruil vir die donkies, en hy het hulle met brood gevoed in ruil vir al hulle vee in daardie jaar. Daardie jaar het verbygegaan, en hulle het in die tweede jaar na hom gekom, en hulle het vir hom gesê, moet ons ooit van ons heer vernietig word? As die silwer van ons opgehou het, en die besittings en die vee is na jou die heer, en daar het nie oorgebly vir ons voor ons heer nie, behalwe die eie liggaam en die grond van ons, sodat ons dus nie sterwe voor jou nie, en die

grond verlate gemaak word, verkry ons en die grond van ons in plaas van brood, en ons sal wees ons en die grond van ons dienaars aan die Farao; gee saad, sodat ons saai, en ons lewe en nie sterwe nie, en die grond sal nie verlate gemaak word nie. En Josef het al die grond van die Egiptenare vir Farao verkry, want die Egiptenare het hulle grond aan Farao verkoop, want die hongersnood het hulle oorheers, en die grond het aan Farao behoort. En die volk het hy tot slawe gemaak vir hom tot kinders, van die uiterste grense van Egipte tot die uiterste, behalwe die land van die priesters alleen; Josef het dit nie verkry nie; want Farao het deur gee n geskenk aan die priesters gegee, en hulle het die geskenk geëet wat Farao aan hulle gegee het; daarom het hulle nie hul land verkoop nie. Josef het aan al die Egiptenare gesê: Kyk, ek het julle en julle grond vandag vir Farao verkry. Neem vir julleself saad en saai die grond. En die opbrings daarvan sal wees, en julle sal die vyfde deel aan Farao gee, maar die vier dele sal vir julle self wees as saad vir die land, en as voedsel vir julle, en vir almal in julle huise. En hulle het gesê, jy het ons gered; ons het guns gevind voor ons heer, en ons sal dienaars wees van die Farao. En Josef het vir hulle n bevel gemaak tot vandag toe op die grond van Egipte, om aan Farao weg te stuur, behalwe die grond van die priesters alleen – dit was nie aan Farao nie. Israel het egter in die land Egipte gewoon, op die grond van Gosen, en hulle het dit geërf, en hulle het gegroei en baie vermenigvuldig. Jakob het sewentien jaar in Egipte geleef, en die dae van Jakob se lewe het honderd sewe-en-veertig jaar geword. Die dae van Israel het genader om te sterwe; en hy het sy seun Josef geroep, en vir hom gesê, as ek

guns voor jou gevind het, plaas jou hand onder my dy, en jy sal barmhartigheid en waarheid aan my bewys, om my nie in Egipte te begrawe nie; Maar ek sal slaap met my vaders; en jy sal my uit Egipte wegneem, en jy sal my in hulle graf begrawe; en hy het gesê, ek sal doen volgens jou woord. Hy het gesê: Sweer aan my, en hy het aan hom gesweer, en Israel het op die punt van sy staf aanbid.

48

Dit het gebeur na hierdie woorde, en dit is aan Josef gerapporteer dat jou vader siek is, en hy het sy twee seuns, Manasse en Efraim, geneem en na Jakob gekom. Dit is aan Jakob gerapporteer met die woorde: Kyk, jou seun Josef kom na jou toe. En Israel het homself versterk en op die bed gaan sit. En Jakob het vir Josef gesê, my God het aan my verskyn in Luz in die land Kanaän, en het my geseën, en het vir my gesê, kyk ek sal jou vermeerder, en sal jou vermenigvuldig, en sal jou maak tot vergaderings van nasies, en sal vir jou hierdie land gee, en vir jou saad na jou, tot ewige besitting. Nou daarom is jou twee seuns, wat vir jou in die land Egipte gebore is voordat ek na jou in Egipte gekom het, myne: Efraim en Manasse sal vir my wees soos Ruben en Simeon. Die nageslag wat jy na hierdie dinge verwek, sal op die naam van hulle broers wees en sal genoem word volgens daardie erfenisse. Maar toe ek uit Mesopotamië van Sirië gekom het, het Rachel jou moeder in die land Kanaän gesterf, toe ek naby die perdedrenbaan Chabratha van die land

gekom het, op pad na Efrata, en ek het haar begrawe by die weg van die perdedrenbaan; hierdie is Betlehem. Maar toe Israel die seuns van Joseph sien, het hy gesê: Wie is hierdie vir jou? Josef het vir sy vader gesê: Hulle is my seuns wat God hier aan my gegee het. En Jakob het gesê, Bring hulle na my toe, sodat ek hulle kan seën. Die oë van Israel was egter verdonker van ouderdom, en hy was nie in staat om te sien nie, en hy het hulle nader aan hom gebring, en hy het hulle gesoen, en hy het hulle omhels. En Israel het vir Josef gesê: Kyk, van jou gesig is ek nie ontneem nie, en kyk, God het aan my ook jou nageslag getoon. En Josef het hulle van sy knieë af uitgelei, en hulle het hom aanbid met die gesig op die grond. Josef het sy twee seuns geneem, Efraim aan die regterkant, van Israel se linkerkant af, en Manasse aan die linkerkant, van Israel se regterkant af, en hy het hulle nader aan hom gebring. Israel het sy regterhand uitgestrek en dit op die hoof van Efraim geplaas – hy was egter die jonger – en sy linkerhand op die hoof van Manasse, kruisgewys die hande. En hy het hulle geseën, en gesê, die God voor wie my vaders goed behaag het voor hom, Abraham en Isak, die God wat my voed van jeug tot hierdie dag, die Boodskapper wat my red van al die euwels, seën hierdie kinders; en my naam sal in hulle geroep word, en die naam van my vaders Abraham en Isak; en mag hulle vermenigvuldig word in groot menigte op die aarde. Toe Josef gesien het dat sy vader sy regterhand op die hoof van Efraim geplaas het, het dit swaar vir hom gelyk, en Josef het die hand van sy vader gegryp om dit van die hoof van Efraim weg te neem na die hoof van Manasse. Joseph het egter vir sy vader gesê: Nie so nie, vader, want hierdie

een is die eersgeborene; plaas jou regterhand op sy hoof. En hy wou nie, maar het gesê: Ek weet, my kind, ek weet, en hierdie sal n volk word, en hierdie sal verhoog word, maar sy jonger broer sal groter as hy wees, en sy nageslag sal n menigte nasies word. En Hy het hulle geseën in daardie dag en gesê: In julle sal Israel geseën word, wanneer hulle sê: Mag God jou maak soos Efraim en soos Manasse. En hy het Efraim voor Manasse geplaas. Israel het vir Josef gesê: Kyk, ek sterf, maar God sal met julle wees en sal julle terugbring na die land van julle vaders. Ek gee egter aan jou Sigem as uitsonderlike besitting bo jou broers, wat ek geneem het uit die hand van die Amoriete met my swaard en boog.

49

Jakob het sy seuns geroep en aan hulle gesê: Versamel julle, sodat ek aan julle kan vertel wat julle in die laaste dae sal oorgaan. Versamel julle, en luister na my, seuns van Jakob, luister Israel, luister na julle vader. Reuben, my eersgeborene, jy is my krag en die begin van my kinders, hard om te dra, en hard selfwillig. Jy het arrogant opgetree soos water, moenie oorborrel nie, want jy het opgegaan op die bed van jou vader; toe het jy die bedding besoedel waar jy opgegaan het. Simeon en Levi, broers, het ongeregtigheid van hulle verwydering voltooi; in hulle raad mag my siel nie kom nie, en by hulle vergadering mag my lewer nie twis nie; omdat hulle in hulle woede mense gedood het, en in hulle begeerte n bul verlam het. Vervloek is hulle woede, want

dit was eiewillig, en hulle toorn, want dit was verhard; ek sal hulle verdeel in Jakob, en ek sal hulle verstrooi in Israel. Judah, jou het jou broers geprys, jou hande is op die rug van jou vyande, die seuns van jou vader sal voor jou buig. n Leeu se welpie is Juda, uit die spruit, my seun, het jy opgegaan; teruggevalle het jy geslaap soos n leeu en soos n welpie – wie sal hom opwek? Nie sal die heerser uit Juda faal nie, en die leier uit sy lendene, totdat die dinge wat vir hom gereserveer is kom, en hy is die verwagting van die nasies. Hy bind sy vul aan die wingerdstok, en sy donkie se vul aan die rankie, hy sal sy gewaad in wyn was, en sy bedekking in die bloed van die druif. Sy oë vonkel meer as wyn, en sy tande is witter as melk. Zebulun sal by die kus woon en hy sal by n hawe vir skepe wees, en sal uitstrek tot by Sidon. Issachar het die goeie begeer, rustende tussen die erfdele. En toe hy gesien het dat die rus goed was, en die grond dat dit vrugbaar was, het hy sy skouer daaronder geplaas om te swoeg, en hy het n boer geword. Dan sal sy volk oordeel, soos enige ander stam in Israel. En laat Dan word n slang op die pad, sittend op die voetpad, wat die hiel van die perd byt; en die ruiter sal agteroor val, wagtend op die verlossing van die Here. Gad, n bende sal hom aanval, maar hy sal hulle op die hakke aanval. Asher, sy brood is vet, en hy sal weelde aan heersers gee. Naphtali is n uitgebreide stam wat skoonheid in die nageslag voortbring. Gegroeide seun Josef, my gegroeide, benydenswaardig seun, my jongste seun, keer na my terug. Teen wie hulle beraadslaag en skel het, en die here van die pyle het n wrok teen hom gekoester. En met krag is hulle boë verbreek, en die senings van die arms van hulle hand is

uitgeput, deur die hand van die heerser Jakob, van daar die magtige een van Israel van God, jou Vader. En my God het jou gehelp, en Hy het jou geseën met seën van die hemel van bo, en seën van die aarde wat alles het, ter wille van seën van borste en baarmoeder, seën van jou vader en jou moeder; dit het oorheers bo seën van blywende berge, en op seëninge van ewigdurende heuwels; hulle sal wees op die hoof van Josef, en op die kruin van hom wat broers gelei het. Benjamin is n roofsugtige wolf, in die oggend sal hy nog eet, en teen die aand gee hy voedsel. Al hierdie twaalf seuns van Jakob, en hierdie dinge het hulle vader tot hulle gespreek, en hy het hulle geseën, elkeen volgens sy seën het hy hulle geseën. En hy het vir hulle gesê, ek word bygevoeg tot my volk; begrawe my met my vaders in die grot wat is in die land van Efron die Hetiet, in die dubbele grot wat oorkant Mamre is, in die land Kanaän, wat Abraham die grot gekoop het van Efron die Hetiet in besit van n graf. Daar het hulle Abraham begrawe en Sara sy vrou; daar het hulle Isak begrawe en Rebekka sy vrou; daar het hulle Lea begrawe; In die besitting van die veld en van die grot wat daarin is, van die seuns van Het. En Jakob het opgehou om sy seuns te beveel, en nadat hy sy voete op die bed opgetel het, het hy gesterf en is by sy volk gevoeg.

50

En Josef het op die gesig van sy vader geval, oor hom geween en hom gesoen. En Josef het sy kinders, die balsemers, beveel om sy

vader te balsem; en die balsemers het Israel gebalsem. En hulle het sy veertig dae vervul, want so word die dae van die begrafnis getel, en Egipte het hom sewentig dae betreur. Sedert die dae van die rou verby gegaan het, het Josef met die heersers van Farao gepraat en gesê, as ek guns voor julle gevind het, praat aangaande my in die ore van Farao en sê, my vader het my laat sweer en gesê, in die graf wat ek vir myself gegrawe het in die land Kanaän, daar sal jy my begrawe; nou dus sal ek opgaan; ek sal my vader begrawe, en ek sal terugkeer; En Farao het vir Josef gesê, gaan op, begrawe jou vader, net soos hy jou laat sweer het. En Josef het opgegaan om sy vader te begrawe; en saam met hom het al die kinders van Farao opgegaan, en die oudstes van sy huis, en al die oudstes van die land van Egipte, en al die huishouding van Josef, en sy broers, en al die vaderlike huis van hom, en die familie van hom; en die skape en die osse het hulle agtergelaat in die land Gosen. En daar het saam met hom strydwaens en perderuiters opgegaan, en die kamp was baie groot. En hulle het by die dorsvloer van Atad aangekom, wat oorkant die Jordaan is, en hulle het hom met groot en baie sterk gerou berou, en hy het die rou vir sy vader sewe dae lank gehou. En die inwoners van die land Kanaän het die rou op die dorsvloer van Atad gesien, en hulle het gesê, hierdie is n groot rou vir die Egiptenare; daarom het hy die naam daarvan Rou van Egipte genoem, wat oorkant die Jordaan is. En sy seuns het so aan hom gedoen. En sy seuns het hom opgeneem na die land Kanaän, en hulle het hom begrawe in die dubbele spelonk wat Abraham as graf verkry het in besitting van Efron die Hettiet, oorkant Mamre. En Josef het teruggekeer na Egipte, hy en sy

broers, en die wat saam opgegaan het om sy vader te begrawe. Toe die broers van Josef gesien het dat hulle vader gesterf het, het hulle gesê: Mag Josef nie ooit n wrok teen ons hou en ons al die euwels wat ons teen hom gedoen het, vergeld nie. En hulle het na Josef gekom en gesê, jou vader het laat sweer voor hy gesterf het, en gesê, so moet julle vir Josef sê: vergeef vir hulle die onreg en die sonde van hulle, omdat hulle bose dinge aan jou gewys het; en nou ontvang die onreg van die dienaars van die God van jou vader; en Josef het gehuil terwyl hulle met hom gepraat het. En nadat hulle na hom toe gekom het, het hulle gesê: Ons is u dienaars. En Josef het aan hulle gesê: Moenie vrees nie, want ek is van God. Julle het kwaad teen my beplan, maar God het dit ten goede vir my beplan, sodat dit sou gebeur soos vandag, en n groot volk gevoed word. En hy het aan hulle gesê: Moenie vrees nie, ek sal julle onderhou, en julle huise, en hy het hulle vertroos, en hy het tot hulle harte gespreek. En Josef het in Egipte gewoon, hy self en sy broers, en die hele huishouding van sy vader, en Josef het honderd en tien jaar geleef. En Josef het Efraim se kinders gesien, tot die derde generasie; en die seuns van Magir, die seun van Manasse, is gebore op Josef se dye. En Josef het aan sy broers gesê: Ek sterf, maar God sal julle sekerlik besoek, en Hy sal julle oplei uit hierdie land na die land wat God aan ons vaders, Abraham, Isak en Jakob, gesweer het. En Josef het die seuns van Israel laat sweer en gesê: In die besoek wat God aan julle sal bring, moet julle my bene van hier saam met julle opneem. En Josef het gesterf op die ouderdom van honderd en tien jaar, en hulle het hom begrawe en hom in die kis in Egipte geplaas.

Eksodus

1

Hierdie is die name van die seuns van Israel wat saam met Jakob, hulle vader, in Egipte ingegaan het; elkeen het met sy hele huishouding ingegaan. Ruben, Simeon, Levi, Juda, Isaskar, Sebulon, Benjamin, Dan, en Naftali, Gad, en Aser. Joseph was maar in Egipte, en al die siele uit Jakob was vyf-en-sewentig. Gesterf het Josef, en al sy broers, en daardie hele geslag. Die seuns van Israel het egter gegroei en vermenigvuldig en talryk geword en baie baie sterk geword, en die land het hulle vermenigvuldig. Daar het n ander koning oor Egipte opgestaan wat Josef nie geken het nie. Hy het aan sy nasie gesê: Kyk, die volk van die seuns van Israel is n groot menigte, en hulle is sterker as ons. Kom daarom, laat ons slim met hulle handel, sodat hulle nie vermenigvuldig word nie, en wanneer oorlog ons sou oorkom, hulle ook by die vyande gevoeg word, en oorlog teen ons voer, en uit die land uittrek. En hy het opsieners van die werke oor hulle aangestel, sodat hulle hulle mag verdruk in die werke. En hulle het versterkte stede vir Farao gebou, naamlik

Pitom en Rameses en On, wat die stad van die Son is. Maar hoe meer hulle hulle verneeder het, hoe meer het hulle geword, en hulle het baie sterk gegroei, en die Egiptenaars het die seuns van Israel verafsku. En die Egiptenare het die seuns van Israel met geweld onderdruk. En hulle het hul lewe verdruk in die harde werke, die modder en die steenmaak, en al die werke in die vlaktes, volgens al die werke waarmee hulle hulle met geweld tot slawe gemaak het. En die koning van die Egiptenare het vir die vroedvroue van die Hebreërs gesê, die een van hulle naam Sefora, en die naam van die tweede Pua: En hy het gesê, wanneer julle verloskunde doen vir die Hebreeuse vroue, en hulle is besig om te baar, as dit inderdaad manlik is, dood dit; maar as dit vroulik is, bewaar dit. Die vroedvroue was egter bang vir God, en hulle het nie gedoen soos die koning van Egipte hulle beveel het nie, en hulle het die manlike kinders lewend gehou. Die koning van Egipte het die vroedvroue geroep en vir hulle gesê: Waarom het julle hierdie ding gedoen en die seuntjies lewend bewaar? Die vroedvroue het vir Farao gesê: Die Hebreeuse vroue is nie soos die vroue van Egipte nie, want hulle baar voordat die vroedvroue by hulle kan kom, en hulle het geboorte gegee. God het die vroedvroue goed behandel, en die volk het vermenigvuldig en buitengewoon sterk geword. Maar omdat die vroedvroue vir God gevrees het, het Hy vir hulle huise gemaak. Farao het egter aan al sy volk beveel en gesê: Elke manlike kind wat aan die Hebreërs gebore word, gooi in die rivier, en elke vroulike kind, hou dit lewend.

2

Daar was iemand uit die stam Levi wat een van die dogters van Levi geneem het. En sy het in die baarmoeder ontvang, en n seun gebore, en toe hulle hom mooi gesien het, het hulle hom drie maande lank verberg. Omdat hulle dit nie meer kon wegsteek nie, het sy moeder vir hom n mandjie gevat, en het dit met bitumen en pik besmeer, en het die kindjie daarin ingesit, en het dit in die moeras by die rivier neergesit. En sy suster het van ver dopgehou om te leer wat met hom sou gebeur. Die dogter van Farao het afgekom om by die rivier te bad, en haar diensmeisies het langs die rivier verbygegaan, en toe sy die Nadat sy oopgemaak het, sien sy n kind wat huil in die mandjie; en die dogter van Farao het hom gespaar, en sy het gesê, Hierdie is van die kinders van die Hebreërs. En sy suster het vir die dogter van Farao gesê, wil jy hê ek sal vir jou n soogvrou roep van die Hebreërs, en sy sal die kind vir jou soog? Die dogter van Farao het gesê, Gaan; en die jong vrou het gegaan en die moeder van die kind geroep. En Farao se dogter het vir haar gesê, Bewaar vir my hierdie kind, en soog dit vir my, en ek sal vir jou die loon gee. En die vrou het die kind geneem, en het dit gesoog. Toe die kind grootgeword het, het sy hom na die dogter van Farao gebring, en hy het vir haar n seun geword; en sy het sy naam Moses genoem en gesê, uit die water het ek hom uitgehaal. Dit het gebeur in daardie baie dae dat Moses, groot geword, uitgegaan het na sy broers, die seuns van Israel, en nadat hy hulle moeitevolle arbeid waargeneem het, sien hy n Egiptiese

man wat n sekere Hebreër slaan, een van sy eie broers van die seuns van Israel. Nadat hy rondgekyk het hier en daar en niemand gesien het nie, het hy die Egiptenaar geslaan en hom in die sand verberg. Maar die tweede dag, nadat hy uitgegaan het, sien hy twee Hebreeuse mans wat veg, en hy sê vir die een wat onreg doen: Waarom slaan jy jou naaste? Maar hy het gesê, Wie het jou aangestel as heerser en regter oor ons? Wil jy nie my doodmaak nie, op die manier wat jy gister die Egiptenaar doodgemaak het? Moses het bang geword, en hy het gesê, as hierdie woord so duidelik geword het. Farao het hierdie woord gehoor, en hy het Moses probeer doodmaak. Moses het weggetrek van die gesig van Farao, en hy het gewoon in die land van Midian; en nadat hy in die land van Midian gekom het, het hy by die put gesit. Die priester van Midian het sewe dogters gehad wat die skape van hulle vader Jetro opgepas het, en nadat hulle gekom het, het hulle water getrek totdat hulle die drinkbakke gevul het om die skape van hulle vader Jetro te laat drink. Maar toe die herders aankom, het hulle hulle weggejaag, maar Moses het opgestaan en hulle gered, en hy het water vir hulle getrek, en hy het hulle skape laat drink. Hulle het by Raguel, hulle vader, aangekom, en hy het vir hulle gesê: Waarom het julle vandag so gehaas om te kom? Maar hulle het gesê: n Egiptiese man het ons van die herders gered, en hy het water vir ons getrek, en hy het ons skape laat drink. En hy het aan sy dogters gesê, En waar is hy? En waarom het julle die man agtergelaat? Roep hom daarom, sodat hy brood kan eet. Moses het hom by die man gevestig, en hy het Sefora, sy dogter, aan Moses as vrou gegee. Die vrou het swanger geword en n seun

gebaar, en Moses het hom Gersom genoem en gesê dat hy n vreemdeling in n vreemde land is. Maar na daardie baie dae het die koning van Egipte gesterf, en die seuns van Israel het gekreun van die werke, en het uitgeroep, en hulle geroep het opgegaan na God van die werke. En God het na hulle gesugte geluister, en God het sy verbond met Abraham, Isak en Jakob onthou. En God het die seuns van Israel gesien, en Hy het Hom aan hulle bekend gemaak.

3

En Moses was besig om die skape van Jetro, sy skoonpa, die priester van Midian, te wei, en hy het die skape na die woestyn gelei, en hy het by die berg Horeb gekom. Daar het aan hom n Engel van die Here verskyn in n vuurvlam uit die bos, en hy sien dat die bos met vuur brand, maar die bos word nie verteer nie. Moses het gesê: Ek sal nader gaan om hierdie groot visioen te sien, waarom die bos nie verbrand word nie. Soos die Here gesien het dat hy nader kom om te kyk, het die Here hom uit die bos geroep en gesê: Moses, Moses. En hy het gesê: Wat is dit? En Hy het gesê, moenie hier nader kom nie; maak los die sandaal van jou voete, want die plek. Die plek waarin jy staan, is heilige grond. En Hy het gesê: Ek is die God van jou vader, die God van Abraham, en die God van Isak, en die God van Jakob. Maar Moses het sy gesig weggedraai, want hy was bang om voor die aangesig van God te kyk. En die Here het tot Moses gesê, ek het duidelik die verdrukking van my volk wat in Egipte is gesien, en

ek het hulle geroep gehoor van die drywers af, want ek ken hulle pyn, en ek het afgekom om hulle te red uit die hand van die Egiptenare, en om hulle uit te lei uit daardie land, en om hulle in te bring in n goeie en groot land, in n land wat vloei van melk en heuning, in die plek van die Kanaäniete, en Hetiete, en Amoriete, en Feresiete, en Girgasiete, en Hewiete, en Jebusiete. En nou, kyk, die geroep van die seuns van Israel het na my gekom, en ek het die verdrukking gesien wat die Egiptenare hulle verdruk. En nou kom, Ek sal jou stuur na Farao, koning van Egipte, en jy sal my volk, die seuns van Israel, uit die land van Egipte uitbring. En Moses het aan God gesê: Wie is ek, dat ek na Farao, koning van Egipte, sal gaan, en dat ek die seuns van Israel uit die land van Egipte sal uitbring? God het vir Moses gesê: Ek sal met jou wees, en dit sal vir jou die teken wees dat Ek jou uitstuur: wanneer jy my volk uit Egipte lei, sal julle God dien op hierdie berg. En Moses het vir God gesê, kyk ek sal uitgaan na die seuns van Israel, en ek sal vir hulle sê, die God van ons vaders het my na julle gestuur; hulle sal my vra, wat is sy naam? Wat sal ek vir hulle sê? En God het vir Moses gesê: Ek is die Wat Is, en Hy het gesê: So sal jy vir die seuns van Israel sê: Die Wat Is het my na julle gestuur. En God het weer na Moses gesê, so sal jy vir die seuns van Israel sê, die Here die God van ons vaders, die God van Abraham, en die God van Isak, en die God van Jakob, het my na julle gestuur, dit is my ewige naam, en n gedenkteken vir geslagte tot geslagte. Kom daarom en versamel die raad van oudstes van die seuns van Israel, en jy sal aan hulle sê: Die Here, die God van ons vaders, het aan my verskyn, die God van Abraham, en die God van Isak, en die God van Jakob, en gesê: Ek

het julle inderdaad besoek, en al wat met julle in Egipte gebeur het. En Hy het gesê, Ek sal julle opbring uit die verdrukking van die Egiptenare, na die land van die Kanaäniete, en Hetiete, en Amoriete, en Feresiete, en Girgasiete, en Hewiete, en Jebusiete, na n land wat vloei van melk en heuning. En hulle sal jou stem hoor, en jy sal ingaan, jy en die raad van oudstes van Israel, na Farao, koning van Egipte, en jy sal vir hom sê: Die God van die Hebreërs het ons geroep; ons sal dus n pad van drie dae in die woestyn ingaan, sodat ons aan ons God kan offer. Ek weet maar dat Farao, koning van Egipte, julle nie sal laat gaan nie, as dit nie met n magtige hand is nie. En nadat Ek my hand uitgestrek het, sal Ek die Egiptenare slaan met al my wonders wat Ek onder hulle sal doen, en daarna sal hy julle wegstuur. En Ek sal guns gee aan hierdie volk voor die Egiptenare; wanneer julle maar vertrek, sal julle nie leeg weggaan nie; Maar n vrou sal vra van haar buurvrou en van haar tentwoner silwer voorwerpe, en goue, en klere; en julle sal dit sit op julle seuns, en op julle dogters, en julle sal die Egiptenare plunder.

4

Moses het geantwoord en gesê: As hulle my nie glo nie, en ook nie na my stem luister nie, want hulle sal sê dat God nie aan jou verskyn het nie, wat sal ek vir hulle sê? En die Here het vir hom gesê, Wat is dit in jou hand? Hy het gesê, Staf. En Hy het gesê: Gooi dit op die grond. En hy het dit op die grond gegooi, en dit het n slang geword, en Moses het daarvandaan gevlug. En die

Here het vir Moses gesê: Strek jou hand uit en gryp die stert vas. Toe hy dus sy hand uitgestrek het, het hy die stert gegryp, en dit het n staf in sy hand geword. Sodat hulle aan jou glo, dat die God van hulle vaders aan jou verskyn het, die God van Abraham, en die God van Isak, en die God van Jakob. Die Here het weer vir hom gesê, sit jou hand in jou boesem, en hy het sy hand in sy boesem ingesit, en hy het sy hand uit sy boesem uitgehaal, en sy hand het soos sneeu geword. En Hy het weer gesê: Steek jou hand in jou boesem, en hy het sy hand in sy boesem ingesteek, en hy het dit uit sy boesem uitgehaal, en dit het weer teruggekeer na die kleur van sy vlees. As hulle maar nie aan jou glo nie, nog na die stem van die eerste teken luister nie, sal hulle aan jou glo by die stem van die tweede teken. En dit sal wees as hulle nie vir jou glo nie met hierdie twee tekens, en ook nie na jou stem luister nie, sal jy van die water van die rivier neem, en jy sal dit op die droë uitgooi, en die water wat jy van die rivier neem, sal bloed word op die droë. Moses het aan die Here gesê: Ek smeek U, Here, ek is nie bekwaam nie, nie voor gister nie, nog voor die derde dag nie, nog van toe U begin het om met u dienaar te spreek nie; ek is swak van stem en stadig van tong. Die Here het vir Moses gesê, wie het n mond aan n mens gegee? En wie het hardhorend en doof gemaak, siende en blind? Is ek nie die God nie? En nou gaan, en Ek sal jou mond open, en Ek sal jou onderrig wat jy moet spreek. En Moses het gesê: Ek smeek U, Here, stel iemand anders aan wat in staat is, wie U sal stuur. En kwaad geword met toorn, het die Here vir Moses gesê, Is nie kyk, Aaron jou broer die Leviet? Ek weet dat hy sal praat met jou; en kyk, hy sal uitgaan om jou te ontmoet, en wanneer hy jou

sien, sal hy in homself bly wees. En jy sal na hom sê, en jy sal my woorde in sy mond gee, en ek sal jou mond en sy mond open, en ek sal julle onderrig wat julle sal doen. En hy sal vir jou tot die volk spreek, en hy sal jou mond wees, maar jy sal vir hom die dinge teenoor God wees. En hierdie staf, wat in n slang verander het, sal jy in jou hand neem, waarmee jy die tekens sal doen. Moses het gegaan en het teruggekeer na Jetro sy skoonpa, en sê, ek sal gaan en sal terugkeer na my broers wat in Egipte is, en ek sal sien of hulle nog lewe; en Jetro het vir Moses gesê, gaan gesond; en na daardie baie dae het die koning van Egipte gesterf. Die Here het in Midian vir Moses gesê: Gaan, vertrek na Egipte, want almal wat jou siel soek, het gesterf. Nadat Moses die vrou en die kinders opgeneem het, het hy hulle op die pakdiere laat opgaan, en hy het na Egipte teruggekeer; en Moses het die staf van God in sy hand geneem. Die Here het aan Moses gesê, wanneer jy gaan en terugkeer na Egipte, sien al die wonders wat Ek in jou hande gegee het, jy sal hulle voor Farao doen, maar Ek sal sy hart verhard, en hy sal die volk nie wegstuur nie. Jy sal maar vir Farao sê, so sê die Here: My eersgebore seun is Israel. Ek het aan jou gesê, stuur my volk weg, sodat hulle my kan dien. As jy hulle inderdaad nie wil wegstuur nie, let daarop, ek sal jou eersgebore seun doodmaak. Dit het gebeur dat die Engel van die Here hom by die herberg op pad ontmoet het, en Hy het hom probeer doodmaak. En Sefora het n klipsteen geneem, sy het die voorvel van haar seun besny; en sy het neergeval by sy voete, en sy het gesê, die bloed van die besnydenis van my kind het gestaan. En hy het van hom weggegaan, omdat hy gesê het, die bloed van die besnydenis van my kind het gestaan. Die Here het

aan Aaron gesê: Gaan Moses in die wildernis tegemoet, en hy het gegaan en hom by die berg van God ontmoet, en hulle het mekaar gesoen. En Moses het aan Aaron al die woorde van die Here wat Hom gestuur het, gerapporteer, en al die woorde wat Hy aan hom beveel het. Moses en Aaron het gegaan, en hulle het die raad van oudstes van die seuns van Israel versamel. En Aaron het al hierdie woorde gespreek wat God tot Moses gespreek het, en hy het die tekens voor die volk gedoen. En die volk het geglo en verheug, omdat God die seuns van Israel besoek het, en omdat Hy hulle verdrukking gesien het, en die volk het gebuig en aanbid.

5

En na hierdie dinge het Moses en Aaron na Farao gegaan, en hulle het vir hom gesê, so sê die Here die God van Israel, stuur my volk uit, sodat hulle vir my n fees kan vier in die wildernis. En Farao het gesê, wie is hy na wie se stem ek sal luister, sodat ek die seuns van Israel wegstuur? Ek ken nie die Here nie, en Israel stuur ek nie weg nie. En hulle sê vir hom: Die God van die Hebreërs het ons geroep. Ons sal daarom n reis van drie dae in die wildernis onderneem, sodat ons aan die Here onse God kan offer, sodat die dood of moord ons nie ooit tref nie. En die koning van Egipte het vir hulle gesê: Waarom, Moses en Aäron, draai julle die volk weg van die werke? Gaan weg, elkeen van julle, na sy werk toe. En Farao het gesê: Kyk, nou is die volk talryk; ons moet hulle dus nie van die werk laat ophou nie. En Farao het die

drywers van die volk en die skrywers beveel en gesê: Julle sal nie meer strooi aan die volk gee vir die steenmaak soos gister en eergister nie; maar laat hulle self gaan en vir hulleself strooi versamel. En die rangskikking van die steenmaak wat hulle self volgens elke dag doen, sal jy aan hulle opleg; jy sal niks wegneem nie, want hulle is ledig; daarom het hulle uitgeroep en gesê: Laat ons opstaan en aan ons God offer. Laat die werke van hierdie mense swaar wees, en laat hulle besorg wees oor hierdie dinge, en laat hulle nie besorg wees oor leë woorde nie. Die drywers en die skrywers het hulle aangehaas, en hulle het aan die volk gesê: Hierdie dinge sê Farao: Ek gee nie langer aan julle strooi nie. Julleself moet gaan en vir julleself strooi versamel, van waar julle dit ook al kan vind, want niks word van julle toegewese hoeveelheid weggeneem nie. En die volk was versprei in die hele land Egipte om stoppels te versamel vir strooi. Die opsieners het hulle egter aangedring en gesê: Voltooi die werke, die pligte volgens die dag, net soos ook toe die strooi aan julle gegee was. En die skrywers van die volk van die seuns van Israel, wat oor hulle aangestel was deur die opsigters van die Farao, is gegesel en gevra: Waarom het julle nie julle toegewese baksteenmaak voltooi soos gister en eergister nie, en ook nie vandag nie? Maar die skrywers van die seuns van Israel het ingegaan en na Farao uitgeroep en gesê: Waarom doen u so aan u diensknegte? Strooi word nie aan jou dienaars gegee nie, en hulle sê vir ons maak die bakstene, en kyk, jou dienaars is geslaan, jy sal dus jou volk verkeerd doen. En Hy het vir hulle gesê: Julle is ledig, ledig is julle; daarom sê julle: Laat ons gaan offer aan ons God. Nou daarom, nadat julle gegaan het, werk,

want die strooie sal nie aan julle gegee word nie, en die voorgeskrewe hoeveelheid bakstene moet julle lewer. Die skrywers van die seuns van Israel het hulleself in euwels gesien, en gesê: Julle sal nie die voorgeskrewe hoeveelheid baksteenmaak vir die dag agterlaat nie. Hulle het Moses en Aäron ontmoet wat kom vir n ontmoeting met hulle, toe hulle van Farao af uitgaan. En hulle het vir hulle gesê, mag God julle sien en oordeel, omdat julle ons reuk afskuwelik gemaak het voor Farao, en voor sy dienaars, om n swaard in sy hande te gee, om ons dood te maak. Moses het maar na die Here toe teruggekeer en gesê: Ek smeek U, Here, waarom het U hierdie volk so sleg behandel? En hoekom het jy my gestuur? En van toe ek na Farao gegaan het om in jou naam te spreek, het hy hierdie volk geteister, en jy het jou volk nie gered nie.

6

En die Here het vir Moses gesê: Jy sal nou sien wat Ek aan Farao sal doen, want met n magtige hand sal hy hulle wegstuur, en met n hoë arm sal hy hulle uit sy land uitdryf. Maar God het met Moses gepraat, en Hy het vir hom gesê: Ek is die Here. En Ek het aan Abraham en Isak en Jakob verskyn as hulle God, en my naam Here het Ek nie aan hulle geopenbaar nie. En Ek het my verbond met hulle opgerig, sodat Ek aan hulle die land van die Kanaäniete sou gee, die land waarin hulle vertoef het, waarin hulle ook gewoon het. En Ek het die gesug van die seuns van Israel gehoor wat die Egiptenare verslaaf, en Ek het julle

verbond onthou. Gaan, sê vir die seuns van Israel, ek is die Here; en ek sal julle uitbring van die mag van die Egiptenare, en ek sal julle red uit die slawerny, en ek sal julle verlos met n hoë arm en groot oordeel; En ek sal julle vir myself neem as n volk vir my, en ek sal julle God wees; en julle sal weet dat ek die Here julle God is, die een wat julle uitgelei het uit die onderdrukking van die Egiptenare. En Ek sal julle inbring in die land waarvoor Ek my hand uitgestrek het om dit aan Abraham en Isak en Jakob te gee, en Ek sal dit aan julle as n erfenis gee, Ek die Here. Moses het so tot die seuns van Israel gespreek, maar hulle het nie na Moses geluister nie weens die kleinmoedigheid en weens die harde werke. En die Here het tot Moses gesê en gesê, gaan in, praat met Farao koning van Egipte, sodat hy die seuns van Israel uit sy land wegstuur. Moses het voor die Here gepraat en gesê, kyk die seuns van Israel het nie na my geluister nie, en hoe sal Farao na my luister? Maar ek is irrasioneel. Die Here het egter met Moses en Aaron gepraat, en Hy het hulle beveel om na Farao, koning van Egipte, te gaan, sodat hy die seuns van Israel uit die land van Egipte sou wegstuur. En hierdie is die leiers van hulle families se huise, die seuns van Ruben, die eersgeborene van Israel: Henog, en Pallu, Hesron, en Karmi; hierdie is die familie van Ruben. En die seuns van Simeon: Jemuel, en Jamin, en Ehud, en Jachin, en Zohar, en Saul die seun van die Kanaänitiese vrou; hierdie is die families van die seuns van Simeon. En hierdie is die name van die seuns van Levi volgens hulle verwantskap: Gerson, Kahat en Merari, en die jare van die lewe van Levi was honderd sewe-en-dertig. En hierdie is die seuns van Gershon: Libni en Shimei, volgens die huise van hulle

families. En die seuns van Kaäth: Amram, en Issaar, Chebron, en Ozeiël, en die jare van die lewe van Kaäth was honderd drie-en-dertig jare. En die seuns van Merari: Mahli en Mushi. Hierdie is die huise van die vaders van Levi volgens hulle families. En Amram het Jochebed geneem, die dogter van die broer van sy vader, vir homself tot vrou, en hy het vir hom verwek Aaron en Moses, en Miriam hulle suster. Die jare van die lewe van Amram was honderd twee-en-dertig jare. En die seuns van Issachar: Korah, Naphek en Zechri. En die seuns van Uzziel: Mishael, en Elizaphan, en Segrei. Aäron het Elisabeth geneem, die dogter van Aminadab, die suster van Naässon, vir hom as vrou, en sy het vir hom gebaar Nadab, en Abiud, en Eleäsar, en Itamar. Seuns van Korah: Asir, en Elkana, en Abiasar; hierdie is die geslagte van Korah. En Eleazar, die seun van Aaron, het een van die dogters van Phutiel vir hom as vrou geneem, en sy het vir hom Phinehas gebaar. Hierdie is die familiehoofde van die Leviete, volgens hulle geslagte. Hierdie is Aaron en Moses, aan wie God gesê het om die seuns van Israel met hulle mag uit die land van Egipte uit te lei. Hierdie is die wat met Farao, koning van Egipte, gepraat het, en hulle het die seuns van Israel uit die land van Egipte uitgelei, hy self Aäron en Moses, op die dag wat die Here met Moses in die land van Egipte gepraat het. En die Here het met Moses gepraat en gesê: Ek is die Here, praat met Farao, koning van Egipte, alles wat Ek aan jou sê. En Moses het voor die Here gesê, kyk ek is swak van spraak, en hoe sal Farao my hoor,

7

En die Here het aan Moses gesê: Kyk, Ek het jou as god vir Farao gegee, en Aäron jou broer sal jou profeet wees. Jy sal maar aan hom spreek alles wat ek aan jou beveel, en Aaron jou broer sal na Farao spreek, sodat hy die seuns van Israel uit sy land wegstuur. Ek sal maar die hart van Farao verhard, en Ek sal my tekens en die wonders in die land van Egipte vermenigvuldig. En Farao sal julle nie hoor nie, en Ek sal my hand op Egipte lê, en Ek sal met my krag my volk, die seuns van Israel, uit die land van Egipte uitbring met groot wraak. En al die Egiptenare sal weet dat Ek die Here is, wanneer Ek my hand oor Egipte uitstrek, en Ek sal die seuns van Israel uit hulle midde uitbring. Moses en Aaron het gedoen net soos die Here aan hulle beveel het, so het hulle gedoen. Moses was tagtig jaar oud, en Aaron sy broer was drie-en-tagtig jaar oud, toe hy met Farao gepraat het. En die Here het tot Moses en Aäron gesê, en sê: As Farao tot julle praat en sê: Gee vir ons n teken of n wonder, dan sal jy vir Aäron jou broer sê: Neem die staf en gooi dit op die grond voor Farao en voor sy dienaars, en dit sal n slang word. Moses en Aaron het voor Farao en sy dienaars ingegaan, en hulle het so gedoen, net soos die Here aan hulle beveel het, en Aaron het die staf voor Farao en voor sy dienaars gegooi, en dit het n draak geword. Farao het die sofiste van Egipte en die towenaars saamgeroep, en die besweerders van die Egiptenare het ook met hulle towerkuns net so gedoen. En hulle het elkeen sy staf neergegooi, en dit het drake geword, en Aäron se staf het daardie stawe

verslind. En die hart van Farao het oorheers, en hy het nie na hulle geluister nie, net soos die Here aan hulle beveel het. Die Here het aan Moses gesê: Farao se hart is verhard, sodat hy die volk nie sal wegstuur nie. Gaan na Farao toe in die oggend, kyk, hy gaan uit na die water, en jy sal hom ontmoet op die oewer van die rivier, en die staf wat in n slang verander het, sal jy in jou hand neem. En jy sal na hom sê: Die Here, die God van die Hebreërs, het my na jou gestuur en gesê: Stuur my volk uit, sodat hulle My in die wildernis kan dien, en kyk, jy het tot nou toe nie geluister nie. Hierdie dinge sê die Here: Hierby sal jy weet dat Ek die Here is. Kyk, Ek slaan met die staf wat in my hand is op die water wat in die rivier is, en dit sal in bloed verander. En die visse in die rivier sal sterf, en die rivier sal stink, en die Egiptenare sal nie water uit die rivier kan drink nie. Die Here het aan Moses gesê: Sê vir Aaron, jou broer: Neem jou stok in jou hand en strek jou hand uit oor die waters van Egipte, en oor hulle riviere, en oor hulle kanale, en oor hulle moerasse, en oor al hulle versamelde water, en dit sal bloed word. En dit het bloed geword in die hele land van Egipte, in die hout sowel as in die klippe. En Moses en Aaron het dus gedoen net soos die Here aan hulle beveel het, en hy het sy staf opgehef en die water in die rivier voor Farao en voor sy dienaars geslaan, en al die water in die rivier in bloed verander. En die visse in die rivier het gesterf, en die rivier het gestink, en die Egiptenare was nie in staat om water uit die rivier te drink nie, en die bloed was in die hele land van Egipte. Maar die towenaars van die Egiptenare het net so ook met hulle towerkuns gemaak, en die hart van Farao was verhard, en hy het nie na hulle geluister nie, net soos

die Here gesê het. Farao het maar gedraai en in sy huis ingegaan, en hy het nie sy verstand daarop gestel nie, nog op hierdie nie. Maar al die Egiptenare het rondom die rivier gegrawe sodat hulle water kon drink, en hulle was nie in staat om water uit die rivier te drink nie. En sewe dae was vervul nadat die Here die rivier geslaan het. Die Here het egter vir Moses gesê: Gaan in na Farao en sê vir hom: So sê die Here: Stuur my volk weg sodat hulle My kan dien. As jy nie wil wegstuur nie, kyk, ek slaan al jou grense met die paddas. En die rivier sal paddas uitspuug, en hulle sal opgaan en ingaan in jou huise, en in die stoorplekke van jou slaapkamers, en op jou beddens, en op die huise van jou dienaars, en van jou volk, en in jou kneedbakke, en in jou oonde. En op jou, en op jou bedieners, en op jou volk sal die paddas opklim.

8

Die Here het aan Moses gesê: Sê vir Aaron, jou broer, strek jou hand uit met jou staf oor die riviere, en oor die kanale, en oor die moerasse, en bring die paddas op. En Aaron het sy hand oor die waters van Egipte uitgestrek, en hy het die paddas opgebring, en die padda het opgekom en die land van Egipte bedek. Die towenaars van die Egiptenare het maar net so gedoen met hulle towerkuns, en het die paddas op die land van Egipte opgebring. En Farao het Moses en Aaron geroep, en gesê: Bid vir my tot die Here, en laat Hy die paddas van my verwyder, en van my volk, en ek sal hulle uitstuur, en hulle sal aan die Here offer.

Moses het egter vir Farao gesê: Reël met my wanneer ek vir jou sal bid, en aangaande jou dienaars en jou volk, om die paddas van jou en van jou volk en uit julle huise te vernietig, behalwe in die rivier sal hulle gelaat word. Maar hy het gesê, tot môre; hy het daarom gesê, soos jy gespreek het; sodat jy mag weet dat daar nie n ander is behalwe die Here nie; En die paddas sal verwyder word van jou, en van julle huise, en van die plase, en van jou dienaars, en van jou volk, behalwe hulle sal in die rivier agtergelaat word. Moses en Aaron het van Pharaoh uitgegaan, en Moses het tot die Here uitgeroep aangaande die ooreenkoms van die paddas, soos Pharaoh bepaal het. Die Here het gedoen net soos Moses gesê het, en die paddas het gesterf uit die huise, en uit die plase, en uit die velde. En hulle het hulle in hope versamel, en die land het gestink. Toe Farao gesien het dat daar verligting gekom het, is sy hart verhard, en hy het nie na hulle geluister nie, net soos die Here gespreek het. Die Here het aan Moses gesê: Sê vir Aaron: Strek jou hand met die stok uit en tref die stof van die aarde, en daar sal muggies wees onder die mense en onder die viervoetige diere en in die hele land van Egipte. Daarom het Aaron sy hand met die staf uitgestrek en die stof van die aarde getref, en die muggies het op die mense gekom, en op die viervoetige diere, en in al die stof van die aarde het die muggies gekom. Hulle het maar gelykerwys gedoen, ook die towenaars met hulle towerkuns, om die muggies uit te lei, en hulle was nie in staat nie, en die muggies het gekom in die mense sowel as in die viervoetige diere. Die towenaars het daarom aan Farao gesê, Dit is die vinger van God, en die hart van Farao was verhard, en hy het nie na hulle geluister nie, net

soos die Here gespreek het. Die Here het vir Moses gesê: Staan vroeg die oggend op en gaan staan voor Farao, en kyk, hy sal na die water uitgaan, en jy sal vir hom sê: So sê die Here: Stuur my volk weg, sodat hulle My in die wildernis kan dien. As jy egter nie my volk wil wegstuur nie, kyk, ek stuur n hondvliegswerm op jou, en op jou dienaars, en op jou volk, en op julle huise, en die huise van die Egiptenare sal gevul word met die hondvlieë, en ook die land waarop hulle is. En Ek sal wonders werk in daardie dag in die land Gesem, waarop my volk teenwoordig is, waarop daar nie die hondvlieg sal wees nie, sodat jy mag weet dat Ek die Here is, die God van die hele aarde. En Ek sal n onderskeiding maak tussen My volk en jou volk, en môre sal hierdie op die aarde wees. Die Here het dus so gemaak, en die hondvlieg menigte het in die huise van Farao gekom, en in die huise van sy dienaars, en in die hele land van Egipte, en die land is deur die hondvlieg vernietig. Farao het Moses en Aaron geroep en gesê: Kom offer aan die Here julle God in die land. En Moses het gesê: Dit is nie moontlik om so te doen nie, want ons sal die gruwels van die Egiptenare aan die Here ons God offer. As ons die gruwels van die Egiptenare voor hulle oë offer, sal ons gesteenig word. n Weg van drie dae sal ons gaan in die wildernis in, en ons sal offer aan ons God, net soos die Here aan ons gesê het. En Farao het gesê: Ek stuur julle, en offer aan julle God in die wildernis, maar julle mag nie ver gaan nie. Bid daarom vir my tot die Here. Moses het gesê: Ek sal van jou weggaan en tot God bid, en die hondvlieë sal môre van jou en jou dienare en jou volk vertrek. Moenie weer bedrieg nie, Farao, deur die volk nie weg te stuur om aan die Here te offer nie. Moses het van Farao

uitgegaan, en hy het tot God gebid. Die Here het gedoen net soos Moses gesê het, en Hy het die vliegswerm verwyder van Farao en van sy dienaars en van sy volk, en daar was nie een oorgebly nie. En Farao het sy hart swaar gemaak ook op hierdie tyd, en hy wou nie die volk wegstuur nie.

9

Die Here het aan Moses gesê: Gaan in na Farao toe en sê vir hom: So sê die Here, die God van die Hebreërs: Stuur my volk weg, sodat hulle My kan dien. As jy dan nie my volk wil wegstuur nie, maar nog steeds in beheer daarvan is, Kyk, die hand van die Here sal kom oor jou vee wat in die vlaktes is, oor die perde, en oor die pakdiere, en die kamele, en beeste, en skape, n baie groot dood. En Ek sal wonderwerke doen in daardie tyd tussen die vee van die Egiptenare en die vee van die seuns van Israel; daar sal nie een van al die vee van die seuns van Israel sterf nie. En God het n grens gegee en gesê: Môre sal die Heer hierdie woord op die aarde doen. En die Here het hierdie woord die volgende dag gedoen, en al die vee van die Egiptenare het gesterf, maar van die vee van die seuns van Israel het niks gesterf nie. Toe Farao gesien het dat niks van al die vee van die seuns van Israel gesterf het nie, is die hart van Farao verhard, en hy het die volk nie laat gaan nie. Die Here het aan Moses en Aaron gesê: Neem julle hande vol met roet van n oond, en laat Moses dit in die lug voor Farao en voor sy dienaars strooi. En laat daar stof wees oor die hele land van Egipte, en

daar sal wees op die mense en op die viervoetige diere sere, blase wat uitbreek op die mense en op die viervoetige diere, in die hele land van Egipte. En Moses het die roet van die oond voor Farao geneem en dit na die hemel verstrooi, en daar het swere en blase wat opborrel ontstaan by die mense sowel as by die viervoetige diere. En die towenaars was nie in staat om voor Moses te staan nie, weens die swere, want die swere het op die towenaars gekom, en in die hele land van Egipte. Die Here het egter Farao se hart verhard, en hy het nie na hulle geluister nie, soos die Here beveel het. Die Here het aan Moses gesê: Staan vroeg in die oggend op en gaan staan voor Farao, en jy sal vir hom sê: So sê die Here, die God van die Hebreërs: Stuur my volk uit, sodat hulle My kan dien. In die nou tyd stuur ek immers al my plae uit in jou hart, en van jou dienaars, en van jou volk, sodat jy mag weet dat daar nie n ander soos ek is in die hele land nie. Nou want nadat Ek my hand uitgestuur het, sal Ek jou slaan en jou volk doodmaak, en jy sal van die aarde vernietig word. En ter wille van hierdie is jy bewaar, sodat ek my sterkte in jou mag vertoon, en sodat my naam in die hele land verkondig mag word. Verhinder jy nog steeds my volk daarom om hulle nie weg te stuur nie? Kyk, ek sal môre hierdie tyd baie swaar hael laat reën, wat sodanig nie in Egipte gewees het nie, van die dag af wat dit geskep is tot vandag toe. Nou daarom haas om jou vee te versamel, en alles wat joune is in die vlakte; want al die mense en die vee, soveel as joune is in die vlakte; want al die mense en die vee, soveel as gevind word in die vlaktes en nie in n huis ingaan nie, maar die hael val op hulle, sal sterf. Die een wat die woord van die Here gevrees het van Farao se dienaars,

het sy vee in die huise laat inskuil. Maar wie nie aandag gegee het met sy verstand aan die woord van die Here nie, het die vee in die velde gelaat. Die Here het aan Moses gesê: Strek jou hand uit na die hemel, en daar sal hael wees oor die hele land van Egipte, oor die mense en die vee, en oor al die plante op die aarde. Moses het sy hand na die hemel uitgestrek, en die Here het donderslae en hael gegee, en die vuur het oor die aarde geloop, en die Here het hael laat reën op die hele land van Egipte. Daar was hael en vuur wat gevlam het in die hael, en die hael was baie groot, sodanig wat nog nie in Egipte gewees het nie, van die dag af dat n nasie daarop gekom het. Die hael het geslaan in die hele land van Egipte, van mens tot dier, en die hael het al die plante in die vlakte getref, en die hael het al die bome in die vlaktes verpletter. Behalwe in die land Gesem, waar die seuns van Israel was, het die hael nie geval nie. Farao het gestuur en Moses en Aaron geroep, en aan hulle gesê: Ek het nou gesondig; die Here is regverdig, maar ek en my volk is goddeloos. Bid daarom vir my tot die Here, en laat die stemme van God, en die hael, en die vuur ophou, en ek sal julle uitstuur, en julle sal nie langer bly nie. Moses het egter aan hom gesê: Sodra ek uit die stad uitgaan, sal ek my hande na die Here uitsprei, en die donderslae sal ophou, en die hael en die reën sal nie meer wees nie, sodat jy mag weet dat die aarde aan die Here behoort. En ek weet dat jy en jou dienaars die Here nog nie gevrees het nie. Die vlas en die gars is egter geslaan, want die gars was staande en die vlas was in die aar. Die koring en die spelt is egter nie geslaan nie, want hulle was laat. Moses het van Farao af buite die stad uitgegaan, en hy het sy hande na die Here

uitgestrek, en die stemme het opgehou, en die hael en die reën het nie meer op die aarde geval nie. Maar toe Farao gesien het dat die reën en die hael en die stemme opgehou het, het hy voortgegaan om te sondig, en hy het sy hart verhard, en dié van sy dienaars. En die hart van Farao was verhard, en hy het nie die seuns van Israel uitgestuur nie, net soos die Here aan Moses gespreek het.

10

Die Here het aan Moses gesê: Gaan in na Farao, want Ek het sy hart verhard en die van sy dienaars, sodat hierdie tekens op hulle kan kom; sodat julle mag vertel in die ore van julle kinders, en aan die kinders van julle kinders, hoeveel Ek die Egiptenare gespot het, en my tekens wat Ek in hulle gedoen het; en julle sal weet dat Ek die Here is. Moses en Aaron het voor Farao ingegaan, en hulle het vir hom gesê: Hierdie dinge sê die Here, die God van die Hebreërs: Tot wanneer wil jy nie voor My beskaamd wees nie? Stuur uit my volk, sodat hulle my mag dien. As jy maar nie my volk wil uitstuur nie, kyk, ek bring môre hierdie tyd baie sprinkane op al jou grense. En dit sal die sig van die aarde bedek, en jy sal nie die aarde kan sien nie, en dit sal al die oorskot van die aarde wat oorgebly het, wat die hael aan julle gelaat het, verslind, en dit sal elke boom wat vir julle op die aarde groei, verslind. En jou huise sal gevul word, en die huise van jou bedienaars, en al die huise in die hele land van die Egiptenare, wat jou vaders nooit gesien het nie, nog hulle

grootvaders, van die dag af wat hulle op die aarde geword het, tot hierdie dag toe, en Moses het weggedraai en van Farao uitgegaan. En die dienaars van Farao sê vir hom, tot wanneer sal hierdie n strik vir ons wees? Stuur die manne uit, sodat hulle hul God kan dien; of wens jy om te weet dat Egipte vernietig is? En hulle het Moses en Aaron na Farao laat terugkeer, en hy het vir hulle gesê: Gaan en dien die Here julle God, maar wie en wie is dié wat sal gaan? En Moses sê: Met die jong manne en oudstes sal ons gaan, met die seuns en dogters, en skape, en ons beeste, want dit is n fees van die Here. En hy het vir hulle gesê: Laat die Here so met julle wees; soos ek julle stuur, nie ook julle bagasie nie? Sien dat boosheid aan julle toegevoeg word. Nie so nie, maar laat die mans gaan en laat hulle God dien, want dit is wat julle self soek. En hulle het hulle van Farao se aangesig weggedryf. Die Here het aan Moses gesê: Strek jou hand uit oor die land van Egipte, en laat die sprinkane opkom oor die land, en hulle sal al die plante van die aarde verslind, en al die vrugte van die bome wat die hael agtergelaat het. En Moses het die staf opgehef na die hemel, en die Here het n suidewind gebring op die land, die hele daardie dag, en die hele nag; die môre het gekom, en die suidewind het die sprinkaan opgeneem, en het dit gebring op die hele land van Egipte; en dit het gerus op al die grense van Egipte baie uiters; voor dit het daar nie so n sprinkaan geword nie, en na hierdie dinge sal daar nie so wees nie. En dit het die sig van die aarde bedek, en die aarde is vernietig, en dit het al die kruid van die aarde verslind, en al die vrug van die bome wat van die hael oorgebly het. Niks groens het in die bome oorgebly nie, en in al die kruid van die vlakte, in

die hele land van Egipte. Farao het gehaas om Moses en Aaron te roep en gesê: Ek het gesondig voor die Here julle God, en teen julle. Aanvaar daarom my sonde nog nou, en bid tot die Here julle God, en laat Hy hierdie dood van my verwyder. Moses het van Farao uitgegaan, en hy het tot God gebid. En die Here het n sterk wind van die see laat waai, en dit het die sprinkane opgeneem en dit in die Rooi See gegooi, en daar het nie een sprinkaan in die hele land van Egipte oorgebly nie. En die Here het Farao se hart verhard, en hy het die seuns van Israel nie weggestuur nie. Die Here het aan Moses gesê: Strek jou hand uit na die hemel, en laat daar duisternis oor die land van Egipte kom, tasbare duisternis. Moses het sy hand na die hemel uitgestrek; en daar het duisternis, donkerheid, storm geword oor die hele land van Egipte drie dae lank; En niemand het sy broer gesien drie dae lank nie; en niemand het uit sy bed opgestaan drie dae lank nie; maar vir al die seuns van Israel was daar lig in alles waar hulle gewoon het. En Farao het Moses en Aaron geroep en gesê: Gaan dien die Here julle God, behalwe die skape en die beeste moet agterbly, en julle bagasie mag saam met julle gaan. En Moses het gesê, Maar jy sal ook aan ons brandoffers en offers gee, wat ons aan die Here ons God sal bring. En ons vee sal saam met ons gaan, en ons sal nie n hoef laat oorbly nie, want van hulle sal ons neem om die Here ons God te dien, maar ons weet nie wat ons die Here ons God sal dien nie, totdat ons daar kom. Die Here het egter Farao se hart verhard, en hy wou hulle nie wegstuur nie. En Farao sê: Gaan weg van my, pas op vir jouself om nie weer my gesig te sien nie, want die dag wat jy vir my gesien word, sal jy sterwe. Maar

Moses sê: Jy het gesê, ek sal nie weer aan jou in die gesig verskyn nie.

11

Die Here het vir Moses gesê: Nog een plaag sal Ek oor Farao en oor Egipte bring, en daarna sal hy julle van hier wegstuur. Wanneer hy julle met alles wegstuur, sal hy julle heeltemal uitdryf. Spreek daarom in die geheim in die ore van die volk, en laat elkeen van sy naaste silwervoorwerpe en goudvoorwerpe en klere vra. Die Heer het egter guns gegee aan sy volk voor die Egiptenare, en hulle het aan hulle geleen, en die man Moses het baie groot geword voor die Egiptenare, en voor Farao, en voor sy dienaars. En Moses het gesê, hierdie dinge sê die Here: rondom middelnag gaan ek in na die middel van Egipte. En elke eersgeborene in die land Egipte sal sterwe, van die eersgeborene van Farao wat op die troon sit, en tot die eersgeborene van die slavin wat by die meulsteen is, en tot die eersgeborene van elke dier. En daar sal n groot geroep wees oor die hele land van Egipte, soos daar nog nooit gewees het nie, en soos daar ook nooit weer sal wees nie. En onder al die seuns van Israel sal geen hond sy tong grom nie, van mens tot dier, sodat jy mag weet hoeveel onderskeid die Here sal maak tussen die Egiptenare en Israel. En al hierdie kinders van jou sal na my afkom, en voor my neerbuig, en sê: Gaan uit, jy en al jou mense wat jy lei; en daarna sal ek uitgaan. En Moses het van Farao af weggegaan met toorn. Die Here het aan Moses gesê: Farao sal

nie na julle luister nie, sodat Ek my tekens en wonders in die land Egipte sal vermenigvuldig. Moses en Aaron het al hierdie tekens en wonders in die land Egipte voor Farao gedoen, maar die Here het Farao se hart verhard, en hy het nie geluister om die seuns van Israel uit die land Egipte weg te stuur nie.

12

En die Here het tot Moses en Aäron in die land van Egipte gesê: Hierdie maand is vir julle die begin van maande; dit is die eerste vir julle in die maande van die jaar. Spreek tot die hele vergadering van die seuns van Israel en sê: Op die tiende dag van hierdie maand moet elkeen n skaap neem volgens hulle voorvaderlike huise, elkeen n skaap volgens sy huis. As daar egter min mense in die huis is, sodat hulle nie voldoende is vir n skaap nie, sal hy saam met homself sy buurman, sy naaste, neem, volgens die getal siele; elkeen sal volgens wat vir hom voldoende is, saam getel word vir die skaap. n Perfekte, manlike, jaaroud skaap sal vir julle wees; julle sal dit neem van die lammers en die bokke. En dit sal vir julle gehou word tot die veertiende van hierdie maand, en die hele vergadering van die seuns van Israel sal dit teen die aand slag. En hulle sal van die bloed neem, en hulle sal dit op die twee deurposte en op die deurkosyn plaas, in die huise waarin hulle dit sal eet. En hulle sal die vleis hierdie nag eet, met vuur gerooster, en ongesuurde brood sal hulle eet op bitter kruie. Julle mag dit nie rou eet of in water gekoek nie, maar oor die vuur gebraai – die kop met die

pote en die binnegoed. Julle sal niks van hom tot die oggend laat oorbly nie, en julle sal geen been van hom breek nie, maar die oorskiet van hom tot die oggend sal julle in die vuur verbrand. So sal julle dit eet: julle lendene omgord, en die sandale aan julle voete, en die stokke in julle hande, en julle sal dit met haas eet, dit is Pasga vir die Here. En Ek sal deurgaan in die land Egipte in hierdie nag, en Ek sal elke eersgeborene in die land Egipte slaan van mens tot dier, en aan al die gode van die Egiptenare sal Ek die wraak voltrek, Ek die Here. En die bloed sal vir julle n teken wees op die huise waarin julle daar is, en Ek sal die bloed sien en julle beskut, en daar sal nie onder julle n plaag wees om te vernietig wanneer Ek die land Egipte tref nie. En hierdie dag sal vir julle n gedenkteken wees, en julle sal dit as n fees vir die Here vier deur al julle geslagte, n ewige insetting sal julle dit vier. Sewe dae lank sal julle ongesuurde brood eet, maar vanaf die eerste dag sal julle gis uit julle huise verwyder, almal wie gis sou eet, daardie siel sal uit Israel uitgeroei word, van die eerste dag tot die sewende dag. En die eerste dag sal heilig genoem word, en die sewende dag sal vir julle n heilige dag wees, geen slaafse werk sal julle daarin doen nie, behalwe wat vir elke siel gemaak sal word, dit alleen sal vir julle gemaak word. En julle sal hierdie gebod hou; want op hierdie dag sal ek julle mag uitbring uit die land van Egipte, en julle sal hierdie dag maak vir julle geslagte n ewige wettige dag, beginnende met die veertiende dag van die eerste maand, van die aand af sal julle ongesuurde brood eet, tot die een-en-twintigste dag van die maand, tot die aand. Sewe dae lank sal daar geen suurdeeg in julle huise gevind word nie, almal wat gesuurde brood eet,

daardie siel sal uitgeroei word uit die vergadering van Israel, beide die vreemdelinge en die inboorlinge van die land. Julle mag geen gesuurde brood eet nie, maar in al julle woonplekke moet julle ongesuurde brood eet. Moses het die hele raad van oudstes van die seuns van Israel geroep, en vir hulle gesê: Gaan weg, neem vir julleself n skaap volgens julle families, en offer die pasga. Julle sal n bos hisop neem, en nadat julle dit in die bloed by die deur gedoop het, sal julle dit op die deurposte aanbring, en op albei die deurposte, van die bloed wat by die deur is. Julle mag egter nie uitgaan nie, elk uit die deur van sy huis, tot die oggend. En die Here sal verbygang om die Egiptenare te tref, en Hy sal die bloed op die deurstyl sien, en op beide die deurstyle, en die Here sal by die deur verbygang, en Hy sal die verwoester nie toelaat om in julle huise in te gaan om te tref nie. En bewaar hierdie woord as n wetlike bepaling vir jouself en jou seuns tot in ewigheid. As julle maar die land binnegaan wat die Here aan julle sal gee, soos Hy gespreek het, moet julle hierdie diens bewaar. En dit sal wees as julle seuns na julle sê: Wat is hierdie diens? En julle sal vir hulle sê: Hierdie pasga-offer is aan die Here, omdat Hy die huise van die seuns van Israel in Egipte bedek het toe Hy die Egiptenare getref het, maar ons huise het Hy gered. En die volk het gebuig en aanbid. En die seuns van Israel het weggegaan en gedoen soos die Here aan Moses en Aaron beveel het, so het hulle gedoen. Dit het gebeur in die middel van die nag, en die Here het elke eersgeborene in die land Egipte geslaan, van die eersgeborene van Farao wat op die troon sit, tot die eersgeborene van die gevangene vrou wat in die put was, en tot die eersgeborene van

al die vee. En Farao het in die nag opgestaan, en sy dienaars, en al die Egiptenare, en daar was n groot geroep in die hele land van Egipte, want daar was nie n huis waarin daar nie n dooie was nie. En Farao het Moses en Aaron in die nag geroep, en aan hulle gesê: Staan op en gaan uit van my volk, beide julle en die seuns van Israel, gaan en dien die Here julle God, soos julle sê. Nadat julle die skape en die osse geneem het, gaan, en seën my ook inderdaad. En die Egiptenare het die volk met ywerigheid gedryf om hulle uit die land uit te werp, want hulle het gesê dat ons almal sterwe. Die volk het hulle deeg opgeneem voordat die kneedsel gesuur kon word, toegedraai in hulle klere op hulle skouers. Die seuns van Israel het gedoen soos Moses hulle beveel het, en hulle het van die Egiptenare silwervoorwerpe en goue voorwerpe en klere gevra. En die Here het guns aan sy volk gegee voor die Egiptenare, en hulle het aan hulle geleen, en hulle het die Egiptenare geplunder. Die seuns van Israel het van Rameses na Sukkot vertrek, sowat seshonderd duisend voetsoldate, die mans, behalwe die bagasie. En n groot gemengde menigte het saam met hulle opgetrek, en skape, en beeste, en uiters baie vee. En hulle het die deeg wat hulle uit Egipte uitgebring het, gebak as ongesuurde koeke, want dit was nie gesuurd nie, want die Egiptenaars het hulle uitgedryf, en hulle was nie in staat om te bly nie, en hulle het ook nie vir hulself voorrade vir die pad gemaak nie. Die woning van die seuns van Israel wat hulle bewoon het in die land van Egipte en in die land van Kanaän, was vier honderd en dertig jaar. En dit het gebeur na die vier honderd dertig jare, dat al die mag van die Here uit die land van Egipte uitgegaan het in die nag. n Wag

is aan die Here, sodat Hy hulle uit die land Egipte kon uitlei; daardie nag is hierdie n wag vir die Here, sodat dit vir al die seuns van Israel in hulle geslagte moet wees. En die Here het vir Moses en Aäron gesê: Dit is die wet van die pasga: geen vreemdeling mag daarvan eet nie. En elke dienaar of een wat met silwer gekoop is, sal jy hom besny, en dan mag hy daarvan eet. n Bywoner of gehuurde werker sal nie daarvan eet nie. In een huis sal dit geëet word, en julle sal nie die vleis uit die huis na buite uitbring nie, en julle sal nie n been daarvan breek nie. Alle vergadering van die seuns van Israel sal dit maak. As n vreemdeling egter na julle toe kom om die pasga vir die Here te hou, moet jy al sy manlike lede besny, en dan sal hy nader kom om dit te hou, en hy sal wees soos die inboorling van die land; geen onbesnedene mag daarvan eet nie. Een wet sal wees vir die inboorling en vir die vreemdeling wat by julle gekom het. En die seuns van Israel het gedoen soos die Here aan Moses en Aäron beveel het aangaande hulle, so het hulle gedoen. En dit het gebeur in daardie dag dat die Here die seuns van Israel uit die land van Egipte uitgelei het met hulle krag.

13

En die Here het tot Moses gesê: Heilig vir My elke eersgeborene, die eersgebore wat elke baarmoeder oopmaak onder die seuns van Israel, van mens tot dier - dit behoort aan My. Moses het aan die volk gesê: Onthou hierdie dag waarop julle uit die land Egipte uitgegaan het, uit die huis van slawerny, want met n

magtige hand het die Here julle van hier uitgelei, en suurdeeg sal nie geëet word nie. Want vandag trek julle uit in die maand van die jonges. En dit sal wees wanneer die Here jou God jou inbring in die land van die Kanaäniete, en Hetiete, en Amoriete, en Hewiete, en Jebusiete, en Girgasiete, en Feresiete, wat Hy aan jou vaders gesweer het om aan jou te gee, n land wat vloei van melk en heuning, dan sal jy hierdie diens in hierdie maand doen. Ses dae sal julle ongesuurde brood eet, maar die sewende dag is n fees van die Here. Ongesuurde brood sal julle sewe dae lank eet, geen gesuurde brood sal vir jou gesien word nie, nog sal daar suurdeeg vir jou wees in al jou grense nie. En jy sal aan jou seun verkondig op daardie dag en sê: Ter wille hiervan het die Here God vir my gedoen toe ek uit Egipte uitgetrek het. En dit sal vir jou n teken wees op jou hand, en n gedenkteken voor jou oë, sodat die wet van die Here in jou mond sou wees, want in n magtige hand het die Here God jou uit Egipte uitgelei. En behou hierdie wet volgens die vasgestelde tye, van dag tot dag. En dit sal wees wanneer die Here jou God jou inbring in die land van die Kanaäniete, soos Hy aan jou vaders gesweer het, en Hy sal dit aan jou gee. En jy sal afsonder elke eersgebore manlike aan die Here, elke eersgebore uit die beeskuddes of onder jou vee, soveel as daar vir jou gebore word, die manlike sal jy heilig aan die Here. Elke eersgeborene van n donkie wat die baarmoeder open, sal jy verruil met n skaap, maar indien jy dit nie verruil nie, sal jy dit loskoop; elke eersgeborene van n mens onder jou seuns sal jy loskoop. As jou seun jou ná hierdie dinge vra en sê, Wat is dit? En jy sal vir hom sê dat die Here ons met n magtige hand uitgelei het uit die land van Egipte, uit die huis

van slawerny. Toe Farao hom egter verhard het om ons weg te stuur, het hy elke eersgeborene in die land Egipte gedood, van die eersgeborenes van die mense tot die eersgeborenes van die vee. Daarom offer ek elke manlike wat die baarmoeder open aan die Here, en elke eersgeborene van my seuns sal ek loskoop. En dit sal wees as n teken op jou hand, en onwrikbaar voor jou oë, want met n magtige hand het die Here jou uit Egipte uitgelei. Maar toe Farao die volk weggestuur het, het God hulle nie gelei langs die weg van die land van die Filistyne nie, omdat dit naby was, want God het gesê: sodat die volk nie berou kry wanneer hulle oorlog sien nie, en terugkeer na Egipte. En God het die volk op die weg na die woestyn, na die Rooi See, laat omtrek, maar in die vyfde geslag het die seuns van Israel uit die land van Egipte opgegaan. En Moses het die bene van Josef saam met hom geneem, want hy het die seuns van Israel onder eed laat sweer en gesê: Die Here sal julle sekerlik besoek, en julle moet my bene van hier saam met julle opdra. Die seuns van Israel het uit Sokkoth opgetrek en in Etam by die wildernis gekampeer. God het hulle gelei, bedags in n pilaar van wolk om aan hulle die pad te wys, en snags in n pilaar van vuur. Maar die pilaar van die wolk het bedags nie opgehou nie, en die pilaar van die vuur snags, voor die hele volk.

14

En die Here het met Moses gepraat en gesê, Praat met die seuns van Israel, en laat hulle teruggaan en kamp opslaan teenoor die

plaas, tussen Migdol en die see, oorkant Baäl-Sefon; voor dit sal julle kamp opslaan by die see. En Farao sal aan sy volk sê: Hierdie seuns van Israel dwaal in die land, want die woestyn het hulle toegesluit. Ek sal maar die hart van Farao verhard, en hy sal hulle agtervolg, en Ek sal verheerlik word in Farao en in sy hele leër, en al die Egiptenare sal weet dat Ek die Here is, en hulle het so gedoen. En dit is aan die koning van die Egiptenare gerapporteer dat die volk gevlug het, en die hart van Farao en van sy bedieners is verander teenoor die volk, en hulle het gesê: Wat het ons hierdie gedoen, om die seuns van Israel weg te stuur, sodat hulle ons nie dien nie? Farao het daarom sy strydwaens ingespan, en al sy mense saam met hom bymekaargemaak, en hy het seshonderd uitgesoekte strydwaens geneem, en al die perde van die Egiptenaars, en offisiere oor almal. En die Here het die hart van Farao, koning van Egipte, en van sy bedienaars verhard, en hy het die seuns van Israel agtervolg, maar die seuns van Israel het met n hoë hand uitgetrek. En die Egiptenare het hulle agtervolg en hulle gekampeerd langs die see gevind, en al die perde en die strydwaens van Farao, en die perderuiters, en sy leër was teenoor die nedersetting, oorkant Beëlsefon. En Farao het nader gekom, en die seuns van Israel het opgekyk met die oë en gesien, en die Egiptenare het agter hulle gekamp, en hulle het baie gevrees, maar die seuns van Israel het uitgeroep tot die Here. En hulle het vir Moses gesê: Was dit omdat daar nie grafte in Egipte was nie, dat jy ons uitgelei het om in die wildernis dood te maak? Wat is hierdie wat jy aan ons gedoen het deur ons uit Egipte uit te lei? Is dit nie die woord wat ons tot jou in Egipte

gespreek het nie, toe ons gesê het, laat ons met rus, sodat ons die Egiptenare kan dien? Dit is beter vir ons om die Egiptenare te dien, as om in hierdie wildernis te sterf. Moses het aan die volk gesê: Neem moed, staan en sien die redding van die Here wat Hy vandag vir ons sal doen; want op die manier wat julle die Egiptenare vandag gesien het, sal julle hulle nie weer sien vir ewig nie; die Here sal vir julle veg, en julle sal stil wees. En die Here het vir Moses gesê, waarom roep jy na My? Praat met die seuns van Israel, en laat hulle kamp opbreek. En jy, lig jou staf op, en strek jou hand uit oor die see, en kloof dit oop, en laat die seuns van Israel ingaan in die middel van die see op die droë grond. En kyk, Ek sal die hart van Farao en van al die Egiptenaars verhard, en hulle sal agter hulle ingaan, en Ek sal verheerlik word in Farao en in sy hele leër en in die strydwaens en in sy perde. En al die Egiptenare sal weet dat Ek die Here is, wanneer Ek verheerlik word in Farao, en in sy strydwaens, en sy perde. Die Engel van God wat voor die kamp van die seuns van Israel uitgegaan het, het wegbeweeg en agter hulle gaan staan, en die wolkkolom het van voor hulle af wegbeweeg en agter hulle gaan staan. En dit het ingegaan tussen die kamp van die Egiptenare en tussen die kamp van die Egiptenare en tussen die kamp van Israel, en dit het gestaan, en daar het duisternis en donkerheid gekom, en die nag het verbygegaan, en hulle het nie die hele nag met mekaar gemeng nie. Moses het sy hand oor die see uitgestrek, en die Here het die see met n gewelddadige suidewind die hele nag teruggedryf, en Hy het die see droog gemaak, en die water is geskeur. En die seuns van Israel het in die middel van die see ingegaan op die droë grond, en die water

daarvan was n muur aan die regterkant en n muur aan die linkerkant. En die Egiptenare het agtervolg, en hulle het ingegaan agter hulle - elke perd van Farao, en die strydwaens, en die ruiters - in die middel van die see. Dit het gebeur in die oggendwag, en die Here het neergesien op die kamp van die Egiptenare in n pilaar van vuur en wolk, en Hy het die kamp van die Egiptenare in verwarring gebring, en Hy het die asse van hulle strydwaens vasgebind, en Hy het hulle met geweld gelei; en die Egiptenare het gesê: Laat ons vlug van die aangesig van Israel, want die Here veg vir hulle teen die Egiptenare. Die Here het aan Moses gesê: Strek jou hand uit oor die see, en laat die water terugkeer en die Egiptenaars bedek, sowel die strydwaens as die ruiters. Moses het sy hand oor die see uitgestrek, en die water het teen dagbreek na sy plek teruggekeer. Die Egiptenare het voor die water gevlug, en die Here het die Egiptenare in die middel van die see afgeskud. En die water het teruggedraai en die strydwaens en die ryers bedek, en al die mag van Farao wat agter hulle in die see ingegaan het, en nie een uit hulle is oorgelaat nie. Die seuns van Israel het deur die droë in die midde van die see gegaan, en die water was vir hulle n muur aan die regterkant en n muur aan die linkerkant. En die Here het Israel op daardie dag uit die hand van die Egiptenare gered, en Israel het die Egiptenare dood langs die rand van die see gesien. Israel het die groot hand gesien wat die Here aan die Egiptenare gedoen het, en die volk het die Here gevrees, en hulle het in God geglo en in Moses, sy dienaar.

15

Toe het Moses en die seuns van Israel hierdie lied tot God gesing, en hulle het gesê: Laat ons sing tot die Here, want Hy is heerlik verheerlik; perd en ruiter het Hy in die see gegooi. n Helper en beskermer het Hy vir my geword tot redding. Hierdie is my God, en ek sal Hom verheerlik, die God van my vader, en ek sal Hom verhef. Die Here verbreek oorloë, Here is sy naam. Strydwaens van Farao, en sy mag, het Hy gegooi in die see, uitgesoekte ruiters derde rang manne; hulle is verslind in die Rooi See; die diep waters het hulle bedek; hulle het gesink in die diepte soos n klip. Jou regterhand, Heer, is verheerlik in krag; jou regterhand, Heer, het die vyande verpletter. En in die grootheid van u heerlikheid het U u teëstanders verbreek, U het u toorn gestuur wat hulle soos stoppels verslind het. En deur die gees van jou toorn het die water verdeel, die waters het soos n muur gestol, die golwe het gestol in die midde van die see. Die vyand het gesê: Ek sal jaag en inhaal, ek sal die buit verdeel, ek sal my siel vul, ek sal doodmaak met my swaard, my hand sal heers. Jy het jou gees gestuur, die see het hulle bedek, hulle het soos lood gesink in magtige water. Wie is soos U onder die gode, Here? Wie is soos jou? Verheerlik onder die heiliges, wonderlik in heerlikheid, wat wonders doen. Jy het jou regterhand uitgestrek, die aarde het hulle verslind. U het hierdie volk van U wat U verlos het, deur u geregtigheid gelei, U het hulle deur u sterkte na u heilige verblyf vertroos. Nasies het gehoor en hulle was kwaad; pyne het die inwoners van Filistea gegryp. Toe het die leiers van Edom

gehaas, en die heersers van die Moabiete – bewing het hulle gegryp, al die inwoners van Kanaän het weggesmelt. Mag bewendheid en vrees op hulle val, deur die grootheid van u arm laat hulle versteend word, totdat u volk verbygaan, Here, totdat hierdie volk van u verbygaan, wat U verkry het. Nadat Jy hulle ingelei het, plant hulle op die berg van jou erfenis, in die woning wat vir jou gereed gemaak is, wat Jy voorberei het, Here, die heiligdom, Here, wat jou hande voorberei het. Die Here regeer vir ewig en vir altyd, en nog steeds. Dat die perd van Farao met strydwaens en ruiters die see ingegaan het, en die Here die water van die see oor hulle gebring het, maar die seuns van Israel deur die droë in die midde van die see gegaan het. Miriam die profetes, die suster van Aäron, het die tamboeryn in haar hand geneem, en al die vroue het agter haar uitgegaan met tamboeryns en kore. Sy het hulle begin, Miriam, en gesê: Laat ons sing tot die Here, want Hy is heerlik verheerlik; perd en ruiter het Hy in die see gegooi. Moses het die seuns van Israel van die Rooi See verwyder, en hy het hulle na die wildernis van Shur gelei, en hulle het drie dae in die wildernis gegaan, en hulle het nie water gevind om te drink nie. Hulle het by Merrah aangekom, maar hulle kon nie uit Merrah drink nie, want dit was bitter. Daarom het hy daardie plek se naam Bitterheid genoem. En die mense het teen Moses gemompel en gesê: Wat sal ons drink? Moses het uitgeroep na die Here, en die Here het vir hom n stuk hout gewys, en hy het dit in die water gegooi, en die water het soet geword. Daar het Hy vir hom verordeninge en oordele gestel, en daar het Hy hom getoets en gesê: As jy werklik luister na die stem van die Here jou God, en die dinge doen wat

behaaglik voor Hom is, en gehoor gee aan sy gebooie, en al sy verordeninge bewaar, sal ek elke siekte wat ek op die Egiptenare gebring het nie op jou bring nie, want Ek is die Here jou God wat jou genees. En hulle het in Elim gekom, en daar was twaalf waterfonteine en sewentig palmboomstamme, en hulle het daar by die waters gekamp.

16

Hulle het van Elim vertrek, en die hele vergadering van die seuns van Israel het in die woestyn Sin gekom, wat tussen Elim en Sinai is. Op die vyftiende dag van die tweede maand, nadat hulle uit die land van Egipte uitgegaan het, het die hele vergadering van die seuns van Israel teen Moses en Aäron gemor. En die seuns van Israel het na hulle gesê: Sou dat ons gesterf het, deur die Heer geslaan in die land van Egipte, toe ons by die vleispotte gesit het en brood tot versadiging geëet het, omdat julle ons in hierdie wildernis uitgebring het om hierdie hele vergadering deur hongersnood dood te maak. En die Here het tot Moses gesê: Kyk, ek laat brode vir julle van die hemel reën; en die volk sal uitgaan, en hulle sal versamel die van die dag vir elke dag, sodat ek hulle kan toets of hulle volgens my wet sal wandel, of nie. En dit sal wees op die sesde dag, en hulle sal voorberei wat hulle inbring; en dit sal dubbel wees wat hulle daagliks versamel. En Moses en Aaron het vir die hele vergadering van die seuns van Israel gesê: Aand sal julle weet dat die Here julle uit die land van Egipte uitgelei het, en oggend

sal julle die heerlikheid van die Here sien wanneer Hy die gemor van julle teen God hoor; maar ons, wat is ons dat julle teen ons murmureer? En Moses het gesê, in die Here gee vir julle saans vleis om te eet, en brode in die oggend tot volheid, omdat die Here julle gemor hoor, wat julle teen ons murmureer; maar ons, wat is ons? Want julle gemurmer is nie teen ons nie, maar teen God. Moses het egter vir Aaron gesê: Sê vir die hele vergadering van die seuns van Israel: Kom nader voor God, want Hy het julle gemor gehoor. Maar toe Aaron met die hele vergadering van die seuns van Israel besig was om te praat, en hulle na die wildernis gedraai het, het die heerlikheid van die Here in n wolk verskyn. En die Here het met Moses gepraat en gesê, ek het die gemor van die seuns van Israel gehoor; praat met hulle en sê, teen die aand sal julle vleis eet, en in die oggend sal julle met brood gevul word; en julle sal weet dat ek die Here julle God is. Dit het aand geword, en kwartelmaas het opgekom en die kamp bedek; die oggend het dit gebeur toe die dou rondom die kamp ophou. En kyk, op die gesig van die wildernis iets duns soos koljandersaad, wit soos ryp op die aarde. Nadat hulle dit gesien het, het die seuns van Israel vir mekaar gesê: Wat is hierdie? Hulle het nie geweet wat dit was nie; maar Moses het vir hulle gesê: Dit is die brood wat die Here aan julle gegee het om te eet. Dit is die woord wat die Here beveel het: versamel daarvan elkeen vir die toepaslike omer, volgens kop volgens getal siele van julle, elkeen met die tentgenote van julle moet versamel. Die seuns van Israel het so gemaak, en hulle het versamel, die een veel en die ander minder. En nadat hulle die gomer gemeet het, het die een wat baie gehad het nie meer

gehad nie, en die een wat minder gehad het het nie te min gehad nie; elkeen het vir homself versamel wat gepas het. Moses sê egter vir hulle: Niemand mag iets daarvan tot die môre oorlaat nie. En hulle het nie na Moses geluister nie, maar sommige het daarvan tot die môre oorgelaat, en dit het wurms gekweek, en dit het gestink, en Moses het verbitter teenoor hulle geword. En hulle het dit elke môre versamel, elkeen die voorgeskrewe hoeveelheid vir hom, maar wanneer die son warm geword het, het dit gesmelt. Dit het gebeur op die sesde dag, hulle het die nodige dinge dubbel versamel, twee gomer vir die een; en al die leiers van die vergadering het ingekom, en hulle het aan Moses gerapporteer. Moses het maar vir hulle gesê, is dit nie die woord wat die Here gespreek het nie? Sabbatte rus heilig aan die Here môre; soveel as julle mag bak, bak; en soveel as julle mag kook, kook; en al die oorskot laat dit in die stoorplek tot die môre. En hulle het dit tot die môre gelaat, soos Moses aan hulle beveel het, en dit het nie gestink nie, nog het daar n wurm in dit gekom. Moses het gesê: Eet dit vandag, want vandag is dit sabbat vir die Here; dit sal nie op die vlakte gevind word nie. Ses dae sal julle versamel, maar op die sewende dag is dit sabbat, omdat daar nie op hierdie dag sal wees nie. Dit het gebeur dat op die sewende dag sommige uit die volk uitgegaan het om te versamel, en hulle het nie gevind nie. Die Here het vir Moses gesê: Tot wanneer wil julle nie luister na my gebooie en my wet nie? Sien, want die Here het aan julle sabbatte gegee, hierdie dag, daarom het Hy aan julle op die sesde dag brode vir twee dae gegee, bly elkeen in julle huise, niemand moet uitgaan uit sy plek op die sewende dag nie. En die volk het op die sewende dag gerus. En die seuns

van Israel het dit genoem, die naam daarvan Manna. Dit was soos wit koriandersaad, en die smaak daarvan was soos koek met heuning. En Moses het gesê: Dit is die woord wat die Here beveel het: Vul die gomer van die manna vir bewaring vir julle geslagte, sodat hulle die brood kan sien wat julle in die wildernis geëet het, toe die Here julle uit die land van Egipte uitgelei het. En Moses het vir Aaron gesê, neem een goue pot, en gooi daarin vol die gomer van die manna, en jy sal dit voor God wegbêre, vir bewaring vir julle geslagte, op die manier wat die Here aan Moses beveel het; en Aaron het dit voor die getuienis weggebêre vir bewaring. Die seuns van Israel het die manna veertig jaar lank geëet, totdat hulle in die bewoonde wêreld gekom het; hulle het die manna geëet totdat hulle in n deel van Fenisië aangekom het. Die gomer was die tiende van die drie maatreëls.

17

En die hele vergadering van die seuns van Israel het uit die woestyn Sin vertrek volgens hulle kampe, deur die woord van die Here, en hulle het in Rafidim gekampeer, maar daar was nie water vir die volk om te drink nie. En die volk het met Moses gekibbel en gesê: Gee vir ons water, sodat ons kan drink. En Moses het vir hulle gesê: Waarom kibbel julle met my, en waarom toets julle die Here? Die volk het daar na water gedors, en die volk het daar teen Moses gemurmer en gesê: Waarom hierdie? Jy het ons uit Egipte opgebring om ons en ons kinders en die vee deur die dors dood te maak? Moses het na die Here

uitgeroep en gesê: Wat sal ek aan hierdie volk doen? Nog n bietjie, en hulle sal my stenig. En die Here het vir Moses gesê: Gaan voor hierdie volk uit, en neem vir jouself van die oudstes van die volk, en die staf waarmee jy die rivier geslaan het, neem dit in jou hand, en jy sal gaan. Hierdie ek sal daar staan voor jou op die rots in Horeb, en jy sal die rots slaan, en water sal daaruit uitgaan, en die volk sal drink. Moses het so gedoen voor die seuns van Israel. En hy het die naam van daardie plek genoem Toetsing en Verwyt, weens die verwyt van die seuns van Israel, en weens die toets van die Here, waar hulle gesê het, is die Here in ons, of nie? Amalek het gekom en oorlog gevoer teen Israel in Rafidim. Moses sê vir Josua: Kies vir jouself magtige manne, en gaan uit en trek op teen Amalek môre, en kyk, ek sal staan op die top van die heuwel, en die staf van God sal in my hand wees. En Josua het gemaak net soos Moses vir hom gesê het, en hy het uitgegaan en opgestel vir geveg teen die Amalek, en Moses en Aäron en Hur het opgegaan op die top van die heuwel. En dit het gebeur wanneer Moses die hande opgehef het, het Israel oorwin, maar wanneer hy die hande laat sak het, het Amalek oorwin. Die hande van Moses was swaar, en hulle het n klip geneem en dit onder hom geplaas, en hy het daarop gesit, en Aaron en Hur het sy hande ondersteun, een van hier en een van daar, en die hande van Moses het vas gebly tot sononder. En Josua het Amalek verjaag, en al sy volk met die swaard gedood. Die Here het aan Moses gesê: Skryf hierdie as n gedenkteken in n boek neer, en gee dit in die ore van Josua, dat Ek die gedenkteken van Amalek heeltemal sal uitwis van onder die hemel. En Moses het n altaar vir die Here gebou, en hy het die naam daarvan

genoem, Die Here is my skuilplek. Dat die Here met n geheime hand teen Amalek veg van geslag tot geslag.

18

Jethro, die priester van Midian, die skoonvader van Moses, het gehoor van alles wat die Here vir Israel, sy eie volk, gedoen het, want die Here het Israel uit Egipte uitgelei. Jethro die skoonseun van Moses het Zipporah die vrou van Moses geneem na die vrylating van haar, en die twee seuns van haar; die naam van die een van hulle was Gershom, en hy sê, n vreemdeling was ek in n vreemde land; en die naam van die tweede was Eliezer, en hy sê, want die God van my vader was my helper, en het my gered uit die hand van Farao. En Jethro, die skoonvader van Moses, en die seuns en die vrou het uitgegaan na Moses in die wildernis, waar hy gekampeer het op die berg van God. Dit is aan Moses gerapporteer met die woorde: Kyk, jou skoonvader Jethro kom na jou toe, en jou vrou en jou twee seuns saam met hom. Moses het uitgegaan om sy skoonvader te ontmoet, en hy het voor hom neergebuig, en hom gesoen, en hulle het mekaar gegroet, en hy het hulle in die tent ingebring. En Moses het aan die skoonvader alles vertel wat die Here aan Farao en al die Egiptenaars gedoen het ter wille van Israel, en al die moeitevolle arbeid wat hulle op die pad oorkom het, en dat die Here hulle uit die hand van Farao en uit die hand van die Egiptenaars verlos het. Jetro was verbaas oor al die goeie dinge wat die Here aan hulle gedoen het, dat Hy hulle uit die hand van die

Egiptenare en uit die hand van Farao bevry het. En Jetro het gesê: Geseënd is die Here, omdat Hy hulle uit die hand van die Egiptenaars en uit die hand van Farao gered het. Nou het ek geweet dat die Heer groot is bo al die gode, ter wille van hierdie rede, omdat hulle hulle aangeval het. En Jetro, die skoonseun van Moses, het brandoffers en offers aan God geneem; en Aaron en al die ouderlinge van Israel het gekom om saam brood te eet met die skoonseun van Moses, voor God. En dit het gebeur dat Moses die volgende dag gesit het om die volk te oordeel, maar al die volk het by Moses gestaan van die oggend tot die aand. En Jetro, nadat hy alles gesien het wat hy vir die volk doen, sê: Wat is dit wat jy vir die volk doen? Hoekom sit jy alleen, maar al die mense staan by jou van vroeg oggend tot aand? En Moses sê vir sy skoonvader, Die volk kom na my toe om oordeel van God te soek. Wanneer daar vir hulle n geskil ontstaan en hulle na my toe kom, oordeel ek elkeen en maak ek vir hulle die bevele van God en sy wet bekend. Die skoonvader van Moses het aan hom gesê: Jy doen hierdie saak nie reg nie. Met vernietiging sal jy vernietig word deur ongeduldheid, en jy, en al hierdie mense wat met jou is. Hierdie saak is te swaar vir jou; jy sal dit nie alleen kan doen nie. Luister nou daarom na my, en ek sal jou adviseer, en God sal met jou wees; wees jy vir die volk in sake wat die God betref, en jy sal hulle woorde na God bring. En jy sal hulle plegtig waarsku oor die bevele van God en sy wet, en jy sal aan hulle die weë wys waarin hulle sal gaan, en die werke wat hulle sal doen. En jy moet vir jouself uit al die volk mans uitsoek wat magtig is, godvresend, regverdig, wat hoogmoed haat, en jy sal oor hulle bevelvoerders van duisende en bevelvoerders van

honderde en bevelvoerders van vyftigs en bevelvoerders van tiens aanstel. En hulle sal die volk te alle tye oordeel, maar die oordrewe woord sal hulle na jou toe bring, en die klein sake van die oordele sal hulle self oordeel, en hulle sal van jou verlig, en hulle sal jou help. As jy hierdie woord doen, sal God jou versterk, en jy sal kan standhou, en al hierdie mense sal met vrede na sy eie plek kom. Moses het na die stem van sy skoonvader geluister, en hy het alles gedoen wat hy vir hom gesê het. En Moses het magtige manne uit die hele Israel gekies, en hy het hulle as bevelvoerders van duisende en bevelvoerders van honderde en bevelvoerders van vyftigs en bevelvoerders van tiens oor hulle aangestel. En hulle het die volk elke uur geoordeel, maar elke moeilike saak het hulle na Moses gebring, en elke ligte saak het hulle self geoordeel. En Moses het sy eie skoonseun uitgestuur, en hy het weggegaan na sy land.

19

In die derde maand van die uittog van die seuns van Israel uit die land van Egipte, op hierdie dag, het hulle in die woestyn van Sinai aangekom. En hulle het uit Raphidein vertrek, en hulle het in die wildernis van Sinai gekom, en Israel het daar teenoor die berg gekamp. En Moses het opgegaan in die berg van God, en God het hom geroep uit die berg en gesê: Hierdie dinge sal jy sê aan die huis van Jakob, en sal aankondig aan die seuns van Israel. Julleself het gesien hoeveel ek aan die Egiptenaars gedoen het, en Ek het julle opgeneem asof op arendsvlerke, en Ek het

julle na Myself gebring. En nou as julle waarlik na my stem luister, en my verbond hou, sal julle vir my n spesiale volk wees uit al die nasies, want die hele aarde is myne. Julle sal vir My n koninklike priesterskap en n heilige nasie wees; hierdie woorde sal jy aan die seuns van Israel sê. Maar Moses het gekom, en hy het die oudstes van die volk geroep, en hy het aan hulle al hierdie woorde voorgesit wat God aan hulle beveel het. Al die volk het eenparig geantwoord en gesê: Alles wat God gesê het, sal ons doen en sal ons gehoorsaam. Moses het hierdie woorde na God gebring. Die Here het aan Moses gesê: Kyk, Ek kom na jou in n pilaar van wolk, sodat die volk my kan hoor wanneer Ek met jou praat, en sodat hulle vir ewig in jou kan glo. Moses het die woorde van die volk aan die Here gerapporteer. En die Here het gesê tot Moses, Gaan af om die volk ernstig te waarsku, en heilig hulle vandag en môre, en laat hulle die klere was, en laat hulle gereed wees vir die derde dag; want op die derde dag sal die Here afdaal op die berg Sinai, voor die hele volk. En jy sal die volk rondom afsonder en sê: Pas op vir julleself om nie op die berg te klim nie, en om niks daarvan aan te raak nie. Almal wat die berg aanraak, sal sekerlik sterwe. Geen hand sal hom raak nie, want hy sal met klippe gestenig word, of met n pyl geskiet word, of dit n dier is of n mens, hy sal nie lewe nie. Wanneer die stemme en die trompette en die wolk van die berg weggaan, sal daardie mense op die berg opklim. Moses het van die berg af na die volk toe afgekom, en hy het hulle geheilig, en hulle het die klere gewas. En Hy het vir die volk gesê: Wees gereed drie dae lank; moenie nader kom aan n vrou nie. Dit het gebeur op die derde dag teen dagbreek, en daar was stemme en weerligte en n

donker wolk op die berg Sinai, die stem van die trompet het hard weerklink, en al die volk wat in die kamp was, was verskrik. En Moses het die volk uit die kamp uitgelei om God te ontmoet, en hulle het by die berg gestaan. Die berg Sinai het heeltemal gerook, omdat God in vuur daarop neergedaal het, en die rook het opgestyg soos rook van n oond, en al die volk was baie verbaas. Die stemme van die trompet het voortgegaan en baie sterker geword. Moses het gepraat, en God het hom met n stem geantwoord. Die Here het afgekom op die berg Sinai, op die top van die berg, en die Here het Moses op die top van die berg geroep, en Moses het opgegaan. En God het na Moses gesê, sê, nadat jy afgegaan het, waarsku deeglik die volk, sodat hulle nie ooit nader kom na die God om te kyk nie, en n menigte van hulle val; En die priesters wat nader kom na die Here die God, laat hulle geheilig word, sodat die Here nie van hulle wegbreek nie. En Moses het aan God gesê: Die volk sal nie na die berg Sinai kan opstyg nie, want jy het immers aan ons getuig en gesê: Baken die berg af en heilig dit. Die Here het egter vir hom gesê: Gaan, gaan af, en kom op, jy en Aäron saam met jou, maar die priesters en die volk moet nie hul weg forseer om na God op te gaan nie, sodat die Here nie van hulle vernietig nie. Moses het afgegaan na die volk en met hulle gepraat.

20

En die Here het al hierdie woorde gespreek en gesê: Ek is die Here jou God, wat jou uitgelei het uit die land van Egipte, uit die

huis van slawerny. Jy sal geen ander gode hê behalwe My nie. Jy mag nie vir jouself n beeld maak nie, nog enige gelykenis van alles wat in die hemel bo is, en wat op die aarde onder is, en wat in die waters onder die aarde is nie. Jy sal hulle nie aanbid nie, en jy sal hulle ook nie dien nie; want ek is die Here jou God, n jaloerse God, wat die sondes van die vaders op die kinders vergeld tot die derde en vierde geslag van die wat my haat, en wat barmhartigheid bewys tot in duisende aan die wat my liefhet en aan die wat my gebooie onderhou. Jy sal nie die naam van die Here jou God tevergeefs gebruik nie, want die Here jou God sal nie hom onskuldig hou wat sy naam tevergeefs gebruik nie. Onthou die sabbatdag om dit te heilig. Ses dae sal jy werk, en jy sal al jou werk doen. Maar die sewende dag is sabbat vir die Here jou God; jy sal nie enige werk daarin doen nie, jy en jou seun en jou dogter, jou seun en jou diensmeisie, jou os en jou lasdier en al jou diere, en die bywoner wat by jou woon. Want in ses dae het die Here die hemel en die aarde en die see en alles wat in hulle is, gemaak, en Hy het op die sewende dag gerus; daarom het die Here die sewende dag geseën en dit geheilig. Eer jou vader en jou moeder, sodat dit goed met jou sal gaan, en sodat jy lank sal leef op die goeie aarde wat die Here jou God aan jou gee. Jy mag nie egbreuk pleeg nie. Jy sal nie steel nie. Jy mag nie moord pleeg nie. Jy mag nie vals getuienis teen jou naaste aflê nie. Jy sal nie begeer die vrou van jou naaste nie; jy sal nie begeer die huis van jou naaste nie, nie sy veld nie, nie sy kind nie, nie sy diensmeisie nie, nie sy os nie, nie sy lasdier nie, nie enige dier van hom nie, nie enigiets wat aan jou naaste behoort nie. En al die mense het die stem gesien, en die fakkels,

en die stem van die trompet, en die berg wat rook, maar bevrees het al die mense van ver af gestaan. En hulle het vir Moses gesê: Spreek jy met ons, en laat God nie met ons spreek nie, sodat ons nie sterwe nie. En Moses sê vir hulle: Neem moed, want God het na julle gekom om julle te toets, sodat sy vrees in julle sou wees, sodat julle nie mag sondig nie. Die volk het van ver af gestaan, maar Moses het die donkerheid binnegegaan waar God was. Die Here het aan Moses gesê: Hierdie dinge sal jy aan die huis van Jakob sê, en jy sal dit aan die seuns van Israel verkondig: Julle het gesien dat Ek uit die hemel met julle gespreek het. Julle mag nie vir julleself silwergode maak nie, en goue gode mag julle nie vir julleself maak nie. n Altaar uit aarde sal julle vir My maak, en julle sal daarop offer julle brandoffers en julle vredeoffers, die skape en julle kalwers, in elke plek waar Ek my Naam sal laat noem, en Ek sal na jou kom en jou seën. As jy maar n altaar uit klippe vir my maak, sal jy hulle nie as gekapte bou nie, want jou dolk het jy op hulle geswaai, en hulle is ontheilig. Jy sal nie met trappe op my altaar opgaan nie, sodat jy nie jou naaktheid daarop ontbloot nie.

21

En hierdie is die verordeninge wat jy voor hulle sal stel. As jy n Hebreeuse kind verkry, sal hy ses jaar vir jou dien; maar in die sewende jaar sal hy vry weggaan sonder betaling. As hy alleen ingaan, sal hy ook alleen uitgaan, maar as n vrou saam met hom ingaan, sal sy vrou ook uitgaan. En as die heer hom n vrou gee,

en sy vir hom seuns of dogters baar, sal die vrou en die kinders aan sy heer behoort, maar hy alleen sal uitgaan. Maar as die seun antwoord en sê, ek het my heer liefgehad, en die vrou, en die kinders, ek loop nie weg vry nie; sal sy heer hom bring na die regterstoel van God, en dan sal hy hom bring na die deur na die deurpos, en sy heer sal sy oor deurboor met die els, en hy sal hom dien vir ewig. As iemand sy eie dogter as huisbediende verkoop, sal sy nie vertrek soos die vroulike slawe vlug nie. As sy nie haar heer behaag nie, wat met hom ooreengekom het, sal hy haar laat vrykoop, maar aan n vreemde nasie het hy nie die reg om haar te verkoop nie, omdat hy sy woord teenoor haar gebreek het. Indien hy haar egter aan die seun beloof, sal hy volgens die reg van die dogters aan haar doen. As hy maar n ander vir homself neem, sal hy haar nie die noodsaaklike dinge en die kleding en die omgang ontneem nie. As hy maar hierdie drie dinge nie vir haar doen nie, sal sy vrylik uitgaan sonder silwer. As iemand maar iemand slaan en hy sterf, moet hy met die dood gedood word. Die een wat dit egter nie willens gedoen het nie, maar God het hom in sy hande oorgelewer, sal Ek aan jou n plek gee waarheen die moordenaar kan vlug. As iemand egter sy naaste aanval om hom deur bedrog te dood, en hy vlug, sal jy hom van my altaar af wegneem om hom ter dood te bring. Wie sy vader of sy moeder slaan, laat hom met die dood gedood word. Die wat sy vader of sy moeder kwaadspreek, sal sekerlik sterwe. Wie dit ook al mag wees wat iemand van die seuns van Israel steel, en hom onderdruk het en verkoop, en dit by hom gevind word, laat hom met die dood sterf. As twee mans baklei, en hulle slaan die naaste met n klip of met n vuis, en hy sterf nie

maar lê op die bed, as die man opstaan en buite loop op n stok, sal die een wat geslaan het onskuldig wees; behalwe vir sy werkverlies sal hy betaal, en die genesing. As iemand sy slaaf of sy slavin met n stok slaan, en hy onder sy hande sterf, sal hy met geregtigheid gestraf word. As hy/sy maar een of twee dae oorleef, moet hy nie gestraf word nie, want dit is sy eiendom. As twee mans baklei, en hulle slaan n vrou wat swanger is, en haar kind kom uit nie volledig gevorm nie, sal hy beboet word; volgens wat die man van die vrou sal oplê, sal hy gee met waardigheid. As dit maar gevorm is, sal hy siel gee in plaas van siel, oog in plaas van oog, tand in plaas van tand, hand in plaas van hand, voet in plaas van voet, brand in plaas van brand, wond in plaas van wond, kneusing in plaas van kneusing. As iemand egter die oog van sy dienaar slaan, of die oog van sy dienares, en dit blind maak, sal hy hulle vry wegstuur in die plek van hulle oog. As hy maar die tand van die huisbediende, of die tand van sy dienares uitslaan, sal hy hulle vry wegstuur in die plek van hulle tand. As n bul n man of vrou stoot en hy sterf, sal die bul met klippe gestenig word, en sy vleis sal nie geëet word nie; maar die eienaar van die bul sal onskuldig wees. Indien die bul egter voor gister en eergister stotend was, en hulle aan sy eienaar getuig het, en hy hom nie verwyder het nie, maar hy n man of vrou doodmaak, sal die bul gestenig word, en sy eienaar sal ter dood gebring word. As losgeld aan hom opgelê word, sal hy losgeld vir sy lewe gee soveel as wat hulle aan hom oplê. As dit n seun of n dogter stoot, moet hulle volgens hierdie reg aan hom doen. As die bul n kind of n slavin stoot, sal hy dertig sikkels silwer aan hulle eienaar gee, en die bul sal

gestenig word. As iemand n put oopmaak of n put grawe, en dit nie toemaak nie, en n kalf of n donkie val daar in, sal die eienaar van die put vergoed, hy sal silwer gee aan hulle eienaar; maar die dooie een sal vir hom wees. As iemand se bul die bul van die naaste een doodsteek en hy sterf, sal hulle die lewende bul verkoop en die silwer daarvan verdeel, en die dooie bul sal hulle verdeel. Indien dit maar bekend gemaak word dat die bul n stoter is van voor gister en van voor die derde dag, en hulle het getuig aan sy heer, en hy verwyder hom nie, sal hy n bul betaal in die plek van n bul, maar die gestorwene sal aan hom behoort. As iemand maar n kalf of skaap steel, en dit slag of verkoop, sal hy vyf kalwers betaal in die plek van die kalf, en vier skape in die plek van die skaap.

22

As die dief in die inbraak gevind word en getref word en sterf, is dit nie moord nie. As die son op hom opkom, is hy skuldig en sal hy in ruil sterwe. As daar egter niks aan hom behoort nie, laat hom verkoop word in plaas van die diefstal. As die gestole ding maar in sy hand gevind word, van donkie tot skaap, lewend, sal hy dubbel daarvoor betaal. As iemand maar n land of wingerd laat bewei, en sy vee loslaat om n ander land te bewei, sal hy betaal uit sy land volgens sy opbrengs; as hy maar die hele land laat bewei, sal hy die beste van sy land en die beste van sy wingerd betaal. As vuur uitgegaan het en dorings vind, en dorsplekke of are of die vlakte bykomend verbrand, sal hy wat

die vuur aangesteek het, betaal. Maar as iemand aan die buurman silwer of vate gee om te bewaar, en dit word gesteel uit die huis van die man, as die dief gevind word, sal hy die dubbel betaal. As die dief nie gevind word nie, sal die heer van die huis voor God kom, en hy sal sweer dat hy waarlik nie self verkeerd gehandel het aangaande die hele deposito van die naaste nie, volgens elke gesproke onreg, aangaande beide kalf en lasdier en skaap en kledingstuk en al die verlies wat geëis word; wat dit ook al mag wees, voor God sal die oordeel van albei kom, en die een wat deur God gevang is, sal dubbel aan die naaste terugbetaal. As iemand aan sy naaste n lasdier of n kalf of n skaap of enige dier gee om te oppas, en dit word verbreek of sterf of gevange geneem word, en niemand weet nie, sal n eed van God tussen albei wees, waarlik dat hy nie sleg gehandel het met die hele deposito van sy naaste nie; en so sal sy eienaar dit aanvaar, en hy sal nie terugbetaal nie. As dit gesteel word van hom, sal hy terugbetaal aan die heer. As dit deur wilde diere verskeur word, sal hy hom bring na die prooi, en hy sal nie terugbetaal nie. As iemand maar van die buurman vra, en dit breek of sterf of gevangene word, maar die eienaar nie met hom is nie, sal hy betaal. As die heer met hom is, sal hy nie betaal nie; maar as hy n gehuurde werker is, sal dit vir hom in die plek van sy loon wees. Maar indien iemand n onverloofde maagd mislei en met haar lê, sal hy haar met n bruidskat as sy vrou neem. As die vader egter pertinent weier en nie wens om haar aan hom as vrou te gee nie, sal hy silwer aan die vader betaal volgens soveel as die bruidskat van die maagde is. Towenaars moet julle nie lewend hou nie. Elke een wat met n dier slaap, sal julle met die

dood doodmaak. Die wat aan gode offer sal met die dood vernietig word, behalwe aan die Heer alleen. En n vreemdeling sal julle nie mishandel nie, nog sal julle hom onderdruk nie, want julle was vreemdelinge in die land Egipte. Julle mag geen weduwee en wees mishandel nie. As julle hulle met boosheid mishandel, en hulle uitroep en na my toe uitskree, sal ek sekerlik na hulle stem luister, en ek sal woedend word met toorn, en ek sal julle doodmaak met die swaard, en julle vroue sal weduwees wees, en julle kinders sal weeskinders wees. As jy maar silwer uitleen aan die arm broer by jou, sal jy hom nie onder druk plaas nie en jy sal geen rente op hom plaas nie. As jy die kleed van die naaste as pand neem, sal jy dit voor sonsondergang aan hom teruggee; want dit is sy bedekking, net dit die kleed van sy naaktheid; waarin sal hy slaap? As hy daarom na my uitroep, sal ek hom hoor; want ek is barmhartig. Jy sal nie Gode kwaadspreek nie, en jy sal nie sleg praat van n heerser van jou volk nie. Eerstelinge van jou dorsvloer en parskuip sal jy nie vertraag nie, die eersgeborenes van jou seuns sal jy aan my gee. Thus sal jy maak met jou kalf en jou skaap en jou lasdier: sewe dae sal dit by die moeder wees, maar op die agtste dag sal jy dit aan my teruggee. En julle sal heilige manne vir My wees, en vleis wat deur wilde diere gedood is, mag julle nie eet nie; gooi dit vir die hond weg.

23

Jy mag nie n ydelagtige gerug aanvaar nie, jy mag nie met die

onregverdige saamstem om n onregverdige getuie te word nie. Jy sal nie met die meerderheid wees tot boosheid nie, jy sal nie by die menigte gevoeg word om saam met die meerderheid af te draai nie, sodat die oordeel verdraai word. En jy sal nie barmhartigheid aan n arme betoon in die oordeel nie. As jy die os van jou vyand of sy pakdier dwaalende teëkom, moet jy dit omdraai en aan hom teruggee. As jy maar die lasdier van jou vyand sien wat onder sy vrag geval het, mag jy dit nie verbygaan nie, maar jy sal dit saam met hom help optel. Jy sal nie die oordeel van die arme in sy verhoor verdraai nie. Van elke onregverdige woord sal jy wegbly, die onskuldige en regverdige sal jy nie doodmaak nie, en jy sal die goddelose nie regverdig maak ter wille van geskenke nie. En jy sal nie geskenke neem nie, want die geskenke verblind oë van siende mense, en vernietig regverdige woorde. En julle sal die vreemdeling nie onderdruk nie, want julle ken die siel van die vreemdeling, want julle self was vreemdelinge in die land Egipte. Ses jaar sal jy jou land saai, en jy sal die opbrings daarvan versamel. In die sewende jaar sal jy vrylating maak, en jy sal dit vrystel, en die armes van jou volk sal eet, en die oorblywende sal die wilde diere eet. So sal jy doen met jou wingerd en jou olyfboord. Ses dae lank sal jy jou werke doen, maar op die sewende dag is daar rus, sodat jou os mag rus, en jou pakdier, en sodat die seun van jou diensmeisie en die vreemdeling verfris mag word. Alles wat ek aan julle gesê het, moet julle bewaar, en die naam van ander gode sal julle nie onthou nie, en dit mag ook nie uit julle mond gehoor word nie. Drie tye van die jaar sal julle fees aan my vier. Die fees van die ongesuurde brood moet julle onderhou, sewe

dae lank moet julle ongesuurde brood eet, net soos ek jou beveel het volgens die tyd van die maand van die nuwe oes, want daarin het jy uit Egipte uitgetrek. Julle mag nie voor My verskyn met leë hande nie. En jy sal n fees van oes van eerstelinge maak van jou werke, wat jy saai in jou veld, en n fees van voltooiing by die vertrek van die jaar in die vergadering van jou werke uit jou veld. Drie keer per jaar sal al jou manlike persone voor die Here jou God verskyn. Wanneer ek die nasies voor jou gesig uitdryf en jou grense vergroot, sal jy nie die bloed van my offer op suurdeeg offer nie, en die vet van my fees mag nie tot die oggend lê nie. Die eerstevrugtes van die eerste opbrings van jou land sal jy inbring in die huis van die Here jou God, jy sal nie n lam in sy moeder se melk kook nie. En kyk, Ek stuur my boodskapper voor jou uit, sodat hy jou op die pad sal bewaar, sodat hy jou sal inbring in die land wat Ek vir jou voorberei het. Gee aandag vir jouself, en luister na hom, en moenie hom ongehoorsaam wees nie, want hy sal jou nie terughou nie, want my naam is op hom. As julle waarlik na my stem luister, en julle doen alles wat Ek julle beveel, en julle bewaar my verbond, sal julle vir My n besondere volk wees uit al die nasies, want die hele aarde is myne, en julle sal vir My n koninklike priesterdom en n heilige nasie wees, hierdie woorde sal jy aan die seuns van Israel sê, as julle waarlik na my stem luister, en julle doen alles wat Ek aan julle sê, sal Ek n vyand wees vir julle vyande, en Ek sal die teëstanders teen julle teenstaan. Want my boodskapper sal voor jou uitgaan as leier, en hy sal jou bring na die Amoriete, en Hetiete, en Feresiete, en Kanaäniete, en Girgasiete, en Hewiete, en Jebusiete, en Ek sal hulle vernietig. Jy mag nie hulle

gode aanbid nie, nog hulle dien nie, jy mag nie volgens hulle werke maak nie, maar jy sal hulle volkome afbreek, en jy sal hulle pilare volkome verbriesel. En jy sal die Here jou God dien, en Ek sal jou brood en jou wyn en jou water seën, en Ek sal siekte van julle wegdraai. Daar sal nie onvrugbaar wees nie, nog onvrugbaar op jou land nie; die getal van jou dae sal ek vervullend vervul. En die vrees sal Ek voor jou uit stuur, en Ek sal al die nasies by wie jy inkom met paniek verslaan, en Ek sal al jou vyande op die vlug laat slaan. En Ek sal die perdebye voor jou uit stuur, en jy sal die Amoriete, en die Hewiete, en die Kanaäniete, en die Hetiete voor jou uit dryf. Ek sal hulle nie in een jaar uitdryf nie, sodat die land nie verlate word nie, en die wilde diere van die aarde nie baie op jou word nie. Bietjie vir bietjie sal Ek hulle van jou uitdryf, totdat jy toeneem en die land erf. En Ek sal jou grense plaas van die Rooi See tot die see van die Filistyne, en van die wildernis tot die groot rivier Eufraat, en Ek sal in julle hande oorlewer die inwoners in die land, en Ek sal hulle van jou uitdryf. Jy sal nie met hulle en met hulle gode n verbond maak nie. En hulle sal nie in jou land vestig nie, sodat hulle jou nie laat sondig teenoor my nie, want as jy hulle gode dien, sal hierdie vir jou n struikelblok wees.

24

En Moses het gesê: Gaan op na die Here toe, jy en Aaron, en Nadab, en Abiud, en sewentig van die oudstes van Israel, en hulle sal die Here van ver af aanbid. En Moses alleen sal na God

nader kom, maar hulle sal nie nader kom nie, en die volk sal nie saam met hulle opgaan nie. Moses het ingegaan en aan die volk al die woorde van God en die verordeninge vertel, en al die volk het met een stem geantwoord en gesê: Al die woorde wat die Here gespreek het, sal ons doen en sal ons hoor. En Moses het al die woorde van die Here geskryf, en Moses het vroeg in die oggend opgestaan en n altaar by die berg gebou, en twaalf stene vir die twaalf stamme van Israel. En hy het die jong mans van die seuns van Israel uitgestuur, en hulle het brandoffers opgebring, en hulle het kalwers as vredesoffer aan God geoffer. Moses het die helfte van die bloed geneem en dit in bakkies gegooi, en die ander helfte van die bloed het hy teen die altaar uitgegooi. En nadat hy die boek van die verbond geneem het, het hy dit voorgelees in die ore van die volk, en hulle het gesê: Alles wat die Here gespreek het, sal ons doen en sal ons gehoorsaam. Moses het die bloed geneem en dit oor die volk gesprinkel, en gesê: Kyk, die bloed van die verbond wat die Here met julle gemaak het aangaande al hierdie woorde. En Moses en Aaron, en Nadab, en Abihu, en sewentig van die raad van oudstes van Israel het opgegaan. En hulle het die plek gesien waar die God van Israel gestaan het; en dit onder sy voete was soos werk van saffier-baksteen, en soos die vorm van die uitspansel van die hemel in reinheid. En van die uitverkore van Israel het nie een gesterf nie, en hulle het in die plek van God verskyn, en hulle het geëet en gedrink. En die Here het vir Moses gesê, Gaan op na My toe op die berg, en wees daar, en Ek sal aan jou die kliptablette gee, die wet en die gebooie wat Ek geskryf het om aan hulle te leer. En Moses het opgestaan, en Joshua wat by hom

gestaan het, en hulle het opgegaan na die berg van God. En aan die oudstes het hulle gesê: Wees hier stil totdat ons na julle terugkeer, en kyk, Aaron en Hur is met julle. As daar vir iemand n oordeel gebeur, laat hulle na hulle toe gaan. En Moses en Joshua het die berg opgegaan, en die wolk het die berg bedek. En die heerlikheid van God het neergekom op die berg Sinai, en die wolk het dit ses dae lank bedek, en die Here het Moses op die sewende dag uit die middel van die wolk geroep. Die vorm van die heerlikheid van die Here was soos brandende vuur op die kruin van die berg, voor die seuns van Israel. En Moses het in die middel van die wolk ingegaan, en hy het die berg opgegaan, en hy was daar op die berg veertig dae en veertig nagte.

25

En die Here het met Moses gepraat en gesê, sê aan die seuns van Israel, en neem eerstelinge van almal by wie dit die hart behaag, en julle sal my eerstelinge neem. En dit is die eerstelinge wat julle van hulle sal ontvang: goud, en silwer, en brons, en hiasinthe, en pers, en dubbele skarlaken, en gespinde fyn linne, en bokhare, en rooigeverfte ramsvelle, en blou velle, en onverganklike hout, en Sardiusstene, en stene vir die gravering vir die skouerstuk, en die lang kleed. En jy sal vir my n heiligdom maak, en Ek sal aan julle verskyn. En jy sal vir My maak volgens alles wat Ek aan jou op die berg wys, die voorbeeld van die tabernakel en die voorbeeld van al sy voorwerpe, so sal jy dit maak. En jy sal n ark van getuienis maak

uit onverganklike hout, twee en n half el die lengte, en een en n half el die breedte, en een en n half el die hoogte. En jy sal dit met suiwer goud oortrek, van binne en van buite sal jy dit oortrek, en jy sal goue gedraaide lyssies rondom dit maak. En jy sal vier goue ringe vir dit maak, en jy sal hulle op die vier sye plaas: twee ringe op die een sy, en twee ringe op die tweede sy. Jy sal draagpale van onverganklike hout maak, en jy sal hulle met goud oortrek; En jy sal die draagpale in die ringe aan die sye van die ark inbring, om die ark daarmee te dra. In die ringe van die ark sal die pale onbeweeglik bly. En jy sal in die ark insit die getuienisse wat Ek aan jou sal gee. En jy sal n versoensitplek maak, n bedekking van suiwer goud, twee-en-n-half el die lengte, en een-en-n-half el die breedte. En jy sal twee cherubim van gehamerde goud maak, en jy sal hulle aan beide kante van die versoendeksel plaas. Daar sal gemaak word een gerub uit die een kant hiervan, en een gerub uit die kant van die tweede van die versoendeksel, en jy sal die twee gerubs maak op die twee kante. Die gerubs sal wees met uitgestrekte vlerke van bo, wat oorskadu met hulle vlerke oor die versoendeksel, en hulle gesigte na mekaar, na die versoendeksel toe sal die gesigte van die gerubs wees. En jy sal die versoendeksel bo-op die ark plaas, en in die ark sal jy die getuienisse insit wat Ek aan jou sal gee. En Ek sal aan jou van daar bekend gemaak word, en Ek sal met jou spreek van bo die versoensitplek af, tussen die twee gerubs wat op die ark van die getuienis is, en volgens alles wat Ek aan jou beveel vir die seuns van Israel. En jy sal n goue tafel van suiwer goud maak, twee elle die lengte, en n el die breedte, en anderhalf el die hoogte. En jy sal vir dit gedraaide golfpatrone

van goud rondom maak; en jy sal vir dit n rand van n handbreedte rondom maak; En jy sal n gedraaide golfpatroon vir die rand rondom maak. En jy sal vier goue ringe maak, en jy sal die vier ringe op die vier dele van die voete daarvan by die rand plaas. En die ringe sal wees vir die draagpale, sodat die tafel daarmee gedra kan word. En jy sal die pale maak uit onverganklike hout, en jy sal hulle oortrek met suiwer goud, en die tafel sal daarmee weggedra word. En jy sal die skottels daarvan maak, en die reukofferhouers, en die plengofferhouers, en die bekers waarmee jy in hulle sal uitgooi, uit suiwer goud sal jy hulle maak. En jy sal die brode van die teenwoordigheid voortdurend voor My op die tafel plaas. En jy sal n lampstaander maak van suiwer goud, gesmee sal jy die lampstaander maak, die stam daarvan, en die takke, en die bakkies, en die knoppe, en die lelies sal daaruit wees. Ses riete wat uitgaan uit die sye, drie riete van die lampstaander uit die een sy daarvan, en drie riete van die lampstaander uit die tweede sy. En drie bakkies amandelvormig gegraveer in die een takkie, met n knop en n lelie – so vir die ses takkies wat uit die lampstaander uitgaan. En in die lampstaander vier bakkies gegraveer in amandelvorm, in die een tak knoppe, en die lelies daarvan. Die knop by die twee buisies daaruit, en n knop by die vier buisies daaruit, so vir die ses buisies wat uitgaan uit die lampstaander, en in die lampstaander vier bakkies gegraveer met amandelvorm. Die knoppe en die takke moet daaruit wees, die hele gedrewe werk uit een suiwer goud. En jy sal die sewe lampe daarvan maak, en jy sal die lampe aansit, en hulle sal skyn vanaf die een kant. En die wierookbrander daarvan, en die

voetstukke daarvan, sal jy uit suiwer goud maak. Al hierdie vate was n talent suiwer goud. Sien, jy sal maak volgens die vorm wat aan jou op die berg getoon is.

26

En die tent sal jy maak van tien gordyne uit fyn gedraaide linne, en blou, en pers, en skarlakenrooi gedraaide stof, met gerubs, geweefde werk sal jy hulle maak. Lengte van die een gordyn agt-en-twintig el, en breedte vier el sal die een gordyn wees; dieselfde maat sal vir al die gordyne wees. Vyf gordyne sal maar aan mekaar vashou, die een aan die ander, en vyf gordyne sal saamgevoeg wees, die een aan die ander. En jy sal vir hulle blou lusse maak op die rand van die een gordyn, aan die een kant by die saamvoeging, en so sal jy maak op die rand van die buitenste gordyn by die tweede saamvoeging. Vyftig lusse sal jy maak aan die een gordyn, en vyftig lusse sal jy maak aan die deel van die gordyn by die saamvoeging van die tweede, teenoorstaande wat teen mekaar val by elke een. En jy sal vyftig goue ringe maak, en jy sal die gordyne aan mekaar vasmaak met die ringe, en die tent sal een wees. En jy sal harige velle as n bedekking op die tent maak; elf velle sal jy hulle maak. Die lengte van die een vel sal dertig el wees, en die breedte van die een vel vier el; dieselfde maat sal vir die elf velle wees. En jy sal die vyf velle aanmekaar voeg, en die ses velle aanmekaar voeg, en jy sal die sesde vel dubbel vou voor die gesig van die tent. En jy sal vyftig lusse maak op die rand van die een gordyn, die een wat tussen is

volgens die samevoeging, en vyftig lusse sal jy maak op die rand van die gordyn wat aansluit, die tweede een. En jy sal vyftig brons ringe maak, en jy sal die ringe uit die lusse saamvoeg, en jy sal die velle saamvoeg, en dit sal een wees. En jy sal die oorvloeiende gedeelte van die velle van die tent onderplaas; die helfte van die oorblywende vel sal jy bedek in die oorvloeiende gedeelte van die velle van die tent; jy sal dit agter die tent bedek. n El van hierdie kant en n el van daardie kant, van die oorhangende gedeelte van die gordyne, van die lengte van die gordyne van die tent, sal hangend wees oor die sykante van die tent aan weerskante, sodat dit kan bedek. En jy sal n bedekking vir die tent maak van ramsvelle wat rooi geverf is, en bedekkings van hiasintblou velle van bo. En jy sal pilare van die tent uit onverganklike hout maak. Tien el sal jy die een pilaar maak, en een-en-n-half el die breedte van die een pilaar. Twee tenons vir die een pilaar, ooreenstemmend een met die ander, so sal jy maak vir al die pilare van die tent. En jy sal pilare vir die tent maak, twintig pilare aan die kant na die Noorde. En veertig silwer basisse sal jy maak vir die twintig pilare, twee basisse vir die een pilaar aan beide sy dele, en twee basisse vir die een pilaar aan beide sy dele. En die tweede kant na die Suide toe, twintig pilare, en veertig silwer basisse daarvan; twee basisse vir elke pilaar aan beide kante daarvan, en twee basisse vir elke pilaar aan beide kante daarvan. En aan die agterkant van die tent, aan die kant na die see toe, sal jy ses pilare maak. En jy sal twee pilare maak op die hoeke van die tent aan die agterkant. En dit sal gelyk wees van onder, volgens dieselfde sal hulle gelyk wees van die koppe tot by een samevoeging, so sal jy maak vir

beide die twee hoeke, laat hulle gelyk wees. En daar sal agt pilare wees, en hulle basisse van silwer sal sestien wees, twee basisse vir die een pilaar aan beide sy kante, en twee basisse vir die een pilaar. En jy sal stawe maak van onverganklike hout: vyf vir die een pilaar aan die een kant van die tent, en vyf stawe vir die pilaar aan die een sy van die tent, die tweede, en vyf stawe vir die pilaar aan die agterste sy van die tent, die een na die see toe. En die middelste staaf tussen die pilare laat dit uitstrek van die een kant na die ander kant. En die pilare sal jy met goud oortrek, en die ringe sal jy van goud maak, waarin jy die stawe sal inbring, en die stawe sal jy met goud oortrek. En jy sal die tent oprig volgens die vorm wat aan jou op die berg gewys is. En jy sal n voorhangsel maak uit blou, en purper, en skarlakenrooi gedraai, en fyn linne geweef, geweefde werk sal jy dit maak met gerubs. En jy sal dit plaas op vier onverganklike pilare wat met goud oortrek is, en hulle kapitele sal goue wees, en hulle vier basisse sal silwer wees. En jy sal die voorhangsel op die pilare plaas, en jy sal daar binne die voorhangsel die ark van die getuienis inbring, en die voorhangsel sal vir julle afsonder tussen die heilige en tussen die heilige van die heiliges. En jy sal die ark van die getuienis met die voorhangsel bedek in die heilige van die heiliges. En jy sal die tafel buite die voorhangsel plaas, en die lampstaander teenoor die tafel op die deel van die tent wat na die Suide is, en die tafel sal jy plaas op die deel van die tent wat na die Noorde is. En jy sal n bedekking maak vir die deur van die tent uit blou, en purper, en skarlakenrooi gedraai, en fyn linne gedraai, die werk van n borduurder. En jy sal vir die voorhangsel vyf pilare maak, en jy sal hulle met goud oortrek,

en hulle kapitele sal van goud wees, en jy sal vir hulle vyf brons basisse giet.

27

En jy sal n altaar maak uit onverganklike hout, vyf el die lengte, en vyf el die breedte, vierkant sal die altaar wees, en drie el die hoogte daarvan. En jy sal die horings op die vier hoeke maak; uit dit sal die horings wees, en jy sal hulle met brons bedek. En jy sal n kroon vir die altaar maak, en sy bedekking, en sy bakke, en sy vleishoeke, en sy vuurpan, en al sy vate sal jy van brons maak. En jy sal vir hom n brons rooster met netwerk maak, en jy sal vir die rooster vier brons ringe by die vier kante maak. En jy sal hulle onder die rooster van die altaar van onder plaas, en die rooster sal wees tot by die helfte van die altaar. En jy sal pale vir die altaar maak uit onverganklike hout, en jy sal hulle met brons oortrek. En jy sal die pale in die ringe bring, en laat die pale aan die sye van die altaar wees wanneer dit gedra word. Hol en naatloos sal jy dit maak, volgens wat aan jou op die berg getoon is, so sal jy dit maak. En jy sal n hof vir die tent maak, na die kant wat na die Suide is, gordyne van die hof uit fyn gedraaide linne, lengte honderd el vir die een kant. En die pilare daarvan was twintig, en die basisse daarvan twintig van brons, en die ringe daarvan en die houers van silwer. So was daar aan die kant na die ooste toe gordyne van honderd elle lank, en hulle pilare was twintig, en hulle basisse was twintig van brons, en die ringe en die houers van die pilare, en hulle basisse was

oortrek met silwer. Die breedte van die hof aan die seekant: gordyne van vyftig el, hulle pilare tien, en hulle basisse tien. En die breedte van die hof aan die Suidekant: gordyne van vyftig el, hulle pilare tien, en hulle basisse tien. En vyftien el die hoogte van die gordyne aan die een kant, hulle pilare drie, en hulle basisse drie. En die tweede kant vyftien el, die hoogte van die gordyne, hulle pilare drie en hulle basisse drie. En by die poort van die hof was daar n bedekking van twintig el hoog, van blou en purper en skarlakenrooi gedraaide garing, en fyn gedraaide linne met die borduurwerk van die borduurder; hulle pilare was vier, en hulle basisse vier. Alle pilare van die hof rondom is oortrek met silwer, en hulle kapitele is van silwer, en hulle basisse van brons. Die lengte van die hof was honderd op honderd, en die breedte vyftig op vyftig, en die hoogte vyf elle van fyn gedraaide linne, en hulle basisse was van brons. En al die konstruksie en al die gereedskap en die penne van die hof was van brons. En jy, beveel die seuns van Israel, en laat hulle vir jou neem olie van olywe, sonder droesem, suiwer, gestamp, vir lig om te brand, sodat die lamp voortdurend mag brand in die tent van die getuienis; buite die voorhangsel wat oor die verbond is, sal Aäron en sy seuns dit brand van aand tot môre, voor die Here, n ewige wettige vir julle geslagte van die seuns van Israel.

28

En jy moet na jouself bring Aaron, jou broer, en sy seuns uit die

seuns van Israel om vir my as priesters te dien: Aaron, en Nadab, en Abiud, en Eleazar, en Ithamar, die seuns van Aaron. En jy sal n heilige gewaad maak vir Aaron, jou broer, tot eer en heerlikheid. En jy, spreek tot almal wat wys is in verstand, wie Ek gevul het met die gees van wysheid en insig, en hulle sal die heilige kleed van Aäron maak vir die heiligdom, waarin hy vir My as priester sal dien. En hierdie is die klere wat hulle sal maak: die borsplaat, en die skouertstuk, en die lang gewaad, en n geweefde tuniek, en n tulband, en n gordel, en hulle sal heilige klere maak vir Aäron en sy seuns om vir my as priesters te dien. En hulle sal die goud en die hiosint en die purper en die skarlakenrooi en die fyn linne neem. En hulle sal die skouerstuk maak uit fyn gedraaide linne, geweefde werk van n borduurder. Twee skouerstukke sal verbindend aan hom wees, die een aan die ander, aangebring op die twee dele. En die stof van die skouerstukke wat daarop is, sal volgens die vervaardiging daarvan wees uit suiwer goud, en blou, en purper, en skarlaken gespin, en fyn linne gedraai. En jy sal die twee stene neem, smaragstene, en jy sal die name van die seuns van Israel daarop graveer. Ses name op die een steen, en die ses oorblywende name op die tweede steen volgens hulle geslagte. Werk van steenbewerkingskuns, n gesnede beeld van n seël sal jy graveer op die twee stene met die name van die seuns van Israel. En jy sal die twee stene op die skouers van die efod plaas, stene van gedenking is hulle vir die seuns van Israel, en Aaron sal die name van die seuns van Israel voor die Here op sy twee skouers dra, n gedenkteken aangaande hulle. En jy sal skouerstukke uit suiwer goud maak. En jy sal twee gefranste kettings uit suiwer

goud maak, deurmekaar gemaak in blomme, werk van vlegwerk, en jy sal die gevlegte gefranste kettings op die skouerstukke plaas, volgens hulle skouerstukke aan die voorkant. En jy sal n borsplaat van die oordele maak, werk van n borduurder, volgens die patroon van die efod sal jy dit maak uit goud, en blou, en purper, en skarlaken gedraaide garing, en fyn linne gedraaide garing. Jy sal dit vierkant maak, dit sal dubbel wees, n span die lengte daarvan, en n span die breedte. En jy sal in dit weef n stof wat met stene versier is, vier rye; n ry stene sal wees: sardius, topaas en smarag, die eerste ry. En die tweede ry, karbonkel, en saffier, en jaspis. En die derde ry, ligurium, agaat, ametis. En die vierde ry, chrisoliet, en beril, en oniks, omhul met goud, saamgebind in goud, laat hulle wees volgens hulle ry. En die stene moet wees uit die name van die seuns van Israel, twaalf volgens hulle name, gravures van seëls, elkeen volgens die naam, moet hulle wees vir twaalf stamme. En jy sal op die borsplaat gevlegte kettings maak, n ketting-agtige werk van suiwer goud. En Aaron sal die name van die seuns van Israel op die borsplaat van die oordeel op sy bors dra wanneer hy die heiligdom binnegaan, as n gedagtenis voor God. En jy sal die manifestasie en die waarheid op die borsplaat van die oordeel plaas, en dit sal op die bors van Aäron wees wanneer hy voor die Here in die heilige ingaan, en Aäron sal die oordele van die seuns van Israel voortdurend voor die Here op die bors dra. En jy sal n lang onderkleed maak, heeltemal blou. En die opening sal uit sy middel wees, met n rand rondom die opening, geweefde werk, die samevoeging saamgeweef daaruit, sodat dit nie skeur nie. En jy sal maak by die soom van die rok van onder,

soos bloeiende granaat, granaatjies van blou, en pers, en skarlaken gedraai, en fyn linne gedraai, by die soom van die rok rondom; dieselfde soort granaatjies van goud, en klokkies tussen hierdie dinge rondom. Van granaatjie goue klokkie, en blommerige op die soom van die onderkleed rondom; En Aäron se stem sal hoorbaar wees wanneer hy dien, wanneer hy ingaan in die heilige voor die Here, en uitgaan, sodat hy nie sterwe nie. En jy sal n suiwer goue plaat maak, en jy sal daarop graveer met n seëlgravering: Heiligdom van die Here. En jy sal dit plaas op gedraaide blou, en dit sal wees op die tulband, voor die tulband sal dit wees. En dit sal op die voorhoof van Aaron wees, en Aaron sal die sondes van die heilige dinge wegneem, soveel as wat die seuns van Israel sou heilig maak van elke gawe van hulle heilige dinge, en dit sal voortdurend op die voorhoof van Aaron wees, aanneemlik vir hulle voor die Here. En die versierde dele van die tunieke van fyn linne, en jy sal n tulband van fyn linne maak, en n gordel sal jy maak, die werk van n borduurder. En vir die seuns van Aäron sal jy tunieke en gordels maak, en tulbande sal jy vir hulle maak tot eer en heerlikheid. En jy sal hulle beklee, Aäron jou broer en sy seuns saam met hom, en jy sal hulle salf en hulle hande vul, en jy sal hulle heilig, sodat hulle vir My as priesters kan dien. En jy sal vir hulle linne beenbedekkings maak om die naaktheid van hulle vlees te bedek, van die lendene tot die dye sal dit wees. En Aäron sal hulle hê, en sy seuns, wanneer hulle ingaan in die tent van die getuienis, of wanneer hulle nader kom om te bedien by die altaar van die heilige, en hulle sal nie op hulleself sonde bring nie, sodat hulle nie sterwe nie, n ewige insetting vir hom en vir

sy nageslag ná hom.

29

En hierdie dinge is wat jy vir hulle sal doen: jy sal hulle heilig maak sodat hulle as priesters vir my kan dien; en jy sal een kalwer van beeste neem, en twee ramme sonder gebrek, en ongesuurde brode gemeng met olie, en ongesuurde koeke gesmeer met olie; van fyn meel van koring sal jy dit maak. En jy sal hulle op een mandjie plaas, en jy sal hulle op die mandjie bring, en die kalfie, en die twee ramme. En jy sal Aaron en sy seuns bring na die deur van die tent van die getuienis, en jy sal hulle met water was. En nadat jy die klere geneem het, sal jy Aäron jou broer beklee met die lang tuniek, en die skouerstuk, en die borsplaat, en jy sal die borsplaat aan hom vasmaak aan die skouerstuk. En jy sal die tulband op sy hoof plaas, en jy sal die heilige plaat op die tulband plaas. En jy sal die salwingsolie neem en dit op sy hoof giet, en jy sal hom salf. En jy sal sy seuns bring en hulle met tunieke beklee. En jy sal hulle met die gordels omgord, en jy sal die tulbande om hulle plaas, en dit sal vir hulle n priesterskap vir My wees tot in ewigheid, en jy sal Aäron se hande wy, en die hande van sy seuns. En jy sal die kalf bring na die deur van die tent van die getuienis, en Aäron en sy seuns sal hulle hande op die kop van die kalf lê, voor die Here, by die deur van die tent van die getuienis. En jy sal die kalf slag voor die Heer, by die deure van die tent van die getuienis. En jy sal van die bloed van die kalf neem, en jy sal dit met jou vinger op die

horings van die altaar plaas, maar al die oorblywende bloed sal jy by die basis van die altaar uitgooi. En jy sal al die vet wat op die buik is neem, en die lob van die lewer, en die twee niere, en die vet wat op hulle is, en jy sal dit op die altaar plaas. Die vleis van die kalf maar, en die vel, en die mis sal jy met vuur buite die kamp verbrand, want dit is sonde. En jy sal die een ram neem, en Aaron en sy seuns sal hulle hande op die kop van die ram plaas. En jy sal hom slag, en nadat jy die bloed geneem het, sal jy dit rondom na die altaar uitstort. En jy sal die ram in twee sny volgens die ledemate, en jy sal die binnegoed en die voete met water was, en jy sal dit op die stukke plaas saam met die kop. En jy sal die hele ram op die altaar offer, n brandoffer aan die Here tot n reuk van geurigheid, dit is wierook vir die Here. En jy sal die tweede ram neem, en Aaron en sy seuns sal hulle hande op die kop van die ram plaas. En jy sal hom slag, en jy sal van sy bloed neem, en jy sal dit plaas op die lob van Aaron se regteroor, en op die punt van die regterhand, en op die punt van die regtervoet, en op die lobbe van die regterore van sy seuns, en op die punte van hulle regterhande, en op die punte van hulle regtervoete. En jy sal neem van die bloed wat van die altaar af kom, en van die salfolie, en jy sal dit sproei op Aäron en op sy gewaad, en op sy seuns en op die gewade van sy seuns saam met hom, en hy self sal geheilig word en sy gewaad, en sy seuns en die gewade van sy seuns saam met hom, maar die bloed van die ram sal jy rondom teen die altaar uitgooi. En jy sal van die ram sy vet neem, en die vet wat die buik bedek, en die lob van die lewer, en die twee niere, en die vet wat op hulle is, en die regterarm, want dit is n voltooiing. En een brood van olie, en

een koek van die mandjie van die ongesuurde brode wat voor die Here gestel is. En jy sal alles op die hande van Aäron plaas, en op die hande van sy seuns, en jy sal hulle afsonder as n afsonderingsoffergawe voor die Here. En jy sal dit uit hulle hande neem, en jy sal dit op die brandofferaltaar offer tot n aangename geur voor die Here; dit is n offer aan die Here. En jy sal die borsstuk van die ram van die wyding, wat Aäron s'n is, neem, en jy sal dit as n afsonderingsoffergawe voor die Here afsonder, en dit sal jou deel wees. En jy sal die bors as bydrae heilig, en die arm van die weghef-offer wat afgesonder is, en wat weggeneem is van die ram van die voltooiing van Aäron en van sy seuns. En dit sal vir Aaron en sy seuns n ewige wettige verordening wees van die seuns van Israel, want dit is n afsonderingsoffergawe, en n offergawe sal dit wees van die seuns van Israel van die dankoffers van die seuns van Israel, n offergawe aan die Here. En die robe van die heilige, wat Aäron s'n is, sal aan sy seuns ná hom behoort, om hulle daarin te salf en om hulle hande te voltooi. Sewe dae sal die priester wat in sy plek kom uit sy seuns, hulle aantrek, hy wat in die tent van die getuienis sal ingaan om in die heilige plek te dien. En jy sal die ram van die voltooiing neem, en jy sal die vleis op n heilige plek kook. En Aaron en sy seuns sal die vleis van die ram eet, en die brode wat in die mandjie is, by die deure van die tent van die getuienis. Hulle sal dit eet waardeur hulle geheilig is om hulle hande te voltooi, om hulle te heilig, en n vreemdeling sal nie daarvan eet nie, want dit is heilig. As daar maar oorgebly word van die vleis van die offers van die voltooiing en van die brode tot die môre, sal jy die oorblywende met vuur verbrand; dit mag

nie geëet word nie, want dit is heilig. En jy sal Aaron en sy seuns so maak volgens alles wat Ek jou beveel het; sewe dae lank sal jy hulle hande inwy. En die kalf van die sonde sal jy maak op die dag van die reiniging, en jy sal die altaar reinig wanneer jy dit heilig, en jy sal dit salf sodat jy dit heilig. Sewe dae sal jy die altaar reinig en dit heilig, en die altaar sal die heilige van die heilige wees; almal wat die altaar aanraak, sal geheilig word. En hierdie is wat jy op die altaar sal maak: twee jaaroud lammers sonder gebrek per dag op die altaar voortdurend, n voortdurende offer. Die een lam sal jy in die oggend maak, en die tweede lam sal jy in die aand maak. En n tiende van fyn meel gemeng in geklopte olie, die vierde van die hin, en n drankoffer, die vierde van die hin wyn, tot die een lam. En die tweede lam sal jy in die aand maak, volgens die oggendoffer en volgens sy drankoffer, sal jy dit maak tot n welriekende reuk, n offerande aan die Here, n voortdurende offer vir julle geslagte, by die deur van die tent van getuienis voor die Here, waar Ek My aan jou bekend sal maak daarvandaan, sodat Ek met jou kan spreek. En Ek sal daar vir die seuns van Israel aanstel, en Ek sal in my heerlikheid geheilig word. En Ek sal die tent van die getuienis heilig, en die altaar, en Aäron en sy seuns sal Ek heilig om vir My as priesters te dien. En Ek sal aangeroep word onder die seuns van Israel, en Ek sal hulle God wees. En hulle sal weet dat Ek die Here hulle God is, wat hulle uit die land Egipte uitgelei het, om by hulle aangeroep te word, en om hulle God te wees.

30

En jy sal n altaar van wierook uit onverganklike hout maak. En jy sal dit maak n el die lengte en n el die breedte; vierkant sal dit wees, en twee els die hoogte; uit dit sal die horings daarvan wees. En jy sal sy rooster met suiwer goud oortrek, en sy mure rondom, en sy horings, en jy sal vir hom n gedraaide goue kroon rondom maak. En jy sal twee rein goue ringe maak onder sy gedraaide rand, aan die twee sye sal jy dit maak op die twee kante, en dit sal houers wees vir die pale, sodat dit daarmee gedra kan word. En jy sal pale maak uit onverganklike hout, en jy sal hulle met goud oortrek. En jy sal dit voor die voorhangsel plaas wat oor die ark van die getuienisse is, waarin Ek van daar aan jou bekend sal word. En Aaron sal fyn saamgestelde wierook daarop brand elke môre, wanneer hy die lampe versorg, sal hy wierook daarop brand. En wanneer Aäron die lampe laat aansteek, sal hy wierook daarop brand. Voortdurende wierook aanhoudend voor die Here vir hulle geslagte. En hy sal nie ander wierook daarop bring nie – geen graanoffer of slagoffer nie – en jy sal geen drankoffer daarop uitgiet nie. En Aaron sal eenmaal per jaar versoening daarop maak op die horings daarvan, met die bloed van die reinigingsoffer sal hy dit reinig vir hulle geslagte; dit is hoogheilig aan die Here. En die Here het met Moses gepraat en gesê, as jy die telling van die seuns van Israel neem in die besoek van hulle, dan sal elkeen n losprys vir sy siel aan die Here gee, en daar sal nie n val onder hulle wees in die besoek

van hulle nie. En dit is wat hulle sal gee, almal wat by die inspeksie verbygaan: die helfte van die didrachma, wat is volgens die heilige didrachma – twintig obols die didrachma – en die helfte van die didrachma is n bydrae aan die Here. Almal wat verbygaan vir die inspeksie, van twintig jaar oud en ouer, sal die bydrae aan die Here gee. Die ryk een sal nie meer byvoeg nie, en die arm een sal nie minder gee nie as die helfte van die didrachma wanneer hulle die bydrae aan die Here gee, om versoening te doen vir julle siele. En jy sal die silwer van die bydraes van die seuns van Israel neem, en jy sal dit gee vir die diens van die tent van die getuienis, en dit sal vir die seuns van Israel n gedenkteken voor die Here wees, om versoening te doen vir julle siele. En die Here het met Moses gepraat en gesê, maak n brons wasbak, en n brons basis daarvoor, sodat hulle kan was; en jy sal dit plaas tussen die tent van die getuienis en die altaar; en jy sal water daarin gooi. En Aäron en sy seuns sal daaruit hulle hande en hulle voete met water was. Wanneer hulle in die tent van die getuienis ingaan, sal hulle met water was, en hulle sal nie sterwe nie, wanneer hulle tot die altaar nader om te dien en om die brandoffers aan die Here op te offer. Hulle sal die hande en die voete met water was wanneer hulle in die tent van die getuienis ingaan, hulle sal met water was sodat hulle nie mag sterwe nie, en dit sal vir hulle n ewige insetting wees, vir hom en sy geslagte na hom. En die Here het met Moses gepraat en gesê, en jy moet speserye neem, die blom van uitgesoekte mirre vyfhonderd sikkels, en van welriekende kaneel die helfte hiervan tweehonderd vyftig, en van welriekende riet tweehonderd vyftig, en van kassia vyfhonderd sikkels van die

heilige, en olie van olywe een hin. En jy sal dit maak tot n heilige salwingsolie, n geparfumeerde salf volgens die kuns van die parfuummaker, dit sal n heilige salwingsolie wees. En jy sal daarmee die tent van die getuienis salf, en die ark van die tent van die getuienis, en al die voorwerpe daarvan, en die lampstaander en al die voorwerpe daarvan, en die altaar van die wierook, en die altaar van die brandoffers en al die voorwerpe daarvan, en die tafel en al die voorwerpe daarvan, en die wasbak. En jy sal hulle heilig, en dit sal heilig van die heiliges wees; almal wat hulle aanraak, sal geheilig word. En jy sal Aaron en sy seuns salf, en jy sal hulle heilig om vir my as priesters te dien. En aan die seuns van Israel sal jy spreek en sê: Hierdie heilige salwingsolie sal vir julle wees vir julle geslagte. Op die vlees van n mens sal dit nie gesalf word nie, en volgens hierdie samestelling sal julle nie vir julleself net so maak nie, heilig is dit, en n heiligdom sal dit vir julle wees. Wie dit net so doen, en wie daarvan aan n vreemdeling gee, sal uit sy volk uitgeroei word. En die Here het tot Moses gesê: Neem vir jouself speserye, mirre, oniks, galbanum van soetgeur en deursigtige wierook; dit sal gelyk aan gelyk wees. En hulle sal daarin wierook maak, geparfumeerde werk van n parfumeerder, gemeng, rein, heilige werk. En jy sal hiervan fyn klop, en jy sal dit voor die getuienisse in die tent van getuienis plaas, van waar Ek aan jou van daar bekend sal word; die wierook sal vir julle heilig van die heiliges wees. Volgens hierdie samestelling sal julle nie vir julleself maak nie; dit sal vir julle n heiligdom vir die Here wees; Wie ook al dit net so maak sodat hy daaraan ruik, sal uit sy volk vergaan.

31

En die Here het met Moses gepraat en gesê: Kyk, Ek het by naam geroep Besaleël, die seun van Uri, die seun van Hur, uit die stam van Juda. En ek het hom gevul met goddelike gees van wysheid en verstand en kennis, in elke werk om te dink, en om te ontwerp, om te werk die goud, en die silwer, en die brons, en die hiosint, en die pers, en die gespin skarlakenrooi, en die klipwerk, en in die werke van die timmerwerk van die hout, om te werk volgens al die werke. En ek het hom gegee en Eliab die seun van Ahisamag uit die stam van Dan; en aan elke verstandige hart het ek verstand gegee; en hulle sal maak alles wat ek jou beveel het, die tent van die getuienis, en die ark van die verbond, en die versoendeksel wat daarop is, en die toerusting van die tent, en die altare, en die tafel en al die voorwerpe daarvan, en die rein lampstaander en al die voorwerpe daarvan en die wasbak en sy basis, en die diensklere van Aäron, en die klere van sy seuns om vir my as priesters te dien, en die salfolie, en die wierook van die heilige samestelling; volgens alles wat ek jou beveel het, sal hulle maak. En die Here het met Moses gepraat en gesê, En jy moet die seuns van Israel beveel en sê, Sien, en julle sal my sabbatte hou; dit is n teken tussen my en julle vir julle geslagte, sodat julle mag weet dat Ek die Here is wat julle heilig maak. En julle sal die sabbatte hou, omdat hierdie heilig is vir die Here aan julle; die een wat dit ontheilig, sal sekerlik doodgemaak word, almal wat daarin werk sal doen, daardie siel sal uitgeroei word uit die midde van sy

volk. Ses dae sal jy werke doen, maar die sewende dag is sabbatte, n heilige rus aan die Here. Elkeen wat werk doen op die sewende dag sal ter dood gebring word. En die seuns van Israel sal die sabbatte onderhou, om dit te doen vir hulle geslagte. n Ewige verbond tussen my en die seuns van Israel, dit is n ewige teken tussen my en hulle, want in ses dae het die Here die hemel en die aarde gemaak, en op die sewende dag het Hy opgehou en gerus. En Hy het aan Moses gegee, toe Hy opgehou het om met hom te spreek op die berg Sinai, die twee tablette van die getuienis, kliptablette geskryf met die vinger van God.

32

En die volk het gesien dat Moses vertraag het om van die berg af te daal, het die volk teen Aaron saamgekom, en hulle sê vir hom: Staan op en maak vir ons gode wat voor ons sal gaan, want hierdie Moses, die man wat ons uit die land van Egipte uitgelei het, ons weet nie wat van hom geword het nie. En Aaron sê vir hulle: Verwyder die goue oorringe wat in die ore van julle vroue en dogters is, en bring dit na my toe. En al die volk het die goue oorringe in hulle ore afgeneem, en hulle het dit na Aäron gebring. En hy het dit uit hulle hande ontvang, en dit met die stilus gevorm, en dit n gegote kalf gemaak, en gesê: Hierdie is jou gode, Israel, wat jou uit die land Egipte opgebring het. En Aaron het n altaar daarteenoor gebou, en Aaron het verkondig en gesê: Môre is n fees van die Here. En vroeg die volgende dag opgestaan het, het hy brandoffers gebring, en hy het n offer van

verlossing gebring, en die volk het gesit om te eet en te drink, en hulle het opgestaan om te speel. En die Here het met Moses gepraat en gesê: Gaan met spoed, klim af van hier, want jou volk wat jy uit die land Egipte uitgelei het, het wetteloos gehandel. Hulle het vinnig afgewyk van die weg wat Ek aan hulle beveel het, hulle het vir hulleself n kalf gemaak, en hulle het dit aanbid, en hulle het daaraan geoffer, en hulle het gesê: Hierdie is jou gode, Israel, wat jou uit die land Egipte opgebring het. En nou laat my toe, en terwyl ek kwaad is met woede teen hulle, sal ek hulle vernietig, en ek sal jou n groot nasie maak. En Moses het voor die Here God gesmeek, en het gesê: Waarom, Here, is U toornig met woede teen u volk, wat U uit die land van Egipte uitgelei het met groot krag, en met u hoë arm? Moenie die Egiptenare ooit laat sê nie: Met boosheid het Hy hulle uitgelei om hulle in die berge dood te maak en om hulle volkome van die aarde af te vernietig. Hou op met die woede van jou toorn, en word genadig oor die boosheid van jou volk, terwyl jy Abraham en Isak en Jakob onthou, jou dienaars, aan wie jy by jouself gesweer het, en jy het met hulle gespreek en gesê, ek sal julle nageslag vermenigvuldig soos die sterre van die hemel in menigte; en al hierdie land wat jy gesê het om aan hulle te gee, en hulle sal dit vir ewig besit. En die Heer was versoend om sy volk te bewaar. En Moses het omgedraai en van die berg afgegaan; en die twee tablette van die getuienis was in sy hande, kliptablette beskryf aan beide hul kante, van hier en van daar was hulle geskryf; en die tablette was die werk van God, en die skrif was die skrif van God gegraveer in die tablette. En nadat Josua die stem van die volk wat uitroep gehoor het, sê hy vir

Moses: Stem van oorlog in die kamp. En hy sê: Dit is nie die stem van dié wat in oorwinning lei nie, nog die stem van dié wat in nederlaag lei nie, maar die stem van dié wat in wyn lei, hoor ek. En toe hy die kamp nader kom, sien hy die kalf en die danse; en kwaad geword met woede het Moses die twee tablette uit sy hande gegooi, en hy het hulle by die berg vergruis; en hy het die kalf wat hulle gemaak het, geneem, het dit in vuur verbrand, en het dit fyn gemaal, en het dit op die water gestrooi, en het dit aan die seuns van Israel laat drink. En Moses het vir Aaron gesê: Wat het hierdie volk aan jou gedoen, dat jy so n groot sonde oor hulle gebring het? En Aaron het vir Moses gesê: Moenie kwaad wees nie, heer, want jy ken die drift van hierdie volk. Hulle sê immers vir my: Maak vir ons gode wat voor ons sal uitgaan, want hierdie Moses, die man wat ons uit Egipte uitgelei het, ons weet nie wat van hom geword het nie. En ek het vir hulle gesê, as daar by iemand goud ornamente is, verwyder dit, en hulle het dit vir my gegee, en ek het dit in die vuur gegooi, en hierdie kalf het uitgekom. En Moses het die volk gesien dat hulle verstrooi is; want Aaron het hulle verstrooi, n spotding vir hulle teenstanders. En Moses het op die hek van die kamp gestaan, en gesê, Wie is vir die Here? Laat hom na my kom. Hulle het dus almal saamgekom na hom toe, al die seuns van Levi. En hy sê vir hulle: So sê die Here, die God van Israel: Plaas elkeen sy swaard op sy dy, en gaan deur en keer terug van poort tot poort deur die kamp, en maak dood elkeen sy broer, en elkeen sy naaste, en elkeen sy naaste. En die seuns van Levi het gedoen soos Moses tot hulle gespreek het, en daar het uit die volk op daardie dag ongeveer drie duisend mans geval. En Moses het vir hulle gesê:

Julle het vandag julle hande aan die Here gevul, elkeen deur sy seun of deur sy broer, sodat n seën op julle gegee word. En dit het gebeur die volgende dag dat Moses vir die volk gesê het: Julle het n groot sonde gesondig, en nou sal ek na God opgaan sodat ek versoening kan doen vir julle sonde. Moses het egter na die Here teruggekeer en gesê: Ek smeek u, Here, hierdie volk het n groot sonde begaan, en hulle het vir hulleself goue gode gemaak. En nou, as U inderdaad hulle sonde vergewe, vergewe; maar indien nie, wis my uit uit U boek wat U geskryf het. En die Here het vir Moses gesê, as iemand voor My gesondig het, sal Ek hulle uit my boek uitwis. Nou maar gaan, kom af, en lei hierdie volk na die plek wat ek vir jou gesê het; kyk, my boodskapper sal voor jou aangaan; maar op die dag wat ek besoek, sal ek hulle sonde op hulle bring. En die Here het die volk getref oor die maaksel van die kalf wat Aaron gemaak het.

33

En die Here het vir Moses gesê: Gaan voor, trek op van hier, jy en jou volk wat jy uit die land van Egipte uitgelei het, na die land wat Ek aan Abraham en Isak en Jakob gesweer het met die woorde: Aan julle nageslag sal Ek dit gee. En Ek sal my boodskapper voor jou uit saamsend, en hy sal die Amoriet, en Hetiet, en Feresiet, en Girgasiet, en Hewiet, en Jebusiet, en Kanaäniet uitdryf. En Ek sal jou inbring in n land wat vloei van melk en heuning, maar Ek sal nie saam met jou optrek nie, omdat jy n hardnekkige volk is, sodat Ek jou nie op die pad

verteer nie. En toe die volk hierdie slegte woord gehoor het, het hulle getreur in rou. En die Here het aan die seuns van Israel gesê: Julle is n styfnek volk, pas op, anders sal Ek n ander plaag op julle bring en julle verslind. Verwyder nou daarom die klere van julle trots en die wêreldse versiersels, en Ek sal aan jou wys wat Ek aan jou sal doen. En die seuns van Israel het hulle versiersels en hulle kledingstuk van die berg Horeb afgeneem. En Moses het sy tent geneem en dit buite die kamp opgeslaan, ver van die kamp, en dit is genoem Tent van Getuienis, en dit het gebeur dat almal wat die Here gesoek het, uitgegaan het na die tent wat buite die kamp was. Wanneer Moses in die tent buite die kamp sou ingaan, het al die volk gestaan en gekyk, elkeen by die deure van sy tent, en het Moses waargeneem terwyl hy weggaan totdat hy in die tent ingaan. Soos Moses in die tent ingegaan het, het die pilaar van die wolk afgekom, en het by die deur van die tent gestaan, en het met Moses gepraat; en het met Moses gepraat. En al die mense het die pilaar van die wolk gesien wat by die deur van die tent staan; en al die mense het opgestaan en neergebuig, elkeen by die deur van sy tent. En die Here het met Moses gespreek, gesig tot gesig, soos iemand met sy eie vriend sal spreek, en hy het teruggekeer na die kamp, maar die bediende Josua, seun van Nun, n jong man, het nie uit die tent uitgegaan nie. En Moses het aan die Here gesê: Kyk, U sê aan my, bring hierdie volk op, maar U het nie aan my bekend gemaak wie U saam met my sal stuur nie, tog het U aan my gesê, Ek ken jou bo almal, en jy het guns by My. As ek daarom guns voor jou gevind het, openbaar jouself duidelik aan my sodat ek jou mag sien, sodat ek guns voor jou gevind het, en sodat ek mag

weet dat hierdie groot nasie jou volk is. En Hy sê: Ek self sal voor jou gaan, en Ek sal jou rus gee. En hy sê na hom toe: As jy nie self saamgaan nie, moet my nie van hier lei nie. En hoe sal dit waarlik bekend wees dat ek guns gevind het by jou, ek en jou volk, behalwe as jy saam met ons gaan? En ek sal verheerlik word, ek sowel as jou volk, bo al die nasies, soveel as wat op die aarde is. En die Here het tot Moses gesê: Hierdie woord wat jy gespreek het, sal Ek vir jou doen, want jy het guns voor My gevind, en Ek ken jou bo almal. En hy sê: Wys jouself aan my. En Hy het gesê, Ek sal voor jou verbygaan in my heerlikheid, en Ek sal my Naam uitroep, die Here, voor jou, en Ek sal barmhartig wees teenoor wie Ek barmhartig wil wees, en Ek sal My ontferm oor wie Ek My wil ontferm. En Hy het gesê: Jy sal nie in staat wees om my gesig te sien nie, want geen mens sal my gesig sien en lewe nie. En die Here het gesê, Kyk, daar is n plek by My, jy sal staan op die rots; Wanneer my heerlikheid verbygaan, sal Ek jou in die opening van die rots plaas, en Ek sal jou met my hand bedek, totdat Ek verbygaan. En Ek sal my hand wegneem, en dan sal jy my agterkant sien, maar my gesig sal nie aan jou gesien word nie.

34

En die Here het vir Moses gesê: Kap vir jouself twee kliptablette, soos die eerste, en gaan op na My in die berg, en Ek sal op die tablette die woorde skryf wat in die eerste tablette was, wat jy gebreek het. En word gereed in die môre, en jy sal opgaan op die

berg Sinai, en jy sal daar vir My staan op die top van die berg. En niemand mag saam met jou opgaan nie, en niemand mag op die hele berg gesien word nie, en die skape en beeste mag nie naby daardie berg wei nie. En hy het twee kliptablette uitgekap, net soos die eerste, en Moses het vroeg opgestaan en opgegaan na die berg Sinai, soos die Here hom beveel het, en Moses het die twee kliptablette geneem. En die Here het in n wolk afgedaal, en Hy het daar by hom gestaan, en hy het die Naam van die Here uitgeroep. En die Here het verby voor sy gesig gegaan, en die Here God het geroep: barmhartig en genadig, lankmoedig en oorvloedig in genade en waar, en geregtigheid bewarend en genade tot duisende, wegnemend wetteloosheide en ongeregtighede en sondes, en Hy sal nie die skuldige reinig nie, bringend wetteloosheide van vaders op kinders en op kinders van kinders op die derde en vierde geslag. En Moses het gehaas en op die aarde neergebuig en aanbid; en hy het gesê, as ek guns voor jou gevind het, laat my Here met ons saamgaan; want die volk is hardnekkig, en sal jy ons sondes en ons wetteloshede wegneem, en ons sal aan jou behoort. En die Here het vir Moses gesê: Kyk, Ek sluit met jou n verbond voor jou hele volk; Ek sal heerlike dinge doen wat nog nooit in die hele wêreld en in enige nasie plaasgevind het nie, en al die mense onder wie jy is, sal die werke van die Here sien, want dit is wonderlik wat Ek vir jou sal doen. Gee aandag, jy, aan alles wat ek jou beveel; kyk, ek dryf voor julle gesig uit die Amoriet, en Kanaäniet, en Perisiet, en Hethiet, en Hewiet, en Girgasiet, en Jebusiet. Gee aandag vir jouself, dat jy nooit n verbond sluit met die inwoners van die land waarin jy ingaan nie, sodat dit nie vir jou n struikelblok

onder julle word nie. Julle sal hulle altare afbreek, en hulle pilare verbreek, en hulle bosse afsny, en die gesnede beelde van hulle gode met vuur verbrand. Julle mag nie ander gode aanbid nie, want die Here God is n jaloerse God met n jaloerse naam. Moenie ooit n verbond maak met die inwoners op die land nie, en hulle sal hoereer agter hulle gode aan, en hulle sal offer aan hulle gode, en hulle sal jou nooi, en jy sal eet van hulle s'n, en jy sal neem van hulle dogters vir jou seuns, en jy sal gee van jou dogters aan hulle seuns, en jou dogters sal hoereer agter hulle gode aan, en jou seuns sal hoereer agter hulle gode aan. En jy sal nie gegote gode vir jouself maak nie. En jy sal die fees van die ongesuurde brood hou; sewe dae lank sal jy ongesuurde brood eet, net soos Ek jou beveel het, op die vasgestelde tyd in die maand van die nuwe graan, want in die maand van die nuwe graan het jy uit Egipte uitgetrek. Elke eersgeborene wat die baarmoeder open, behoort aan My toe, die manlike diere, elke eersgeborene van n kalf en eersgeborene van n skaap. En die eersgeborene van n lasdier sal jy loskoop met n skaap; maar as jy dit nie loskoop nie, sal jy n prys gee. Elke eersgeborene van jou seuns sal jy loskoop; jy sal nie met leë hande voor my verskyn nie. Ses dae werk, maar op die sewende sal jy rus; by die saai en by die oes is daar rus. En jy sal vir my n fees van weke hou, die begin van die koring-oes, en n fees van versameling in die middel van die jaar. Drie kere per jaar sal al jou manlike persone voor die Here, die God van Israel, verskyn. Wanneer Ek die nasies voor jou gesig uitdryf en jou grense vergroot, sal niemand jou land begeer nie, wanneer jy drie keer per jaar opgaan om voor die Here jou God gesien te word.

Moenie op suurdeeg die bloed van my offers slag nie, en die offers van die pasgafees mag nie tot die môre oorbly nie. Die eerste vrugte van jou aarde sal jy plaas in die huis van die Here jou God, jy sal nie n lam kook in die melk van sy moeder nie. En die Here het vir Moses gesê: Skryf vir jouself hierdie woorde, want op grond van hierdie woorde het Ek n verbond met jou en met Israel gemaak. En Moses was daar voor die Heer veertig dae en veertig nagte; hy het nie brood geëet nie, en hy het nie water gedrink nie, en hy het op die tablette hierdie woorde van die verbond geskryf, die tien woorde. Toe Moses van die berg af kom, en die twee tablette op Moses se hande was, terwyl hy van die berg af kom, het Moses nie geweet dat die aansig van die kleur van sy gesig verheerlik is toe hy met hom gepraat het nie. En Aaron en al die ouderlinge van Israel het Moses gesien, en die voorkoms van die kleur van sy gesig was verheerlik. En hulle was bang om hom te nader. En Moses het hulle geroep, en Aaron en al die leiers van die vergadering het na hom teruggekeer, en Moses het tot hulle gespreek. En na hierdie dinge het al die seuns van Israel na hom toe gekom. En hy het hulle alles beveel, so veel as wat die Here hom op die berg Sinai beveel het. En aangesien hy opgehou het om met hulle te praat, het hy n bedekking op sy gesig geplaas. Wanneer Moses maar sou ingaan voor die Here om met Hom te spreek, is die bedekking weggeneem totdat hy uitgaan, en nadat hy uitgegaan het, het hy aan al die seuns van Israel gespreek soveel as wat die Here aan hom beveel het. En die seuns van Israel het die gesig van Moses gesien, dat dit verheerlik is; en Moses het n bedekking op sy eie gesig geplaas, totdat hy sou ingaan om met hom te praat.

35

En Moses het die hele vergadering van die seuns van Israel bymekaargemaak, en gesê: Hierdie is die woorde wat die Heer gesê het om te doen. Ses dae sal jy werk doen, maar die sewende dag is rus, heilig, sabbat, rus vir die Here; elkeen wat werk doen op hierdie dag, laat hom sterf. Julle mag nie vuur brand in enige van julle wonings op die dag van die sabbat nie, Ek is die Here. En Moses het gesê tot die hele vergadering van die seuns van Israel: Hierdie is die woord wat die Here beveel het: Neem van julleself n offergawe vir die Here; almal wat gewillig is in die hart, sal die eerstelinge vir die Here bring: goud, silwer, brons, hiasintviooltjie, pers, skarlaken dubbel gespin, en fyn linne gespin, en bokhare, en velle van ramme rooi geverf, en blou velle, en onverganklike hout, en sardiusstene, en stene vir die gravering vir die skouerkleed en die lang kleed. En elkeen wat wys van hart onder julle is, laat hom kom en werk alles wat die Here beveel het: Die tent, en die gordyne, en die bedekkings, en die gordyne, en die pale, en die pilare, en die ark van die getuienis, en die drapale daarvan, en die versoendeksel daarvan, en die voorhangsel, en die tafel en al die voorwerpe daarvan, en die lampstaander van die lig en al die voorwerpe daarvan, en die altaar en al die voorwerpe daarvan, en die heilige klere van Aäron die priester, en die klere waarin hulle sal dien, en die tunieke vir die seuns van Aäron van die priesterskap, en die olie van die salwing, en die wierook van die samestelling. En die hele vergadering van die seuns van Israel

het van Moses weggegaan. En hulle het elkeen gebring wat hulle hart gedra het, en soveel as dit aan hulle siel gelyk het, n offering, en hulle het n offering aan die Here gebring vir al die werke van die tent van die getuienis, en vir al die dienste daarvan en vir al die klere van die heilige. En die mans het van die vroue gebring, almal vir wie dit reg gelyk het in hulle gedagtes, hulle het seëls gebring, en oorbelle, en ringe, en gevlegte kettings, en armbande, elke goue voorwerp. En almal wat offergawes van goud aan die Here gebring het, en by wie fyn linne gevind was, en hiasinblou velle en rooigekleurde ramsvelle, het dit gebring. En almal wat n offergawe afgeneem het, het silwer en brons gebring, die offergawes aan die Here, en by wie onverganklike hout gevind is, en vir al die werke van die voorbereiding het hulle gebring. En elke vrou wat wys van verstand was om met die hande te spin, het gespin dinge gebring: die hiasintos, en die purper, en die skarlakenrooi, en die fyn linne. En al die vrouens vir wie dit in hulle verstand geskyn het in wysheid, het die bokhare gespin. En die leiers het die smaragklippe gebring, en die klippe vir die vulling vir die skouerstuk, en die borsstuk, en die speserye, en vir die salfolie, en die reukwerk. En elke man en vrou wie se verstand hulle gedra het om in te gaan om al die werke te doen wat die Here deur Moses beveel het om te doen, het die seuns van Israel n offering aan die Here gebring. En Moses het gesê aan die seuns van Israel: Kyk, God het by naam geroep Besaleël, die seun van Uri, die seun van Hur, van die stam van Juda, en het hom gevul met goddelike gees van wysheid en verstand, en kennis van alles, om te ontwerp volgens al die werke van vakmanskap, om

te maak die goud en die silwer en die brons, en om te sny die klip, en om te bewerk die hout, en om te maak in elke werk van wysheid. En Hy het inderdaad in die verstand gegee om te onderrig aan hom en aan Eliab die seun van Ahisamag, van die stam van Dan. En Hy het hulle gevul met wysheid, verstand, insig, om alles te verstaan om te maak die werke van die heilige, en die geweefde en geborduurde dinge te weef met die skarlakenrooi en met die fyn linne, om elke werk van vakmanskap en kunstigheid te maak.

36

En Bezalel en Eliab het gemaak, en almal wat wys van verstand was, aan wie wysheid en kennis gegee is, om te verstaan om al die werke te doen volgens die heilige pligte, volgens alles wat die Here beveel het. En Moses het Besaleel en Eliab geroep, en almal wat die wysheid het aan wie God kennis in die hart gegee het, en almal wat gewillig was om na die werke te kom, sodat hulle dit kon voltooi. En hulle het van Moses al die bydraes geneem wat die seuns van Israel gebring het vir al die werke van die heilige om dit te doen, en hulle het nog steeds die gawes ontvang wat elke oggend deur dié wat dit bring, gebring is. En al die wyse manne wat die werke van die heilige gedoen het, het gekom, elkeen volgens sy werk wat hulle verrig het. En hy het vir Moses gesê dat die volk n oorvloed bring volgens die werke wat die Here beveel het om te doen. En Moses het beveel, en hy het in die kamp uitgeroep en gesê: Man en vrou moet nie langer werk

aan die eerstelinge van die heilige nie, en die volk is verhinder om nog te offer. En die werk was voldoende vir hulle om die konstruksie te voltooi, en hulle het oorgelaat. En almal wat wys was onder die werkendes het die heilige gewade gemaak wat vir Aäron die priester is, soos die Here aan Moses beveel het. En hy het die skouerkleed gemaak van goud, en blou, en pers, en gespinde skarlakenrooi, en gedraaide fyn linne; en die plate van die goud is gesny tot hare, sodat dit saamgeweef kon word met die blou, en die pers, en met die deurgaans gespinde skarlakenrooi, en die gedraaide fyn linne; hulle het dit as geweefde werk gemaak; skouerstukke wat saamvoeg van beide die dele, geweefde werk in mekaar ineengevleg volgens sigself. Van hom het hulle dit gemaak volgens sy werk, van goud, en blou, en pers, en skarlakenrooi gedraai, en fyn linne gedraai, soos die Here aan Moses beveel het; en hulle het albei die smaragklippe gemaak, saamgevoeg en omring met goud, gegraveer en uitgekerf met n gravering van n seël van die name van die seuns van Israel; en hy het hulle op die skouers van die efod geplaas, klippe van gedagtenis van die seuns van Israel, soos die Here aan Moses beveel het. En hulle het die borsplaat gemaak, geweefde werk in variëteit volgens die werk van die efod, van goud, en blou, en pers, en gespin skarlaken, en gedraaide fyn linne; hulle het die borsplaat vierkant dubbel gemaak; n span die lengte, en n span die breedte dubbel. En saamgeweef is in hom n stof met stene in vier rye; ry van stene, sardius en topaas en smarag, die eerste ry; en die tweede ry, karbonkel en saffier en jaspis; en die derde ry, ligure en agaat en ametis; en die vierde ry, krisoliet en beril en oniks omring met

goud, en saamgebind met goud. En die stene was uit die name van die seuns van Israel, twaalf, uit hulle name gegraveer in seëls, elkeen volgens sy eie naam vir die twaalf stamme. En hulle het op die borsplaat saamgevlegde franjes gemaak, vlegwerk, uit suiwer goud. En hulle het twee goue skouerstukke gemaak, en twee goue ringe, en hulle het die twee goue ringe op beide die kante van die borsplaat geplaas. En hulle het die goue vlegsels op die ringe aan weerskante van die borsplaat geplaas; en die twee vlegsels in die twee bydraes. En hulle het dit op die twee klein skilde geplaas; en hulle het dit op die skouers van die efod geplaas teenoorgesteld aan die voorkant. En hulle het twee goue ringe gemaak, en hulle het dit geplaas op die twee vlerke op die rand van die borsplaat, en op die rand van die agterkant van die efod van binne; En hulle het twee goue ringe gemaak, en hulle het dit geplaas op albei die skouers van die efod van onder dit, aan die voorkant by die voeging van bo van die geweefde band van die efod; en hy het die borsplaat vasgemaak van die ringe wat op dit was na die ringe van die efod, vasgehou met die blou koord, saamgevleg in die stof van die efod, sodat die borsplaat nie losmaak van die efod nie, soos die Here vir Moses beveel het. En hulle het die onderkleed onder die skouertstuk gemaak, geweefde werk, heeltemal blou; en die opening van die onderkleed in die middel was deurgeweef, ineengevleg, met n rand rondom die opening, onverbreekbaar; En hulle het op die soom van die onderkleed van onder granate gemaak, van blou, en purper, en skarlaken gespin, en fyn linne gedraai. En hulle het goue klokkies gemaak, en hulle het die klokkies op die soom van die onderkleed rondom tussen die granate geplaas; n goue

klokkie en n granaat op die soom van die onderkleed rondom, om te dien, soos die Here Moses beveel het. En hulle het tunieke van fyn linne gemaak, geweefde werk, vir Aäron en sy seuns, en die tulbande van fyn linne, en die tulband van fyn linne, en die onderklere van gedraaide fyn linne, en hulle gordels van fyn linne, en blou, en pers, en bloedrooi gespinde materiaal, geborduurde werk, op die manier wat die Here vir Moses beveel het. En hulle het die goue plaat gemaak, die afgesonderde deel van die heilige, van suiwer goud; en het letters daarop geskryf, gegraveer soos n seël: Heiligdom vir die Here. En hulle het dit op die blou koord geplaas, sodat dit op die tulband van bo af kon lê, op die manier wat die Here vir Moses beveel het.

37

En hulle het vir die tent tien gordyne gemaak: agt-en-twintig el die lengte van die een gordyn; dieselfde was dit vir almal; en vier el die breedte van die een gordyn. En hulle het die voorhangsel gemaak van blou, en pers, en bloedrooi gespin, en fyn linne gedraai, weefwerk van gerubs; en hulle het dit geplaas op vier onverganklike pilare oorgetrek met goud; en die kapitele daarvan was goud, en die basisse daarvan vier silwer. En hulle het die gordyn van die deure van die tent van die getuienis gemaak van blou, en purper, en gespinde skarlaken, en gedraaide fyn linne, geweefde werk van die gerubs; en hulle vyf pilare, en die ringe; en hulle kapitele, en hulle bande het hulle met goud oortrek; en hulle vyf basisse van brons. En hulle het

die voorhof aan die suidekant gemaak, gordyne van die voorhof van fyn gedraaide linne honderd op honderd; en die pilare daarvan twintig, en die basisse daarvan twintig. En die kant na die Noorde, honderd op honderd; en die kant na die Suide, honderd op honderd; en hulle pilare twintig, en hulle basisse twintig; En die kant na die see gordyne vyftig el; hulle pilare tien, en hulle basisse tien; En die kant na die ooste vyftig el gordyne, vyftien el die aan die agterkant; en hulle pilare drie, en hulle basisse drie; En op die tweede agterkant weerskante by die poort van die hof, gordyne vyftien el; hulle pilare drie, en hulle basisse drie; al die gordyne van die tent van fyn linne gedraai. En die basisse van hulle pilare was brons, en hulle hake was silwer, en hulle kapitele was oortrek met silwer, en die pilare was oortrek met silwer, almal die pilare van die hof; en die gordyn van die hek van die hof was werk van n borduurder van blou, en pers, en skarlaken gespin, en fyn linne gedraai; twintig el die lengte, en die hoogte en die breedte vyf el gelyk aan die doeke van die hof; en hulle pilare was vier, en hulle basisse was vier brons, en hulle hake was silwer, en hulle kapitele was oortrek met silwer. En al die penne van die hof rondom was van brons, en hulle self was oortrek met silwer. En hierdie is die samestelling van die tent van die getuienis, soos aan Moses beveel is, dat die bediening van die Leviete deur Ithamar, die seun van Aäron die priester, moes wees. En Besaleël die seun van Uri, van die stam van Juda, het gemaak soos die Here aan Moses beveel het, en Eliab die seun van Ahisamag van die stam van Dan, wat die meester vakman was van die geweefde dinge en die geborduurde werke en bonte werke, om te weef met die

skarlakenrooi en die fyn linne.

38

En Besalel het die ark gemaak, en het dit met suiwer goud van binne en van buite oorbedek; en het vir dit vier goue ringe gegiet; twee op die een kant, en twee op die tweede kant, wyd vir die draagpale, sodat dit daarmee gedra kon word. En hy het die versoendeksel bo-op die ark van suiwer goud gemaak, en die twee gerubs van goud; een gerub op die een punt van die versoendeksel, en een gerub op die tweede punt van die versoendeksel, wat met hulle vlerke oor die versoendeksel oorskadu. En hy het die tafel wat voorlê gemaak van suiwer goud, en hy het vier ringe daarvoor gegiet, twee op die een sy, en twee op die tweede sy, wyd, sodat dit gedra kon word met die draagstokke in hulle. En hy het die pale van die ark en van die tafel gemaak, en hy het hulle met goud oortrek. En hy het die voorwerpe van die tafel gemaak, die skottels en die reukofferhouers en die bekers en die plengofferhouers waarmee uitgegiet sal word, van goud. En hy het die lampstaander wat verlig gemaak, goud, solied die stam, en die takke van beide die kante daarvan; van die takke daarvan die lote van die takke daarvan die lote uitstekend; drie van hierdie een, en drie van hierdie een, gelyk gemaak met mekaar. En die lampe daarvan, wat op die uiterstes is, amandelvormig daarvan; en die inlegsels daarvan, sodat die lampe op hulle mag wees; en die sewende inlegsel, die een op die end van die lampstaander, op die top van

bo, solied geheel van goud; En sewe lampe daarop van goud, en die tange daarvan van goud, en die snuiters daarvan van goud. Hierdie een het die pilare met silwer oorgetrek, en goue ringe vir die pilaar gegiet, en die stawe met goud oorgetrek, en die pilare van die voorhangsel met goud oorgetrek, en goue hake gemaak. Hierdie Een het ook die ringe van die tent van goud gemaak, en die ringe van die hof, en ringe om die bedekking van bo van brons uit te strek; Hierdie Een het die silwer kapitele van die tent gegiet, en die brons kapitele van die deure van die tent, en die hek van die hof; en hy het silwer hake vir die pilare gemaak, op die pilare het hierdie een hulle met silwer oorgetrek; Hierdie Een het die penne van die tent gemaak, en die penne van die hof van brons; Hierdie Een het die brons altaar gemaak uit die brons vuurpanne, wat aan die manne behoort het wat opstand gemaak het met die vergadering van Korag; Hierdie Een het al die voorwerpe van die altaar gemaak, en sy vuurpan, en die basis, en die bakke, en die brons vleishoeke; Hierdie Een het vir die altaar n rooster gemaak, werk van netwerk, van onder die vuurpan onder dit tot by die helfte daarvan; en hy het vir dit vier ringe geplaas uit die vier dele van die rooster van die altaar, van brons, wyd vir die pale, sodat die altaar daarin gelig kon word; Hierdie Een het die heilige olie van die salwing gemaak, en die samestelling van die wierook, rein werk van n reukbereider; Hierdie Een het die brons wasbak gemaak, en sy basis van brons uit die spieëls van die vroue wat gevas het, wat gevas het by die deure van die tent van die getuienis, op die dag wat hy dit opgerig het. En hy het die bak gemaak, sodat Moses en Aaron en sy seuns daaruit hulle hande en voete kon was

wanneer hulle die tent van die getuienis ingaan, of wanneer hulle na die altaar nader om te dien; hulle het daaruit gewas, net soos die Here aan Moses beveel het.

39

Al die goud wat gemaak was in die werke volgens al die werk van die heilige dinge, het geword goud van die eerstelinge, nege-en-twintig talente, en sewehonderd-en-twintig sikkels volgens die heilige sikkel; En silwer offering van die getelde manne van die vergadering: honderd talente, en duisend sewehonderd-vyf-en-sewentig sikkels; een dragma per hoof, die helfte van die sikkel, volgens die heilige sikkel; Almal wat verbygaan by die telling van twintig jaar oud en ouer, in die sestig tienduisendes, en drieduisend vyfhonderd-en-vyftig. En die honderd talente van die silwer is gebruik vir die giet van die honderd kapitele van die tent, en vir die kapitele van die voorhangsel, honderd kapitele vir die honderd talente, n talent per kapiteel. En die duisend sewehonderd vyf-en-sewentig sikkels het hy gemaak vir die hake vir die pilare, en hy het hulle kapitele met goud oorgetrek, en hy het hulle versier. En die brons van die offering was sewentig talente, en duisend vyfhonderd sikkels. En hulle het daaruit gemaak die voetstukke van die deure van die tent van die getuienis, en die voetstukke van die voorhof rondom, en die voetstukke van die hek van die voorhof, en die penne van die tent, en die penne van die voorhof rondom, en die brons rooster van die altaar, en al die voorwerpe van die altaar, en al

die gereedskap van die tent van die getuienis. En die seuns van Israel het gemaak, soos die Here aan Moses beveel het, so het hulle gemaak. En die oorblywende goud van die offering het hulle voorwerpe gemaak om daarmee te dien voor die Here. En die oorgeblewene blou, en purper, en die skarlakenrooi het hulle diensklere vir Aäron gemaak, om daarmee te dien in die heiligdom. En hulle het die klere na Moses gebring, en die tent, en die voorwerpe daarvan, die voetstukke en die dwarsbalke daarvan, en die pilare; en die altaar, en al die voorwerpe daarvan. En die olie van die salwing, en die wierook van die samestelling, en die rein lampstaander, en die lampe daarvan, lampe van die branding, en die olie van die lig; En die tafel van die doel, en al die vate daarvan; en die brode wat voorgelê is; En die klere van die heilige, wat van Aäron is, en die klere van die seuns van hom, vir die priesterskap; En die seile van die hof, en die pilare; en die gordyn van die deure van die tent, en van die poort van die hof; En al die vate van die tent, en al die gereedskap daarvan; en die velle, velle van ramme rooigeverf, en die blou bedekkings, en van die oorblywende die bedekkings; en die penne, en al die gereedskap vir die werke van die tent van die getuienis; Soveel as die Here aan Moses beveel het, so het die seuns van Israel al die bagasie gemaak; En Moses het al die werke gesien, en hulle het dit gemaak op die manier wat die Here aan Moses beveel het, so het hulle dit gemaak, en Moses het hulle geseën.

40

En die Here het met Moses gepraat en gesê, op dag een van die eerste maand, die nuwe maan, sal jy die tent van die getuienis opstel. En jy sal die ark van die getuienis plaas, en jy sal die ark met die voorhangsel bedek. En jy sal die tafel inbring en die voorneme daarvan stel, en jy sal die lampstaander inbring en die lampe daarvan plaas. En jy sal die goue altaar plaas om wierook te brand voor die ark, en jy sal die bedekking van die voorhangsel op die deur van die tent van die getuienis plaas. En jy sal die altaar van die offergawes plaas by die deure van die tent van die getuienis; en jy sal dit rondom die tent plaas, en alles daarvan sal jy rondom heilig. En jy sal die salfolie neem, en jy sal die tent salf, en alles wat daarin is, en jy sal dit heilig, en al die voorwerpe daarvan, en dit sal heilig wees. En jy sal die altaar van die offergawes salf, en al sy voorwerpe, en jy sal die altaar heilig, en die altaar sal hoogheilig wees. En jy sal Aaron en sy seuns by die deur van die tent van getuienis bring, en jy sal hulle met water was. En jy sal vir Aaron die heilige gewade aantrek, en jy sal hom salf, en jy sal hom heilig, en hy sal vir my as priester dien. En jy sal sy seuns bring, en jy sal hulle met tunieke beklee. En jy sal hulle salf op die wyse waarop jy hulle vader gesalf het, en hulle sal vir my as priesters dien, en dit sal wees sodat daar vir hulle n salwing van priesterskap sal wees tot in ewigheid, vir hulle geslagte. En Moses het alles gedoen soveel as wat die Here hom beveel het, so het hy gedoen. En dit het gebeur in die eerste maand, die tweede jaar, toe hulle uit Egipte uitgetrek het, op die nuwe maan is die tent opgerig. En Moses het die tent opgestel en die kapitele geplaas en die dwarsbalke ingesteek en die pilare opgestel. En hy het die

gordyne oor die tent uitgestrek, en hy het die bedekking van die tent daarop van bo geplaas, soos die Here aan Moses beveel het. En nadat hy die getuienisse geneem het, het hy dit in die ark ingegooi; en hy het die pale onder die ark geplaas, en hy het die ark in die tent ingebring, en hy het die bedekking van die voorhangsel daarop geplaas, en hy het die ark van die getuienis bedek, op die manier wat die Here vir Moses beveel het. En hy het die tafel in die tent van die getuienis geplaas, aan die noordekant buitekant die voorhangsel van die tent. En hy het die brode van die voorstelling daarop geplaas voor die Here, op die wyse wat die Here aan Moses beveel het. En hy het die lampstaander in die tent van die getuienis geplaas, aan die suidekant van die tent. En hy het die lampe daarvan voor die Here geplaas, soos die Here aan Moses beveel het. En hy het die goue altaar in die tent van die getuienis voor die voorhangsel geplaas, en hy het wierook van die samestelling daarop gebrand, net soos die Here vir Moses beveel het. En die altaar van die offerandes het hy by die deure van die tent geplaas. En hy het die hof rondom die tabernakel en die altaar opgerig, en Moses het al die werk voltooi. En die wolk het die tent van die getuienis bedek, en die tent is met die heerlikheid van die Here gevul. En Moses kon nie in die tent van die getuienis ingaan nie, omdat die wolk dit oorskadu het, en die tent was gevul met die heerlikheid van die Here. Wanneer die wolk van die tent sou opgaan, het die seuns van Israel met hulle bagasie opgebreek. Indien die wolk egter nie opgegaan het nie, het hulle nie kamp opgebreek tot die dag waarop die wolk opgegaan het nie. Want n wolk was bedags op die tabernakel, en vuur was snags daarop voor die oë van die

hele Israel by al hulle vertrekke.

Numeri

1

En die Here het met Moses gepraat in die Sinai-wildernis, in die tent van die getuienis, op die eerste van die tweede maand, in die tweede jaar nadat hulle uit die land Egipte uitgegaan het, en gesê, neem die telling van die hele vergadering van Israel volgens hulle families, volgens hulle vaderhuise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle hoofde; elke manlike persoon van twintig jaar oud en ouer, almal wat in die leër van Israel kan uittrek, tel hulle volgens hulle leërafdelings; jy en Aäron moet hulle tel. En met julle sal daar wees elkeen volgens stam, elkeen van die heersers volgens die huise van die vaders sal hulle wees. En hierdie is die name van die mans wat by julle sal staan: van Ruben, Elizur seun van Sedeur. Van Simeon, Salamiel seun van Surisaddai. Van die Judah: Nahshon, seun van Aminadab. Van Issaskar, Netanel seun van Suar; van Sebulon, Eliab seun van Helon; van die seuns van Josef van Efraim, Elisama seun van Ammihud; van Manasse, Gamaliël seun van Pedasur. Van die Benjamin: Abidan, seun van Gideoni. Van die

Dan, Agieser, seun van Ammisaddai. Van die Asher, Phagaiel, seun van Echran. Van die Gad, Elisaf, seun van Raguel. Van die Naphtali, Achire, seun van Ainan. Hierdie is die aangewysdes van die vergadering, heersers van die stamme volgens hulle families, bevelvoerders oor duisende in Israel. En Moses en Aaron het hierdie mans geneem wat by name geroep is. En hulle het die hele vergadering versamel op die eerste van die maand van die tweede jaar; en hulle het geregistreer volgens hulle geslagte, volgens hulle families, volgens die getal van hulle name, van twintig jaar oud en ouer, elke manlike volgens sy hoof, op die manier wat die Here aan Moses beveel het; en hulle is getel in die woestyn van Sinai. En die seuns van Ruben, eersgeborene van Israel, het geword volgens hulle families, volgens hulle klans, volgens huise van hulle vaders, volgens getal van hulle name, volgens hulle koppe, almal manlik van twintig jaar oud en ouer, almal wat uittrek in die leër, die sensus van hulle van die stam van Ruben, ses en veertig duisend en vyfhonderd. Die seuns van Simeon volgens hulle families, volgens hulle klans, volgens hulle vaders se huise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle hoof, almal manlik van twintig jaar oud en ouer, almal wat uitgaan in die mag, die telling van hulle van die stam van Simeon, nege en vyftig duisend en drie honderd. Die seuns van Juda volgens hulle families, volgens hulle stamme, volgens hulle vaders se huise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle koppe, alle manspersone vanaf twintig jaar oud en ouer, almal wat uittrek in die leër, hulle sensus uit die stam van Juda, vier en sewentig duisend en seshonderd. Die seuns van Issaskar volgens hulle

families, volgens hulle klans, volgens huise van hulle vaders, volgens nommer van hulle name, volgens hulle koppe, alle manlike van twintig jaar oud en ouer, almal wat uittrek in die mag, hulle sensus van die stam Issaskar, vier en vyftig duisend en vier honderd. Die seuns van Sebulun volgens hulle families, volgens hulle stamme, volgens hulle vaders se huise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle hoofde, almal manlik van twintig jaar oud en ouer, almal wat uitgaan in die leër, die sensus van hulle van die stam van Sebulun, sewe en vyftig duisend en vierhonderd. Die seuns van Josef, seuns van Efraim, volgens hulle families, volgens hulle klans, volgens hulle vaderhuise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle koppe, alle manlik vanaf twintig jaar oud en ouer, almal wat uittrek in die leër, hulle sensus uit die stam Efraim, veertig duisend en vyfhonderd. Die seuns van Manasse volgens hulle families, volgens hulle klans, volgens hulle vaderlike huise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle koppe, almal manlik, van twintig jaar oud en ouer, almal wat uittrek in die leër, die sensus van hulle van die stam Manasse, twee en dertig duisend en twee honderd. Die seuns van Benjamin volgens hulle families, volgens hulle stamme, volgens hulle vaders se huise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle hoofde, almal manlik van twintig jaar oud en ouer, almal wat uittrek in die leër, die sensus van hulle van die stam Benjamin, vyf en dertig duisend en vier honderd. Die seuns van Gad volgens hulle families, volgens hulle klans, volgens hulle vaders se huise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle hoof, almal manlik van twintig jaar oud en ouer, almal wat uitgaan in die

mag, die sensus van hulle: van die stam van Gad, vyf en veertig duisend en seshonderd en vyftig. Die seuns van Dan volgens hulle families, volgens hulle klans, volgens hulle vaders se huise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle koppe, almal manlik vanaf twintig jaar oud en ouer, almal wat uitgaan in die leër, die sensus van hulle van die stam van Dan, twee en sestig duisend en sewehonderd. Die seuns van Aser volgens hulle families, volgens hulle stamme, volgens die huise van hulle vaders, volgens die getal van hulle name, volgens hulle hoof, alles manlik van twintig jaar oud en ouer, almal wat uittrek in die leër, die sensus van hulle van die stam van Aser, een en veertig duisend en vyfhonderd. Die seuns van Naftali volgens hulle families, volgens hulle stamme, volgens hulle vaderlike huise, volgens die getal van hulle name, volgens hulle hoofde, almal manlik van twintig jaar oud en ouer, almal wat uitgaan in die leër, die sensus van hulle van die stam Naftali, drie en vyftig duisend en vier honderd. Hierdie was die sensus wat Moses en Aaron en die heersers van Israel uitgevoer het, twaalf mans, een man vir elke stam, volgens die stam van hulle voorvaderlike huise. En die hele sensus van die seuns van Israel met hulle mag van twintig jaar oud en ouer, almal wat uitgaan om in slagorde op te stel in Israel, was seshonderd duisend en drie duisend en vyfhonderd en vyftig. Die Leviete uit die stam van hulle families is egter nie onder die seuns van Israel getel nie. En die Here het met Moses gepraat en gesê: Sien, die stam van Levi sal jy nie saamtel nie, en hulle getal sal jy nie neem nie, onder die seuns van Israel. En jy moet die Leviete aanstel oor die tent van die getuienis, en oor al die voorwerpe daarvan, en oor alles wat

daarin is. Hulle sal die tent dra, en al die voorwerpe daarvan, en hulle sal daarin dien, en rondom die tent sal hulle kamp opslaan. En wanneer die tent verwyder word, sal die Leviete dit afbreek, en wanneer die tent opgerig word, sal hulle dit oprig, en die vreemdeling wat naderkom, laat hom sterwe. En die seuns van Israel sal kamp opslaan, elke man in sy eie orde, en elke man volgens sy eie leierskap, met hulle mag. Die Leviete moet rondom die tent van die getuienis kamp opslaan, en daar sal geen sonde onder die seuns van Israel wees nie. En die Leviete self sal die wag van die tent van die getuienis bewaar. En die seuns van Israel het gedoen volgens alles wat die Here aan Moses en Aäron beveel het; so het hulle gedoen.

2

En die Here het met Moses en Aäron gepraat en gesê: Elke man moet by sy eie afdeling bly, volgens vaandels, volgens huise van hulle vaders, laat die seuns van Israel teenoor mekaar kamp opslaan; rondom die tent van die getuienis sal die seuns van Israel kamp opslaan. En die wat eerste kamp opslaan volgens die ooste, die orde van die kamp van Juda met hulle mag, en die heerser van die seuns van Juda, Naässon, seun van Aminadab. Sy krag, die geïnspekteerdes: vier en sewentig duisend en seshonderd. En die wat kamp naas die stam Issachar, en die heerser van die seuns van Issachar, Nathanael, seun van Sogar. Sy krag wat geïnspekteer is, was vier en vyftig duisend en vier honderd. En die wat kamp opslaan langs die stam van Zebulun,

en die heerser van die seuns van Zebulun is Eliab, seun van Helon. Sy krag wat geïnspekteer is, sewe en vyftig duisend en vier honderd. Almal wat geïnspekteer is uit die kamp van Juda, honderd tagtig duisend en ses duisend en vier honderd, sal met hulle mag eerste uittrek. Legioene van die kamp van Ruben, na die suide hulle mag, en die heerser van die seuns van Ruben, Elizur seun van Sedeur. Sy krag wat geïnspekteer is, ses en veertig duisend en vyfhonderd. En die wat langs hom kamp hou van die stam Simeon, en die heerser van die seuns van Simeon, Salamiel, seun van Sourisadai. Sy krag wat geïnspekteer is, nege en vyftig duisend en drie honderd. En die wat kamp naas hom is die stam Gad, en die heerser van die seuns van Gad is Elisaf, die seun van Raguel. Sy krag, die geïnspekteerdes, vyf en veertig duisend seshonderd vyftig. Al die geïnspekteerdes van die kamp Ruben, honderd een-en-vyftig duisend vier honderd en vyftig, sal met hulle mag tweede uittrek. En die tent van die getuienis sal weggeneem word, en die kamp van die Leviete in die middel van die kampe. Soos hulle kamp opslaan, so sal hulle uittrek, elkeen wat vashou volgens leierskap. Orde van die kamp van Efraim by die see met hulle mag, en die heerser van die seuns van Efraim, Elisama, seun van Ammiehud. Sy krag wat geïnspekteer is, veertig duisend en vyfhonderd. En die wat kamp opslaan langs die stam van Manasse, en die heerser van die seuns van Manasse, Gamaliël, seun van Phadassur. Sy krag, die geïnspekteerdes, twee en dertig duisend en twee honderd. En die wat kamp opslaan naas die stam van Benjamin, en die heerser van die seuns van Benjamin, Abidan, seun van Gideoni. Sy krag wat geïnspekteer is, vyf en dertig duisend en vier

honderd. Almal wat geïnspekteer is van die kamp van Efraim, honderd duisend en agt duisend en honderd, sal met hulle mag as derde uittrek. Die Afdeling van die kamp van Dan na die noorde met hulle mag, en die heerser van die seuns van Dan, Ahieser seun van Ammisaddai. Sy krag, die geïnspekteerdes: twee en sestig duisend en sewehonderd. En die wat volgende aan hom kamp, die stam Aser, en die heerser van die seuns van Aser, Fagiel, seun van Egran. Sy krag wat geïnspekteer is, een en veertig duisend en vyfhonderd. En die wat kamp opslaan naas die stam van Neftali, en die heerser van die seuns van Neftali is Agire, seun van Ainan. Sy krag, die geïnspekteerdes: drie en vyftig duisend en vier honderd. Al die gemonsterde van die kamp Dan, honderd sewe-en-vyftig duisend ses honderd; laaste sal hulle uittrek volgens hulle afdelings. Hierdie is die telling van die seuns van Israel volgens hulle families se huise, alle telling van die kampe met hulle magte, seshonderd duisend en drie duisend vyf honderd vyftig. Die Leviete is egter nie saam met hulle getel nie, soos die Heer aan Moses beveel het. En die seuns van Israel het alles gedoen wat die Here aan Moses beveel het, so het hulle gekamp volgens hulle orde, en so het hulle uitgetrek, elkeen volgens hulle klans, volgens hulle families se huise.

3

En hierdie is die geslagte van Aäron en Moses, op die dag wat die Here met Moses gespreek het op die berg Sinai. En hierdie is

die name van die seuns van Aaron: die eersgeborene Nadab, en Abiud, Eleazar, en Ithamar. Hierdie is die name van die seuns van Aäron, die priesters, die gesalfdes, wie se hande hulle gewy het om as priesters te dien. En Nadab en Abihu het voor die Here gesterf, toe hulle vreemde vuur voor die Here gebring het, in die wildernis van Sinai, en hulle het geen kinders gehad nie; en Eleazar en Ithamar het as priesters gedien saam met Aaron, hulle vader. En die Here het met Moses gepraat en gesê, neem die stam van Levi, en jy sal hulle voor Aäron die priester opstel, en hulle sal hom dien, en hulle sal sy wagte hou, en die wagte van die seuns van Israel voor die tent van die getuienis, om die werk van die tent te doen. En hulle sal al die voorwerpe van die tent van die getuienis bewaar, en die wagte van die seuns van Israel hou volgens al die werk van die tent. En jy sal die Leviete aan Aaron en aan sy seuns, die priesters, gee; hulle is as n geskenk aan my gegee van die seuns van Israel. En jy sal Aaron en sy seuns aanstel oor die tent van getuienis, en hulle sal hul priesterskap bewaak, en alles volgens die altaar, en binne die voorhangsel, en die vreemdeling wat aanraak sal sterwe. En die Here het met Moses gepraat en gesê, en kyk ek het die Leviete geneem uit die middel van die seuns van Israel in die plek van elke eersgeborene wat die baarmoeder open van die seuns van Israel; hulle sal hulle losprys wees, en die Leviete sal vir My wees. Aan My behoort elke eersgeborene, want op die dag toe Ek elke eersgeborene in die land van Egipte geslaan het, het Ek elke eersgeborene in Israel aan My geheilig, van mens tot vee – hulle sal aan My behoort, Ek is die Here. En die Here het met Moses gepraat in die wildernis Sinai en gesê, tel die seuns van Levi

volgens hulle vaderhuise, volgens hulle klans; elke manlike van een maand oud en ouer, tel hulle. En hulle het hulle besoek, Moses en Aaron, deur die stem van die Here, op die manier wat die Here aan hulle beveel het. En hierdie was die seuns van Levi volgens hulle name: Gershon, Kohath en Merari. En hierdie is die name van die seuns van Gerson volgens hulle klans: Lobeni en Simei. En die seuns van Kaath volgens hulle klans: Amram en Issaar, Chebron en Oziël. En die seuns van Merari volgens hulle klans, Mooli en Mousi – hierdie is die klans van die Leviete volgens hulle families se huise. Aan Gershon: die volk van die Lobeni en die volk van die Shimei; hierdie is die volke van Gershon. Die telling van hulle volgens die getal van alle manlike van een maand oud en ouer, hulle telling, was sewe duisend vyf honderd. En die seuns van Gerson sal agter die tent by die see kamp opslaan. En die heerser van die huis van die families van die volk van die Gershon was Elisaph, seun van Dael. En die wag van die seuns van Gerson in die tent van die getuienis, die tent en die bedekking, en die bedekking van die deure van die tent van die getuienis, en die behangsels van die voorhof, en die gordyn van die poort van die voorhof wat by die tent is, en die oorblyfsel van al die werke daarvan. Aan die Kohath: die volk van Amram een, en die volk van Izhar een, en die volk van Hebron een, en die volk van Uzziel een; hierdie is die volke van die Kohath, volgens getal. Elke manlike van n maand oud en ouer, agtduisend seshonderd, wat die wagte van die heilige dinge bewaak. Die volke van die seuns van Kaäth sal kamp aan die sykant van die tent aan die suidekant. En die heerser van die huis van die vaders van die volke van Kaath was Elisafan, seun

van Ussiel. En hulle wag was die ark, en die tafel, en die lampstaander, en die altare, en die vate van die heiligdom waarmee hulle bedien, en die bedekking, en al hulle werk. En die heerser oor die heersers van die Leviete, Eleazar die seun van Aaron die priester, is aangestel om die wagte van die heiligdom te bewaak. Aan die Merari: die volk van die Mooli, en die volk van die Mousi; hierdie is die volke van die Merari. Die telling van hulle volgens getal, elke manlike van een maand oud en ouer, ses duisend en vyftig. En die heerser van die huis van die vaders van die volk van die Merari, Suriel, seun van Abihail, sal aan die sykant van die tent na die noorde kamp opslaan. Die sensus van die wag van die seuns van Merari, die kapitele van die tent, en die dwarsbalke daarvan, en die pilare daarvan, en die basisse daarvan, en al die voorwerpe daarvan, en die werke daarvan, en die pilare van die voorhof rondom, en die basisse daarvan, en die penne, en die toue daarvan. Die wat voor die tent van die getuienis aan die oostekant kamp, is Moses en Aaron en sy seuns, wat die wagte van die heiligdom hou vir die wagte van die seuns van Israel, en die vreemdeling wat dit aanraak, sal sterf. Al die geteldes van die Leviete, wat Moses en Aaron getel het volgens die bevel van die Here volgens hulle geslagte, elke manlike vanaf een maand oud en ouer, was twee en twintig duisend. En die Here het vir Moses gesê: Tel al die eersgebore seuns van Israel van een maand oud en ouer, en neem die getal volgens naam op. En jy sal die Leviete vir My neem, Ek die Here, in die plek van al die eersgeborenes van die seuns van Israel, en die vee van die Leviete in die plek van al die eersgeborenes onder die vee van die seuns van Israel. En Moses

het elke eersgebore onder die seuns van Israel besoek op die wyse wat die Here beveel het. En al die eersgebore manlike kinders is volgens getal by name getel, van een maand oud en ouer, volgens hulle sensus: twee-en-twintig duisend twee honderd drie-en-sewentig. En die Here het met Moses gepraat en gesê, neem die Leviete in plaas van al die eersgebore seuns van Israel, en die vee van die Leviete in plaas van hulle vee, en die Leviete sal myne wees; Ek is die Here. En die losprys van tweehonderd drie en sewentig, die wat die Leviete oorskry, van die eersgeborenes van die seuns van Israel. En jy sal vyf sikkels per kop neem, volgens die heilige didragma sal jy neem, twintig obols van die sikkel. En jy sal die silwer aan Aaron en sy seuns gee, losprys van die oorskietendes onder hulle. En Moses het die silwer geneem, die losprys van die oorskietendes by die verlossing van die Leviete. Van die eersgeborenes van die seuns van Israel het hy die silwer geneem, duisend drie honderd vyf en sestig sikkels, volgens die heilige sikkel. En Moses het die losprys van die oorskietendes aan Aaron en aan sy seuns gegee, deur die stem van die Here, op die wyse wat die Here aan Moses beveel het.

4

En die Here het met Moses en Aaron gepraat en gesê, neem die som van die seuns van Kahat uit die middel van die seuns van Levi, volgens hulle stamme, volgens die huise van hulle vaders, van vyf-en-twintig jaar en ouer tot vyftig jaar, almal wat ingaan

om te dien, om al die werk te doen in die tent van die getuienis. En hierdie is die werke van die seuns van Kaäth in die tent van die getuienis, die heilige van die heiliges. En Aaron en sy seuns sal ingaan wanneer die kamp opbreek, en hulle sal die voorhangsel wat oorskadu, afneem, en hulle sal daarmee die ark van die getuienis toemaak, en hulle sal daarop n bedekking van blou vel lê, en hulle sal daaroor n hele blou kleed van bo af gooi, en hulle sal die draaghoute insteek. En op die voorafgenoemde tafel sal hulle n heeltemal pers kleed plaas, en die skottels, en die wierookbranders, en die bekers, en die plengofferhouers waarin hy n plengoffer giet, en die brode wat voortdurend daarop sal wees. En hulle sal n skarlakenrooi kleed daarop plaas, en hulle sal dit met n hiasintkleurige leerbedekking bedek, en hulle sal die pale daardeur steek. En hulle sal n blou kledingstuk neem, en hulle sal die lampstaander wat lig gee bedek, en die lampe daarvan, en die snuiters daarvan, en die gietvate daarvan, en al die vate van die olie waarmee hulle daarin bedien. En hulle sal dit saam met al die voorwerpe daarvan in n blou leer bedekking plaas, en hulle sal dit op draagrame sit. En op die goue altaar sal hulle n blou kledingstuk uitsprei, en hulle sal dit met n blou leer bedekking bedek, en hulle sal sy pale deursteek. En hulle sal al die bedieningsvate neem waarmee hulle in die heiligdom bedien, en hulle sal dit in n blou kleed sit, en hulle sal dit met n blou leerbedekking bedek, en hulle sal dit op die draagpale plaas. En die bedekking sal hy op die altaar plaas, en hulle sal dit met n heeltemal pers kleed bedek. En hulle sal daarop plaas al die voorwerpe waarmee hulle daarop dien, en die vuurpanne, en die vleishoeke, en die

bakke, en die deksel, en al die voorwerpe van die altaar; en hulle sal daarop lê n bedekking van blou leer, en hulle sal die draagpale daarvan insteek; en hulle sal n pers kleed neem, en hulle sal die wasbak en sy basis toemaak, en hulle sal dit in n bedekking van blou leer sit, en hulle sal dit op draagpale plaas, en Aäron en sy seuns sal voltooi, terwyl hulle die heilige dinge bedek, en al die heilige voorwerpe, wanneer die kamp verwyder word; en na hierdie dinge sal die seuns van Kehat ingaan om te dra, en hulle sal nie die heilige dinge aanraak nie, sodat hulle nie sterwe nie; hierdie dinge sal die seuns van Kehat dra in die tent van die getuienis. Oorseer Eleazar, seun van Aaron die priester: die olie van die lig, en die wierook van die samestelling, en die daaglikse offer, en die olie van die salwing, die toesig oor die hele tent, en alles wat daarin is in die heilige plek, in al die werke. En die Here het met Moses en Aäron gepraat en gesê: Moenie die volk van die stam van Kahat uit die midde van die Leviete vernietig nie. Doen hierdie vir hulle, en hulle sal lewe en sal nie sterwe nie, wanneer hulle nader kom na die heilige van die heiliges; Aaron en sy seuns laat hulle nader kom, en hulle sal hulle aanstel elkeen volgens sy taak, en hulle sal nie ingaan om skielik die heilige dinge te sien nie, en hulle sal sterwe. En die Here het met Moses gepraat en gesê, neem die telling van die seuns van Gerson, en hulle volgens die huise van hulle vaders, volgens hulle klans, van vyf en twintig jaar oud en bo tot vyftig jaar oud, ondersoek hulle, almal wat ingaan om te dien, om sy werk te doen in die tent van die getuienis. Hierdie is die bediening van die volk van Gerson, om te bedien en om te dra. En hy sal optel die velle van die tent, en die tent van die

getuienis, en die bedekking daarvan, en die blou bedekking wat daarop is van bo, en die bedekking van die deur van die tent van die getuienis, en die doeke van die voorhof wat by die tent van die getuienis is, en die oorskiet, en al die diensvoorwerpe waarmee hulle dien, sal hulle doen. Volgens die mond van Aaron en sy seuns sal die bediening van die seuns van Gerson wees volgens al hulle bedieninge, en volgens al hulle werke, en jy sal toesig hou oor hulle uit naam van alles wat deur hulle berei word. Dit is die bediening van die seuns van Gedson in die tent van die getuienis, en die wag van hulle is in die hand van Itamar, die seun van Aäron, die priester. Die seuns van Merari volgens hulle stamme, volgens huise van hulle vaders, tel hulle, van vyf en twintig jaar oud en bo tot vyftig jaar oud tel hulle, almal wat ingaan om die werke van die tent van die getuienis te dien. En hierdie is die wagte van die wat deur hulle opgeneem word volgens al hulle werke in die tent van die getuienis: die kapitele van die tent, en die dwarsbalke, en die pilare daarvan, en die basisse daarvan, en die bedekking, en die basisse daarvan, en die pilare daarvan, en die bedekking van die deur van die tent, en die pilare van die voorhof rondom, en die basisse daarvan, en die pilare van die voorhangsel van die poort van die voorhof, en die basisse daarvan, en die penne daarvan, en die toue daarvan, en al die voorwerpe daarvan, en al die dienste daarvan; volgens name moet julle hulle tel, en al die voorwerpe van die wag van die wat deur hulle opgeneem word. Dit is die bediening van die volk van die seuns van Merari in al hulle werke in die tent van die getuienis onder die hand van Ithamar, die seun van Aäron, die priester. En Moses en Aäron en

die leiers van Israel het die seuns van Kahat besoek volgens hulle stamme, volgens hulle vaderhuise, van vyf en twintig jaar oud en bo tot vyftig jaar oud, almal wat ingaan om te dien en te werk in die tent van die getuienis. En die sensus van hulle volgens hulle klans was twee duisend sewe honderd vyftig. Hierdie is die telling van die mense van Kaäth, almal wat gedien het in die tent van die getuienis, soos Moses en Aäron hulle getel het deur die stem van die Here, in die hand van Moses. En die seuns van Gerson is getel volgens hulle stamme, volgens hulle vaders se huise, van vyf-en-twintig jaar oud en ouer tot vyftig jaar oud, almal wat ingaan om te dien en om die werk te doen in die tent van die getuienis. En dit het gebeur dat hulle sensus, volgens hulle klans, volgens hulle families se huise, twee duisend ses honderd dertig was. Hierdie is die telling van die mense van die seuns van Gerson, almal wat bedien in die tent van die getuienis, wat Moses en Aaron getel het deur die stem van die Here, in die hand van Moses. En die volk van die seuns van Merari is getel volgens hulle stamme, volgens hulle vaderhuise, van vyf-en-twintig jaar oud en ouer tot vyftig jaar oud, almal wat ingaan om te dien by die werke van die tent van die getuienis. En dit het gebeur dat hulle sensus volgens hulle klans, volgens hulle families se huise, drieduisend en tweehonderd was. Hierdie is die sensus van die mense, die seuns van Merari, wat Moses en Aaron besoek het deur die stem van die Here, in die hand van Moses. Almal die geteldes, wat Moses en Aäron en die leiers van Israel die Leviete getel het, volgens stamme en volgens huise van hul vaders, van vyf en twintig jaar oud en bo tot vyftig jaar oud, almal wat ingaan na

die werk van die werke, en die werke wat gedra word in die tent van die getuienis. En die wat getel is, was agt duisend vyf honderd tagtig. Deur die stem van die Here het Hy hulle besoek deur die hand van Moses, man vir man volgens hulle werke, en volgens wat hulle self opneem, en hulle is getel, op die wyse wat die Here aan Moses beveel het.

5

En die Here het met Moses gepraat en gesê, beveel die seuns van Israel, en laat hulle uitstuur uit die kamp elke melaatse, en elke een met n vloed, en elke een wat onrein is oor n siel. Van manlik tot vroulik, stuur hulle uit buite die kamp, en hulle sal nie hulle kampe ontheilig nie, waarin Ek by hulle woon. En die seuns van Israel het so gedoen, en hulle het hulle buite die kamp uitgestuur, soos die Here met Moses gespreek het, so het die seuns van Israel gedoen. En die Here het met Moses gepraat en gesê: Praat met die seuns van Israel en sê: n Man of n vrou, wie ook al sou doen van al die menslike sondes, en deur te oorsien sal oorsien en skuldig sal wees daardie siel, sal die sonde bely wat hy gedoen het, en sal die oortreding teruggee; die som, en die vyfde deel daarvan sal hy daarby byvoeg, en sal teruggee aan wie hy teen hom oortree het. Indien daar maar nie vir die man n wreker is om aan hom die oortreding terug te gee nie, sal die oortreding wat terugbetaal word aan die Here, aan die priester behoort, behalwe die ram van die versoening waardeur hy vir hom versoening sal maak aangaande hom. En alle

eerstelinge volgens alle die dinge wat geheilig word onder die seuns van Israel, soveel as hulle aan die Here mag offer, sal aan die priester behoort; En van elkeen sal die geheiligte dinge syne wees; en wat n man aan die priester gee, sal aan hom behoort. En die Here het met Moses gepraat en gesê, praat met die seuns van Israel, en jy sal vir hulle sê, as die vrou van enige man oortree, en hom verag en hom verbygesien het, en iemand met haar slaap in n bed van saad, en dit ontsnap van die oë van haar man, en sy dit verberg, en sy is besoedel, en daar was geen getuie met haar nie, en sy is nie gevang nie, en daar kom op hom n gees van jaloesie, en hy is jaloers op sy vrou, en sy is besoedel, of daar kom op hom n gees van jaloesie, en hy is jaloers op sy vrou, maar sy is nie besoedel nie, dan sal die man sy vrou na die priester bring, en hy sal die geskenk oor haar bring, die tiende van die efa garsmeel; hy sal nie olie daarop giet nie, en hy sal nie wierook daarop sit nie; want dit is n offer van jaloesie, n offer van gedagtenis, wat sonde herinner. En die priester sal dit bring, en hy sal dit voor die Here stel. En die priester sal rein, lewende water in n erdepot neem, en van die grond wat op die vloer van die tent van getuienis is, en die priester sal dit in die water gooi. En die priester sal die vrou voor die Here stel, en hy sal die hoof van die vrou onthul, en hy sal op haar hande die offer van die gedenkteken gee, die offer van die jaloersheid, maar in die hand van die priester sal die water van die bestraffing van hierdie vervloeking wees. En die priester sal haar onder eed plaas, en sal vir die vrou sê: As niemand met jou geslaap het nie, as jy nie oortree het om besoedel te word deur jou eie man nie, wees onskuldige van hierdie vervloekte water van berisping. As jy

maar oortree het terwyl jy getroud was, of jy het jouself besoedel, en iemand het sy bed met jou gedeel, behalwe jou man; En die priester sal die vrou laat sweer met die ede van hierdie vervloeking, en die priester sal vir die vrou sê, mag die Here jou maak tot n vervloeking en n eed in die midde van jou volk, wanneer die Here jou dy laat wegval en jou buik laat opswel. En die vervloekte water sal in jou maag ingaan om jou buik te laat swel en jou dy te laat wegval, en die vrou sal sê: Laat dit gebeur, laat dit gebeur. En die priester sal hierdie vervloekinge in n boek skryf, en sal dit uitwis in die water van die bitter water van die vervloeking. En hy sal die vrou die water van bestraffing van die vervloeking laat drink, en die vervloekte water van bestraffing sal in haar ingaan. En die priester sal die offer van die jaloesie uit die hand van die vrou neem, en hy sal die offer voor die Here plaas, en hy sal dit na die altaar bring. En die priester sal n handvol neem van die offer, die gedenkoffer daarvan, en hy sal dit opbring op die altaar, en daarna. Hierdie water sal hy die vrou laat drink. En dit sal wees as sy bevlek is en dit haar man se aandag ontsnap, en die water van bestraffing, die vervloekte water, in haar sal ingaan, dan sal haar maag opswel en sal haar dy uitmekaar val, en die vrou sal n vloek vir haar volk wees. Indien die vrou maar nie besoedel is nie, en rein is, sal sy onskuldig wees en saad voortbring. Dit is die wet van die jaloesie, wanneer die vrou, terwyl sy getroud is, oortree en besoedel word. Of n man op wie n gees van jaloesie kom, en hy jaloers is op sy vrou, en hy sy vrou voor die Here laat staan, en die priester sal aan haar al hierdie wet doen, en die man sal onskuldig wees van sonde; en daardie vrou sal haar

sonde ontvang.

6

En die Here het met Moses gepraat en gesê: Praat met die seuns van Israel, en jy sal vir hulle sê: n Man of n vrou, wie grootliks n gelofte sou aflê om reinheid aan die Here te wy, sal hom reinig van wyn en sterk drank; en asyn van wyn en asyn van sterk drank sal hy nie drink nie; en alles wat van druiwe gemaak word sal hy nie drink nie; en vars druiwe en rosyne sal hy nie eet nie al die dae van sy gelofte; van alles wat van die wingerdstok kom, wyn van druiwedoppe tot pit sal hy nie eet nie al die dae van die reiniging; n skeermes sal nie op sy kop kom nie, totdat die dae vervul word, soveel as hy aan die Here gelofte gemaak het; heilig sal hy wees wat die lang hare van sy kop laat groei al die dae van die gelofte aan die Here; by enige siel wat dood is sal hy nie ingaan nie, by vader en moeder, en by broer en by suster, sal hy hom nie by hulle verontreinig nie wanneer hulle sterf, omdat die gelofte van sy God op hom is, op sy kop. Al die dae van sy gelofte sal hy heilig wees aan die Here. As iemand skielik by hom sterf, sal die hoof van sy gelofte onmiddellik onrein word, en hy sal sy hoof skeer op die dag dat hy gereinig word, op die sewende dag sal hy geskeer word. En op die agtste dag sal hy twee tortelduiwe, of twee jong duiwe na die priester bring, by die deur van die tent van die getuienis. En die priester sal een maak aangaande sonde, en een as brandoffer; en die priester sal versoening doen vir hom

aangaande wat hy gesondig het aangaande die siel; en hy sal sy kop heilig maak op daardie dag, waarop hy geheilig is aan die Here, die dae van die gelofte; en hy sal n jaarlam bring vir oortreding; en die vorige dae sal ongeldig wees, omdat die kop van sy gelofte ontheilig was. En hierdie is die wet van die een wat gebed het: op die dag wat hy die dae van sy gelofte vervul, sal hy self bring by die deure van die tent van die getuienis. En hy sal sy gawe aan die Here bring: een jaaroud onberispelike lam vir brandoffer, en een jaaroud onberispelike ooilam vir sonde, en een onberispelike ram vir redding, en n mandjie ongesuurde fynmeel brode gemaak met olie, en ongesuurde koeke gesmeer met olie, en hulle offer, en hulle drankoffer. En die priester sal dit voor die Here bring, en hy sal die sondeofffer en die brandoffer vir hom bring. En die ram sal hy maak as n reddingsoffer aan die Here op die mandjie van die ongesuurde brode, en die priester sal sy offer maak, en sy plengoffer. En die een wat n gelofte gedoen het, sal by die deure van die tent van die getuienis die hoof van sy gelofte skeer, en hy sal die hare op die vuur plaas wat onder die dankoffer is. En die priester sal die gekookte arm van die ram neem, en een ongesuurde brood van die mandjie, en een ongesuurde koek, en sal dit op die hande plaas van die een wat die gelofte gedoen het nadat hy sy gelofte afgeskeer het, en die priester sal hulle as n offer voor die Here bring; dit sal heilig wees vir die priester saam met die bors van die offer, en met die arm van die offer; en na hierdie dinge sal die een wat die gelofte gedoen het wyn drink. Hierdie is die wet van die een wat gebid het, wie n gelofte aan die Here sou doen, sy geskenk aan die Here aangaande die gelofte, afgesien van wat

sy hand sou vind, volgens die krag van sy gelofte wat hy sou doen volgens die wet van reinheid. En die Here het met Moses gepraat en gesê, praat met Aaron en sy seuns en sê, so sal julle die seuns van Israel seën deur vir hulle te sê, mag die Here jou seën en jou bewaar. Mag die Here sy gesig op jou laat skyn en jou genadig wees. Mag die Here sy gesig op jou oplig, en mag Hy aan jou vrede gee. En hulle sal my naam op die seuns van Israel plaas, en Ek, die Here, sal hulle seën.

7

En dit het gebeur op die dag wat Moses voltooi het om die tent op te rig, dat hy dit gesalf het, en hy het dit geheilig, en al die voorwerpe daarvan, en die altaar, en al die voorwerpe daarvan, en hy het hulle gesalf, en hy het hulle geheilig. En die heersers van Israel het gebring, twaalf heersers van huise van families van hulle, hierdie die heersers van stamme, hierdie die wat by die inspeksie staan. En hulle het hul geskenk voor die Here gebring: ses bedekte waens en twaalf osse, n wa van elke twee leiers en n kalf van elkeen, en hulle het dit voor die tent gebring. En die Here het tot Moses gesê: Neem van hulle, en dit sal wees vir die dienswerke van die tent van die getuienis; en jy sal dit aan die Leviete gee, elkeen volgens sy diens. En Moses het die waens en die osse geneem en dit aan die Leviete gegee. En die twee waens en die vier osse het hy aan die seuns van Gedson gegee volgens hulle dienste. En die vier waens en die agt osse het hy aan die seuns van Merari gegee volgens hulle dienswerk,

deur Ithamar, die seun van Aäron, die priester. En aan die seuns van Kaäth het hy nie gegee nie, omdat hulle die dinge vir bediening van die heilige het – hulle sal dit op die skouers dra. En die leiers het gebring vir die toewyding van die altaar, op die dag wat dit gesalf is, en die leiers het hulle geskenke voor die altaar gebring. En die Here het vir Moses gesê: Een heerser per dag, een heerser per dag sal hulle hul geskenke bring vir die inwyding van die altaar. En die een wat sy geskenk op die eerste dag aangebied het, was Naässon, seun van Aminadab, heerser van die stam Juda. En hy het sy geskenk gebring: een silwer bak, honderd en dertig sy gewig, een silwer skottel van sewentig sikkels volgens die heilige sikkel, albei vol fynmeel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. Een kalf van beeste, een ram, een lam een jaar oud vir die brandoffer, en een bokkie van bokke aangaande sonde. En vir die vredeoffer: twee verse, vyf ramme, vyf bokramme, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Naässon, seun van Aminadab. Op die tweede dag het Nathanael, seun van Sogar, die heerser van die stam Issaskar, gebring. En hy het sy geskenk gebring: een silwerbak, honderd-en-dertig in gewig, een silwerskottel van sewentig sikkels volgens die heilige sikkel, albei vol fynmeel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. Een kalf van beeste, een ram, een lam een jaar oud vir die brandoffer, en een bokkie van bokke aangaande sonde. En as vredeoffer twee verse, vyf ramme, vyf bokramme, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Natanael, seun van Sogar. Op die derde dag die heerser van die seuns van Sebulun, Eliab, seun van Helon. Die

geskenk van hom, een silwer bak, sy gewig honderd en dertig; een silwer bak, sewentig sikkels volgens die heilige sikkel; beide vol fynmeel gemeng met olie vir n offer; een wierookskaal van tien goud, vol wierook. Een kalf van beeste, een ram, een lam een jaar oud vir die brandoffer, en een bokkie van bokke aangaande sonde. En as n offer van redding: twee verse, vyf ramme, vyf bokramme, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Eliab, seun van Helon. Op die vierde dag die heerser van die seuns van Ruben, Elisur seun van Sediur. Die geskenk van hom, een silwer bak, honderd en dertig sy gewig; een silwer bak, sewentig sikkels volgens die heilige sikkel; beide vol fynmeel gemeng met olie vir n offer; een wierookskaal van tien goud, vol wierook. Een kalf van beeste, een ram, een lam een jaar oud vir die brandoffer, en een bokkie van bokke aangaande sonde. En as n vredeoffer: twee verse, vyf ramme, vyf bokramme, vyf jaaroud ooilammers. Dit was die geskenk van Elisur, seun van Sediur. Op die vyfde dag die heerser van die seuns van Simeon, Salamiel, seun van Sourisadai. Sy geskenk: een silwer bak, dertig en honderd sy gewig, een silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikel, albei vol fyn meel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. Een kalf van beeste, een ram, een lam een jaar oud vir die brandoffer, en een bokkie van bokke aangaande sonde. En vir n reddingsoffer: twee kalwers, vyf ramme, vyf bokramme, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Salamiel, seun van Sourisadai. Op die sesde dag die heerser van die seuns van Gad, Eliasaph, seun van Raguel. Sy geskenk: een silwer bak, waarvan die gewig honderd-en-dertig was, een

silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikel, albei vol fyn meel gemeng met olie tot n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. Een kalf van beeste, een ram, een lam een jaar oud vir die brandoffer, en een bokkie van bokke aangaande sonde. En as n vredeoffer: twee verse, vyf ramme, vyf bokramme, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Elisaf, seun van Raguel. Op die sewende dag die heerser van die seuns van Efraim, Elisama seun van Ammiud. Sy geskenk: een silwer bak, waarvan die gewig honderd-en-dertig was, een silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikel, albei vol fyn meel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. Een kalf van beeste, een ram, een lam een jaar oud vir die brandoffer, en een bokkie van bokke aangaande sonde. En as vredeoffer twee verse, vyf ramme, vyf bokramme, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Elisama, seun van Ammiud. Op die agtste dag die heerser van die seuns van Manasse, Gamaliël, seun van Phadassur. Sy geskenk: een silwer bak, waarvan die gewig honderd en dertig was, een silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikel, albei vol fyn meel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. Een kalf van beeste, een ram, een lam een jaar oud vir die brandoffer, en een bokkie van bokke vir sonde; En vir die vredeoffer twee verse, vyf ramme, vyf bokke, vyf ooilammers een jaar oud; dit is die geskenk van Gamaliël, seun van Pedasur. Op die negende dag die heerser van die seuns van Benjamin, Abidan, seun van Gideoni. Die geskenk van hom, een silwer bak, sy gewig honderd en dertig; een silwer bak, sewentig sikkels volgens die heilige

sikkel; beide vol fynmeel gemeng met olie vir n offer; een wierookskaal van tien goud, vol wierook. Een kalf van beeste, een ram, een lam een jaar oud vir die brandoffer, en een bokkie van bokke aangaande sonde. En as vredeoffer twee verse, vyf ramme, vyf bokramme, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Abidan, seun van Gideoni. Op die tiende dag die heerser van die seuns van Dan, Ahieser seun van Ammisaddai. Sy geskenk: een silwer bak, dertig en honderd sy gewig, een silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikel, albei vol fynmeel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. Een kalf van beeste, een ram, een lam een jaar oud vir die brandoffer, en een bokkie van bokke aangaande sonde. En vir n vredeoffer: twee verse, vyf ramme, vyf bokramme, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Agiëser, seun van Ammisaddai. Op die elfde dag die heerser van die seuns van Aser, Fagiel, seun van Egran. Sy geskenk: een silwer bak, waarvan die gewig honderd-en-dertig was, een silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikel, albei vol fyn meel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien, vol wierook. Een kalf van beeste, een ram, een jaaroud lam vir die brandoffer, en een bokkie van bokke vir die sonde. En as vredeoffer twee verse, vyf ramme, vyf bokramme, vyf jaaroud lammers – dit die geskenk van Fagiel, seun van Egran. Op die twaalfde dag die heerser van die seuns van Neftali, Achire, seun van Ainan. Sy geskenk: een silwer bak, waarvan die gewig honderd-en-dertig was, een silwer skaal van sewentig sikels volgens die heilige sikel, albei vol fyn meel gemeng met olie vir n offer. Een goue wierookbrander van tien,

vol wierook. Een kalf van beeste, een ram, een lam een jaar oud vir die brandoffer, en een bokkie van bokke aangaande sonde. En as vredeoffer twee verse, vyf ramme, vyf bokramme, vyf jaaroud lammers. Dit was die geskenk van Agira, seun van Ainan. Hierdie was die toewyding van die altaar op die dag wat dit gesalf is, van die heersers van die seuns van Israel: twaalf silwer skottels, twaalf silwer bakke, twaalf goue wierookbranders. Honderd en dertig siekels die een bak, en sewentig siekels die een skottel, al die silwer van die voorwerpe twee duisend vier honderd siekels, volgens die heilige sikel. Twaalf goue wierookbranders vol wierook, al die goud van die wierookbranders, honderd en twintig goudstukke. Al die beeste vir die brandoffer: twaalf kalwers, twaalf ramme, twaalf jaaroud lammers, en hulle graanoffers, en hulle drankoffers, en twaalf bokramme uit die bokke vir die sondoffer. Al die beeste vir die dankoffer: vier-en-twintig verse koeie, sestig ramme, sestig jaaroud bokramme, sestig jaaroud lammers sonder gebrek. Dit was die inwyding van die altaar, nadat sy hande gevul is en nadat hy gesalf is. Toe Moses die tent van die getuienis binnegegaan het om met hom te spreek, het hy die stem van die Here gehoor wat tot hom gespreek het van bo die versoendeksel af, wat op die ark van die getuienis is, tussen die twee gerubs, en Hy het tot hom gespreek.

8

En die Here het met Moses gepraat en gesê, praat met Aaron, en

jy sal vir hom sê, wanneer jy die lampe opstel, sal die sewe lampe lig gee na die voorkant van die lampstaander. En Aäron het dit so gedoen: van die een kant voor die lampstaander het hy die lampe daarvan aangesteek, soos die Here aan Moses beveel het. En dit is die konstruksie van die lampstaander: solied, goud, die stam daarvan, en die lelies daarvan, solied die hele ding; volgens die vorm wat die Here aan Moses gewys het, so het hy die lampstaander gemaak. En die Here het met Moses gepraat en gesê, neem die Leviete uit die midde van die seuns van Israel, en jy sal hulle reinig. En so sal jy hulle reiniging aan hulle doen: jy sal hulle met reinigingswater besprinkel, en n skeermes sal oor hulle hele liggaam kom, en hulle sal hulle klere was, en hulle sal rein wees. En hulle sal een kalf uit die beeste neem, en daarvoor n offer van fyn meel gemeng met olie, en n eenjarige kalf uit die beeste sal jy neem vir die sonde. En jy sal die Leviete voor die tent van die getuienis bring; en jy sal die hele vergadering van die seuns van Israel bymekaarmaak; En jy sal die Leviete voor die Here bring, en die seuns van Israel sal hulle hande op die Leviete lê; En Aäron sal die Leviete as n offergawe voor die Here van die seuns van Israel afsonder; en hulle sal wees sodat hulle die werke van die Here doen. Die Leviete sal maar die hande op die koppe van die kalwers plaas, en jy sal die een aangaande sonde maak, en die een as brandoffer aan die Here, om versoening vir hulle te doen. En jy sal die Leviete voor die Here stel, en voor Aäron, en voor sy seuns, en jy sal hulle as n offering voor die Here gee; En jy sal die Leviete uit die midde van die seuns van Israel afsonder; en hulle sal myne wees. En na hierdie dinge sal die Leviete ingaan om die werk van die tent van die

getuienis te doen, en jy sal hulle reinig, en jy sal hulle voor die Here aanbied. omdat hierdie as n offering aan my gegee is uit die midde van die seuns van Israel, in die plek van die wat alle skoot opening, die eersgeborenes van almal uit die seuns van Israel, het ek hulle vir my geneem. Dat vir my elke eersgeborene onder die seuns van Israel behoort, van mense tot diere; op die dag wat ek elke eersgeborene in die land van Egipte geslaan het, het ek hulle vir my geheilig, en ek het die Leviete geneem in die plek van elke eersgeborene onder die seuns van Israel. En ek het die Leviete as n offergawe aan Aäron en sy seuns gegee uit die midde van die seuns van Israel, om die werke van die seuns van Israel in die tent van die getuienis te verrig, en om versoening te doen vir die seuns van Israel, sodat daar nie onder die seuns van Israel iemand sal wees wat na die heilige dinge nader kom nie. En Moses en Aaron en die hele vergadering van die seuns van Israel het aan die Leviete gedoen soos die Here Moses aangaande die Leviete beveel het, so het die seuns van Israel aan hulle gedoen. En die Leviete het hulleself gereinig, en hulle het die klere gewas, en Aäron het hulle as n offer voor die Here gegee, en Aäron het versoening vir hulle gedoen om hulle te reinig. En na hierdie dinge het die Leviete ingegaan om hulle bediening te bedien in die tent van die getuienis voor Aäron, en voor sy seuns, soos die Here aan Moses beveel het aangaande die Leviete, so het hulle aan hulle gedoen. En die Here het met Moses gepraat en gesê: dit is wat oor die Leviete gaan: van vyf en twintig jaar oud en ouer, sal hulle ingaan om te werk in die tent van die getuienis; En van vyftig jaar oud sal hy weggaan van die diens, en nie meer werk nie. En sy broer sal bedien in

die tent van die getuienis om wagte te bewaak, maar werke sal hy nie werk nie; so sal jy maak met die Leviete in hulle wagte.

9

En die Here het met Moses gepraat in die wildernis Sinai in die tweede jaar, nadat hulle uit die land Egipte uitgegaan het, in die eerste maand, en gesê, sê, en laat die seuns van Israel die pasga doen volgens sy tyd, op die veertiende dag van die eerste maand teen die aand, jy sal dit doen volgens die tye; volgens sy wet, en volgens sy vergelyking sal jy dit doen. En Moses het met die seuns van Israel gepraat om die pasga te hou op die veertiende dag van die maand in die wildernis van Sinai. Soos die Here aan Moses beveel het, so het die seuns van Israel gedoen. En die manne wat onrein was oor die siel van n mens het gekom, en hulle was nie in staat om die paasfees te hou in daardie dag nie; en hulle het voor Moses en Aäron gekom in daardie dag; En daardie manne het vir hom gesê, ons is onrein oor die siel van n mens; moet ons dan weerhou word om die geskenk aan die Here te offer volgens sy tyd in die midde van die seuns van Israel? En Moses het vir hulle gesê: Staan hier, en ek sal hoor wat die Here aangaande julle sal beveel. En die Here het met Moses gepraat en gesê, praat met die seuns van Israel en sê, man man, wat as hy onrein word op n siel van n man, of op n pad ver van julle, of in die geslagte van julle, en hy sal die pasga maak vir die Here in die tweede maand op die veertiende dag; teen die aand sal hulle dit maak, op ongesuurde brode en bittergoed sal hulle dit eet.

Hulle sal niks daarvan tot die môre oorlaat nie, en hulle sal geen been daarvan breek nie; volgens die wet van die pasga sal hulle dit doen. En n man wat skoon is, en nie op n ver reis is nie, en versuim om die pasga te hou, daardie siel sal uit sy volk uitgeroei word, omdat hy die gawe aan die Here nie op die bepaalde tyd gebring het nie; daardie man sal sy sonde dra. As n vreemdeling maar na julle toe kom in julle land, en hy die pasga vir die Here doen volgens die wet van die pasga en volgens sy ordening, sal hy dit doen; een wet sal vir julle wees en vir die vreemdeling en vir die inboorling van die land. En op die dag toe die tent opgerig is, het die wolk die tent bedek, die huis van die getuienis, en in die aand was daar op die tent iets soos die vorm van vuur tot die oggend. Dus was dit voortdurend so: die wolk het dit bedek bedags, en n vorm van vuur snags. En wanneer die wolk van die tent opgegaan het, het die seuns van Israel daarna vertrek, en op die plek waar die wolk gestaan het, daar het die seuns van Israel kamp opgeslaan. Deur die bevel van die Here sal die seuns van Israel kamp opslaan, en deur die bevel van die Here sal hulle vertrek. Al die dae waarin die wolk die tent oorskaduwe, sal die seuns van Israel kamp opslaan. En wanneer die wolk vir meer dae op die tent getrek word, sal die seuns van Israel die wag van God bewaar, en hulle sal nie verwyder nie. En dit sal wees wanneer die wolk vir n aantal dae die tent bedek, sal hulle deur die stem van die Here kamp opslaan, en deur die bevel van die Here sal hulle wegtrek. En dit sal wees wanneer die wolk van aand tot oggend word, en die wolk in die oggend opgaan, dan sal hulle uittrek, of dit dag of nag is. Wanneer die wolk vir n maand se dae toenemend daarop

oorskadu, sal die seuns van Israel kamp opslaan, en hulle sal nie vertrek nie. Dat hulle deur die bevel van die Here sal uittrek, het hulle die wag van die Here gehou deur die bevel van die Here in die hand van Moses.

10

En die Here het met Moses gepraat en gesê, maak vir jouself twee silwer trompette; jy sal hulle geklop maak; en hulle sal vir jou wees om die vergadering terug te roep, en om die kampe te laat optrek. En jy sal die trompet blaas in hulle, en die hele vergadering sal versamel word by die deur van die tent van die getuienis. Maar as hulle met een trompet blaas, sal al die heersers, die leiers van Israel, na jou toe kom. En julle sal die trompet blaas as n sein, en hulle sal uittrek, die wat in die ooste kamp hou; en julle sal die trompet blaas n tweede sein, en hulle sal uittrek, die kampe wat in die Suide kamp hou; en julle sal die trompet blaas n derde sein, en hulle sal uittrek, die kampe wat by die see kamp hou; en julle sal die trompet blaas n vierde sein, en hulle sal uittrek, die kampe wat na die Noorde kamp hou; met n sein sal hulle die trompet blaas by hulle uittrek. En wanneer julle die vergadering byeenroep, sal julle die trompet blaas, en nie met n teken nie. En die seuns van Aäron, die priesters, sal die trompette blaas, en dit sal vir julle n ewige insetting wees vir julle geslagte. As julle maar uitgaan na oorlog in julle land teenoor die teenstanders wat julle teengestaan het, en julle sal met die trompette sein, dan sal julle voor die Here

onthou word, en julle sal van julle vyande gered word. En in die dae van julle vreugde, en in julle feeste, en in julle nuwemane, sal julle die trompette blaas by die brandoffers en by die offers van julle redding, en dit sal vir julle n herinnering wees voor julle God, Ek die Here julle God. En dit het gebeur in die tweede jaar, in die tweede maand, op die twintigste van die maand, dat die wolk opgegaan het van die tent van die getuienis. En die seuns van Israel het opgetrek met hulle voorrade in die wildernis Sinai, en die wolk het gestaan in die wildernis van Paran. En hulle het eerste opgetrek volgens die stem van die Here deur die hand van Moses. En hulle het die orde van die kamp van die seuns van Juda eerste opgehef met hulle mag, en oor hulle mag was Nasson, seun van Aminadab. En oor die mag van die stam van die seuns van Issaschar, Natanael, seun van Sogar. en oor die mag van die stam van die seuns van Zebulun, Eliab, seun van Helon. En hulle sal die tent afbreek, en die seuns van Gedson en die seuns van Merari, wat die tent dra, sal uittrek. En hulle het opgetrek, die afdeling van die kamp van Ruben met hulle mag; en oor hulle mag was Elizur, seun van Sedeur; En oor die mag van die stam van die seuns van Simeon was Salamiel, seun van Surisaddai. En oor die mag van die stam van die seuns van Gad, Elisaf die seun van Raguel. En die seuns van Kaäth sal uittrek en die heilige dinge dra, en hulle sal die tent oprig totdat hulle aankom. En hulle sal uitsit in die orde van die kamp van Efraim met hulle mag, en oor hulle mag was Elisama, die seun van Ammiud. En oor die mag van die stam van die seuns van Manasse, Gamaliël die seun van Phadassur. En oor die mag van die stam van die seuns van Benjamin, Abidan die

seun van Gideoni. En hulle sal uittrek, die afdeling van die kamp van die seuns van Dan, laaste van al die kampe, met hulle mag; en oor hulle mag, Ahieser die seun van Ammisaddai. En oor die mag van die stam van die seuns van Aser, Fagiel, seun van Egran. En oor die mag van die stam van die seuns van Naftali, Agira, seun van Enan. Hierdie is die leërs van die seuns van Israel, en hulle het opgetrek met hulle krag. En Moses het vir Hobab, die seun van Raguel die Midianiet, die skoonvader van Moses, gesê: Ons vertrek na die plek waarvan die Here gesê het, hierdie sal Ek aan julle gee; kom saam met ons, en ons sal goed aan jou doen, omdat die Here goed oor Israel gespreek het. En hy het vir hom gesê: Ek sal nie gaan nie, maar na my land en na my volk. En hy het gesê: Moenie ons verlaat nie, want jy was saam met ons in die wildernis, en jy sal vir ons n ou man wees. En dit sal wees as jy met ons gaan, dan sal daardie goeie dinge, so veel as wat die Heer ons goed sal doen, en ons sal jou goed doen. En hulle het opgetrek van die berg van die Here drie dae se reis, en die ark van die verbond van die Here het voor hulle uit gegaan drie dae se reis om vir hulle n rusplek te verken. En dit het gebeur toe die ark opgehef is, en Moses het gesê: Word wakker, Here, en laat u vyande versprei word, laat almal wat u haat vlug. En in die rus het hy gesê: Keer terug, Here, na die duisende tienduisende in Israel. En die wolk het oorskaduwend op hulle geword gedurende die dag, wanneer hulle uit die kamp opgetrek het.

11

En die volk was grummelend kwaad voor die Here, en die Here het gehoord, en Hy was kwaad met toorn, en vuur van die Here was aangesteek onder hulle, en dit het n deel van die kamp verslind. En die volk het na Moses uitgeroep, en Moses het tot die Here gebid, en die vuur het opgehou. En die naam van daardie plek was Verbranding genoem, omdat dit onder hulle deur die Here aangesteek was. En die gemengde menigte wat onder hulle was, het begeerte begeer, en hulle het gesit en gehuil, ook die seuns van Israel, en hulle het gesê: Wie sal ons vleis gee om te eet? Ons het die visse onthou wat ons in Egipte verniet geëet het. En die pampoen, en die spanspek, en die preie, en die uie, en die knoffel. Nou is ons siel egter heeltemal uitgedroog, niks behalwe die manna voor ons oë nie. Die manna is maar soos koriandersaad, en sy voorkoms is soos kristal. En die mense het rondgereis en versamel, en dit in die meul gemaal, en in die vijsel gewryf, en dit in die pot gekook, en dit koeke gemaak, en die smaak daarvan was soos dié van koek uit olie. En wanneer die dou op die kamp in die nag neergekom het, het die manna daarop neergekom. En Moses het hulle hoor ween volgens hulle stamme, elkeen by sy deur, en die Here was baie kwaad in toorn, en voor Moses was dit boos. En Moses het tot die Here gesê: Waarom het U u dienaar so mishandel, en waarom het ek geen guns voor U gevind nie, dat U die las van hierdie volk op my gelê het? Het ek nie in die maag al hierdie volk ontvang nie, of het ek hulle geboorte gegee nie? Dat jy vir my sê, neem hom in jou boesem, soos n voedster die suigling optel, na die land wat jy aan hulle vaders gesweer het? Vanwaar vir my vleis om te gee aan al hierdie mense? Omdat hulle by my

ween en sê, Gee vir ons vleis, sodat ons kan eet. Ek sal nie alleen in staat wees om hierdie volk te dra nie, omdat hierdie woord te swaar vir my is. As jy maar so aan my doen, dood my liewer deur vernietiging, as ek genade by jou gevind het, sodat ek nie my ellende hoef te sien nie. En die Here het vir Moses gesê: Versamel vir My sewentig mans van die ouderlinge van Israel, wie jy self weet dat hulle ouderlinge van die volk en skrifgeleerdes is, en jy sal hulle na die tent van die getuienis bring, en hulle sal daar saam met jou staan. En Ek sal neerdaal en daar met jou spreek, en Ek sal wegneem van die gees wat op jou is, en dit op hulle plaas, en hulle sal saam met jou die las van die volk dra, en jy sal dit nie alleen self dra nie. En aan die volk sal jy sê, reinig julleself vir môre, en julle sal vleis eet; omdat julle gehuil het voor die Here, en gesê: Wie sal ons vleis gee om te eet? Dat dit goed vir ons is in Egipte; en die Here sal vir julle vleis gee om te eet, en julle sal vleis eet. Nie een dag sal julle eet nie, en nie twee nie, en nie vyf dae nie, en nie tien dae nie, en nie twintig dae nie, tot n maand van dae sal julle eet, totdat dit uitkom uit julle neusgate; en dit sal vir julle wees tot walging, omdat julle ongehoorsaam was aan die Here, wat in julle is, en julle het gehuil voor hom en gesê: Waarom het ons uitgegaan uit Egipte? En Moses het gesê, seshonderd duisend voetsoldate is die volk, onder wie ek is; en jy het gesê, vleis sal ek aan hulle gee om te eet, en hulle sal n maand lank eet; Sal skape en beeste vir hulle geslag word, en sal dit vir hulle genoeg wees? Of sal al die vis van die see vir hulle versamel word, en sal dit vir hulle genoeg wees? En die Here het vir Moses gesê, sal die hand van die Here nie genoeg wees nie? Reeds sal jy weet of my woord jou

sal inhaal of nie. En Moses het uitgegaan en het met die volk die woorde van die Here gespreek, en het sewentig mans van die ouderlinge van die volk versamel, en hy het hulle rondom die tent opgestel. En die Heer het afgekom in n wolk, en het met hom gespreek, en het weggeneem van die gees wat op hom was, en het geplaas op die sewentig mans, die oudstes. En toe die gees op hulle gerus het, het hulle geprofeteer, en het nie meer bygevoeg nie. En twee mans is in die kamp agtergelaat, die naam van die een was Eldad, en die naam van die tweede was Medad, en die Gees het op hulle gerus, en hulle was van die geregistreerdes, en hulle het nie na die tent gekom nie, en hulle het in die kamp geprofeteer. En die jongman het gehardloop, aan Moses gerapporteer, en gesê: Eldad en Medad profeteer in die kamp. En Josua, die seun van Nun, wat by Moses gestaan het, die uitverkorene, het geantwoord en gesê: My heer Moses, stop hulle. En Moses het vir hom gesê, Is jy jaloers op my nie? En wie sou al die mense van die Here profete maak wanneer die Here sy Gees op hulle gee? En Moses het weggegaan na die kamp, hy en die oudstes van Israel. En n gees het uitgegaan van die Here, en het kwartels van die see oorgebring, en dit op die kamp neergegooi, n dagreis van hier en n dagreis van daar, rondom die kamp, sowat twee elle van die grond af. En die volk het opgestaan en die hele dag, en die hele nag, en die hele volgende dag die kwartels versamel; hy wat die minste versamel het, het tien koros versamel, en hulle het dit vir hulself rondom die kamp uitgestrek om af te koel. Die vleis was nog in hulle tande voor dit kon faal, en die Here was kwaad op die volk, en die Here het die volk getref met n baie groot slag. En die naam van

daardie plek is genoem Grafte van die Begeertes, omdat hulle daar die volk begrawe het wat begeer het. Van die Grafte van Begeertes het die volk na Aserot vertrek, en die volk was in Aserot.

12

En Miriam en Aäron het teen Moses gepraat, oor die Etiopiese vrou wat Moses geneem het, omdat hy n Etiopiese vrou geneem het, en hulle het gesê, het die Here nie met Moses alleen gepraat nie? Het hy nie ook met ons gepraat nie? En die Heer het gehoor. En die man Moses was baie sagmoedig bo al die mense wat op die aarde was. En die Here het onmiddellik vir Moses en Aaron en Miriam gesê: Kom uit, julle drie, na die tent van die getuienis. En die drie het uitgegaan na die tent van die getuienis, en die Here het afgekom in n pilaar van wolk, en het gestaan by die deur van die tent van die getuienis, en Aaron en Miriam is geroep, en albei het uitgegaan. En Hy het vir hulle gesê: Hoor my woorde, as daar n profeet van julle vir die Here word, sal Ek in n visie aan hom bekend gemaak word, en in die slaap sal Ek met hom praat. Nie so my dienaar Moses nie, in my hele huis getrou is hy; Mond tot mond sal Ek met hom praat, in gestalte, en nie deur raaisels nie, en die heerlikheid van die Here het hy gesien; en waarom het julle nie gevrees om te praat teen my dienaar Moses nie? En die toorn van die Here se woede was op hulle, en Hy het weggegaan. En die wolk het van die tent afgewyk, en kyk, Miriam was melaats soos sneeu, en Aaron het op Miriam gekyk,

en kyk, sy was melaats. En Aäron het vir Moses gesê, ek smeek u, heer, moenie die sonde op ons lê nie, omdat ons dwaas gehandel het in dat ons gesondig het. Mag sy nie word soos gelyk aan die dood nie, soos n miskraam wat uit die baarmoeder van die moeder uitgaan, en die helfte van haar vlees verteer. En Moses het na die Here geroep en gesê: O God, ek smeek U, genees haar. En die Here het tot Moses gesê, as haar vader spuend in haar gesig gespoeg het, sou sy nie sewe dae lank skaam wees nie? Laat hom sewe dae buite die kamp afgeskei word, en daarna sal hy ingaan. En Miriam was sewe dae buite die kamp afgesonder, en die volk het nie uitgetrek totdat Miriam gereinig was nie. En na hierdie dinge het die volk uit Aseroth vertrek, en hulle het in die wildernis van Paran gekamp.

13

En die Here het met Moses gepraat en gesê: Stuur vir jouself mans, en laat hulle die land van die Kanaäniete verken, wat Ek aan die seuns van Israel tot besitting gee; een man per stam, volgens die klans van hulle vaders sal jy hulle stuur, elkeen n leier uit hulle. En Moses het hulle uitgestuur uit die woestyn Paran deur die stem van die Here, almal hierdie manne was leiers van die seuns van Israel. En hierdie is die name van hulle, van die stam Ruben: Samuel, seun van Zakkur. Van die stam Simeon, Safat, seun van Souri. Van die stam van Juda, Kaleb, seun van Jefunne. Van die stam Issakar, Igal, seun van Josef. Van die stam Efraim, Hosea, seun van Nun. Van die stam Benjamin,

Palti seun van Raphu. Van die stam Zebulun, Gudi'el, seun van Sudi. Van die stam van Josef, van die seuns van Manasse, Gaddi, seun van Susi. Van die stam Dan, Ammiel seun van Gamaliel. Van die stam Asher, Sathour, seun van Migael. Van die stam Nefthali, Nabi, seun van Sabi. Van die stam Gad, Goudiel, seun van Maki. Hierdie is die name van die manne wat Moses gestuur het om die land te bespied, en Moses het Hosea, die seun van Nun, Josua genoem. En Moses het hulle gestuur om die land Kanaän te bespioneer, en het vir hulle gesê, gaan op deur hierdie woestyn, en julle sal opgaan na die berg, en julle sal sien hoe die land is, en die volk wat daarop woon, of hulle sterk is of swak, of hulle min is of baie. En wat is die land waarin hierdie mense woon, of dit goed is of sleg, en wat is die stede waarin hierdie mense woon, of hulle in versterkte plekke is of in onversterkte plekke. En wat is die land, of vrugbaar of verlate; of daar bome in dit is, of nie; en as julle volhard, sal julle neem van die vrugte van die land. En die dae, dae van lente, voorlopers van die druif. En hulle het opgegaan en die land verken van die woestyn Sin tot by Rehob, waar mens Hamath ingaan. En hulle het deur die wildernis opgegaan, en hulle het weggegaan tot by Hebron, en daar was Ahiman, en Sheshai, en Talmai, die geslagte van Anak, en Hebron is sewe jaar voor Tanis in Egipte gebou. En hulle het by die Vallei van die Druiwetros gekom en dit verken, en hulle het daarvandaan n tak met een druiwetros afgekap en dit op pale gedra, asook van die granate en van die vye. En hulle het daardie plek Vallei van die Druiwetros genoem, vanweë die tros wat die seuns van Israel daarvandaan afgesny het. En hulle het van daar teruggekeer nadat hulle die land veertig dae lank

verken het. En nadat hulle gegaan het, het hulle gekom na Moses en Aäron en na al die vergadering van seuns van Israel, in die woestyn Paran Kades; en hulle het aan hulle geantwoord met n woord en aan al die vergadering, en hulle het die vrug van die land gewys, en hulle het aan hom vertel, en hulle het gesê, ons het gekom in die land waarheen jy ons gestuur het, n land wat vloei van melk en heuning; en hierdie is die vrug daarvan. Maar die nasie wat daar woon is vermetel, en die stede is versterk, gemuurd en baie groot, en ons het daar die geslag van Enak gesien. En Amalek woon in die land na die Suide, en die Hettiete, en die Hewiete, en die Jebusiete, en die Amoriete woon in die bergland, en die Kanaäniete woon by die see en by die Jordaanrivier. En Caleb het die volk teenoor Moses laat swyg, en aan hom gesê: Nee, maar ons sal optrek en dit in besit neem, omdat ons sterk genoeg sal wees teen hulle. En die mense wat saam met hom opgegaan het, het gesê: Ons gaan nie op nie, omdat ons nie in staat is om op te gaan na die nasie nie, want hulle is sterker as ons. En hulle het verbasing uitgebring van die land wat hulle bespied het na die seuns van Israel, en gesê: Die land wat ons deurgetrek het om dit te bespied, is n land wat die inwoners daarop verslind, en al die volk wat ons daarin gesien het, is mans van groot grootte. En daar het ons die reuse gesien, en ons was voor hulle soos sprinkane, maar so was ons ook voor hulle.

14

En nadat die hele vergadering hulle stem verhef het, het die volk die hele nag gehuil. En al die seuns van Israel het teen Moses en Aaron gemurmureer; en die hele vergadering het vir hulle gesê, Was ons maar gesterf in die land Egipte, of in hierdie wildernis; en waarom bring die Here ons in hierdie land om te val in oorlog? Ons vroue en die kinders sal wees tot plundering; nou daarom is dit beter om terug te draai na Egipte. En hulle het vir mekaar gesê: Laat ons n leier aanstel en na Egipte terugkeer. En Moses en Aaron het op hulle gesig geval voor die hele vergadering van die seuns van Israel. Josua die seun van Nun, en Kaleb die seun van Jefunne, van die wat die land uitgespioneer het, het hulle klere geskeur, en het gesê tot die hele vergadering van die seuns van Israel: Die land wat ons uitgespioneer het, is baie baie goed. As die Here ons kies, sal Hy ons in hierdie land inbring, en sal dit aan ons gee, n land wat vloei van melk en heuning. Maar moenie rebelle teen die Here word nie, en julle moenie die volk van die land vrees nie, want hulle is voedsel vir ons, want hulle tyd het van hulle weggestaan, en die Here is by ons, moenie hulle vrees nie. En die hele vergadering het gesê om hulle met klippe te stenig, en die heerlikheid van die Here het verskyn in die wolk op die tent van getuienis aan al die seuns van Israel. En die Here het vir Moses gesê, tot wanneer sal hierdie volk My tart? En tot wanneer sal hulle my nie vertrou nie, ten spyte van al die tekens wat ek onder hulle gedoen het? Ek sal hulle met die dood slaan, en Ek sal hulle vernietig, en Ek sal jou en die huis van jou vader n groot nasie maak, en veel meer as hierdie. En Moses het tot die Here gesê, en Egipte sal hoor dat U hierdie volk met U sterkte uit

hulle uitgebring het. Maar almal wat op hierdie aarde woon, het gehoor dat U, Here, in hierdie volk is, U wat oog tot oog gesien word, Here, en u wolk staan oor hulle, en in n wolkkolom gaan U voor hulle uit gedurende die dag, en in n vuurkolom gedurende die nag. En jy sal hierdie volk vernietig asof hulle een man is, en die nasies wat jou naam gehoor het sal sê: Omdat die Here nie in staat was om hierdie volk in te bring in die land wat Hy aan hulle gesweer het nie, het Hy hulle in die wildernis neergelê. En nou laat die krag van U verhoog word, Here, op die manier wat U gesê het, sê: Die Here is lankmoedig, en oorvloedig in barmhartigheid, en waar, wat wegneem wetteloosheid en ongeregtighede en sondes, en deur reiniging sal Hy nie die skuldige reinig nie, wat teruggee sondes van vaders op kinders tot die derde en vierde geslag. Vergeef die sonde aan hierdie volk volgens jou groot genade, net soos jy genadig aan hulle geword het van Egipte af tot nou toe. En die Here het aan Moses gesê: Ek is genadig teenoor hulle volgens jou woord. Maar ek leef, en my naam leef, en die heerlikheid van die Here sal die hele aarde vul. Dat al die manne wat my heerlikheid gesien het, en die tekens wat ek in Egipte gedoen het, en in die woestyn, en hulle het my hierdie tiende keer getoets, en hulle het nie na my stem geluister nie, waarlik nie sal hulle die land sien wat ek aan hulle vaders gesweer het nie; maar die kinders van hulle wat hier by my is, almal wat nie goed of kwaad ken nie, elke jonger onervare een, aan hulle sal ek die land gee; maar al die wat my getart het, sal dit nie sien nie. Maar my seun Kaleb, omdat n ander gees in hom is, en hy my gevolg het, sal ek hom inbring in die land waarin hy daar ingegaan het, en sy nageslag sal dit erf.

Die Amalekiet en die Kanaäniet woon in die vallei; môre moet julle omdraai en vertrek na die wildernis toe, die weg van die Rooi See. En die Here het tot Moses en Aäron gesê: Tot wanneer hierdie bose vergadering? Wat hulle self teen my mompel, die gemompel van die seuns van Israel wat hulle oor julle gemompel het, het ek gehoor. Ek het aan hulle gesê, so waar as Ek leef, sê die Here, waarlik, op die wyse wat julle in my ore gespreek het, so sal Ek aan julle doen. In hierdie woestyn sal julle liggame val; en al julle geteldes, en die genommerdes van julle vanaf twintig jaar oud en ouer, almal wat teen my gemopper het; as julle sal ingaan in die land waarop ek my hand uitgestrek het om julle daarop te laat woon; maar behalwe Kaleb seun van Jefunne, en Josua die seun van Nun. En die kinders, wat julle gesê het in plundering sal wees, sal ek hulle in die land inbring; en hulle sal die land erwe, waarvan julle weggedraai het. En julle ledemate sal val in hierdie wildernis. Julle seuns sal inwonend wees in die wildernis veertig jaar; en hulle sal julle hoerery dra, totdat julle ledemate verteer word in die wildernis, volgens die getal van die dae wat julle die land verken het, veertig dae, n dag vir die jaar, sal julle julle sondes veertig jaar ontvang; en julle sal my toorn van woede ken. Ek, die Here, het gespreek, inderdaad sal Ek so doen aan hierdie bose vergadering wat teen My saamgekom het: in hierdie wildernis sal hulle verteer word, en daar sal hulle sterwe. En die mense wat Moses gestuur het om die land te verken, het gekom en teen dit gemurmureer na die vergadering om bose woorde aangaande die land te bring, en die mense wat bose dinge teen die land gespreek het, het in die plaag voor die Here gesterf. En

Josua, seun van Nun, en Kaleb, seun van Jefunne, het geleef van daardie mense wat gegaan het om die land uit te spioneer. En Moses het hierdie woorde tot al die seuns van Israel gespreek, en die volk het baie getreur. En vroeg in die oggend het hulle opgestaan en na die top van die berg opgegaan en gesê: Kyk, ons sal opgaan na die plek wat die Here gesê het, want ons het gesondig. En Moses het gesê, Hoekom oortree julle die woord van die Here? Dit sal nie voorspoedig vir julle wees nie. Moenie opgaan nie, want die Here is nie met julle nie, en julle sal val voor die gesig van julle vyande. Dat die Amalekiet en die Kanaäniet daar voor julle is, en julle sal deur die swaard val, omdat julle weggedraai het en die Here ongehoorsaam was, en die Here sal nie by julle wees nie. En nadat hulle gedwing het, het hulle opgegaan na die top van die berg, maar die ark van die verbond van die Here en Moses het nie uit die kamp beweeg nie. En die Amalekiet en die Kanaänier wat in daardie berg gewoon het, het afgekom en hulle teruggedryf en hulle verslaan tot by Horma, en het teruggekeer na die kamp.

15

En die Here het tot Moses gesê, sê, spreek tot die seuns van Israel, en jy sal tot hulle sê, wanneer julle ingaan in die land van julle woning, wat ek aan julle gee, en jy sal brandoffers aan die Here maak, heelbranoffer of offer, om n gelofte groot te maak, of volgens vrywillige wil, of in julle feeste om n reuk van welriekendheid aan die Here te maak, as inderdaad van die

beeste of van die skape. En die een wat die offer bring, sal sy geskenk aan die Here bring: n offer van fynmeel, n tiende van die efa, gemeng met olie, n vierde van die hin. En wyn as drankoffer, die vierde van die hin, sal julle doen by die brandoffer, of by die offers, vir die een lam sal jy soveel maak, n offer van welriekende reuk aan die Here. En met die ram, wanneer julle hom maak tot n brandoffer of tot n offer, sal jy n offer maak van fynmeel, twee tiendes gemeng met olie, die derde van die hin; En wyn as n drankoffer, die derde van die hin, sal julle bring as n welriekende geur aan die Here. As julle van die beeste n brandoffer of n offer maak om n gelofte te vervul, of vir n vredeoffer aan die Here, dan sal hy by die kalf n offer bring van fyn meel, drie tiendes, gemeng in olie, die helfte van die hin. En wyn as plengoffer, die helfte van die hin, n offer van geurige reuk aan die Heer. So sal jy maak vir die een kalf, of vir die een ram, of vir die een lam van die skape of van die bokke; Volgens die getal wat julle sal maak, so sal julle maak vir die een, volgens hulle getal. Elke inboorling sal so sulke offergawes bring as n geurige reuk vir die Here. As n vreemdeling egter by julle bygevoeg word in julle land, of wie ook al in julle sal wees in julle geslagte, en hy sal n offer maak, n reuk van welriekendheid aan die Here, op watter wyse julle dit doen, so sal die vergadering dit aan die Here doen. Een wet sal vir julle en die vreemdelinge wat by julle woon wees, n ewige wet vir julle geslagte; soos julle, so sal die vreemdeling voor die Here wees. Een wet sal wees en een reg sal wees vir julle en vir die vreemdeling wat by julle woon. En die Here het met Moses gepraat en gesê, praat met die seuns van Israel, en jy sal vir

hulle sê, wanneer julle ingaan in die land waarin Ek julle daarheen bring, en dit sal wees wanneer julle eet van die brood van die land, sal julle wegneem n offering, n afgesonderde deel vir die Here, die eerstelinge van julle deeg. Brood sal julle afsonder as n offergawe; soos n offergawe van die dorsvloer, so sal julle dit afsonder, die eerstelinge van julle deeg, en julle sal aan die Here n offergawe gee vir julle geslagte. Wanneer julle maar die merk mis en nie al hierdie bevele doen wat die Here tot Moses gespreek het nie, soos die Here tot julle deur die hand van Moses beveel het, van die dag af wat die Here tot julle beveel het en verder in julle geslagte, en dit sal wees as dit uit die oë van die vergadering onopsetlik gebeur, dan sal die hele vergadering een kalf uit beeste sonder gebrek maak as n brandoffer tot n reuk van geurigheid vir die Here, en die graanoffer daarvan en die drankoffer daarvan volgens die voorskrif, en een bokram uit bokke vir die sonde. En die priester sal versoening doen vir die hele vergadering van die seuns van Israel, en dit sal aan hulle vergewe word, omdat dit onwillekeurig is, en hulle het hul geskenk, n offer aan die Here, gebring aangaande hul sonde voor die Here, aangaande hul onwillekeurige oortredings. En dit sal vergewe word aan die hele vergadering van die seuns van Israel, en aan die vreemdeling wat by julle woon, omdat dit vir die hele volk onwillekeurig was. As een siel onopsetlik sonde, sal hy een jaaroud bok bring vir die sonde. En die priester sal versoening doen vir die siel wat onopsetlik gesondig het, en wat onopsetlik voor die Here gesondig het, om versoening vir hom te doen. Vir die inboorling onder die seuns van Israel, en vir die

vreemdeling wat onder hulle vertoef, sal daar een wet wees vir hulle, vir hom wat onopsetlik handel. En die siel wat in arrogansie handel, van die inboorlinge of van die proseliete, hierdie een tart God, daardie siel sal vernietig word uit haar volk, omdat hy die woord van die Here verag het, en sy gebooie verstrooi het; daardie siel sal sekerlik vernietig word, haar sonde is in haar. En die seuns van Israel was in die wildernis, en hulle het n man gevind wat hout versamel het op die dag van die sabbat. En hulle wat hom besig gevind het om hout te versamel op die sabbatdag, het hom na Moses en Aäron gebring, en na die hele vergadering van die seuns van Israel. En hulle het hom in die tronk gesit, want hulle het nie besluit wat hulle met hom moet doen nie. En die Here het met Moses gepraat en gesê: Die man moet sekerlik doodgemaak word, die hele vergadering moet hom met klippe stenig. En die hele vergadering het hom buite die kamp uitgebring, en die hele vergadering het hom met klippe buite die kamp gestenig, soos die Here aan Moses beveel het. En die Here het tot Moses gesê: Praat met die seuns van Israel, en jy sal vir hulle sê, en laat hulle vir hulleself kwaste maak op die hoeke van hulle klere vir hulle geslagte, en julle sal op die kwaste van die hoeke n blou koord sit. En dit sal vir julle wees in die kwaste, en julle sal hulle sien; en julle sal al die gebooie van die Here onthou, en julle sal hulle doen; en julle sal nie afgedwaal word agter julle gedagtes en die oë waarin julle agter hulle hoereer nie, sodat julle sal onthou en al my gebooie doen, en julle sal heilig wees aan julle God. Ek is die Here julle God wat julle uit die land Egipte uitgelei het, om julle God te wees, Ek is die Here julle God.

16

En Korah seun van Ishar seun van Kahat seun van Levi het gepraat, en Datan en Abiram seuns van Eliab, en On seun van Pelet seun van Ruben; en hulle het opgestaan voor Moses, en mans van die seuns van Israel twee honderd en vyftig, leiers van die vergadering, byeengeroeptes van die raad, en mans van naam. Hulle het teen Moses en Aaron saamgekom, en hulle het gesê: Genoeg vir julle, want die hele vergadering is almal heilig, en die Here is in hulle, en waarom verhef julle julleself bo die vergadering van die Here? En Moses het gehoor en op sy gesig geval. En Hy het gespreek tot Korah en tot al sy vergadering, en gesê: God het besoek en geken dié wat Syne is en die heiliges, en het hulle naby tot Homself gebring, en wie Hy vir Homself gekies het, het Hy naby tot Homself gebring. Doen hierdie: neem vir julleself vuurpanne, Korah en al sy vergadering, en sit vuur op hulle, en sit wierook op hulle voor die Here môre; en die man wat die Here gekies het, hierdie een sal heilig wees; laat dit genoeg wees vir julle, seuns van Levi. En Moses het vir Korah gesê: Luister na my, seuns van Levi. Is dit nie n klein ding vir julle nie, dat die God van Israel julle uit die vergadering van Israel geskei het en julle nader tot Homself gebring het om die dienste van die tent van die Here te dien, en voor die tent te staan om hulle te dien? En Hy het jou naby gebring en al jou broers, die seuns van Levi, saam met jou, en soek julle ook nog die priesteramp? Dus jy en al jou vergadering wat voor God saamgekom het, en Aaron – wie is hy, dat julle teen hom

murmureer? En Moses het gestuur om Dathan en Abiram, die seuns van Eliab, te roep, en hulle het gesê: Ons gaan nie op nie. Is dit nie n klein ding dat jy ons opgebring het in n land wat vloei van melk en heuning om ons te dood in die wildernis, dat jy oor ons heers nie? Heerser as! En het jy ons ingebring in n land wat vloei van melk en heuning, en aan ons n erfenis van veld en wingerde gegee? Sou jy die oë van daardie mense uitgekap het? Ons gaan nie op nie. En Moses was baie bedruk, en hy het tot die Here gesê: Moenie ag gee op hulle offer nie; ek het geen begeerlike ding van hulle geneem nie, en ek het niemand van hulle verkeerd gedoen nie. En Moses het aan Korag gesê, heilig jou vergadering, en word gereed voor die Here jy en Aäron en hulle self môre; En neem elkeen sy vuurpan, en julle sal wierook daarop sit, en julle sal voor die Here bring elkeen sy vuurpan, tweehonderd en vyftig vuurpanne, en jy en Aäron elkeen sy vuurpan. En elkeen het sy wierookpan geneem, en hulle het vuur daarop geplaas, en hulle het wierook daarop gelê, en hulle het gestaan by die deure van die tent van die getuienis, Moses en Aäron. En Korah het sy hele vergadering by die deur van die tent van die getuienis teen hulle versamel, en die heerlikheid van die Here het aan die hele vergadering verskyn. En die Here het met Moses en Aaron gepraat, en gesê, skei julleself van die middel van hierdie vergadering, en Ek sal hulle op een keer verteer. En hulle het op hul gesig geval, en hulle het gesê: God, God van die geeste en alle vlees, as een man gesondig het, sal die toorn van die Here op die hele vergadering wees? En die Here het tot Moses gespreek en gesê: Praat tot die vergadering en sê: Trek julle terug van rondom die vergadering

van Korah. En Moses het opgestaan, en hy het na Dathan en Abiram gegaan, en al die oudstes van Israel het saam met hom gegaan. En hy het tot die vergadering gespreek en gesê: Skei julleself af van die tente van hierdie harde mense, en moenie raak aan alles wat aan hulle behoort nie, sodat julle nie saam met hulle omkom in al hulle sonde nie. En hulle het weggetrek van die tent van Kore rondom, en Dathan en Abiram het uitgegaan en gestaan by die deure van hulle tente, en hulle vroue, en hulle kinders, en hulle bagasie. En Moses het gesê, hierdeur sal julle weet dat die Here my gestuur het om al hierdie werke te doen, dat dit nie van myself af is nie. As hierdie sal sterwe volgens die dood van alle mense, as ook volgens die ondersoek van alle mense n ondersoek oor hulle sal wees, dan het die Here my nie gestuur nie. Maar of in n visioen sal die Here wys, en die aarde sal haar mond oopmaak en hulle verslind, en hulle huise, en hulle tente, en alles wat aan hulle behoort, en hulle sal lewend in die doderyk afgaan, en julle sal weet dat hierdie mense die Here geprovokeer het. Soos hy opgehou het om al hierdie woorde te spreek, het die aarde onder hulle oopgebreek. En die aarde was geopen, en het hulle verslind, en hulle huise, en al die mense wat met Korah was, en hulle vee. En hulle het afgegaan, hulle en alles wat hulle s'n was, lewend in die doderyk, en die aarde het hulle bedek, en hulle het omgekom uit die midde van die vergadering. En al Israel wat rondom hulle was, het gevlug van hulle stem, omdat hulle gesê het: Mag die aarde ons nie ooit verslind nie. En vuur het uitgegaan van die Here, en dit het die twee honderd en vyftig mans wat die wierook aangebied het, verslind.

17

En die Here het gesê tot Moses, en tot Eleazar die seun van Aäron die priester, tel op die brons vuurpanne uit die middel van die verbrandes, en strooi hierdie vreemde vuur daar, omdat hulle die vuurpanne van hierdie sondaars in hulle siele geheilig het, en maak hulle geklopte plate n bedekking vir die altaar, omdat hulle voor die Here gebring is en geheilig is; en hulle het n teken vir die seuns van Israel geword. En Eleazar, seun van Aäron die priester, het die brons vuurpanne geneem wat die verbrandes gebring het, en hulle het dit as n bedekking vir die altaar bygevoeg, n gedenkteken vir die seuns van Israel, sodat geen vreemdeling wat nie van die saad van Aäron is nie, sou nader kom om wierook voor die Here te plaas nie; en hy sal nie wees soos Korag en sy opstand nie, soos die Here deur die hand van Moses aan hom gespreek het. En die seuns van Israel het die volgende dag teen Moses en Aaron gemurmur en gesê: Julle het die volk van die Here gedood. En dit het gebeur toe die vergadering teen Moses en Aaron saamgekom het, en hulle het na die tent van die getuienis gestorm, en die wolk het dit bedek, en die heerlikheid van die Here het verskyn. En Moses en Aaron het voor die tent van die getuienis ingegaan. En die Here het gepraat na Moses en Aaron, en gesê, trek terug uit die middel van hierdie vergadering, en Ek sal hulle meteens verteer; en hulle het op hulle gesigte geval. En Moses het vir Aaron gesê: Neem die wierookpan, en plaas vuur van die altaar daarop, en gooi wierook daarop, en dra dit vinnig na die kamp, en doen

versoening vir hulle, want toorn het uitgegaan van die aangesig van die Here, Hy het begin om die volk te vernietig. En Aaron het geneem soos Moses tot hom gespreek het, en hy het na die vergadering gehardloop, en die plaag het reeds in die volk begin, en hy het die wierook gegooi en vir die volk versoening gedoen. En hy het tussen die dode en die lewendes gestaan, en die plaag het opgehou. En die dooies in die plaag was veertien duisend sewehonderd, buiten die wat gesterf het ter wille van Korah. En Aaron het teruggekeer na Moses by die deur van die tent van die getuienis, en die plaag het opgehou. En die Here het met Moses gepraat en gesê, praat met die seuns van Israel, en neem van hulle n staf, n staf volgens huise van vaders van al die leiers van hulle, volgens huise van vaders van hulle, twaalf stawe, en skryf die naam van elkeen op die staf. En skryf die naam Aaron op die staf van Levi, want daar is een staf volgens die stam van hulle voorvaderlike huis wat hulle sal gee. En jy sal hulle in die tent van die getuienis plaas, teenoor die getuienis, waar Ek aan jou daar bekend sal word. En dit sal wees die man wie ek sou kies, sy staf sal uitspruit, en ek sal van my verwyder die gemor van die seuns van Israel, wat hulle teen julle gemor. En Moses het met die seuns van Israel gepraat, en al hulle heersers het aan hom n staf gegee, aan elke heerser een staf volgens heerser, volgens hulle families se huise, twaalf stawe, en die staf van Aäron was tussen hulle stawe. En Moses het die stawe voor die Here neergelê in die tent van die getuienis. En dit het gebeur die volgende dag, en Moses en Aaron het in die tent van die getuienis ingegaan, en kyk, die staf van Aaron het ontspruit vir die huis van Levi, en dit het n spruit uitgebring, en dit het

blomme laat blom, en dit het neute voortgebring. En Moses het al die stokke van die aangesig van die Here uitgebring na al die seuns van Israel; en hulle het gesien, en elkeen het sy stok geneem. En die Here het tot Moses gesê: Sit die staf van Aäron voor die getuienisse weg in bewaring, n teken vir die seuns van die ongehoorsames, en laat hulle gemor van My ophou, en hulle sal nie sterwe nie. En Moses en Aaron het gedoen soos die Here aan Moses beveel het, so het hulle gedoen. En die seuns van Israel het vir Moses gesê: Kyk, ons word verteer, ons het vergaan, ons word vernietig. Elke een wat die tabernakel van die Here aanraak, sterf. Sal ons dan tot die einde toe sterf?

18

En die Here het vir Aaron gesê: Jy en jou seuns en jou vader se huis sal die sondes van die heilige dinge dra, en jy en jou seuns sal die sondes van julle priesterskap dra. En bring jou broers, die stam Levi, die volk van jou vader, na jouself, en laat hulle by jou gevoeg word, en laat hulle jou bedien, en jy en jou seuns saam met jou voor die tent van die getuienis. En hulle sal jou wagte hou, en die wagte van die tent. Behalwe na die heilige voorwerpe en na die altaar sal hulle nie nader kom nie, en nie sal hulle sterf nie en ook hierdie en julle. En hulle sal by jou gevoeg word, en hulle sal die wagte van die tent van die getuienis bewaar, volgens al die dienste van die tent, en die vreemdeling sal nie na jou nader kom nie. En julle sal die wagte van die heilige dinge hou, en die wagte van die altaar, en daar

sal nie toorn wees onder die seuns van Israel nie. En ek het julle broers, die Leviete, uit die middel van die seuns van Israel geneem as n geskenk wat aan die Heer gegee is, om die dienste van die tent van die getuienis te dien. En jy en jou seuns saam met jou sal die priesterskap van julle bewaar volgens alle wyse van die altaar en wat van binne die voorhangsel is, en julle sal die dienste bedien as n geskenk van julle priesterskap, en die vreemdeling wat nader kom sal sterf. En die Here het met Aäron gepraat, en kyk, Ek het aan julle gegee die bewaring van die eerstelinge van alles wat aan My geheilig is deur die seuns van Israel; aan jou het Ek hulle gegee as n eer, en aan jou seuns saam met jou, n ewige wettige bepaling. En laat hierdie aan julle wees van die geheiligde heilige dinge van die offergawes: van al hulle geskenke, en van al hulle offers, en van al hulle oortredinge, en van al hulle sondes, soveel as hulle aan my teruggee van al die heilige dinge – dit sal aan jou en aan jou seuns wees. In die heiligdom van die heilige dinge sal julle dit eet, elke manlike sal dit eet, jy en jou seuns; heilig sal dit vir jou wees. En hierdie sal aan julle wees die eerstelinge van hulle geskenke, van al die offergawes van die seuns van Israel; aan jou het Ek hulle gegee en aan jou seuns en aan jou dogters saam met jou, n ewige insetting; almal wat rein is in jou huis sal dit eet. Alle eerstevrugtes van olie, en alle eerstevrugtes van wyn, die eerstevrugtes van graan van hulle, soveel as wat hulle aan die Here sou gee, aan jou het Ek dit gegee. Die eerstelinge, alles wat in hulle land is, wat hulle ook al aan die Here bring, sal aan jou behoort; almal wat rein is in jou huis sal dit eet. Elke toegewydes onder die seuns van Israel sal aan jou behoort. En elke

eersgebore van alle vlees, soveel as hulle aan die Here aanbied, van mens tot dier, sal aan jou behoort, maar die eersgeborenes van die mense sal met losprys losgekoop word, en die eersgeborenes van die onrein diere sal jy loskoop. En die verlossing van hom, van n maand oud, is die waardasie vyf sikkels, volgens die heilige sikkel wat twintig obols is. Behalwe die eersgeborenes van kalwers en die eersgeborenes van skape, en die eersgeborenes van bokke sal jy nie vrykoop nie, hulle is heilig, en hulle bloed sal jy uitgooi teen die altaar, en die vet sal jy offer as n offer tot n reuk van geurigheid vir die Here. En die vleis sal aan jou behoort, soos ook die bors van die waaioffer, en soos die regterarm, dit sal aan jou behoort. Elke offering van die heilige dinge, soveel as wat die seuns van Israel aan die Heer afsonder, het Ek aan jou gegee en aan jou seuns en aan jou dogters saam met jou, n ewige insetting; dit is n ewige soutverbond voor die Heer, aan jou en aan jou nageslag saam met jou. En die Here het met Aäron gepraat: In hulle land sal jy nie erf nie, en n deel sal nie vir jou onder hulle wees nie, omdat Ek jou deel en jou erfenis is onder die seuns van Israel. En aan die seuns van Levi, kyk, ek het elke tiende in Israel as n erfdeel gegee in die plek van hulle bedieninge, omdat hulle die bediening in die tent van die getuienis bedien. En die seuns van Israel sal nie meer na die tent van die getuienis kom om dodelike sonde op hulle te neem nie. En die Leviet sal self die bediening van die tent van die getuienis bedien, en hulle sal hul sondes neem, n ewige insetting vir hul geslagte, en in die midde van die seuns van Israel sal hulle nie n erfenis beërwe nie. Omdat die tiendes van die seuns van Israel, soveel as wat hulle

afsonder vir die Heer as n offering, het Ek aan die Leviete as erfdeel gegee, daarom het Ek vir hulle gesê: in die midde van die seuns van Israel sal hulle nie n erfdeel erf nie. En die Here het met Moses gepraat en gesê, en aan die Leviete sal jy praat, en jy sal vir hulle sê, as julle van die seuns van Israel die tiende deel ontvang, wat Ek aan julle van hulle as erfenis gegee het, dan sal julle daarvan n offergawe aan die Here afsonder, n tiende deel van die tiende deel. En julle aftrekkings sal aan julle gereken word as graan van die dorsvloer, en as n offering van die parskuip. Aldus sal julle hulle afsonder, en julle van alle offergawes van die Here, van alle julle tiendes, soveel as wat julle ontvang van die seuns van Israel, en julle sal daarvan n offergawe aan die Here gee, aan Aäron die priester. Van al julle gawes sal julle n offering aan die Here afsonder, die geheiligde deel daarvan van al die eerstelinge. En jy sal vir hulle sê: Wanneer julle die eerstelinge daarvan wegneem, sal dit vir die Leviete gereken word as opbrings van die dorsvloer en as opbrings van die parskuip. En julle sal dit eet in elke plek, julle en julle huise, omdat hierdie beloning aan julle is in die plek van julle dienste in die tent van die getuienis. En julle sal nie deur dit sonde ontvang nie, omdat julle die eerstelinge daarvan sou wegneem, en julle sal die heilige dinge van die seuns van Israel nie ontheilig nie, sodat julle nie sterwe nie.

19

En die Here het met Moses en Aaron gepraat en gesê: Hierdie is

die onderskeiding van die wet, soveel as wat die Here beveel het, sê: Praat met die seuns van Israel en laat hulle na jou neem n rooi vers sonder gebrek, wat nie n gebrek in haar het nie, en op wie nie n juk gelê is nie. En jy sal dit aan Eleazar die priester gee, en hulle sal dit buite die kamp uitbring na n rein plek, en hulle sal dit voor hom slag. En Eleazar sal van haar bloed neem, en hy sal sewe keer van haar bloed voor die tent van die getuienis sproei. En hulle sal dit voor hom verbrand, en die vel en die vleis daarvan en die bloed daarvan met die mis daarvan sal verbrand word. En die priester sal sederhout en hisop en skarlaken neem, en hulle sal dit in die middel van die verbranding van die vers gooi. En die priester sal sy klere was, en hy sal sy liggaam met water bad, en daarna sal hy in die kamp ingaan, en die priester sal onrein wees tot die aand. En die een wat dit verbrand, sal sy klere was en sy liggaam bad, en hy sal onrein wees tot die aand. En n rein man sal die as van die vers vergader, en hy sal dit buite die kamp op n rein plek wegplaas, en dit sal vir die vergadering van die seuns van Israel tot bewaring wees, water van besprenkeling, dit is reiniging. En die een wat die as van die vers versamel, sal sy klere was, en hy sal onrein wees tot die aand, en dit sal vir die seuns van Israel en vir die vreemdelinge wat by hulle woon n ewige insetting wees. Die wat die dode van enige mensesiel aanraak, sal sewe dae lank onrein wees. Hierdie sal gereinig word op die derde dag en op die sewende dag, en hy sal rein wees, maar indien hy nie gereinig word op die derde dag en op die sewende dag nie, sal hy nie rein wees nie. Almal wat die dooie van die siel van n mens aanraak, as hy sterf en nie gereinig word nie, het die tent

van die Here ontreinig; daardie siel sal uit Israel uitgeroei word, omdat die water van besprenkeling nie op hom besprenkle is nie; hy is onrein, sy onreinheid is nog in hom. En dit is die wet: as n man in n huis sterwe, sal almal wat die huis ingaan, en alles wat in die huis is, sewe dae lank onrein wees. En elke oop vat waarop nie n band gebind is nie, is onrein. En almal wat sou raak op die oppervlak van die veld n gedoode of n dooie of n menslike been of n graf, sal sewe dae onrein wees. En hulle sal vir die onreine neem van die as van die verbrande reinigingsoffer, en hulle sal lewende water daarop giet in n vat. En hy sal hisop neem, en n rein man sal dit in die water doop, en hy sal sprinkel op die huis, en op die vate, en op die siele, so veel as daar mag wees, en op die een wat die menslike been geraak het, of die gewonde, of die dooie, of die graf. En die rein persoon sal die onrein persoon besprinkle op die derde dag en op die sewende dag, en hy sal gereinig word op die sewende dag, en hy sal sy klere was, en hy sal in water bad, en hy sal onrein wees tot die aand. En n man wat besoedel sou word, en nie gereinig word nie, sal daardie siel uit die midde van die vergadering vernietig word, omdat hy die heilige dinge van die Here besoedel het, omdat die water van besprenkeling nie op hom besprinkel was nie, hy is onrein. En dit sal vir julle n ewige verordening wees, en die een wat die reinigingswater sprinkel, sal sy klere was, en die een wat die reinigingswater aanraak, sal onrein wees tot die aand. En alles wat die onreine aanraak, sal onrein wees, en die persoon wat dit aanraak, sal onrein wees tot die aand.

20

En die seuns van Israel het gekom, die hele vergadering, in die woestyn Sin, in die eerste maand, en die volk het in Kades gebly, en Miriam het daar gesterf, en sy is daar begrawe. En daar was nie water vir die vergadering nie, en hulle het teen Moses en Aaron versamel. En die volk het teen Moses gekwel en gesê: Was ons maar gesterf in die vernietiging van ons broers voor die Here. En waarom het julle die vergadering van die Here na hierdie wildernis opgebring om ons en ons vee dood te maak? En waarom hierdie? Julle het ons uit Egipte opgebring om na hierdie slegte plek te kom: n plek waar dit nie gesaai word nie, nog vyebome, nog wingerdstokke, nog granate, nog is daar water om te drink. En Moses en Aaron het van die gesig van die vergadering na die deur van die tent van die getuienis gekom, en hulle het op hul gesig geval, en die heerlikheid van die Heer het aan hulle verskyn. En die Here het met Moses gepraat en gesê, neem jou staf, en versamel die vergadering, jy en Aaron jou broer, en praat met die rots voor hulle, en dit sal sy waters gee, en julle sal vir hulle water uit die rots uitbring, en julle sal die vergadering laat drink, en hulle vee. En Moses het die stok voor die Here geneem, soos die Here beveel het. En Moses en Aaron het die vergadering voor die rots versamel, en hy het vir hulle gesê: Hoor my, julle ongehoorsames, moet ons nie vir julle water uit hierdie rots uitbring nie? En Moses het sy hand opgehef en die rots twee keer met die staf geslaan, en baie water het uitgekom, en die vergadering het gedrink, en hulle vee. En

die Here het tot Moses en Aaron gesê, dat julle nie geglo het om My voor die seuns van Israel te heilig nie, daarom sal julle nie hierdie vergadering in die land bring wat Ek aan hulle gegee het nie. Hierdie is die water van Twis, omdat die seuns van Israel voor die Here geskeld het, en Hy in hulle geheilig is. En Moses het boodskappers uit Kadesh na die koning van Edom gestuur en gesê: So sê jou broer Israel: Jy weet van al die moeitevolle arbeid wat ons getref het. En ons vaders het afgegaan na Egipte, en ons het in Egipte vertoef vir baie dae, en die Egiptenare het ons mishandel en ons vaders. En ons het tot die Here uitgeroep, en die Here het ons stem gehoor, en Hy het n boodskapper gestuur en ons uit Egipte uitgelei, en nou is ons in die stad Kades, aan die grens van jou gebied. Ons sal deur jou land trek, ons sal nie deur lande gaan nie, nog deur wingerde nie, nog sal ons water uit jou put drink nie, ons sal op die koninklike pad gaan, ons sal nie regs of links afdraai nie, totdat ons jou grense verbygegaan het. En Edom het vir hom gesê: Jy sal nie deur my deurgaan nie, maar indien wel, sal ek in oorlog teen jou uittrek. En die seuns van Israel sê vir hom: Ons sal langs die berg deurgaan. As ek en my vee van jou water drink, sal ek jou daarvoor betaal, maar die saak is niks nie – ons sal langs die berg deurgaan. Maar hy het gesê: Jy sal nie deur my deurgaan nie, en Edom het uitgegaan om hom te ontmoet met n swaar skare en met n sterk hand. En Edom was nie gewillig om Israel toe te laat om deur sy grense te trek nie, en Israel het van hom afgewyk. En hulle het uit Kades vertrek, en die seuns van Israel, die hele vergadering, het by die berg Hor gekom. En die Here het gesê tot Moses en Aäron in Hor die berg op die grense van die

land Edom, en gesê, laat Aäron bygevoeg word tot sy volk, omdat julle nie sal ingaan nie in die land wat Ek gegee het aan die seuns van Israel, omdat julle My getart het by die water van die twis. Neem Aäron, en Eleásar sy seun, en bring hulle op na berg Hor, voor die hele vergadering, en trek Aäron se kleed uit, en trek dit aan vir Eleásar sy seun; en Aäron, nadat hy bygevoeg is, laat hom daar sterwe. En Moses het gedoen soos die Here hom beveel het, en hy het hom laat opgaan na Hor die berg, voor die hele vergadering, en hy het vir Aaron sy klere uitgetrek, en hy het dit vir Eleazar sy seun aangetrek; en Aaron het gesterf op die top van die berg; en Moses en Eleazar het van die berg afgekom. En al die vergadering het gesien dat Aaron gesterf het, en die hele huis van Israel het vir Aaron dertig dae geween.

21

En die Kanaänitiese koning Arad, wat in die wildernis gewoon het, het gehoor dat Israel langs die weg van Atharein gekom het, en hy het teen Israel geveg en van hulle as gevangenes weggevoer. En Israel het n gelofte aan die Here gemaak en gesê: As U hierdie volk in my beheer gee, sal ek hulle en hul stede totaal vernietig. En die Here het die stem van Israel gehoor, en die Kanaäniet in hulle mag oorgelewer, en hulle het hom en sy stede vernietig, en hulle het die naam van daardie plek Vervloeking genoem. En hulle het van die berg Hor vertrek, die pad na die Rooi See, hulle het die land Edom omring; en die volk het moedeloos geword op die pad. En die volk het teen God en

teen Moses gepraat en gesê, hoekom hierdie? Het jy ons uit Egipte uitgebring om dood te maak in die wildernis? Omdat daar nie brood is nie, nog water nie; maar ons siel het walging gekry aan hierdie leë brood. En die Here het die dodelike slange na die volk gestuur, en hulle het die volk gebyt, en baie van die volk van die seuns van Israel het gesterf. En die volk het na Moses gekom en gesê: Ons het gesondig, want ons het teen die Here en teen u gepraat. Bid dus tot die Here dat Hy die slang van ons wegneem. En Moses het tot die Here gebid aangaande die volk, en die Here het tot Moses gesê: Maak vir jouself n slang en plaas hom op n paal, en dit sal wees as n slang n man byt, sal elkeen wat gebyt is en hom sien, lewe. En Moses het n brons slang gemaak, en hom op n teken gestel, en dit het gebeur wanneer n slang n mens gebyt het, en hy op die brons slang gekyk het, en hy het geleef. En die seuns van Israel het vertrek, en hulle het kamp opgeslaan in Oboth. En nadat hulle uit Oboth opgetrek het, het hulle kamp opgeslaan in Achalga aan die oorkant in die wildernis, wat voor Moab is, teen sonop. En van daar het hulle vertrek, en hulle het kamp opgeslaan in die vallei Zared. En van daar het hulle uitgetrek en gekamp aan die oorkant van Arnon in die wildernis, die uitstekende deel van die grense van die Amoriete, want Arnon is die grens van Moab, tussen Moab en die Amoriet. Daarom word gesê in die boek: Die oorlog van die Here het Zahab aan die brand gesteek, en die strome van Arnon. En die vloedstrome het Hy aangestel om Er te laat vestig, en dit lê by die grense van Moab. En van daar die put, hierdie put waarvan die Here vir Moses gesê het: Versamel die volk, en Ek sal aan hulle water gee om te drink. Toe het Israel hierdie lied

gesing oor die put: begin vir hom, put! Heersers het dit gegrawe, konings van nasies het dit uitgehak in hulle koninkryk, in hulle heersing; en van die put na Mattana, en van Mattana na Nahaliel, en van Nahaliel na Bamot, en van Bamot na Jahaz, wat is in die vlakte van Moab, van die kruin van die uitgekapte, wat kyk na die gesig van die woestyn. En Moses het gesante gestuur na Sihon koning van die Amoriete, met vredige woorde, en gesê, ons sal deurgaan deur jou land, op die pad sal ons gaan; ons sal nie afdraai nie na n veld nie, nie na n wingerd nie; ons sal nie water drink uit jou put nie; op die koninklike pad sal ons deurgaan, totdat ons deur jou grense gaan. En Sihon het nie aan Israel gegee om deur sy grense verby te gaan nie, en Sihon het al sy volk versamel, en uitgegaan om teen Israel te veg in die wildernis, en hy het in Jahaz gekom, en hy het teen Israel opgestel. En Israel het hom met die swaard doodgeslaan, en hulle het sy land in besit geneem, van Arnon tot by Jabbok, tot by die seuns van Ammon, omdat Jazer die grens van die seuns van Ammon is. En Israel het al hierdie stede geneem, en Israel het gewoon in al die stede van die Amoriete, in Hesbon, en in al die aangrensende daarvan. Want Hesbon is die stad van Sihon, die koning van die Amoriete, en hy het vroeër teen die koning van Moab geveg, en hulle het al sy land geneem, van Aroer tot by Arnon. Daarom sal die raaiselsprekers sê, kom na Hesbon, sodat die stad van Sihon gebou mag word en opgerig mag word; want vuur het uitgegaan uit Hesbon, n vlam uit die stad van Sihon, en dit het verslind tot by Moab, en dit het die pilare van Arnon verswelg. Wee jou Moab, jy het vergaan, volk van Kamos; hulle seuns is oorgegee om hulself te red, en hulle dogters

gevangenes aan die koning van die Amoriete, Sihon, en hulle saad sal vergaan, Hesbon tot Dibon; en die vroue het nog verder vuur aangesteek op Moab. Israel het egter in al die stede van die Amoriete gewoon. En Moses het gestuur om Jazer te bespy, en hulle het dit verower, en sy dorpe, en hulle het die Amoriet wat daar gewoon het uitgedryf. En nadat hulle teruggedraai het, het hulle opgegaan op die pad na Basan, en Og, koning van Basan, het uitgegaan om hulle te ontmoet, en al sy volk, na oorlog by Edrei. En die Here het vir Moses gesê: Moenie hom vrees nie, want Ek het hom in jou hande gegee, en al sy volk, en al sy land, en jy sal aan hom doen soos jy aan Sihon, koning van die Amoriete, gedoen het, wat in Hesbon gewoon het. En hulle het hom getref en sy seuns en al sy volk, totdat hulle geen oorlewende van hom oorgelaat het nie, en hulle het sy land geërf.

22

En die seuns van Israel het vertrek en gekamp wes van Moab by die Jordan teenoor Jerigo. En Balak, seun van Sippor, het alles gesien wat Israel aan die Amoriet gedoen het, en Moab het die volk baie gevrees omdat hulle baie was; en Moab was benoud vanweë die seuns van Israel. En Moab het vir die raad van oudstes van Midian gesê: Nou sal hierdie vergadering alles rondom ons oplêk, soos die kalf die groen uit die veld oplêk. En Balak, seun van Sepphor, was in daardie tyd koning van Moab. En hy het gesante gestuur na Bileam, seun van Beor, na Petor,

wat is by die rivier van die land van die seuns van sy volk, om hom te roep, en gesê: Kyk, n volk het uitgekom uit Egipte, en kyk, dit het die aansig van die aarde bedek, en hierdie een sit naby my. En kom nou hier en vervloek vir my hierdie volk, omdat hierdie een sterk is of ons, as ons in staat is om hulle te verslaan, en ek sal hulle uit die land uitdryf, omdat ek weet dat wie jy seën, geseënd is, en wie jy vervloek, vervloek is. En die raad van oudstes van Moab en die raad van oudstes van Midian het gegaan met die waarsêery in hulle hande, en hulle het na Bileam gekom en vir hom die woorde van Balak gesê. En hy het vir hulle gesê: Oornag hier die nag, en ek sal aan julle antwoord gee oor die dinge wat die Here tot my sou spreek. En die heersers van Moab het by Balaam gebly. En God het na Bileam gekom en aan hom gesê: Wat soek hierdie mense by jou? En Bileam het tot God gesê, Balak seun van Sippor, koning van Moab, het hulle na my gestuur en gesê, kyk n volk het uit Egipte uitgekom, en het die aansig van die land bedek, en hierdie een sit neer langs my, en nou kom vervloek vir my hom, as ek dan sal kan hom tref, en ek sal hom van die land uitwerp. En God het vir Balaam gesê: Jy sal nie met hulle saamgaan nie, en jy sal ook nie die volk vervloek nie, want hulle is geseënd. En Bileam het in die môre opgestaan en aan die heersers van Balak gesê: Vertrek na julle heer, God laat my nie toe om saam met julle te gaan nie. En die leiers van Moab het opgestaan, na Balak gekom, en gesê: Bileam wil nie met ons saamgaan nie. En Balak het nog meer heersers gestuur, en meer eervolle as hierdie. En hulle het na Bileam gekom en vir hom gesê: So sê Balak, die seun van Sippor: Ek vra jou, moenie huiwer om na my toe te kom nie. Ek sal jou eerbaar

eer, want alles wat jy sê sal ek vir jou doen, en kom vervloek vir my hierdie volk. En Bileam het geantwoord en aan die leiers van Balak gesê: As Balak aan my sy huis vol silwer en goud gee, sal ek nie die woord van die Here God kan oortree om dit klein of groot in my verstand te doen nie. En bly nou hier, ook julle, hierdie nag, en ek sal weet wat die Here verder sal sê aan my. En God het in die nag na Balaam gekom, en aan hom gesê, as hierdie mense teenwoordig is om jou te roep, staan op en volg hulle, maar die woord wat Ek tot jou sal spreek, dit sal jy doen. En Bileam het die môre opgestaan, sy donkie gesaal, en saam met die leiers van Moab gegaan. En God was kwaad met toorn omdat hy gegaan het; en die boodskapper van God het opgestaan om hom teen te staan; en hy het op sy donkie gery, en sy twee seuns was saam met hom. En die donkie het die boodskapper van God gesien wat in die pad gestaan het met die swaard getrek in sy hand, en die donkie het van die pad afgewyk en in die vlakte ingegaan, en hy het die donkie met sy stok geslaan om haar terug in die pad te lei. En die boodskapper van God het gestaan in die vore van die wingerd, n heining van hier en n heining van daar. En die donkie het die boodskapper van God gesien en het haarself teen die muur gedruk, en het Bileam se voet teen die muur verdruk; en hy het voortgegaan om haar nog te slaan. En die boodskapper van God het voortgegaan, en hy het weggegaan en gaan staan op n nou plek waar dit nie moontlik was om regs of links te draai nie. En toe die esel die boodskapper van God sien, het sy onder Bileam gaan sit, en Bileam het kwaad geword, en hy het die esel met die stok geslaan. En God het die mond van die donkie oopgemaak, en sê

vir Bileam, Wat het ek aan jou gedoen, dat jy my nou die derde keer geslaan het? En Balaam het vir die donkie gesê: Jy het my bespot, en as ek n swaard in die hand gehad het, sou ek jou reeds deurboor het. En die donkie sê vir Bileam, is ek nie die donkie van jou op wie jy gery het vanaf jou jeug tot vandag se dag nie? Het ek nie so vir jou gemaak nadat ek dit verag het nie? Maar hy sê, Nee. God het die oë van Bileam ontbloot, en hy sien die boodskapper van die Here wat in die pad staan, en die swaard getrek in sy hand, en hy het gebuig en met sy gesig neergebuig. En die boodskapper van God het vir hom gesê: Waarom het jy jou donkie hierdie derde keer geslaan? En kyk, ek het uitgegaan om jou teen te staan, omdat jou pad nie reg voor my is nie, en die donkie het my gesien en het drie keer van my afgewyk. En as sy nie gedraai het nie, sou ek jou inderdaad gedood het, maar haar sou ek gered het. En Bileam het aan die engel van die Here gesê: Ek het gesondig, want ek het nie geweet dat u my in die pad teëgestaan het om my te ontmoet nie, en nou, as dit u nie behaag nie, sal ek omdraai. En die boodskapper van God het vir Bileam gesê, gaan saam met die manne; behalwe die woord wat ek vir jou mag sê, dit sal jy bewaar om te spreek. En Bileam het gegaan met die heersers van Balak. En Balak het gehoor dat Bileam gekom het, en hy het uitgegaan om hom te ontmoet, na die stad van Moab wat op die grense van Arnon is, wat aan die kant van die grense is. En Balak het vir Balaam gesê, het ek nie na jou gestuur om jou te roep nie? Hoekom het jy nie na my toe gekom nie? Waarlik sal ek jou nie kan eer nie? En Bileam het vir Balak gesê, kyk ek het nou na jou gekom; sal ek in staat wees om iets te sê? Die woord wat God in

my mond sal gooi, dit sal ek spreek. En Bileam het saam met Balak gegaan, en hulle het by die stede van die buitewyke gekom. En Balak het skape en kalwers geoffer, en het gestuur na Bileam en na die leiers wat met hom was. En dit het môre gebeur, en Balak het Balaäm geneem en hom opgebring na die pilaar van Baäl, en hy het aan hom van daar n deel van die volk gewys.

23

En Bileam het vir Balak gesê: Bou vir my hier sewe altare, en berei vir my hier sewe kalwers en sewe ramme. En Balak het gemaak op die wyse wat Bileam vir hom gesê het, en hy het n kalf en n ram op die altaar geoffer. En Bileam het vir Balak gesê: Staan by jou offers, en ek sal gaan om te sien of God aan my sal verskyn in die ontmoeting, en watter woord Hy ook al aan my wys, sal ek aan jou verkondig. En Balak het by sy offers gestaan. En Bileam het gegaan om God te vra, en hy het reguit gegaan, en God het aan Bileam verskyn, en Bileam het aan Hom gesê: Die sewe altare het ek voorberei, en ek het n kalf en n ram op die altaar opgeoffer. En God het n woord in Bileam se mond gegooi, en het gesê, nadat hy na Balak gedraai het, so sal jy spreek. En hy het na hom toe gedraai, en hy het by sy brandoffers gestaan, en al die leiers van Moab was by hom, en die Gees van God het op hom gekom. En nadat hy sy gelykenis opgeneem het, het hy gesê: Uit Mesopotamië het Balak, koning van Moab, my van die berge van die ooste laat haal en gesê: Kom vervloek Jakob vir

my, en kom vervloek Israel vir my. Wat sal ek vervloek wat die Here nie vervloek nie? Of wat sal ek vervloek wat God nie vervloek nie? Dat ek hom van die top van die berge sal sien, en van die heuwels sal ek hom waarneem, kyk, die volk sal alleen woon, en onder die nasies sal hulle nie gereken word nie. Wie het die saad van Jakob presies getel, en wie sal die stamme van Israel tel? Mag my siel sterf onder die siele van regverdiges, en mag my saad word soos die saad van hulle. En Balak het vir Balaam gesê, wat het jy vir my gedoen? Ek het jou geroep om my vyande te vervloek, en kyk, jy het hulle eerder geseën. En Bileam het vir Balak gesê: Sal ek nie dit wat God in my mond lê, bewaar om te spreek nie? En Balak het na hom gesê: Kom nog saam met my na n ander plek van waar jy hom nie sal sien van daar nie, maar slegs n deel van hom sal jy sien, almal sal jy egter nie sien nie, en vervloek hom vir my van daar. En hy het hom geneem na n veld se uitkyktoring op die top van die uitgekapte plek, en hy het daar sewe altare gebou, en hy het n kalf en n ram op die altaar geoffer. En Bileam het vir Balak gesê: Staan by jou offers, en ek sal gaan om God te vra. En God het Bileam ontmoet, en Hy het n woord in sy mond gelê, en gesê: Keer terug na Balak, en hierdie dinge sal jy spreek. En hy het na hom gedraai, en hy het by sy brandoffer gestaan, en al die vorste van Moab was by hom, en Balak het vir hom gesê: Wat het die Here gespreek? En nadat hy sy gelykenis opgeneem het, het hy gesê: Staan op, Balak, en luister, gee oor, getuie, seun van Seppor. God is nie soos n mens om te lieg nie, nog soos n seun van n mens om gedreig te word nie; het Hy self gesê, sal Hy dit nie doen nie? Sal hy praat en nie bly nie? Aanskou, ek het onderneem om te seën, ek sal

seën, en ek sal dit nie terugdraai nie. Daar sal nie swaarkry in Jakob wees nie, nog sal moeite in Israel gesien word nie. Die Here sy God is met hom, die heerlikheid van heersers is in hom. God wat hom uit Egipte gelei het, is soos die heerlikheid van n eenhoringdier vir hom. Want daar is nie waarsêery in Jakob nie, nog voorspelling in Israel nie; volgens die tyd sal aan Jakob gesê word, en aan Israel, wat God sal volbring? Kyk, n volk sal soos n welpie opstaan en soos n leeu sal hy juig; hy sal nie slaap totdat hy prooi geëet het nie, en die bloed van die gewondes sal hy drink. En Balak het vir Balaam gesê, Moenie hom vir my met vervloekinge vervloek nie, en moenie hom seën nie. En Bileam het geantwoord en vir Balak gesê: Het ek nie met jou gespreek en gesê: Die woord wat God sal spreek, dit sal ek doen nie? En Balak het vir Balaam gesê: Kom, ek sal jou na n ander plek neem, as dit die God sal behaag, en vervloek hom vir my van daar. En Balak het Balaam geneem na die top van Peor, wat uitstrek in die woestyn. En Bileam het vir Balak gesê: Bou vir my hier sewe altare, en berei vir my hier sewe kalwers en sewe ramme. En Balak het gemaak net soos Balaam vir hom gesê het, en hy het n kalf en n ram op die altaar opgeoffer.

24

En toe Bileam sien dat dit goed is in die oë van die Here om Israel te seën, het hy nie soos gewoonlik gegaan om die voortekens te raadpleeg nie, en hy het sy gesig na die wildernis gedraai. En Bileam lig sy oë op en sien Israel volgens stamme

gekampeer, en die Gees van God kom op hom. En nadat hy sy gelykenis opgeneem het, het hy gesê, Bileam seun van Beor sê, die man wat waarlik sien sê, wat woorde van die Sterke hoor sê, wat n gesig van God in die slaap gesien het, sy oë is ontbloot. Hoe mooi is jou huise, Jakob, jou tente, Israel; Soos valleie wat skadu gee, en soos tuine by n rivier, en soos tente wat die Here opgeslaan het, en soos seders by die waters. n Man sal uitgaan uit sy saad, en hy sal heers oor baie nasies, en die Gog-koninkryk sal verhoog word, en sy koninkryk sal toeneem. God het hom uit Egipte gelei, soos die heerlikheid van n eenhoringbul vir hom. Hy sal die nasies van sy vyande eet, en hulle dikstukke sal hy uitmurg, en met sy pyle sal hy die vyand deurskiet. Neergelê het hy gerus soos n leeu, en soos n welpie – wie sal hom opwek? Die wat jou seën, is geseënd, en die wat jou vervloek, is vervloek. En Balak was kwaad op Balaam, en hy het sy hande geklap, en Balak het tot Balaam gesê: Om my vyand te vervloek het ek jou geroep, en kyk, jy het geseën – vir die derde keer. Nou daarom, vlug na jou plek. Ek het gesê ek sal jou eer, en nou het die Here jou van die glorie ontneem. En Balaam het vir Balak gesê, het ek nie ook vir jou boodskappers wat jy na my gestuur het gespreek nie, en gesê, as Balak vir my sy huis vol silwer en goud sou gee, sal ek nie die woord van die Here kan oortree om dit goed of sleg van myself te maak nie; wat God ook al sou sê, dit sal ek sê. En nou, kyk, ek sal weggaan na my plek; kom, ek sal jou adviseer wat hierdie volk aan jou volk sal doen aan die einde van die dae. En nadat hy sy gelykenis opgeneem het, het hy gesê: Bileam, seun van Beor, sê: Die man wat waarlik sien, wat woorde van God hoor, wat kennis van die Allerhoogste weet, en wat n visie

van God in die slaap gesien het, sy oë is ontbloot. Ek sal aan hom wys, en nie nou nie; ek sal seën, en dit kom nie nader nie. n Ster sal opkom uit Jakob, n man sal opstaan uit Israel, en hy sal die leiers van Moab verpletter, en hy sal al die seuns van Seth plunder. En Edom sal n erfenis wees, en Esau, sy vyand, sal n erfenis wees, en Israel het in sterkte opgetree. En een sal uit Jakob opgewek word, en hy sal vernietig wat uit die stad gered word. En toe hy Amalek gesien het en sy gelykenis opgeneem het, het hy gesê: Amalek is die begin van die nasies, en hulle saad sal vergaan. En toe hy die Keniet gesien het en sy gelykenis opgeneem het, het hy gesê: Sterk is jou woning; en as jy jou nes in die rots plaas, en as daar vir Beor n nes van listigheid word, sal die Asiriers jou gevange neem. En nadat hy Og gesien het en sy gelykenis opgeneem het, het hy gesê: O, o, wie sal lewe wanneer God hierdie dinge doen? En sal uitgaan uit die hand van Kittim, en hulle sal Assirië mishandel, en hulle sal die Hebreërs mishandel, en hulle self sal saam vergaan. En Bileam het opgestaan en weggegaan, teruggekeer na sy plek, en Balak het weggegaan na homself toe.

25

En Israel het in Sittim vertoef, en die volk is onteer deur hoerery met die dogters van Moab. En hulle het hulle genooi na die offers van hulle afgode, en die volk het geëet van hulle offers, en hulle het neergebuig voor hulle afgode. En Israel is ingewy aan Baal Peor, en die Here het kwaad geword met toorn teen Israel.

En die Here het vir Moses gesê: Neem al die leiers van die volk en maak n voorbeeld van hulle voor die Here teenoor die son, en die toorn van die woede van die Here sal van Israel wegdraai. En Moses het aan die stamme van Israel gesê: Dood elkeen sy eie wat aan Baal Peor ingewy was. En kyk, n man van die seuns van Israel het gekom en sy broer na die Midianiet vrou gebring voor Moses en voor die hele vergadering van die seuns van Israel, terwyl hulle gehuil het by die deur van die tent van die getuienis. En Pinehas, seun van Eleazar, seun van Aäron die priester, het dit gesien en uit die middel van die vergadering opgestaan, en n spies in die hand geneem, en agter die Israelitiese man die oond ingegaan, en albei deurboor, die Israelitiese man en die vrou deur haar baarmoeder; en die plaag het van die seuns van Israel opgehou. En die dooies in die plaag was vier-en-twintig duisend. En die Here het met Moses gepraat en gesê, Pinehas seun van Eleazar seun van Aäron die priester het my toorn van die seuns van Israel laat ophou, deur sy naywer vir my ywer onder hulle, en ek het nie die seuns van Israel in my ywer vernietig nie. So het ek gesê, kyk ek gee aan hom n verbond van vrede, en dit sal vir hom en vir sy saad na hom n ewige verbond van priesterskap wees, in ruil daarvoor dat hy ywerig was vir sy God, en hy het versoening gedoen vir die seuns van Israel. Die naam van die Israelitiese man wat getref is, wat saam met die Midianietiese vrou getref is, was Zambri, seun van Salmon, heerser van die familiehuis van Simeon. En die naam van die vrou, die Midianiet wat getref is, was Chasbi, dogter van Sur, heerser van die nasie Ommoth, van die huis van die families van Midian. En die Here het met Moses

gepraat en gesê, praat met die seuns van Israel en sê, wees vyandig teenoor die Midianiete en slaan hulle, omdat hulle self vyandig is teenoor julle in bedrieglikheid, soveel as hulle julle bedrieg deur Peor, en deur Kosbi dogter van n heerser van Midian hul suster, die een wat getref is in die dag van die plaag deur Peor.

26

En dit het gebeur na die plaag, en die Here het met Moses en Eleazar die priester gepraat en gesê, neem die telling van die hele vergadering van die seuns van Israel vanaf twintig jaar oud en ouer volgens hulle vaderhuise, almal wat uittrek om vir geveg opgestel te word in Israel. En Moses en Eleazar die priester het gepraat in die vlaktes van Moab by die Jordaan teenoor Jerigo, en gesê, van twintig jaar oud en ouer, soos die Here aan Moses beveel het; en die seuns van Israel wat uit Egipte uitgegaan het, Ruben eersgeborene van Israel; en die seuns van Ruben was Henog, en die volk van die Henogiet; vir Pallu, die volk van die Palluiet. Aan die Asron, die volk van die Asronei; aan die Charmi, die volk van die Charmi. Hierdie was die stamme van Ruben, en hulle sensus was drie-en-veertig duisend sewehonderd-en-dertig. En die seuns van Pallu: Eliab. En die seuns van Eliab: Namuel, en Dathan, en Abiram. Hierdie was die geroepenes van die vergadering; hierdie is die wat opgestaan het teen Moses en Aaron in die vergadering van Korah, in die opstand teen die Here. En die aarde het haar mond

oopgemaak en hulle verslind en Korag, in die dood van sy vergadering, toe die vuur die twee honderd en vyftig verteer het, en hulle het n teken geword; maar die seuns van Korag het nie gesterf nie. En die seuns van Simeon, die volk van die seuns van Simeon: van Nemuel, die volk van die Nemueliete; van Jamin, die volk van die Jaminiete; van Jagin, die volk van die Jaginiete; van Serag, die volk van die Seragiete; van Saul, die volk van die Sauliete. Hierdie is die volke van Simeon uit hulle sensus: twee en twintig duisend en tweehonderd. Seuns van Juda was Er en Onan, en Er en Onan het gesterf in die land Kanaän. En die seuns van Juda het volgens hulle clans geword: vir Shiloh, die volk van die Shelaniete; vir Peres, die volk van die Peresiete; vir Serag, die volk van die Seragiete. En die seuns van Fares het geword: vir Asron, die volk van die Asroniete; vir Iamun, die volk van die Iamuniete. Hierdie volke van Juda volgens hulle inspeksie, ses en sewentig duisend en vyfhonderd. En die seuns van Issaskar volgens hulle stamme: vir Tola, die stam van die Tolaïete; vir Pua, die stam van die Puaïete; vir Jasub, die stam van die Jasubïete; vir Simron, die stam van die Simronïete. Hierdie is die volke van Issakar uit hulle sensus: vier en sestig duisend vierhonderd. Seuns van Zebulun volgens hulle klans: vir Sered, die volk van die Serediete; vir Ander, die volk van die Alloniete; vir Allel, die volk van die Alleliete. Hierdie was die volke van Zebulun uit hulle sensus, sestig duisend en vyfhonderd. Seuns van Gad volgens hulle stamme: vir Sefon, die stam van die Sefoniete; vir Haggi, die stam van die Haggiete; vir Suni, die stam van die Suniete; vir Osni, die stam van die Osniete; vir Addi, die stam van die Addiete; vir Arodi, die stam

van die Arodiete; vir Ariel, die stam van die Arieliete. Hierdie is die volke van die seuns van Gad uit hulle sensus: vier en veertig duisend en vyfhonderd. Seuns van Aser volgens hulle klanne: vir Jamin, die volk van die Jaminiete; vir Jesou, die volk van die Jesouiete; vir Baria, die volk van die Bariaiete. Aan die Kober, die volk van die Koberi; aan die Melchiel, die volk van die Melchieli. En die naam van Aser se dogter was Sara. Hierdie is die volke van Aser uit hulle sensus: drie-en-veertig duisend vierhonderd. Seuns van Joseph volgens hulle klans, Manasse en Efraim. Seuns van Manasse. Vir Magir, die volk die Magiriete; en Magir het Gilead verwek; vir Gilead, die volk die Gileadiete. En hierdie is die seuns van Gilead: Ahiezer, die volk van die Ahieseriete; Cheleg, die volk van die Chelegiete. Vir Esriël, die volk die Esriëliete; vir Sigem, die volk die Sigemiete; vir Sumaër, die volk die Sumaëriete; en vir Ofer, die volk die Oferiete. En vir Salpaad, die seun van Opher, het daar nie vir hom seuns geword nie, maar dogters, en hierdie is die name van die dogters van Salpaad: Mala, en Noua, en Egla, en Melcha, en Thersa. Hierdie was die stamme van Manasse volgens hulle sensus: twee en vyftig duisend sewehonderd. En hierdie is die seuns van Efraim: vir Suthala, die volk van die Southaláne; vir Tanach, die volk van die Tanachíete. Hierdie is die seuns van Suthala: Eden, die volk van Eden. Hierdie is die volke van Efraim uit hulle sensus: twee en dertig duisend en vyfhonderd. Hierdie is die volke van die seuns van Josef volgens hulle klans. Seuns van Benjamin volgens hulle klans: vir Bale, die klan van die Baliete; vir Asubêr, die klan van die Asubêriete; vir Iachiran, die klan van die Iachiraniete. Aan die Sophan, die volk van Sophanes. En die

seuns van Bale was Adar en Noeman; aan Adar behoort die volk van die Adariete, en aan Noeman behoort die volk van die Noemaniete. Hierdie is die seuns van Benjamin volgens hulle klans uit hulle sensus: vyf-en-dertig duisend en vyfhonderd. En die seuns van Dan volgens hulle stamme: vir Sama, die stam van die Samaiet, hierdie is die stamme van Dan volgens hulle stamme. Almal die volke van Samaï volgens hulle inspeksie, vier en sestig duisend en vierhonderd. Seuns van Naphtali volgens hulle clans: aan Asiel, die volk van die Asieliete; aan Gauni, die volk van die Gauniete. Aan die Jeser, die volk van die Jeseri, aan die Sellem, die volk van die Sellemi. Hierdie is die stamme van Naftali volgens hulle sensus: veertig duisend drie honderd. Hierdie is die sensus van die seuns van Israel: seshonderd duisend, een duisend, sewehonderd en dertig. En die Here het met Moses gepraat en gesê, aan hierdie sal die land verdeel word om te erf volgens die getal van name. Aan die meer sal jy die erfenis vermeerder, en aan die minder sal jy hulle erfenis verminder; aan elkeen sal die erfenis gegee word soos hulle getel was. Deur lote sal die land volgens die name verdeel word; volgens die stamme van hulle families sal hulle erf. Uit die lot sal jy hulle erfenis tussen baie en min verdeel. En die seuns van Levi volgens hulle klans: vir Gerson, die volk van die Gersoniete; vir Kahat, die volk van die Kahatiete; vir Merari, die volk van die Merariete. Hierdie is die volke van die seuns van Levi: die volk van die Lobeni, die volk van die Hebroni, die volk van die Kore, en die volk van die Mousi, en Kaath het Amram verwek. Die naam van sy vrou was Jochebed, dogter van Levi, wat hierdie kinders vir Levi in Egipte gebaar het, en sy het vir Amram Aaron

en Moses gebaar, en Miriam hulle suster. En daar is vir Aaron gebore: Nadab, en Abihu, en Eleazar, en Ithamar. En Nadab en Abiud het gesterf toe hulle vreemde vuur voor die Here in die Sinai-wildernis geoffer het. En hulle het drie-en-twintig duisend geword uit hulle sensus, elke manlike vanaf een maand oud en ouer, want hulle was nie saam getel onder die seuns van Israel nie, omdat aan hulle nie n erfdeel gegee is onder die seuns van Israel nie. En dit is die sensus van Moses en Eleazar die priester, wat die seuns van Israel in Araboth-Moab by die Jordaan teenoor Jericho getel het. En onder hierdie was daar nie n man van die wat deur Moses en Aaron geïnspekteer is nie, wat die seuns van Israel in die Sinai-wildernis geïnspekteer het. Dat die Here vir hulle gesê het, hulle sal met die dood sterwe in die wildernis, en daar was nie een van hulle oorgelaat nie, behalwe Kaleb, seun van Jefunne, en Josua, die seun van Nun.

27

En die dogters van Salphaad, seun van Opher, seun van Gilead, seun van Machir, van die volk van Manasse, van die seuns van Josef, het nader gekom, en hierdie is hulle name: Maala, en Noua, en Egla, en Melcha, en Thersa, en hulle het gestaan voor Moses, en voor Eleazar die priester, en voor die leiers, en voor die hele vergadering by die deure van die tent van die getuienis, en hulle sê: Ons vader het gesterf in die woestyn, en hy was nie in die midde van die vergadering wat saamgekom het teen die Here in die vergadering van Korach nie, want hy het gesterf

deur sy sonde, en seuns het nie vir hom geword nie; laat die naam van ons vader nie uitgewis word uit die midde van sy volk nie, omdat daar nie vir hom n seun is nie; gee vir ons n besitting in die midde van die broers van ons vader. En Moses het hulle oordeel voor die Here gebring. En die Here het met Moses gepraat en gesê, die dogters van Selofead het reg gepraat; jy sal aan hulle n geskenk gee, n besitting van erfenis onder die broers van hulle vader, en jy sal die erfenis van hulle vader aan hulle oordra. En met die seuns van Israel sal jy praat en sê: As n man sterf en hy het nie n seun nie, sal julle sy erfenis aan sy dogter oordra. Maar as hy nie n dogter het nie, sal julle die erfenis aan sy broer gee. Maar as hy nie broers het nie, sal julle die erfenis aan die broer van sy vader gee. Indien daar maar nie broers van sy vader is nie, sal julle die erfenis gee aan die naaste familielid uit sy stam, om sy besittings te erf, en dit sal vir die seuns van Israel n reg van oordeel wees, soos die Here aan Moses beveel het. En die Here het vir Moses gesê, gaan op in die berg wat anderkant die Jordaan is, hierdie berg Nabau, en aanskou die land Kanaän, wat Ek aan die seuns van Israel in besit gee. En jy sal dit sien, en jy sal by jou volk versamel word, net soos jou broer Aaron by die berg Hor versamel is. Omdat julle my woord oortree het in die wildernis Sin, toe die vergadering opgestaan het om my te heilig, het julle my nie geheilig by die water voor hulle nie; dit is die water van twis in Kades in die wildernis Sin. En Moses het tot die Here gesê, laat die Here die God van die geeste en alle vlees n man oor hierdie vergadering aanstel, wat voor hulle gesig sal uitgaan, en wat voor hulle gesig sal ingaan, en wat hulle sal uitlei, en wat hulle sal inbring, en die

vergadering van die Here sal nie wees soos skape wat nie n herder het nie. En die Here het met Moses gepraat en gesê, neem vir jouself Josua seun van Nun, n man wat gees in homself het, en jy sal jou hande op hom plaas. En jy sal hom voor Eleazar die priester stel, en jy sal hom voor die hele vergadering opdrag gee, en jy sal aangaande hom voor hulle opdrag gee. En jy sal van jou heerlikheid op hom gee, sodat die seuns van Israel hom sou gehoorsaam. En voor Eleazar die priester sal hy staan, en hulle sal hom vra die oordeel van die toon voor die Here. Op sy bevel sal hulle uitgaan, en op sy bevel sal hulle ingaan, hy en die seuns van Israel eenparig, en die hele vergadering. En Moses het gedoen soos die Here hom beveel het; en hy het Josua geneem, het hom voor Eleazar die priester gestel, en voor die hele vergadering, en het sy hande op hom gelê, en het hom aangestel soos die Here aan Moses beveel het.

28

En die Here het met Moses gepraat en gesê, beveel die seuns van Israel, en jy sal vir hulle sê, my geskenke, my geskenke, my offers tot n reuk van welriekendheid, sal julle bewaar om aan my te offer in my feeste. En jy sal aan hulle sê: Hierdie is die offerandes wat julle aan die Here sal bring: twee eenjarige lammers sonder gebrek per dag as n voortdurende brandoffer. Die een lam sal jy in die oggend maak, en die tweede lam sal jy teen die aand maak. En jy sal die tiende van die efah fyn meel maak tot n offer, gemeng in olie, in n vierde van die hin. n

Voortdurende brandoffer, wat ingestel is op die berg Sinai as n aangename geur vir die Here. En sy drankoffer die vierde van die hin vir die een lam; in die heiligdom sal jy n drankoffer van sterk drank uitgooi vir die Here; en die tweede lam sal jy maak teen die aand; volgens sy offer en volgens sy drankoffer sal julle dit doen tot n welriekende geur vir die Here. En op die dag van die sabbatte sal julle twee lammers van een jaar oud sonder gebrek bring, en twee tiendes fyn meel gemeng met olie vir n offer en n drankoffer, brandoffer van sabbatte in die sabbatte by die voortdurende brandoffer, en die drankoffer daarvan. En in die nuwemane sal julle n brandoffer aan die Here bring, twee jong bulle van beeste, en een ram, sewe jaaroud lammers sonder gebrek; Drie tiendes fynmeel gemeng met olie vir die een jong bul, en twee tiendes fynmeel gemeng met olie vir die een ram; n Tiende tiende fynmeel gemeng met olie vir die een lam, n offer, n reuk van geurigheid, n offergawe aan die Here. Die drankoffer van hulle sal die helfte van die hin wees vir die een kalf, en die derde van die hin sal wees vir die een ram. En die vierde van die hin sal wees vir die een lam van wyn; hierdie die brandoffer, maand uit maand, in die maande van die jaar. En een bokkie uit die bokke aangaande sonde vir die Here, by die voortdurende brandoffer sal dit gemaak word, en sy drankoffer. En in die eerste maand, op die veertiende dag van die maand, is die pasga vir die Heer. En op die vyftiende dag van hierdie maand is n fees; sewe dae lank sal julle ongesuurde brood eet. En die eerste dag sal vir julle heilig genoem word, julle sal geen slaafse werk doen nie. En julle sal brandoffers as n offer aan die Here bring: twee kalwers uit die beeste, een ram, sewe jaaroud lammers;

hulle sal sonder gebrek wees vir julle. En hulle offer van fynmeel gemeng in olie: drie tiendes vir die een kalf, en twee tiendes vir die een ram. n Tiende, n tiende sal jy maak vir die een lam, vir die sewe lams. En een bokram uit die bokke vir sonde, om versoening te doen vir julle; Behalwe die voortdurende brandoffer van die oggend, wat die voortdurende brandoffer is. Hierdie dinge sal julle volgens hierdie dinge doen elke dag vir die sewe dae, n geskenk-offer tot n reuk van geurigheid aan die Here; by die voortdurende brandoffer sal jy sy drankoffer maak. En die sewende dag sal heilig genoem word vir julle, julle sal geen slaafse werk daarin doen nie. En op die dag van die nuwe vrugte, wanneer julle n nuwe offer aan die Heer bring tydens die weke, sal dit n heilige byeenkoms vir julle wees, julle sal geen slaafse werk doen nie. En julle sal brandoffers aan die Here bring as n geurige reuk: twee kalwers uit die beeste, een ram, sewe jaaroud lammers sonder gebrek. Die offer van hulle: fyn meel gemeng in olie, drie tiendes vir die een kalf, en twee tiendes vir die een ram. n Tiende, n tiende vir die een lam, vir die sewe lammers; en een bokram uit bokke aangaande sonde, om versoening te doen vir julle; behalwe die voortdurende brandoffer; en hulle offer sal julle vir my doen, sonder gebrek sal hulle vir julle wees, en hulle drankoffers.

29

En in die sewende maand, op die eerste van die maand, sal dit vir julle n heilige byeenroeping wees, julle sal geen slaafse werk

doen nie, dit sal vir julle n dag van betekenis wees. En julle sal brandoffers maak tot n aangename geur vir die Here: een kalf uit die beeste, een ram, sewe jaaroud lammers sonder gebrek. Die offer van hulle is fynmeel gemeng met olie: drie tiendes vir die een kalf, en twee tiendes vir die een ram; n tiende vir die een lam, vir die sewe lammers; en een bokram uit die bokke vir sonde, om versoening te doen vir julle; behalwe die brandoffers van die nuwemaan en hulle offers en hulle drankoffers, en die voortdurende brandoffer en hulle offers en hulle drankoffers volgens hulle voorskrif, tot n welriekende reuk vir die Here. En op die tiende van hierdie maand sal dit n heilige byeenkoms vir julle wees, en julle sal julleself verootmoedig, en julle sal geen werk doen nie. En julle sal brandoffers bring as n geurige reuk vir die Here, offers aan die Here: een kalf uit die beeste, een ram, sewe jaaroud lammers – hulle sal sonder gebrek wees vir julle. Die offer van hulle is fynmeel gemeng in olie; drie tiendes vir die een kalf, en twee tiendes vir die een ram; n tiende vir die een lam, vir die sewe lammers; En een bokram van bokke aangaande sonde, om versoening te maak vir julle; behalwe die aangaande die sonde van die versoening, en die voortdurende brandoffer; die offer daarvan, en die drankoffer daarvan volgens die vergelyking tot n welriekende reuk, n offer aan die Here. En op die vyftiende dag van die sewende maand sal dit vir julle n heilige byeenkoms wees, julle mag geen slaafse werk doen nie, en julle moet dit as n fees vir die Here sewe dae lank vier. En julle sal brandoffers bring as n offer tot n geurige reuk vir die Here: op die eerste dag dertien kalwers uit beeste, twee ramme, veertien eenjarige lammers; hulle sal sonder gebrek

wees. Die offers van hulle fynmeel gemeng in olie: drie tiendes vir die een kalf, vir die dertien kalwers; en twee tiendes vir die een ram, vir die twee rams; Tiende tiende vir die een lam, vir die veertien lammers; En een bokram uit bokke vir sonde; behalwe die voortdurende brandoffer; die offers van hulle en die drankoffers van hulle. En op die tweede dag twaalf kalwers, twee ramme, veertien jaaroud lammers sonder gebrek. Hulle offer en hulle drankoffer vir die kalwers en vir die rams en vir die lammers volgens hulle getal, volgens die vergelyking daarvan. en n bokram uit die bokke, een aangaande sonde, behalwe die voortdurende brandoffer, hulle offers en hulle drankoffers. Op die derde dag: elf kalwers, twee ramme, veertien eenjarige lammers sonder gebrek. Hulle offer en hulle drankoffer vir die kalwers en vir die rams en vir die lammers volgens hulle getal, volgens die voorskrif daarvan. En een bokkie uit die bokke aangaande sonde, behalwe die voortdurende brandoffer, hulle offers en hulle drankoffers. Op die vierde dag tien kalwers, twee ramme, veertien eenjarige lammers sonder gebrek. Die offers van hulle en die drankoffers van hulle vir die kalwers en vir die ramme en vir die lammers volgens hulle getal, volgens die vergelyking daarvan. En een bokkie uit die bokke aangaande sonde, behalwe die voortdurende brandoffer, hulle offers en hulle drankoffers. Op die vyfde dag nege kalwers, twee ramme, veertien eenjarige lammers sonder gebrek. Die offers van hulle en die drankoffers van hulle vir die kalwers en vir die ramme en vir die lammers volgens hulle getal, volgens die vergelyking daarvan. En een bokkie uit die bokke aangaande sonde, behalwe die

voortdurende brandoffer, hulle offers en hulle drankoffers. Op die sesde dag: agt kalwers, twee ramme, veertien eenjarige lammers sonder gebrek. Die offers van hulle en die drankoffers van hulle vir die kalwers en vir die ramme en vir die lammers volgens hulle getal, volgens die vergelyking daarvan. En een bokkie uit die bokke aangaande sonde, behalwe die voortdurende brandoffer, hulle offers en hulle drankoffers. Op die sewende dag sewe kalwers, twee ramme, veertien eenjarige lammers sonder gebrek. Die offers van hulle en die drankoffers van hulle vir die kalwers en vir die ramme en vir die lammers volgens hulle getal, volgens die vergelyking daarvan. En een bokkie uit die bokke aangaande sonde, behalwe die voortdurende brandoffer, hulle offers en hulle drankoffers. En op die agtste dag sal daar vir julle n sluitingsvergadering wees; julle mag geen slaafse werk daarin doen nie. En julle sal brandoffers bring as n geurige reuk, offers aan die Here: een kalf, een ram, sewe jaaroud lammers sonder gebrek. Die offers van hulle en die drankoffers van hulle vir die kalf en vir die ram en vir die lammers volgens hulle getal, volgens hulle reëling. En een bokkie uit die bokke aangaande sonde, behalwe die voortdurende brandoffer, hulle offers en hulle drankoffers. Hierdie dinge sal julle vir die Here doen by julle feeste, behalwe julle gebede, en julle vrywillige offerandes, en julle brandoffers, en julle offers, en julle plengoffers, en julle dankoffers.

30

En Moses het met die seuns van Israel gepraat volgens alles wat die Here aan Moses beveel het. En Moses het gepraat na die heersers van die stamme van die seuns van Israel en gesê: Hierdie is die woord wat die Here beveel het. n Man wat n gelofte aan die Here sou aflê, of n eed sweer, of homself met n verbintenis aangaande sy siel bind, sal sy woord nie ontheilig nie; alles wat uit sy mond uitgaan, sal hy doen. As n vrou n gelofte aan die Here aflê, of n verpligting bind in die huis van haar vader in haar jeug, en haar vader haar geloftes hoor en haar verpligtinge wat sy teen haar siel gebind het, en haar vader stilbly, dan sal al haar geloftes staan, en al die verpligtinge wat sy teen haar siel gebind het sal by haar bly. Maar as haar vader weier op die dag wat hy al haar geloftes en die verpligtinge hoor wat sy teen haar siel gebind het, sal hulle nie staan nie, en die Here sal haar reinig omdat haar vader geweier het. As sy maar, nadat sy geword het, aan n man behoort, en haar gebede op haar is volgens die uitspraak van haar lippe, wat sy teen haar siel gebind het, en haar man hoor, en vir haar stilbly op watter dag hy ook al hoor, dan sal al haar gebede staan, en haar verpligtinge, wat sy teen haar siel gebind het, sal staan. Indien die man haar egter weigerend weier op watter dag hy ook al hoor, sal al haar gebede en haar verpligtinge wat sy teen haar siel vasgestel het, nie bly nie, omdat die man van haar geweier het, en die Here sal haar reinig. En n gelofte van n weduwee en van een wat uitgewerp is, soveel as sy mag gelofte doen volgens haar siel, sal vir haar bly. As dit maar in die huis van die man van haar die gelofte van haar is, of die bindende verpligting teen die siel van haar met n eed, en die man van haar hoor, en stilbly

vir haar, en nie weier vir haar nie, dan sal al die geloftes van haar staan, en al die bindende verpligtings van haar wat sy gebind het teen die siel van haar, sal staan teen haar. Indien haar man dit egter wegneem op die dag wat hy dit hoor, sal alles wat uit haar lippe uitgaan volgens haar gebede en volgens die verpligtinge rakende haar siel nie bly nie; haar man het dit weggeneem, en die Here sal haar reinig. Elke gelofte en elke eed van n band om die siel te benadeel, die man van haar sal dit vir haar bevestig, en die man van haar sal dit verwyder. Maar as hy stil bly en vir haar stilbly dag na dag, dan sal hy vir haar al haar geloftes bevestig, en die verpligtinge wat op haar is sal hy vir haar bevestig, omdat hy vir haar stil gebly het op die dag wat hy gehoor het. As die man haar geloftes egter wegneem nadat hy dit gehoor het, sal hy haar sonde dra. Hierdie is die verordeninge wat die Here aan Moses beveel het, tussen n man en sy vrou, en tussen n vader en sy dogter in haar jeug in die huis van haar vader.

31

En die Here het tot Moses gepraat en gesê, wreek die wraak van die seuns van Israel teen die Midianiete, en daarna sal jy by jou volk versamel word. En Moses het tot die volk gespreek en gesê: Bewapen manne uit julle geledere, en stel hulle in slagorde voor die Here teen Midian, om die wraak van die Here aan Midian te vergeld. Duisend uit elke stam, duisend uit elke stam, uit al die stamme van die seuns van Israel, stuur om te veg. En hulle het

uit die duisende van Israel getel: duisend uit elke stam, twaalf duisend gewapend vir die geveg. En Moses het hulle gestuur, duisend uit elke stam, duisend uit elke stam met hulle mag, en Phinehas die seun van Eleazar, die seun van Aaron die priester, en die heilige vate, en die trompette van die seine in hulle hande. En hulle het teen Midian in die geveg opgetrek, soos die Here Moses beveel het, en hulle het al die mans gedood. En die konings van Midian het hulle gedood saam met die gewondes van hulle; en Evi, en Rekem, en Zur, en Hur, en Reba, vyf konings van Midian; en Bileam seun van Beor het hulle met die swaard gedood saam met die gewondes van hulle. En hulle het die vroue van Midian geplunder, en hulle bagasie, en hulle vee, en al hulle besittings; en hulle mag het hulle geplunder. En al hulle stede wat in hulle woonplekke was, en hulle plase het hulle met vuur verbrand. En hulle het al die buit van hulle geneem, en al die roof van hulle, van mens tot vee. En hulle het die gevangenes en die buit en die plunder na Moses en na Eleazar die priester, en na al die seuns van Israel gebring in die kamp in Araboth Moab, wat is by die Jordan teenoor Jerigo. En Moses en Eleazar die priester en al die leiers van die vergadering het uitgegaan om hulle buite die kamp te ontmoet. En Moses was kwaad op die toesieners van die leërmag, die bevelvoerders van duisende en die bevelvoerders van honderde wat van die gevegslinie van die oorlog af gekom het. En Moses het vir hulle gesê: Waarom het julle elke vroulike gespaar? Hierdie was vir die seuns van Israel volgens die woord van Balaam om weg te draai en die woord van die Here te verontagsaam ter wille van Peor, en die plaag het in die vergadering van die Here gekom. En nou doodmaak

elke manlike in al die buit; elke vrou wat die bed van n man geken het, doodmaak. En spaar lewend al die buit van die vrouens wat nie n manlike bed ken nie. En julle moet sewe dae lank buite die kamp kamp opslaan; almal wat gedood het en die wat die gedoodes aanraak sal op die derde dag en op die sewende dag gereinig word, julle en julle gevangenes. En elke bedekking en elke leervoorwerp, en alle werk van bokvel, en elke houtvoorwerp sal julle reinig. En Eleazar die priester het gesê na die manne van die mag wat kom uit die gevegslinie van die oorlog: Dit is die ordonnansie van die wet wat die Here aan Moses beveel het. Behalwe die goud en die silwer en brons en yster en lood en tin, elke ding wat deur vuur sal gaan, sal gereinig word, maar met die water van reiniging sal dit gereinig word; en alles wat nie deur vuur gaan nie, sal deur water gaan. En was die klere op die sewende dag, en julle sal gereinig word, en daarna sal julle die kamp binnegaan. En die Here het met Moses gepraat en gesê, neem die som van die buit van die gevangeneskap van mens tot dier, jy en Eleazar die priester en die leiers van die families van die vergadering. En julle sal die buit verdeel tussen die krygers wat uitgetrek het na die geveg, en die hele vergadering. En julle sal n belasting vir die Here afsonder van die manne, die krygers wat na die geveg uitgegaan het, een siel uit vyfhonderd, van die manne, en van die vee, en van die beeste, en van die skape, en van die donkies; en van die helfte daarvan sal julle neem. En jy sal aan Eleazar die priester die eerstelinge van die Here gee. En van die helfte van die seuns van Israel sal jy een uit vyftig neem van die mense, en van die beeste, en van die skape, en van die donkies, en van al die vee,

en jy sal hulle gee aan die Leviete wat die wagte hou by die tent van die Here. En Moses en Eleazar die priester het gedoen soos die Here Moses beveel het. En dit het gebeur die surplus van die buit wat die manne die krygsmanne geplunder het, van die skape, seshonderd duisend en vyf en sewentig duisend; En beeste, twee en sewentig duisend; En donkies, een en sestig duisend; En siele van mense van die vroue wat nie bed van n man geken het nie, alle siele, twee en dertig duisend. En dit het gebeur dat die helfte, die gedeelte van dié wat na die oorlog uitgegaan het, uit die getal van die skape driehonderd dertig duisend sewe honderd en vyfhonderd was. En die aandeel vir die Here van die skape was seshonderd vyf-en-sewentig; en beeste, ses-en-dertig duisend, en die aandeel vir die Here, twee-en-sewentig; en donkies, dertig duisend en vyfhonderd, en die aandeel vir die Here, een-en-sestig; en siele van mense, sestien duisend, en die aandeel daarvan vir die Here, twee-en-dertig siele. En Moses het die offering aan die Here, die God, gegee aan Eleazar die priester, net soos die Here Moses beveel het; van die helfte van die seuns van Israel, wat Moses afgeverdeel het van die manne die krygsmanne. En die helfte van die vergadering van die skape was drie honderd en dertig duisend en sewe duisend en vyf honderd. En beeste, ses en dertig duisend. Esels, dertig duisend en vyf honderd. En siele van mense, ses en tien duisend. En Moses het van die helfte van die seuns van Israel die een uit die vyftig geneem, van die mense en van die vee, en dit aan die Leviete gegee wat die wagte van die tent van die Here bewaak, op die wyse wat die Here aan Moses beveel het. En almal die aangesteldes in die duisendtalle van die mag het na

Moses gekom, die duisendmanne en die honderdmanne, en hulle het vir Moses gesê, U dienaars het die telling van die manne, die krygsmanne wat by ons is, geneem, en nie een van hulle het ontbreek nie. En ons het die geskenk aan die Here aangebied, elke man wat goue voorwerpe gevind het: armbande, enkelbande, ringe, armbande en halssnoere, om versoening vir ons voor die Here te doen. En Moses en Eleazar die priester het die goud van hulle geneem, elke bewerkte voorwerp. En al die goud van die offering wat hulle vir die Here geneem het, was sestien duisend sewehonderd en vyftig sikkels van die bevelvoerders oor duisende en van die bevelvoerders oor honderde. En die mans, die krygsmanne, het geplunder, elkeen vir homself. En Moses en Eleazar die priester het die goud van die bevelvoerders van duisendes en van die bevelvoerders van honderde geneem, en dit in die tent van die getuienis ingebring as n gedenkteken van die seuns van Israel voor die Here.

32

En vee n menigte was by die seuns van Ruben en by die seuns van Gad, n baie groot menigte; en hulle het die land van Jaser gesien, en die land van Gilead; en die plek was n plek vir vee; En die seuns van Ruben en die seuns van Gad het genader en gesê na Moses en na Eleazar die priester en na die leiers van die vergadering, en gesê, Atarot, en Dibon, en Jaser, en Nimra, en Hesbon, en Eleale, en Sebam, en Nebo, en Beon, die land wat die

Here voor die seuns van Israel oorgelewer het, is land vir veeboerdery, en jou kinders het vee. En hulle het gesê: As ons guns voor u gevind het, laat hierdie land aan u dienaars in besit gegee word, en moenie ons oor die Jordaan laat oorsteek nie. En Moses het aan die seuns van Gad en aan die seuns van Ruben gesê: Julle broers gaan na die oorlog, en julle sal hier bly sit? En hoekom verdraai julle die gedagtes van die seuns van Israel om nie oor te steek na die land wat die Here aan hulle gee nie? Het julle vaders nie so gedoen toe ek hulle uit Kades Barnea gestuur het om die land te verken nie? En hulle het opgegaan na die vallei van die tros, en hulle het die land waargeneem, en hulle het die hart van die seuns van Israel afgewend, sodat hulle nie mag ingaan in die land wat die Here aan hulle gegee het nie. En die Here was woedend met toorn in daardie dag, en Hy het gesweer en gesê: As hierdie mense wat uit Egipte opgegaan het vanaf twintig jaar oud en ouer, die wat die goeie en die slegte ken, die land sal sien wat Ek aan Abraham en Isak en Jakob gesweer het, want hulle het nie volledig agter My gevolg nie; behalwe Kaleb seun van Jefunne, die wat afgesonder is, en Josua die seun van Nun, omdat hy volledig agter die Here gevolg het. En die Here was kwaad in toorn oor Israel, en het hulle veertig jaar lank in die wildernis laat rondswer, totdat die hele geslag wat die bose voor die Here gedoen het, vernietig was. Kyk, julle het opgestaan in die plek van julle vaders, n vernietiging van sondige mense, om nog meer by te voeg tot die toorn van die Here se woede oor Israel. Dat julle van hom sal wegdraai om hom nog verder in die wildernis te verlaat, en julle sal wetteloos handel teen hierdie hele vergadering. En hulle het na hom

gekom en gesê: Ons sal hier skaapkrale bou vir ons vee, en stede vir ons bagasie. En ons het onsself gewapen as n voorhoede voor die seuns van Israel, totdat ons hulle in hul eie plek mag lei, en ons bagasie sal woon in versterkte stede vanweë die inwoners van die land. Ons sal nie terug draai na ons huise totdat die seuns van Israel verdeel is nie, elkeen na sy erfenis. En ons sal nie langer saam met hulle erf van die oorkant van die Jordaan en verder nie, omdat ons ons erfdele ontvang het aan die oorkant van die Jordaan in die ooste. En Moses het vir hulle gesê, as julle volgens hierdie woord doen, as julle julleself bewapen voor die Here vir oorlog, en elke gewapende soldaat van julle sal die Jordaan deurgaan voor die Here, totdat die vyand van hom van sy gesig af vernietig word, en die land voor die Here onderwerp word, en na hierdie dinge sal julle terugkeer, en julle sal onskuldiges wees voor die Here en van Israel; en hierdie land sal vir julle in besitting wees voor die Here. As julle maar nie so doen nie, sal julle sondig voor die Here, en julle sal julle sonde ken wanneer die euwels julle oorval. En julle sal vir julleself stede bou vir julle bagasie, en plase vir julle vee, en julle sal doen wat uit julle mond uitgaan. En die seuns van Ruben en die seuns van Gad het vir Moses gesê, jou kinders sal doen net soos ons Here beveel. Ons bagasie, en ons vrouens, en al ons vee sal in die stede van Gilead wees. Maar jou kinders sal almal gewapen en opgestel voor die Here die oorlog in verbygaan, op die manier wat die heer sê. En Moses het aan hulle Eleazar die priester, en Josua, seun van Nun, en die leiers van die families van die stamme van Israel aangestel. En Moses het vir hulle gesê: As die seuns van Ruben

en die seuns van Gad saam met julle oor die Jordaan trek, almal gewapen vir die oorlog voor die Here, en julle die land teenoor julle onderwerp, dan sal julle aan hulle die land Gilead as besitting gee. Maar as hulle nie gewapen saam met julle in die oorlog voor die Here oorsteek nie, dan sal julle hul bagasie en hul vroue en hul vee voor julle uit na die land Kanaän oorbring, en hulle sal saam met julle in die land Kanaän erf. En die seuns van Ruben en die seuns van Gad het geantwoord en gesê: Soveel as wat die Here aan die dienaars sê, so sal ons doen. Ons sal gewapen voor die Here in die land Kanaan oorgaan, en julle sal die besitting aan ons gee oorkant die Jordaan. En Moses het aan hulle gegee, aan die seuns van Gad, en aan die seuns van Ruben, en aan die helfte van die stam van Manasse, seuns van Josef, die koninkryk van Sihon, koning van die Amoriete, en die koninkryk van Og, koning van Basan, die land en die stede met hulle grense, die stede van die land rondom. En die seuns van Gad het Dibon gebou, en Ataroth, en Aroer, en Sofar, en Jaser, en het hulle opgerig, en Nimra, en Bet-Haran, versterkte stede, en skaapplase. En die seuns van Ruben het Hesbon gebou, en Eleale, en Kirjataim, en Baäl-Meon, wat omring was, en Sibma; en hulle het die name van die stede wat hulle gebou het, volgens hulle eie name genoem. En die seun van Machir, die seun van Manasseh, het na Gilead gegaan en dit geneem, en die Amoriet wat daarin gewoon het, vernietig. En Moses het Gilead aan Machir, die seun van Manasse, gegee, en hy het daar gewoon. En Jair, die seun van Manasse, het gegaan en hulle plase geneem, en hy het hulle die plase van Jair genoem. En Nabau het gegaan en Kaäth en sy dorpe geneem, en hy het hulle Naboth genoem na sy

naam.

33

En hierdie is die fases van die seuns van Israel, toe hulle uit die land van Egipte uitgetrek het met hulle mag onder die leiding van Moses en Aäron. En Moses het hulle vertreke en hulle stasieplekke geskryf deur die woord van die Here, en hierdie is die stasieplekke van hulle reis. Hulle het uit Rameses vertrek in die eerste maand, op die vyftiende dag van die eerste maand, die dag ná die pasga het die seuns van Israel uitgegaan met hoë hand voor al die Egiptenaars. En die Egiptenare het al hulle dooies begrawe wat die Here getref het, elke eersgeborene in die land Egipte, en aan hulle gode het die Here wraak voltrek. En die seuns van Israel het uit Rameses vertrek en in Sokkot kamp opgeslaan. En nadat hulle van Sukkot vertrek het, het hulle kamp opgeslaan in Etam, wat n deel van die woestyn is. En hulle het van Etam vertrek, en het kamp opgeslaan by die mond van Irot, wat teenoor Baäl-Sefon is, en hulle het kamp opgeslaan teenoor Migdol. En hulle het vertrek teenoor Eiroth, en hulle het deur die middel van die see oorgesteek na die woestyn, en hulle het drie dae se pad deur die woestyn gegaan, en hulle het kamp opgeslaan in Pikriais. En hulle het van die Bitter waters vertrek en in Elim aangekom, en in Elim was daar twaalf waterfonteine en sewentig palmboomstamme, en hulle het daar by die water gekamp. En hulle het uit Elim vertrek, en hulle het by die Rooi See gekamp. En hulle het van die Rooi See vertrek en in die

wildernis Sin kamp opgeslaan. En hulle het uit die woestyn Sin vertrek en in Rephaka kamp opgeslaan. En hulle het uit Raphaka vertrek en in Ailus kamp opgeslaan. En hulle het uit Ailous vertrek, en hulle het in Rafidin gekamp, en daar was nie water vir die volk om te drink nie. En hulle het uit Raphidin vertrek en in die Sinai-wildernis gekamp. En hulle het uit die Sinai-woestyn vertrek en kamp opgeslaan by die grafte van die begeertes. En hulle het uit die grafte van die begeertes vertrek en kamp opgeslaan in Aseroth. En hulle het uit Aseroth vertrek en in Ratama kamp opgeslaan. En hulle het uit Ratama vertrek en in Remmon-Fares gekamp. En hulle het uit Remmon Phares vertrek en in Lebona kamp opgeslaan. En hulle het uit Lebona vertrek en in Ressan kamp opgeslaan. En hulle het uit Ressan vertrek en in Makellath kamp opgeslaan. En hulle het uit Makellath vertrek en in Saphar kamp opgeslaan. En hulle het uit Saphar vertrek en in Charadath kamp opgeslaan. En hulle het uit Charadath vertrek en in Makeloth kamp opgeslaan. En hulle het uit Makeloth vertrek en in Kataath kamp opgeslaan. En hulle het uit Kataath vertrek en in Tarath kamp opgeslaan. En hulle het uit Tarath vertrek en in Mathekka kamp opgeslaan. En hulle het uit Mathekka vertrek en in Selmona kamp opgeslaan. En hulle het uit Selmona vertrek en in Masouruth kamp opgeslaan. En hulle het uit Masouruth vertrek en in Benaiah kamp opgeslaan. En hulle het uit Banaia vertrek en kamp opgeslaan by die berg Gadgad. En hulle het van die berg Gadgad af vertrek en in Etebatha kamp opgeslaan. En hulle het uit Etebatha vertrek en kamp opgeslaan in Ebronah. En hulle het uit Ebronah vertrek en in Esion-Gaber gekamp. En hulle het uit Esion-Gaber vertrek

en in die wildernis Sin gekamp, en hulle het uit die wildernis Sin vertrek en in die wildernis Paran gekamp; hierdie is Kades. En hulle het uit Kades vertrek, en hulle het gekamp by die berg Hor naby die land van Edom. En Aaron die priester het opgegaan deur bevel van die Here, en hy het daar gesterf in die veertigste jaar van die uittog van die seuns van Israel uit die land van Egipte, in die vyfde maand, op die eerste dag van die maand. En Aäron was honderd drie-en-twintig jaar oud toe hy gesterf het op die berg Hor. En die Kanaänitiese koning Arad het gehoor, en hy het gewoon in die land Kanaän, toe die seuns van Israel aan die intrek was; en hulle het weggetrek van die berg Hor, en hulle het kamp opgeslaan by Selmona. En hulle het uit Selmona vertrek en in Finon kamp opgeslaan. En hulle het uit Phinon vertrek en in Oboth kamp opgeslaan. En hulle het uit Oboth vertrek en in Ai gekamp, aan die oorkant by die grense van Moab. En hulle het uit Ai vertrek en kamp opgeslaan in Dibon-Gad. En hulle het uit Dibon-Gad vertrek en in Almon-Diblathaim gekamp. En hulle het uit Gelmon Deblathaim vertrek, en hulle het kamp opgeslaan op die Abarimberge, teenoor Nabau. En hulle het van die berge van Abarim vertrek en kamp opgeslaan wes van Moab, by die Jordaan teenoor Jerigo. En hulle het gekamp by die Jordan tussen Aesimoth tot by Belsa, wat wes van Moab lê. En die Here het voorheen gepraat Moses op die weste van Moab by die Jordaan teenoor Jerigo, en sê, praat met die seuns van Israel, en jy sal vir hulle sê, julle steek oor die Jordaan in die land Kanaän. En julle sal almal wat in die land voor julle gesig woon, vernietig, en julle sal hulle uitkykpunte verwyder, en al hulle gegote afgode sal julle vernietig, en al hulle pilare sal

julle verwyder. En julle sal al die inwoners van die land vernietig, en julle sal daarin woon, want aan julle het Ek hulle land as erfenis gegee. En julle sal die land van hulle deur loting erf volgens julle stamme; aan die meer talrykes sal julle die besitting van hulle vermeerder, en aan die minder talrykes sal julle die besitting van hulle verminder; waar die naam van sy ook al uitkom, daar sal sy besitting wees; volgens die stamme van julle families sal julle erf. As julle maar nie die inwoners op die aarde van voor julle gesig vernietig nie, dan sal dié wat julle van hulle laat oorbly, dorings in julle oë wees, en pyle in julle sye, en hulle sal vir julle vyande wees op die aarde waarop julle sal woon. En dit sal wees soos hulle besluit het om te doen, so sal Ek julle doen.

34

En die Here het met Moses gepraat en gesê, beveel die seuns van Israel, en jy sal vir hulle sê, julle gaan in die land Kanaän in; hierdie sal vir julle n erfenis wees, die land Kanaän saam met sy grense. En die kant na die Suide sal vir julle wees van die woestyn Sin tot langs Edom, en die grense na die suide sal vir julle wees van die deel van die Soutsee van die ooste af. En die grense sal julle omring van die Suide na die opgang van Akrabin, en dit sal verby Ennak gaan, en die uitgang daarvan sal wees na die Suide van Kades-Barnea, en dit sal uitgaan na die nedersetting Arad, en dit sal verby Asemona gaan. En dit sal die grense omring van Asemona af, die stroom van Egipte, en die

uitgang sal die see wees. En die grense van die see sal vir julle wees, die groot see sal die grens vorm, hierdie sal vir julle die grense van die see wees. En dit sal vir julle die grense wees na die noorde toe: van die groot see af sal julle vir julleself afmeet by die berg, die berg. En van die berg af sal julle die berg vir hulle meet, wanneer hulle ingaan in Hamath, en sy uitgang sal wees die grense van Saradak. En die grense sal uitgaan na Defrona, en sy uitgang sal wees Arsenain; dit sal vir julle die grense van die Noorde wees. En die grense sal afgaan van Sephephamar na Bela van die ooste af na die bronne toe, en die grense sal afgaan van Bela op die rug van die see Chinnereth van die ooste af. En die grense sal afgaan van Sephamar na Bela van die ooste af by die bronne, en die grense sal afgaan van Bela op die rug van die see Chinnereth van die ooste af. En die grense sal afgaan op die Jordaan, en die uitgang sal wees die Soutsee. Hierdie sal vir julle die land wees en die grense daarvan rondom. En Moses het die seuns van Israel beveel en gesê: Hierdie is die land wat julle met die lot sal erf, op die manier wat die Here beveel het om dit te gee aan die nege stamme en aan die helfte van die stam van Manasse. Dat die stam van die seuns van Ruben geneem het, en die stam van die seuns van Gad volgens hulle families se huise, en die helfte van die stam van Manasse hulle lote ontvang het. Twee stamme en n halwe stam het hulle erflotte oorkant die Jordaan by Jerigo ontvang, vanaf die suide na die ooste. En die Here het met Moses gepraat en gesê, hierdie is die name van die mans wat die land vir julle sal laat erf: Eleazar die priester en Josua die seun van Nun. En julle sal een heerser uit elke stam neem om die land vir julle te laat

erf. En hierdie is die name van die mans van die stam Juda: Caleb, seun van Jefunne. Van die stam Simeon, Salamiel, seun van Semiud. Van die stam Benjamin, Eldad seun van Chaslon; van die stam Dan, heerser Bakchir seun van Egli. Van die seuns van Josef, stam van die seuns van Manasse, heerser Aniel, seun van Souphi. Van die stam van die seuns van Efraim, die heerser Kamuel, seun van Sabathan. Van die stam Zebulun, die heerser Elisaphan, seun van Parnach. Van die stam van die seuns van Issachar, die heerser Phaltiel, seun van Oza. Van die stam van die seuns van Aser, die heerser Agior, seun van Selemi. Van die stam Nefthali, heerser Fadael, seun van Iamioed. Hierdie het die Here beveel om aan die seuns van Israel in die land Kanaän te verdeel.

35

En die Here het met Moses gepraat in die weste van Moab by die Jordaan naby Jerigo, en gesê, beveel die seuns van Israel, en hulle sal aan die Leviete gee van die erfdele van hulle besitting stede om te bewoon; en die voorstede van die stede rondom hulle sal hulle aan die Leviete gee. En die stede sal vir hulle wees om in te woon, en hulle omheinings sal vir hulle vee wees, en vir al hulle viervoetige diere. En die aangrensende grond van die stede wat julle aan die Leviete sal gee, van die muur van die stad en buite, twee duisend el rondom. En jy sal buite die stad meet: die kant na die ooste twee duisend el, en die kant na die suide twee duisend el, en die kant na die see twee duisend el, en die

kant na die noorde twee duisend el, en die stad sal in die middel hiervan wees vir julle, en die grense van die stede. En die stede sal julle aan die Leviete gee: die ses vlugstede wat julle sal gee sodat die moordenaar daarheen kan vlug, en by hierdie nog twee-en-veertig stede. Al die stede sal julle aan die Leviete gee: agt-en-veertig stede, hierdie, en hulle voorstede. En die stede wat julle sal gee van die besitting van die seuns van Israel, van die wat baie het, baie, en van die wat minder het, minder, elkeen volgens sy erfenis wat hulle sal erf, hulle sal gee van die stede aan die Leviete. En die Here het met Moses gepraat en gesê, praat met die seuns van Israel, en jy sal vir hulle sê, julle steek oor die Jordaan in na die land Kanaän. En julle sal vir julle vir hulle stede afsonder, skuilplekke sal vir julle wees om daarheen te vlug die moordenaar, elkeen wat n siel onopsetlik getref het. En die stede sal aan julle plekke van toevlug wees van die bloedwreker, en die moordenaar sal nie sterwe nie totdat hy voor die vergadering in die oordeel staan. En die stede wat julle sal gee, die ses stede, sal vlugplekke vir julle wees. Die drie stede sal julle gee oorkant die Jordaan, en die drie stede sal julle gee in die land Kanaän. n Toevlug sal dit wees vir die seuns van Israel, en vir die vreemdeling, en vir die bywoner wat onder julle is; hierdie stede sal n toevlug wees om daarheen te vlug vir elkeen wat n siel onopsetlik getref het. Maar indien hy hom met n ystervoorwerp slaan, en hy sterf, is hy n moordenaar; die moordenaar moet sekerlik doodgemaak word. Indien iemand maar met n klip uit die hand waarmee hy kan sterf, hom slaan, en hy sterf, is hy n moordenaar; laat die moordenaar ter dood gebring word. Indien hy hom maar met n houtvoorwerp uit die

hand waardeur hy kan sterf slaan, en hy sterf, is hy n moordenaar; die moordenaar moet sekerlik ter dood gebring word. Die wreker van die bloed sal die moordenaar doodmaak wanneer hy hom ontmoet; hy sal hom doodmaak. As maar deur vyandigheid stoot hy hom, en gooi op hom enige voorwerp uit hinderlaag, en sterf hy, of deur toorn slaan hy hom met die hand, en sterf hy, met die dood moet doodgemaak word die een wat geslaan het, n moordenaar is hy; met die dood moet doodgemaak word die moordenaar; die bloedwreker sal die moordenaar doodmaak wanneer hy hom ontmoet. Maar as hy hom skielik stoot, nie deur vyandskap nie, of enige voorwerp op hom gooi, nie uit hinderlaag nie, of met enige klip waardeur hy kan sterf daaraan val op hom, sonder om te weet, en hy sterf, maar hy was nie sy vyand nie, ook nie soekend om hom kwaad te doen nie; dan sal die vergadering oordeel tussen die een wat geslaan het en die bloedwreker, volgens hierdie oordele. En die vergadering sal die moordenaar red van die bloedwreker, en die vergadering sal hom herstel na die stad van sy toevlug waarheen hy gevlug het, en hy sal daar woon totdat die hoëpriester sterf wat hulle met die heilige olie gesalf het. As die moordenaar egter uitgaande uitgaan die grense van die stad waarheen hy daar gevlug het, en die bloedwreker hom vind buite die grense van die stad van sy toevlug, en die bloedwreker die moordenaar doodmaak, is hy nie skuldig nie. Want in die stad van vlugplek moet hy woon totdat die groot priester sterf, en na die dood van die groot priester sal die een wat vermoor het terugkeer na die land van sy besitting. En dit sal vir julle n reg van oordeel wees in al julle geslagte in al julle woonplekke.

Elkeen wat n siel geslaan het, sal jy die moordenaar deur getuies vermoor, en een getuie sal nie teen n siel getuig om te sterf nie. En julle sal nie losprys ontvang aangaande die siel van die moordenaar wat skuldig is om gedood te word nie, want hy sal met die dood doodgemaak word. Julle sal nie losprys ontvang om te vlug na n stad van die vlugstede nie, om weer op die aarde te woon totdat die groot priester sterf. En julle mag nie die land waarin julle woon, besmeur nie, want hierdie bloed besmeur die land, en die land sal nie versoening ontvang vir die bloed wat daarop uitgegiet is nie, maar slegs deur die bloed van hom wat dit uitstort. En julle sal nie die land besoedel waarop julle woon nie, waarop Ek in julle woon, want Ek is die Here wat woon in die midde van die seuns van Israel.

36

En die leiers van die stam van die seuns van Gilead, seun van Magir, seun van Manasse, van die stam van die seuns van Josef, het genader en hulle het gepraat voor Moses en voor Eleazar die priester en voor die leiers van die huise van die vaders van die seuns van Israel, en hulle het gesê: die Here het ons heer beveel om die land van die erfenis deur lot te gee aan die seuns van Israel, en die Here het ons heer beveel om die erfenis van Selofead ons broer aan sy dogters te gee. En hulle sal vroue wees van een van die stamme van die seuns van Israel, en hulle lot sal weggeneem word uit die besitting van ons vaders, en dit sal bygevoeg word tot die erfenis van die stam aan wie hulle vroue

word, en uit die lot van ons erfenis sal dit weggeneem word. As daar maar die vrylating van die seuns van Israel word, sal hulle erfenis bygevoeg word by die erfenis van die stam aan wie hulle vroue word, en van die erfenis van die stam van ons families sal hulle erfenis weggeneem word. En Moses het die seuns van Israel beveel deur die bevel van die Here, en gesê: So sê die stam van die seuns van Josef. Dit is die woord wat die Here aan die dogters van Salpaad beveel het, en gesê het: Aan wie dit hulle behaag, laat hulle vroue wees, behalwe dat hulle uit die volk van hulle vader vroue moet wees. En die erfenis sal nie oorgedra word aan die seuns van Israel van stam op stam nie, omdat elkeen sal vashou aan die erfenis van die stam van sy families, die seuns van Israel. En elke dogter wat n erfenis erf uit die stamme van die seuns van Israel, sal vroue wees aan een van die volk van haar vader, sodat die seuns van Israel elkeen sy vaderlike erfenis mag erf. En die lot sal nie van stam na n ander stam oorgedra word nie, maar elkeen sal by sy erfenis vashou, die seuns van Israel. Op die manier wat die Here Moses beveel het, so het die dogters van Salphaad gedoen. En Tirsa en Hogla en Milka en Noa en Mahla, dogters van Selofhad, het aan hulle neefs uit die volk van Manasse, seuns van Josef, vroue geword; en hulle erfenis het op die stam van die volk van hulle vader gekom. Hierdie is die bevele en die verordeninge en die oordele wat die Heer deur die hand van Moses beveel het in die weste van Moab by die Jordaan teenoor Jerigo.

Deuteronomium

1

Hierdie is die woorde wat Moses aan die hele Israel gespreek het oorkant die Jordaan in die wildernis na die weste, naby die Rooi See, tussen Paran, Tophel, Lobon, Aulon en Katagrysea. Dit is elf dae se reis van Horeb af, op die pad via die berg Seir, tot by Kades-Barnea. En dit het gebeur in die veertigste jaar in die elfde maand op die eerste van die maand, Moses het gepraat tot al die seuns van Israel, volgens alles wat die Here hom beveel het tot hulle; na die verslaan van Sihon koning van die Amoriete wat gewoon het in Hesbon, en Og koning van Basan wat gewoon het in Astarot en in Edrei, oorkant die Jordaan in die land van Moab, het Moses begin om hierdie wet duidelik te maak, en gesê, die Here ons God het tot ons gepraat in Horeb, en gesê, laat dit genoeg wees vir julle om te woon in hierdie berg. Draai terug en vertrek julle, en tree binne in die berg van die Amoriete, en na al die bure van Araba, in die berg en die vlakte, en na die Suide, en die kusland van die Kanaäniete, en die Anti-Libanon tot by die groot rivier, die rivier Eufraat. Sien, Hy het die land voor

julle oorgelewer; gaan in en neem die land in besit wat Ek aan julle vaders Abraham, Isak en Jakob gesweer het om aan hulle en aan hulle nageslag ná hulle te gee. En ek het in daardie tyd aan julle gesê: Ek sal nie alleen in staat wees om julle te dra nie. Die Here julle God het julle vermenigvuldig, en kyk, julle is vandag soos die sterre van die hemel in menigte. Mag die Here die God van julle vaders aan julle toevoeg duisendvoudig soos julle is, en julle seën soos Hy aan julle gespreek het. Hoe sal ek alleen die arbeid van julle en die grondslag van julle en die twiste van julle kan dra? Gee vir julleself wyse en kundige en verstandige manne uit julle stamme, en ek sal hulle as julle leiers aanstel. En julle het my geantwoord en gesê: Die woord wat jy gespreek het om te doen, is goed. En ek het van julle manne geneem wat wys en kundig en verstandig was, en ek het hulle aangestel om oor julle te lei as owerstes van duisende, en owerstes van honderde, en owerstes van vyftigs, en owerstes van tiens, en skrywers vir julle regters. En ek het julle regters in daardie tyd beveel en gesê: Hoor tussen julle broers, en oordeel regverdig tussen n man en tussen n broer en tussen sy vreemdeling. Jy sal nie partydigheid toon in oordeel nie, volgens die kleine en volgens die grote sal jy oordeel, jy sal nie partydigheid toon teenoor die gesig van n mens nie, want die oordeel behoort aan God, en die woord wat hard is van julle af, sal julle dit na my bring, en ek sal dit hoor. En ek het julle in daardie tyd al die woorde beveel wat julle sal doen. En nadat ons uit Horeb vertrek het, het ons deur al daardie groot en vreesaanjaende woestyn gegaan wat julle gesien het, op die weg na die berg van die Amoriet, soos die Here ons God ons beveel

het, en ons het by Kades-Barnea gekom. En ek het vir julle gesê: Julle het gekom tot by die berg van die Amoriete, wat die Here ons God aan julle gee. Sien, die Here julle God het die land voor julle gesig aan julle oorgegee; gaan op en neem dit in besit soos die Here, die God van julle vaders, aan julle gesê het; moenie vrees nie, en moenie bang wees nie. En julle het almal na my gekom en gesê: Laat ons eers manne voor ons uit stuur, en laat hulle die land vir ons verken, en laat hulle aan ons antwoord gee oor die pad waardeur ons sal opgaan, en oor die stede waarin ons sal ingaan. En die woord het my behaag, en ek het uit julle twaalf mans geneem, een man per stam. En hulle het teruggedraai, die berg opgegaan, en by die kloof van die druiwetros gekom, en hulle het dit bespied. En hulle het in hulle hande van die vrug van die aarde geneem, en hulle het dit na julle gebring, en hulle het gesê: Goed is die land wat die Here ons God aan ons gee. En julle was nie gewillig om op te gaan nie, maar julle het ongehoorsaam gewees aan die woord van die Here ons God. En julle het in julle tente gemor en gesê: Omdat die Here ons haat, het Hy ons uit die land Egipte uitgelei om ons in die hande van die Amoriete oor te lewer en ons te vernietig. Waarheen gaan ons op? Maar julle broers het julle hart laat wegdraai deur te sê, n Nasie groot en talryk en magtiger as ons, en groot stede versterk tot by die hemel; maar ook seuns van reuse het ons daar gesien. En ek het vir julle gesê: Moenie verskrik wees nie, en moenie vir hulle bang wees nie. Die Here julle God wat voor julle gesig aangaan, Hy self sal saam met julle teen hulle veg volgens alles wat Hy vir julle gedoen het in die land Egipte, en in hierdie wildernis wat julle gesien het, die pad

van die berg van die Amoriet; soos die Here jou God jou gedra het as n voedster, soos n man sy seun dra as n voedster, volgens al die pad waarin julle gegaan het totdat julle by hierdie plek gekom het. En in hierdie woord het julle nie die Here ons God vertrou nie, wat voor julle gaan eerste in die pad om vir julle n plek te kies, julle lei in vuur by nag, julle die pad wys volgens wat julle daarop gaan, en in n wolk by dag. En die Here het die stem van die woorde van julle gehoor, en geprovokeer geword het Hy gesweer en gesê, as enige iemand van hierdie manne hierdie goeie land sal sien wat Ek aan hulle vaders gesweer het, behalwe Kaleb seun van Jefunne, hierdie een sal dit sien, en aan hierdie een sal Ek die land gee waarop hy getree het, en aan sy seuns, omdat hy aangeheg was aan die dinge na die Here toe. En die Here was kwaad vir my deur julle toedoen en sê: Jy sal ook nie daar ingaan nie. Joshua, seun van Nun, wat by jou staan, hy sal daar ingaan; versterk hom, want hy sal dit as erfenis aan Israel gee. En elke jong kind wat vandag nie goed of kwaad ken nie, hulle sal daar ingaan, en aan hulle sal ek dit gee, en hulle sal dit erf. En julle het omgedraai en in die wildernis gekamp, die pad na die Rooi See toe. En julle het geantwoord en gesê: Ons het gesondig voor die Here ons God; ons sal optrek en oorlog voer volgens alles wat die Here ons God ons beveel het. En elkeen het sy oorlogswapens opgeneem, en julle het bymekaargekom om op te trek na die berg. En die Here het vir my gesê, sê vir hulle, julle sal nie opgaan nie en julle sal nie veg nie, want Ek is nie met julle nie, en julle sal voor julle vyande verbreek word. En Ek het tot julle gepraat, en julle het nie na My geluister nie, en julle het die woord van die Here oortree, en julle het gewelddadig

opgetree en teen die berg opgegaan. En die Amoriet wat in daardie berg gewoon het, het uitgegaan om julle te ontmoet, en het julle agtervolg soos die bye sou doen, en het julle gewond van Seir tot by Horma. En nadat julle neergesit het, het julle gehuil voor die Here ons God, en die Here het nie na julle stem geluister nie, nog aandag aan julle gegee. En julle het baie dae in Kades gesit, soveel dae as wat julle ooit gesit het.

2

En nadat ons teruggedraai het, het ons vertrek na die wildernis, die pad van die Rooi See, soos die Heer tot my gespreek het, en ons het die berg Seir baie dae lank omsingel. En die Here het vir my gesê, laat dit genoeg wees vir julle om hierdie berg te omring; draai julle daarom na die Noorde; En beveel die volk en sê, julle trek deur die grense van julle broers, die seuns van Esau, wat in Seir woon, en hulle sal julle vrees, en hulle sal julle baie ontsag hê. Moenie oorlog met hulle aangaan nie, want Ek sal aan julle niks van hulle grond gee nie, selfs nie n voetbreed nie, omdat Ek aan die seuns van Esau die berg Seir as erfenis gegee het. Koop kos van hulle met silwer en eet dit, en ontvang water van hulle met maat vir silwer en drink dit. Want die Here ons God het jou geseën in al die werk van jou hande, neem kennis hoe jy deur daardie groot en vreesaanjaende wildernis gegaan het, kyk, veertig jaar was die Here jou God met jou, jy het aan niks gebrek gehad nie. En ons het verbygetrek ons broers, die seuns van Esau, wat in Seir woon, langs die weg van die

Araba vanaf Ailon en vanaf Esion-Geber, en ons het omgedraai en verbygetrek langs die woestynweg van Moab. En die Here het vir my gesê: Moenie vyandig wees teenoor die Moabiete nie, en moenie oorlog met hulle aangaan nie, want Ek sal nie van hulle grond aan julle as erfenis gee nie, want aan die seuns van Lot het Ek Aroër gegee om te erwe. Die Ommin het voorheen daarop gewoon, n groot en talryke nasie wat sterk was, net soos die Anakim. Hulle sal as Rephaim gereken word, hierdie ook, net soos die Anakim, en die Moabiete noem hulle Emim. En in Seir het die Horiet voorheen gewoon, en die seuns van Esau het hulle vernietig, en hulle het hulle voor hul aangesig uitgedelg. En hulle het daar gevestig in plaas van hulle, op die manier wat Israel gedoen het met die land van sy erfenis, wat die Here aan hulle gegee het. Nou daarom, staan op en vertrek julle, en gaan deur die ravyn Zaret. En die dae wat ons gereis het vanaf Kades-Barnea totdat ons deur die ravyn Zered getrek het, was dertig en agt jaar, totdat die hele geslag van krygsmanne uit die kamp vergaan het deur te sterwe, soos die Here God vir hulle gesweer het. En die hand van God was op hulle om hulle uit die midde van die kamp uit te vernietig totdat hulle omgekom het. En dit het gebeur toe al die manne, die krygsmanne, geval het en gesterf het uit die midde van die volk, en die Here het met my gepraat en gesê: Jy sal vandag verbygaan die grense van Moab, die Aroër, en julle sal nader kom by die seuns van Ammon; moenie vyandig wees teenoor hulle nie, en moenie hulle aansluit in oorlog nie; want ek sal nie vir jou van die land van die seuns van Ammon as erfenis gee nie, omdat ek dit aan die seuns van Lot as erfenis gegee het. Land van Rephaim sal dit

gereken word, want die Rephaim het voorheen daarop gewoon, en die Ammoniete noem hulle Zamzummim. n Nasie groot en talryk en sterker as julle, net soos die Enakeim, en die Here het hulle vernietig voor hulle gesig, en hulle het geërf en hulle het gevestig in hulle plek tot vandag toe. Net soos hulle gedoen het aan die seuns van Esau wat in Seir gewoon het, op welke wyse hulle die Horiete voor hulle uit vernietig het, en hulle geërf het, en in hulle plek gevestig was tot vandag toe. En die Euaioi wat in Asedoth gewoon het tot by Gaza, en die Kappadokiërs wat uit Kappadokië uitgegaan het, het hulle vernietig en in hulle plek gevestig. Nou daarom, staan op en vertrek, en steek oor die ravyn Arnon. Kyk, Ek het in jou hande gegee Sihon, koning van Hesbon, die Amoriet, en sy land. Begin om dit te erf; voer oorlog teen hom op hierdie dag. Begin om jou bewing en jou vrees te gee op die gesig van al die nasies wat onder die hemel is, wat, nadat hulle jou naam gehoor het, ontsteld sal word en pyne sal hê vanweë jou gesig. En ek het gesante gestuur van die woestyn Kedemot na Sihon koning van Hesbon met vredesame woorde, en gesê, ek sal deurgaan deur jou land; op die pad sal ek gaan, ek sal nie afdraai regs of links nie. Kos vir silwer sal jy aan my verkoop, en ek sal eet; en water vir silwer sal jy aan my verkoop, en ek sal drink; behalwe dat ek met die voete sal deurloop; Net soos die seuns van Esau wat in Seir woon, en die Moabiete wat in Aroer woon, aan my gedoen het; totdat ek die Jordaan verbygaan na die land wat die Here ons God aan ons gee. En Sihon, koning van Heshbon, was nie gewillig om ons deur sy gebied te laat deurgaan nie, omdat die Here ons God sy gees verhard het en sy hart versterk het, sodat hy in jou hande

gelewer sou word soos op hierdie dag. En die Here het vir my gesê: Kyk, Ek het begin om voor jou gesig Sihon, koning van Heshbon, die Amoriet, en sy land oor te lewer, en begin om sy land te beërf. En Sihon, koning van Heshbon, het uitgegaan om ons te ontmoet, hy en al sy volk, vir oorlog by Jahaz. En die Here ons God het hom voor ons gesig gelewer, en ons het hom en sy seuns en al sy volk geslaan. En ons het al sy stede in daardie tyd ingeneem, en ons het elke stad volkome vernietig, en hulle vroue en hulle kinders, ons het niemand lewend gelaat nie. Behalwe die vee het ons geplunder, en die buit van die stede het ons geneem van Aroër, wat by die rand van die Arnon-stroom is, en die stad wat in die vallei is, en tot by die berg Gilead; daar was nie n stad wat van ons ontsnap het nie. Die Here ons God het hulle almal in ons hande oorgelewer. Behalwe naby die seuns van Ammon het ons nie genader al die aangrensende dele van die stroom Jabbok nie, en die stede in die bergagtige streek, soos die Here ons God aan ons beveel het.

3

En nadat ons teruggedraai het, het ons opgegaan op die pad na Basan, en Og, koning van Basan, het uitgekom om ons te ontmoet, hy self en al sy volk, na oorlog by Edraim. En die Here het vir my gesê: Moenie hom vrees nie, omdat Ek hom in jou hande oorgegee het, en al sy volk, en al sy land, en jy sal aan hom doen net soos jy aan Sihon, koning van die Amoriete, gedoen het, wat in Hesbon gewoon het. En die Here ons God het

hom in ons hande oorgelewer, en Og, koning van Basan, en al sy volk, en ons het hom verslaan totdat ons geen nakomeling van hom oorgelaat het nie. En ons het al sy stede in daardie tyd beset; daar was nie n stad wat ons nie van hulle geneem het nie; sestig stede, al die omliggende streke van Argob van koning Og in Basan; Al die stede was versterkte, hoë mure, poorte en grendels; behalwe die stede van die Feresiete wat baie talryk was. Ons het totaal vernietig, net soos ons gedoen het aan Sihon koning van Hesbon, en ons het elke stad een na die ander totaal vernietig, en die vroue, en die kinders, en al die vee; en die buit van die stede het ons vir onsself geplunder. En ons het in daardie tyd die land geneem uit die hande van twee konings van die Amoriete, wat oorkant die Jordaan was vanaf die spruit Arnon en tot by Hermon. Die Fenisiërs noem die Hermon Sanior, en die Amoriet het dit Sanir genoem. Alle stede van Misor, en alle Gilead, en alle Basan tot by Elcha en Edrei, stede van die koninkryk van Og in Basan. Want behalwe Og koning van Basan was oorgelaat van die Refaïete; kyk die bed van hom is n bed van yster, kyk dit is in die vesting van die seuns van Ammon; nege el die lengte daarvan, en vier el die breedte daarvan in die el van n man. En daardie land het ons in daardie tyd geërf van Aroër af, wat by die rand van die Arnonspruit is, en die helfte van die Gileadberg, en sy stede het ek aan Ruben en aan Gad gegee. En die oorblyfsel van Gilead, en die hele koninkryk van Og in Basan, het ek aan die halwe stam van Manasse gegee, en die hele omliggende streek van Argob, daardie hele Basan, sal as die land van die Refaïete gereken word. En Jair, seun van Manasse, het die hele omliggende streek Argob tot by die grense

van Gargasi en Machathi geneem, en hy het dit na sy naam genoem, Basan Thauoth Jaeir, tot vandag toe. En aan Machir het ek Gilead gegee. En aan Ruben en aan Gad het ek gegee van Gilead tot by die spruit Arnon, die middel van die spruit as grens, en tot by die Jabbok; die spruit is grens vir die seuns van Ammon. En die Araba en die Jordaan as grens by Kinneret, en tot by die see van Araba, die soutsee, by Asdot-Pisga in die ooste. En ek het julle in daardie tyd beveel en gesê: Die Here julle God het hierdie land aan julle as erfenis gegee; gewapen moet julle voor julle broers, die seuns van Israel, aangaan, almal wat magtig is. Behalwe die vroue van julle en die kinders van julle en die vee van julle – ek weet dat julle baie vee het – laat hulle woon in die stede van julle wat ek aan julle gegee het, totdat die Here die God van julle rus gee aan die broers van julle, net soos ook aan julle, en hulle ook die land erf wat die Here die God van ons aan hulle gee oorkant die Jordaan; en julle sal terugkeer, elkeen na sy erfenis wat ek aan julle gegee het. En ek het Joshua in daardie tyd beveel en gesê: Julle oë het alles gesien wat die Here ons God aan hierdie twee konings gedoen het; so sal die Here ons God aan al die koninkryke doen waarheen jy daar oortrek. Moenie vrees vir hulle nie, omdat die Here ons God self vir julle sal veg. En ek het die Here in daardie tyd gesmeek en gesê: Here God, U het begin om aan U dienaar U sterkte en U krag en die magtige hand en die hoë arm te wys; want wie is God in die hemel of op die aarde wat sal doen soos U gedoen het en volgens U sterkte? Nadat ek oorgesteek het, sal ek daarom die goeie land sien wat anderkant die Jordaan is, hierdie goeie berg en die Anti-Libanon. En die Here het my ter wille van julle

oorsien en nie na my geluister nie, en die Here het tot my gesê: Laat dit vir jou genoeg wees, moenie nog hierdie woord spreek nie. Gaan op na die top van die uitgekapte, en kyk op met jou oë na die see en die Noorde en die Suide en die ooste, en aanskou met jou oë, want jy sal nie hierdie Jordaan oorsteek nie. En beveel Josua en versterk hom en bemoedig hom, want hy sal voor die aangesig van hierdie volk oorsteek, en hy sal aan hulle al die land wat jy gesien het, as erfenis gee. En ons het in die vallei naby die huis van Peor gaan sit.

4

En nou, Israel, luister na die verordeninge en die oordele wat ek julle vandag leer om te doen, sodat julle mag lewe en vermenigvuldig word, en dat julle, nadat julle ingegaan het, die land mag beërf wat die Here, die God van julle vaders, aan julle gee. Julle mag nie byvoeg tot die woord wat ek aan julle beveel nie, en julle mag nie daarvan wegneem nie; hou die gebooie van die Here ons God, alles wat ek aan julle vandag beveel. Julle oë het alles gesien wat die Here ons God aan Baal Peor gedoen het, want elke man wat agter Baal Peor aangegaan het, hom het die Here julle God uit julle uit vernietig. Maar julle wat aan die Here julle God vasgekleef het, leef almal vandag. Sien, ek het aan julle verordeninge en oordele getoon, soos die Here aan my beveel het om so te doen in die land waarheen julle daar ingaan om dit te erf. En julle sal dit onderhou en doen, want dit is julle wysheid en julle begrip voor al die nasies, almal wat hierdie

verordeninge sal hoor, en hulle sal sê: Kyk, n wyse en verstandige volk, hierdie groot nasie. Omdat watter groot nasie het n God wat so naby aan hulle kom soos die Here ons God in alles wanneer ons Hom aanroep? En watter groot nasie het verordeninge en regverdige oordele volgens hierdie hele wet wat ek vandag voor julle gee? Gee aandag aan jouself, en bewaak jou siel baie; moenie vergeet al die woorde wat jou oë gesien het nie, en laat hulle nie weggaan van jou hart al die dae van jou lewe nie; en jy sal onderrig jou seuns en die seuns van jou seuns, die dag wat julle gestaan het voor die Here ons God in Horeb op die dag van die vergadering; toe die Here vir my gesê het, versamel die volk na my toe, en laat hulle my woorde hoor, sodat hulle mag leer om my te vrees al die dae wat hulle self lewe op die aarde, en hulle sal hul seuns leer. En julle het nader gekom en by die berg gaan staan, en die berg het gebrand met vuur tot by die hemel, duisternis, donkerheid, storm. En die Here het met julle gepraat uit die middel van die vuur, n stem van woorde wat julle gehoor het; en julle het geen gelykenis gesien nie, maar net n stem. En Hy het aan julle sy verbond verklaar, wat Hy julle beveel het om te doen, die tien woorde, en Hy het hulle op twee kliptablette geskryf. En die Here het my in daardie tyd beveel om julle verordeninge en oordele te leer, sodat julle dit kan doen in die land waarheen julle gaan om dit te beërf. En julle sal julle siele baie noukeurig bewaak, omdat julle geen gelykenis gesien het op die dag wat die Here tot julle gespreek het in Horeb op die berg uit die middel van die vuur nie. Moenie wetteloos optree en vir julleself n gesnede beeld maak nie, enige gelykenis van n beeld van manlik of vroulik, n

gelykenis van enige dier wat op die aarde is, n gelykenis van enige gevleuelde voël wat onder die hemel vlieg, n gelykenis van enige kruipding wat op die aarde kruip, n gelykenis van enige vis, soveel as wat in die waters onder die aarde is. En moenie opkyk na die hemel en die son en die maan en die sterre en die hele wêreld van die hemel sien nie, mislei word om hulle te aanbid en hulle te dien, wat die Here jou God aan al die nasies onder die hemel toegewys het. Maar julle het God geneem, en Hy het julle uitgelei uit die land Egipte, uit die ysteroond, uit Egipte, om vir Hom n volk as besitting te wees, soos op hierdie dag. En die Here die God was kwaad vir my oor die dinge wat deur julle gesê is, en het gesweer dat ek nie hierdie Jordaan mag deursteek nie, en dat ek nie mag ingaan in die land wat die Here jou God aan jou in erfenis gee nie. Ek sterf immers in hierdie land, en ek steek nie hierdie Jordaan oor nie, maar julle steek oor, en julle sal hierdie goeie land erf. Gee aandag, moenie die verbond van die Here ons God vergeet nie, wat Hy met julle gemaak het, en wetteloos optree nie, en vir julleself n gesnede beeld maak nie, n gelykenis van alles wat die Here jou God jou beveel het nie. Dat die Here jou God n verterende vuur is, n ywerige God. As jy seuns verwek en seuns van jou seuns, en julle lank op die land bly, en julle wetteloos optree, en julle n gesnede gelykenis van alles maak, en julle die kwaad voor die Here julle God doen om Hom tot toorn te verwek, getuig ek vandag teen julle die hemel en die aarde, dat julle met vernietiging vernietig sal word van die land waarheen julle die Jordaan oorsteek om daar te erwe; julle sal nie lank dae daarop lewe nie, maar julle sal totaal vernietig word. En die Here sal julle verstrooi onder al

die nasies, en julle sal min in getal oorgelaat word onder al die nasies waarheen die Here julle daar sal bring. En julle sal daar ander gode dien, werke van mensehande, hout en stene, wat nie sal sien nie, nog sal hoor nie, nog sal eet nie, nog sal ruik nie. En julle sal daar die Here julle God soek, en julle sal Hom vind wanneer julle Hom uitsoek uit jou hele hart, en uit jou hele siel in jou verdrukking. En al hierdie woorde sal jou vind op die laaste van die dae, en jy sal terugdraai na die Here jou God, en jy sal luister na sy stem. Want die Here jou God is n barmhartige God; Hy sal jou nie verlaat nie, en Hy sal jou nie vernietig nie; Hy sal nie die verbond van jou vaders vergeet nie, wat die Here aan hulle gesweer het. Vra na die vorige dae wat voor jou gebeur het vanaf die dag wat God die mens op die aarde geskep het, en van die een punt van die hemel tot die ander punt van die hemel, of daar gebeur het volgens hierdie groot woord, of so iets gehoor is; of n nasie die stem van die lewende God gehoor het wat uit die middel van die vuur praat, soos jy gehoor het en geleef het; of God probeer het om vir Homself n nasie uit die middel van n nasie te neem deur beproewing, en deur tekens, en deur wonders, en deur oorlog, en deur n magtige hand, en deur n hoë arm, en deur groot visioene, volgens alles wat die Here ons God in Egipte voor jou wat kyk gedoen het; sodat jy kan weet dat die Here jou God hierdie God is, en daar is nie nog een behalwe Hom nie. Uit die hemel het sy stem hoorbaar geword om jou te onderrig, en op die aarde het Hy aan jou sy groot vuur gewys, en sy woorde het jy uit die middel van die vuur gehoor. Omdat hy jou vaders liefgehad het, en hy het hulle saad ná hulle gekies, julle, en hy het jou self in sy groot krag uit Egipte uitgelei,

om nasies groot en sterker as jou voor jou gesig totaal te vernietig, om jou in te bring, om aan jou hulle land te gee om te erf, soos jy vandag het. En jy sal vandag weet, en jy sal met die verstand terugkeer, dat die Here jou God hierdie God is in die hemel bo en op die aarde onder, en daar is niemand meer behalwe Hom nie. En bewaar sy gebooie en sy verordeninge, so veel as wat ek jou vandag beveel, sodat dit goed met jou sal gaan en met jou seuns na jou, sodat julle lank mag leef op die aarde wat die Here jou God aan jou gee al die dae. Toe het Moses drie stede afgesonder anderkant die Jordaan vanaf die ooste van die son, om daarheen te vlug die doodslaner wat sy naaste sou doodslaan sonder om te weet, en hierdie een hom nie gehaat het voor gister en die derde dag nie, en hy sal wegvlug na een van hierdie stede, en hy sal lewe: die Beser in die wildernis in die land van die vlakte vir Ruben, en die Ramot in Gilead vir Gad, en die Golan in Basan vir Manasse. Dit is die wet wat Moses voor die seuns van Israel geplaas het. Hierdie dinge, die getuienisse, en die verordeninge, en die oordele, wat Moses aan die seuns van Israel gespreek het, nadat hulle uit die land van Egipte uitgegaan het, oorkant die Jordaan, in die vallei, naby die huis van Peor, in die land van Sihon, koning van die Amoriete, wat in Hesbon gewoon het, wat Moses en die seuns van Israel geslaan het, nadat hulle uit die land van Egipte uitgegaan het. En hulle het die land van hom geërf, en die land van Og, koning van Basan, twee konings van die Amoriete, wat oorkant die Jordaan was teen die ooste van die son, van Aroer af, wat op die rand van die stroom Arnon is, en op die berg van Sihon, wat Hermon is, die hele Araba oorkant die Jordaan teen die ooste van die son

by Asedoth die uitgekapte.

5

En Moses het al Israel geroep, en het vir hulle gesê: Luister Israel na die verordeninge en die oordele wat ek vandag in julle ore spreek, en julle sal dit leer, en julle sal dit onderhou om dit te doen. Die Here julle God het n verbond met julle gemaak in Horeb. Nie met julle vaders het die Here hierdie verbond gemaak nie, maar met julle, julle almal wat hier vandag lewend is. Gesig tot gesig het die Here met julle gespreek op die berg uit die middel van die vuur. En ek het gestaan tussen die Here en julle in daardie tyd om aan julle die woorde van die Here te verkondig, omdat julle bang was vir die vuur, en julle het nie die berg opgegaan nie, en Hy het gesê: Ek is die Here jou God wat jou uitgelei het uit die land Egipte, uit die huis van slawerny. Jy sal nie ander gode voor my aangesig hê nie. Jy mag nie vir jouself n beeld maak nie, nog enige gelykenis van alles wat in die hemel bo is, en wat op die aarde onder is, en wat in die waters onder die aarde is nie. Jy sal hulle nie aanbid nie, en jy sal hulle nie dien nie; want ek is die Here jou God, n jaloerse God, wat die sondes van vaders op kinders vergeld tot die derde en vierde geslag van dié wat My haat, en wat barmhartigheid bewys tot in duisende aan dié wat My liefhet, en aan dié wat my gebooie onderhou. Jy sal nie die naam van die Here jou God tevergeefs gebruik nie, want die Here jou God sal nie hom onskuldig hou wat sy naam tevergeefs gebruik nie. Bewaak die

dag van die sabbatte om dit te heilig, soos die Here jou God jou beveel het. Ses dae werk en jy sal al jou werke doen; maar op die sewende dag is dit sabbat vir die Here jou God; jy sal nie enige werk daarop doen nie, jy en jou seun en jou dogter, jou dienaar en jou diensmeisie, jou os en jou lasdier, en al jou diere, en die vreemdeling wat by jou woon; sodat jou dienaar kan rus, en jou diensmeisie, en jou lasdier, net soos jy ook. En jy sal onthou dat jy n huishoudelike dienaar was in die land Egipte, en die Here jou God het jou van daar uitgelei met n magtige hand en met n hoë arm; daarom het die Here jou God jou beveel om die sabbatdag te hou en dit te heilig. Eer jou vader en jou moeder, soos die Here jou God jou beveel het, sodat dit goed met jou sal gaan en sodat jy lank sal lewe op die aarde wat die Here jou God aan jou gee. Jy mag nie moord pleeg nie. Jy mag nie egbreuk pleeg nie. Jy sal nie steel nie. Jy mag nie vals getuienis teen jou naaste aflê nie. Jy sal nie begeer die vrou van jou naaste nie; jy sal nie begeer die huis van jou naaste nie, nie sy land nie, nie sy kind nie, nie sy diensmeisie nie, nie sy os nie, nie sy lasdier nie, nie sy enige dier nie, nie alles wat aan jou naaste behoort nie. Hierdie woorde het die Here tot die hele vergadering van julle gespreek op die berg uit die middel van die vuur, duisternis, donkerheid, storm, groot stem, en Hy het nie bygevoeg nie, en Hy het hulle op twee kliptablette geskryf, en Hy het dit aan my gegee. En dit het gebeur toe julle die stem uit die middel van die vuur gehoor het, en die berg was aan die brand met vuur, en julle het nader gekom na my, almal die leiers van die stamme van julle, en die raad van oudstes van julle, en julle het gesê, kyk, die Here ons God het aan ons sy heerlikheid getoon, en sy

stem het ons uit die middel van die vuur gehoor; op hierdie dag het ons gesien dat God met mens sal praat, en hy sal lewe. En nou moet ons nie sterwe nie, omdat hierdie groot vuur ons sal verteer as ons nog verder voortgaan om die stem van die Here ons God te hoor, en ons sal sterwe. Want watter vlees het die stem van die lewende God gehoor wat uit die middel van die vuur spreek, soos ons, en sal lewe? Kom nader jy, en luister na alles wat die Here ons God sou sê, en jy sal aan ons spreek alles wat die Here ons God aan jou sal spreek, en ons sal luister, en ons sal doen. En die Here het die stem van julle woorde gehoor wat na my gespreek het, en die Here het na my gesê, ek het die stem van die woorde van hierdie volk gehoor, so veel as wat hulle na jou gespreek het, reg alles so veel as wat hulle gespreek het. Wie sal gee om so hul hart in hulle te wees, sodat hulle my vrees en al my gebooie al die dae hou, sodat dit goed gaan met hulle en met hul seuns vir ewig? Gaan, het ek vir hulle gesê, draai julle terug na julle huise; maar jy, staan hier by my, en ek sal met jou praat die bevele en die verordeninge en die oordele wat jy hulle sal leer, en laat hulle dit so doen in die land wat ek aan hulle as erfenis gee. En julle sal oppas om te doen op die manier wat die Here jou God jou beveel het; julle sal nie afdraai na regs of na links nie, volgens die hele pad wat die Here jou God jou beveel het om daarin te loop, sodat Hy jou rus gee, en dit goed met jou gaan, en julle lank lewe op die land wat julle sal erf.

6

En hierdie is die bevele en die verordeninge en die oordele wat die Here ons God beveel het om julle te leer om so te doen in die land waarin julle daar ingaan om dit te erf. Sodat julle die Here julle God mag vrees, moet julle al sy statute en sy bevele wat ek jou vandag beveel, hou – jy en jou seuns en jou seuns se seuns, al die dae van jou lewe – sodat julle lank mag lewe. En luister Israel, en onderhou om te doen, sodat dit goed met jou gaan, en sodat julle baie vermeerder word, net soos die Here die God van jou vaders gespreek het om aan jou te gee n land wat vloei van melk en heuning; en hierdie die verordeninge en die oordele, wat die Here beveel het aan die seuns van Israel in die wildernis, nadat hulle uitgegaan het uit die land van Egipte. Luister, Israel: die Here ons God is een Here. En jy sal die Here jou God liefhê uit jou hele verstand, en uit jou hele siel, en uit jou hele krag. En hierdie woorde wat ek jou vandag beveel, sal in jou hart wees en in jou siel. En jy sal hulle aan jou seuns voorhou, en jy sal daaroor spreek wanneer jy in die huis sit, en wanneer jy op die pad loop, en wanneer jy neerlê, en wanneer jy opstaan. En jy sal hulle as n teken op jou hand bind, en dit sal onwrikbaar voor jou oë wees. En julle sal hulle op die deurposte van julle huise skryf, en van julle poorte. En dit sal wees wanneer die Here jou God jou inbring in die land wat Hy aan jou vaders gesweer het, aan Abraham, en aan Isak, en aan Jakob, om aan jou te gee groot en goeie stede wat jy nie gebou het nie, huise vol van alle goeie dinge wat jy nie gevul het nie, uitgekapte putte wat jy nie uitgekap het nie, wingerde en olyfboorde wat jy nie geplant het nie, en geëet het en versadig is, pas op vir jouself dat jy nie die Here jou God vergeet wat jou uit die land van

Egipte uitgebring het, uit die huis van slawerny nie. Here, jou God, sal jy vrees, en aan Hom alleen sal jy dien, en aan Hom sal jy vasklou, en by sy Naam sal jy sweer. Moenie agter ander gode gaan van die gode van die nasies wat rondom julle is nie, want die Here jou God is n jaloerse God in jou; sodat die Here jou God nie toornig word met toorn teen jou nie, en Hy jou vernietig van die gesig van die aarde af. Jy mag nie die Here jou God toets nie, soos julle Hom in die beproewing getoets het. Jy sal getrou die gebooie van die Here jou God hou, die getuienisse en die verordeninge wat Hy aan jou beveel het. En jy sal doen wat aangename en goeie is voor die Here jou God, sodat dit goed met jou mag gaan, en jy sal ingaan en die goeie land erwe wat die Here aan julle vaders gesweer het, om al jou vyande voor jou gesig uit te dryf, soos die Here gespreek het. En dit sal wees wanneer jou seun jou môre vra en sê: Wat is die getuienisse, en die verordeninge en die oordele wat die Here ons God ons beveel het? En jy sal vir jou seun sê: Diensknegte was ons vir Farao in die land Egipte, en die Here het ons daarvandaan uitgelei met n magtige hand en met n hoë arm. En die Here het tekens en wonders, groot en boos, in Egipte gegee, aan Farao en aan sy huis, voor ons, en ons het Hy daarvandaan uitgelei om aan ons hierdie land te gee, wat Hy gesweer het om aan ons vaders te gee. En die Here het aan ons beveel om al hierdie verordeninge te doen, om die Here ons God te vrees, sodat dit goed met ons mag gaan al die dae, sodat ons mag lewe net soos vandag. En barmhartigheid sal aan ons wees, as ons hou om al hierdie gebooie te doen voor die Here ons God, soos Hy aan ons beveel het.

7

As die Here jou God jou inbring in die land waarin jy daar ingaan om dit te erf, en groot nasies voor jou gesig uitruk, die Hetiet en Girgasiet en Amoriet en Kanaäniet en Feresiet en Hewiet en Jebusiet, sewe nasies baie en sterker as julle; En die Here jou God sal hulle in jou hande oorlewer, en jy sal hulle slaan; met vernietiging sal jy hulle vernietig; jy sal nie met hulle n verbond maak nie, en julle sal nie barmhartigheid aan hulle bewys nie, en julle sal nie met hulle trou nie; jou dogter sal jy nie aan sy seun gee nie, en sy dogter sal jy nie vir jou seun neem nie. Want hy sal jou seun van my wegdraai, en hy sal ander gode dien, en die Here sal in toorn teen julle kwaad word, en Hy sal jou vinnig vernietig. Maar so sal julle aan hulle doen: hulle altare sal julle afbreek, en hulle pilare sal julle verbreek, en hulle heilige bosse sal julle afsny, en hulle gesnede beelde van hulle gode sal julle met vuur verbrand. Dat jy n heilige volk is vir die Here jou God, en die Here jou God het jou gekies om vir Hom n kosbare besitting te wees uit al die nasies wat op die aangesig van die aarde is. Nie omdat julle talryk is bo al die nasies nie, het die Here julle gekies en uitverkies nie, want julle is immers min bo al die nasies. Maar omdat die Here julle liefgehad het en die eed bewaar het wat Hy aan julle vaders gesweer het, het die Here julle uitgelei met n magtige hand, en die Here het jou verlos uit die huis van slawerny, uit die hand van Farao, koning van Egipte. En jy sal weet dat die Here jou God, hierdie een God is; God getrou, die een wat verbond en

barmhartigheid bewaar aan die wat Hom liefhet en aan die wat sy gebooie bewaar tot duisend geslagte, en wat aan die wat haat volgens hulle gesig teruggee om hulle totaal te vernietig; en Hy vertraag nie vir die wat haat nie; volgens hulle gesig sal Hy aan hulle teruggee. En jy sal die gebooie hou, en die verordeninge, en hierdie oordele, soveel as wat ek jou vandag beveel om te doen. En dit sal wees wanneer julle hierdie verordeninge hoor, en julle dit hou en dit doen, dan sal die Here jou God vir jou die verbond en die barmhartigheid beskerm wat Hy aan julle vaders gesweer het. En Hy sal jou liefhê, en Hy sal jou seën, en Hy sal jou vermenigvuldig, en Hy sal die nageslag van jou baarmoeder seën, en die vrug van jou aarde, jou graan, en jou wyn, en jou olie, die kuddes van jou beeste, en die troppe van jou skape op die aarde wat die Here aan jou vaders gesweer het om aan jou te gee. Geseënd sal jy wees bo al die nasies; daar sal nie onder julle onvrugbaar wees nie, nog onvrugbaar, en ook nie in jou vee nie. En die Here jou God sal van jou verwyder alle siekte, en al die bose siektes van Egipte wat jy gesien het, en so veel as jy geken het, sal Hy nie op jou plaas nie, en Hy sal hulle plaas op almal wat jou haat. En jy sal al die buit van die nasies eet wat die Here jou God aan jou gee, jou oog sal hulle nie spaar nie, en jy sal hulle gode nie dien nie, omdat dit n struikelblok vir jou is. As jy maar in jou verstand sê dat hierdie nasie veel groter is as ek, hoe sal ek hulle kan vernietig? Jy sal hulle nie vrees nie; jy sal sekerlik onthou alles wat die Here jou God aan Farao en al die Egiptenare gedoen het: Die groot beproewings wat jou oë gesien het, die tekens en daardie groot wonders, die magtige hand en die hoë arm; soos die Here jou God jou uitgelei het, so

sal die Here julle God aan al die nasies doen wat jy vrees vanweë hulle teenwoordigheid. En die perdebye sal die Here jou God na hulle stuur, totdat die wat agtergebly het en die wat weggesteek is van jou heeltemal vernietig word. Jy sal nie deur hulle gewond word nie, want die Here jou God is in jou, n groot en magtige God. En die Here jou God sal hierdie nasies voor jou gesigte bietjie vir bietjie verteer, jy sal nie in staat wees om hulle vinnig te vernietig nie, sodat die land nie verlate word nie, en die wilde diere op jou vermenigvuldig. En die Here jou God sal hulle oorlewer in jou hande, en jy sal hulle vernietig met groot vernietiging, totdat jy hulle totaal vernietig het. En Hy sal hulle konings oorlewer in julle hande, en julle sal hulle naam vernietig uit daardie plek. Niemand sal teen jou aangesig staan nie, totdat jy hulle totaal vernietig het. Die gesnede beelde van hulle gode sal julle met vuur verbrand; jy sal nie die silwer of die goud daarvan begeer nie, en jy sal dit nie vir jouself neem nie, sodat jy nie daaroor struikel nie, want dit is n gruwel vir die Here jou God. En jy sal nie n gruwel in jou huis inbring nie, en jy sal n vervloeking wees net soos hierdie ding, jy sal dit volkome verafsku, en jy sal dit ten sterkste verafsku, omdat dit n vervloeking is.

8

Alle die bevele wat ek julle vandag beveel, sal julle onderhou om te doen, sodat julle mag lewe en vermenigvuldig word, en ingaan en die land mag beërf wat die Here julle God aan julle

vaders gesweer het. En jy sal al die pad onthou wat die Here jou God jou in die wildernis gelei het, sodat Hy jou sou verootmoedig en jou sou toets, en bekend gemaak word wat in jou hart is, of jy sy gebooie sal bewaar of nie. En Hy het jou verdruk, en Hy het jou honger laat ly, en Hy het jou die manna gevoed, wat jou vaders nie geken het nie, sodat Hy aan jou mag verklaar dat die mens nie van brood alleen sal lewe nie, maar van elke woord wat deur die mond van God uitgaan, sal die mens lewe. Jou klere het nie van jou verslyt nie, jou sandale het nie van jou verslyt nie, jou voete het nie eeltagtig geword nie, kyk, veertig jaar. En jy sal in jou hart weet dat soos n man sy seun dissiplineer, so sal die Here jou God jou dissiplineer. En jy sal die gebooie van die Here jou God hou om in sy weë te wandel en om hom te vrees. Want die Here jou God sal jou inbring in n goeie en groot land, waar strome van waters, en bronne van dieptes uitvloei deur die vlaktes en deur die berge; n land van koring en gars, wingerde, vyebome, granate; n land van olyfolie en heuning; n land waarop jy nie met armoede jou brood sal eet nie, en jy sal niks daarop kortkom nie; n land waarvan die klippe yster is, en uit die berge daarvan sal jy brons myn. En jy sal eet en versadig word, en jy sal die Here jou God seën vir die goeie land wat Hy aan jou gegee het. Pas op vir jouself dat jy nie die Here jou God vergeet nie, deur nie sy gebooie te bewaar nie, en sy oordele en sy verordeninge, soveel as wat ek jou vandag beveel; Moenie, nadat jy geëet en versadig is, en goeie huise gebou en daarin gewoon het, en jou beeste en jou skape vir jou vermenigvuldig het, silwer en goud vir jou vermenigvuldig het, en alles wat vir jou sal wees vir jou vermenigvuldig het, verhoog

word in die hart nie, en die Here jou God vergeet nie, wat jou uitgelei het uit die land Egipte, uit die huis van slawerny; wat jou gelei het deur die groot en vreeslike woestyn daardie, waar slang bytend, en skerpioen, en dors, waar daar nie water was nie; wat vir jou uitgebring het uit die skerp rots n fontein van water; wat jou gevoer het met die manna in die woestyn wat jy nie geweet het nie, en jou vaders nie geweet het nie, sodat Hy jou verootmoedig, en jou toets, en jou goed doen aan die einde van jou dae. Moenie in jou hart sê nie: My sterkte en die mag van my hand het hierdie groot krag vir my gemaak. En jy sal die Here jou God onthou, dat Hy aan jou krag gee om sterkte te doen, en sodat Hy sy verbond mag vestig wat die Here aan jou vaders gesweer het, soos vandag. En dit sal wees as jy vergeet, jy die Here jou God vergeet, en jy agter ander gode aangaan, en hulle dien, en hulle aanbid, getuig ek vandag aan julle die hemel en die aarde, dat julle deur vernietiging sal vergaan. Soos die Here julle God die oorblywende nasies voor julle vernietig, so sal julle ook vergaan, omdat julle nie die stem van die Here julle God gehoorsaam het nie.

9

Luister Israel, jy steek vandag oor die Jordaan om in te gaan om nasies te erf wat groter en sterker is as julle, stede wat groot en versterkte is tot aan die hemel, n volk wat groot en talryk en lank is, seuns van Anak wat jy ken en waarvan jy gehoor het, wie sal staan teen die aangesig van die seuns van Anak En jy sal

vandag weet dat die Here jou God hierdie een voor jou gesig sal gaan, n verterende vuur is Hy, Hy sal hulle vernietig, en Hy sal hulle van jou gesig wegdraai, en Hy sal hulle gou vernietig, net soos die Here aan jou gesê het. Moenie in jou hart sê wanneer die Here jou God hierdie nasies voor jou gesig vernietig: Deur my geregtigheid het die Here my ingebring om hierdie goeie land te erf nie. Nie deur jou geregtigheid, nog deur die heiligheid van jou hart gaan jy in om hulle land te erf nie, maar deur die goddeloosheid van hierdie nasies sal die Here hulle voor jou gesig vernietig, en sodat Hy die verbond mag vestig wat die Here aan ons vaders gesweer het, aan Abraham en aan Isak en aan Jakob. En jy sal vandag weet dat die Here jou God nie deur jou geregtigheid aan jou die goeie land hierdie gee om te erf nie, omdat jy n hardnekkige volk is. Onthou, moenie vergeet hoeveel jy die Here jou God in die wildernis geprovokeer het nie, van die dag af wat julle uit Egipte uitgegaan het en julle by hierdie plek gekom het, het julle voortgegaan om ongehoorsaam te wees teenoor die Here. En in Horeb het julle die Here geprovokeer, en die Here was woedend op julle om julle te vernietig, toe ek die berg opgegaan het om die kliptablette te ontvang, tablette van die verbond wat die Here met julle gemaak het, en ek het op die berg gebly veertig dae en veertig nagte, brood het ek nie geëet nie en water het ek nie gedrink nie. En die Here het aan my die twee kliptablette gegee, geskryf met die vinger van God, en op hulle was al die woorde geskryf wat die Here tot julle gespreek het op die berg op die dag van die vergadering. En dit het gebeur na veertig dae en veertig nagte het die Here aan my die twee kliptablette gegee, tablette van die verbond. En die Here het vir

my gesê: Staan op, gaan vinnig van hier af, want jou volk wat jy uit Egipteland uitgelei het, het wetteloos gehandel. Hulle het vinnig afgewyk van die weg wat Ek hulle beveel het, en hulle het vir hulleself n gegote beeld gemaak. En die Here het na my gesê en gesê, Ek het met jou gespreek eenkeer en tweekeer en gesê, Ek het hierdie volk gesien, en kyk, n hardnekkige volk is hulle; En nou laat my hulle vernietig, en Ek sal hulle naam uitwis van onder die hemel af, en Ek sal jou maak tot n groot nasie, en sterk, en veel meer as hierdie een. En nadat ek teruggedraai het, het ek van die berg afgegaan, en die berg was aan die brand met vuur tot by die hemel, en die twee tablette van die getuienisse was op my twee hande. En gesien het dat julle voor die Here julle God gesondig het, en julle het vir julleself n gegote beeld gemaak, en julle het afgewyk van die weg wat die Here julle beveel het om te doen; en die twee tablette gegryp het, het ek hulle van my twee hande af gegooi, en het ek hulle voor julle verbreek. En ek het voor die Here gebid n tweede keer, net soos die vorige keer, veertig dae en veertig nagte; brood het ek nie geëet nie en water het ek nie gedrink nie, oor al julle sondes wat julle gesondig het deur die bose voor die Here die God te doen om Hom te terg. En ek is bang vanweë die toorn en die woede, omdat die Here teen julle geprovokeer is om julle te vernietig, en die Here het na my geluister ook in hierdie tyd. En op Aaron was Hy kwaad om hom te vernietig, en ek het gebid, ook vir Aaron in daardie tyd. En julle sonde wat julle gedoen het, die kalf, het ek geneem en dit in die vuur verbrand, en dit fyngemaal deur dit baie fyn te stamp totdat dit fyn geword het, en dit het soos stof geword, en ek het die stof in die stroom gegooi wat van die berg

afdaal. En in die verbranding, en in die beproewing, en in die grafte van die begeerte het julle die Here geprovokeer. En wanneer die Here julle uitgestuur het uit Kades Barnea, en gesê het: Gaan op en neem die land in besit wat Ek aan julle gee, het julle ongehoorsaam gewees aan die woord van die Here julle God, en julle het Hom nie vertrou nie, en julle het nie na sy stem geluister nie. Julle was ongehoorsaam teenoor die Heer van die dag af wat Hy aan julle bekend geword het. En ek het voor die Here gesmeek veertig dae en veertig nagte, soveel as ek gesmeek het, want die Here het gesê om julle te vernietig. En ek het tot God gebid en gesê: Here, Koning van die gode, moenie U volk en U deel geheel en al vernietig nie, wat U verlos het, wat U uit die land Egipte uitgelei het in U groot krag, en in U magtige hand, en in U hoë arm. Onthou Abraham en Isak en Jakob, jou dienaars, aan wie jy by jouself gesweer het; moenie kyk op die hardheid van hierdie volk nie, en die goddelooshede, en op hulle sondes. Moenie laat die inwoners van die land van waar U ons van daar uitgelei het, sê: Omdat die Here nie in staat was om hulle in te bring in die land wat Hy aan hulle belowe het nie, en omdat Hy hulle gehaat het, het Hy hulle in die wildernis uitgelei om hulle dood te maak nie. En hierdie is u volk en u erfdeel, wat u uitgelei het uit die land Egipte met u groot krag, en met u magtige hand, en met u verhewe arm.

10

In daardie tyd het die Here vir my gesê: Kap vir jouself twee

kliptablette net soos die eerste, en gaan op na My toe in die berg, en jy sal vir jouself n hout ark maak. En jy sal op die tablette die woorde skryf wat in die eerste tablette was wat jy gebreek het, en jy sal hulle in die ark plaas. En ek het n ark uit onverganklike hout gemaak, en ek het die kliptablette gekap soos die eerste, en ek het na die berg opgegaan met die twee tablette in my hande. En Hy het op die tablette geskryf volgens die eerste skrif die tien woorde wat die Here tot julle gespreek het in die berg uit die middel van die vuur, en die Here het hulle aan my gegee. En nadat ek teruggekeer het, het ek van die berg afgegaan, en ek het die tablette in die ark gegooi wat ek gemaak het, en hulle was daar, soos die Here my beveel het. En die seuns van Israel het vertrek uit Beeroth van die seuns van Jakan, Moserah. Daar het Aaron gesterf, en hy is daar begrawe, en Eleazar, sy seun, het in sy plek as priester gedien. Van daar het hulle vertrek na Gadgad, en van Gadgad na Etebatha, n land van waterstrome. In daardie tyd het die Here die stam van Levi afgesonder om die ark van die verbond van die Here te dra, om voor die Here te staan, te dien en te bid in sy Naam tot vandag toe. Daarom is daar nie vir die Leviete n deel en lot onder hulle broers nie, die Here self is sy lot, soos Hy aan hom gesê het. En ek het gestaan in die berg veertig dae en veertig nagte. En die Here het my gehoor, ook in hierdie tyd, en die Here was nie gewillig om julle totaal te vernietig nie. En die Here het vir my gesê: Gaan, trek uit voor hierdie volk, en laat hulle ingaan en laat hulle die land in besit neem wat Ek aan hulle vaders gesweer het om aan hulle te gee. En nou, Israel, wat vra die Here jou God van jou, behalwe om die Here jou God te vrees, en om te wandel in al sy weë, en

om hom lief te hê, en om die Here jou God te dien uit jou hele hart, en uit jou hele siel, om te bewaar die gebooie van die Here jou God, en sy verordeninge, soveel as ek jou vandag beveel, sodat dit wel met jou mag gaan? Aanskou, aan die Here jou God behoort die hemel en die hemel van die hemel, die aarde en alles wat daarin is. Behalwe julle vaders het die Here gekies om hulle lief te hê, en Hy het hulle saad ná hulle gekies, naamlik julle, uit al die nasies, soos dit vandag is. En julle sal die hardheid van julle hart besny, en julle sal julle nek nie verhard nie. Want die Here julle God, hierdie een is God van die gode, en Here van die here, die God die grote, en sterk, en vreesaanjaend, wat nie die gesig bewonder nie, en ook nie n geskenk sal neem nie; wat oordeel doen vir die bywoner en wees en weduwee, en liefhet die bywoner om aan hom brood en klere te gee. En julle sal die vreemdeling liefhê, want julle was vreemdelinge in die land Egipte. Die Here jou God sal jy vrees, en hom sal jy dien, en aan hom sal jy vasgekleef word, en op sy naam sal jy sweer. Hierdie Een is jou roem, en hierdie Een is jou God, wat in jou die groot en heerlike dinge gedoen het, wat jou oë gesien het. In sewentig siele het jou vaders na Egipte afgegaan, maar nou het die Here jou God jou soos die sterre van die hemel in menigte gemaak.

11

En jy sal die Here jou God liefhê, en jy sal sy verordeninge bewaar, en sy statute, en sy gebooie, en sy oordele al die dae. En

julle sal vandag weet dat dit nie julle kinders is nie, so baie as wat nie weet nie en ook nie gesien het nie die onderrig van die Here jou God, en sy groot dade, en sy magtige hand, en sy hoë arm, en sy tekens, en sy wonders, so baie as wat hy gedoen het in die midde van Egipte aan Farao koning van Egipte, en aan al sy land, en so baie as wat hy gedoen het aan die mag van die Egiptenare, en hulle strydwaens, en hulle perde, en hulle mag, hoe die water van die Rooi See oorstroom het op hulle gesig terwyl hulle julle van agter agtervolg het, en die Here het hulle vernietig tot vandag toe, en so baie as wat hy vir ons gedoen het in die woestyn totdat julle by hierdie plek gekom het, en so baie as wat hy gedoen het aan Datan en Abiram seuns van Eliab seun van Ruben, wat die aarde haar mond oopgemaak het en hulle verslind het, en hulle huise, en hulle tente, en al hulle besittings wat met hulle was in die midde van die hele Israel; Want julle oë het al die groot werke van die Here gesien, so baie as wat hy vandag onder julle gedoen het. En julle sal al die bevele van hom bewaar wat ek jou vandag beveel, sodat julle mag lewe, en vermenigvuldig word, en ingegaan het die land mag beërf waarheen julle die Jordaan oorsteek om dit daar te beërf; Sodat julle lank mag lewe op die land wat die Here aan julle vaders gesweer het om aan hulle en aan hulle saad met hulle te gee, n land wat vloei van melk en heuning. Want die land waarna jy daar ingaan om dit te erf, is nie soos die land van Egipte nie, van waar julle daarvandaan uitgekom het, wanneer hulle die saad saai en hulle dit met hulle voete natmaak soos n groententuin. Maar die land waarna jy daar ingaan om dit te erf, is n bergagtige en vlak land; dit drink water van die reën van die

hemel. n Land wat die Here jou God gedurig oorsien, die oë van die Here jou God is daarop van die begin van die jaar tot die einde van die jaar. As julle werklik luister na al die bevele wat ek jou vandag beveel, om die Here jou God lief te hê en Hom te dien uit jou hele hart en uit jou hele siel, dan sal Hy die reën aan jou land gee volgens seisoen, vroeg en laat, en jy sal jou graan inbring en jou wyn en jou olie, en Hy sal voer in jou lande gee vir jou vee, en nadat jy geëet het en versadig is, pas op vir jouself dat jou hart nie verbreed word nie en julle oortree en ander gode dien en voor hulle neerbuig nie, en die Here sal met toorn op julle kwaad word en die hemel toesluit, en daar sal geen reën wees nie, en die land sal nie sy vrug gee nie, en julle sal gou vergaan van die goeie land af wat die Here aan julle gegee het. En julle sal hierdie woorde in julle hart en in julle siel plaas, en julle sal hulle as n teken op julle hand bind, en dit sal onwrikbaar voor julle oë wees; En julle sal julle kinders leer om daarin te praat wanneer jy in die huis sit, en wanneer jy op die pad gaan, en wanneer jy slaap, en wanneer jy opstaan. En julle sal hulle skryf op die deurposte van die huise van julle en van die poorte van julle, sodat julle mag lank lewe, en die dae van die seuns van julle op die land wat die Here aan die vaders van julle gesweer het om aan hulle te gee, soos die dae van die hemel op die aarde. En dit sal wees as julle met hoor hoor al hierdie gebooie wat ek jou vandag beveel om te doen, om die Here ons God lief te hê, en om in al sy weë te wandel, en om aan hom vas te hou, dan sal die Here al hierdie nasies van julle gesig uitdryf, en julle sal nasies beërf wat groter en sterker is as julle. Elke plek waar die spoor van julle voet trap, sal aan julle behoort,

van die wildernis en Antilibanus, en van die groot rivier, die rivier Eufraat, en tot by die see in die weste sal jou grense wees. Niemand sal teen julle staan nie, en die Here julle God sal julle vrees en julle bewe plaas op die gesig van die hele aarde waarop julle sou betree, op die wyse wat Hy tot julle gespreek het. Kyk, ek gee vandag voor julle die seën en die vloek. Die seën, as julle die gebooie van die Here julle God hoor, soveel as wat ek julle vandag beveel; en die vloek, as julle nie die gebooie van die Here julle God hoor nie, soveel as wat ek julle vandag beveel, en julle afdwaal van die weg wat ek julle beveel het, nadat julle gegaan het om ander gode te dien, wat julle nie ken nie. En dit sal wees wanneer die Here jou God jou inbring in die land waarheen jy daar oortrek om dit te beërf, dan sal jy die seën gee op berg Gerizim en die vloek op berg Ebal. Is hierdie dinge nie anderkant die Jordaan nie, agter die pad van die weste van die son, in die land Kanaän, wat woon op die weste, langs Golgol, naby die hoë eikeboom? Julle steek immers oor die Jordaan om in te gaan en die land te beërf wat die Here ons God aan julle gee as erfenis vir al die dae, en julle sal daarin woon. En julle sal hou om te doen al sy bevele en hierdie oordele, soveel as wat ek vandag voor julle gee.

12

En hierdie is die bevele en die verordeninge wat julle sal onderhou om te doen in die land wat die Here, die God van julle vaders, aan julle gee as n erfdeel, al die dae wat julle op die

aarde lewe. Met vernietiging sal julle al die plekke vernietig waarin hulle daar die gode van hulle gedien het, wat julle hulle erf, op die hoë berge, en op die heuwels, en onder dik boom. En julle sal die altare van hulle afbreek, en julle sal die pilare van hulle verbreek, en die bosse van hulle sal julle afkap, en die gesnede beelde van die gode van hulle sal julle met vuur verbrand, en julle sal die naam van hulle uit daardie plek vernietig. Julle sal nie so aan die Here julle God doen nie. Maar in die plek wat die Here jou God sou kies in een van julle stede om sy naam daar te noem en aangeroep te word, en julle sal soek en julle sal daar kom. En julle sal daar bring julle brandoffers, en julle offers, en julle eerstelinge, en julle gebede, en julle vrywillige gawes, en julle ooreenkomste, die eersgeborenes van julle beeste, en van julle skape. En julle sal daar eet voor die Here julle God, en julle sal bly wees oor alles waarop julle hand sit, julle en julle huisgesinne, omdat die Here jou God jou geseën het. Julle sal nie alles doen wat ons hier vandag doen nie, elkeen wat aangenaam is voor hom; want julle het nog nie tot nou toe in die rus gekom nie, en in die erfenis wat die Here ons God aan julle gee. En julle sal die Jordaan oorsteek, en julle sal woon op die aarde wat die Here ons God aan julle as n erfenis gee, en Hy sal julle laat rus van al julle vyande rondom, en julle sal in veiligheid woon. En dit sal die plek wees wat die Here jou God sou kies om sy naam daar geroep te word, daar sal julle alles bring wat ek julle vandag beveel: julle brandoffers, en julle offers, en julle tiendes, en die eerstelinge van julle hande, en elke uitverkore van julle geskenke, wat julle ook al aan die Here julle God sou gelofte

doen. En julle sal bly wees voor die Here die God van julle, julle en die seuns van julle, en die dogters van julle, en die kinders van julle, en die vroulike dienaars van julle, en die Leviet by die hekke van julle; omdat daar nie vir hom n deel of erfenis met julle is nie. Gee aandag vir jouself, moenie jou brandoffers opbring in elke plek wat jy sien nie. Maar in die plek wat die Here jou God sal kies in een van jou stamme, daar sal julle jul brandoffers opbring, en daar sal jy alles doen wat ek jou vandag beveel. Maar in alle begeerte van jou sal jy offer, en sal vleis eet volgens die seën van die Here jou God, wat Hy aan jou gegee het in elke stad; die onreine by jou en die reine sal dit saam eet, soos n gasel of n hert. Behalwe die bloed sal julle nie eet nie; julle sal dit op die aarde uitgooi soos water. Jy sal nie in jou stede kan eet die tiende van jou graan nie, en jou wyn, en jou olie, die eersgeborenes van jou beeste en jou skape, en al die geloftes wat julle ook al mag aflê, en julle ooreenkomste, en die eerstelinge van jou hande nie. Maar voor die Here jou God sal jy dit eet in die plek wat die Here jou God sal kies, jy en jou seun en jou dogter, jou dienaar en jou diensmeisie en die vreemdeling in julle stede, en jy sal bly wees voor die Here jou God oor alles waaraan jy jou hand slaan. Pas op dat jy nie die Leviet verlaat al die tyd wat jy op die aarde lewe nie. Indien die Here jou God egter jou grense verbreed, net soos Hy tot jou gespreek het, en jy sal sê: Ek sal vleis eet, indien jou siel begeer om vleis te eet, mag jy vleis eet na alle begeerte van jou siel. As die plek maar ver van jou is, wat die Here jou God sou kies om daar sy naam geroep te word, dan sal jy offer van jou beeste en van jou skape wat die God aan jou sou gee, op die wyse wat ek jou beveel het,

en jy sal eet in jou stede volgens die begeerte van jou siel. Soos die gaselle en die takbok geëet word, so sal jy dit eet; die onreine onder jou en die reine sal dit insgelyks eet. Gee sterk aandag daaraan om nie die bloed te eet nie, omdat die bloed sy siel is; die siel sal nie saam met die vleis geëet word nie. Julle mag dit nie eet nie, julle moet dit op die grond uitgooi soos water. Moenie dit eet nie, sodat dit goed met jou sal gaan en met jou seuns na jou, as jy doen wat goed en behaaglik is voor die Here jou God. Behalwe die heilige dinge wat jou toekom, en nadat jy jou geloftes geneem het, sal jy kom na die plek wat die Here jou God sal kies om sy naam daar geroep te word. En jy sal jou brandoffers maak, die vleis sal jy offer op die altaar van die Here jou God, maar die bloed van jou offers sal jy uitgooi teen die basis van die altaar van die Here jou God, en die vleis sal jy eet. Bewaak en luister, en jy sal al die woorde doen wat ek aan jou beveel, sodat dit goed met jou sal gaan en met jou seuns vir ewig, as jy doen wat behaaglik en goed is voor die Here jou God. As die Here jou God die nasies vernietig na wie jy daar ingaan om hulle land te erf, van jou gesig af, en jy dit in besit neem, en jy in hulle land woon, pas op vir jouself dat jy nie ondersoek instel om hulle te volg nadat hulle van jou gesig af vernietig is nie, deur te sê, hoe doen hierdie nasies aan hulle gode? Ek sal dit ook doen. Jy sal nie so aan jou God doen nie, want die gruwels van die Here wat Hy gehaat het, het hulle aan hul gode gedoen, omdat hulle hul seuns en hul dogters in die vuur aan hul gode verbrand.

13

Elke woord wat ek vandag aan julle beveel, dit moet jy onderhou om te doen; jy mag niks daarby voeg nie, en jy mag niks daarvan wegneem nie. As daar maar in jou opstaan n profeet of een wat die droom droom, en hy gee aan jou n teken of n wonder, en die teken of die wonder kom wat hy tot jou gespreek het en sê, laat ons gaan en laat ons ander gode dien wat julle nie ken nie, sal julle nie luister na die woorde van daardie profeet of van die een wat daardie droom droom nie; want die Here jou God toets julle, om te weet of julle jul God liefhet uit julle hele hart en uit julle hele siel. Gaan agter die Here julle God, en Hom sal julle vrees, en na sy stem sal julle luister, en aan Hom sal julle vashou. En daardie profeet of daardie dromer sal sterf, want hy het gespreek om jou te mislei van die Here jou God wat jou uitgebring het uit die land Egipte, wat jou verlos het uit die slawerny, om jou uit te dryf van die weg wat die Here jou God jou beveel het om in te gaan, en jy sal die bose uit julle verwyder. As jou broer van jou vader of van jou moeder jou aanlok, of jou seun, of jou dogter, of jou vrou in jou boesem, of n vriend gelyk aan jou siel, in die geheim, en sê, laat ons gaan en laat ons ander gode dien, wat jy nie geken het nie en jou vaders nie, van die gode van die nasies rondom julle, wat naby aan jou kom of wat ver van jou is, van die einde van die aarde tot die einde van die aarde, sal jy nie met hom toestem nie, en jy sal nie na hom luister nie, en jou oog sal hom nie spaar nie, jy sal nie jammer wees vir hom nie, en jy sal hom nie bedek nie; jy sal

beslis aangaande hom verklaar, en jou hande sal eerste op hom wees om hom dood te maak, en die hande van al die volk op die laaste. En hulle sal hom stenig met klippe, en hy sal sterwe, omdat hy probeer het om jou af te draai van die Here jou God wat jou uitgebring het uit die land Egipte, uit die huis van slawerny. En alle Israel wat dit gehoor het sal vrees, en sal nie weer voortgaan om hierdie bose ding onder julle te doen nie. As jy maar hoor in een van jou stede, wat die Here jou God aan jou gee om jou daar te laat woon, wat sê, wettelose manne het van julle uitgegaan, en hulle het al die inwoners van hulle land laat opstand maak, wat sê, laat ons gaan en ander gode dien, wat julle nie geken het nie, en jy sal ondersoek instel en vrae vra, en jy sal baie noukeurig navors, en kyk, die woord is duidelik waar, hierdie gruwel het in julle gebeur; jy sal sekerlik al die inwoners in daardie land doodmaak met die slagting van die swaard, jy sal dit heeltemal vernietig met n vervloeking, en alles wat daarin is. En al die buit daarvan sal jy in die strate daarvan versamel, en jy sal die stad met vuur verbrand, en al die buit daarvan met al die mense voor die Here jou God, en dit sal onbewoon wees vir ewig, dit sal nie weer herbou word nie. En niks van die toegewyde ding sal aan jou hand kleef nie, sodat die Here sal wegdraai van die toorn van sy woede, en sal gee aan jou barmhartigheid, en sal barmhartig wees teenoor jou, en sal jou vermenigvuldig, op die manier wat Hy aan jou vaders gesweer het, as jy luister na die stem van die Here jou God, om sy gebooie te bewaar, soveel as wat ek jou vandag beveel, om die goeie en die aangename te doen voor die Here jou God.

14

Julle is seuns van die Here julle God, julle sal nie kaalheid tussen julle oë plaas oor n dooie nie. Dat jy n heilige volk is vir die Here jou God, en die Here jou God het jou gekies om vir Hom n kosbare volk te word uit al die nasies wat op die aangesig van die aarde is. Julle mag nie enige gruwel eet nie. Hierdie is die vee wat julle sal eet: kalf van beeste, en lam van skape, en bokkie van bokke; takbok, en gaselle, en witgatbok, oriks, en kameelperd. Elke dier wat die hoef verdeel, en kloue klief in twee hoewe, en herkouïng opbring onder die vee, hierdie mag julle eet. En hierdie dinge sal julle nie eet van die wat herkou opbring nie, en van die wat die hoewe verdeel en kloue het, die kameel en die haas en die dassie, omdat hulle herkou opbring maar die hoef nie verdeel nie – onrein is hierdie dinge vir julle. En die vark, omdat hierdie die hoef verdeel en die klowe van die hoef klooi, en hierdie die herkou nie herkou nie, is hierdie onrein vir julle; van hulle vleis sal julle nie eet nie, en aan hulle karkasse sal julle nie raak nie. En hierdie dinge sal julle eet van alles wat in die water is: alles wat vinne en skubbe het, mag julle eet. En alles wat nie vinne en skubbe het nie, mag julle nie eet nie; dit is onrein vir julle. Elke rein voël mag julle eet. En hierdie dinge sal julle nie van hulle eet nie: die arend, en die aasvoël, en die see-arend, en die aasvoël, en die wou, en die soortgelykes daarvan, en die volstruis, en die uil, en die meeu, en die reier, en die swaan, en die ibis, en die duiker, en die valk, en die soortgelykes daarvan, en die hoephoep, en die nagraaf, en die

pelikaan, en die strandloper, en die soortgelykes daarvan, en die pers waterhoender, en die vlermuis. Alle die kruipende dinge van die voëls is onrein vir julle; julle mag nie daarvan eet nie. Elke rein voël mag julle eet. Julle mag geen karkas eet nie; dit sal aan die bywoner wat in jou stede is gegee word en hy sal dit eet, of jy kan dit aan die vreemdeling verkoop, want jy is n heilige volk vir die Here jou God. Jy sal nie n lam in sy moeder se melk kook nie. n Tiende sal jy gee van alle produk van jou saad, die produk van jou veld jaar na jaar. En jy sal dit eet in die plek wat die Here jou God sal kies om sy naam daar geroep te word, julle sal die tiendes van jou graan bring, en van jou wyn, en van jou olie, die eersgeborenes van jou beeste, en van jou skape, sodat jy mag leer om die Here jou God te vrees al die dae. As die pad ver van jou word, en jy nie in staat is om hulle op te bring nie, omdat die plek ver van jou is wat die Here jou God sal kies om sy naam daar geroep te word, omdat die Here jou God jou sal seën, dan sal jy hulle vir silwer verkoop, en jy sal die silwer in jou hande neem, en jy sal gaan na die plek wat die Here jou God sal kies. En jy sal silwer gee vir alles wat jou siel begeer, vir beeste of vir skape, of vir wyn of vir sterk drank, of vir sterk drank, of vir alles wat jou siel begeer, en jy sal daar eet voor die Here jou God, en jy sal bly wees jy en jou huis, en die Leviet wat in jou stede is, omdat daar nie vir hom n deel of n erfdeel saam met jou is nie. Na drie jaar sal jy elke tiende van jou voortbringsels uitdra; in daardie jaar sal jy dit in jou stede plaas. En die Leviet sal kom, omdat daar nie vir hom n deel of lot saam met jou is nie, en die vreemdeling en die wees en die weduwee wat in jou stede is, en hulle sal eet en versadig word, sodat die

Here jou God jou mag seën in al die werke wat jy doen.

15

Elke sewe jaar sal jy vrylating maak. En dus is die bevel van die vrylating: jy sal elke eie skuld vergewe wat die naaste aan jou skuld, en van jou broer sal jy nie eis nie, want vrylating is uitgeroep vir die Here jou God. Van die vreemdeling mag jy eis wat ook al aan jou by hom is, maar aan jou broer sal jy vrylating van jou skuld gee. Dat daar nie behoeftig in jou sal wees nie, want die Here jou God sal jou ryklik seën in die land wat die Here jou God aan jou as erfdeel gee om dit te erf. As julle inderdaad luister na die stem van die Here julle God om te bewaar en te doen al hierdie gebooie wat ek jou vandag beveel, omdat die Here jou God jou geseën het op die manier wat Hy met jou gespreek het; en jy sal uitleen aan baie nasies, maar jy sal nie leen nie; en jy sal heers oor baie nasies, maar oor jou sal hulle nie heers nie. As daar maar in jou n behoeftige word uit jou broers in een van jou stede in die land wat die Here jou God aan jou gee, sal jy nie jou hart verhard nie, en jy sal ook nie jou hand toesluit van jou broer wat behoeftig is nie. Jy sal jou hande vir hom oopmaak, en jy sal aan hom leen soveel as wat hy benodig, soos hy in behoefte is. Gee aandag vir jouself dat daar nie n verborge woord van wetteloosheid in jou hart word nie, wat sê: Die sewende jaar, die jaar van vrylating, nader, en dat jou oog boos word teenoor jou broer wat in nood is, en jy nie aan hom sal gee nie, en hy teen jou na die Here sal uitroep, en dit n

groot sonde in jou sal wees. Gee gewillig aan hom, en leen aan hom soveel as wat hy benodig, soos hy in nood is, en moenie bedroef wees in jou hart wanneer jy aan hom gee nie, want ter wille van hierdie woord sal die Here jou God jou seën in al jou werke en in alles waaraan jy jou hand slaan. Nie, want die behoeftige sal nie van jou land ontbreek nie; daarom beveel ek jou om hierdie woord te doen en sê: Jy sal jou hande oopmaak vir jou broer, die arme en die behoeftige in jou land. As jou broer, die Hebreër of Hebreeuse vrou, maar aan jou verkoop word, sal hy jou ses jaar dien, en in die sewende jaar sal jy hom vry van jou wegstuur. Wanneer jy hom egter vry van jou wegstuur, sal jy hom nie leeg wegstuur nie. Jy sal hom ryklik voorsien van jou skape, en van jou graan, en van jou wyn, soos die Here jou God jou geseën het, sal jy aan hom gee. En jy sal onthou dat jy n huishoudelike dienaar was in die land Egipte, en die Here jou God het jou van daar verlos, daarom beveel ek jou om hierdie woord te doen. Indien hy maar na jou sê, Ek sal nie van jou weggaan nie, omdat hy jou en jou huis liefgehad het, omdat dit goed vir hom by jou is. En jy sal die els neem, en jy sal sy oor na die deur deurboor, en hy sal vir jou n dienaar wees vir ewig, en met jou diensmeisie sal jy net so maak. Dit sal nie hard voor jou wees wanneer hulle vry van jou weggestuur word nie, omdat hy jou ses jaar lank gedien het vir die jaarlikse loon van die gehuurde werker, en die Here jou God sal jou seën in alles wat jy doen. Elke eersgeborene wat gebore word onder jou beeste en onder jou skape, die manlike sal jy heilig aan die Here jou God. Jy mag nie werk met jou eersgebore kalf nie, en jy mag nie die eersgeborenes van jou skape skeer nie. Voor die Here sal

jy dit jaar uit jaar eet in die plek wat die Here jou God sal kies, jy en jou huis. Indien daar maar in hom n gebrek is, lam of blind, n bose gebrek, sal jy dit nie aan die Here jou God offer nie. In jou stede sal jy dit eet; die onreine by jou en die reine sal dit net so eet soos n gaselle of n takbok. Behalwe bloed sal julle nie eet nie; julle sal dit op die aarde uitstort soos water.

16

Bewaak die maand van die jonges, en jy sal die pasga vir die Here jou God hou, omdat jy in die maand van die jonges in die nag uit Egipte uitgegaan het. En jy sal die pasga aan die Here jou God offer, skape en beeste, in die plek wat die Here jou God sal kies om sy naam daar te laat aanroep. Jy mag nie daarop suurdeeg eet nie, sewe dae lank moet jy daarop ongesuurde brood eet, brood van verdrukking, omdat julle in haas uit Egipte uitgegaan het, sodat julle die dag van julle uittog uit die land Egipte al die dae van julle lewe sal onthou. Daar sal nie suurdeeg aan jou gesien word in al jou grense sewe dae lank nie, en daar sal nie van die vleis wat jy die aand op die eerste dag offer, tot die môre oorbly nie. Jy sal nie die pasga kan offer in enige van jou stede wat die Here jou God aan jou gee nie; maar slegs na die plek wat die Here jou God sal kies om sy naam daar geroep te word, sal jy die pasga offer in die aand teen sononder, in die tyd toe jy uit Egipte uitgegaan het. En jy sal kook en jy sal rooster en jy sal eet in die plek wat die Here jou God sal kies, en jy sal omdraai in die môre, en jy sal kom in jou huise. Ses dae sal jy

ongesuurde brood eet, en op die sewende dag is daar n sluitingsvergadering, n fees vir die Here jou God; jy sal geen werk doen op dit nie, behalwe wat vir elke siel gedoen sal word. Sewe weke sal jy vir jouself tel, van wanneer jou sekel op die oes begin het, sal jy begin om sewe weke te tel. En jy sal n fees van weke vir die Here jou God hou, soos jou hand sterk is, so veel as wat die Here jou God sal gee. En jy sal bly wees voor die Here jou God, jy en jou seun en jou dogter, jou seun, en jou diensmeisie, en die Leviet, en die bywoner, en die wees, en die weduwee wat in julle is, in die plek wat die Here jou God sal kies om sy naam daar uitgeroep te word. En jy sal onthou dat jy n dienaar in die land Egipte geword het, en jy sal hierdie gebooie bewaar en doen. n Fees van tente sal jy vir jouself hou sewe dae wanneer jy versamel uit jou dorsvloer en van jou wynpers. En jy sal bly wees in jou fees, jy en jou seun, en jou dogter, jou seun, en jou diensmeisie, en die Leviet, en die bywoner, en die wees, en die weduwee wat is in jou stede. Sewe dae sal jy fees vier vir die Here jou God in die plek wat die Here jou God vir Hom sal kies, indien die Here jou God jou mag seën in al jou opbrings en in elke werk van jou hande, en jy sal verblydend wees. Drie keer per jaar sal al jou manlike persone voor die Here jou God verskyn in die plek wat die Here sal kies: by die fees van die ongesuurde brode, en by die fees van die weke, en by die fees van die huttefeeste. Jy mag nie voor die Here jou God verskyn met leë hande nie. Elkeen volgens die krag van julle hande, volgens die seën van die Here jou God wat Hy aan jou gegee het. Regters en beamptes sal jy vir jouself aanstel in jou stede wat die Here jou God aan jou gee volgens stamme, en hulle sal die volk

met n regverdige oordeel oordeel. Hulle draai nie die oordeel opsy nie, en hulle sal ook nie n geskenk neem nie, want die geskenke verblind die oë van die wyses en verwyder die woorde van die regverdiges. Regverdig moet jy die regverdige najaag, sodat julle mag lewe en, nadat julle ingegaan het, die land mag erf wat die Here jou God aan jou gee. Jy mag nie vir jouself n bosgie plant nie, enige boom by die altaar van jou God nie; jy mag nie vir jouself een maak nie. Jy sal nie vir jouself n pilaar opstel wat die Here jou God gehaat het nie.

17

Jy mag nie aan die Here jou God n kalf of skaap offer waarin daar n gebrek is nie, enige bose ding, want dit is n gruwel vir die Here jou God. As daar gevind word in een van jou stede, wat die Here jou God aan jou gee, n man of n vrou wat die kwaad sal doen voor die Here jou God, om sy verbond te oortree, en hulle kom en dien ander gode, en aanbid hulle, die son, of die maan, of enige van die uit die wêreld van die hemel, wat Hy jou nie beveel het nie, en dit word aan jou berig en jy ondersoek baie noukeurig, en kyk, die woord het waarlik gebeur, hierdie gruwel het in Israel gebeur; dan sal jy daardie man, of daardie vrou uitlei, en julle sal hulle stenig met klippe, en hulle sal sterwe. Op twee getuies of op drie getuies sal hy sterwe; die een wat sterwe sal nie op een getuie sterwe nie. En die hand van die getuies sal eerste op hom wees om hom dood te maak, en die hand van die volk laaste, en jy sal die bose uit julle midde verwyder. As dit vir

jou onmoontlik word om n saak te oordeel tussen bloed en bloed, en tussen oordeel en oordeel, en tussen aanraking en aanraking, en tussen dispuut en dispuut, sake van oordeel in julle stede, dan moet jy opstaan en opgaan na die plek wat die Here jou God daar sal kies, en jy sal kom na die priesters die Leviete, en na die regter wat in daardie dae sal wees, en hulle sal ondersoek instel en hulle sal aan jou die oordeel verkondig. En jy sal handel volgens die saak wat hulle aan jou rapporteer uit die plek wat die Here jou God sal kies, en jy sal sorgvuldig doen alles wat aan jou voorgeskryf word. Volgens die wet en volgens die oordeel wat hulle aan jou sê, sal jy handel; jy sal nie wegdraai van die woord wat hulle aan jou rapporteer nie, regs nog links. En die man wat in arrogansie handel, sodat hy nie gehoorsaam is aan die priester wat daar staan om te bedien in die Naam van die Here jou God nie, of aan die regter wat in daardie dae daar is, daardie man sal sterwe, en jy sal die bose uit Israel verwyder. En al die mense wat gehoor het, sal vrees, en hulle sal nie meer goddeloos handel nie. As jy maar ingaan in die land wat die Here jou God aan jou gee, en jy dit erf, en jy daarop woon, en jy sê, ek sal oor myself n heerser aanstel, net soos ook die oorblywende nasies rondom my; sal jy beslis oor jouself n heerser aanstel wat die Here jou God sal kies; uit jou broers sal jy oor jouself n heerser aanstel; jy sal nie oor jouself n vreemde man kan aanstel nie, omdat hy nie jou broer is nie. Omdat hy nie vir homself perde sal vermenigvuldig nie, en ook nie die volk na Egipte sal terugstuur sodat hy vir hom perde kan vermenigvuldig nie, want die Here het gesê: Julle mag nie weer op hierdie pad terugkeer nie. En hy sal nie vir homself baie

vroue neem nie, sodat sy hart nie weggewend word nie, en silwer en goud sal hy nie vir homself baie vermenigvuldig nie. En wanneer hy op sy heerskappy sit, sal hy vir homself hierdie tweede wet in n boek skryf van die Levitiese priesters, en dit sal met hom wees, en hy sal daarin lees al die dae van sy lewe, sodat hy mag leer om die Here jou God te vrees, en om al hierdie gebooie te bewaar, en hierdie verordeninge te doen; sodat sy hart nie verhoog word bo sy broers nie, sodat hy nie van die gebooie afdwaal regs of links nie, sodat hy lank mag regeer in sy heerskappy, hy en sy seuns onder die seuns van Israel.

18

Daar sal nie vir die priesters, die Leviete, die hele stam van Levi, n deel of n erfdeel saam met Israel wees nie; die offers van die Here is hulle erfdeel, hulle sal dit eet. n Lot sal maar nie aan hulle wees onder hulle broers nie, die Here self is sy lot, soos Hy aan hom gesê het. En hierdie is die oordeel van die priesters, die van die volk, van die wat die offers offer, of dit n kalf is, of dit n skaap is; en jy sal die arm aan die priester gee, en die kake, en die maag, en die eerstelinge van jou graan, en van jou wyn, en van jou olie; en die eerstelingvrug van die skeersel van jou skape sal jy aan hom gee. Dat die Here hom uit al jou stamme gekies het om voor die Here die God te staan, te dien en te seën in sy naam, hy en sy seuns onder die seuns van Israel. As die Leviet kom van een van die stede van al die seuns van Israel, waar hy self woon, volgens wat sy siel begeer, na die plek wat hy

sal kies, sal hy dien in die Naam van die Here sy God, net soos al sy broers die Leviete wat daar staan voor die Here jou God. Hy sal n verdeelde porsie eet, behalwe van die verkoop volgens die familie. As jy maar ingaan in die land wat die Here jou God aan jou gee, sal jy nie leer om te doen volgens die gruwels van daardie nasies nie. Daar sal nie in jou gevind word een wat sy seun en sy dogter in vuur suiwer, wat profesie waarsê, wat voortekens interpreteer, en wat omens neem, wat met gifte beswerings sing, n buikspreker, en n uitlegger van wonders, wat die dooies ondervra nie. Dit is immers n gruwel vir die Here jou God, elkeen wat hierdie dinge doen, want weens hierdie gruwels sal die Here hulle voor jou uit vernietig. Perfek sal jy wees voor die Here jou God. Want hierdie nasies wat jy onteien, hulle luister na voortekens en waarsêery, maar aan jou het die Here jou God nie so gegee nie. n Profeet uit jou broers, soos ek, sal die Here jou God vir jou laat opstaan; na hom sal julle luister. Volgens alles wat jy gevra het van die Here jou God in Horeb op die dag van die vergadering, toe julle gesê het, ons sal nie weer die stem van die Here jou God hoor nie, en hierdie groot vuur sal ons nie meer sien nie, sodat ons nie sterwe nie. En die Here het aan my gesê: Alles wat hulle aan jou gesê het, is reg. n Profeet sal Ek vir hulle oprig uit hulle broers, net soos jou, en Ek sal die woorde in sy mond gee, en hy sal tot hulle spreek volgens alles wat Ek hom beveel. En die man wat nie hoor na alles wat daardie profeet in my Naam spreek nie, Ek sal hom straf. Behalwe die profeet wat goddeloos sou handel om in my Naam n woord te spreek wat Ek nie beveel het om te spreek nie, en wat in die naam van ander gode sou spreek, sal daardie profeet

sterwe. As jy maar in jou hart sê, hoe sal ons die woord ken wat die Here nie gespreek het nie? So veel as wat daardie profeet in die naam van die Here spreek, en dit nie gebeur nie en nie plaasvind nie, dit is die woord wat die Here nie gespreek het nie; in goddeloosheid het daardie profeet gespreek, julle sal hom nie vrees nie.

19

As die Here jou God die nasies vernietig wat die God aan jou die land gee, en julle hulle onterf, en julle in hulle stede woon, en in hulle huise, sal jy drie stede vir jouself afsonder in die middel van jou land wat die Here jou God aan jou gee. Oorweeg vir jou die pad, en jy sal die grense van jou land in drie dele verdeel, wat die Here jou God aan jou toedeel, en dit sal n toevlug wees vir elke moordenaar. Dit sal maar die bevel wees vir die moordenaar wat daarheen sou vlug en sal lewe: wie sy naaste sou slaan sonder om te weet, en hierdie een hom nie voor gister en eergister gehaat het nie. En as iemand saam met sy naaste die bos ingaan om hout te versamel, en sy hand met die byl uitgly terwyl hy die hout kap, en die yster van die byl afval en sy naaste tref, en hy sterf, dan sal hierdie een na een van hierdie stede vlug vir skuiling, en hy sal lewe. Sodat die bloedwreker nie die moordenaar agtervolg nie, omdat die hart verhit is, en hom inhaal as die pad langer is, en sy siel slaan, en hierdie een het nie n doodsvonnis nie, omdat hy hom nie voor gister gehaat het nie, nog voor die derde dag nie. Daarom beveel ek jou hierdie

woord en sê: Drie stede sal jy vir jouself afsonder. As die Here jou God jou grense vergroot, op die manier wat Hy aan jou vaders gesweer het, en die Here aan jou gee al die land wat Hy gesê het om aan jou vaders te gee, as jy luister om al hierdie gebooie te doen wat ek jou vandag beveel, om die Here jou God lief te hê, om in al sy weë al die dae te wandel, sal jy vir jouself nog drie stede byvoeg by hierdie drie. En onskuldige bloed sal nie uitgegiet word in die land wat die Here jou God jou as erfdeel gee nie, en jy sal nie skuldig wees aan bloed nie. As daar maar in jou n man word wat die naaste haat, en hy hom in n hinderlaag lok, en teen hom opstaan, en sy siel tref, en hy sterf, en hy vlug na een van hierdie stede; en die raad van oudstes van sy stad sal stuur, en hulle sal hom daarvandaan neem, en hulle sal hom oorhandig in die hande van die bloedverwante, en hy sal sterwe. Jou oog sal hom nie spaar nie, en jy sal die onskuldige bloed uit Israel reinig, en dit sal goed met jou gaan. Jy mag nie die grense van jou naaste verskuif wat jou vaders gestel het in die erfenis wat jy geërf het in die land wat die Here jou God aan jou gee deur lot nie. Nie sal een getuie bly om te getuig teen n man volgens alle ongeregtigheid en volgens elke sonde en volgens alle sonde wat hy sondig nie; op die mond van twee getuies en op die mond van drie getuies sal elke woord staan. As indien n onregverdige getuie teen n man staan, wat sy goddeloosheid lys; en die twee mense vir wie die dispuut is, sal staan voor die Here, en voor die priesters, en voor die regters, wat in daardie dae mag wees; En die regters sal noukeurig ondersoek, en kyk, n onregverdige getuie het onregverdig getuig, hy het teen sy broer gestaan; En julle sal aan hom doen

op die manier wat hy boos gehandel het om teen sy broer te doen, en jy sal die bose uit julle verwyder. En die wat oorbly sal, nadat hulle gehoor het, vrees, en hulle sal nie meer hierdie bose daad onder julle doen nie. Jou oog sal hom nie spaar nie, siel in plaas van siel, oog in plaas van oog, tand in plaas van tand, hand in plaas van hand, voet in plaas van voet.

20

As jy maar uitgaan in oorlog teen jou vyande, en jy sien perd en ruiter en n volk groter as joune, moenie hulle vrees nie, omdat die Here jou God met jou is, Hy wat jou uit die land Egipte opgebring het. En dit sal wees wanneer jy nader kom aan die oorlog, en die priester sal nader kom en sal praat met die volk, en hy sal vir hulle sê: Luister, Israel, julle gaan vandag in die oorlog teen julle vyande; laat julle hart nie swak word nie, moenie vrees nie, en moenie verbreek word nie, en moenie wegdraai van hulle gesig nie. Dat die Here julle God wat voor julle gaan met julle, om saam met julle te veg teen julle vyande om julle te red. En die skrifgeleerdes sal tot die volk praat en sê: Wie is die man wat n nuwe huis gebou het en dit nie ingewy het nie? Laat hom gaan en laat hom terugkeer na sy huis, sodat hy nie sterf in die oorlog nie, en n ander man dit inwy. En wie is die man wat n wingerd geplant het, en nie daaroor bly was nie? Laat hom gaan en laat hom terugkeer na sy huis, sodat hy nie in die oorlog sterf nie, en n ander man sal bly wees daaroor. En wie is die man wat verloof is aan n vrou en haar nie geneem het nie?

Laat hom gaan en laat hom terugkeer na sy huis, sodat hy nie in die oorlog sterf nie, en n ander man sal dit neem. En die skrifgeleerdes sal voortgaan om te praat tot die volk, en hulle sal sê, wie is die man wat bang is en laf van hart? Laat hom gaan en laat hom terugkeer na sy huis, sodat hy nie die hart van sy broer bang maak nie, net soos syne. En dit sal wees wanneer die skrifgeleerdes ophou spreek tot die volk, dan sal hulle heersers van die leër aanstel om die volk te lei. As jy maar na n stad nader gaan om oorlog teen hulle te maak, roep hulle dan met vrede. As hulle inderdaad vreedsaam aan jou antwoord en vir jou oopmaak, sal al die volk wat in dit gevind word, aan jou belastingbetalers en jou onderdane wees. As hulle jou nie gehoorsaam nie, en hulle maak oorlog teen jou, sal jy dit beleër totdat die Here jou God dit in jou hande oorgee, en jy sal elke manlike daarvan met die swaard doodslaan, behalwe die vroue en die bagasie; en al die vee, en alles wat in die stad bestaan, en al die buit sal jy vir jouself plunder, en jy sal al die buit van jou vyande eet, wat die Here jou God aan jou gee. So sal jy maak met al die stede wat baie ver van jou af is, nie van die stede van hierdie nasies nie, waarvan die Here jou God aan jou gee om hul land te erf. Nie sal julle lewend hou elke asemhalende ding nie, maar met n vloek sal julle hulle totaal vernietig, die Hetiet, en Amoriet, en Kanaäniet, en Feresiet, en Hewiet, en Jebusiet, en Girgasiet, op die manier wat die Here jou God jou beveel het, sodat hulle julle nie mag leer om te doen al die gruwels van hulle nie, soveel as wat hulle gedoen het aan die gode van hulle, en julle sal sondig voor die Here die God van julle. As jy n stad beleër vir meer dae om oorlog daarteen te voer tot die inneem

daarvan, sal jy nie die bome daarvan vernietig deur n yster daarop te lê nie, maar daarvan sal jy eet, maar dit sal jy nie afsny nie. Is die boom in die veld n mens om voor jou uit in die palissade in te gaan? Maar die hout wat jy weet dat dit nie vrugdraend is nie, dit sal jy vernietig en afsny, en jy sal beleëringswerke bou teen die stad wat oorlog teen jou voer, totdat dit oorgegee word.

21

As daar maar n gewonde gevind word in die land wat die Here jou God jou gee om te erf, geval in die vlakte, en hulle weet nie wie hom geslaan het nie, sal jou raad van oudstes en jou rigters uitgaan, en hulle sal meet na die stede rondom die gewonde man. En dit sal die stad wees wat die naaste is aan die gewonde man, en die raad van oudstes van daardie stad sal n vers neem van beeste, wat nie gewerk het nie, en wat nie n juk getrek het nie. En die raad van oudstes van daardie stad sal die vers afbring in n rowwe kloof, wat nie gewerk is nie en nie gesaai word nie, en hulle sal die nek van die vers breek in die kloof. En die priesters, die Leviete, sal naderkom, want die Here die God het hulle gekies om voor Hom te staan en om te seën in sy Naam, en volgens hulle uitspraak sal elke geskil en elke saak van aanraking beslis word. En al die oudstes van daardie stad wat naby die gewonde man kom sal hulle hande was oor die kop van die vers wat in die kloof genek is; en hulle sal antwoord en sê, ons hande het nie hierdie bloed uitgestort nie, en ons oë het nie

gesien nie. Wees genadig tot u volk Israel wat U verlos het, Here, sodat daar nie onskuldige bloed in u volk Israel sal wees nie, en die bloed sal vir hulle versoening gemaak word. Jy sal maar die onskuldige bloed uit julle verwyder, as jy doen wat goed en behaaglik is voor die Here jou God. As jy uitgaan na oorlog teen jou vyande, en die Here jou God hulle in jou hande oorgee, en jy hulle buit neem, en jy sien in die buit n vrou mooi van voorkoms, en jy verlang na haar, en jy neem haar vir jouself as vrou, en jy bring haar binne-in jou huis in, en jy sal haar kop skeer, en jy sal haar naels sny, en jy sal die klere van die gevangenskap van haar verwyder, en sy sal sit in jou huis, en sy sal ween vir die vader en die moeder n maand lank, en na hierdie dinge sal jy ingaan na haar en saamwoon met haar, en sy sal jou vrou wees. En dit sal wees as jy nie haar wil hê nie, sal jy haar vry wegstuur, en sy sal nie vir silwer verkoop word nie, jy sal haar nie verwerp nie, omdat jy haar verneder het. As n man twee vroue kry, een van hulle geliefd, en een van hulle gehaat, en hulle baar vir hom die geliefde en die gehate, en n seun eersgeborene van die gehate word. En dit sal wees die dag hy die erfenis verdeel aan sy seuns sy besittings, hy sal nie kan behandel as eersgeborene die seun van die geliefde nie, deur te verontagsaam die seun van die gehate die eersgeborene. Maar die eersgeborene seun van die gehate sal hy erken om aan hom dubbel te gee van alles wat aan hom gevind word, omdat hierdie die begin van sy kinders is, en aan hierdie behoort die eersgeboortereg. As iemand n seun het wat ongehoorsaam en opstandig is, nie die stem van sy vader en die stem van sy moeder gehoorsaam nie, en hulle hom dissiplineer, en hy nie na

hulle luister nie; En sy vader en sy moeder hom gryp, en hulle sal hom uitbring na die raad van oudstes van sy stad, en na die poort van die plek; En hulle sal vir die manne van hulle stad sê: Hierdie seun van ons is ongehoorsaam en rebelleer, hy gehoorsaam nie ons stem nie, hy is n vraat en n dronkaard. En die mans van sy stad sal hom met klippe stenig, en hy sal sterwe, en jy sal die bose uit julle verwyder, en die wat oorbly sal hoor en vrees. As daar in iemand n sonde is, n oordeel van die dood, en hy sterf, en julle hang hom aan n boom, sal sy liggaam nie op die boom bly lê nie, maar julle moet hom sekerlik begrawe op daardie dag, omdat vervloek deur God is almal wat aan n boom hang, en julle mag nie die land verontreinig wat die Here jou God aan jou as erfenis gee nie.

22

Moenie die kalf van jou broer, of sy skaap, wat in die pad ronddwaal, sien en hulle ignoreer nie; jy sal hulle beslis na jou broer terugbring en aan hom teruggee. As jou broer egter nie naby jou woon nie, of jy hom nie ken nie, moet jy dit binnenshuis in jou huis versamel, en dit sal by jou bly totdat jou broer daarna soek, en jy sal dit aan hom teruggee. Aldus sal jy doen met sy donkie, en aldus sal jy doen met sy kleed, en aldus sal jy doen met alle verlore goed van jou broer, wat ook al van hom verlore geraak het en jy vind – jy sal nie kan oorsien nie. Jy mag nie die donkie van jou broer of sy kalf wat in die pad geval het, sien en hulle verwaarloos nie; jy moet dit saam met hom

oprig. Daar sal nie voorwerpe van n man op n vrou wees nie, en n man mag ook nie n vroulike gewaad aantrek nie, want almal wat hierdie dinge doen, is n gruwel vir die Here jou God. As jy maar n nes van voëls voor jou gesig in die pad teëkom, of op enige boom, of op die grond, met kuikens of eiers, en die moeder broei oor die kuikens of oor die eiers, mag jy nie die moeder saam met die kinders neem nie. Deur wegstuur sal jy die moeder wegstuur, maar die kinders sal jy vir jouself neem, sodat dit goed met jou mag gaan en jy lank mag lewe. As jy n nuwe huis bou, sal jy n kroon vir jou dak maak, en jy sal nie moord in jou huis maak nie as die vallende een daarvan val. Jy mag nie jou wingerd met verskillende sade saai nie, sodat die opbrings en die saad wat jy saai saam met die opbrings van jou wingerd nie geheilig word nie. Jy mag nie met n kalf en n donkie saam ploeg nie. Jy mag nie vervalste wol en vlas saam aantrek nie. Gedraaide koorde sal jy vir jouself maak op die vier hoeke van jou klere waarmee jy jou mag beklee. As iemand n vrou neem en saam met haar woon, en haar haat, en vals woorde teen haar lê, en n slegte naam teen haar bring, en sê, hierdie vrou het ek geneem, en toe ek na haar gekom het, het ek nie haar maagdelikheid gevind nie; en die vader van die dogter en die moeder sal die maagdelikheid van die dogter uitbring na die raad van oudstes by die poort. En die vader van die kind sal sê aan die raad: Hierdie my dogter het ek aan hierdie man as vrou gegee, en nou het hierdie een haar gehaat, lê hy vals woorde op haar, en sê: Ek het nie maagdelikheid by jou dogter gevind nie; en hierdie is die maagdelikheid van my dogter. En hulle sal die kleed oopvou voor die raad van oudstes van die stad. En die

raad van oudstes van daardie stad sal daardie man neem, en hulle sal hom dissiplineer, en hulle sal hom boet honderd sikkels, en hulle sal gee aan die vader van die jong vrou, omdat hy n bose naam uitgebring het op n Israelitiese maagd, en sy sal sy vrou wees; hy sal haar nie kan wegstuur al die tyd nie. As hierdie woord waar word in waarheid, en maagdelikheid nie gevind word by die jong vrou nie, dan sal hulle die jong vrou uitbring na die deure van haar vader se huis, en hulle sal haar met klippe stenig, en sy sal sterwe, omdat sy dwaasheid gedoen het onder die seuns van Israel deur haar vader se huis te onteer, en jy sal die bose uit julle verwyder. As daar maar n man gevind word wat slaap met n vrou wat getroud is aan n man, moet julle albei doodmaak, die man wat slaap met die vrou, en die vrou, en jy sal die bose uit Israel verwyder. As daar maar n maagd kind verloof aan n man word, en n man haar in die stad gevind het en met haar geslaap het, sal julle albei uitbring na die poort van hulle stad, en hulle sal met klippe gestenig word, en hulle sal sterwe: die jong vrou, omdat sy nie in die stad uitgeroep het nie; en die man, omdat hy die vrou van die naaste verneder het; en jy sal die bose uit julle self verwyder. Maar as n man in die vlakte die verloofde meisie vind, en haar gedwing het en met haar gelê het, sal julle die man wat met haar gelê het alleen doodmaak. En vir die jong vrou is daar nie n sonde van die dood nie; soos wanneer n man teen sy naaste opstaan en sy siel vermoor, so is hierdie saak, omdat hy haar in die veld gevind het; die verloofde jong vrou het geroep, en daar was niemand om haar te help nie. As iemand die kind, die maagd, vind wat nie verloof is nie, en haar gedwing het en met haar geslaap het,

en gevind word, sal die man wat met haar geslaap het aan die vader van die jong vrou vyftig silwer didrachmas gee, en sy sal sy vrou wees, omdat hy haar verneder het; hy sal haar nie al die tyd kan wegstuur nie.

23

n Man sal nie die vrou van sy vader neem nie, en hy sal nie die bedekking van sy vader onthul nie. Nie sal n verpletterde of n afgesny-een in die vergadering van die Here ingaan nie. Die seun van n prostituut sal nie ingaan in die vergadering van die Heer nie. n Ammoniet en n Moabiet sal nie ingaan in die vergadering van die Here nie, en tot die tiende geslag sal hy nie ingaan in die vergadering van die Here nie, en tot in die eeu; omdat hulle nie julle ontmoet het met brood en water op die pad nie, toe julle uit Egipte uitgegaan het, en omdat hulle teen jou Bileam seun van Beor uit Mesopotamië gehuur het om jou te vervloek. En die Here jou God was nie gewillig om na Bileam te luister nie, en die Here jou God het die vervloekinge in n seën verander, omdat die Here jou God jou liefgehad het. Jy sal nie vreedsame en voordelige dinge aan hulle aanspreek al die dae van jou lewe tot in ewigheid nie. Jy mag nie n Edomieter verafsku nie, omdat hy jou broer is; jy mag nie n Egiptenaar verafsku nie, omdat jy n vreemdeling in sy land geword het. Seuns wat aan hulle gebore word, sal in die derde generasie in die vergadering van die Here ingaan. As jy maar uitgaan om teen jou vyande te kamp, sal jy jou van elke bose woord bewaar.

As daar in jou n man is wat nie rein sal wees vanweë sy uitvloeiing in die nag nie, dan sal hy buite die kamp uitgaan, en hy sal nie in die kamp ingaan nie. En dit sal wees dat hy teen die aand sy liggaam met water sal bad, en nadat die son gesak het, sal hy die kamp ingaan. En daar sal vir jou n plek buite die kamp wees, en jy sal daarheen buitentoe gaan. En n pen sal vir jou wees op jou gordel; en dit sal wees wanneer jy buite gaan sit, en jy sal daarmee grawe, en jy sal omdraai en jou onbetaamlikheid toemaak. Omdat die Here jou God loop rond in jou kamp om jou te red en jou vyand voor jou gesig oor te gee; en jou kamp sal heilig wees, en onbetaamlikheid van n ding sal nie in jou gesien word nie, en Hy sal van jou wegdraai. Jy sal nie die kind aan sy heer oorhandig nie, wat van sy heer af by jou gekom het nie. Met jou sal hy woon, in julle sal hy woon waar dit hom behaag; jy sal hom nie verdruk nie. Daar sal nie n prostituut wees van die dogters van Israel nie, en daar sal nie een wees wat homself prostitueer van die seuns van Israel nie, daar sal nie n inisieerder wees van die dogters van Israel nie, en daar sal nie een wees wat geïnisieer word van die seuns van Israel nie. Jy mag nie die betaling van n prostituut, nog die uitruiling van n hond, in die huis van die Here jou God bring vir enige gelofte nie, omdat beide n gruwel vir die Here jou God is. Jy mag nie aan jou broer rente vra op silwer nie, en rente op voedsel nie, en rente op enige ding wat jy uitleen nie. Aan die vreemde sal jy rente vra, maar aan jou broer sal jy nie rente vra nie, sodat die Here jou God jou mag seën in al jou werke op die aarde waarheen jy gaan om dit te erf. As jy maar n gelofte aan die Here jou God aflê, moet jy nie vertraag om dit te betaal nie, want

die Here jou God sal dit sekerlik van jou eis, en dit sal sonde in jou wees. Indien jy maar nie wil bid nie, is daar nie sonde in jou nie. Wat uit jou lippe uitgaan sal jy bewaar, en jy sal doen volgens die wyse waarop jy aan die Here die God n geskenk gelofte gedoen het, wat jy met jou mond gespreek het. As jy maar in die oes van jou buurman ingaan en jy are van graan in jou hande versamel, mag jy nie n sekel op die oes van jou buurman lê nie. As jy in die wingerd van jou naaste ingaan, mag jy druiwe eet, soveel as wat jou siel gevul kan word, maar jy mag nie in n vat gooi nie.

24

As iemand n vrou neem, en saam met haar woon, en dit sal wees as sy nie guns voor hom vind nie, omdat hy in haar n skandelike ding gevind het, en hy sal vir haar n boek van egskeiding skryf, en sal dit in haar hande gee, en sal haar wegstuur uit sy huis, en sy weggegaan het en vir n ander man word, en die laaste man haar haat, en vir haar n boek van egskeiding skryf, en dit in haar hande gee, en haar wegstuur uit sy huis, en die laaste man sterf, wat haar vir homself as vrou geneem het, sal die eerste man wat haar weggestuur het, nie kan om terug te keer om haar vir homself as vrou te neem nie, nadat sy onrein gemaak is, omdat dit n gruwel is voor die Here jou God, en julle sal nie die land onrein maak wat die Here jou God aan jou in erfenis gee nie. As iemand egter onlangs n vrou geneem het, sal hy nie na die oorlog uitgaan nie, en geen saak sal aan hom opgelê word

nie; hy sal onskuldig wees in sy huis vir een jaar en sal sy vrou wat hy geneem het, bly maak. Jy sal nie n meulklip as pand neem nie, nog n bo-meulklip nie, omdat dit die siel as pand neem. Indien n man betrap word wat n siel steel van sy broers, die seuns van Israel, en hom onderdruk en verkoop, sal daardie dief sterwe, en jy sal die kwaad uit julle verwyder. Gee aandag vir jouself in die aanraking van melaatsheid, jy sal baie noukeurig bewaak om te doen volgens die hele wet wat die priesters, die Leviete, aan julle mag aankondig, soos ek aan julle beveel het, bewaak om te doen. Onthou hoeveel die Here jou God aan Miriam gedoen het op die pad, toe julle uit Egipte uitgetrek het. As daar n skuld is by jou naaste, enige skuld, sal jy nie in sy huis ingaan om sy pand te neem nie. Buite sal jy staan, en die man by wie jou lening is, sal die pand vir jou buite uitbring. As die man egter arm word, mag jy nie in sy pand slaap nie. Deur terugbetaling sal jy sy pand teruggee teen sononder, en hy sal slaap in sy kleed, en hy sal jou seën, en dit sal vir jou barmhartigheid wees voor die Here jou God. Jy sal nie die loon van n arm en behoeftige persoon onthoud nie, uit jou broers, of uit die vreemdelinge wat in jou stede is. Op dieselfde dag sal jy sy loon teruggee, die son sal nie oor hom ondergaan nie, omdat hy arm is, en daarin het hy sy hoop, en hy sal teen jou uitroep na die Here, en dit sal sonde in jou wees. Vaders sal nie vir kinders sterwe nie, en die seuns sal nie vir vaders sterwe nie, elkeen sal in sy eie sonde sterwe. Jy sal nie die oordeel van n bywoner en n wees en n weduwee verdraai nie; jy sal nie n kledingstuk van n weduwee as pand neem nie, en jy sal onthou dat jy n dienaar was in die land Egipte, en die Here jou God het jou daarvandaan

verlos; daarom beveel ek jou om hierdie woord te doen. As jy maar oes in jou land, en jy vergeet n garf in jou land, moet jy nie terugkeer om dit te neem nie; dit sal vir die vreemdeling en vir die wees en vir die weduwee wees, sodat die Here jou God jou mag seën in al die werke van jou hande. As jy maar olywe afpluk, sal jy nie terugdraai om die oorblyfsels agter jou te versamel nie; dit sal vir die vreemdeling en vir die wees en vir die weduwee wees, en jy sal onthou dat jy n dienaar was in die land Egipte; daarom beveel ek jou om hierdie woord te doen. As jy jou wingerd oes, moet jy dit nie weer agterna oes nie; dit sal vir die vreemdeling en die wees en die weduwee wees; en jy sal onthou dat jy n dienaar was in die land Egipte; daarom beveel ek jou om hierdie woord te doen.

25

As daar n geskil tussen manne ontstaan, en hulle kom na die gerig, en hulle oordeel, en hulle regverdig die regverdige, en hulle veroordeel die goddelose; En dit sal wees, as die goddelose slae verdien, sal jy hom laat neerlê voor die regters, en hulle sal hom voor hulle gesel volgens sy goddeloosheid. En in getal veertig sal hulle hom gesel, hulle sal nie byvoeg nie; maar as jy byvoeg om te gesel vir meer slae as hierdie, sal jou broer voor jou oneer word. Jy sal nie n os wat dors toebind nie. As broers maar saamwoon, en een uit hulle sterwe, maar saad nie vir hom was nie, sal die vrou van die gestorwene nie buite aan n man wat nie naderkom wees nie; die broer van haar man sal na haar

ingaan en sal haar vir homself as vrou neem, en sal met haar saamwoon. En die kind wat sy geboorte gee, sal vasgestel word van die naam van die oorledene, en sy naam sal nie uitgewis word uit Israel nie. As die man egter nie wens om die vrou van sy broer te neem nie, dan sal die vrou opgaan na die poort, na die raad van oudstes, en sal sê: Die broer van my man wil nie die naam van sy broer in Israel oprig nie; die broer van my man was nie gewillig nie. En hulle sal hom roep, die raad van oudstes van sy stad, en hulle sal met hom praat; en as hy opstaan en sê, ek wens nie om haar te neem nie; dan sal die vrou van sy broer nader kom voor die raad van oudstes, en sy sal die een sandaal van sy voet losmaak, en sy sal in sy gesig spoeg, en sy sal antwoord en sê, so sal hulle doen aan die man wat nie die huis van sy broer in Israel sal bou nie. En sy naam sal in Israel genoem word: huis van hom wat die sandaal losgemaak het. As mens baklei saam, n man met sy broer, en die vrou van een van hulle nader kom om haar man te red uit die hand van die een wat hom slaan, en sy die hand uitstrek en die skaamdele van hom gryp, sal jy die hand afsny; jou oog sal haar nie spaar nie. Jy mag nie in jou sak twee verskillende gewigte hê nie, een groot en een klein. Daar sal nie in jou huis twee mate wees nie, n groot een of n klein een. n Ware en regverdige gewig sal jy hê, en n ware en regverdige maat sal jy hê, sodat jy lank mag leef op die aarde wat die Here jou God jou as erfdeel gee. Dat almal wat hierdie dinge doen n gruwel is vir die Here jou God, almal wat onreg doen. Onthou hoeveel Amalek aan jou gedoen het op die pad toe jy uit die land Egipte uitgegaan het, hoe hy teen jou gestaan het op die pad, en hy het jou agterhoede afgekap, die

wat agter jou vermoeid was, en jy was honger en uitgeput, en hy het nie God gevrees nie. En dit sal wees wanneer die Here jou God jou rus gee van al jou vyande rondom jou in die land wat die Here jou God aan jou gee om te erf, sal jy die naam van Amalek uitwis van onder die hemel, en jy mag nie vergeet nie.

26

En dit sal wees as jy ingaan in die land wat die Here jou God aan jou gee om te erf, en jy dit in besit neem, en jy daarop woon, en jy sal neem van die eerstelinge van die vrugte van jou land wat die Here jou God aan jou gee, en jy dit in n mandjie sit, en jy sal gaan na die plek wat die Here jou God sal kies om sy naam daar geroep te word. En jy sal gaan na die priester wat in daardie dae sal wees, en jy sal vir hom sê: Ek verklaar vandag aan die Here my God dat ek ingegaan het in die land wat die Here aan ons vaders gesweer het om aan ons te gee. En die priester sal die mandjie uit jou hande neem, en dit voor die altaar van die Here jou God plaas. En antwoordende sal hy sê voor die Here jou God: Sirië het my vader verlaat, en hy het na Egipte afgegaan, en het daar vertoef in klein getal, en het daar n groot nasie en n groot menigte geword. En die Egiptenare het ons mishandel, en hulle het ons verneder, en hulle het harde werk op ons geplaas; En ons het uitgeroep na die Here ons God, en die Here het ons stem gehoor, en Hy het ons vernedering gesien, en ons swaarkry, en ons verdrukking. En die Here het ons self uit Egipte uitgelei in sy groot krag, en met magtige hand en hoë arm, en met groot

visioene, en met tekens en met wonders. En Hy het ons in hierdie plek ingebring, en Hy het aan ons hierdie land gegee, n land wat vloei van melk en heuning. En nou, kyk, ek het gebring die eerstelinge van die opbrengs van die grond wat Jy my gegee het, Here, grond wat vloei met melk en heuning; en jy sal dit neersit voor die Here jou God, en jy sal aanbid voor die Here jou God, en jy sal bly wees in al die goeie dinge wat die Here jou God aan jou gegee het, en jou huis, en die Leviet, en die vreemdeling wat by jou is. As jy voltooi om tiendes te gee van al die opbrengste van jou in die derde jaar, sal jy die tweede tiendes gee aan die Leviet en aan die vreemdeling en aan die wees en aan die weduwee, en hulle sal eet in jou stede en hulle sal bly wees. En jy sal voor die Here jou God sê: Ek het die heilige dinge uit my huis verwyder, en ek het dit aan die Leviet en aan die vreemdeling en aan die wees en aan die weduwee gegee, volgens al die gebooie wat Jy my beveel het; ek het jou gebod nie oortree nie, en ek het dit nie vergeet nie. En ek het nie daarvan in my droefheid geëet nie, ek het nie daarvan vir iets onreins gebruik nie, ek het nie daarvan aan die dooie gegee nie, ek het die stem van die Here ons God gehoorsaam, ek het gedoen soos U my beveel het. Kyk neer uit jou heilige huis uit die hemel, en seën jou volk Israel, en die land wat Jy aan hulle gegee het, soos Jy aan ons vaders gesweer het, om aan ons n land te gee wat vloei van melk en heuning. In hierdie dag het die Here jou God jou beveel om al die verordeninge en die oordele te doen, en julle sal hulle bewaar en doen uit julle hele hart en uit julle hele siel. Jy het vandag God gekies om jou God te wees, en om in al sy weë te wandel, en om die verordeninge en die oordele te

onderhou, en om sy stem te gehoorsaam. En die Here het jou vandag gekies om vir Hom n kosbare volk te word, soos Hy gesê het, om sy gebooie te onderhou, en om jou bo al die nasies te wees, soos Hy jou beroemd en n roem en heerlik gemaak het, om n heilige volk vir die Here jou God te wees, soos Hy gespreek het.

27

En Moses en die raad van oudstes van Israel het beveel en gesê: Hou al hierdie bevele wat ek julle vandag beveel. En dit sal wees op die dag wat jy die Jordan oorsteek na die land wat die Here jou God aan jou gee, en jy sal vir jouself groot klippe oprig, en jy sal hulle met pleister bestryk. En jy sal al die woorde van hierdie wet op hierdie stene skryf, wanneer julle die Jordaan oorsteek, wanneer julle ingaan in die land wat die Here, die God van jou vaders, aan jou gee, n land wat vloei van melk en heuning, soos die Here, die God van jou vaders, aan jou gesê het. En dit sal wees wanneer julle die Jordaan oorsteek, moet julle hierdie klippe oprig wat ek jou vandag beveel, op die berg Ebal, en jy moet hulle met pleister bestryk. En jy sal daar n altaar bou vir die Here jou God, n altaar van klippe; jy sal nie yster daarop lê nie; hele klippe sal jy die altaar bou vir die Here jou God, en jy sal brandoffers daarop offer vir die Here jou God. En jy sal daar n verlossingsoffering offer, en jy sal eet en versadig word en bly wees voor die Here jou God. En jy sal al hierdie wet baie duidelik op die klippe skryf. En Moses en die priesters die

Leviete het gepraat aan alle Israel en gesê, wees stil en luister Israel, in hierdie dag het jy n volk geword vir die Here jou God, en jy sal luister na die stem van die Here jou God, en jy sal doen al sy gebooie en sy verordeninge, soveel as wat ek jou vandag beveel. En Moses het die volk in daardie dag beveel en gesê, hierdie sal staan om die volk te seën op berg Gerisim nadat hulle die Jordaan oorgesteek het, Simeon, Levi, Juda, Isaskar, Josef, en Benjamin. En hierdie sal staan vir die vloek op berg Ebal: Ruben, Gad, en Aser, Sebulon, Dan, en Naftali. En die Leviete sal antwoord en sê aan alle Israel met n groot stem: Vervloek is die man wat n gesnede beeld en gegote beeld sal maak, n gruwel vir die Here, werk van die hande van ambagsmanne, en dit in n geheime plek sal plaas. En die hele volk sal antwoord en sê: Laat dit so wees. Vervloek is hy wat sy vader of sy moeder oneer, en al die volk sal sê: laat dit so wees. Vervloek is die een wat die grense van sy naaste verskuif, en al die mense sal sê: Mag dit so wees. Vervloek is hy wat die blinde op die pad mislei, en al die volk sal sê: Mag dit so wees. Vervloek is hy wat die oordeel van die vreemdeling en die wees en die weduwee verdraai, en al die volk sal sê: Amen. Vervloek is hy wat slaap met die vrou van sy vader, omdat hy die bedekking van sy vader ontbloot het; en al die volk sal sê, laat dit so wees. Vervloek is hy wat met enige dier slaap, en al die volk sal sê: So moet dit wees. Vervloek is die een wat slaap met sy suster van sy vader of sy moeder. En al die mense sal sê, mag dit so wees. Vervloek is hy wat slaap met sy skoondogter, en al die volk sal sê: mag dit so wees. Vervloek is hy wat slaap met die suster van sy vrou, en al die volk sal sê: mag dit so wees. Vervloek is hy wat sy naaste met bedrog slaan, en al

die volk sal sê: Mag dit so wees. Vervloek is hy wat geskenke sou neem om n siel van onskuldige bloed te slaan, en al die volk sal sê: Mag dit so wees. Vervloek is elke man wat nie by al die woorde van hierdie wet bly om dit te doen nie, en al die volk sal sê: Mag dit so wees.

28

En dit sal wees as jy werklik hoor na die stem van die Here jou God, om te bewaar en te doen al hierdie gebooie wat ek jou vandag beveel, dan sal die Here jou God jou bo-oor al die nasies van die aarde stel, en al hierdie seëninge sal op jou kom en jou vind; as jy werklik hoor na die stem van die Here jou God, geseënd sal jy wees in die stad, en geseënd sal jy wees in die veld. Geseënd is die afstammelinge van jou baarmoeder, en die opbrengste van jou aarde, en die kuddes van jou beeste, en die troppe van jou skape. Geseënd is jou pakhuise, en jou oorblyfsels. Geseënd sal jy wees in jou ingaan, en geseënd sal jy wees in jou uitgaan. Die Here jou God sal jou vyande wat teen jou opgestaan het, gebreek voor jou aangesig oorgee; hulle sal op een weg teen jou uitgaan, en op sewe weë sal hulle van jou aangesig af vlug. Die Here sal die seën op jou stuur in jou voorraadkamers, en op alles waarop jy jou hand lê, op die aarde wat die Here jou God aan jou gee. Die Here sal jou vir Homself oprig as n heilige volk, soos Hy aan jou vaders gesweer het; as jy luister na die stem van die Here jou God, en wandel in al sy weë, en al die nasies van die aarde sal jou sien, omdat die Naam van

die Here oor jou uitgeroep is, en hulle sal jou vrees. En die Here jou God sal jou vermeerder tot goeie dinge in die nakomelinge van jou baarmoeder, en in die nakomelinge van jou vee, en in die opbrengste van jou grond, op jou grond wat die Here aan jou vaders gesweer het om aan jou te gee. Die Here sal vir jou sy goeie skatkamer, die hemel, oopmaak om die reën op die regte tyd aan jou land te gee; om al die werke van jou hande te seën; en jy sal aan baie nasies leen, maar jy sal nie leen nie. En jy sal oor baie nasies regeer, maar oor jou sal hulle nie regeer nie. Die Here jou God sal jou as die hoof vestig en nie as die stert nie, en jy sal dan bo wees en nie onder wees nie, as jy luister na die stem van die Here jou God en alles wat ek jou vandag beveel, onderhou. Jy mag nie van al die bevele wat ek jou vandag beveel, regs of links afwyk om agter ander gode aan te gaan en hulle te dien nie. En dit sal wees as jy nie luister na die stem van die Here jou God nie, om al sy bevele te hou wat ek jou vandag beveel nie, dan sal al hierdie vervloekinge oor jou kom en jou inhaal. Vervloek is jy in die stad, en vervloek is jy in die veld. Vervloek sal wees jou pakhuise en jou oorblyfsels. Vervloek is die nageslag van jou baarmoeder, en die opbrings van jou land, die kuddes van jou beeste, en die troppe van jou skape; Vervloek is jy wanneer jy ingaan, en vervloek is jy wanneer jy uitgaan. Die Here sal gebrek en wegtering en vertering op jou stuur op alles waaraan jy jou hand slaan, totdat Hy jou vernietig en totdat Hy jou gou laat omkom weens jou bose praktyke, omdat jy My verlaat het. Mag die Here die dood aan jou laat kleef, totdat Hy jou uitput van die aarde af waarin jy daar ingaan om dit te erf. Die Here sal jou tref met hulpeloosheid, koors, rillings,

ontsteking, skimmel en bleekheid, en hulle sal jou vervolg totdat hulle jou vernietig. En die hemel bo jou hoof sal vir jou brons wees, en die aarde onder jou sal yster wees. Mag die Here jou God die reën van jou aarde as stof gee, en stof sal uit die hemel neerdaal totdat Hy jou uitwis, en totdat Hy jou gou vernietig. Mag die Here jou gee tot n nederlaag voor die vyande; op een weg sal jy teen hulle uittrek, en op sewe weë sal jy van hulle vlug, en jy sal n verspreiding wees in alle koninkryke van die aarde. En julle dooies sal voedsel wees vir die voëls van die hemel en die wilde diere van die aarde, en daar sal niemand wees om hulle weg te jaag nie. Die Here sal jou tref met Egiptiese swere op die setel, en met wilde skurftheid, en met jeuk, sodat jy nie genees kan word nie. Die Here sal jou slaan met waansin, en blindheid, en verstandeloosheid. En jy sal middag rondtas, soos n blinde in die duisternis tas, en jy sal nie voorspoedig wees in jou weë nie, en jy sal dan onreg aangedoen word en geplunder word al die dae, en daar sal niemand wees wat help nie. n Vrou sal jy neem, en n ander man sal haar hê, n huis sal jy bou, en jy sal nie daarin woon nie, n wingerd sal jy plant, en jy sal dit nie oes nie. Jou kalf geslagt voor jou, en jy sal nie daarvan eet nie; jou donkie geroof van jou, en dit sal nie aan jou teruggegee word nie; jou skape gegee aan jou vyande, en daar sal niemand wees om jou te help nie. Jou seuns en jou dogters sal gegee word aan n ander nasie, en jou oë sal kyk, wegkwynend na hulle, jou hand sal nie krag hê nie. Die opbrings van jou grond, en al jou arbeid sal n nasie eet wat jy nie ken nie, en jy sal veronreg en verbreek wees al die dae. En jy sal mal word deur die visioene van jou oë wat jy sal sien. Die Here sal jou slaan met n bose sweer op die

knieë en op die bene, sodat jy nie in staat sal wees om genees te word nie, van die sole van jou voete tot die kruin van jou hoof. Mag die Here jou en jou heersers wat jy oor jouself sal aanstel, weglei na n nasie wat jy en jou vaders nie ken nie, en daar sal jy ander gode dien, van hout en klip. En jy sal daar wees in raaisel en gelykenis en verhaal onder al die nasies waarheen die Here jou sou weglei. Baie saad sal jy uitdra na die vlakte, en min sal jy indra, omdat die sprinkaan dit sal vreet; Wingerd sal jy plant en bewerk, en wyn sal jy nie drink nie en nie bly wees daarvan nie, omdat die wurm dit sal vreet. Olyfbome sal aan jou wees in al jou grense, en olie sal jy nie salf nie, omdat jou olyfboom sal uitvloei. Seuns en dogters sal jy verwek, maar hulle sal nie bly nie, want hulle sal in gevangenskap weggaan. Al jou houtgoed en die opbrings van jou grond sal die roes verteer. Die vreemdeling wat by jou is, sal hoër en hoër opstyg, maar jy sal laer en laer afdaal. Hierdie sal aan jou leen, maar jy sal nie aan hierdie leen nie, hierdie sal die kop wees, maar jy sal die stert wees. En al hierdie vervloekinge sal op jou kom, en hulle sal jou vervolg, en hulle sal jou inhaal, totdat Hy jou vernietig, en totdat Hy jou verloor, omdat jy nie geluister het na die stem van die Here jou God nie, om sy gebooie te bewaar en die verordeninge wat Hy jou beveel het. En daar sal tekens in jou wees, en wonders in jou saad tot in ewigheid, omdat jy nie die Here jou God met blydskap en met n goeie gesindheid gedien het nie, vanweë die oorvloed van alles. En jy sal jou vyande dien, wat die Here op jou sal stuur, in hongersnood, en in dors, en in naaktheid, en in gebrek aan alles, en hy sal n ysterjuk op jou nek sit, totdat hy jou vernietig. Die Here sal op jou bring n nasie van

ver af van die einde van die aarde soos n aanval van n arend, n nasie waarvan jy nie die stem sal hoor nie, n nasie skameloos van gesig, wat nie die gesig van n ou man sal respekteer nie, en aan n jong een sal hy nie barmhartigheid bewys nie. En sal die nageslag van jou vee verslind, en die voortbringsels van jou aarde, sodat dit nie vir jou koring, wyn, olie, die kuddes van jou beeste, en die troppe van jou skape sal agterlaat nie, totdat dit jou vernietig. En Hy sal jou vernietig in jou stede, totdat die hoë en sterk mure afgebreek word waarop jy vertrou het, in jou hele land, en Hy sal jou verdruk in jou stede wat Hy aan jou gegee het. En jy sal die afstammelinge van jou baarmoeder eet, die vleis van jou seuns en jou dogters, soveel as aan jou gegee is, in jou benoudheid en in jou verdrukking waarmee jou vyand jou sal verdruk. Die sagte een in jou en die baie delikate een sal met sy oog jaloers kyk op sy broer, en die vrou in sy boesem, en die oorblywende kinders wat vir hom oorgebly het, sodat hy aan een van hulle sal gee van die vlees van sy kinders wat hy sal eet, omdat niks vir hom oorgebly het nie in jou benoudheid en in jou verdrukking, waarmee jou vyande jou sal verdruk in al jou stede. En die sagte een onder julle en die delikate, wie se voet nie ondervinding geneem het om te loop op die grond nie weens die delikaatheit en weens die sagtheid, sal met haar oog kwaadwillig kyk na haar man, die een in haar boesem, en na haar seun en na haar dogter, en na haar nageboorte wat uitgekom het deur haar dye, en na haar kind wat sy sal baar; want sy sal hulle opeet weens die gebrek aan alles, in die geheim, in jou benoudheid en in jou verdrukking, waarmee jou vyand jou sal verdruk in jou stede, as jy nie sal luister om te

doen al die woorde van hierdie wet nie, die wat geskryf is in hierdie boek, om te vrees die geëerde, die wonderlike Naam, die HERE jou God. En die Here sal jou plae wonderlik maak, en die plae van jou nageslag, groot en wonderlike plae, en bose en blywende siektes. En Hy sal al die bose pyn van Egipte wat jy van hulle gesig vermy het, laat terugkeer, en dit sal aan jou kleef. En alle siekte, en alle plaag wat nie geskrywe is nie, en alles wat geskrywe is in die boek van hierdie wet, sal die Here op jou bring, totdat Hy jou vernietig. En julle sal oorgelaat word in klein getal, in plaas daarvan dat julle was soos die sterre van die hemel in menigte, omdat julle nie geluister het na die stem van die Here julle God nie. En dit sal wees dat op welke wyse die Here oor julle verheug het om julle goed te doen en julle te vermenigvuldig, so sal die Here oor julle verheug word om julle te vernietig, en julle sal in spoed van die aarde uitgeruk word, na waar julle daar ingaan om dit te beërf. En die Here jou God sal jou verstrooi onder al die nasies, van die een end van die aarde tot die ander end van die aarde, en daar sal jy ander gode dien, van hout en klip, wat jy en jou vaders nie vertrou het nie. Maar selfs in daardie nasies sal Hy jou nie rus gee nie, en daar sal geen rusplek wees vir die sool van jou voet nie, en die Here sal jou daar n ander hart gee wat ongehoorsaam is, en falende oë, en n kwynende siel. En jou lewe sal hang voor jou oë, en jy sal vrees dag en nag, en jy sal nie glo in jou lewe nie. In die oggend sal jy sê, Hoe sou dit aand kon word, en in die aand sal jy sê, Hoe sou dit oggend kon word, vanweë die vrees van jou hart wat jy sal vrees, en vanweë die visioene van jou oë wat jy sal sien. En die Here sal jou terugdraai na Egipte in skepe, op die

pad waarvan ek gesê het, jy sal dit nie weer sien nie; en julle sal daar aan julle vyande verkoop word as slawe en slavinne, en daar sal niemand wees wat koop nie. Hierdie is die woorde van die verbond wat die Here Moses beveel het om te vestig met die seuns van Israel in die land van Moab, behalwe die verbond wat Hy met hulle gemaak het in Horeb.

29

En Moses het al die seuns van Israel geroep, en het vir hulle gesê, julle het alles gesien wat die Here in die land van Egipte voor julle gedoen het aan Farao en sy dienaars, en aan sy hele land, die groot beproewings wat jou oë gesien het, daardie groot tekens en wonders. En die Here die God het nie aan julle n hart gegee om te weet, en oë om te sien, en ore om te hoor tot vandag toe nie. En Hy het julle veertig jaar in die wildernis gelei, julle klere het nie verslyt nie, en julle sandale het nie van julle voete af verslyt nie. Julle het nie brood geëet nie, julle het nie wyn en sterk drank gedrink nie, sodat julle mag weet dat ek die Here julle God is. En julle het gekom tot by hierdie plek, en Sihon, koning van Hesbon, en Og, koning van Basan, het uitgegaan om ons in oorlog te ontmoet. En ons het hulle verslaan, en ons het hulle grond geneem, en ek het dit deur loting gegee aan Ruben, en aan Gad, en aan die helfte van die stam Manasse. En julle sal al die woorde van hierdie verbond onderhou om te doen, sodat julle alles sal verstaan wat julle sal doen. Julle staan almal vandag voor die Here die God van julle, die stamleiers van julle,

en die raad van oudstes van julle, en die regters van julle, en die skrifgeleerdes van julle, elke man van Israel, die vroue van julle, en die kinders van julle en die bywoner wat in die middel van die kamp van julle is, van julle houthakker en tot julle waterdraer, om deur te gaan in die verbond van die Here die God van julle, en in die vervloekinge van hom, soveel as die Here die God van jou vandag met jou maak; sodat hy jou vir hom sal vestig tot n volk, en hy sal jou God wees, op die manier wat hy vir jou gesê het, en op die manier wat hy aan die vaders van jou, Abraham en Isak en Jakob, gesweer het. En nie met julle alleen maak ek hierdie verbond en hierdie vloek nie, maar ook met dié wat hier is saam met julle vandag voor die Here julle God, en met dié wat nie hier is saam met julle vandag nie. Dat julle weet hoe ons in die land Egipte gewoon het, en hoe ons deur die midde van die nasies getrek het wat julle deurgetrek het. En sien hulle gruwels en hulle beelde, hout en steen, silwer en goud, wat by hulle is. Laat daar nie iemand onder julle wees nie, n man, of vrou, of familie, of stam, wie se verstand afgewyk het van die Here julle God nie, wat gegaan het om die gode van daardie nasies te dien nie; laat daar nie onder julle n wortel wees wat boontoe groei in gal en bitterheid nie; En dit sal wees as hy die woorde van hierdie vloek hoor, en homself seën in sy hart en sê, mag dit heilig vir my wees, omdat ek in die dwaling van my hart sal gaan, sodat die sondaar nie die sondlose saam vernietig nie; God sal nie gewillig wees om hom genadig te wees nie, maar dan sal die toorn van die Here en sy ywer aangesteek word in daardie man; en al die vloeke van hierdie verbond, wat in hierdie boek geskrywe is, sal aan hom vasgekleef word; en die

Here sal sy naam uitwis van onder die hemel. En die Here sal hom afsonder tot kwaad uit al die seuns van Israel, volgens al die vervloekings van die verbond wat geskryf is in die boek van hierdie wet. En die ander geslag sal sê, die seuns van julle wat na julle sal opstaan, en die vreemdeling wat van n land van ver af sal kom, en hulle sal die plae van daardie land sien en die siektes daarvan wat die Here op haar gestuur het, swawel en sout verbrand: al die land daarvan sal nie gesaai word nie, en sal nie opkom nie, en geen groen sal op haar opgaan nie. Net soos Sodom en Gomorra, Adma en Seboïm vernietig is, wat die Here in toorn en woede vernietig het. En al die nasies sal sê, waarom het die Here so aan hierdie land gedoen? Wie is hierdie groot toorn van die woede? En hulle sal sê dat hulle die verbond van die Here die God van hulle vaders verlaat het, wat Hy met hulle vaders gemaak het toe Hy hulle uit die land van Egipte uitgelei het, en gegaan het en ander gode gedien het wat hulle nie geken het nie, nog het Hy aan hulle verdeel nie. En die Here het in woede toornig geword oor daardie land om daarop te bring volgens al die vloeke wat in die boek van hierdie wet geskryf is. En die Here het hulle van hulle land verwyder in toorn en woede en groot woede, en het hulle uitgedryf na n ander land soos vandag. Die verborge dinge behoort aan die Here ons God, maar die sigbare dinge behoort aan ons en aan ons kinders tot in ewigheid, om al die woorde van hierdie wet te doen. Die verborge dinge behoort aan die Here ons God, maar die sigbare dinge behoort aan ons en aan ons kinders tot in ewigheid, om al die woorde van hierdie wet te doen.

30

En dit sal wees wanneer al hierdie woorde op jou kom, die seën en die vloek, wat ek voor jou gesig gegee het; En jy sal ontvang in jou hart in al die nasies waar die Here jou daar verstrooi, en jy sal terugdraai na die Here jou God, en jy sal luister na sy stem volgens alles wat ek jou vandag beveel, uit jou hele hart en uit jou hele siel, en die Here sal jou sondes genees, en Hy sal jou barmhartig wees, en weer sal Hy jou versamel uit al die nasies waarin die Here jou daar verstrooi het. As jou verspreiding van die einde van die hemel tot die einde van die hemel is, sal die Here jou God jou van daar versamel, en van daar sal die Here jou God jou neem. En jou God sal jou van daar inbring in die land wat jou vaders geërf het, en jy sal dit erf, en Hy sal jou goed doen, en Hy sal jou talryker maak as jou vaders. En die Here sal jou hart deeglik reinig, en die hart van jou nageslag, om die Here jou God lief te hê uit jou hele hart en uit jou hele siel, sodat jy mag lewe. En die Here jou God sal hierdie vervloekings gee op jou vyande en op die wat jou haat, wat jou vervolg het. En jy sal terugkeer en jy sal luister na die stem van die Here jou God, en jy sal doen sy gebooie, so veel as wat ek jou vandag beveel. En die Here jou God sal jou seën in elke werk van jou hande, in die nakomelinge van jou skoot, en in die nakomelinge van jou vee, en in die opbrengste van jou land, omdat die Here jou God sal terugkeer om te verheug oor jou tot goeie dinge, soos hy verheug het oor jou vaders. As jy luister na die stem van die Here jou God, om te bewaar sy gebooie, en sy verordeninge, en sy oordele

wat geskrywe is in die boek van hierdie wet, as jy terugkeer na die Here jou God uit jou hele hart, en uit jou hele siel. Dat hierdie gebod wat ek jou vandag beveel, nie te moeilik is nie, nog ver van jou af is nie. Dis nie in die hemel bo nie, om te sê: Wie sal vir ons opgaan na die hemel en dit vir ons neem, en nadat ons dit gehoor het, sal ons dit doen? Nog is dit anderkant van die see nie, wat sê: Wie sal vir ons oorsteek na die anderkant van die see en dit vir ons neem, en dit hoorbaar vir ons maak, sodat ons dit kan doen? Die woord is baie naby aan jou in jou mond, en in jou hart, en in jou hande om dit te doen. Kyk, ek het vandag voor jou die lewe en die dood gegee, die goeie en die slegte. As jy luister na die gebooie van die Here jou God, wat ek jou vandag beveel, om die Here jou God lief te hê, om in al sy weë te wandel, en om sy verordeninge en sy oordele te hou, dan sal julle lewe, en baie sal julle wees, en die Here jou God sal jou seën in al die land waarheen jy daar ingaan om dit te beërf. En as jou hart wegdraai, en jy nie luister nie, en verdwaal het jy ander gode aanbid en hulle dien, verklaar ek vir jou vandag, dat julle met vernietiging vernietig sal word, en julle sal nie lank lewe nie op die land waarheen julle die Jordaan oorsteek om dit daar te erwe. Ek getuig plegtig vir julle vandag die hemel en die aarde, die lewe en die dood het ek voor julle gesig gegee, die seën en die vloek; kies die lewe, jy, sodat jy mag lewe, jy en jou saad, om die Here jou God lief te hê, om na sy stem te luister, en om aan hom vas te hou; want dit is jou lewe en die lengte van jou dae, om te woon op die aarde wat die Here aan jou vaders Abraham en Isak en Jakob gesweer het om aan hulle te gee.

31

En Moses het voltooi om al hierdie woorde tot al die seuns van Israel te praat, en het tot hulle gesê, ek is vandag honderd en twintig jaar oud; ek sal nie meer kan ingaan en uitgaan nie; maar die Here het tot my gesê, jy sal nie hierdie Jordaan oorsteek nie. Die Here jou God wat voor jou aangaan, Hy sal hierdie nasies voor jou vernietig, en jy sal hulle as erfenis ontvang, en Josua sal voor jou aangaan, soos die Here gespreek het. En die Here jou God sal aan hulle doen soos Hy gedoen het aan Sihon en Og, die twee konings van die Amoriete, wat oorkant die Jordaan was, en aan hulle land, soos Hy hulle uitgeroei het. En die Here het hulle aan julle oorgelewer, en julle sal aan hulle doen soos ek julle beveel het. Wees moedig en wees sterk, moenie vrees nie, moenie lafhartig wees nie, moenie verskrik wees van hulle gesig nie, omdat die Here jou God wat voor julle uitgaan met julle is, Hy sal jou nie verlaat nie en Hy sal jou nie begewe nie. En Moses het Josua geroep, en aan hom gesê voor die hele Israel: Wees moedig en wees sterk, want jy sal voor die aangesig van hierdie volk ingaan in die land wat die Here aan julle vaders gesweer het om aan hulle te gee, en jy sal dit aan hulle as erfenis gee. En die Here wat saam met jou reis, sal jou nie laat gaan nie, en Hy sal jou ook nie verlaat nie; moenie vrees nie, en wees ook nie lafhartig nie. En Moses het die woorde van hierdie wet in n boek geskryf, en dit gegee aan die priesters, die seuns van Levi, wat die ark van die verbond van die Here dra, en aan die oudstes van die seuns van Israel. En

Moses het hulle op daardie dag beveel en gesê: Na sewe jaar, in die tyd van die jaar van vrylating, in die fees van huttefees, wanneer die hele Israel saamreis om voor die Here julle God gesien te word, in die plek wat die Here sal kies, sal julle hierdie wet voor die hele Israel in hulle ore lees, nadat julle die volk versamel het, die mans en die vroue en die kinders en die vreemdeling wat in julle stede is, sodat hulle kan hoor, en sodat hulle kan leer om die Here julle God te vrees; en hulle sal hoor om al die woorde van hierdie wet te doen. En hulle seuns wat nie weet nie, sal hoor en sal leer om die Here jou God te vrees al die dae wat hulle lewe op die aarde waarheen julle die Jordaan oorsteek om dit te beërf. En die Here het vir Moses gesê: Kyk, die dae van jou dood het nader gekom; roep Josua, en staan by die deure van die tent van die getuienis, en Ek sal hom beveel. En Moses en Josua het in die tent van die getuienis gegaan en by die deure van die tent van die getuienis gestaan. En die Here het in n wolk afgedaal, en by die deure van die tent van die getuienis gaan staan, en die pilaar van die wolk het by die deure van die tent van die getuienis gaan staan. En die Here het aan Moses gesê: Kyk, jy sal slaap met jou vaders, en hierdie volk sal opstaan en hoereer agter die vreemde gode van die land waarin hulle ingaan, en hulle sal My verlaat en My verbond verbreek wat Ek met hulle gemaak het. En ek sal kwaad wees in toorn teen hulle in daardie dag, en ek sal hulle verlaat, en ek sal my gesig van hulle wegdraai, en dit sal voedsel wees, en baie euwels en verdrukkinge sal hom vind, en hy sal sê in daardie dag, omdat die Here my God nie in my is nie, het hierdie euwels my gevind. Ek sal egter my gesig van hulle wegdraai in daardie dag, weens

al die sleghede wat hulle gedoen het, omdat hulle hulle tot vreemde gode gewend het. En nou skryf die woorde van hierdie lied, en leer dit aan die seuns van Israel, en plaas dit in hulle mond, sodat hierdie lied vir my n getuienis voor hulle aangesig sal wees onder die seuns van Israel. Want Ek sal hulle inbring in die goeie land wat Ek aan hulle vaders gesweer het om aan hulle te gee, n land wat vloei van melk en heuning, en hulle sal eet en versadig word en vol word, en hulle sal hulle wend tot vreemde gode en hulle sal dien, en hulle sal My tart, en hulle sal my verbond verbreek. En hierdie lied sal volgens hulle gesig getuig, want dit sal nie vergeet word uit hulle mond nie, en uit die mond van hulle nageslag nie, want ek ken hulle boosheid, soveel as wat hulle hier vandag doen, voordat ek hulle inbring in die goeie land wat ek aan hulle vaders gesweer het. En Moses het hierdie lied in daardie dag geskryf, en hy het dit aan die seuns van Israel geleer. En Hy het Josua beveel en gesê: Wees moedig en wees sterk, want jy sal die seuns van Israel inbring in die land wat die Here aan hulle gesweer het, en Hy sal met jou wees. Wanneer Moses voltooi het met die skryf van al die woorde van hierdie wet in n boek tot aan die einde, en hy het die Leviete wat die ark van die verbond van die Here dra, beveel en gesê: Nadat julle hierdie wetboek geneem het, sal julle dit aan die kant van die ark van die verbond van die Here julle God plaas, en dit sal daar by jou wees as n getuienis. Omdat ek jou uitdaging ken, en jou harde nek, want terwyl ek nog lewend by julle vandag is, was julle rebellerend teenoor God, hoeveel te meer nie na my dood nie? Versamel na my toe julle stamleiers, en julle oudstes, en julle regters, en julle skrifgeleerdes, sodat ek in hulle ore al

hierdie woorde kan spreek, en ek roep die hemel en die aarde as getuies teen hulle aan. Ek weet dat julle na my dood wetteloos sal optree, en julle sal afdraai van die weg wat ek aan julle beveel het, en die euwels sal julle ontmoet in die laaste dae, omdat julle die bose voor die Here sal doen, om Hom te terg deur die werke van julle hande. En Moses het die woorde van hierdie lied in die ore van die hele vergadering gespreek tot aan die einde.

32

Gee aandag, hemel, en ek sal praat, en laat die aarde die woorde uit my mond hoor. Laat my uitspraak verwag word soos reën, en laat my woorde neerdaal soos dou, soos n bui op gras, en soos sneeu op gras. Omdat ek die naam van die Here geroep het, gee grootheid aan ons God. God, waar is sy werke, en al sy weë is oordele, God is getrou, en daar is geen ongeregtigheid nie, regverdig en heilig is die Here. Hulle het gesondig; nie sy kinders nie, maar n berispelike, krom en verdraaide geslag. Hierdie dinge vergeld julle aan die Here? So n volk dwaas en nie wys nie? Het hy hierdie, jou vader, jou nie verkry en jou gemaak en jou gevorm nie? Onthou die dae van ewigheid, verstaan die jare van geslag na geslag. Vra jou vader en hy sal dit vir jou verklaar, jou oudstes en hulle sal dit vir jou sê. Toe die Allerhoogste die nasies verdeel het, toe Hy die seuns van Adam versprei het, het Hy die grense van die nasies vasgestel volgens die getal van die engele van God. En dit het gebeur dat sy volk

die gedeelte van die Here was, Jakob, sy afgemete erfdeel Israel. Hy het hom versorg in die wildernis, in dors van hitte in n waterlose land; hy het hom omring en hy het hom onderrig, en hy het hom bewaar, soos die appel van n oog; Soos n arend sy nes beskut, en oor sy kleintjies sweef, sy vlerke uitsprei het hy hulle ontvang, en hy het hulle opgeneem op sy skouers. Die Heer alleen het hulle gelei, daar was nie met hulle n vreemde god nie. Hy het hulle op die sterkte van die aarde laat opkom, hulle met die opbrengste van die velde gevoed, hulle het heuning uit die rots gesuig, en olie uit die harde rots. Botter van beeste en melk van skape, met vet van lammers en ramme, seuns van bulle en bokke, met vet van niere van koring, en bloed van druif het hy wyn gedrink. En Jakob het geëet en versadig geword, en die geliefde het geskop, hy het vet geword, dik geword, wyd geword, en hy het die God wat hom gemaak het verlaat, en hy het afgewyk van God sy verlosser. Hulle het my geprovokeer met vreemde gode; met hul gruwels het hulle my verbitter. Hulle het aan demone geoffer, en nie aan God nie, aan gode wat hulle nie geken het nie, nuwe en onlangse wat gekom het, wat hulle vaders nie geken het nie. God wat jou verwek het, het jy verlaat, en jy het God vergeet wat jou voed. En die Here het gesien, en Hy was jaloers; en Hy was geprovokeer deur die woede van sy seuns en dogters, en Hy het gesê: Ek sal my gesig wegdraai van hulle, en Ek sal wys wat met hulle sal gebeur in die laaste dae; omdat dit n perverse geslag is, seuns in wie daar geen geloof is nie. Hulle het my jaloers gemaak op n nie-god, hulle het my geprovokeer met hulle afgode, en ek sal hulle jaloers maak op n nie-volk, op n dwase nasie sal ek hulle toornig maak. Dat vuur

uit my woede aangekind is, sal brand tot in die hades daaronder, sal die aarde en haar opbrengste verslind, sal die fondamente van die berge aan die brand steek. Ek sal euwels oor hulle versamel, en my pyle sal ek teen hulle in die stryd gebruik. Wegkwynend van hongersnood en deur die ete van voëls, en ongeneeslike rugstrekking, sal ek die tande van wilde diere na hulle stuur, met woede slepend op die aarde. Van buite sal die swaard hulle kinderloos maak, en uit die pakhuise sal vrees kom —die jongman saam met die maagd, die suigling saam met die bejaarde ou man. Ek het gesê: Ek sal hulle verstrooi, ek sal hul gedenkteken uit die mense laat ophou. As dit nie was deur die woede van vyande nie, sodat hulle nie lank voortduur nie, sodat die teenstanders nie saam aanval nie, moenie hulle sê nie: Ons hoë hand, en nie die Here nie, het al hierdie dinge gemaak. n Nasie wat raad verloor het, en daar is geen kennis in hulle nie. Hulle het nie gedink om te verstaan nie; laat hulle hierdie dinge in die komende tyd ontvang. Hoe sal een duisend agtervolg, en twee tienduisendes verplaas, as die God hulle nie verkoop het nie, en die Heer hulle oorgelewer het? Dat hulle gode nie is soos ons God nie, maar ons vyande is dwaas. Want uit die wingerdstok van Sodom is hulle wingerdstok, en hulle loot is uit Gomorra, hulle druif is n druif van gal, n tros van bitterheid vir hulle. Woede van drake is hulle wyn, en woede van slange ongeneeslik. Nie, kyk, is hierdie dinge nie by my versamel en in my skatkamers verseël nie? In die dag van wraak sal Ek vergeld, wanneer hulle voet gly, omdat die dag van vernietiging naby is vir hulle, en gereed dinge teenwoordig is vir julle. Omdat die Here sy volk sal oordeel, en oor sy slawe sal Hy vertroos word;

want Hy het hulle verswak gesien, en verlate in gevangenskap, en verslap. En die Here het gesê: Waar is hulle gode op wie hulle vertrou het, van wie se offers se vet julle geëet het, en van wie se plengoffers se wyn julle gedrink het? Laat hulle opstaan en julle help en julle beskermers word. Sien, sien dat Ek is, en daar is geen God behalwe My nie, Ek maak dood, en Ek maak lewendig, Ek slaan, en Ek genees, en daar is niemand wat sal verlos uit my hande nie. Dat ek my hand na die hemel sal oplig, en by my regterhand sal sweer; en sal sê, ek leef tot in ewigheid; Dat ek my swaard soos weerlig sal skerp maak, en my hand aan oordeel sal vashou, en straf aan die vyande sal terugbetaal, en aan die wat my haat sal terugbetaal. Ek sal my pyle dronk maak van bloed, en my swaard sal vleis eet van die bloed van die gewondes en gevangenes, van die hoof van die vyandige heersers. Verheug julle, o hemele, tesame met hom, en laat al die boodskappers van God hom aanbid; verheug julle, nasies, saam met sy volk, en laat al die seuns van God hom versterk, want die bloed van sy seuns word gewreek, en Hy sal wraak neem en straf vergeld aan die vyande, en aan die wat haat sal Hy vergeld, en die Here sal die land van sy volk reinig. En Moses het hierdie lied in daardie dag geskryf, en hy het dit aan die seuns van Israel geleer, en Moses het ingegaan, en hy het al die woorde van hierdie wet in die ore van die volk gespreek, hy en Josua, die seun van Nun. En Moses het voltooi om met die hele Israel te spreek. En hy het aan hulle gesê: Gee aandag met die hart op al hierdie woorde wat ek vandag aan julle betuig, wat julle aan julle seuns sal beveel om te bewaar en te doen, al die woorde van hierdie wet. Dat hierdie nie n leë woord vir julle is nie, want

dit is julle lewe, en ter wille van hierdie woord sal julle lank lewe op die aarde waarheen julle die Jordaan oorsteek om dit daar te beërf. En die Here het met Moses gepraat op hierdie dag en gesê, gaan op na die berg Abarim, hierdie berg Nebo wat is in die land van Moab teenoor Jerigo, en sien die land Kanaän, wat ek gee aan die seuns van Israel, en sterf op die berg waarheen jy daar opgaan, en word bygevoeg by jou volk; op die wyse wat Aäron jou broer gesterf het op die berg Hor, en hy was bygevoeg by sy volk. Omdat julle ongehoorsaam was aan my woord onder die seuns van Israel by die water van teëspraak te Kades in die wildernis Sin, omdat julle My nie geheilig het onder die seuns van Israel nie. Teenoor sal jy die land sien, en daar sal jy nie ingaan nie.

33

En hierdie is die seën wat Moses, die man van God, die seuns van Israel geseën het voor sy dood. En hy het gesê: Die Here het uit Sinai gekom, en het uit Seir aan ons verskyn, en het uit die berg Paran gehaas, met miriades van Kades, aan sy regterhand sy engele met hom. En Hy het sy volk gespaar, en almal die geheiligdes is onder jou hande, en hulle is onder jou, en hy het van sy woorde n wet ontvang, wat Moses ons beveel het, n erfenis vir die vergaderings van Jakob. En dit sal wees in die geliefde heerser, wanneer die heersers van die volke saam met die stamme van Israel vergader is. Laat Ruben leef en laat hom nie sterf nie, en laat hy groot wees in getal. En hierdie is Juda:

Hoor, Here, die stem van Juda, en kom na sy volk toe. Sy hande sal vir hom onderskei, en U sal n helper teen sy vyande wees. En aan Levi het hy gesê, gee aan Levi sy duidelike dinge, en sy waarheid aan die heilige man, wat hulle hom in beproewing getoets het; hulle het hom beledig by die water van twis; Die een wat aan die vader en aan die moeder sê, ek het jou nie gesien nie, en sy broers het hy nie erken nie, en sy seuns het hy verwerp; hy het jou woorde bewaar, en jou verbond het hy onderhou. Hulle sal jou verordeninge aan Jakob verklaar, en jou wet aan Israel; hulle sal wierook voortdurend in jou toorn op jou altaar plaas. Seën, Here, sy krag, en aanvaar die werke van sy hande, verbrysel die lendene van vyande wat teen hom opgestaan het, en laat die wat hom haat nie opstaan nie. En aan Benjamin het Hy gesê: Die geliefde van die Here sal in vertroue woon, en God oorskadu hom al die dae, en tussen sy skouers het Hy rus gegee. En aan Josef het hy gesê, van die seëninge van die Here sy land, van die ure van die hemel, en dou, en van die dieptes van bronne van onder, en volgens seisoen opbrings van die son se wendings, en van samekomste van maande, van die top van berge van die begin, en van die top van ewigdurende heuwels, en volgens seisoen van die land se volheid; en die aanneemlike dinge aan die een wat in die bos verskyn het, laat hulle kom op die hoof van Josef, en op die top van die een wat verheerlik is bo sy broers. Die skoonheid van die eersgeborene bul is syne, sy horings is soos die horings van n eenhoringbul; daarmee sal hy die nasies gelyktydig deurboor, tot aan die einde van die aarde. Hierdie is die tienduisendes van Efraim, en hierdie is die duisendes van Manasse. En aan Zebulun het Hy

gesê: Verheug jou, Zebulun, in jou vertrek, en Issachar in sy tente. Nasies sal hulle vernietig, en julle sal daar roep, en julle sal daar n offer van geregtigheid offer, omdat die rykdom van die see jou sal voed, en die handel van die kusgebied se inwoners. En aan Gad het Hy gesê: Geseënd is hy wat Gad vergroot, soos n leeu het hy gerus nadat hy die arm en die heerser vermorsel het. En hy het sy eerstelinge gesien, dat daar die land van heersers verdeel was wat saam met die leiers van volke versamel was, geregtigheid het die Here gedoen, en sy oordeel met Israel. En aan Dan het hy gesê: Dan is n jong leeu, en hy sal uitspring uit Basan. En aan Naftali het Hy gesê: Naftali is vol van aanneembare dinge, en laat dit gevul word met seën van die Here; die see en die Suide sal hy erf. En aan Aser het Hy gesê: Geseënd uit kinders is Aser, en hy sal aanneemlik wees vir sy broers; hy sal sy voet in olie doop. Yster en brons sal sy sandaal wees, soos jou dae, sal jou sterkte wees. Daar is niemand soos die God van die geliefde nie, wat op die hemel tree as jou helper, en die manjifieke Een van die uitspansel. En God se begin sal jou bedek, en onder die krag van ewige arms, en Hy sal die vyand voor jou gesig uitdryf, en sê: Mag jy vergaan. En Israel sal woon, vertroude, alleen op die aarde van Jakob, op graan en wyn, en die hemel sal vir jou bewolk wees met dou. Geseënd is jy Israel; wie is soos jou, n volk wat gered word deur die Here? Jou helper sal verdedig, en die swaard sal jou roem wees; en jou vyande sal vir jou lieg; en jy sal op hulle nek trap.

34

En Moses het opgegaan van die vlaktes van Moab op die berg Nebo, op die kruin van Pisga, wat voor Jerigo is; en die Here het hom al die land Gilead tot by Dan gewys, en al die land van Naftali, en al die land van Efraim, en Manasse, en al die land van Juda tot by die verste see, en die woestyn, en die omliggende streke van Jerigo, stad van palms, tot by Soar. En die Here het vir Moses gesê, hierdie is die land wat Ek aan Abraham en Isak en Jakob gesweer het, met die woorde, aan julle nageslag sal Ek dit gee, en Ek het dit aan jou oë gewys, en daar sal jy nie ingaan nie. En Moses, die dienaar van die Here, het gesterf in die land Moab deur die woord van die Here. En hulle het hom in Ai naby die huis van Peor begrawe, en niemand het sy graf tot vandag toe gesien nie. Moses was egter honderd en twintig jaar oud toe hy gesterf het; sy oë was nie verduister nie, nog was sy skilpaaie verswak. En die seuns van Israel het vir Moses geween in Araboth-Moab by die Jordaan teenoor Jerigo, dertig dae lank, en die dae van rou en geween oor Moses is voltooi. En Josua, seun van Nun, was gevul met die gees van verstaan, want Moses het sy hande op hom geplaas, en die seuns van Israel het na hom geluister, en hulle het gedoen soos die Here aan Moses beveel het. En daar het nie nog n profeet in Israel opgestaan soos Moses nie, wie die Here hom gesig tot gesig geken het in al die tekens en wonders, wat die Here hom gestuur het om hulle te doen in die land van Egipte aan Farao en aan sy dienaars en aan sy hele land, die groot wonders en die magtige hand wat Moses voor die hele Israel gedoen het.

Josua

1

En dit het gebeur na die dood van Moses, die Here het gesê vir Josua seun van Nun, die dienaar van Moses, en gesê, Moses my dienaar het gesterf. Nou daarom, staan op, steek oor die Jordaan, jy en al hierdie mense, na die land wat ek aan hulle gee. Elke plek waarop julle sou trap met die voetsool van julle voete, aan julle sal ek dit gee, op die manier wat ek aan Moses gesê het: Die woestyn en die Anti-Libanon, tot by die groot rivier, die rivier Eufraat, en tot by die verste see; van sononder af sal julle grense wees. Geen mens sal teen jou staan al die dae van jou lewe nie, en net soos Ek met Moses was, so sal Ek ook met jou wees, en Ek sal jou nie verlaat nie en jou nie oor die hoof sien nie. Wees sterk en wees dapper, want jy sal hierdie land aan hierdie volk verdeel, die land wat ek aan julle vaders gesweer het om aan hulle te gee. Wees sterk daarom en wees dapper, om te bewaar en te doen soos Moses my seun jou beveel het; en jy sal nie daarvan afdraai na regs of na links nie, sodat jy voorspoed mag hê in alles wat jy ook al doen. En die boek van

hierdie wet sal nie uit jou mond vertrek nie, en jy sal daaroor mediteer dag en nag, sodat jy mag weet om alles wat geskryf is te doen, dan sal jy voorspoedig wees, en jy sal jou weë voorspoedig maak, en dan sal jy verstaan. Kyk, ek het jou beveel: wees sterk en wees dapper, moenie lafhartig wees nie, en moenie vrees nie, want die Here jou God is met jou in alles waarheen jy ook al gaan. En Josua het die skrywers van die volk beveel en gesê: Gaan in deur die middel van die kamp van die volk, en beveel die volk en sê: Berei voorrade voor, want nog drie dae en julle steek hierdie Jordaan oor om in te gaan om die land te beset wat die Here, die God van julle vaders, aan julle gee. En aan die Ruben, en aan die Gad, en aan die helfte stam van Manasse het Josua gesê, onthou die woord wat Moses die dienaar van die Here julle beveel het, en gesê: die Here die God van julle het julle laat rus, en het aan julle hierdie land gegee. Julle vroue en julle kinders en julle vee laat hulle woon in die land wat hy aan julle gegee het; maar julle sal oorsteek, goed gegord, voor julle broers, almal wat sterk is; en julle sal saam met hulle veg, totdat die Here ons God julle broers rus gee, net soos ook vir julle, en hulle ook die land mag erf wat die Here ons God aan hulle gee; en julle sal weggaan, elkeen na sy erfenis wat Moses aan julle gegee het aan die oorkant van die Jordaan, by die ooste van die son. En hulle het Joshua geantwoord en gesê: Alles wat jy ons beveel, sal ons doen, en na elke plek waarheen jy ons stuur, sal ons gaan. Volgens alles wat ons vir Moses gehoor het, sal ons vir jou luister, behalwe dat die Here ons God met jou moet wees, soos Hy met Moses was. Die man wat aan jou ongehoorsaam sou wees, en wie nie na jou woorde sal luister

soos jy hom beveel nie, laat hom sterf, maar wees sterk en wees moedig.

2

En Josua, seun van Nun, het uit Sittim twee jong mans gestuur om te bespied, en gesê: Gaan op en sien die land en Jerigo. En die twee jong mans het gegaan en in Jerigo ingegaan, en hulle het in die huis van n vrou, n hoer, met die naam Ragab, ingegaan. En hulle het daar gelosieer. En dit is aan die koning van Jericho gerapporteer met die woorde: Daar het mans van die seuns van Israel hier ingekom om die land te bespied. En die koning van Jerigo het gestuur en aan Ragab gesê: Bring die manne uit wat die nag in jou huis ingegaan het, want hulle het gekom om die land te bespied. En die vrou het die twee mans geneem en hulle weggesteek; en sy het vir hulle gesê: Die mans het na my gekom, maar toe die hek toegemaak word in die donkerte, het die mans uitgegaan; ek weet nie waar hulle gegaan het nie; jaag agter hulle aan, as julle hulle sal inhaal. Hierdie een het hulle op die dak gebring, en het hulle versteek in die vlasstrooi wat op die dak opgestapel was. En die mans het hulle agtervolg op die weg na die Jordaan by die deurwadings, en die poort is gesluit. En dit het gebeur toe die agtervolgers agter hulle uitgegaan het, en hulle self maar voor hulle gaan slaap, sy het opgegaan na hulle op die dak, en sy het vir hulle gesê, ek weet dat die Here aan julle die land gegee het; want die vrees van julle het op ons geval. Ons het gehoor dat die Here

God die Rooi See voor julle uit drooggemaak het toe julle uit die land Egipte uitgetrek het, en wat Hy alles gedoen het aan die twee konings van die Amoriete wat oorkant die Jordaan was, Sihon en Og, wat julle vernietig het. En nadat ons gehoor het, was ons verbaas in ons hart, en daar het nie meer gees in enige van ons gestaan het van julle gesig af nie, omdat die Here julle God, God in die hemel bo en op die aarde onder is. En nou sweer vir my by die Here die God, omdat ek barmhartigheid aan julle bewys, en bewys ook julle barmhartigheid aan die huis van my vader, en hou lewend die huis van my vader, my moeder, en my broers, en al my huis, en alles wat aan hulle behoort, en red my siel uit die dood. En die mans het vir haar gesê: Ons siel in plaas van julle tot die dood. En sy het gesê: Wanneer die Here die stad aan julle oorgee, sal julle barmhartigheid en trou aan my bewys. En sy het hulle deur die venster laat afsak, en sy het vir hulle gesê, gaan weg na die bergstreek, sodat die agtervolgers julle nie ontmoet nie, en verberg julle daar drie dae totdat die agtervolgers van agter julle teruggekeer het, en daarna sal julle na julle pad weggaan. En die mans het vir haar gesê: Ons is onskuldige aan hierdie eed van jou. Aanskou, ons betree n deel van die stad, en jy sal die teken plaas, hierdie skarlakenrooi koord sal jy neerlaat in die venster waardeur jy ons neergelaat het, en jou vader, en jou moeder, en jou broers, en die hele huis van jou vader sal jy na jouself versamel in jou huis. En almal wat buite deur die deur van jou huis sou uitgaan, sal self skuldig wees, maar ons sal onskuldig wees aan hierdie eed van jou, en so baie as wat saam met jou in jou huis sal wees, daarvoor sal ons skuldig wees. Maar as iemand ons skade aandoen of hierdie

woorde van ons openbaar, sal ons onskuldig wees aan hierdie eed van jou. En hy het vir hulle gesê: Laat dit volgens julle woord wees. En hy het hulle weggestuur, en hulle het gegaan. En hulle het in die bergland gekom, en hulle het daar drie dae gebly, en die vervolgers het al die weë deursoek, en hulle het niks gevind nie. En die twee jong mans het teruggekeer, en hulle het afgegaan van die berg af, en hulle het oorgesteek na Josua, seun van Nun, en hulle het aan hom alles vertel wat met hulle gebeur het. En hulle het vir Josua gesê dat die Here al die land in ons hand oorgelewer het, en almal wat in daardie land woon, het van vrees vir ons weggesmelt.

3

En Josua het vroeg in die môre opgestaan, en hulle het uit Sittim vertrek, en hulle het by die Jordaan gekom, en hulle het daar oornag voor die oorsteek. En dit het gebeur na drie dae het die skrifgeleerdes deur die kamp gegaan, en hulle het die volk beveel en gesê: Wanneer julle die ark van die verbond van die Here ons God sien, en ons priesters en die Leviete wat dit dra, trek weg van julle plekke en julle sal agter dit gaan. Maar laat daar n verre afstand wees tussen julle en daardie, sowat tweeduisend el sal julle staan, moenie dit nader kom nie, sodat julle die pad mag ken wat julle sal gaan, want julle het nie die pad van gister en eergister gegaan nie. En Josua het vir die volk gesê, heilig julleself vir môre, omdat die Here môre wonderlike dinge onder julle sal doen. En Josua het vir die priesters gesê:

Lig die ark van die verbond van die Here op, en gaan voor die volk uit, en die priesters het die ark van die verbond van die Here opgetel, en hulle het voor die volk uit gegaan. En die Here het aan Josua gesê: Op hierdie dag begin Ek jou verhoog voor al die seuns van Israel, sodat hulle sal weet dat soos Ek met Moses was, so sal Ek ook met jou wees. En nou beveel die priesters wat die ark van die verbond dra, en sê: Sodra julle by n deel van die water van die Jordaan inkom, sal julle in die Jordaan staan. En Josua het vir die seuns van Israel gesê: Kom nader hier, en hoor die woord van die Here, ons God. Hieraan sal julle weet dat die lewende God in julle is, en dat Hy sekerlik sal vernietig van voor ons gesig die Kanaänier, en die Hetiet, en die Perisiet, en die Hewiet, en die Amoriet, en die Girgasiet, en die Jebusiet. Aanskou, die ark van die verbond van die Here van die hele aarde kruis die Jordaan. Kies vir julle twaalf mans van die seuns van Israel, een van elke stam. En dit sal wees, sodra die voete van die priesters wat die ark van die verbond van die Heer van die hele aarde dra, in die water van die Jordaan rus, sal die water van die Jordaan faal, en die water wat afdaal sal staan. En die volk het uit hulle tente vertrek om die Jordaan oor te steek, en die priesters het die ark van die verbond van die Here voor die volk gedra. Soos die priesters wat die ark van die verbond dra by die Jordaan ingegaan het, en die voete van die priesters wat die ark van die verbond van die Here dra in n deel van die water van die Jordaan gedoop is; en die Jordaan was gevul volgens sy hele wal, soos dae van koringoes; En die waters wat van bo af neerdaal het gestaan, dit het gestaan een hoop wat ver afgestaan het baie baie tot by n deel van Kiriat-Jearim; maar die

wat neerdaal het het neergegaan in die see Araba, see van sout, tot by die einde het dit opgehou; en die volk het gestaan oorkant Jerigo. En die priesters wat die ark van die verbond van die Here gedra het, het op droë grond in die midde van die Jordaan gestaan, en al die seuns van Israel het deur droë grond oorgesteek, totdat al die volk klaar was om die Jordaan oor te steek.

4

En omdat al die mense klaar die Jordaan oorgesteek het, het die Here aan Josua gesê en gesê: Neem manne van die mense, een van elke stam, beveel hulle, en neem twaalf klippe wat gereed is op uit die middel van die Jordaan, en nadat julle dit saam met julleself gedra het, sit hulle in julle kamp waar julle daar die nag kamp opslaan. En Josua het twaalf mans van die beroemdes van die seuns van Israel geroep, een van elke stam, en het vir hulle gesê: Bring nader voor my voor die aangesig van die Here na die middel van die Jordaan; en nadat elkeen van daar n klip opgeneem het, laat hom dit optel op sy skouers volgens die getal van die twaalf stamme van Israel, sodat hierdie vir julle mag wees tot n teken wat voortdurend lê; sodat wanneer jou seun jou môre vra en sê: Wat is hierdie klippe vir ons? En jy sal dit duidelik maak aan jou seun en sê, dat die Jordaanrivier opgehou het voor die gesig van die ark van die verbond van die Here van die hele aarde, toe dit dit oorgesteek het, en hierdie klippe sal vir julle n gedenkteken wees vir die seuns van Israel tot in

ewigheid. En die seuns van Israel het so gedoen, omdat die Here vir Josua beveel het, en hulle het twaalf klippe uit die middel van die Jordaan opgeneem, net soos die Here vir Josua beveel het by die voltooiing van die oorsteek van die seuns van Israel, en hulle het dit saam met hulself na die kamp oorgedra, en hulle het dit daar neergesit. Josua het ook nog twaalf ander stene opgestel in die Jordaan self, op die plek waar die voete van die priesters wat die ark van die verbond van die Here gedra het, gestaan het, en hulle is daar tot vandag toe. Die priesters wat die ark van die verbond gedra het, het in die Jordaan gestaan totdat Josua alles voltooi het wat die Here beveel het om aan die volk aan te kondig, en die volk het gehaas en oorgesteek. En dit het gebeur toe al die volk klaar oorgesteek het, dat die ark van die verbond van die Here oorgesteek het, en die klippe voor hulle. En die seuns van Ruben het oorgesteek, en die seuns van Gad, en die helfte van die stam van Manasse, toegerus voor die seuns van Israel, net soos Moses hulle beveel het. Veertigduisend gewapende het vir die geveg voor die Here oorgesteek na die oorlog teen die stad Jerigo. In daardie dag het die Here vir Josua verhoog voor die hele geslag van Israel, en hulle het hom gevrees, net soos Moses, al die tyd wat hy geleef het. En die Here het vir Josua gesê: Beveel die priesters wat die ark van die verbond van die getuienis van die Here dra om uit die Jordaan uit te gaan. En Josua het die priesters beveel en gesê: Kom uit die Jordaan uit. En dit het gebeur toe die priesters wat die ark van die verbond van die Here gedra het uit die Jordaan uitgegaan het en hulle voete op die aarde geplaas het, het die water van die Jordaan volgens die land gestorm, en dit het gevloei soos

gister en eergister deur die hele wal. En die mense het uit die Jordaan opgegaan op die tiende van die eerste maand, en die seuns van Israel het in Gilgal gekampeer aan die oostekant van Jericho. En hierdie twaalf stene wat hy uit die Jordaan geneem het, het Josua in Gilgal opgerig en gesê: Wanneer julle seuns julle vra en sê: Wat is hierdie stene? Verkondig aan julle seuns dat Israel hierdie Jordaan op droë grond oorgesteek het, nadat die Here ons God die water van die Jordaan voor hulle opgedroog het totdat hulle oorgesteek het; net soos die Here ons God die Rooisee gedoen het, wat die Here ons God voor ons opgedroog het totdat ons deurgetrek het; sodat al die nasies van die aarde mag weet dat die krag van die Here sterk is, en sodat julle die Here ons God mag vereer in elke werk.

5

En dit het gebeur toe die konings van die Amoriete wat anderkant die Jordaan was, en die konings van Fenisië wat by die see was, gehoor het dat die Here God die Jordaanrivier voor die seuns van Israel opgedroog het toe hulle dit oorgesteek het, het hulle gedagtes gesmelt, en hulle is met vrees getref, en daar was geen wysheid in hulle nie vanweë die seuns van Israel. By hierdie tyd het die Here vir Joshua gesê: Maak vir jouself klipswaarde uit skerp gesnyde rots, en sit neer en besnei die seuns van Israel n tweede keer. En Josua het skerp klipswaarde gemaak, en hy het die seuns van Israel besny op die plek wat genoem word Hoop van die Voorhuide. Die manier wat Josua die

seuns van Israel deeglik gereinig het: soveel as wat ooit op die pad geword het, en soveel as wat ooit onbesnede was van die wat uit Egipte uitgegaan het, al hierdie het Josua besny; want veertig en twee jaar het Israel in die woestyn van Mabdaritis rondgetrek. Daarom was die meeste van hulle, van die vegmanne wat uit die land Egipte uitgegaan het, onbesnede – dié wat ongehoorsaam was aan die bevele van God, aan wie Hy ook verorden het dat hulle nie die land sou sien wat die Here aan hulle vaders gesweer het om te gee nie, n land wat vloei van melk en heuning. Maar in plaas van hulle het Hy hul seuns gestel, wat Josua besny het, omdat hulle onbesnede onderweg gebore is. Nadat hulle besny is, het hulle daar stil in die kamp gebly totdat hulle gesond geword het. En die Here het tot Josua, die seun van Nun, gesê: Op die dag vandag het Ek die smaad van Egipte van julle verwyder, en Hy het die naam van daardie plek Gilgal genoem. En die seuns van Israel het die pasga gevier op die veertiende dag van die maand vanaf die aand, wes van Jerigo, oorkant die Jordaan in die vlakte. En hulle het ongesuurde en nuwe brood van die graan van die aarde geëet. Op hierdie dag het die manna opgehou nadat hulle van die graan van die land geëet het, en daar was nie langer manna vir die seuns van Israel nie, en hulle het die land van die Palmbome in daardie jaar geoes. En dit het gebeur toe Josua in Jerigo was, en hy het met die oë opgekyk en n man gesien wat voor hom gestaan het, en die swaard was getrek in sy hand, en Josua het nader gekom en aan hom gesê: Is jy ons s'n, of van die teenstanders? En hy het vir hom gesê, ek is bevelvoerder van die mag van die Here, nou het ek gekom. En Josua het op sy gesig op

die grond geval, en het vir hom gesê, meester, wat beveel jy jou dienaar? En die opperbevelhebber van die Here sê vir Josua: Maak die sandaal van jou voete los, want die plek waarop jy nou staan, is heilig.

6

En Jericho was toegesluit en verstewig, en niemand het daaruit uitgegaan nie, nog ingegaan nie. En die Here het vir Josua gesê: Kyk, Ek lewer Jerigo in jou hand, en sy koning, die magtiges wat in sterkte is. Jy moet maar die vegsmanne rondom dit stasioneer. En dit sal wees as julle die trompet blaas, laat al die volk gelyktydig skreeu, en wanneer hulle geskreeu het, sal die mure van die stad vanself val, en al die volk sal ingaan, elkeen sal reguit die stad instorm. En Josua, die seun van Nun, het na die priesters gegaan en vir hulle gesê: Beveel die volk om rond te gaan en die stad te omsingel; en laat die gewapende vegters voor die Here verbymarsjeer. En sewe priesters wat sewe heilige trompette het, laat hulle net so voor die Heer verbygaan, en laat hulle kragtig blaas, en laat die ark van die verbond van die Heer volg. Die vegmanne moet maar vooraan marsjeer, en die priesters wat die agterhoede vorm agter die ark van die verbond van die Here, moet trompette blaas. Maar Josua het die volk beveel en gesê: Moenie uitroep nie, en laat niemand julle stem hoor nie, totdat die dag wanneer hy self aankondig om uit te roep, en dan sal julle uitroep. En nadat die ark van die verbond van God rondom gegaan het, het dit dadelik weggegaan na die

kamp en daar oornag. En op die tweede dag het Josua vroeg in die môre opgestaan, en die priesters het die ark van die verbond van die Here opgeneem. En die sewe priesters wat die sewe trompette gedra het, het voor die Here gegaan, en na hierdie dinge het die vegters ingegaan, en die oorblywende skare agter die ark van die verbond van die Here, en die priesters het met die trompette geblaas, en die hele oorblywende skare het die stad ses keer van naby omsingel, en het weer na die kamp teruggegaan; so het dit ses dae lank gegaan. En op die sewende dag het hulle by dagbreek opgestaan, en hulle het daardie dag sewe keer om die stad gemarcheer. En dit het gebeur by die sewende omwenteling het die priesters geblaas, en Josua het aan die seuns van Israel gesê, roep uit, want die Here het aan julle die stad oorgelewer. En die stad sal n vervloeking wees, dit en alles wat daarin is, aan die Here van die leërskare, behalwe Rahab die hoer – spaar haar, en alles wat in haar huis is. Maar julle moet julleself baie wag van die toegewyde ding, sodat julle nie, nadat julle dit oorweeg het, vir julleself van die toegewyde ding neem nie, en die kamp van die seuns van Israel n vervloeking maak nie, en ons vernietig nie. En alle silwer of goud, of brons of yster, sal heilig wees aan die Heer; dit sal in die skatkamer van die Heer gebring word. En die priesters het met die trompette geblaas, en toe die volk die trompette gehoor het, het al die volk gelyktydig met n groot en sterk geskreeu geskree, en die hele muur het rondom geval, en al die volk het die stad ingegaan. En Josua het dit toegewy, en alles wat in die stad was, van man tot vrou, van jongman tot ou man, en tot kalf en jokdier, met die skerpte van die swaard. En Josua het aan die

twee jong mans wat uitgespied het gesê: Gaan in die huis van die vrou in, en bring haar van daar uit, en alles wat aan haar behoort. En die twee jong mans wat die stad bespied het, het in die huis van die vrou ingegaan en Ragab die prostituut uitgebring, en haar vader, en haar moeder, en haar broers, en haar familie, en alles wat aan haar behoort het, en hulle het haar buite die kamp van Israel gebring. En die stad is met vuur verbrand met alles wat daarin was, behalwe die silwer en goud en brons en yster wat hulle in die skatkamer van die Here gegee het om ingebring te word. En Ragab die prostituut, en al die mense van haar vaderlike huis, het Josua lewend gered, en hulle het in Israel gebly tot vandag toe, omdat sy die verkenners versteek het wat Josua gestuur het om Jerigo te bespioen. En Josua het laat sweer in daardie dag voor die Here, en gesê, vervloek is die man wat daardie stad sal bou; met sy eersgeborene sal hy die fondament daarvan lê, en met sy jongste sal hy die hekke daarvan opstel. En so het Hiel van Bethel dit gedoen; met Abiram sy eersgeborene het hy dit gegrondves, en met sy jongste seun het hy die hekke daarvan opgerig. En die Here was met Josua, en sy naam was bekend in die hele land.

7

En die seuns van Israel het n groot oortreding begaan, en hulle het vir hulself geneem van die toegewyde ding, en Achar, seun van Charmi, seun van Zambri, seun van Zara, uit die stam van Juda, het van die toegewyde ding geneem, en die Here was

kwaad met toorn teen die seuns van Israel. En Josua het mans na Ai gestuur, wat by Bet-el is, en gesê, bespied Ai, en die mans het opgegaan en hulle het Ai bespied. En hulle het na Josua teruggekeer, en hulle het vir hom gesê, moenie al die volk laat opgaan nie, maar laat omtrent tweeduisend of drieduisend mans opgaan en laat hulle die stad beleër; moenie al die volk daarheen bring nie, want hulle is min. En omtrent drieduisend man het opgegaan, en hulle het gevlug voor die manne van Ai. En die manne van Ai het ses-en-dertig van hulle manne gedood, en hulle het agtervolg van die poort af, en hulle het verpletter van die afdraand af, en die hart van die volk was verskrik en het geword soos water. En Josua het sy klere geskeur, en Josua het op die aarde op sy gesig voor die Here geval tot die aand, hy en die oudstes van Israel, en hulle het stof op hulle hoofde gegooi. En Josua het gesê, ek smeek U Here; waarom het U hierdie volk die Jordaan laat oorsteek om hulle aan die Amoriet oor te gee, om ons te vernietig? En as ons gebly het en ons gevestig was by die Jordaan. En wat sal ek sê aangesien Israel sy nek voor sy vyand gedraai het? En die Kanaänier en almal wat in die land woon, sal dit hoor en ons omring, en ons van die aarde vernietig, en wat sal jy met jou groot naam doen? En die Here het vir Josua gesê: Staan op, waarom het jy op jou gesig geval? Die volk het gesondig en die verbond oortree wat Ek met hulle gemaak het, deur van die toegewyde dinge te steel en dit in hulle vate te gooi. En die seuns van Israel sal nie kan weerstaan voor die aangesig van hulle vyande nie, hulle sal die nek draai voor hulle vyande, omdat hulle n vervloekte ding geword het. Ek sal nie meer met julle wees nie, as julle nie die vervloekte ding uit julle verwyder

nie. Staan op, heilig die volk, en sê dat hulle môre geheilig moet word, so sê die Here die God van Israel: die vervloekte ding is onder julle, julle sal nie kan staan teen julle vyande nie, totdat julle die vervloekte ding uit julle verwyder. En julle sal almal môre volgens stamme versamel word, en die stam wat die Here sal aanwys, moet julle volgens klans bring, en die klan wat die Here sal aanwys, moet julle volgens huis bring, en die huis wat die Here sal aanneem, moet julle volgens man bring. En wie gewys word, sal in die vuur verbrand word, en alles wat aan hom behoort, omdat hy die verbond van die Here oortree het, en wetteloosheid in Israel gedoen het. En Josua het vroeg opgestaan, en het die volk volgens stamme gebring, en die stam Juda is gewys. En hy is voortgebring volgens stamme, en die stam van die Seragiete is aangewys. En hy is gebring volgens man, en Achar, seun van Zambri, seun van Zera, is gewys. En Joshua het vir Achar gesê: Gee vandag eer aan die Here God van Israel, en doen belydenis, en vertel my wat jy gedoen het, en moenie dit vir my verberg nie. En Achar het Joshua geantwoord en gesê: Waarlik, ek het gesondig voor die Here, die God van Israel, en so en so het ek gedoen. Ek het in die buit n kaal bonte een gesien, en twee honderd silwer sikkels, en een goue tong van vyftig sikkels, en nadat ek dit oorweeg het, het ek dit geneem; en kyk, dit is weggesteek in my tent, en die silwer is onder dit weggesteek. En Josua het boodskappers gestuur, en hulle het na die tent in die kamp gehardloop, en hierdie dinge was in sy tent weggesteek, en die silwer onder hulle. En hulle het dit uit die tent uitgebring, en hulle het dit na Josua en die ouderlinge van Israel gebring, en hulle het dit voor die Here

neergelê. En Josua het Achar, die seun van Sera, geneem en hom na die kloof Achor gebring, en sy seuns en sy dogters en sy kalwers en sy trekdiere en al sy skape en sy tent en al sy besittings, en al die volk saam met hom, en hy het hulle na Emek-Achor gebring. En Josua het vir Achar gesê, waarom het jy ons vernietig? Die Here het jou volkome vernietig, net soos vandag. En hulle het hom met klippe gestenig, die hele Israel, en hulle het vir hom n groot hoop klippe opgerig, en die Here het opgehou van die toorn van die woede. Daarom het hy dit Emekachor genoem tot vandag toe.

8

En die Here het vir Josua gesê: Moenie vrees nie, en moenie bang wees nie. Neem al die krygsmanne saam met jou, en staan op en gaan op na Ai. Kyk, Ek het die koning van Ai en sy land in jou hande gegee. En jy sal met Ai maak soos jy met Jerigo gemaak het, en sy koning, en die buit van die vee sal jy vir jouself buit, maar stel vir jouself n hinderlaag vir die stad aan die agterkant. En Josua het opgestaan en al die mense die krygsmanne sodat hulle na Gai opgaan. Josua het dertig duisend mans gekies wat magtig in krag was, en het hulle in die nag gestuur. En hy het hulle beveel en gesê: Julle moet in hinderlaag lê agter die stad, moenie ver van die stad af wees nie, en julle moet almal gereed wees. En ek en almal wat met my is, sal na die stad toe nader kom, en dit sal gebeur dat wanneer die inwoners van Ai teen ons uittrek, net soos onlangs, sal ons voor

hulle uit vlug. En as hulle agter ons sou uitgaan, sal ons hulle van die stad wegtrek, en hulle sal sê: Hierdie vlug van ons gesig, op dieselfde wyse as voorheen. Julle maar sal uit die hinderlaag opstaan, en julle sal na die stad gaan. Volgens hierdie woord sal julle doen; kyk, ek het aan julle beveel. En Josua het hulle gestuur, en hulle het na die hinderlaag gegaan en tussen Betel en Ai gaan sit, aan die weskant van Ai. En Josua het vroeg in die môre opgestaan en die volk besoek, en hy en die ouderlinge het voor die volk uit na Ai opgetrek. En al die krygsmanne met hom het opgegaan, en terwyl hulle op pad was, het hulle teenoor die stad van die ooste gekom. En die hinderlaag van die stad was van die see af; En dit het gebeur toe koning Gai gesien het, het hy gehaas en uitgegaan om hulle te ontmoet reguit na die oorlog toe, hy en al die volk wat met hom was; en hy het nie geweet dat daar n hinderlaag vir hom agter die stad was nie. En hy het gesien, en Josua en Israel het van hulle gesig onttrek. En hulle het die seuns van Israel agtervolg, en hulle self het van die stad afgewyk. Nie een persoon is in Ai oorgelaat wat nie agter Israel aan gejaag het nie; en hulle het die stad oopgelaat, en hulle het agter Israel aan gejaag. En die Here het vir Josua gesê, steek jou hand uit met die spies in jou hand na die stad, want Ek het dit in jou hande oorgelewer; en die hinderlaag sal vinnig uit hulle plek opstaan. En Josua het sy hand met die spies uitgestrek na die stad; en die hinderlaag het vinnig van hulle plek opgestaan; en hulle het uitgegaan toe hy die hand uitgestrek het, en hulle het ingegaan in die stad, en hulle het dit gegryp; en hulle het gehaas en die stad met vuur verbrand. En nadat die inwoners van Ai agter hulle gekyk het, het hulle rook uit die stad na die hemel

sien opstyg, en hulle het nie meer geweet waarheen om te vlug nie, hierheen of daarheen. En Josua en hele Israel het gesien dat die hinderlaag die stad geneem het, en dat die rook van die stad na die hemel opgegaan het; en hulle het omgedraai en die manne van Ai geslaan. En hierdie het uit die stad uitgegaan om hulle te ontmoet, en hulle was tussen die kamp geleë, hierdie van die een kant en hierdie van die ander kant, en hulle het hulle verslaan totdat daar nie van hulle n oorlewende en ontsnapte oorgebly het nie. En hulle het die koning van Ai lewend gevang en hom na Josua gebring. En toe die seuns van Israel opgehou het om almal in Ai dood te maak, en die in die vlaktes, en op die berg by die afdaling, waar hulle hulle van daar tot die einde agtervolg het, het Josua na Ai teruggekeer en dit met die skerpte van die swaard verslaan. En die wat in daardie dag geval het, van man tot vrou, was twaalfduisend, al die inwoners van Ai. Behalwe die buit wat in die stad was, het die seuns van Israel alles wat hulle geplunder het vir hulleself geneem volgens die bevel van die Here, op die wyse wat die Here aan Josua beveel het. En Joshua het die stad in vuur verbrand en dit n onbewoonde hoop gemaak vir ewig tot vandag toe. En die koning van Ai het hy aan n vurkhout gehang, en hy was aan die hout tot die aand, en met sononder het Josua beveel, en hulle het sy liggaam van die hout afgehaal, en hulle het dit in die put gegooi, en hulle het n hoop klippe by hom opgerig, tot vandag toe.

9

Soos die konings van die Amoriete wat oorkant die Jordaan was, wat in die bergagtige streek was, en wat in die laagland was, en wat in al die kus van die groot see was, en wat na die Anti-Libanon toe was, en die Hetiete, en die Kanaäniete, en die Feresiete, en die Hewiete, en die Amoriete, en die Girgasiete, en die Jebusiete, gehoor het, het hulle almal saamgekom om oorlog te maak teen Josua en Israel gelyktydig. En die inwoners van Gibeon het alles gehoor wat die Here aan Jerico en aan Ai gedoen het. En hulle het inderdaad self met listigheid opgetree, en hulle het gekom en hulself van voorraad voorsien en hulself voorberei, en hulle het ou sakke op hulle skouers geneem, en ou wynsakkies van wyn geskeur en vasgemaak, en die holtes van hulle sandale, en hulle sandale oud en gelapte aan hulle voete, en hulle klere verslyt bo-op hulle, en hulle brood van die voorraad droog en skimmelagtig en weggegeet. En hulle het na Josua gekom in die kamp van Israel in Gilgal, en hulle het vir Josua en Israel gesê: Uit n land van ver af het ons gekom, en nou maak n verbond met ons. En die seuns van Israel het aan die Horiet gesê: Sien, woon jy nie dalk onder ons nie, en hoe kan ek dan n verbond met jou sluit? En hulle het vir Josua gesê: Ons is u dienaars. En Josua het vir hulle gesê: Vanwaar is julle, en vanwaar het julle gekom? En hulle het gesê, van n land baie ver af het jou dienaars gekom in die naam van die Here jou God; want ons het gehoor die naam van hom, en alles wat hy gedoen het in Egipte, en alles wat hy gedoen het aan die konings van die Amoriete wat was oorkant die Jordaan, aan Sihon koning van die Amoriete, en aan Og koning van Basan, wat gewoon het in Astarot en in Edrei. En nadat hulle gehoor het, het ons oudstes

en almal wat in ons land woon, aan ons gesê: Neem vir julleself voorraad vir die reis, en gaan hulle tegemoet, en sê vir hulle: Ons is u dienaars, en sluit nou n verbond met ons. Hierdie brode, ons het hulle warm voorsien op die dag wat ons uitgegaan het om na julle te kom, maar nou het hulle opgedroog en het beskimmeld geword. En hierdie wynsakke van die wyn wat ons nuut gevul het, en hierdie het gebars, en ons klere en ons sandale het verslyt van die baie lang pad. En die leiers het van hulle voorraad geneem, en hulle het die Heer nie gevra nie. En Josua het vrede met hulle gemaak, en hulle het n verbond met hulle gesluit om hulle te red, en die leiers van die vergadering het aan hulle gesweer. En dit het gebeur drie dae nadat hulle n verbond met hulle gesluit het, het hulle gehoor dat hulle van naby is, en dat hulle onder hulle woon. En die seuns van Israel het vertrek, en hulle het na hulle stede gegaan. Hulle stede was Gibeon en Kefira en Beerot, en die stede van Jarin. En die seuns van Israel het nie teen hulle geveg nie, omdat al die leiers by die Heer, die God van Israel, gesweer het, en die hele vergadering het teen die leiers gemurmureer. En die heersers het aan die hele vergadering gesê: Ons het by die Here, die God van Israel, gesweer, en nou sal ons nie aan hulle kan raak nie. Hierdie sal ons doen: ons sal hulle lewend vang en hulle bewaar, en daar sal geen toorn teen ons wees nie weens die eed wat ons aan hulle gesweer het. Hulle sal lewe, en hulle sal houthakkers en waterdraers wees vir die hele vergadering, net soos die leiers aan hulle gesê het. En Joshua het hulle saamgeroep en aan hulle gesê: Waarom het julle my bedrieg deur te sê: Ons is baie ver van jou, terwyl julle bure is van die wat by ons woon? En nou is

julle vervloek, daar sal nie ophou uit julle n slaaf nie, nog n houthakker, nog n waterdraer vir my en my God. En hulle het Josua geantwoord en gesê, dit is aan ons gerapporteer wat die Here jou God aan Moses sy dienaar beveel het, om aan julle hierdie land te gee, en om ons en al die inwoners daarvan voor julle uit volkome te vernietig; en ons het baie gevrees vir ons lewens voor julle uit, en ons het hierdie ding gedoen. En nou kyk, ons is aan julle onderworpe; soos dit julle behaag en soos dit julle goeddink, doen aan ons. En hulle het so aan hulle gemaak, en Josua het hulle op daardie dag uit die hande van die seuns van Israel gered, en hulle het hulle nie doodgemaak nie. En Josua het hulle in daardie dag aangestel as houthakkers en waterdraers vir die hele vergadering en vir die altaar van God; daarom het die inwoners van Gibeon houthakkers en waterdraers van die altaar van God geword tot vandag toe, en vir die plek wat die Here sou kies.

10

Soos Adoni-Besek koning van Jerusalem gehoor het dat Josua Ai geneem het, en dit totaal vernietig het, op watter manier hulle Jerigo en sy koning gedoen het, so het hulle ook Ai en sy koning gedoen, en dat die inwoners van Gibeon na Josua en na Israel oorgeloop het, het hulle baie bang vir hulle geword; want hy het geweet dat Gibeon n groot stad was, soos een van die moederstede, en al sy manne was sterk. En Adoni-Besek koning van Jerusalem het gestuur na Elam koning van Hebron, en na

Pidon koning van Jarmut, en na Jefta koning van Lagis en na Dabein koning van Adullam, en gesê, kom, gaan op na my, en help my, en laat ons oorlog maak teen Gibeon; hulle het immers oorgeloop na Josua en na die seuns van Israel. En die vyf konings van die Jebusiete het opgegaan: koning van Jerusalem, en koning van Hebron, en koning van Jarmut, en koning van Lagis, en koning van Adullam, hulle en al hulle volk. En hulle het rondom Gibeon gekamp en hulle het dit beleër. En die inwoners van Gibeon het na Josua gestuur in die kamp van Israel in Gilgal, en gesê: Moenie jou hande verslap van jou dienaars nie; kom op na ons, vinnig, en help ons, en red ons; omdat al die konings van die Amoriete wat in die bergstreek woon, teen ons versamel is. En Josua het uit Gilgal opgetrek, hy en al die krygsmanne met hom, almal magtig in sterkte. En die Here het vir Josua gesê: Moenie hulle vrees nie, want Ek het hulle in jou hande oorgegee; niemand van hulle sal voor julle bly staan nie. En omdat Josua skielik op hulle gekom het, het hy die hele nag uit Gilgal opgetrek. En die Here het hulle verwar voor die aangesig van die seuns van Israel, en die Here het hulle met n groot vermorselende slag in Gibeon vermorsel, en hulle het hulle agtervolg op die pad van die opstyging van Bet-horon, en hulle het hulle neergeslaan tot by Aseka en tot by Makkeda. Terwyl hulle van die gesig van die seuns van Israel af gevlug het op die afdaling van Horonein, het die Heer hael-stene uit die hemel op hulle gegooi tot by Aseka, en meer het gesterf deur die hael-stene as dié wat die seuns van Israel met die swaard in die oorlog gedood het. Toe het Josua tot die Here gespreek op die dag wat God die Amoriet onder beheer van Israel oorgelewer

het, toe Hy hulle in Gibeon verpletter het, en hulle voor die seuns van Israel verpletter is, en Josua het gesê: Laat die son stilstaan oor Gibeon, en die maan oor die vallei van Aijalon. En die son het gestaan en die maan in stilstand, totdat God hulle vyande verdedig het, en die son het gestaan in die middel van die hemel, dit het nie voortgegaan na die weste tot die einde van een dag nie. En daar was nie n dag soos dié een nie, nie daarvoor nie en nie daarna nie, dat God na n mens geluister het, omdat die Here saam met Israel geveg het. En hierdie vyf konings het gevlug, en hulle het hulleself versteek in die spelonk in Makkeda. En dit is aan Josua gerapporteer met die woorde: Die vyf konings is versteek gevind in die grot in Makkeda. En Josua het gesê: Rol stene voor die mond van die grot en stel manne aan om hulle te bewaak. Julle moet maar nie staan nie, jaag agter julle vyande aan, en gryp hulle agterhoede, en moenie toelaat dat hulle ingaan in hulle stede nie, want die Here ons God het hulle in ons hande oorgelewer. En dit het gebeur toe Josua en al die seuns van Israel opgehou het om hulle te slaan met n baie groot slag tot die einde toe, en die oorlewendes het in die versterkte stede gered geword. En al die volk het gesond na Josua in Makkeda teruggekeer, en niemand van die seuns van Israel het met sy tong gegrom nie. En Josua het gesê: Maak die grot oop, en bring hierdie vyf konings uit die grot uit. En hulle het die vyf konings uit die grot uitgebring: die koning van Jerusalem, en die koning van Hebron, en die koning van Jarmuth, en die koning van Lagis, en die koning van Odollam. En aangesien hulle dit na Josua uitgebring het, het Josua die hele Israel saamgeroep, en die aanvoerders van die oorlog wat met

hom saamgegaan het, en aan hulle gesê: Gaan vorentoe en plaas julle voete op hulle nekke. En hulle het nader gekom en hulle voete op hulle nekke geplaas. En Josua het vir hulle gesê: Moenie hulle vrees nie, en moenie bang wees nie. Wees moedig en wees sterk, want so sal die Here aan al julle vyande doen wat julle teen hulle beveg. En Josua het hulle gedood en hulle op vyf pale gehang, en hulle was aan die pale hangende tot die aand. En dit het gebeur teen sononder, Josua het beveel, en hulle het hulle van die hout afgehaal, en hulle het hulle in die grot gegooi waarin hulle daar gevlug het, en hulle het klippe op die grot gerol tot vandag toe. En hulle het Makkedah op daardie dag ingeneem, en hulle het dit met die skerpte van die swaard vermoor, en hulle het elke asemhalende wat daarin was geheel vernietig, en niemand is daarin gelaat wat gered en ontsnap het nie, en hulle het aan die koning van Makkedah gedoen soos hulle aan die koning van Jerigo gedoen het. En Josua en die hele Israel het met hom uit Makkeda na Libna gegaan, en hy het Libna beleër. En die Here het dit in die hande van Israel gelewer, en hulle het dit geneem, en haar koning, en hulle het dit met die skerpte van die swaard vermoor, en elke lewende wese daarin, en daar was niemand daarin oorgelaat wat gered of ontvlug het nie, en hulle het aan haar koning gedoen soos hulle aan die koning van Jerigo gedoen het. En Josua en die hele Israel het saam met hom van Lebna na Lagis gegaan, en hulle het dit beleër. En die Here het Lagis in die hande van Israel oorgelewer. En hulle het dit op die tweede dag geneem, en hulle het dit met die skerpte van die swaard doodgemaak, en hulle het dit totaal vernietig, soos hulle met Libna gedoen het. Toe het Elam, koning

van Geser, opgegaan om Lagis te help, en Josua het hom met die skerpte van die swaard verslaan, en sy volk, totdat daar van hulle geen oorlewende en ontsnapte oorgebly het nie. En Joshua het weggegaan en die hele Israel met hom uit Lachish na Odollam, en het dit beleër en beleër. En die Here het dit afgelewer in die hand van Israel, en hulle het dit op daardie dag geneem, en hulle het dit vermoor met die mond van die swaard, en alles wat asem gehaal het, het hulle in vernietiging vermoor, op dieselfde wyse as wat hulle aan Lagis gedoen het. En Josua en die hele Israel het saam met hom na Hebron gegaan, en hulle het dit beleër. En hulle het dit met die swaard getref, en elke asemende ding wat daarin was, daar was niemand wat gered is nie, net soos hulle met Odollam gedoen het, het hulle dit volkome vernietig, en alles wat daarin was. En Josua het teruggekeer en hele Israel na Debir; en hulle het dit beleër, hulle het dit geneem, en die koning daarvan, en die dorpe daarvan; en hy het dit met die mond van die swaard geslaan, en hulle het dit totaal vernietig, en alles wat asemhaal daarin; en hulle het nie vir dit iemand wat gered is gelaat nie; watter manier hulle aan Hebron en aan die koning daarvan gedoen het, so het hulle aan Debir en aan die koning daarvan gedoen. En Josua het verslaan al die land van die bergstreek, en die Negev, en die laagland, en die Asdod, en die konings daarvan; hulle het nie van hulle n oorlewende agtergelaat nie; en alles wat asem van lewe het, het hy totaal vernietig, soos die Here die God van Israel beveel het, van Kades-Barnea tot Gaza, die hele Gosen tot by Gibeon. En al hulle konings, en hulle land het Josua gelyktydig getref, omdat die Here, die God van Israel, saamgeveg het vir Israel.

11

Toe Jabis, koning van Asor, gehoor het, het hy gestuur na Jobab, koning van Maron, en na die koning van Simeon, en na die koning van Asif, en na die konings by die groot Sidon, in die bergagtige streek en in die Araba teenoor Kinerot, en in die vlakte, en in Fenaeddor, en na die kus-Kanaäniete van die ooste, en na die kus-Amoriete, en die Hetiete, en Feresiete, en Jebusiete in die berg, en die Hewiete, en die onder die Hermon in die land van Massima. En hulle het uitgegaan, hulle en hul konings saam met hulle, net soos die sand van die see in menigte, en perde en strydwaens baie groot in getal. En al die konings het saamgekom en hulle het op dieselfde plek gearriveer, en hulle het kamp opgeslaan by die waters van Maron om oorlog te voer teen Israel. En die Here het vir Josua gesê: Moenie vir hulle vrees nie, want môre om hierdie tyd sal Ek hulle verslaan voor Israel oorlewer. Hulle perde sal jy verlamstring, en hulle strydwaens sal jy met vuur verbrand. En Josua het gekom en al die krygsmanne skielik by die water van Maron op hulle af, en hulle het in die bergland op hulle neergeval. En die Here het hulle onderworpe aan Israel afgelewer, en hulle slaande het agtervolg tot by groot Sidon, en tot by Maseron, en tot by die vlaktes van Massoch in die ooste, en hulle het hulle afgekap tot daar nie van hulle n oorlewende gelaat is nie. En Josua het aan hulle gedoen soos die Here hom beveel het: hulle perde het hy verknip en hulle strydwaens het hy met vuur verbrand. En Josua het in daardie tyd teruggedraai, en hy het Hasor gegryp, en die koning

daarvan, maar Hasor was voorheen heersend oor al hierdie koninkryke. En hulle het elke asemhalende ding daarin met die swaard gedood, en hulle het alles vernietig, en geen asemhalende ding was daarin oorgelaat nie, en Hasor het hulle met vuur verbrand. En al die stede van die koninkryke, en hulle konings het Josua geneem, en het hulle gedood met die mond van die swaard; en hulle het hulle totaal vernietig, op die manier wat Moses die dienaar van die Here beveel het. Maar al die versterkte stede het Israel nie verbrand nie; behalwe Hasor alleen het Israel verbrand, en al die buit daarvan het die seuns van Israel vir hulleself geplunder; maar almal van hulle het hulle totaal vernietig met die mond van die swaard, totdat hy hulle vernietig het; hulle het niks wat asemhaal van hulle oorgelaat nie. Op die manier wat die Here aan Moses sy seun beveel het, en Moses het net so aan Josua beveel; en so het Josua gedoen, hy het niks oortree van alles wat Moses hom beveel het nie. En Josua het al die bergagtige land geneem, en al die land Negev, en al die land Gosen, en die laagland, en die een na die weste, en die berg Israel, en die lae dele by die berg van berg Halak af, en wat opstyg na Seir, en tot by Baälgad, en die vlaktes van die Libanon onder die berg Hermon; en al hulle konings het hy geneem, en gedood, en doodgemaak. En Josua het vir baie dae oorlog gevoer teen hierdie konings. En daar was nie n stad wat Israel nie geneem het nie; alles het hulle in oorlog geneem. Dat dit deur die Here gebeur het om hulle hart te versterk om in oorlog teen Israel te ontmoet, sodat hulle vernietig mag word, sodat aan hulle geen genade gegee mag word nie, maar sodat hulle vernietig mag word, op die wyse wat die Here tot Moses

gesê het. En Josua het in daardie tyd gekom, en hy het die Anakim uit die bergland vernietig, uit Hebron, en uit Dabir, en uit Anaboth, en uit die hele Juda met hulle stede, en Josua het hulle vernietig. Niemand van die Anakim is oorgelaat by die seuns van Israel nie, behalwe in Gaza, en in Gath, en in Asdod is hulle oorgelaat. En Josua het al die land geneem, soos die Here aan Moses beveel het, en Josua het hulle as n erfenis aan Israel gegee volgens die verdeling van hulle stamme, en die land het gerus van oorlog.

12

En hierdie is die konings van die aarde wat die seuns van Israel gedood het, en hulle het hul land oorkant die Jordaan aan die oostekant geërf, van die vallei Arnon tot by die berg Hermon, en die hele land Araba aan die oostekant. Sihon, die koning van die Amoriete, wat in Hesbon gewoon het en geheers het vanaf Arnon, wat in die vallei lê by n deel van die vallei, en die helfte van Gilead tot by Jabbok, die grense van die seuns van Ammon. En die Arabah tot by die see van Chinnereth aan die oostekant, en tot by die see van die Arabah, die Soutsee, aan die oostekant, die weg volgens Beth-jeshimoth, van Teman wat by Asedoth-Phasga lê. En Og, koning van Basan, was oorgebly van die reuse, hy wat gewoon het in Astarot en in Edrei, heersend vanaf berg Hermon en vanaf Salka, en die hele Basan tot by die grense van die Gesuriete, en die Maägatiete, en die helfte van Gilead, die grense van Sihon, koning van Hesbon. Moses die seun van die

Here en die seuns van Israel het hulle verslaan, en Moses het dit as n erfenis gegee aan Ruben en Gad en aan die helfte van die stam van Manasse. En hierdie die konings van die Amoriete, wat Josua en die seuns van Israel doodgemaak het in die oorkant van die Jordaan by die see Baäl-Gad in die vlakte van die Libanon, en tot by die berg Halak wat opgaan na Seïr; en Josua het dit gegee aan die stamme van Israel om te erf volgens hulle lot, in die berg, en in die vlakte, en in Araba, en in Asdot, en in die wildernis, en Negev; die Hetiet, en die Amoriet, en die Kanaäniet, en die Feresiet, en die Hewiet, en die Jebusiet. Die koning van Jerigo, en die koning van Ai, wat naby Bethel is, koning van Jerusalem, koning van Hebron, koning van Jarmuth, koning van Lagis, koning van Elam, koning van Geser, koning van Debir, koning van Geder, koning van Horma, koning van Ader, koning van Libna, koning van Adullam, koning van Elath, koning van Tappua, koning van Hefer, koning van Afek van Saron, koning van Asom, koning van Simron, koning van Madon, koning van Agsaf, koning van Kades, koning van Jokneam, koning van Dor, koning van Jokneam van Karmel, koning van Adullam van Fenneador, koning van Gai van Galilea, koning van Tirsa; al hierdie konings nege-en-twintig.

13

En Josua was ouer, gevorderd in die dae, en die Here het vir Josua gesê: Jy het gevorderd in die dae, en die land wat oorbly is veel vir n erfenis. En hierdie is die land wat oorgebly het; die

grense van die Filistyne, die Gesuriete, en die Kanaäniete, van die onbewoonde wat voor Egipte lê tot die grense van Ekron aan die linkerkant van die Kanaäniete, word gereken tot die vyf satrapieë van die Filistyne, die Gasiete, en die Asdodiete, en die Askeloniete, en die Gittiete, en die Ekroniete, en die Awwiete, van Teman en al die land van Kanaän teenoor Gasa, en die Sidoniërs tot Afek, tot die grense van die Amoriete, en al die land van Galiath van die Filistyne, en al die Libanon van die ooste van die son van Gilgal onder die berg Hermon tot die ingang van Hamat, almal wat woon in die bergland van die Libanon tot Maseref-Memfomaim. Al die Sidoniërs, ek sal hulle volkome vernietig van die aangesig van Israel; maar verdeel dit in erfdeel aan Israel, op die manier wat ek jou beveel het. En nou verdeel hierdie land as n erfenis aan die nege stamme, en aan die helfte van die stam van Manasse. Van die Jordaan tot by die groot see na die weste van die son sal jy dit gee; die groot see sal die grens wees. Aan die twee stamme, en aan die helfte stam van Manasse, aan Ruben, en aan Gad het Moses gegee in die oorkant van die Jordaan; volgens die ooste van die son het Moses die seun van die Here aan hom gegee, van Aroer, wat is op die rand van die stroom Arnon, en die stad wat in die middel van die ravyn is, en al die Misor van Medeba; Al die stede van Sihon koning van die Amoriete, wat geregeer het in Hesbon tot by die grense van die seuns van Ammon; En die Gilead, en die grense van Gesur, en die Maägatiete, die hele berg Hermon, en die hele Basan tot by Salega; Die hele koninkryk van Og in die Basan, wat geregeer het in Astarot en in Edrei; hierdie een was oorgebly van die reuse, en Moses het hom getref, en hom totaal vernietig. En die seuns

van Israel het nie die Gesiriete, en die Machatiete, en die Kanaäniete volkome vernietig nie, en die koning van Gesir en die Machatiet het onder die seuns van Israel gewoon tot vandag toe. Behalwe aan die stam Levi is nie n erfenis gegee nie; die Here die God van Israel, hierdie is hulle erfenis, soos die Here aan hulle gesê het. En hierdie is die verdeling wat Moses aan die seuns van Israel verdeel het in Araboth Moab, aan die oorkant van die Jordaan, teenoor Jerigo. En Moses het aan die stam Ruben gegee volgens hulle klans. En hulle grense het geword van Aroer, wat is teenoor die gesig van die kloof van Arnon, en die stad wat in die kloof Arnon is, en al die Misor, tot Hesbon, en al die stede wat in die Misor is, en Dibon, en Baimon Baäl, en huis van Meelboth, en Basan, en Bakedmoth, en Maiphaad, en Karithaim, en Sebama, en Serada, en Sion in die berg Enab, en Bethpheor, en Asedoth Phasga, en Baitthaseinoth, en al die stede van die Misor, en al die koninkryk van Sihon koning van die Amoriete, wat Moses hom en die leiers van Midian getref het, en Evi, en Robek, en Sur, en Ur, en Robe heerser buit Sion, en die wat Sion bewoon. En hulle het Bileam, die seun van Beor, die siener, in die geveg gedood. Dit het gebeur dat die grense van Ruben, Jordaan die grens, hierdie die erfenis van die seuns van Ruben volgens hulle klans was, hulle stede en hulle plase. Moses het aan die seuns van Gad gegee volgens hulle klans. En dit het gebeur dat hulle grense Jaser was, al die stede van Gilead, en die helfte van die land van die seuns van Ammon tot by Araba, wat is teenoor Arad. En van Heshbon tot Araboth volgens die Mizpah, en Botanim, en Maan tot die grense van Dibon, en Enadom en Othargai en Bainthanabra en Succoth en Shaphan

en die oorblywende koninkryk van Sihon koning van Heshbon; en die Jordaan sal die grens wees tot by die deel van die see Chinnereth oorkant die Jordaan van die ooste. Hierdie is die erfenis van die seuns van Gad volgens hulle klans en volgens hulle stede. Volgens hulle klans sal hulle die nek draai voor hulle vyande, omdat dit volgens hulle klans gebeur het, die stede van hulle en die plase van hulle. En Moses het aan die helfte van die stam van Manasse gegee volgens hulle klanne. En dit het gebeur dat hulle grense van Maan af was, en die hele koninkryk Basan, en die hele koninkryk van Og, koning van Basan, en al die dorpe van Jair wat in Basan is, sestig stede. En die helfte van Gilead, en in Ashtaroth, en in Edrei, die stede van die koninkryk van Og in Basan, aan die seuns van Machir, seuns van Manasse, en aan die helfte van die seuns van Machir, seuns van Manasse, volgens hulle klans. Hierdie is dié wat Moses as erfenis gegee het anderkant die Jordan in Araboth-Moab, anderkant die Jordan van Jerigo af, van die ooste.

14

En hierdie is dié wat die erfenis aan die seuns van Israel in die land Kanaän verdeel het, aan wie Eleazar die priester, en Josua die seun van Nun, en die heersers van die families van die stamme van die seuns van Israel as erfenis verdeel het. Volgens lote het hulle geërf, watter wyse die Here deur die hand van Josua beveel het aan die nege stamme, en aan die helfte stam van oorkant die Jordaan. En aan die Leviete het hy nie n erfdeel

onder hulle gegee nie, omdat die seuns van Josef twee stamme was, Manasse en Efraim; en daar is nie n deel in die land aan die Leviete gegee nie, maar stede om in te woon, en hulle weivelde vir die vee, en hulle vee. Op die manier wat die Here aan Moses beveel het, so het die seuns van Israel gedoen, en hulle het die land verdeel. En die seuns van Juda het na Josua genader in Gilgal, en Kaleb, die seun van Jefunne, die Kenissiet, het na hom gesê: Jy weet die woord wat die Here tot Moses, die man van God, gespreek het oor my en jou in Kades-Barnea. Want veertig jaar oud was ek toe Moses, die seun van God, my van Kades-Barnea gestuur het om die land uit te speur, en ek het hom geantwoord met n woord volgens sy verstand. Die broers my wat met my opgegaan het, het die hart van die volk verander, maar ek was volkome vasbeslote om die Here my God te volg. En Moses het op daardie dag gesweer en gesê: Die land waarop jy getrap het, sal aan jou in erfenis wees en aan jou kinders tot in ewigheid, omdat jy toegewyd was om die Here ons God te volg. En nou het die Here my onderhou soos wat Hy gesê het; dit is die vyf-en-veertigste jaar, van toe af die Here hierdie woord tot Moses gespreek het; en Israel het in die woestyn gegaan; en nou kyk ek is vandag vyf-en-tagtig jaar oud; Nog is ek vandag sterk, soos toe Moses my gestuur het, net so is ek sterk nou om uit te gaan en in te gaan na die oorlog. En nou vra ek jou hierdie berg, soos die Here op daardie dag gesê het, dat jy hierdie woord op daardie dag gehoor het, maar nou is die Anakim daar, versterkte en groot stede, as die Here dus met my is, sal ek hulle uitroei, soos die Here aan my gesê het. En Josua het hom geseën, en Hebron aan Kaleb, die seun van Jefunne, die seun van Kenas, as

erfenis gegee. Daarom het Hebron aan Caleb, die seun van Jefunne die Kenissiet, as erfenis toegeval tot vandag toe, omdat hy die bevel van die Here, die God van Israel, gevolg het. Die naam van Hebron was voorheen stad Argob, moederstad van die Anakim, en die land het opgehou van oorlog.

15

En dit het gebeur dat die grense van die stam Juda volgens hulle klanne van die grense van Idumea, van die wildernis Sin tot by Kades, na die Suide was. En hulle grense was van die Suide tot by die deel van die soutsee, van die rant wat na die Suide lei. En dit gaan deur teenoor die opgang van Akrabbim; en dit gaan rondom Sena, en dit gaan op van die Suide na Kades-Barnea; en dit gaan uit Asoron, en dit gaan op na Sarada; en dit gaan uit die weste van Kades, en dit gaan uit na Selmonan, en dit strek uit tot by die ravyn van Egipte; en sy uitgang van die grense sal wees by die see; dit is hulle grense van die Suide. En die grense aan die oostekant, die hele Soutsee tot by die Jordaan. En die grense van hulle van die Noorde, en van die rant van die see en van die deel van die Jordaan. Dit klim op die grense op Beth Haglaam; en dit gaan verby vanaf die Noorde op Beth Arabah, en die grense gaan op op die klip van Bohan, seun van Ruben; En die grense gaan op op die vierde van die ravyn Achor, en dit daal af op Gilgal, wat is teenoor die opgang van Adummim, wat is volgens die Suide by die ravyn, en dit strek uit op die water van die fontein van die son; en sy uitgang sal wees fontein Rogel; En

die grense gaan op in ravyn Hinnom, op die rug van die Jebusiet vanaf die Suide; dit is Jerusalem; en die grense strek uit op die kruin van die berg, wat is volgens die gesig van ravyn Hinnom na die see, wat is vanaf die deel van die land van Refaim op die noorde; En die grens strek uit vanaf die kruin van die berg op die fontein van water Naftho, en dit strek uit in die berg Efron; en dit sal die grens lei in Baäl; dit is die stad Jarim. En die grens sal rondom gaan van Baäl na die see, en sal deurgaan na die berg Assar op die rug van die stad Jarin van die Noorde; dit is Chaslon; en sal afgaan na die stad van die son, en sal deurgaan na die Suide. En die grens gaan uit volgens die rug van Ekron na die noorde, en die grense sal uitgaan na Sokkoth, en die grense sal deurgaan na die Suide, en sal uitgaan na Lebna, en die uitgang van die grense sal wees by die see. En hulle grense van die see, die groot see sal die grens wees. Hierdie is die grense van die seuns van Juda rondom, volgens hulle stamme. En aan Caleb, die seun van Jefonne, het hy n deel gegee in die midde van die seuns van Juda deur bevel van God, en Josua het aan hom die stad Arbok gegee, die hoofstad van Enak – dit is Hebron. En Kaleb, die seun van Jefunne, het van daar die drie seuns van Enak vernietig: Sesai en Talmai en Ahiman. En Kaleb het van daar opgegaan na die inwoners van Debir, maar die naam van Debir was vroeër Stad van Geskrifte. En Kaleb het gesê: Wie die Stad van die Geskrifte sal neem en verower en dit in besit neem, aan hom sal ek my dogter Agsa tot vrou gee. En Gotoniel, seun van Kenez, broer van Kaleb, het dit geneem, en hy het aan hom sy dogter Ascha as vrou gegee. En dit het gebeur toe sy uitgaan, en sy het hom beraadslaag en gesê: Ek sal my vader om n veld

vra, en sy het van die donkie afgeroep, en Kaleb het vir haar gesê: Wat is met jou? En sy het vir hom gesê, gee vir my n seën, omdat jy my in die Negeb-land gegee het, gee vir my die Bothanis, en hy het aan haar die boonste Gonathlah en die onderste Gonathlah gegee. Hierdie is die erfenis van die stam van die seuns van Juda. Hulle stede het geword stede na die stam van die seuns van Juda op die grense van Edom op die woestyn, en Baiseleël, en Ara, en Asor, en Ikam, en Regma, en Arouël, en Kades, en Asorionain, en Mainam, en Balmainan, en hulle dorpe, en die stede Aseron, hierdie Asor, en Sen, en Salmaa, en Molada, en Seri, en Baifalat, en Cholaseola, en Bersabee; en hulle dorpe, en hulle plase, Bala, en Bakok, en Asom, en Elboudad, en Baithël, en Herma, en Sekelak, en Macharim, en Sethennak, en Labos, en Sale, en Eromoth; nege-en-twintig stede, en hulle dorpe. In die laagvlakte: Astaol, en Raa, en Assa. En Ramen, en Tano, en Iluthoth, en Maiani, en Iermouth, en Adullam, en Membra, en Saocho, en Iazeka, en Sakarim, en Gadera, en die plase daarvan; veertien stede, en hulle dorpe. Senna, en Adasan, en Magadalgad, en Dalad, en Mizpa, en Iachareel, en Basedoth, en Ideadalea, en Chabra, en Maches, en Maachos, en Geddor, en Bagadiel, en Noman, en Machedan; sestien stede, en hulle dorpe; Lebna, en Ithak, en Anoch, en Jana, en Nasib, en Keilam, en Akiezi, en Kezib, en Bathesar, en Ailom; tien stede, en hulle dorpe; Ekron, en sy dorpe, en hulle plase, van Ekron Gemna; en almal soveel as wat naby Ashdod is; en hulle dorpe, Asiedoth, en sy dorpe, en sy plase; Gaza, en sy dorpe, en sy plase tot by die stroom van Egipte, en die groot see verdeel. En in die bergagtige streek

Samir, en Jeter, en Soga, en Renna, en stad van Skrifte, dit is Dabir, en Anon, en Es, en Man, en Aisam, en Gosom, en Chalou, en Channa, en Gelom; stede elf, en die dorpe van hulle; Airem, en Remna, en Soma, en Jemain, en Baithachou, en Phakoua, en Euma, en stad Arbok, dit is Hebron, en Soraith; stede nege, en die plase van hulle; Maor, en Karmel, en Ozib, en Itan, en Jariel, en Arikam, en Zakanaim, en Gibea, en Thamnatha; stede nege, en die dorpe van hulle; Ailoua, en Bethsur, en Geddon, en Magaroth, en Baithanam, en Thekoum; stede ses, en die dorpe van hulle; Kariathbaal, dit is die stad Jarim, en Sotheba; stede twee, en die plase van hulle; en Baddargeis, en Tharabaam, en Ainon, en Aiochioza, en Naphlazon, en die stede van Sadon, en Arkades; stede sewe, en die dorpe van hulle. En die Jebusiet het in Jerusalem gewoon, en die seuns van Juda kon hulle nie vernietig nie, en die Jebusiete het in Jerusalem gewoon tot vandag toe.

16

En dit het gebeur dat die grense van die seuns van Josef van die Jordaan by Jerigo vanaf die ooste was, en dit sal opgaan van Jerigo in die bergland, die wildernis, na Betel-Lusa. En sal uitgaan na Bethel, en sal verbygaan oor die grense van Ahatarthi. En dit sal deurgaan na die see by die grense van Aptalim tot by die grense van Bet-horon die onderste, en die uitgang daarvan sal wees by die see. En die seuns van Josef, Efraim en Manasse, het geërf. En dit het gebeur dat die grense

van die seuns van Efraim volgens hulle clans was, en die grense van hulle erfenis was van die ooste Ataroth en Eroch tot by Bo-Bet-horon en Gasara. En die grense sal kom by die see na Ikasmon van die Noorde Warm; dit sal omgaan na die ooste na Tenasa, en Selles, en dit sal verbygaan van die ooste na Ianoka, en na Mago, en Atarot, en hulle dorpe; en dit sal kom by Jerigo, en dit sal uitgaan by die Jordaan. En van Graf sal die grense na die see gaan, na Chelkana, en hulle uitgang sal by die see wees; hierdie is die erfenis van die stam Efraim volgens hulle klanne. En die stede wat afgesonder is aan die seuns van Efraim tussen die erfenis van die seuns van Manasse, al die stede en hulle dorpe. En Efraim het nie die Kanaäniet wat in Geser gewoon het, vernietig nie, en die Kanaäniet het in Efraim gewoon tot hierdie dag, totdat Farao, koning van Egipte, opgegaan het en dit geneem het en dit met vuur verbrand het, en die Kanaäniete en die Feresiete en die inwoners van Geser deursteek het, en Farao het dit as n bruidskat aan sy dogter gegee.

17

En dit het gebeur dat die grense van die stam van die seuns van Manasse, omdat hierdie die eersgeborene vir Josef was, vir Magir die eersgeborene van Manasse, vader van Gilead - want hy was n krygsman - in Gilead en in Basan was. En dit het gebeur aan die oorblywende seuns van Manasse volgens hulle klans: aan die seuns van Iezi, en aan die seuns van Kelez, en aan die seuns van Ieziël, en aan die seuns van Sugem, en aan die

seuns van Sumarim, en aan die seuns van Ofer; hierdie was die manlike volgens hulle klans. En vir Salpaad, die seun van Hepher, was daar nie seuns nie, maar dogters, en hierdie is die name van die dogters van Salpaad: Maala, en Noua, en Hogla, en Milka, en Tirsa. En hulle het voor Eleazar die priester gestaan, en voor Josua, en voor die heersers, en gesê: Die God het deur die hand van Moses beveel om aan ons n erfenis te gee in die midde van ons broers, en aan hulle is deur bevel van die Here n lot gegee onder die broers van hulle vader. En die toewysinglyn van hulle het geval van Anassa, en die vlakte Labek van die land Gilead, wat oorkant die Jordaan is; Omdat die dogters van die seuns van Manasse n erfdeel geërf het in die midde van hulle broers; maar die land Gilead het aan die oorblywende seuns van Manasse geword. En dit het gebeur dat die grense van die seuns van Manasse by Delehanath was, wat teenoor die seuns van Anath is, en dit gaan op die grense na Jamin en Jassib tot by die bron van Taphthoth. Aan Manasse sal dit behoort, en Tafet op die grense van Manasse sal aan die seuns van Efraim behoort. En dit sal afdaal, die grense na die ravyn Karana, na die suide volgens die ravyn Jariel; terpentynboom vir Efraim tussen die stad van Manasse; en die grense van Manasse na die noorde tot by die stroom; en sy uitgang sal die see wees vanaf die suide vir Efraim, en na die noorde vir Manasse; en die see sal grense vir hulle wees; en by Aser sal hulle aansluit na die noorde, en by Issaskar vanaf die ooste. En Manasse sal in Issakar en in Aser hê: Baitan en hulle dorpe, en die inwoners van Dor en sy dorpe, en die inwoners van Megiddo en sy dorpe, en die derde van Mafeta en sy dorpe. En die seuns van Manasse was nie in staat

om hierdie stede te vernietig nie, en die Kanaäniete het begin om in hierdie land te woon. En dit het gebeur dat toe die seuns van Israel sterk geword het, hulle die Kanaäniete onderdane gemaak het, maar hulle het hulle nie volkome vernietig nie. Die seuns van Josef het teen Josua gepraat en gesê: Hoekom het jy vir ons net een lot en een afgemete deel gegee? Ek is n groot volk, en God het my geseën. En Josua het vir hulle gesê: As jy n groot volk is, gaan op in die woud en maak dit skoon vir jouself as die berg van Efraim jou te beperk is. En hulle het gesê: Die berg van Efraim behaag ons nie, en die Kanaäniete wat daarin woon in Bet-Sean en in sy dorpe, in die vallei van Jisreël, het uitgesoekte perde en yster. En Josua het aan die seuns van Josef gesê, as jy n groot volk is en groot krag het, sal jy nie een erfdeel hê nie; want die woud sal vir jou wees, omdat dit n woud is en jy sal dit uitkap, en dit sal vir jou wees; en wanneer jy die Kanaäniet heeltemal vernietig, omdat uitgesoekte perde aan hom behoort; want jy is sterker as hom.

18

En die hele vergadering van die seuns van Israel het in Silo vergader, en hulle het daar die tent van die getuienis opgeslaan, en die land was deur hulle onderwerp. En die seuns van Israel wat nie geërf het nie, sewe stamme, is oorgelaat. En Josua het aan die seuns van Israel gesê: Hoe lank sal julle verslap om die land te erf wat die Here ons God gegee het? Gee uit julle drie manne uit elke stam, en laat hulle opstaan en deur die land

gaan, en laat hulle dit voor my beskryf, soos dit nodig sal wees om dit te verdeel. En hulle het na hom toe deurgeloop; en hy het dit in sewe porsies vir hulle verdeel; Juda sal vir hulle grens wees vanaf die Suide, en die seuns van Josef sal vir hulle grens wees vanaf die Noorde. Julle moet maar die land in sewe porsies verdeel, en dit hierheen na my bring, en ek sal vir julle die lot voor die Here ons God uitbring. Nie, want daar is nie n portie vir die seuns van Levi onder julle nie; want die priesterskap van die Here is sy portie; en Gad en Ruben en die helfte van die stam van Manasse het hulle erfdeel ontvang oorkant die Jordaan in die ooste, wat Moses die dienaar van die Here aan hulle gegee het. En die manne het opgestaan en weggegaan, en Josua het die manne wat gegaan het om die land op te neem beveel en gesê: Gaan en neem die land op, en kom na my toe, en hier sal ek vir julle n lot voor die Here in Silo uitbring. En hulle het gegaan en die land deurgetrek, en hulle het dit gesien en dit volgens stede in sewe porsies in n boek geskryf, en hulle het dit na Josua gebring. En Josua het die lot vir hulle gewerp in Silo voor die Here. En die lot van die stam Benjamin het eerste uitgegaan volgens hulle klane, en die grense van hulle lot het uitgegaan tussen die seuns van Juda en tussen die seuns van Josef. En dit het gebeur dat hulle grense van die Noorde was: van die Jordaan sal die grense opgaan agter Jerigo van die Noorde, en sal opgaan op die berg na die see toe, en sy uitgang sal Mabdaritis Bethon wees. En die grens sal daarvandaan deurgaan na Luz, op die rug van Luz vanaf die suide daarvan – dit is Bethel – en die grens sal afgaan na Matarot-Orech, op die bergland wat suid van die laer Beth-horon lê. En die grens sal deurloop en sal verbygaan by die

deel wat uitkyk na die see vanaf die Suide, vanaf die berg voor Bet-Horon Suid, en sy uitgang sal wees by Kirjat-Baäl, dit is Kirjat-Jearim, n stad van die seuns van Juda; dit is die deel na die see toe. En die deel na die Suide van Kariath Baal, en die grense sal deurgaan in Gasin, by die waterbron van Naphto. En dit sal afdaal die grense op n deel, dit is volgens die gesig van die vallei van Sonnam, wat is van die deel van Emek Refaim van die Noorde, en dit sal afdaal Gehenna op die rug van Jebus van die Suide; dit sal afdaal op die fontein van Rogel; En dit sal deurgaan op die fontein van Bet-Semes; en dit sal verbygaan op Galilot, wat is oorkant na die opgang van Adummim; en dit sal afdaal op die klip van Boan seuns van Ruben; en dit sal deurgaan volgens die rug van Bet-Araba van die Noorde, en dit sal afdaal op die grense op die rug van die see van die Noorde. En die uitgang van die grense sal wees op die rug van die Soutsee in die noorde na die deel van die Jordaan vanaf die suide, hierdie is die grense vanaf die suide. En die Jordan sal die grens vorm van die oostekant, hierdie is die erfenis van die seuns van Benjamin, met sy grense rondom volgens hulle klans. En die stede van die seuns van Benjamin volgens hulle stamme was Jerigo, en Betegaio, en Amekasis, en Baithabara, en Sara, en Besana, en Aiein, en Fara, en Efratha, en Karafa, en Kefira, en Moni, en Gibea, twaalf stede; en hulle dorpe, Gibeon, en Rama, en Beerota, en Massema, en Miron, en Amoke, en Fira, en Kafan, en Nakan, en Zelekan, en Tareela, en Jebus; dit is Jerusalem; en Gabaot, Jarim, dertien stede, en hulle dorpe; dit is die erfdeel van die seuns van Benjamin volgens hulle stamme.

19

En die tweede lot het uitgegaan vir die seuns van Simeon, en hulle erfenis het gekom tussen die lotte van die seuns van Juda. En dit het gebeur hulle lot was Berseba, en Samaa, en Kaladam, en Arsolá, en Bola, en Jason, en Ertoula, en Boula, en Horma, en Sikelak, en Bet-Makhereb, en Sarsousin, en Batharot, en hulle velde; dertien stede, en hulle dorpe. Eremmon, en Thalcha, en Jether, en Asan; vier stede en die dorpe van hulle rondom die stede van hulle tot by Balek, gaande na Bameth volgens die Suidwes; hierdie is die erfdeel van die stam van die seuns van Simeon volgens hulle klans. Van die lot van Juda was die erfenis van die stam van die seuns van Simeon, omdat die deel van die seuns van Juda groter as hulle s'n was, en die seuns van Simeon het geërf in die midde van hulle lot. En die derde lot het uitgegaan vir Sebulun volgens hulle stamme; die grense van hulle erfenis sal wees, Esedekgola hulle grense, die see en Magelda, en dit sal aansluit by Betaraba na die ravyn wat teenoor Jekman is. En dit keer terug van Seddouk uit die oostelike rigting van Beth-shemesh na die grense van Chaseloth-aith, en sal deurgaan na Dabiroth, en sal opgaan na Phanggai. En van daar sal hy rondomgaan vanaf die oostekant na Gebere, na die stad Katasem, en sal deurgaan na Remmona Matharaoza. En dit sal die grense omgaan na die Noorde na Amoth, en die uitgang daarvan sal wees by Gaiphael, en Katanath, en Nabaal, en Simron, en Jerigo, en Baithman. Hierdie is die erfenis van die stam van die seuns van Zebulun volgens hulle klans, die stede

en hulle dorpe. En aan Issaskar het die vierde lot uitgegaan. En die grense van hulle was Jazel, en Chesaloth, en Sunam, en Agis, en Siona, en Reeroth, en Anachereth, en Dabiron, en Kison, en Rebes, en Remmas, en Jeon, en Tomman, en Aimarek, en Bersafes. En die grense sal aansluit by Gathbor, en by Salim volgens die see, en Beth-shemesh, en die uitgang van die grense sal die Jordaan wees. Hierdie is die erfenis van die stam van die seuns van Issakar volgens hulle klans, die stede en hulle dorpe. En die vyfde lot het uitgegaan vir Aser volgens hulle klanne. En die grense van hulle het geword Exeleketh, en Aleph, en Baithok, en Keaph, en Elimelech, en Ammiel, en Maasa; en dit sal aansluit by Karmel volgens die see, en by Sion, en Labanath. En dit sal terugdraai van die ooste van die son en Beth Egeneth, en dit sal aansluit by Zebulun en Ekgai, en Phthael volgens die Noorde, en dit sal ingaan in die grense van Saphthaibethme, en Inael, en dit sal deurgaan na Chobamasomel, en Elbon, en Rahab, en Ememaon, en Kanthan tot by Sidon die grote. En die grense sal terugdraai na Rama, en tot by die fontein van Masphassat, en van die Tiriërs; en die grense sal terugdraai op Iasiph, en die uitgang daarvan sal die see wees, en Apoleb, en Egosob, en Argob, en Afek, en Raau. Hierdie is die erfenis van die stam van die seuns van Aser volgens hulle klans, die stede en hulle dorpe. En aan Naphtali het die sesde lot uitgegaan. En dit het gebeur dat hulle grense Moolam, en Mola, en Besemiin, en Arme, en Nabok, en Iephthamai was, tot by Dodam, en sy deurtogte was die Jordaan. En die grens sal terugdraai na die see by Aththabor, en sal daarvandaan deurgaan na Iakana, en sal aansluit by Zebulun vanaf die Suide, en Aser sal aansluit by die see, en die

Jordaan vanaf die ooste van die son. En die versterkte stede van die Tiriërs: Tirus, en Omathadaketh, en Kenereth, en Armaith, en Arael, en Hasor, en Kades, en Assari, en fontein Asor, en Keroe, en Megalaarim, en Baiththame, en Thessamys. Hierdie is die erfenis van die stam van die seuns van Naftali. En vir Dan het die sewende lot uitgegaan. En hulle grense het geword Sarath, en Asa, en stede Sammaus, en Salamin, en Ammon, en Silatha, en Elon, en Thamnatha, en Ekron, en Alkatha, en Begethon, en Gebeelan, en Azor, en Banaibakat, en Gethremmon, en van die see Hierakon n grens naby Joppa. Hierdie is die erfenis van die stam van die seuns van Dan volgens hulle distrikte, hulle stede en hulle dorpe. En die seuns van Dan het gegaan en hulle het oorlog gemaak teen Lagis, en hulle het dit verower, en hulle het dit getref met die mond van die swaard; en hulle het dit bewoon en hulle het die naam daarvan Lasendan genoem. En hulle het gegaan om die land in besit te neem volgens hulle grens; en die seuns van Israel het n erfdeel aan Josua die seun van Nun onder hulle gegee deur bevel van God, en hulle het aan hom die stad gegee wat hy versoek het, Timnath Serah, wat in die berg van Efraim is; en hy het die stad gebou, en hy het daarin gewoon. Hierdie is die verdelings wat Eleazar die priester, en Josua die seun van Nun, en die leiers van die families in die stamme van Israel volgens lote in Silo voor die Here by die deure van die tent van die getuienis as n erfenis toegewys het, en hulle het gegaan om die land in besit te neem.

20

En die Here het met Josua gepraat en gesê, praat met die seuns van Israel en sê, gee die stede van die vlugplekke, wat ek na julle deur Moses gesê het. n Skuilplek vir die moordenaar wat n siel onopsetlik getref het, en die stede sal vir julle skuilplekke wees, en die moordenaar sal nie deur die bloedwreker sterwe nie, totdat hy voor die vergadering tot oordeel staan. En hy het Kades in Galilea in die berg van Neftali afgesonder, en Sigem in die berg van Efraim, en die stad Arbok, dit is Hebron, in die berg van Juda. En oorkant die Jordaan het hy Bosor in die wildernis in die vlakte van die stam Ruben gegee, en Aremot in Gilead uit die stam Gad, en Gaulon in Basan uit die stam Manasse. Hierdie is die stede wat aangewys is vir die seuns van Israel en vir die vreemdeling wat by hulle verblyf, om daarheen te vlug vir elkeen wat n siel onopsetlik slaan, sodat hy nie sterf deur die hand van die bloedwreker nie, totdat hy voor die vergadering vir oordeel staan.

21

En die hoofpatriarge van die seuns van Levi het genader na Eleazar die priester, en Josua die seun van Nun, en na die hoofleiers van die vaders van die stamme van Israel. En hulle het tot hulle gesê in Silo in die land Kanaän en gesê: Die Here het deur die hand van Moses beveel om aan ons stede te gee om in te woon, en die weivelde vir ons vee. En die seuns van Israel het

aan die Leviete gegee, in die toewysing deur bevel van die Here, die stede en hulle weilande. En die lot het uitgegaan aan die volk van Kaäth, en dit het gebeur dat aan die seuns van Aäron, die priesters onder die Leviete, van die stam van Juda en van die stam van Simeon en van die stam van Benjamin, by lot dertien stede gegee is. En aan die seuns van Kahat wat oorgebly het uit die stam van Efraim en uit die stam van Dan en van die helfte van die stam van Manasse, by lot, tien stede. En aan die seuns van Gerson van die stam Issakar en van die stam Aser en van die stam Naftali en van die halwe stam Manasse in Basan, dertien stede. En aan die seuns van Merari volgens hulle klans, van die stam Ruben en van die stam Gad en van die stam Sebulun, deur die lot, twaalf stede. En die seuns van Israel het aan die Leviete die stede en hulle weilande gegee, op die wyse wat die Here aan Moses beveel het, deur lot. En die stam van die seuns van Juda en die stam van die seuns van Simeon en van die stam van die seuns van Benjamin het hierdie stede gegee; en hulle is genoem aan die seuns van Aäron van die volk van die Kahat van die seuns van Levi, omdat aan hulle die lot gekom het. En hy het aan hulle gegee die Kiriat Arba, moederstad van die Anak; dit is Hebron in die berg van Juda; maar die weivelde rondom dit, en die lande van die stad, en die dorpe daarvan het Josua gegee aan die seuns van Kaleb, seun van Jefunne, in besitting. En aan die seuns van Aäron het hy gegee die stad van toevlug vir die doodslaner, Hebron, en die weivelde wat saam met dit is; en Libna, en die weivelde wat by dit is; En Ajalon, en die weivelde daarvan; en Jattir, en die weivelde daarvan; En Gat, en die weivelde daarvan; en Debir, en die weivelde daarvan; En

Asa, en die weivelde daarvan; en Jutta, en die weivelde daarvan; en Bet-Semes, en die weivelde daarvan; nege stede van hierdie twee stamme. En van die stam Benjamin, Gibeon en die afgesonderde lande daarvan; en Geba en die afgesonderde lande daarvan; en Anatot en die afgesonderde lande daarvan; en Gamala en die afgesonderde lande daarvan; vier stede. Alle die stede van die seuns van Aäron, die priesters, was dertien. En aan die oorblywende seuns van Kahat, die Leviete, van die seuns van Kahat, en die stad van hulle priesters het gekom van die stam Efraim; en hulle het aan hulle gegee die vlugstad vir die moordenaar, naamlik Sigem, en die weivelde daarvan; en Gasara en sy weivelde; En Bet-Horon en sy weivelde; vier stede. En van die stam van Dan, Elteké en sy weivelde; en Gibbeton en sy weivelde; en Ajalon en sy weivelde; en Gat-Rimmon en sy weivelde; vier stede. En van die halwe stam van Manasse: Taänak en sy weivelde, en Jebata en sy weivelde – twee stede. Alle tien stede, en die wat daarby afgesonder is, aan die volke van die seuns van Kaäth wat oorgebly het. En aan die seuns van Gedson, die Leviete, uit die helfte van die stam van Manasse, die stede wat afgesonder is vir die wat gemoord het: Gaulon in Basanitis en die grond wat daaraan afgesonder is, en Bosoran en die grond wat daaraan afgesonder is – twee stede. En uit die stam Issaskar, Kison en sy weivelde; en Daberat en sy weivelde; en Ramot en sy weivelde; en Bron van Skrifte en sy weivelde; vier stede. En van die stam Aser: Basella en sy weivelde; en Dabbon en sy weivelde; en Helkat en sy weivelde; en Rahab en sy weivelde; vier stede. En uit die stam van Nefthali, die stad wat afgesonder is vir die een wat vermoor het, naamlik Kades in

Galilea, en die weidegronde daarvan, en Nemmàth, en die weidegronde daarvan, en Themmòn, en die weidegronde daarvan, drie stede. Al die stede van die Gershon volgens hulle klans, dertien stede. En aan die volk van die seuns van Merari, die Leviete wat oorgebly het, uit die stam van Sebulun: Maan en sy weivelde; en Kades en sy weivelde; en Silla en sy weivelde; drie stede. En oorkant die Jordaan volgens Jerigo, van die stam Ruben, die stad die skuilplek van die moordenaar, Bosor in die wildernis; Miso en die weivelde daarvan; en Jaser en die weivelde daarvan; en Dekmon en die weivelde daarvan; en Mafaa en die weivelde daarvan; vier stede. En van die stam van Gad, die stad die skuilplek van die moordenaar, en Ramot in Gilead, en sy weivelde; Kamin, en sy weivelde; en Hesbon, en sy weivelde; en Jaser, en sy weivelde; al die stede vier. Alle die stede aan die seuns van Merari volgens hulle klans van die oorgeblewenes van die stam van Levi, en die grense was die stede, twaalf. Al die stede van die Leviete in die midde van die besitting van die seuns van Israel, agt-en-veertig stede, en hulle weivelde rondom hierdie stede; n stad en die weivelde rondom die stad vir al hierdie stede; En die Here het aan Israel al die land gegee wat Hy gesweer het om aan hulle vaders te gee; en hulle het dit in besit geneem, en hulle het daarin gewoon. En die Here het hulle rondom laat rus, omdat Hy aan hulle vaders gesweer het, niemand het voor hulle opgestaan van al hulle vyande nie, al hulle vyande het die Here in hulle hande oorgelewer. Nie een van al die goeie woorde wat die Here tot die seuns van Israel gespreek het, het gefaal nie; alles het gekom.

22

Toe het Josua die seuns van Ruben en die seuns van Gad en die helfte stam van Manasse bymekaar geroep, en het vir hulle gesê, julle het alles gehoor wat Moses die dienaar van die Here julle beveel het, en julle het my stem gehoorsaam volgens alles wat hy julle beveel het. Julle het nie julle broers verlaat hierdie baie dae nie, tot vandag toe het julle die gebod van die Here julle God gehou. Nou het die Here ons God ons broers laat rus, op die wyse wat Hy aan hulle gesê het. Draai daarom nou weg en gaan na julle huise en na die land van julle besitting, wat Moses aan julle gegee het oorkant die Jordaan. Maar bewaak julleself baie om te doen die bevele en die wet, wat Moses die seun van die Here aan ons beveel het om te doen; om lief te hê die Here die God van ons, om te wandel in al die weë van hom, om te bewaak die bevele van hom, en om aangeheg te wees aan hom, en om hom te dien uit julle hele verstand, en uit julle hele siel. En Josua het hulle geseën en hulle uitgestuur, en hulle het na hulle huise gegaan. En aan die helfte van die stam Manasse het Moses gegee in Basan, en aan die helfte het Josua gegee saam met sy broers oorkant die Jordaan by die see, en toe Josua hulle uitgestuur het na hulle huise, het hy hulle geseën. En met baie rykdom het hulle na hulle huise weggegaan, en baie vee, en silwer, en goud, en yster, en baie kleding – hulle het die buit van die vyande met hulle broers verdeel. En die seuns van Reuben en die seuns van Gad en die helfte van die stam van Manasse het weggegaan van die seuns van Israel in Silo in die land Kanaän om te gaan na

Gilead, na die land van hulle besitting wat hulle geërf het deur die bevel van die Here in die hand van Moses. En hulle het in Gilead by die Jordaan gekom, wat in die land Kanaän is, en die seuns van Ruben en die seuns van Gad en die helfte van die stam van Manasse het daar n altaar by die Jordaan gebou, n groot altaar om te sien. En die seuns van Israel het gehoor dat hulle sê: Kyk, die seuns van Ruben en die seuns van Gad en die helfte van die stam van Manasse het n altaar gebou op die grense van die land Kanaän by Gilead van die Jordaan, aan die oorkant van die seuns van Israel. En al die seuns van Israel was by Silo versamel, sodat hulle kon optrek om teen hulle oorlog te voer. En die seuns van Israel het gestuur na die seuns van Ruben en na die seuns van Gad en na die seuns van die helfte stam van Manasse in die land Gilead, Pinehas die seun van Eleazar die seun van Aäron die hoëpriester, en tien van die leiers met hom; een leier van n huis van n familie van al die stamme van Israel; die leiers van die huise van die families is duisendmanne van Israel. En hulle het gekom na die seuns van Ruben, en na die seuns van Gad, en na die helfte van die stam van Manasse in die land Gilead; en hulle het met hulle gepraat en gesê: hierdie dinge sê die hele vergadering van die Here: wat is hierdie oortreding wat julle begaan het voor die God van Israel, om vandag weg te draai van die Here deur vir julleself n altaar te bou, om rebelle teen die Here te word? Is nie die sonde van Peor klein vir ons nie, dat ons nie van hom gereinig is tot vandag toe nie? En daar het n plaag in die vergadering van die Here gekom. En julle het vandag van die Here weggedraai, en dit sal wees: as julle vandag van die Here afwyk, dan sal die toorn môre op die

hele Israel wees. En nou, as julle land van besitting klein is, steek oor na die land van die Here se besitting, waar die tent van die Here daar woon, en julle sal onder ons erf. Moenie rebelle teen God word nie, en moenie van die Here afwyk nie, deur vir julle n altaar te bou buite die altaar van die Here ons God. Het Achar die seun van Serag nie met oortreding oortree teen die toegewyde ding nie, en het toorn nie op die hele vergadering van Israel gekom nie? En hierdie een het self gesterf in sy eie sonde. En die seuns van Ruben en die seuns van Gad en die helfte van die stam van Manasse het geantwoord en het gepraat met die owerstes van duisend van Israel en gesê: die God, God, die Here is, en die God, God, self weet, en Israel self sal weet; as ons in rebellie verkeerd gehandel het voor die Here, mag Hy ons nie red op hierdie dag nie. En as ons vir onsself n altaar gebou het om van die Here ons God af te wyk, om daarop brandoffers te bring, om daarop n vredeoffer te maak, sal die Here dit ondersoek. Maar ter wille van versigtigheid het ons hierdie gedoen, en gesê, sodat julle kinders môre nie aan ons kinders mag sê nie: Wat het julle met die Here, die God van Israel, te doen? En die Here het n grens tussen ons en julle geplaas, die Jordaan, en julle het geen deel aan die Here nie, en julle seuns sal ons seuns vervreemd maak, sodat hulle die Here nie aanbid nie. En ons het gesê om dit so te doen, om hierdie altaar te bou nie ter wille van offers nie en ook nie ter wille van slagoffers nie, maar sodat dit n getuienis kan wees tussen ons en julle, en tussen ons geslagte ná ons, om die diens van die Here voor Hom te dien, met ons offers en met ons slagoffers en met ons vredesoffers; en julle kinders sal môre nie vir ons kinders sê nie:

Julle het geen deel aan die Here nie. En ons het gesê: As dit ooit gebeur en hulle tot ons sal spreek, of tot ons geslagte môre, en hulle sal sê: Sien die gelykenis van die altaar van die Here wat ons vaders gemaak het, nie ter wille van offers nie, ook nie ter wille van offerandes nie, maar dit is n getuienis tussen julle en tussen ons, en tussen ons seuns. Mag dit daarom nie vir ons word om weg te draai van die Heer in die dag vandag, om af te wyk van die Heer nie, sodat ons n altaar bou vir die vrugte-offergawes en die offers van Salamis en die offer van die redding, behalwe die altaar van die Heer wat voor sy tent is. En Pinehas die priester en al die leiers van die vergadering van Israel wat met hom was, het die woorde gehoor wat die seuns van Ruben en die seuns van Gad en die halwe stam van Manasse gespreek het, en dit het hulle behaag. En Finees die priester het aan die seuns van Ruben en aan die seuns van Gad en aan die helfte van die stam van Manasse gesê: Vandag het ons geken dat die Here met ons is, omdat julle nie voor die Here n oortreding oortree het nie, en dat julle die seuns van Israel uit die hand van die Here verlos het. En Phinehas die priester en die heersers het van die seuns van Ruben en van die seuns van Gad en van die helfte stam van Manasse uit Gilead na die land Kanaän na die seuns van Israel teruggekeer, en hulle het die woorde aan hulle geantwoord. En dit het die seuns van Israel behaag, en hulle het met die seuns van Israel gespreek, en hulle het die God van die seuns van Israel geseën, en hulle het gesê om nie langer teen hulle op te trek in oorlog om die land van die seuns van Ruben en van die seuns van Gad en van die halwe stam van Manasse te vernietig nie, en hulle het daarop gewoon. En Josua het die

altaar van die Ruben en van die Gad en van die halwe stam Manasse genoem, en hy het gesê dat dit n getuienis tussen hulle is, dat die Here hulle God is.

23

En dit het gebeur na baie dae, nadat die Here aan Israel rus gegee het van al sy vyande rondom, en Josua was oud, gevorder in jare. En Josua het al die seuns van Israel bymekaargeroep en hulle raad van oudstes en hulle leiers en hulle regters en hulle skrywers, en het vir hulle gesê, ek het oud geword en gevorder in die dae; Julle het gesien hoeveel die Here die God van ons gedoen het aan al hierdie nasies voor ons gesig, omdat die Here die God van julle die een is wat vir julle geveg het. Sien dat ek aan julle die nasies gewerp het wat vir julle oorgebly het, hierdie in die erfdele vir julle stamme, van die Jordaan af, al die nasies, en ek het hulle uitgeroei, en van die groot see af sal dit begrens word by die ondergaan van die son. Maar die Here onse God sal hulle voor ons aangesig vernietig totdat hulle omkom, en Hy sal die wilde diere na hulle stuur totdat Hy hulle en hulle konings voor julle aangesig vernietig, en julle sal hulle land beërwe, soos die Here onse God aan julle gespreek het. Wees daarom baie sterk om te bewaar en te doen alles wat geskrywe is in die boek van die wet van Moses, sodat julle nie afdraai na regs of links nie, sodat julle nie ingaan by hierdie nasies wat oorgebly het nie; en die name van hulle gode sal nie genoem word onder julle nie, en julle sal nie dien nie, en julle sal nie neerbuig voor hulle nie,

maar aan die Here ons God sal julle vasgekleef word, net soos julle gedoen het tot vandag toe. En die Here sal groot en sterk nasies van julle aangesig af vernietig, en niemand het voor ons gestaan tot vandag toe nie. Een van julle het duisend agtervolg, omdat die Here ons God vir julle geveg het, net soos Hy aan ons gesê het. En bewaak dit baie om die Here ons God lief te hê. As julle want terugdraai en julle aansluit by hierdie oorblywende nasies wat met julle is, en huwelike doen met hulle, en saam met hulle vermeng en hulle met julle, weet dat die Here nie sal voortgaan om hierdie nasies volkome van voor julle gesig te vernietig nie; en hulle sal vir julle wees tot strikke, en tot struikelblokke, en tot spykers in julle hakke, en tot pyle in julle oë, totdat julle vergaan van hierdie goeie land af, wat die Here julle God vir julle gegee het. Ek vertrek nou die weg, soos almal op die aarde, en julle sal weet in julle hart en in julle siel dat nie een woord geval het van al die woorde wat die Here ons God gespreek het aangaande al die dinge wat aan ons behoort nie – nie een daarvan het misluk nie. En dit sal wees soos al die goeie woorde wat die Here tot julle gespreek het na ons gekom het, so sal die Here die God al die bose woorde op julle bring totdat Hy julle vernietig van die goeie land af wat die Here aan julle gegee het, wanneer julle die verbond van die Here ons God oortree wat Hy aan ons beveel het, en weggaan om ander gode te dien en voor hulle neerbuig.

24

En Josua het al die stamme van Israel in Silo versamel, en hy het hulle ouderlinge en hulle skrifgeleerdes en hulle regters saamgeroep, en hy het hulle voor God opgestel. En Josua het aan al die volk gesê: So sê die Here, die God van Israel: Anderkant die rivier het julle vaders van die begin af gewoon, Tera die vader van Abraham en die vader van Nahor, en hulle het ander gode gedien. En Ek het julle vader Abraham van anderkant die rivier geneem, en Ek het hom in al die land gelei, en Ek het sy saad vermenigvuldig, en Ek het aan hom Isak gegee, en aan Isak Jakob en Esau, en Ek het aan Esau die berg Seir gegee om dit te erf, en Jakob en sy seuns het na Egipte afgegaan, en hulle het daar n groot en talryke en magtige nasie geword, en die Egiptenare het hulle mishandel. En Ek het Egipte geslaan met tekens wat Ek onder hulle gedoen het. En na hierdie dinge het Hy ons vaders uit Egipte uitgelei, en julle het in die Rooi See ingegaan, en die Egiptenare het ons vaders agtervolg met strydwaens en met perde in die Rooi See. En ons het na die Here uitgeroep, en Hy het n wolk en donkerheid tussen ons en die Egiptenaars gegee, en Hy het die see oor hulle gebring en dit het hulle bedek, en julle oë het gesien hoeveel die Here in die land van Egipte gedoen het, en julle was baie dae in die wildernis. En Hy het ons gelei na die land van die Amoriete wat anderkant die Jordaan gewoon het, en die Here het hulle in ons hande oorgelewer, en julle het hulle land geërf, en julle het hulle voor julle uit vernietig. En Balak, die seun van Sippor, koning van Moab, het opgestaan en hom teen Israel opgestel, en hy het gestuur en Bileam geroep om ons te vervloek. En die Here jou God was nie gewillig om jou te vernietig nie, en met seëninge het

Hy ons geseën, en Hy het ons uit hulle hande gered, en hulle oorgelewer. En julle het die Jordan oorgesteek en julle het in Jerigo aangekom, en hulle het teen ons geveg, die inwoners van Jerigo: die Amoriet en die Kanaäniet en die Perissiet en die Hewiet en die Jebusiet en die Hetiet en die Girgasiet, en die Here het hulle in ons hande oorgelewer. En Ek het voor julle uit die perdebye gestuur, en dit het hulle van ons aangesig weggedryf, twaalf konings van die Amoriete, nie deur jou swaard nie en ook nie deur jou boog nie. En Hy het aan julle land gegee waarop julle nie gearbei het nie, en stede wat julle nie gebou het nie, en julle het daarin gevestig, en wingerde en olyfboorde wat julle nie geplant het nie, daarvan eet julle. En nou vrees die Here, en dien Hom in opregtheid en in geregtigheid, en verwyder die vreemde gode wat ons vaders oorkant die rivier en in Egipte gedien het, en dien die Here. As dit julle egter nie behaag om die Here te dien nie, kies dan vandag vir julleself wie julle sal dien, hetsy die gode van julle vaders wat oorkant die rivier gewoon het, hetsy die gode van die Amoriete in wie se land julle woon, maar ek en my huis, ons sal die Here dien, want Hy is heilig. En die volk het geantwoord en gesê: Mag dit nie vir ons gebeur om die Here agter te laat nie, sodat ons ander gode dien. Die Here, ons God, Hy is God, Hy het ons en ons vaders uit Egipte opgebring, en Hy het ons bewaar op die hele pad wat ons gegaan het, en onder al die nasies wat ons deurgetrek het. En die Here het die Amoriet uitgedryf en al die nasies wat die land bewoon het van voor ons gesig, maar ons sal ook die Here dien, want Hy is ons God. En Josua het vir die volk gesê, julle sal nie in staat wees om die Here te dien nie, omdat God heilig is; en hierdie

ywerige een sal nie julle sondes en julle wettelose dade vergewe nie wanneer julle die Here verlaat en ander gode dien; en hy sal kom en julle skade aandoen en julle verteer in plaas van die goeie wat hy vir julle gedoen het. En die mense het vir Josua gesê: Nee, maar ons sal die Here dien. En Josua het aan die volk gesê: Julle is getuies teen julleself dat julle die Here gekies het om Hom te dien. En nou verwyder die vreemde gode wat in julle is, en maak julle hart reguit na die Here God van Israel. En die volk het aan Josua gesê: Ons sal die Here dien en na sy stem luister. En Josua het n verbond met die volk gesluit op daardie dag, en hy het aan hom wet en reg gegee in Silo voor die tent van die God van Israel. En hy het hierdie woorde in die boek van die wette van God geskryf, en hy het n groot steen geneem, en Josua het hom by die terpentynboom teenoor die Here opgerig. En Josua het aan die volk gesê: Kyk, hierdie steen sal onder julle tot getuienis wees, omdat hy alles gehoor het wat deur die Here aan hom gespreek is, wat Hy vandag tot julle gespreek het, en hierdie sal onder julle tot getuienis wees in die laaste dae, wanneer julle vals teenoor die Here my God sou handel. En Josua het die volk gestuur, en hulle het gegaan, elkeen na sy plek. En Israel het die Here gedien al die dae van Josua, en al die dae van die ouderlinge wat die tyd na Josua verleng het, en wat al die werke van die Here gesien het wat Hy aan Israel gedoen het. En dit het gebeur ná daardie dinge, en Josua, seun van Nun, dienaar van die Here, het gesterf, honderd en tien jaar oud. En hulle het hom begrawe by die grense van sy lot in Timnath Serah in die berg van Efraim vanaf die noorde van die berg van Gilead. En die bene van Josef het die seuns van Israel opgebring

van Egipte, en hulle het dit begrawe in Sigem, in die deel van die veld wat Jakob verkry het van die Amoriete wat in Sigem woon vir honderd lammers, en hy het dit aan Josef in deel gegee. En dit het gebeur ná hierdie dinge dat Eleazar, seun van Aäron, die hoëpriester, gesterf het, en hy is begrawe in Gibea van Pinehas, sy seun, wat hy aan hom gegee het in die berg van Efraim.